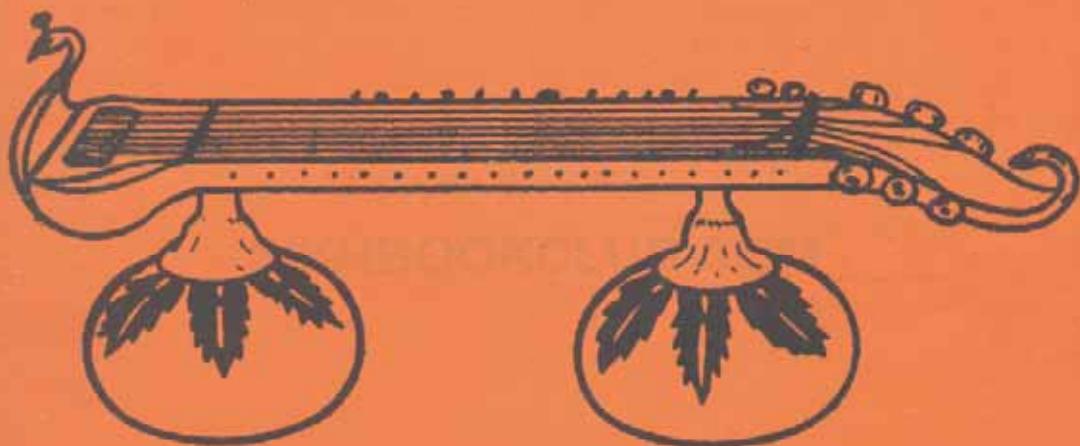

ਗੁਰੂ ਮੰਗਿਤ ਸਾਹਿਬ

ਭਾਗ ਚੌਥਾ

ਲੇਖਕ :

ਪ੍ਰਸੀਪਲ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ : -

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੈਡਾਰ ਫ੍ਰਮਾਨ

ਨਵੀਂ ਇੰਡੀਆ www.sikhbookclub.com

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਚੌਬਾ ਭਾਗ

SIKHBOOKCLUB.COM
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ :
ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਇਆਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੈਡਾਰ ਟਰੱਸਟ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਸਭ ਹੱਕ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : 1000 - ਸੰਨ 1996

ਦੂਜੀ ਵਾਰ : 1000 - ਸੰਨ 2004

ਤੇਟਾ : 225 ਰੁਪਏ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ :

1. ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ
- ਗੁ. ਰਕਾਬ ਰੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।
2. ਭਾਈ ਚੱਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ
- ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
3. ਸਿੰਘ ਥੁਦਰਜ਼
- ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
4. Jas Musical Limited
 108-A, The Broadway
 South Hall, Middlesex,
 UBI 1QF, U.K.

ਛਾਪਕ : ਗਿਆਨ ਆਫਸੈਟ ਪ੍ਰੈਸ, ਦਿੱਲੀ

ਸੂਚੀ-ਪੱਤ੍ਰ

(ੴ) ਤਾਲਾ ਦੇ ਠੋਕੇ ਅਤੇ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਚਿੰਨ੍ਹ	੧
(ਅ) ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ੮੦ ਸਿੱਖਿਤ	... ੩
(ਇ) ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ 'ਘਰ' ਸੰਬੰਧੀ ਖੁਲਾਸਾ	... ੭
(ਸ) ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ	... ੧੯
੧. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ	... ੨੩
੨. ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ	... ੩੧
੩. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ	... ੪੦
੪. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ	... ੫੦
੫. ਰਾਗ ਨਟ ਤੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ	... ੬੪
੬. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਤੇ ਮਾਰੂ ਕਾਢੀ	... ੭੮
੭. ਰਾਗ ਮਾਡ	... ੮੨
੮. ਰਾਗ ਕੌਮਲ ਆਸਾਵਰੀ	... ੧੦੪
੯. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ	... ੧੧੬
੧੦. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ	... ੧੨੮
੧੧. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ	... ੧੪੮
੧੨. ਰਾਗ ਬਿਕਾਸ (ਭੈਰਉ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਨਾਟ)	... ੧੫੫
੧੩. ਰਾਗ ਗੌਡ ਤੇ ਗੌਡ ਬਿਲਾਵਲ	... ੧੮੮
੧੪. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ ਟੋਡੀ	... ੧੯੭
੧੫. ਰਾਗ ਦੇਸੀ ਟੋਡੀ	... ੨੦੮
੧੬. ਰਾਗ ਸੂਧੁ-ਸਾਰੰਗ	... ੨੧੮
੧੭. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ	... ੨੩੦
੧੮. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ	... ੨੪੦
੧੯. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖਜ਼ਜ	... ੨੪੯
੨੦. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ	... ੨੫੮
੨੧. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ	... ੨੬੮
੨੨. ਰਾਗ ਰਾਗਮੁਕੀ	... ੨੭੯
੨੩. ਰਾਗ ਫਿੰਝੋਟੀ	... ੨੮੯
੨੪. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜ਼ਰੀ	... ੨੯੧
੨੫. ਰਾਗ ਬਿਵਰੰਜਨੀ	... ੨੯੦

੨੬.	ਰਾਗ ਮਧੁਰਜਨੀ	...	੩੨੩
੨੭.	ਰਾਗ ਅਡੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ	...	੩੩੩
੨੮.	ਰਾਗ ਅਕਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ	...	੩੪੩
੨੯.	ਰਾਗ ਕੌਸੀ-ਕਾਨੜਾ	...	੩੫੩
੩੦.	ਰਾਗ ਸਹਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ	...	੩੬੭
੩੧.	ਰਾਗ ਸੂਧ-ਮਲਾਰ	...	੩੭੮
੩੨.	ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ	...	੩੮੯
੩੩.	ਰਾਗ ਗੌਡ ਮਲਾਰ	...	੪੦੦
੩੪.	ਰਾਗ ਸੂਰ ਮਲਾਰ	...	੪੧੩
੩੫.	ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ	...	੪੨੩
੩੬.	ਰਾਗ ਜੈਪੰਤੀ ਮਲਾਰ	...	੪੩੦
੩੭.	ਰਾਗ ਮੀਰਾ ਮਲਾਰ	...	੪੩੯
੩੮.	ਰਾਗ ਨਟ ਮਲਾਰ	...	੪੪੫
੩੯.	ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਮਲਾਰ (ਘੁੰਡਿਆ ਮਲਾਰ)	...	੪੫੧
੪੦.	ਰਾਗ ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ	...	੪੫੭

SIKHBOOKCLUB.COM

ਮੁਖ-ਬੰਧ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਦੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਵਲੋਂ ‘ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਆਪੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਲੋਟ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਸੁਕਰ ਹੈ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਰਟ-ਅਟੋਕ ਦੇ ਰੋਗ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਏਗਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਰੋਗ ਭਾਗ ਵੀ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਵੇਂ ਕਿ “ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਹਮ॥” ਦੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਦੀ ਰੂਹੀ ਤਾਂ ਮੌਗੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ-ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਹੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਇੰਦਰਾਜ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਗੁ: ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾਂ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ‘ਐਥਾਥਾਦ’ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੰਨ ੧੯੮੫ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਥਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਸੱਦ ਕੇ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਦੀਆਂ ਚੌਣਵੀਆਂ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਨਿਲਿਪੀ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਨੈਟੋਸ਼ਨ ਕਰਵਾਇਆ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਭੀ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਨਵੀਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਸੌਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਕ ਕਹੋ ਭਾਵੇਂ ਤਸ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਉਸੇ ਲਗਨ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ (੧) ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ (ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਤੇ ਸ਼ਬਦ)। (੨) ਤਬਲਾ ਮਿਦੰਗ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਹ ਚਾਰ ਭਾਗ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਨਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਾਸਤੇ “ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਿਆ” ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਛੱਪ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਸ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕੁਝ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਅਪ੍ਰਚਿਲਿਤ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਰਾਗ ਬੈਰਾਤੀ, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮੁਲਤਾਨੀ, ਰੂਖਾਰੀ, ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ, ਮਾਰੂ, ਮਾਡ, ਗੈਡ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਚਿਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰਨੂਪ (ਬਿਜੁਰੀ) ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਆਪੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਛਾਣ-ਬੀਠ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਐਸੇ ਰੂੜੀ-ਵਾਦ ਵਿਚਾਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕੈਵਲ ਆਪਣੇ ਬਜੁਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਗ੍ਰੰਥ ਅੱਜ ਤਕ ਛੱਪੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਦੋ ਸੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੀ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੁੱਧ-ਸਰੂਪ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਬੌਮਲ ਕਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਅੱਜ ਕਾਫੀ ਬਦਲਾਵ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ

ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹੋ ਗੱਲ ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮਨ ਨੂੰ ਭਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਰਜ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਬੰਦਾ (ਕਲਾਕਾਰ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਨ ਮੰਨਦਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਖੇਰ !

ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧੰਡ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਚਾਲ੍ਹੀ ਸਿਧਾਤ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ੧ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ 'ਘਰ' ਸੰਬੰਧੀ ਖੁਲਾਸਾ ਅਤੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅਖੀਰ 'ਚ ਲਿਖੀ 'ਰਾਗ ਮਾਲਾ' ਦੇ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਥਾਏ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਤੇ ਖੋਜ-ਭਰਿਆਂ ਛੇਖ, ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ, ਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਥੇ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ, ਧਪ ਪੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਆਖੀਰ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਗੁਲਦਸਤਾ ਦਰਜ ਹੈ। ਇੰਜ ੪੦ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ੨੯੦ ਮਨੋਹਰ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ 'ਚ ਤਾਲ-ਬਧ ਕਰਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਹਿੱਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣਾ ਦੇ ਕਰ-ਕਮਲਾਂ ਤਕ ਪੁਚਾਉਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਆਸ ਹੈ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਜਿਥੇ ਸ਼ਬਦ-ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖ-ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ, ਉਥੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭੀ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਜਿਹੜੇ ਅੱਜ-ਕਲ ਸਕੂਲੀ-ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਪਾਠ-ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਨੋਟ :—ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ੩੧ ਰਾਗ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਰਾਗ ਭੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਬਜੁਰਗ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਸ੍ਰੀਨਾ-ਬਸੌਰਾਨਾ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਜ ੧੦੩ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਨੁਮਰੀਆਂ, ਪੰਜ ਗੁਲਦਸਤੇ, ਉਨੌਜਾ ਪੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਨੌ ਸੌ ਪਿੱਛੋਤਰ ਰੀਤਾਂ, ਕੁੱਲ ੧੦੪੫ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਜਣਾ-ਮਿੱਚ੍ਹਾਂ, ਸਭਾ-ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਅਤੀ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਸ ਹੈ ਅੱਗੋਂ ਭੀ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ !—

ਕਬੀਰ, ਮੇਰਾ ਮੁੜ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀਂ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥
ਤੇਰਾ ਤੂਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ

ਗੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ,
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-੧੧੦੦੦੧
ਮਾਰਚ, ੧੯੯੯

ਦਾਸ :
ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਧੰਨਵਾਦ !

ਨਿਊਯਾਰਕ (ਅਮਰੀਕਾ) ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਫੇਵਰ ਸੋ ਮੀਲ ਦੂਰ 'ਅਲਬਨੀ' ਇਸ ਦੀ ਰਾਜਪਾਨੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ-ਕੋਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਡਾਕਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਤੇ ਸਾਈੰਸਦਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਭੀ ਆਪਣੇ ਸਤਿ-ਸੰਗ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜੇ ਚੰਗੇ ਗੁਰਸਿੱਖ, ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ-ਜੱਸ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ, ੧੩-੧੪ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਚੇਂਦੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਦੀ ਛਿਉਟੀ ਨੂੰ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। "ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ" ਦਾ ਇਹ ਚੌਥਾ ਭਾਗ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਉੱਦਮ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰੇਮ-ਪਿਆਰ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ: ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਾਹਲ, ਡਾ: ਅਜੀਤ ਕੌਰ ਜੀ, ਡਾ: ਸੋਨੀ ਜੀ, ਬੀਬਾ ਨਿਰਮਲ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਪੁੱਤ੍ਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਜੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦਿੱਤੀ।

ਦਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹ ਸੱਜਣਾ-ਮਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਤਹਿ-ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਦਾਸ ਦੀ ਹੋਸਲਾ-ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਫਲ ਜੀਵਨ

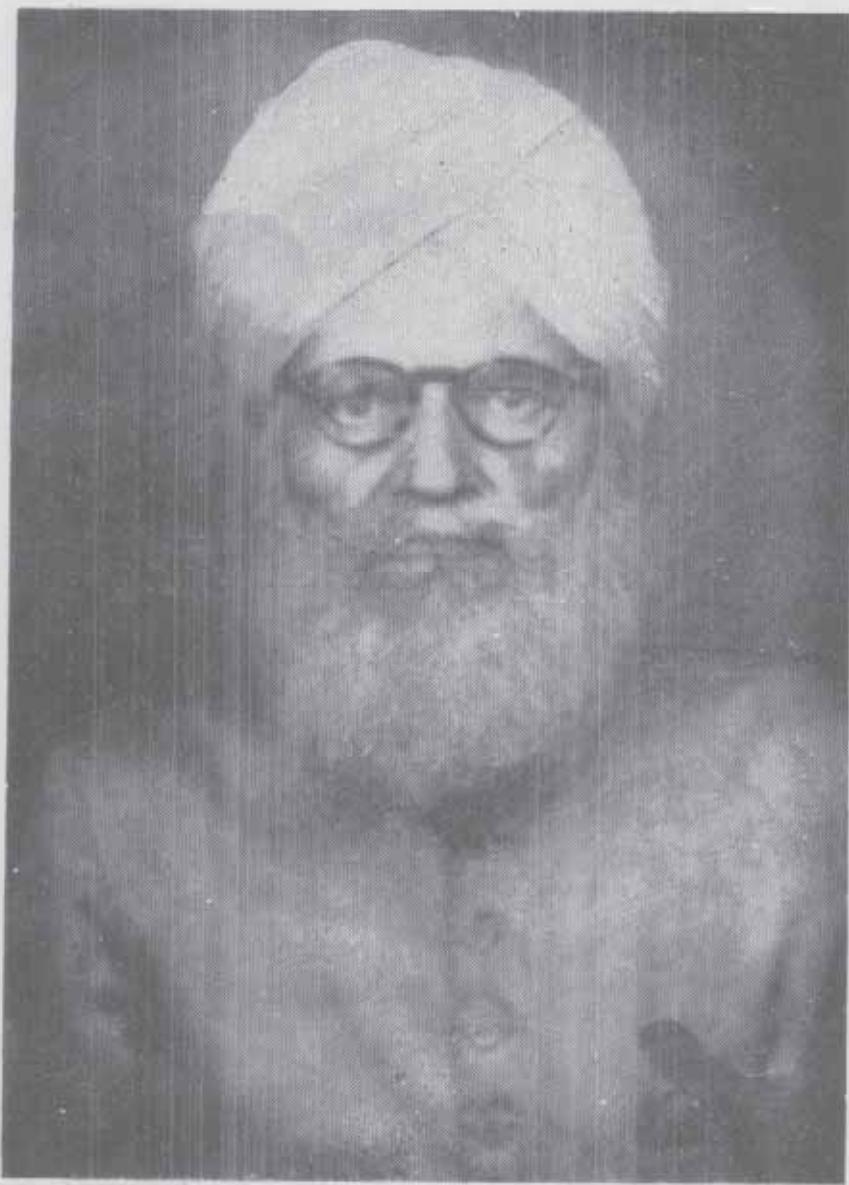
ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ-ਯੋਗ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆ ਪੰਡਿਤ ਸ੍ਰੀ ਨੌਜੂ ਰਾਮ ਜੀ ਦੇ ਵਡ-ਵਡੇਰੇ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਚੇਤ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਦਾਦਾ ਸ੍ਰੀ ਘਨਈਆ ਲਾਲ ਜੀ ਪੰਡਿਤ ਲੋਹੀਆ, ਤਸੀਲ ਨਕੋਦਰ, ਚਿਲਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਵਾਸੀ ਸਨ। ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਸੰਨ ੧੯੮੬ ਵਿਚ ਪੰਡਿਤ ਲੋਹੀਆ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ, ਆਪ ਜਾਤੀ ਦੇ ਥਾਹਮਣ ਤੇ ਸਨਾਤਨੀ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਜੰਮ-ਪਲ ਸਨ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਆਪੂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਛੁੱਫੜ ਜੀ ਪਾਸ ਪੰਡਿਤ ਮਹਿਦਪੁਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀਯ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਗਰ ਸੇਪਵਾ, ਚਿਲਾ ਹਿਰੋਜਪੁਰ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕਥਾ-ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਧਾਰਮਕ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਰਣਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਉਪ੍ਰੰਤ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੰਘ ਰਾਜ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਖਾਲ ਤੇ ਧਰੂਪਦ-ਗਾਇਨ ਦੀ ਉਚੇਰੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ।

ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਵਰਗਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਆਪ ਜੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਆ ਗਏ। ਇਥੇ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਮੇਲ "ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਦਿਆਲਾ" ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਮਾਸਟਰ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਆਪ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕ ਲਗ ਗਏ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੇਠ ਕਰਕੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਚੈਕਿਊਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। ਇੰਜ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪ ਦਾ ਨਾਮ ਚੰਗੇ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਤੇ ਧਰੂਪਦ ਗਾਇਕਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪ ਜੀ ਬਹੁਤ ਸੁਰੀਲੇ ਤੇ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਧਰੂਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਇਨ ਵਿਚ ਆਪ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਸਟਰ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਡਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਤਰੰਗੜ, ਜਦੋਂ ਸਾਥ (ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੇ ਬੱਲ) ਵਜਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਐਸਾ ਰੰਗ ਬੱਝਦਾ ਕਿ ਮਾਨੇ ਦੇਵਪੁਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਗਾਇਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਹਰਬੱਲਤ-ਮੇਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਜਣ ਨਾਲ ਖੂਬ ਮੱਖਦਾ, ਪੰਡਿਤ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰਾਉ ਗਵਾਲੀਅਰ ਤੇ ਹੋਰ ਡਾਰਤੀ-ਸੰਗੀਤ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਗਾਇਕ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਖਾਸ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵਿਖੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਣ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਆਯੂ ਬਤੀਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਦਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੈੜੋਂ-ਦੁਰੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪ ਜੀ ਪਾਸ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਸੰਨ ੧੯੯੧ ਵਿਚ ਹੋਰੀਪੁਰੋਂ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਆ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੌ-ਸੌ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਿਚ ਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਰੱਖ ਕੇ ਲੰਗਰ ਚੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਕਥਾ-ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਨ ੧੯੯੩ ਵਿਚ ਦਾਸ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਭੀ ਆਪ ਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਤਾਰ, ਤਬਲਾ, ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੀਂਦੇ ਸਨ।

ਅਖੀਰ "ਜੇ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ" ਦੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਜੀ ਸੰਨ ੧੯੭੧ ਵਿਚ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀਯ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਨਾਚ ਵਿਦਿਆ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਉਸਤਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਗੈਰ ਭੇਦ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਦਮ ਭਕ ਪਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਐਸੇ ਮਹਾਨ ਵਿਆਕਤੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਦਾਸ-ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਸੰਗੀਤਿਚਾਰੀਆ ਪੰਡਿਤ ਨੌਜਵਾਨ ਜੀ
ਤਰਨ ਤਾਰਨ (ਅਮਿਤਸਰ)

ਤਾਲ-ਠੇਕੇ

ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੭)

ਤਾਲੀ | \oplus ਭੀ ਭੀ ਨਾ | ੧ ਪੀ ਨਾ | ੨ ਪੀ ਨਾ

ਛਪ-ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੦)

ਤਾਲੀ | \times ਪੀ ਨਾ | ੨ ਪੀ ਪੀ ਨਾ | ੦ ਤਿ ਨਾ | ੩ ਪੀ ਪੀ ਨਾ

ਸੁਲਫਾਕ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੦)

ਤਾਲੀ | \times ਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ | ੦ ਪੀ ਨਾ | ੨ ਕੱਤ ਤੀ | ੩ ਧਾ ਧਾ | ੦ ਭੀ ਨਾ

ਚਾਰ-ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੨)

ਤਾਲੀ | \times ਧਾ | ੦ ਪਿ ਤਾ | ੨ ਕੱਤ ਤਾ | ੦ ਪਿ ਤਾ | ੩ ਰਿਟ ਕਤਾ | ੪ ਗਿਈ ਗਨ

ਇਕਤਾਲਾ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੨)

ਤਾਲੀ | \times ਪੀ ਪੀ | ੦ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ | ੨ ਭੂ ਨਾ | ੦ ਕੱਤ ਤਾ | ੩ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ | ੪ ਪੀ ਧਾਧਾ

ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਦੀਪਚੰਦੀ) ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੪

ਤਾਲੀ | \times ਧਾ ਪੀ ਸ | ੨ ਧਾ ਗੇ ਭੀ ਸ | ੦ ਤਾ ਭੀ ਸ | ੩ ਧਾ ਗੇ ਪੀ ਸ

ਆਡਾ-ਚੌਤਾਲਾ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | \times ਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ | ੨ ਪੀ ਪੀ | ੦ ਧਾ ਧਾ | ੩ ਤਿ ਟ | ੦ ਪੀ ਪੀ | ੪ ਧਾ ਧਾਕੇ | ੦ ਨੱਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ

ਤਾਲ-ਫਰੋਦਸ਼ਤ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | \times ਪੀ ਪੀ | ੦ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ | ੨ ਭੂ ਨਾ | ੩ ਕੱਤ ਭੀ | ੪ ਧਾਤ੍ਰੀ ਕੱਤਧਿ ਨਗ | ੫ ਧਾਤ੍ਰੀ ਕੱਤਧਿ ਨਗ

ਤਾਲ-ਯਮਾਰ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | \times ਕੈ ਪਿ ਟ ਪਿ ਟ | ੨ ਧਾ ਸ | ੦ ਗੇ ਤਿ ਟ | ੩ ਤਿ ਟ ਤਾ ਸ

੧

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੬)

ਤਾਲੀ | × ਧ ਧ ਧ ਧ | ੨ ਧ ਧ ਧ ਤਾ | ੦ ਧ ਧ ਧ ਧ | ੩ ਧ ਧ ਧ ਧ

ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੫)

ਤਾਲੀ | × ਧ ਧ ਧ ਧ | ੨ ਧ ਧ ਧ ਧ | ੩ ਧ ਧ ਧ ਧ | ੪ ਧ ਧ ਧ ਧ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੬)

ਤਾਲੀ | × ਧ ਧ ਧ ਧ | ੨ ਧ ਧ ਧ ਧ | ੦ ਧ ਧ ਧ ਧ | ੩ ਧ ਧ ਧ ਧ

ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਤਿੰਨ-ਸਪਤ

ਸੁੱਧ-ਸੂਰ

ਕੋਮਲ-ਭੀਵਰ ਸੂਰ

ਮੰਦ-ਸਪਤਕ

ਸੁ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਕੁ ਗ ਮ ਧ ਨ

ਮੱਧ-ਸਪਤਕ

ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਕੁ ਗ ਮ ਧ ਨ

ਤਾਰ-ਸਪਤਕ

ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਕੁ ਗ ਮ ਧ ਨ

ਪ — — —] ਪਾ ਸੂਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਛੈਸ਼ ਹਨ, ਇੰਜ ਪਾ ਦੇ ਚਾਰ ਮਾਤਰੇ ਹੋਏ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਰੇ ੫ ੬ ੭] ਜਿੰਨੇ ਛੈਸ਼ ਕਿਸੇ ਸੂਰ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ ਹੋਣਲਾ ਅੱਖਰ ਉਨ੍ਹੇ ਮਾਤਰੇ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

×, ੦, ੨-੩—ਇਹ ਜੋਤੀ (ਤਰਲੇ) ਦੇ ਰਿੰਨ੍ਹ ਹਨ, ਭਾਵ 'ਸਮ' ਜਿਵੇਂ ਤਾਲ ਸੂਰੂ ਹੋਵੇ × ਅਤੇ ਖਾਲੀ
੦ ਬਾਬੀ ਵੇ, ਤਿੰਨ, ਚਾਰ, ਇਹ ਤਾਲੀਆਂ ਹਨ।

* * ਸ —] ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਚੁਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਕੇਵਲ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਊਣ ਲਈ ਹਨ,
* * * *] ਦੋਹਾ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤ ਮ —] ਉਤਲੀ ਸੂਰ ਛੋਹ ਕੇ ਹੋਣਲੀ ਸੂਰ ਵਜਾਓ, ਇਸੇ ਨੂੰ ਕਣ ਆਖਦੇ ਹਨ।

(ਮ)] ਉਤਲੀ ਤੇ ਹੋਣਲੀ ਸੂਰ ਨਾਲ ਵਜਾਓ, ਜਿਵੇਂ ਪਮਗਮ ਜਾਂ ਰਸਨਸ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਗਮਕ' ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ। ਭਾਵ ਉਤਲੇ-ਹੋਣਲੇ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਅੰਸ ਲੈਣੇ ਹਨ, ਸੂਰ ਨਹੀਂ।

ਪਪ, ਮ] ਇਕ ਮਾਤਰੇ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗਾਊਣਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਅੱਪੇ ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ 'ਪਪ' ਅਤੇ ਅੱਧੇ
ਆਂਡ ਸ] ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ 'ਮ' ਬਾਬੀ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਹੋਣਾ ਜਿਹੜਾ ਅੱਖਰ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਗਾਓ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ੪੦ ਸਿੱਧਾਂ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਈਆਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਮੈਸੂਰ, ਮਦਰਾਸ ਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਪਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਤੇ ਇਹ ਪੱਧਤੀ ਟਿਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰ-ਤੱਤ ਨੂੰ ਮਨਨ ਕਰ ਲੈਣ :—

੧. ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਨੀਵ "ਹਿਲਾਵਲ ਠਾਟ" ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਠਾਟ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵ, ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਸੁਰ ਹੀ ਸੁੱਧ ਸੂਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
੨. ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ—(੧) ਓਡਵ (ਪੰਜ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ), (੨) ਖਾਡਵ (ਛੇ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ), (੩) ਸੰਪੂਰਣ (ਸੱਤ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ)।
੩. ਓਡਵ, ਖਾਡਵ ਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸੂਰ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨੌ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਾਤੀ-ਭੇਟ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ" ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।
੪. ਪੰਜ ਸੂਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸੂਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਕੇਮਲ-ਤੀਵਰ ਮਿਲ ਕੇ (੧੨ ਸੂਰਾਂ) ਦਾ ਠਾਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
੫. ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ, ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ, ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰੰਜਕਤਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
੬. ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਸੂਰਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਜੇ ਪੂਰਵੀਂ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੰਵਾਦੀ ਉਤ੍ਰੀਂ ਵਿਚ, ਅਗਰ ਵਾਦੀ ਉਤ੍ਰੀਂ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੰਵਾਦੀ ਪੂਰਵੀਂ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।
੭. ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਰਾਗ ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਾਊਣ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ, ਐਸਕਾਰ ਤੋਂ ਤੁਪਾਲੀ।
੮. ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀਦਰਤਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿਵਾਦੀ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਸੂਰ ਦਾ ਬੋੜਾ ਪ੍ਰੋਗ ਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
੯. ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੌਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਪੂਰਵ-ਉੱਤਰ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
੧੦. ਇਸ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਰਾਗ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਸ੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ :—
(੧) 'ਰੂ-ਧੂ' ਕੇਮਲ ਵਾਲੇ ਰਾਗ, (੨) ਸੁੱਧ 'ਰ-ਧ' ਵਾਲੇ ਰਾਗ, (੩) 'ਗੁ-ਨੁ' ਕੇਮਲ ਵਾਲੇ

ਰਾਗ। ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ, ਜਿਹੜੇ ਸੁਰਜ ਛੁੱਖਣ ਤੇ ਸੁਰਜ ਉਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਸ੍ਰੋਟੀ ਵਿਚ ਅਧਿਕਤਰ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਰ-ਧ' ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਸਾਮ ਨੂੰ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਗ-ਨ' ਦੇਣੇ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

੧੧. ਇਸ ਪੱਧਰੀ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਧ-ਦਰਸ਼ਕ ਸੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
੧੨. ਜਿਨ੍ਹੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਗੁ-ਨੁ' ਕੌਮਲ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਅੱਪੀ ਰਾਤੀਂ ਅਕਸਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
੧੩. ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਕਸਰ 'ਰ ਗ ਧ ਤੇ ਨ' ਸ੍ਰੋਟ ਛੱਗਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
੧੪. ਖੜ੍ਹਜ, ਮੱਧਮ ਤੇ ਪੰਚਮ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸੁਰ ਅਕਸਰ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
੧੫. ਭੀਵਰ ਮੱਧਮ ਅਧਿਕਤਰ ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦਿਨ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਢਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
੧੬. ਸਾ ਮਾ ਤੇ ਪਾ ਇਹ ਸੁਰ ਪੂਰਬੀਂ ਗ ਤੇ ਉਤ੍ਤੋਂਗ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਹਰ ਸਮੇਂ (ਸਰਵਕਾਲੀਨ) ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਇਕ ਵਾਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
੧੭. ਮੱਧਮ ਤੇ ਪੰਚਮ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਇਕ ਸਾਥ ਕਿਸੇ ਭੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੱਧਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਮੱਧਮ ਵਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੰਚਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ।
੧੮. ਕਿਸੇ ਭੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਜ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
੧੯. ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਇਹ ਹੀ ਸੁਰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ (ਕੌਮਲ-ਤੌਵਹ) ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਪਰ ਲਭਿਤ, ਮੀਆਂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਆਦਿ ਕੂਝ ਰਾਗ ਇਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।
੨੦. ਆਪਣੇ ਨੀਅਤ ਸਮੇਂ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਅਧਿਕ ਸੰਦਰਤ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵੇਰ ਰਾਗ ਦਰਬਾਰਾਂ ਤੇ ਸਟੋਜਾਂ ਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।
੨੧. ਭੀਵਰ ਮੱਧਮ ਨਾਲ, ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਵ ਦਾ ਪ੍ਰਕੋਗ ਬਹੁਤ ਘਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
੨੨. ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ-ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਅਕਸਰ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਨਢਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮੁਹੱਦਰਾ ਬਹੁਤ ਕੂਝ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਨਢਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

੨੩. ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਦੰਵੇਂ ਮੱਧਮ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੰਹ-ਅਵਰੰਹ ਦੌਹਾ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਕੈਵਲ ਆਰੰਹ ਵਿਚ ਹੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਾਲੋਂ ਥੁੱਪ ਮੱਧਮ ਨਾਲੋਂ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਘਟ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ।
੨੪. ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਇਹ ਨਿਯਮ ਭੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੰਹ ਵਿਚ 'ਨ-ਗ' ਸੁਰ ਵੱਡੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਅਵਰੰਹ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਨਿਖਾਦ ਦੁਰਬਲ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ।
੨੫. ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪੱਧਰੀ ਵਿਚ ਤਾਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਬਰਨਾਟਕੀ ਪੱਧਰੀ ਵਿਚ ਰਾਗ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤਾਲ ਦੀ ਅਧਿਕ ਮਹੱਤਤਾ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ।
੨੬. ਪੂਰਵ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਰੰਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਅਵਰੰਹ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
੨੭. ਅਕਸਰ ਹਰੇਕ ਠਾਟ ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਤੇ ਉੱਤਰ ਰਾਗ ਉਤਪਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
੨੮. ਗੰਭੀਰ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਖੜਜ, ਮੱਧਮ ਤੇ ਪੰਚਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਮੰਦ-ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕ ਮਹੱਤਵ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਧਮ (ਨਿਮਨ-ਕੋਟੀ) ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।
੨੯. ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰੁਣਾ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਸ, ਸੁੱਧ 'ਰ ਗ ਧ' ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਿੰਗਾਰ ਤੇ ਹਾਸ਼ਯ ਅਤੇ ਕੋਮਲ 'ਗੁ-ਨੁ' ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀਰ, ਰੋਦ੍ਵ ਤੇ ਭਯਾਨਕ ਰਸਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
੩੦. ਇਕ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਠਾਟਾਂ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਕ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਗਾਉਣਾ।
੩੧. ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਸੂਰਜ ਉਦੈ ਤੇ ਸੂਰਜ ਅੱਸਤ ਸਮੇਂ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੀਵਰ 'ਰ ਗ ਧ' ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਮਲ 'ਗੁ-ਨੁ' ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
੩੨. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਕਾਫੀ ਤੇ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੰਹ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਤੀਵਰ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
੩੩. ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਸੂਰ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮ ਅਧਿਕ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਨਾਪ-ਤੇਲ ਵਿਚ ਲੱਗ ਕੇ ਦੁਰਬਲ-ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਰਬਲ ਦਾ ਭਾਵ ਇਥੇ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
੩੪. ਦੋ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ 'ਟ੍ਰਕੜ' ਜਾਂ 'ਤਾਨ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ।

੩੫. ਦੁਪਹਿਰ ੧੨ ਬਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਤੇ ਰਾਤੀ ੧੨ ਬਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੋ ਰਾਗ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ 'ਸ ਮ ਪ' ਸੁਰ ਪਰਥਲ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
੩੬. ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਪਾ' ਯਾ ਤਾਂ ਲਗਦੇ ਨਹੀਂ ਯਾ ਇਹ
 ਸੂਰਥਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਠੀਕ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਨੀ' ਸੁਰ
 ਖੂਬ ਚਮਕਦੇ ਹਨ ।
੩੭. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ 'ਸ ਮ ਪ' ਇਹ ਸੁਰ ਵਾਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਗੰਭੀਰ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ
 ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।
੩੮. ਸਵੇਰੇ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੇਮਲ 'ਰੁ-ਯੁ' ਦੀ ਪਰਥਲਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਮ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ
 ਤੀਵਰ 'ਗ-ਨ' ਅਧਿਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।
੩੯. "ਨ ਸ ਰੁ ਗ, ਮ ਰੁ ਗ, ਜਾਂ ਨ ਰੁ ਗ ਮ, ਗ ਰੁ ਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਸੀਘਰ ਹੀ ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼-
 ਤਵ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ।
੪੦. ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
 ਡੇਰ ਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕੇ ਸਾਮੂਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਘਰ ਤੇ ਤਾਲ

(ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ 'ਘਰ' ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਲਾਕਾ)

ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਰਿਸੀ-ਮੁਨੀ ਜੜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਯ ਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘਟ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਈ ਭੇਦ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੇਵਲ ਇਸਾਰੇ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਲਿਖਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥ ਐਸੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਸੰਕੇਤ (ਚਿੰਨ੍ਹ) ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ—‘ਸਾਮਵੇਦ’ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਸੁਗਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ‘ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ’ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਉਲੇਖ (ਥਾਉਂਗੀ) ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਤਿਵੇਂ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਢੁੱਪਦੇ, ਤਿੱਪਦੇ, ਚਉਪਦੇ, ਅਸਟਪਦੀ, ਫੇਦ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਥਾਂ ਥਾਂ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਇਸ ਸੂਖਮ ਭੇਦ ਦੀ ਵੰਡ ਜੋ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਨੰਬਰ ਤਕ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਥਾਰੇ ਅਜੇ ਤਕ ਸਾਡੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹੀ ਨਿਰਣਯ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਲਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ ਜਾਂ ਮੂਰਛਨਾ, ਸੁਰ, ਗ੍ਰਹਿ, ਨਿਯਾਸ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਭੇਦ ਹਨ। ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ (ਠੋਕੇ) ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਭੇਦ ਅਤੇ ਕੋਈ ਰਾਗ ਦੇ ਅੰਸ਼, ਗ੍ਰਹਿ, ਨਿਯਾਸ, ਅਪਨਿਯਾਸ ਆਦਿ ਦੇ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ।

ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ ‘ਘਰ’ ਸੰਬੰਧੀ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਗਿਆਤ ਵਾਸਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :—

੧. ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਕਾਨੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਨਾ ਆਪਣੇ (ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼) ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ‘ਘਰ’ ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਹਨ—ਇਕ ਤਾਲ, ਦੂਜਾ ਸੂਰ ਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਭੇਦ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਹੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ।”
੨. ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਫਾਲਕ ਰਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ (ਬਾਣੀ ਥਿਊਰੀ) ਵਿਚ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ—“ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਜਗਾ ਜਗਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਰਥ ਇਸ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ। ਘਰ ਪਦ ਦੇ ਅੰਗੇ ਜੋ ਅੰਗ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝ ਲਵੇ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਥਾਉਣਾ ਚਾਹੀਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਰ, ਤਾਲ, ਲਜ, ਅੰਗ, ਨਯਾਸ, ਗ੍ਰਹਿ ਇਹੋ ਗੱਲਾਂ ਰਾਗ ਦਾ ਸਾਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਜਿਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਜੋ ਜੋ ਰਾਗ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਵਾਂ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਸੋ ਸੋ ਗਾਉਣੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਟਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।”
੩. ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਫਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ—“ਕਈ ਦਾਨੇ ‘ਘਰ’ ਦੇ ਦੋ ਭਾਵ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਤਾਲ ਤੇ ਦੂਜਾ ਸੂਰ ਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਭੇਦ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਹੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ।” ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਆਪ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ

"ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਜੂਰੀ ਰਾਗੀ ਭਾਈ ਸੰਤ ਜਿਵ ਜੀ 'ਘਰਾ' ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਥੋੜੀ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਮਾਡ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਭਾਵ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਗੀਤ ਤੇ ਤਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰੂਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਡਨਾ ਕਾਲ ਜਿਤਨਾ ਇਕ ਸੁਰ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਵਿਚ ਲਗਦਾ ਹੈ।" ਲਗ-ਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਥੋੜੀ ਸੱਜਣਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪੜ੍ਹਨ-ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ 'ਘਰਾ' ਸੰਬੰਧੀ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਘਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਆਦਿ ਦੇ ਛੇਦ। ਪਰ ਸੁਰ, ਅੰਗ, ਨਿਯਾਸ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੂਰਛਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਤੋਂ ਸੜਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦੇਂਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜੌੜੀ (ਮ੍ਰਿਦੰਗ) ਦੇ ਤਾਲ ਕਿਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮਾਡ੍ਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਬਿਉਕਾ ਕਿਸੇ ਥੋੜੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਘਰ ਤਾਲ ਹਨ ਜਾਂ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੀ ਥੋੜੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਗਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਤੇ ਤਾਲ ਗਾਏ ਬਜਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ। ਸੋ, ਜਦੋਂ ਤਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤਕ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ ਨਹੀਂ, ਉਦੋਂ ਤਕ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ 'ਘਰਾ' ਦੀ ਘੁੜੀ ਖੁਲ੍ਹਣੀ ਅੰਦੀ ਹੈ।

ਊਪਰੋਕਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ 'ਘਰਾ' ਦੀ ਗੁੱਣੀ ਨੂੰ ਖੇਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਊੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕੇ :—
ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਮੂਰਛਨਾ ਜਾਂ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?

ਊੱਤਰ—ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੇ ਰਾਗ ਦੇ ਦਸ ਲੱਛਣ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦਸ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹਜੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਉਗ ਦਸ ਲੱਛਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ—“ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਗ, ਨਿਯਾਸ, ਤਾਰ, ਮੰਦ੍ਰ, ਅਪਨਿਯਾਸ, ਸਨਿਯਾਸ, ਵਿਨਿਯਾਸ, ਅਲਪਤਵ ਤੇ ਬਹੁਤਵ” ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਲਾਸਾ ‘ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ’ ਦੇ ਦੁਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦੀ, ਸੰਵਾਦੀ, ਅਨੁਵਾਦੀ ਤੇ ਵਿਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ—ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਕਤੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਗ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ—ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਭੀ ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਰਾਹੀਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਾਮ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ : ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ, ਮੱਧਮ ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਗ੍ਰਾਮ। ਗ੍ਰਾਮ ਸਥਾਨ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਅਰਥ ਹੈ ਪਿੰਡ, ਜਿਵੇਂ—ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਹਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਮੂਰਛਨਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਮ ਬਾਈ ਸੁਰਤੀਆਂ ਤੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਸਤ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉੱਚਾ, ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਡਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰੰਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਖੜਜ ਆਰੰਭਕ ਸੁਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵੀ ਖੜਜ ਤੇ ਆ ਕੇ ਮੁਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਖੜਜ ਬਾਬੀ ਸੂਰ ਤੋਂ ਉਡਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮੂਰਛਨਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਮੌਨੋਂ ਜਾਏ ਸਨ। ਗੰਧਾਰ ਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਬੀ ਦੇਵੇਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪਰਚਲਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਹੀ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਬਣਾਏ ਜਾਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਸੂਰਤੀ-ਅੰਤਰ, ਗੁਣਾ-ਅੰਤਰ, ਕੰਪਨ-ਸੰਪਿਆ, ਸਰ-ਸੰਵਾਦ ਆਦਿ ਠੈਕ-ਠੀਕ ਨਿਸਚਿਤ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਜਾਏ ਸਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੱਧ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਮੂਰਛਨਾ ਤੋਂ ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਠਾਟ) ਕਿਵੇਂ ਉਤਪਨੰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੰਡ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਦ ਤੋਂ ਸੂਰਤੀ, ਸੂਰਤੀ ਤੋਂ ਸੂਰ, ਸੂਰ ਤੋਂ ਸਪਤਕ (ਗ੍ਰਾਮ) ਅਤੇ ਸ੍ਰੋਂ-ਵਿਕ੍ਰਿਤ ੧੨ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਗਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ (ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ) ਪੱਧਤੀ ਦੇ ੩੨ ਜਾਂ ੩੯ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕੀ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ੭੨ ਜਨਕ-ਜਨਜ ਠਾਟ (ਮੇਲ) ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ— ਬਿਲਾਵਲ, ਕਾਢੀ, ਭੋਰਉ, ਭੋਰਵੀ, ਕਲਿਆਣ, ਪੂਰਵੀ, ਟੋਡੀ ਇਤਿਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਸੰਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੱਤ ਸੂਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਛੇ ਮੁਖੀ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਬੀ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿਗਣ ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਭੀ ਹੋਰ ਸੀ। ਭਾਵ—ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਢੀ ਜਾਂ ਭੋਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਫਲਾਂ ਸੂਰ ਕੇਮਲ ਜਾਂ ਤੌਵਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਬੱਦੇ ਉਦਾਹਰਣ :—

ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਚ ਸੱਤ ਮੂਰਛਨਾ ਮੰਨੀਆਂ ਹਨ। ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮੂਰਛਨਾ— ਉੱਤ੍ਰਮੰਦਾ, ਰਜਨੀ, ਉੱਤਰਾਖਤਾ, ਸ੍ਰੋਂ-ਖੜਜ, ਮਸਤਰੀਕ੍ਰਿਤਾ, ਅਸਵਕ੍ਰਿਤਾ ਤੇ ਅਖਿਰੁੰਦਗਤਾ। ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਸੂਰ “ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ” ਇਹ ਸੱਤ ਸੂਰ ਸ੍ਰੋਂ ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਅਜ-ਕਲ ਦੀ ਬੱਲ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ’ ਜਾਂ (ਤੌਵਰ) ਹਨ। ਅਜ-ਕਲ ਦੀ ਬੱਲ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਸੇ ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਠਾਟ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਭੀ ਬਿਲਾਵਲ ਨਾਲ ਰਾਗ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਇਤਨਾਕੁ ਆਖਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖੜਜ ਨਾਲ ਦਾ ਰਾਗ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਇਤਨਾਕੁ ਆਖਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਵ-ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੱਤੇ ਸੂਰ ਸ੍ਰੋਂ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਮੂਰਛਨਾ ‘ਅਖਿਰੁੰਦਗਤਾ’ ਵਿਖਿ ਸੂਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਠ ਕੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਮੂਰਛਨਾ ‘ਅਖਿਰੁੰਦਗਤਾ’ ਵਿਖਿ ਸੂਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਠ ਕੇ “ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ” ਆਰੰਹ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ‘ਨੀ ਤੇ ਗਾ’ ਦੇ ਸੂਰ ਕੇਮਲ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਢੀ ਠਾਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਗੰਧਾਰ ਤੋਂ ਭੋਰਵੀ, ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਉਤਪਨੰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਖੋ ਚਿੱਤ੍ਰ :—

ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ ਸੰ-ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਤੋਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ।

ੴ

× ਸ ਰ ਗੁ ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਸੱ-ਦੂਜੀ ਮੁਰਛਨਾ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਠਾਟ ।

× × ਸ ਹੁ ਗੁ ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਸੱ-ਤੀਜੀ ਮੂਹੁ ਤੋਂ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ।

× × × ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ-ਇਸ ਚੌਥੀ ਮੂਹੁ ਤੋਂ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਬਣਿਆ ।

ਇਹ ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮੁਰਛਨਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਠਾਟ ਤੇ ਰਾਗ ਉਤਪਨੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ । ਬਾਕੀ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਦਾ ਭਾਵ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ) ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦ੍ਰ, ਮੱਧਜ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤਕ ਰਾਗ ਉਦੇ ਹੋਏ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣਾ :

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਸ਼, ਨਿਯਮ, ਮੁਰਛਨਾ ਅਤੇ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਰਾਗ ਨਾਲ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਵੀ ਕੌਂਦੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ?

ਉੱਤਰ—ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿਚ “ਮਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ” ਸੱਤ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਅਤੇ “ਤੁ ਗੁ ਮ ਧ ਨੁ” ਇਹ ਪੰਜ ਸੁਰ ਵਿਕ੍ਰਿਤ, ਕੁਲ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਹੁਏ ਹਨ । ਸੰਗੀਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਸੱਤ, ਨੌ, ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਧ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਨਾਲੇ ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਸ਼, ਨਿਯਮ ਆਦਿ ਸੁਰ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇੰਜੇ ਇਕ ਤੋਂ ਚਾਰ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਕ ਜਿਹੜੇ ‘ਘਰ’ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਗੀਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ । ਸੋ ‘ਘਰ’ ਦਾ ਰਾਗ ਨਾਲ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕੌਂਦੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਰਾਗ ਅੰਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ੧ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ ‘ਘਰ’ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੋਵੇ । ਨਾਲੇ ਦਸੋਂ ਕਿ ‘ਘਰ’ ਕਿਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ—ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਸੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ‘ਘਰ’ ਦੀ ਘੁੰਡੀ ਢੂਧੀ ਹੈ । ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ‘ਆਸ’ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ੧ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਬਾਕੀ ੨੯ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ‘ਘਰ’ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ । ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ‘ਘਰ’ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਬਹੁਤ ਘਟ ਹੈ । ਹੋ, ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ੧ ਤੋਂ ੧੨ ਤਕ ‘ਘਰ’ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ ਬਾਬੀ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ, ਭੁਖਾਰੀ, ਮਾਲੀ ਗਊਬੀ ਤੇ ਜੋਜਾਵੰਤੀ ਚਾਰ ਰਾਗ ਅੰਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ‘ਘਰ’ ਤਰਤੀਵ-ਵਾਰ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ :-

ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪੰਨਾ ੧੪ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਚਉਪਦੇ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੀਜੇ, ਚਉਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦਰਜ ਹਨ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਘਰ’ ਸਿਰਲੇਖ ਭੀ ਇਕ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇਗਾ । ਵੇਖੋ ਪੰਨਾ ੧੪ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ । ਫਿਰ ਘਰੁ ਦੂਜਾ, ਤੀਜਾ, ਚਉਥਾ ਤੇ ਘਰੁ ਪ । ਉਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਪੰਨਾ ੨੯ + ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਮ: ੩ ਘਰੁ ੧, ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧, ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਜਿਥੇ ‘ਘਰ’ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਤਕ ਹੈ : -ਪੰਨਾ ੩੪੭ = ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ

੧ ਸੋਦਰੂ ॥ ਅੱਗੇ ਆਸਾ ਮ: ੧ ਘਰੁ ੨, ਬ, ੪ ਤੇ ਘਰੁ ਵੰ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੩ ਘਰੁ ੨
ਤੇ ਚ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੨, ਵੰ, ਚ ਤੇ ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੧ਵੰ ॥ ਹੁਣ ਵੇਖੋ
ਪੰਨਾ ੩੭੦ = ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨, ਘਰੁ ਬ, ਪ, ਵੰ, ਚ, ਦ, ੧੦, ੧੧,
੧੨, ੧੩, ੧੪, ੧੫ ਅਤੇ ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮ: ੫ ਘਰੁ ੧੨ ॥ ਬਾਕੀ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭੀ
ਇਹੋ ਨੀਯਮ ਵਰਤਿਆ ਹੈ । ਭਾਵ, ਹੋਰੇ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ ਲਿਖਿਆ
ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਇਥੇ ਇਕ ਗਲ ਨੈਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਥਾਂ 'ਘਰ'
ਨੈਬਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਲ 'ਘਰ' ਵਿਚ ਜਿਸ ਗੁਰੂ
ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਗਏ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਾਲ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਨੈਬਰ
ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਇਕ ਤੌ ਸਤਾਰਾਂ ਤਕ ਜੇ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਕੇਵਲ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਕਾ ਕਿਸ
ਗੱਲ ਦੀ । ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਖਤਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਣਾ ਦਾ
ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ 'ਆਸਾ' ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ।
ਜੇ ਮੂਰਛਣਾ ਬਦਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਠਾਟ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ਸੋ, ਇਹ ਗੱਲ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸਹੀ
ਹੈ ਕਿ 'ਘਰਾ' ਦਾ ਗੁਰਿ, ਅੰਗ, ਨਿਯਾਸ, ਮੂਰਛਣਾ ਤੇ ਸੁਰ-ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਨਾਲ ਕੇਣੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ।
ਹੁਣ ਆਪ ਦਸੋ ਕਿ 'ਘਰ' ਦਾ ਤਾਲ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ੧ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਜਾਂ
ਤਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਾਂਗੇ । ਭਾਵ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਾਲ
ਕਿਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ?

ਉੱਤਰ—ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਅੇਸਾ ਜਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਈ ਸੱਤਾ ਤੇ ਬਲਵੰਡ (ਰਥਾਬੀ)
ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਜਿੱਥਾਂ ਨੂੰ "ਆਸਾ
ਦੀ ਵਾਰ" ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ । ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕਾਇਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ (ਕੀਰਤਨ ਟਕਸਾਲ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਵਿਖੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ । ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਪਦੇ, ਤਿੱਪਦੇ, ਚਉਪਦੇ, ਅਸਟਪਦੀਆਂ,
ਛੰਡ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਲਾਂ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਦਰਜ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ 'ਟਕਸਾਲ' ਵਿਚ
ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਓਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਗਾਉਂਦੇ-
ਬਜਾਉਂਦੇ ਸੀਨ । ਹੁਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਦੁਗ
ਦੇ ਤਾਲ ਵਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸੀਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਥੋਂ ਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਨੋ ਕਿਨੋ
ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਤਾਲ ਸੀਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਗਾਉਣਾ ਕਿਉਂ ਬੰਦ
ਕਰ ਦਿਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਣ ਸੀ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਾਂਗੇ ।

ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਕਸਰ 'ਘਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਪਰ
ਜਿਵੇਂ ਆਸਾ ਪਿਛੇ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਤੌ ਸਤਾਰਾਂ ਤਕ, ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ
ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਜਾਂ ਤਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਜੇ ਤਕ ਕਿਸੇ ਨੇ
ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ । ਜਿਵੇਂ—ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਡਾਂਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਸ੍ਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹਜੂਰੀ ਰਾਗੀ ਭਾਈ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਘਰਾ' ਨੂੰ ਤਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕੇ

ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।" ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਮੇਡੀ ਯਾਦ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਵਿੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਥਾਬੀ ਭਾਈ ਰਾਖਾ ਜੀ ਭੀ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਵੇਂਦੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਤਾਰਾਂ 'ਘਰ' ਪੂਰੇ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਿਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪ ਭੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਭਾਵ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਦਸ 'ਘਰ' ਤਕ ਤਾਲੀ ਵਿਚ ਵੰਡਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਤਾਰਾਂ ਘਰ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ। ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ 'ਘਰਾਂ' ਦੀ ਵੰਡ ਉਹ ਇੰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਨ:—

ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ—ਜਿਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਤਾਲੀ ਲਗੇ। ਭਾਵ, ਤਾਲ—ਦਾਦਾਰਾ (ਮਾਤ੍ਰਾ ਛੂਟ, ਤਾਲੀ ਇਕ)

ਘਰੁ ਦੂਜਾ—ਜਿਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਦੋ ਤਾਲੀ ਲਗੇ। ਭਾਵ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨, ਤਾਲੀ ਦੋ)

ਘਰੁ ਤੀਜਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਤਾਲੀਆਂ ਲਗਣ। ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੯, ਤਾਲੀ ਤਿੰਨ)

ਘਰੁ ਚਉਥਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਤਾਲੀਆਂ ਲਗਣ। ਚਾਰ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੨, ਤਾਲੀ ਚਾਰ)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੫; ਤਾਲੀ ਪੰਜ), ਬਖਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੮, ਤਾਲੀ ਛੂਟ), ਮੱਤਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੧, ਤਾਲੀ ੨), ਅਸਟਮੰਗਲ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੨, ਤਾਲੀ ੮). ਮੌਹਿਨੀ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੩, ਤਾਲੀ ੯) ਅਤੇ ਬੁਹਮ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੮, ਤਾਲੀ ੧੦)। ਇਥੋਂ ਤਕ ਦਸ 'ਘਰਾਂ ਨੂੰ "ਤਬਲਾ-ਮ੍ਰਿਦੰਗ" ਦੀਆਂ ਗਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਦੇ ਸਨ। ਪਰ ੧੧ ਤੋਂ ੧੭ ਘਰ ਮਾਤ੍ਰਾ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੇ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ— ਚਾਰ ਤਾਲ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੧ (ਘਰੁ ੧੧), ਇਕਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੨ (ਘਰੁ ੧੨), ਜੈਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੩ (ਘਰੁ ੧੩), ਧਮਾਰ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੪ (ਘਰੁ ੧੪), ਚਿੱਠੁ ਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੫ (ਘਰੁ ੧੫), ਸਰਸਵਤੀ ਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੯ (ਘਰੁ ੧੯) ਅਤੇ ਸ਼ਿਖਰ ਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੭ (ਘਰੁ ੧੭) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਲੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਤਕ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਆਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤੇ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿੱਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਬਜ੍ਹੁਰਗਾਂ ਨੇ 'ਮ੍ਰਿਦੰਗ' ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਬਜਾਉਣ ਵੱਡੇ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਤਾਲ-ਠੰਕੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਏ, ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਵੇ ਤਾਲੀਆਂ ਤੇ ਗਤਾਂ ਕੁਲ-ਕੁਲਾਂ ਗਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਵਜਾਏ ਜਾਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ੨੧, ੨੨, ੨੩, ੨੪, ੨੫, ੨੬, ੩੧ ਤੋਂ ੩੨ ਤਾਲੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਥੇ 'ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਗਰ' ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ 'ਖਟਮੁਖੀ-ਤਾਲ' ਦਾ ਵਰਣਨ ਬਤੋਰੇ ਉਦਾਹਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:—ਪਹਿਲਾ— ਝਪਤਾਲ (ਮਾ: ੧੦ ਤਾਲੀ ੩) ਦੂਜਾ— ਗੁਪਕਤਾਲ (ਮਾ: ੭ ਤਾਲੀ ੨), ਤੀਜਾ— ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮਾ: ੧੯ ਤਾਲੀ ੩), ਚੌਥਾ— ਚਾਰਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੨ ਤਾਲੀ ੪), ਪੰਜਵਾਂ— ਪੰਜਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੫ ਤਾਲੀ ੫), ਛੇਵਾਂ— ਖਟਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੮ ਤਾਲੀ ੬)। ਇਹ ੨੮ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਤਾਲ ਬਣਿਆ, ਇਸ ਵਿਚ ੨੩ ਤਾਲੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੰਜ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਇਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ

ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਤਾਲ ਮੈਂ (ਤਬਲਾ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਗਰ) ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ।

ਉਪਰਕਤ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਵਾਦਯਾਤ ਤੇ ਬਜਣ ਵਾਲੇ ਤਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ 'ਆਸਾ' ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਨੰਬਰ ਤਕ 'ਘਰ' ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਤਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਨੰਬਰ ਤਕ ਤਾਲ (ਠੱਕੇ) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣਨਗੇ :—

- ਘਰੁ ੧—ਦਾਦਰਾ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੯ ਤਾਲੀ ੧)
- ਘਰੁ ੨—ਚੂਪਕ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੭ ਤਾਲੀ ੨)
- ਘਰੁ ੩—ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੯ ਤਾਲੀ ੩)
- ਘਰੁ ੪—ਚਾਰ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੨ ਤਾਲੀ ੪)
- ਘਰੁ ੫—ਪੰਜ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੫ ਤਾਲੀ ੫)
- ਘਰੁ ੬—ਖਟ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੧੮ ਤਾਲੀ ੬)
- ਘਰੁ ੭—ਮੱਤ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੧ ਤਾਲੀ ੭)
- ਘਰੁ ੮—ਅਸਟ ਮੰਗਲ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੨ ਤਾਲੀ ੮)
- ਘਰੁ ੯—ਮੋਹਿਨੀ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੩ ਤਾਲੀ ੯)
- ਘਰੁ ੧੦—ਬੂਹਮ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੨੮ ਤਾਲੀ ੧੦)
- ਘਰੁ ੧੧—ਰੱਦ੍ਦੂ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੩੨ ਤਾਲੀ ੧੧)
- ਘਰੁ ੧੨—ਵਿਸ਼ੁਲ੍ਲ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੩੯ ਤਾਲੀ ੧੨)
- ਘਰੁ ੧੩—ਮੁਚੁਕੰਦ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੩੮ ਤਾਲੀ ੧੩)
- ਘਰੁ ੧੪—ਮਾਹਾਸ਼ੇਨੀ ਰਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੪੨ ਤਾਲੀ ੧੪)
- ਘਰੁ ੧੫—ਮਿਸੂ ਬਰਣ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੪੭ ਤਾਲੀ ੧੫)
- ਘਰੁ ੧੬—ਕੁੱਲ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੪੨ ਤਾਲੀ ੧੬)
- ਘਰੁ ੧੭—ਚਰੱਚਰੀ ਤਾਲ (ਮਾਤ੍ਰਾ ੪੦ ਤਾਲੀ ੧੭)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲਛਮੀ ਤਾਲ, ਮਾਹਾਇੱਡਾ ਤਾਲ, ਸਿੰਹਵਿਕ੍ਰਮ ਤਾਲ, ਖਟਮੁਖੀ ਤਾਲ ਇਤਿਆਦਿ ਤਾਲ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ :—

ਪ੍ਰਸਨ— ਵਜੇਤੀਆਂ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਬਜਾਉਣੇ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗੋਂ ਨਾ ਬਜਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ ?

ਊੱਤਰ— ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਜ਼ ਹੀ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ, ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਿਵੇਂ, ਸੌਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧੂਰਪਦ-ਪਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖਯਾਲ, ਨੁਮਰੀ, ਟੱਪਾ, ਗੜਲ ਆਦਿ ਗਾਇਕੀ ਵੀ ਆਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਮਧੂਰ ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਮ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੋ, ਵਜੇਤੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਕਰ ਕੇ ਤਬਲਾ ਬਣਾਇਆ। ਉਸੇ ਤਬਲੇ (ਜੋੜੀ) ਨੇ ਸਤਾਰੂਵੀਂ, ਅਠਾਰੂਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨੂੰ ਖੁੱਡੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਵ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਖਿਲੋਦ

ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਬਲੇ ਦੀ ਟੁਨਕ-ਟੁਨਕ ਲੈ ਬੈਠੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਤ ਦੇ ਵਜੰਡੀਆਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਦ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ, ਚਉਪਈ, ਅਸਪਟੀਆਂ ਫੰਡ ਤੇ ਪੜਤਾਲਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਆਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤਕ ਮਿਦੰਗ-ਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੀ ਅਗੋਂ ਬਜਾਉਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਛੱਡ ਬੈਠੇ। ਜਿਵੇਂ, ਸੰਨ ੧੯੭੨ ਤੋਂ ਬਾਚ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋਭੀ ਖੁਦਗਰੜ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਤੋਂ ਅਨ-ਜਾਣ ਸਭ-ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ, ਪ੍ਰਥਮ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਚਲ ਕੇਂਦੀ ਪਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਪਵਿੰਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀ ਹਿਮੰਦਰ (ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਭੀ ਅੱਜ-ਰਲ੍ਹੂ ਆਟੇ ਵਾਲੇ ਧਾਮੋਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸ਼ਿਆਹੀ ਵਾਲੀ ਫੁੱਗੀ ਨਾਲ ਬੇਸਮਤ ਰਾਗੀ "ਗੁਰਲ, ਫਿਲਮੀ ਜਾਂ ਮਨ ਘੜਤ" ਟਿਯੂਨਾਂ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸੰਕੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਏ, ਸਗੋਂ ਬਖਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀ ਜਦੋਂ ਹੁਨਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘਟ ਗਏ ਤਾਂ ਕਲਾਕਾਰ ਮਿਦੰਗ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ, ਪ੍ਰਣ, ਤੌਜੇ, ਠੋਕੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਖਪਾਈ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ। ਸੋ, ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਇਹ ਤਾਲ-ਵਿਦਿਆ ਲੁਪਤ ਹੋ ਗਈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ੧੫ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ? ਨਾਲੇ "ਏਕ ਸ੍ਰਾਵਾਨ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ਜਾਂ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ" ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ-ਅਰਥ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ—ਪਿਛੇ ਅਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਯਾਲ, ਨੁਮਰੀ, ਟੱਪਾ ਤੇ ਗਜ਼ਲ ਗਾਇਕੀ ਆਉਂਦੀ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤਿ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਦੰਗ ਦੀ ਥਾਂ ਤਬਲਾ ਆ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਖਯਾਲ, ਨੁਮਰੀ ਆਦਿ ਗਾਇਕੀ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਘਟ ਮਾਤ੍ਰਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਤਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ—ਕਹਿਰਵੀ, ਪਸਤੇ, ਸੂਲਹਾਕ, ਇਕਤਾਲਾ, ਕੁਮਗ, ਫਰੋਦਸਤ ਆਇ। ਇੰਜ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਰਦੋ-ਬਾਦਲ ਹੋ ਗਈ, ਨਾਲੇ ਰੰਗੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਦੁਪਦੇ, ਚਉਪਈ, ਦੁਹੇ, ਛੁੱਦ ਆਇ ਨੂੰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਾ ਬਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਪਰਿਵਰਤਨ-ਸੀਲ ਕਲਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵੇਲੇ 'ਘਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਲਿਖਾਉਣਾ ਚਹੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਬਾਕੀ "ਏਕ ਸੁਆਨ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ" ਆਦਿ ਸਥਦਰੀਤਾਂ (ਟਿਯੂਨਾ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਪਰਕਰਣ ਵਾਲੇ ਸਥਦ ਗਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਰਲ੍ਹੂ ਭੀ ਕਈ ਐਸੀਆਂ ਤਰਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਮਿਰਜੇ ਦੀ ਤਰਜ਼, ਮਾਹੀਏ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਜਾਂ ਹੀਰ ਦੀ ਤਰਜ਼। ਸੋ, ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਖਾਸ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਹਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ' ਅਕਸਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਖਾਸ ਨੋਟ—ਆਪਦ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਤਾਲ ਨੂੰ 'ਘਰ' ਲਿਖਾਉਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸੰਗੀਤ ਸਾਮੜ੍ਹ ਦੇ ਭੀ ਮਹਾਨ ਪੰਡਿਤ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਾਲ ਜਿਥੋਂ ਸੂਰੂ ਹੋਦਾ ਹੈ। ਚੱਕ੍ਰ ਲਾ ਕੇ ਮੁਤ ਉਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ;-ਘਰੋਂ ਚਲ ਕੇ ਬੰਦਾ ਕਦਮ-ਸਦ ਕਦਮ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿਹੋ ਮੀਲ ਚਲ ਕੇ ਮੁਤ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਲ ਤਾਵੇਂ ਚਾਰ ਮਾਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੌ, ਫੂਲ ਸੌ ਮਾਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਪੁੰਜ ਕੇ ਉਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲ ਚੱਕ੍ਰ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। 'ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਾਗਰ' ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਤੀਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਚੱਕ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਸੋ, ਤਾਲ ਨੂੰ 'ਘਰ' ਲਿਖਾਉਣਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਨੂੰ ਟਿਕ ਅਨੁਪਮ ਦੇਣ ਹੈ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗਮਾਲਾ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ

ਸੰਗੀਤ 'ਤੀ ਸੁਖਮ ਤੇ ਕੌਮਲ ਕਲਾ ਹੈ। ਨਾਦ-ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਇਸ ਵਣਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਿੱਖੇ, ਨਾਲੋਂ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੀ ਘੱਥ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਕੁਝ ਸੂਰ-ਤਾਲ (ਸੰਗੀਤ) ਦੀ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਵੇਂ ਦੋ ਚਾਰ ਸੰਗੀਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਗੀ-ਰਥਾਬੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਗੱਠ ਕਰਕੇ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਲਿਖਣਾ ਕੇਵਲ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਅੱਜੋਗਤਾ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਟੀਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰਾਗਮਾਲਾ ਬਚੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਉਥਾਕਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ੍ਹ ਕੇ ਬੰਦਾ ਮੱਥੇ ਤੇ ਹੱਥ ਹੀ ਮਾਰੇਗਾ। ਐਸੀਆਂ ਕਪੈਲ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ੍ਹ-ਸੁਣ੍ਹ ਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਵੇਦਾ ਹਾਸ਼-ਠੱਠਾ ਕਰਨੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਬਚੇ ਉਦਾਹਰਣ :—

"ਟੀਕਾ ਫਰੀਦਕੌਟ" ਨਾਮ ਹੇਠ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਟੀਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬੀਜ ਕਰ ਚੁਕੇ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਭੰਗ ਸੁਨਕਰ ਵੱਡ ਰਾਗ ਤੇ ਰਾਗਾਨੀ ਛਦ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ਦਰਸ਼ਨ ਕੇ ਆਏ ਅੰਤ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰਬ ਬੰਲੇ ਕਿ ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੱਧ ਜੀ ਰਹ ਸਭ ਕੇ ਵਰਤ ਕਾ ਕੰਸੇ ਨਿਉਣੇ ਹੋਗਾ। ਤਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਕਿ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਆਦਿ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦੋਂ ਕਾ ਸੂਚੀ-ਪੰਤਰ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਭਾਤ ਰਾਗੋਂ ਕਾ ਸੂਚੀ-ਪੰਤ੍ਰ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਅੰਤ ਮੈਂ ਲਿਖੋ। ਤਥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਏਹੀ ਛੇ ਰਾਗ ਅੰਤ ਰੀਸ ਰਾਗਾਨੀ ਅਨਤਾਲੀਸ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜੋ ਆਏ ਥੇ ਸੋ ਰਾਗਮਾਲਾ ਰੱਖੀ ਥੀ।" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਹੋਰ ਕੀ ਸਿੱਖ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ "ਰਾਗ ਮਾਲਾ" ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ :—

ਪ੍ਰਾਨ—ਰਾਗ—ਰਾਗਲੀਆਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਅਤੇ 'ਰਾਗ-ਮਾਲਾ' ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ—ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਥਾਰੇ ਕੁਝ ਮਤ-ਤੁੰਦ ਭੀ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਚਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਤੋਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਸੁਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਥਾਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਸੁਰ ਵਧਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਤੇ 'ਸਾਮਗਾਨ' ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ' ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ (ਨਾਟਨ-ਸ਼ਾਸਤਰ) ਈਸਾ ਦੇ ਅਸ-ਪਾਸ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਸੁਰਤਿ, ਰਾਗ, ਜਾਤੀ, ਅਲੰਕਾਰ, ਮੁਰਛਨਾ ਆਦਿ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਅਨਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਮਤੰਗ ਦਾ (ਬੁਹਦਦੇਸ਼ੀ) ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਰਾਗ'

ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪੰਡਿਤ ਨਾਰਦ ਦਾ ਲਿਖਿਆ (ਸੰਗੀਤ ਮਕਰੰਦ) ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ) ਨੂੰ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿਆ। ਭਾਵ, ਮਨੁਖ ਰਾਗ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਇਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਚਾਰ ਮਤ ਕਾਇਮ ਹੋਏ :— ਚਿਵ-ਮਤ, ਭਰਤ-ਮਤ, ਕਾਲੀਨਾਥ-ਮਤ ਅਤੇ ਹਨੁਮਾਨ-ਮਤ।

ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਨੂੰ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਕਾਰ ਠਾਟ ਜਾਂ ਮੇਲ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿਚ (ਸੁੱਪ-ਵਿਕ੍ਰਿਤ) ਬਾਰ੍ਹ ਸੁਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰ੍ਹ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਗਾਇਕ-ਨਾਇਕ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਆਸੀਰ ਪ੍ਰਸਾਰ, ਗੋਪਾਲ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਤਾਨਸੇਨ ਨੇ ਕਈ ਨਵੇਂ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਤਿਥੇ— ਮੈਜ਼ੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੀ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਗਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਗਤਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਰਾਗ ਅਪਰਚਲਿਤ ਜਾਂ ਲੁਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੇਂ ਰਾਗ ਉਤਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇੱਥੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੌਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ, ਨਾ ਇਹ ਆਪ ਗਾਊਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਨ—ਪ੍ਰਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਇੰਜ ਬਧਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇਤੇ ਜਾ ਥੈਨ ਕੇ ਗਾ ਬਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਤ੍ਰਿਸਾਂ ਦੁਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ-ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੋ ?

ਉੱਤਰ—ਆਪ ਸੱਚ ਆਪਦੇ ਹੋ, ਪ੍ਰਗਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਐਸਾ ਉਲੇਖ ਹੈ। ਇਕ ਉਰਦੂ ਦੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਸਤਕ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੌਸੀਕੀ) ਵਿਚ ਤਾਂ ਛੇ ਰਾਗ ਤੇ ਕ੍ਰੀਹ ਰਾਗਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਵੇਖਿਆਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਦਰਵੀ-ਸੋਲਵੀ ਸਦੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਿਣ ਪੰਡਿਤ ਦਾਮੰਦਰ ਕ੍ਰਿਤ (ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ) ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੁਰ ਅਧਿਆਇ ਤੇ ਰਾਗ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦੇਵ-ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਸ੍ਰੰਨ੍ਤੁਪ ਉਹ ਇੰਜ ਬਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ :—

“ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮੈਂ ਖੜਜ ਗ੍ਰਹਿ, ਅਸਿ ਅੰਤ ਨਯਾਸ (ਸੁਰ) ਹੈ। ਯਹ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਕਰ ਸ੍ਰੁਗੁਣ ਸਮਪੰਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੀ ਉਮਰ ਅਠਾਰਹ ਵਰਸ਼ ਕੀ ਹੈ। ਕਾਮਦੇਵ ਸਮਾਨ ਜਿਸ ਕੀ ਸੰਦਰ ਮੁਰਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਧੀਰ ਹੈ। ਅੰਤ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਨੇ ਕਾਨੇ ਮੈਂ ਕੌਮਲ ਪਲਵੇਂ ਕੇ ਆਕੂਸਟ ਪਹਨ ਰੱਖੇ ਹੈਂ ਖੜਜਾਇਕ ਜਿਸ ਕੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਜਿਸ ਨੇ ਅਤੁਣ ਵਰਣ ਕੇ ਵਸਤ੍ਰ ਧਾਰਣ ਕਿਟੇ ਹੈਂ। ਅਸਾਂ ਛੜ੍ਹਾਗਲ ਮੂਰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਹੈ।” ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਇਹ ਰੂਪ ਸਭ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਸ ਵਿਚ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਜਿਹੜੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸ ਸੰਗੀਤ-ਮਤ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਭ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਵਖਰਾ ਸੰਗੀਤ ਮਤ ਹੈ ?

ਊੱਤਰ—ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਦੇ ਛੇ ਮੁਖੀ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਹੁਕੂਮ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਪਰ ਰਾਗਟੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰੰਤੂ 'ਹਨਮਾਨ-ਮਤ' ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਤ ਸੰਗੀਤ (ਰਾਗ ਦੀਪਕਾ) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰ 'ਹਨਮਾਨ-ਮਤ' ਵੀ ਇਕ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦੇ ਤੌਰੇ ਚਾਰ ਮਤ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਵਖੋਂ-ਵਖੋਂ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਮਤ-ਕੇਂਦਰ ਨਜ਼ਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਲਿਖਤੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ—ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਕਾਰਣ ਕੁਝ ਮਤ-ਕੇਂਦਰ ਨਜ਼ਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਾਉਣ ਬਜਾਉਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤਾ ਫਰਕ ਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੁਣ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਵਰਸ ਵਿਚ ਕਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਹੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀਆਂ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹਨ—ਕਰਨਾਟਕੀ ਤੇ ਊੱਤਰੀ। ਕਰਨਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਕੇਵਲ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਤੇ ਮੈਸੂਰ ਏਤੀਏ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਊੱਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ' ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਲੋਕ ਦਿੱਲੀ, ਬਿਹਾਰ, ਬੰਗਾਲ ਆਦਿ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਨ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਤੋਂ ਉਸਤਾਦ ਦੇ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿਚ ਸੁਤੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਕੌਣੀ ਵਖਰਾ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਚੀਡ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਈ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਪ੍ਰਸਤਰ ਦੇ ਪਰਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਬੜੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਇਕ ਵਖਰਾ ਮਤ ਹੈ, ਜਿਹਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਉਲੰਬ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਉਹ ਆਪ ਜਾਣ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਐਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੰਨ੍ਹ, ਸੰਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਊੱਤਰ-ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਜੇ ਸਭ ਥਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਗਾਇਨ ਸੋਲੀਆਂ ਵਖੋਂ-ਵਖੋਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ-ਸੰਗੀਤ, ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸੰਗੀਤ (ਗੁ: ਸੰ: ਸਾ:) ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਕਈ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੂਚੀ-ਪੱਤ੍ਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ?

ਊੱਤਰ—ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖੇ ਹੋ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਛੇ ਰਾਗ, ਤ੍ਰੀਹ ਰਾਗਟੀਆਂ ਤੇ ਅਨਤਾਲੀਹ ਪ੍ਰੰਤੂ, ਕੁਲ ਚੁਵਾਸੀਹ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਕੱਤੀਹ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੌ ਰਾਗ ਇਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ :—(੧) ਮਾਤ, (੨) ਬਿਹਾਗਤਾ, (੩) ਵਡਹੰਸ (੪) ਜੇਤਸਗੀ (੫) ਰਾਮਕਲੀ (੬) ਮਾਲੀ ਗਊਤਾ (੭) ਤੁਖਾਰੀ

(੮) ਪ੍ਰਭਾਤੀ (੯) ਜੰਜਾਵੰਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੇਂ ਸੰਗੀਤਕ ਗ੍ਰੰਥ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਭੋਏ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਭੀ ਮੌਜੂਦਾ ਜੰਜਾਵੰਤੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਭਰਤ-ਮਤ' ਦੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਰਾਗ ਜੰਜਾਵੰਤੀ, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਿਹਾਰੀਆ, ਵਡਰੰਸ ਤੇ ਮਾਡ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਗ ਜੰਜਾਵੰਤੀ 'ਹਨੁਮਾਨ ਮਤ' ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਕੋਵਲ ਤੁਖਾਰੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦੇ ਗੰਮੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਅਤੇ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿਚ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੂੰ ਰਾਗ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਰਾਗ ਮਲਾ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਾਪੂ ਬਾਠ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖਣੇ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ 'ਰਾਗ ਮਾਲਾ' ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਸੂਚੀ ਪੱਤ੍ਰ ਨਹੀਂ। ਸਗੋਂ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ 'ਹਨੁਮਾਨ ਮਤ' ਦੇ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਥਾਈ) ਕੇਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਪਰਵਾਰ-ਪੱਧਰੀ (ਰਾਗ-ਰਾਗਟੀ) ਦੇ ਮਤ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਵੇਤਾ ਮਿਨਦੇ ਹਨ।

ਉੱਤਰ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਗੀ ਜਿੰਧ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਇਹ ਭੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਨਮਾਨ ਮਤ ਦੀ ਸੂਚਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਪਰਵਾਰ ਪੱਧਰੀ (ਰਾਗ-ਰਾਗਟੀ) ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੰਦਰਵੀ-ਸੋਲਵੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਕਈ ਸੰਲੀਕਾਰਾਂ ਨੇ ਤਿਆਗ ਕੇ ਜਨਜ-ਜਨਕ ਮੇਲ (ਠਾਟ-ਪੱਧਰੀ) ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ—ਪੰਡਿਜ ਲੋਚਨ ਕ੍ਰਿਤ (ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ) ਵਿਚ ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ ਦੇ ਬਖੇਜੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਬਾਰਾ ਜਨਜ-ਜਨਕ ਮੇਲ (ਠਾਟੀ) ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਲਵੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਤੀਂ ਦੱਖਣ ਏਰੀਏ ਦੇ ਪੰਡਿਜ ਸੋਮਨਾਲ ਕ੍ਰਿਤ (ਰਾਗ ਵਿਥੋਧ) ਵਿਚ ਭੀ ਲਾਗਾਂ ਨੂੰ ਜਨਕ-ਜਨਜ ਮੇਲ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਕ ਪੰਡਿਜ ਨੇ ਤਾਂ ਸੰਗੀਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਕਮਾਲ ਹੀ ਕਰ ਵਿਖਾਇਆ। ਉਹ ਸੀ ਸਤਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ 'ਪੰਡਿਜ ਵਯੰਕਟ ਮਖੀ', ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ (ਚਤੁਰ-ਦੇਂਡ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ) ਵਿਚ ਬਾਗਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ੧੨ ਮੇਲ (ਠਾਟ) ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗਣਿਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਠਾਟ' ਤੋਂ ੪੮੪ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਾਗ ਜੇ ਸਿੂਸਟੀ ਦਾ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਭੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਸਾਰ-ਤੱਤ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖੂਹ ਦੇ ਡੱਡੂ ਵਾਲਾ ਉਸੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਗੋੜੇ ਲਾ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੰਗੀਤਕ ਮਤ ਢੂਸਰੇ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਜੋ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ' ਹੈ, ਉਸੇ ਦੀ ਇਹ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਲਿਖੀ ਹੈ।"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਅੱਜ-ਕਲੁ ਦੇ ਗਾਇਕ ਵਾਦਕ (ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ) ਕਿਸ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਮਿਨਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਗਾ-ਬਜਾ ਸਕੇਂਦੇ?

ਊੱਤਰ—ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਭੇਗ ਤੋਂ ਸੋਲਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਪੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਸਨੌਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਆਮ ਲੰਕਾ ਤਕ ਪ੍ਰਚਾਇਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਨ—ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੁ ਨਾਰਾਇਣ (ਭਾਉਖੰਡੇ) ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੁ ਰਿਗੰਬਰ (ਪਲੁਸਕ ਜੀ)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਗੀਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦਾਂ ਤੋਂ ਸਿਖਿਆ, ਇਵ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਜਾ ਕੇ ਗਾਇਕਾਂ ਤੇ ਵਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਸੰਗੀਤ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤ-ਭੇਦ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਗਣ ਕਰ ਕੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੋਂ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ। ਭਾਵ, ਸ੍ਰੀ ਭਾਉਖੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਪੰਖ ਵਿਚੰਕਟ ਮਪੀ ਦੇ ੭੨ ਮੇਲ (ਠਾਟ) ਤੋਂ ਪੁਰਵਾਰਧ ਤੇ ਉਤ੍ਸਾਹ ਜੋ ਕਈ ਠਾਟ ਊੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਬਣਣੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਐਸੇ ਦਸ ਠਾਟਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਊੱਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਇਹ ਐਸੀ ਸ੍ਰੂਤ-ਲਿਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਾਉਣ-ਬਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ (ਟਿਉਨ) ਨੂੰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰੂਤ ਲਿਪੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਲਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਨੁ 'ਪਲੁਸਕਰ' ਵੀ ਚੰਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਗਾਇਕ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਇਕ ਸ੍ਰੂਤ-ਲਿਪੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਯੋਤੀ ਅੰਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖਿਆਈ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਪਲੁਸਕਰ ਜੀ, ਸੰਤ ਬਿਰਤੀ ਦੇ ਗਾਇਕ ਸਨ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ੩੦ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ੩੨ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਖ ਵਿਨਾਯਕਰਾਵ (ਪਟਵਰਧਨ) ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ (ਰਾਗ ਵਿਗਨਾਨ) ਦੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੱਤ ਭਾਗਾਂ ਵਿਕਵਾਰ ਸ੍ਰੂਤ-ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੋਂ ਚਾਲ੍ਹੀ-ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਰਦੂ, ਹਿੰਦੀ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਐਸਾ ਕੋਈ ਵਖਰਾ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੂਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਗਾਇਨ (ਕੀਰਤਨ) ਕਰ ਸਕਣ। ਕੇਵਲ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਕੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਕਾਫੀ ਭਿੰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਸੰਗੀਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਣੀਆਂ ਚਾਹੀਆਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਠਾਟ ਜਾਡੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੱਤਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਸੰਨ ੧੯੫੪ ਤੇ ੫੭ ਵਿਚ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਐਬਟਾਬਾਦ) ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਥਾਈ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਵਿਖੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੱਦਾ-ਪੱਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ

ਪੁਰਾਤਨ ਸਥਦ ਗੀਤਾਂ (ਟਿਕਨਾਂ) ਨੂੰ ਭਾਲ-ਬੱਧ ਸੂਰ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਦੀ ਡਿਜੀਟੀ ਮੋਰੀ ਲਾਈ ਗਈ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ 'ਗੁਰਥਾਣੀ ਸੰਗੀਤ' ਨਾਮ ਹੇਠ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਸੰਨ ੧੯੬੯ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿ: ਹਰਿਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਭਾਈ ਸਾ: ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਹਜੂਰੀ ਰਾਗੀ ਜੱਬਾ ਗੁ: ਸੀਸ ਹੰਜ) ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸਥਦ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰਥਾਣੀ ਸੰਗੀਤ (ਪ੍ਰਚੀਨ ਗੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ) ਨਾਮ ਹੇਠ ੧੯੭੮ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਪਟਿਆਲਾ) ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ, ਉਰਦੂ, ਹਿੰਦੀ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਵੀ ਉਲੱਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਛੱਪੇ ਹਨ। ਆਸ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਨਵੇਂ ਸਿਰੋਂ ਕੀਰਤਨ ਸੌਲੀ ਕਾਇਸ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕਰਨਗੇ।

ਨੋਟ—ਇਹ ਲੇਖ ਜੈਵਲ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ 'ਰਾਗ-ਮਾਲਾ' ਕਿਸ ਨੇ ਲਿਖਵਾਈ, ਕਦੋਂ ਦਰਜ ਹੋਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਲੇਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ

ਵਾਦੀ—ਗ	ਠਾਟ—ਮਾਰਵਾ	ਸਮਾ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲਾ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਧ	ਜਾਤੀ—ਵੱਕੂ-ਸੰਪੁਰਣ	ਵਿਕੇਸ਼—ਗ ਪ, ਸ ਪ ਤੇ ਨ ਪ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਰੀ।
ਆਰੋਹ—ਸ, ਨ ਰੁ, ਗਪ, ਮੰਗ, ਮੰਧ, ਸੰ।		
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਰੁਨਪ, ਪਧਗ, ਮੰਘਮੰਗ, ਪਗ, ਰੁਸ।		
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਪ, ਪਗ, ਮੰਘਮੰਗ, ਮੰਗੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ।		

ਬੈਰਾੜੀ ਇਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਛਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਵੇਰਾਟੀ, ਵਰਾਟੀ, ਵਰਾੜੀ, ਬਰਾੜੀ ਆਦਿ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਡਿਤ ਭਾਵਹੁੱਣ ਤੇ ਅਹੰਗਲ ਨੇ ਅਠ-ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ :—(੧) ਵਰਾਟੀ, (੨) ਸੁਧ ਵਰਾਟੀ, (੩) ਤੇਡੀ ਵਰਾਟੀ, (੪) ਨਾਗ ਵਰਾਟੀ, (੫) ਪੁਨਾਗ ਵਰਾਟੀ, (੬) ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਰਾਟੀ, (੭) ਸੋਕ ਵਰਾਟੀ, (੮) ਕਲਿਆਲ ਵਰਾਟੀ, (੯) ਕੁਤਲ ਵਰਾਟੀ, (੧੦) ਸਾਵਿੜੀ ਵਰਾਟੀ ਇਤਿਆਦਿ।

ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਦਸ-ਬਾਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ, ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਰਾਗ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉੱਜ ਇਹ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰਣ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਨਹੀਂ, ਸੰਗੋਂ ਇਕ ਕਠਿਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਧ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਗਾਇਕ ਹੋ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬੈਰਾੜੀ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕੂ-ਸੰਪੁਰਣ, ਵਾਦੀ-ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੰਡ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਤਿਖਚ ਕਮਲ, ਮੰਘਮ, ਤੀਵਰ ਤੇ ਬਾਗੀ ਸੁਤ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ ਤੇ ਬੈਰਾੜੀ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪ੍ਰਕੂਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੌਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫਰਕ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਬਿਭਾਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੰਡ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਬੈਰਾੜੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੰਡ ਹੈ। ਭਾਵ, ਬਿਭਾਸ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਰਾੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਿਭਾਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਪਗਪ, ਪਧ, ਮੰਘਮੰਗ, ਮੰਧ, ਨ, ਧਨ, ਪ, ਗਪਗ, ਪਪਗਗੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਬੈਰਾੜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ —“ਨਰੁਗ, ਮੰਗਪ, ਪਧਗ, ਰੁਨਪ, ਧਨ, ਮੰਘਮੰਗ, ਮੰਗੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਭਾਵ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ “ਪਧਗ ਤੇ ਰੁਨਪ” ਅਤਿਅੰਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਸੁਰ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਮੱਘਮ ਤੇ ਨਿਖਾਦ’

ਦੁਰਬਲ ਹਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ "ਸੰ, ਪਪ, ਜਾਂ ਸੰ, ਨਧਪ" ਇੰਜ ਸਰਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ "ਸੰ, ਰੁਨਪ, ਪਪਗ" ਇੰਜ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਣਾਨ ਹੈ। ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ੧੩ਵਾਂ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਆਮ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ "ਸੌਤ ਜਨਾ ਮਿਛਿ ਹਰਿ ਜਸ ਗਾਇਓ ॥" ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਹੁਗ, ਰੁਗ, ਰੁਸ — ਰੁਨਪ, ਪਪਗ, ਮੱਪਸ — ਨਹੁਗ, ਮੰਹੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ ।
੨. ਨਹੁਗ, ਮੰਗਪ, ਪਪਗ, ਮੱਗ, ਰੁਗ ਰੁਸ — ਨਹੁਨਪ, ਪਪਗ, ਮੱਪਮੰਗ, ਮੱਪਸ ।
੩. ਸਹੁਗ, ਨਹੁਗ ਮੱਗ, ਮੱਧ, ਮੱਗ, ਮੰਹੁਗ, ਪਗ, ਪਪਗ, ਗਾਪ, ਮੱਗ, ਪਗ, ਰੁਸ—ਸਪ, ਪਪਗ, ਮੱਪਮੰਗ, ਰੁਗ, ਮੱਗਪਗ, ਗਾਹੁਸ — ।
੪. ਨਹੁਗ, ਗਾਪ, ਪਪਗ, ਮੱਪਮੰਗ, ਮੰਹੁਗ, ਪਗ, ਪਧ, ਨਪ, ਪਪਗ, ਗਾਪ, ਮੱਪਗ, ਮੰਧ, ਨਪ, ਪਧਪ, ਪਗ, ਨਹੁਗ, ਮੰਗਪ, ਪਗ, ਮੱਪਮੰਗ, ਮੰਹੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ ।
੫. ਸਪ—ਧਾਗ, ਮੱਪਸ—ਰੁਨਪ, ਪਪਗ, ਮੱਪਮੰਗ, ਗਾਪ, ਪਸ—ਨਹੁਸ—ਨਹੁਗ, ਗਾਹੁਸ, ਰੁਨਪ, ਪਧਪਸ—ਨਹੁਂਗ, ਮੰਹੁਂਗ, ਗਾਂਹਾਂ, ਮੰਗਾਂ, ਗਾਂਹੁਸ—ਨਹੁਂਗ, ਰੁਨਪ, ਮੱਪਸ—ਨਹੁਨਪ, ਪਪਗ, ਰੁਗ, ਗਾਪ, ਮੰਗ, ਮੰਹੁਗ, ਪਗ, ਰੁਸ —

ਕੁਝ ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਹੁਗ ਗਾਗ ਰੁਸ, ਨਹੁਗ ਗਾਗ ਰੁਸ ਨਹੁਗ ਗਾਪ ਗਾਗ ਰੁਸ, ਨਹੁਗ ਗਾਪ ਪਧ ਗਾਗ ਰੁਸ ।
੨. ਗਾਗ ਰੁਸ ਨਸ, ਨਹੁਨਪ ਮੰਧ ਸਸ, ਪਧ ਗਾਗ, ਮੰਧ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਮੰਧ ਸੰਸ ਰੁਨ ਪਧ ਗਾਗ ਰੁਸ ।
੩. ਗਾਗ ਰੁਗ ਗਾਰੁ ਸਸ, ਪਧ ਗਾਪ ਪਗ ਰੁਸ, ਨਨ ਪ,ਨ ਨਪ, ਮੰਧ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਗਾਂਗ ਰੁਂਗ ਗਾਂਹੁ ਸੰਸ ਪਧ ਗਾਪ ਗਾਰੁ ਸਸ, ਨਹੁਗ ਗਾਪ ਸੰਹੁਨ ਨਪ, ਮੰਧ ਮੰਗ ਰੁਸ ।
੪. ਰੁਗ ਰੁਤੁ ਗਾਮੰਗਾਗ, ਪਧ ਪਪ, ਸੰਹੁ ਸੰਸ ਗਾਮੰਗ ਰੁਂਗ ਸੰਸ ਨਨ ਪਧ ਏਧ ਗਾਗ ਮੰਗ ਪਪ ਗਾਗ ਰੁਸ ।
੫. ਸਰੁਨਨ, ਰੁਗ ਰੁਰੁ, ਟਾਮੰਗਾਗ, ਪਧ ਪਪ ਏਧ ਸੰਹੁ ਸੰਸ ਰੁਂਗ ਰੁਂਗ ਗਾਮੰਗ ਗਾਂਗ, ਰੁਸੁੰ, ਰੁਂਗ ਰੁਂਗ ਸੰਨ, ਨਹੁਨ ਨਨ ਪਧ ਪਧ ਪਪ ਮੰਗ, ਗਾਪ ਗਾਗ ਰੁਸ ।

੧. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਤਿੰਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਕੋਟ ਕੋਟੇਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਸਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉਂ ॥
 ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਗੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਏ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਰਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੨॥
 (ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੨੦)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	੦	੧
ਰ ਪ ਮ ਨ	ਗ ਪ ਨ	ਗ ਨ ਸ ਮ	ਮੰ ਨਾ ਮ ਨਿ ਇ	ਰ ਤਾ ਸ ਗ
ਨ ਸ ਕ ਵ	— ਸ ਕ	ਪ ਤੇ ਤਰ ਕੇ	ਧ ਪਾ ਗ ਭ	ਨ ਥ ਪ ਵੈ
ਧ ਹ ਦ ਹ	ਗ ਗ ਪ ਤਿ	ਗ ਰ ਸ ਤ	ਨ ਵ ਗ ਤੁ	ਗ ਰ ਸ ਤਾ

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਕਾ	— ਸ	ਮੰ ਇਆ	ਧ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਗ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਬ	ਸੰ ਸ	ਸੰ ਤ	ਸੰ ਹ	ਨ ਰਿ	ਰੁ ਸੁਆ	— ਸੰ	ਸੰ ਮੀ	— ਸ
ਨ ਨਿ	ਨ ਰ	ਰੁ ਭਉ	ਗ	ਨਿ	ਰੁ ਗ	ਸੰ ਵੈ	ਸੰ ਰ	ਨ	ਸੰ ਕ	— ਸ	— ਨ	ਰੁ ਕਾ	— ਨ	ਪ ਹਰਿ	ਪ ਪ
ਨ ਨਿ	ਧ ਕ	ਪ ਟ	ਧ	ਗ ਇ	ਗ ਤ	ਮੰ ਕ	ਧ	ਮੰ ਨ	ਗ ਦ	ਗ ਰ	ਮੰਪ	ਗ ਆ	ਰੁ ਤ	ਸ ਵੈ	— ਸ
ਸ ਨ ਹ	ਰੁ ਤ	ਗ ਤਿ	— ਦ	ਪ ਲਾ	— ਦ	ਪ ਧਾ	— ਦ	ਧ	ਗ ਗ	ਗ ਵੀ	ਮ	ਗ ਚਾ	ਰੁ ਤ	ਸ	ਰਾ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ:

੨. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
 ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੌਲ ਸੁਲਾਵੈ । ੧॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਸਬਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਰੁ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਝਗਰ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥

(ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੧	ਪ	੨	ਧ	⊕	੩	ਪ	੨	ਮ	੩	ਪ	੨	ਮ	੩	ਪ	
ਹ	ਰਿ	ਜ	ਨ	ਗ	ਨ	ਗ	ਮ	ਗ	ਨ	ਗ	ਮ	ਗ	ਨ	ਗ	
ਮ	ਕ	ਗ	ਪ	ਗ	ਕ	ਸ	ਨ	ਗ	ਕ	ਗ	ਰਿ	ਗ	ਨ	ਸ	
ਜ	ਕੰ	ਈ	ਨਿ	ਕ	ਦ	ਦ	ਕ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਨ	ਕੀ	ਸ	
ਧ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਧ	ਸ	
ਅ	ਪ	ਨ	੯	ਗੁ	ਨ	੯	੯	੯	ਨ	ਗ	੯	ਵਾ	੯	ਕੇ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧ	ਸ	ਸ	ਤੁ	ਸ	-ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	ਬਿ	ਭ	ਭ	ਕ	ਰ	੯ਸੋ	ਆ	੯	ਕ	੯	ਸੁਆ	੯	ਮੀ	ਸ
ਧ	ਗ	ਮੁ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗ	ਨ	ਕ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ
ਅ	ਰਿ	੯	ਆ	੯	ਪੈ	ਕਾ	੯	੯	ਰ	ਕੰ	ਮਾ	੯	ਵੈ	ਵੈ

—ਜਥੁਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਡਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥
ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬੁਤ ਪੂਜਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਤਿ ਲਗਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਤਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰੇਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥
ਤੂ ਬੇਅੰਤ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮੁੰਹੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥

(ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੨੨੦)

ਅਸਥਾਈ

		O	R	S	E	O			
M	N	G	G	M	H	M	G	S	S
J	P	H	N	H	T	H	T	S	S
ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਨਾ	ਮ	ਨਿ	ਤ	ਪਿਆ	ਤੁ	ਇ	ਤ	ਸ	ਸ
ਨੌ	ਜੈ	ਸ	—	ਰੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਸੈ
ਪਈ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮਦ	ਧ	ਵ	ਲ	ਪਾ	ਵੁਹਿ	ਤੁ	ਵਿ	ਰ	—
ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਗ	ਮੁ	ਗਾ	ਰੁ	ਸ	—
ਨ	ਧ	ਨ	ਲਾ	ਤ	ਗੈ	ਆ	ਤੁ	ਦਿ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

P	S	S	S	—	S	S	—	—	—
S	J	P	S	—	T	P	S	S	S
N	ਰੁ	ਗਾ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ
ਸਾ	ਸ	ਬੁ	ਤ	ਪੁ	ਤ	ਜਾ	ਤ	ਜਿ	ਤ
ਹ	ਰਿ	ਧ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਰ	ਿ	ਸਿਉ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਲ	ਗਾ	ਤੁ	ਦਿ	ਤ

—ਬਹੁਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ, ਕਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸੇਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੇ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੦)

ਅਸਥਾਈ

X	R	O	ੴ
ਸ ਨ ਸ	ਰ ਤ ਸ	ਗ — ਨ	ਗ ਮੰਗ
ਹ ਰ	ਗ ਜ ਤ	— ਸ ਪ	ਮੰ ਗ
ਪ ਕੈ	ਪ ਟਿ	— ਜ	ਪ ਨ
ਜ ਦ	ਰ ਖ	ਗ — ਵਾ	ਗ ਵਾ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

P	—	R	S
ਮ ਜ	—	ਚ ਤ	ਸ ਤ
ਨ ਈ	ਰ ਖ	ਗ ਨ	ਗ ਪਾ
ਕ ਰ	ਨ ਖ	ਪ ਰ	ਪ ਪਾ
ਮ ਨਾ	ਰ ਖ	ਗ ਵਾ	ਗ ਵਾ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਸ੍ਰੀਦਰ ਪੁਰਾਭਨ ਸ਼ਖਦ ਰੀਤ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ :

੫. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ 'ਪੜਤਾਲ' ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਝ)

ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਬ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
 ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਉਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥
 ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋਤਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੨॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਲ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥
 ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥

(ਬੈਰਾੜੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਮਪ ਅਡ	ਧ ਕ	ਗ ਬ	ਮਰ ਕਵ	ਗ ਬ	ਰੂ ੱਡ	ਸ ੱਡ	—
ਮਪ ਅਡ	ਧ ਕ	ਗ ਬ	ਮਰ ਕਵ	ਗ ਬ	ਰੂ ੱਡ	—	ਹਰਿ
ਨ ਸ ਰਿ	ਸ ਧ	ਸ ਬ	ਸ ਧ	ਨ ਸਿ	ਰੂ ੱਡ	ਗ ਪ	ਰੂ ੱਡ
ਸ ਭ	— ੱਡ	ਸ ਜ	ਨਧ ਗੁਡ	ਨ ਰ	ਰੂ ੱਡ	ਗ ਪ	ਰੂ ੱਡ
ਮ ਰਾ	ਧ ੱਡ	ਸ ਮ	ਸ ਮ	ਪ ੱਡ	—	—	—

ਅੰਤਰਾ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਾਝ)

੦ ੦	ਪ ਨਾ	— ੱਡ	੠ ਧਿਆ	੩ ਨ	ਪ ਪੁ	ੴ ਰਾ	ਸ ਨ	ਸ ਜ	ਸ ਸ	੩ ਰੂ	— ੱਡ	ਸ ਤ	ਸ ਸ
--------	---------	---------	----------	--------	---------	---------	--------	--------	--------	---------	---------	--------	--------

੨੯

ਸ	ਨ	ਕ	ਗ	ਕ	ਗ	—	ਸ	ਵਹਿ	ੴ	ਸ	ਰ	—	ਸ	ਰ	—	ਨ	—	ਪ	—
ਖ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਕ	ਗ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਗ	—	ਗ	ਤੀ	—	ਗ	ਕ	ਸ	—
—	ਮ	ਗ	ਗ	ਪ	ਕੁ	—	ਤ	ਤੇ	ਤੇ	ਤੇ	ਸ	ਮ	ਧ	ਆ	ਤ	ਦਿਓ	ੴ	—	
—	ਸ	ਕ	ਰ	ਕੁ	—	ਤ	ਤੇ	ਤੇ	ਤੇ	ਤੇ	ਸ	ਧ	ਆ	ਤ	ਦਿਓ	ੴ	—		
ਸ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਮਾ	—	ਗ	ਕ	ਸ	—
ਨਹੀ	ਜਾ	—	ਨਿਓ	ਹ	ਰਿ	ਮ	ਰ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਕ	ਸ	—
X																			
—	ਸ	—	ਨ	ਰ	—	ਗ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਅਕਥ ਕ;	ਚਾਰਤਾਲ	ਅਸ:						
—	ਸ	—	ਨ	ਮ	—	ਨ	—	ਸ	ਅਕਥ ਕ;	ਚਾਰਤਾਲ	ਅਸ:								

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਖ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਮ	ਸ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕਿ	ਰ	ਕ
ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਮ	ਸ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕਿ	ਰ	ਕ
ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	—	—
ਸੰ	ਤ	ਭ	ਲੇ	—	—
ਨ	ਪ	ਪ	ਧ	ਗ	ਗ
ਸੰ	ਤ	ਭ	ਲੇ	ਰ	ਰ
ਨ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਨ
ਸੁ	—	ਸ	ਨ	ਕ	ਗ
ਸੁ	—	ਸ	ਨ	ਨ	—
				✓	
				ਅਗਥ... ਅਸਥਾਈ ਨੂੰ ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾ ਕੇ ਮੁਕਾਬ ਕਰੋ।	
				(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)	

(ਬੈਰਾੜੀ ਰਾਗ ਸਮਾਧਿ)

ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਊੜਾ

ਵਾਦੀ—ਰ	ਠਾਟ—ਮਾਰਵਾ	ਸਮਾ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੇਥਾ ਪਹਿਰ (ਸਾਮ ਵੇਲਾ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਪੈਵਡ ਅਤੇ 'ਰੁ-ਪ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ।
ਆਰੋਹ—ਸ, ਨਰੁਗ, ਮੰਧੁਪ, ਮੱਧ ਸ, ਨਰੁਸ ।		
ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨਰੁਨਧੁਪ, ਮੱਧ ਮੰਗ, ਮੰਗਨ, ਸ ।		
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਨਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਗ, ਮੰਗ, ਮੰਧ ਸ, ਰੂਪ, ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁਸ ।		

ਗਊੜਾ, ਮਾਰੁ ਗਊੜਾ ਜਾਂ ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਮਾਲੀ ਗਊੜਾ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗੰਬਿਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਜਿਵੇਂ :—ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ, ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ, ਰਾਗ ਵਿਖੇਧ, ਸੂਰ ਮੇਲ ਕਲਾਨਿਧੀ, ਚਰੂਰ ਦੰਡੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾ ਆਦਿ ਗੰਬਿਂ ਵਿਚ ਗਊੜੀ ਰਾਗ ਦਾ ਕਿਉਂਦਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਰਾਗ ਦਾ ਕਿਉਂਦੀ ਉਲੱਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਰਾਗ-ਰਾਗਾਣੀ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬੰਸਾਵਲੀ ਵਿਚ ਸਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਭੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਜਿਸ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕਈ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਲਿਖਾਉਂ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਵਿਖਭਾਵ ਤੋਂ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੇਥਾ ਪਹਿਰ (ਸਾਮ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀਆਂ ਅੰਗ ਦਾ ਇਕ ਮਿਸ਼ਨਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪੂਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਤੋਂ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਕੌਮਲ ਪੈਵਡ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਰਾਗ ਦੀ ਤਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੀਆਂ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਪੈਵਡ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਪੈਵਡ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਪੈਵਡ ਲਾਈਏ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੰਦ੍ਰ ਤੋਂ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੀਂਡ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੂਰ, ਦੋਹਾ ਪੈਵਡਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਤੇ 'ਰੁ-ਪ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਮਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ :—“ਸ, ਨਧਨਰੁ ਸ, ਨਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਗ, ਮੰਪਸ, ਰੂਪ, ਮੰਧੁਪ, ਮੰਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗਨਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ‘ਪੈਵਡ’ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ। ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਪੈਵਡ ਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਸੁੱਧ ਪੈਵਡ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ

ਬੈਰਾਤੀ ਤੇ ਪੂਰਵ-ਕਲਿਆਣ ਤੋਂ ਅਲਗ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਵਲ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ-ਪਨਾਸਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰਵੀ-ਗਉਤੀ ਤੋਂ ਵਖ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਮਾਲੀਗਉਤੀ ਰਾਗ ਦਾ 'ਧੈਵਤ' ਨਾ ਸੂਧ ਹੈ ਨਾ ਕੋਮਲ। ਚਤੁਰ ਗਾਇਕ ਮੀਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰੋਤੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਕਿ ਇਹ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸੂਧ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਲੀਗਉਤੀ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਣਾਨ ਅਤੇ ਮੰਦੁ-ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗਾਇਣ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਜੋਗ ਹੈ, ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਸੰਜੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਹੈ। ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਮਾਲੀਗਉਤੀ ੨੦ਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਸ

੧. ਸ, ਨਵਸ, ਰੂ ਰੂ ਨਧਨਰੁਡਸ, ਨਪ, ਮੰਪਮੰਸ—ਨ, ਰੁਨਪੁਡਪ, ਮੰਗਮੰਡਗ, ਮੱਪਸ—।

ਸ

੨. ਸ, ਨਵਗ, ਨਵਸ, ਨਪ, ਮੰਪਨਰੁ, ਰੁਸ—ਨੰਨਪੁ, ਪ—ਮੱਪਨ, ਰਨਪੁਪ, ਮੰਗ, ਮੱਪਸ—ਪੁਨ,
ਰੁਨਪੁਪ, ਮੱਪੁਪ, ਮੰਗਮੰਡਗ, ਮੱਪਮੱਸ—।

ਸ

੩. ਨਵਗ, ਮੰਗਰੁ, ਮੰਗੁਮੰਗ, ਮੰਗਰਸ, ਨਧਨਰੁ—ਰੁਨਪੁੰਪ, ਮੰਗਮਨ, ਮੰਗ, ਪੁਰੁਪ, ਮੱਪਮੱਸ—
ਰੁਪ, ਮੱਪੁਪ, ਮੰਪਮੰਗ, ਮੰਗੁਗ, ਮੰਪਮੱਸਪ, ਮੰਗ, ਰੁਗ, ਮੰਗਮਗਰੁ, ਮੰਗਰਸ—।

੪. ਸਪ—ਮੰਗਰੁਪ—ਮੱਪੁਪ, ਮੰਗਮਗ, ਮੰਨ, ਮੰਗਮੰਗ, ਰੁਪ, ਧੁਪ, ਮੱਪਪੁਮਗ, ਰੁਗ, ਮੰਘਮਗ, ਮੰਗੁਗ,
ਰੁਪ, ਮੱਪਨ, ਰੁਨਪੁਪ, ਮੰਗਮੰਡਗ, ਮੰਪਮੰਗਰੁ, ਨਵਸ, ਸਰੁ, ਰੁਪ—ਮੱਪ, ਮੱਪੁਪ, ਨਰੁਨਪੁਪ, ਮੰਗ,
ਮੱਪਸ—ਨਰੁਸ, ਨ, ਰੁਨਪੁੰਪ, ਮੰਗ, ਮੰਨ, ਮੰਗ, ਮੱਪੁਮਗ, ਮੰਗੁਗ, ਮੰਗਰਸ।

ਸ ਗ

੫. ਸਨਵਸ, ਰੂ ਰੂਪ—ਮੱਪ, ਨਪੁਨ, ਰੁਨਪੁਪ, ਮੰਗ, ਮੱਪਮੰਗਰੁ, ਨ—ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਡਸ—ਗ, ਮੱਪਮੱਸ—
ਸੰ ਗਾ

ਨਰੁਸ—ਰੁ, ਰੁਸ ਨਹੁਨਪੁਨ, ਧੁਪ, ਮੱਪੁਪ, ਮੰਪਮੰਗ, ਪ—ਗੁ ਰੂਪ, ਮੰਗਮੰਗ, ਪਮਗਗਰੁ, ਨਵਸ—ਨਰੁਗ

ਸ ਗ

ਨਪੁਪੁਪ, ਮੱਜਮੰਗ, ਮੰਪਮੰਗਰੁ, ਰੁਗਰੁਗ, ਮੰਗਰੁਨਰੁਸ, ਰੁਪਪ ਮੰਗਰੁਸਸ, ਕੁ ਰੂਪ, ਮੰਗਮਗ, ਕੁਤ,

ਜ ਸ

ਮੰਕਮਗ ਕੁ ਰੁਸ—ਸਪੁਪੁਪ, ਮੰਪਮਗ, ਮੱਪਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਪ, ਨਪਨ, ਰੁਨਪੁਪ, ਮੰਗ ਮੱਪਸ | ਨਰੁਸ
ਨਰੁਨਪੁਪ, ਮੱਪਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ।

ੴੴ

੧. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ, ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੇ ॥ ਮਧੂਰ ਮਧੂਰ ਪੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਪਨਿ ਪਨਿ ਮੋਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਪਨਿ ਪਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੇ ਕਾਬਲੀ ॥੧॥

ਪਨਿ ਪਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥

ਪਨਿ ਪਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦੁਖਨਾ ॥ ਜਿਹ ਬੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥

ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਪਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥

(ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੯)

ਅਸਥਾਈ

○	੩	X	੩								
ਗ ਧ ਨ	ਗ ਧ ਨ	ਮੰਧ ਓਡ ਰਾ	ਗ ਧ ਨ	ਕ ਮ ਬੇ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	—	ਗ ਧ —	—	ਸ ਸ਼ੁ ਧੰਡ	ਨ
ਗ ਧ ਨ	ਗ ਧ ਨ	ਪ ਪ ਮ	ਪ ਪ ਮ	ਮੰ ਧ ਨ	ਪ ਪ ਨਿ	ਮੰ ਧ ਨ	ਕ ਹਡ	ਮੰਧ ਤ	ਮੰਧ ਤ	ਗ ਗ	ਗ ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਧ ਨ	ਪ ਧ ਨ	ਸ ਮੰ ਨ	ਸ ਮੰ ਨ	— —	ਸ ਮੰ ਨ	ਸ ਮੰ ਨ	ਕ ਹ ਨ	ਨ ਵ	ਪ ਲੀ ਨ	ਪ ਲੀ ਨ	ਮੰ ਨ
ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਨ	ਕ੍ਰਿ ਓ	ਕੁਨ ਨ	ਧ	ਪ ਚੰ	ਮੰਧ ਕਾਡ	ਮੰਧ ਕ	ਗ ਲੀ	ਗ ਲੀ

ਨੋਟ—ਇਹ ਸਥਦ ਗੀਤ ਪੁਰਾਵਨ ਹੈ। ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਵੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਛਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥
 ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੇ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੌਂਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥
 ਕਿਲਥਿ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥
 ਮਨਮੁਖੁ ਰੰਗੁ ਕਸੁੜੁ ਹੈ ਕਚੂਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਢੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੩॥
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥
 ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੪॥
 ਹਰਿ ਚਾਰੁਓ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਗਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੫॥

(ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਮ: ੪; ਪੰਨਾ ੯੯੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨
ਸ ਰ ਮ	ਗ ਰ ਹ	ਸ ਮ ਨ
ਨ ਵ	ਗ ਮ ਲ	ਸ ਸ ਪ੍ਰ
ਹ ਹ	ਤ ਰਿ	ਪ ਜ ਪਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਕੈ	— ਸ	ਗ ਭਾ ਦਿ	ਧ ਮ ਭ	ਮ ਗ ਤ	ਪ ਲਾ	ਮ ਗ	ਸ ਕੋ	— ਸ	ਸ ਮੇ	ਸ ਰਾ	ਨ ਹੀ	ਕੁ ਅ	ਸ ਰਾ	— ਸ
ਸ ਮ	ਸ ਨ	ਸ ਸੰ — ਸ	ਨ ਇਓ	ਕੁਨ ੜੜ	ਧੁ ਸ	ਪ ਗੁ	ਪ ਰ	ਪ ਮ	ਪ ਤ	ਪ ਤ	ਮ ਜਾ	ਪ ਤ	ਗਾ	— ਸ
ਸ ਕਿ	ਸ ਲ	ਨ ਬਿ ਖ	ਧੁ ਖੀ	— ਸ	ਪ ਨ	ਮ ਭ	ਗ ਏ	— ਸ	ਮ ਸ਼ਟ	ਗ ਤ	ਕੁ ਆ	— ਸ	ਸ ਦੀ	— ਸ

ੴ

ਕ ਹ ਰ ਪ ਛ ਪ | ਮ ਾ — ਨ ਧ ਧ | ਪ — ਮ ਗ ਮ | ਕ ਹ ਸ —
 ਰ ਿ ਰ ਿ ਰ | ਪ ਾ ਸ ਰਿ ਦ | ਵ ਸ ਡ ਸ | ਭ ਾ ਦ ਗ ਾ ਸ
 — ਬਵਦ ਦੀਆ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਉ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨੁ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਵਾਤਾ ॥
 ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਸੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਵਿਧਾਤਾ ॥੨॥
 ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਰਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥
 ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨੁ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਤਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥

(ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਮ: 8, ਪੰਨਾ ੯੯੮)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	੨	O	ਸ ਨ ਜ
ਧ ਨ ਰ ਸ	ਸ	—	ਮ ਗ	ਮ — ਗ —
ਪ ਮ ਸ ਨ	ਰ ਸ ਮ ਨ	ਡ ਹ ਸ ਖ	ਦ ਸ ਤ, ਸ	
ਮ ਧ ਸ —	ਕ ਰ ਸ ਮ ਲ	ਨ ਕ ਮ ਗ ਦ	ਕ ਅ ਸ ਇਆ ਸ	
ਸ ਸ ਰ ਵ ਖ	ਗ ਗ ਮ ਧ	ਹ ਗ ਸ ਗ	ਗ ਰ ਸ ਤ	

ਆਤਿਹਾ

ਸ	ਵ	ਸ	ਪ	—	ੴ	ਪ	—	ੴ	ਪ	ਰ	ਪ	ਮ	ਦ	ਪ	ਰ	ਨ	ਸ	ਗੁਨ	ਨੁਹ	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	ਇਆ	ੱ	
ਪ	ਖ	ਥ	ਮ	ਮਿ	ਲਿ	ਮ	ਐ	—	ੱ	ਕ	—	ਕ	ਅ	ਕ	ਹ	ਗ	ਰਿ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਗ	ਤ	ਤ	ਜਾ	—	ਸ	ਤਾ	ੱ
ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਭ	ਗ	ਨੀ	ਤ	ਕ	—	ਸ	ਸ	ਨ	
ਪ	ਮ	ਰ	ਮ	ਚ	ਮ	ਅ	ੱ	ੱ	ਲ	ਅ	ਗ	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ	ਸ	ਸ	ਭ	ਗ	ਰ	ਨਾ	ਤ	ਸ	ਤਾ	ੱ		
ਪ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਅ	ਤ	ਗ	ਮਿ	ਗ	ਤ	ਗ	ਹ	ਹ	ਹ	ਮ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	ਨਾ	ਤ	ਸ	ਤਾ	ੱ		

—ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਡਰੋ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਛੋਟੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੇ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਏਕਲ ਮਾਣੀ ਕ੍ਰੈਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥
 ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੨॥
 ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥
 ਪਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੩॥

(ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਜਾ ੯੮)

असधाई

X		Q	O		W
ର	—	ର	ନ	ନ	ସ
ଧ	s	ଧ	s	ଧ	s
ପ	—	ପ	ବ	ପ	ମ
ଫ	s	ଫ	s	ଫ	s
ବ	—	ବ	ବ	ବ	ବ
ମ	s	ମ	s	ମ	s

三

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਾ	ਮ ਸ	ਪ ਟੀ	ਪ ਦ	ਮ ਕੁ	ਗ ਦ	ਰ ਜ	ਗ ਰ	ਮ ਚੀ	ਗ ਦ	ਰ ਟੀ	ਸ ਦ	— ਦ,	ਰ ਭਾ	ਰ ਜ	ਰ ਨ
ਸ ਰੈ	—	ਸ ਬਹੁ	—	ਨ ਨਾ	—	ਰ ਨਾ	ਗ ਦ	ਰ ਵ	—	ਸ ਦ	—	ਸ ਅਸ	ਪ ਬਾ	ਪ ਵ	ਪ ਰ
ਸ ਜੰ	—	ਸ ਗ	ਸ ਮ	ਸ ਕੀ	—	ਸ ਟ	ਨ ਪ	ਰ ਕੰ	—	ਸ ਗ	ਸ ਮ	ਨ ਘ	ਨ ਟ	ਰ ਘ	ਨ ਟ
ਧ ਰਾ	—	ਪ ਹ	ਪ ਸ	ਮ ਮਾ	ਗ ਦ	ਰ ਨਾ	ਮ ਰੇ	ਗ ਰੇ	ਰ ਦ	ਸ ਦ	—	—	—	—	—

—ਬਾਬੀ ਤ੍ਰਿਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਊੜਾ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥

ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂੰਹੈ ਪ੍ਰਭ ਵਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥

ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰੁ ਦਰਸਨ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੩॥

(ਮਾਲੀ ਗਊੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯੯)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨	੩
ਮ ਬ ਸ	ਗ ਰੈ	ਮ ਦ	ਮ ਪ ਾ	ਪ ਾ	— ਦ	ਮ ਨ
ਮ ਬ ਸ	ਗ ਰੈ	ਮ ਦ	ਮ ਪ ਾ	ਪ ਾ	— ਦ	ਸ ਲ

ਦ	—	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪੁਪ	ਮ	ਗ	ਮੱ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਦੀ	੯	ਨ	ਬਾ	੯	ਪ	ਵਦ	ਭ	ਥ	ਤ	ਵ	੯	ਵ	ਲ
ਨ	ਰੂ	ਗ	ਮੰ	ਰੂ	ਗ	ਮੰ	ਪ	—	ਪ	ਮੰ	ਪੁ	ਪ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—
ਨ	ਰੂ	ਨ	ਧ	ਨਾ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਨ	—	ਧ	ਪ	—	ਸ
ਮੰ	—	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਰੂ	—	ਮੰ	ਗ	ਰੂ	ਸ	—	ਸ	—
ਪੂ	੯	ਰ	ਰ	੯	ਹਿਆ	੯	ਸ	ਗ	ਲ	ਮੰ	੯	ਤ	ਲ

ਨੋਟ—ਇਹ ਸ੍ਰੀਦਰ ਗੀਤ ਅਡੀ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ। —ਬਾਬੀ ਰੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ੴ. ਰਾਗ ਮਾਲੀਗਊੜਾ, ਸੂਲਫਾਵ (ਲ:ਭ: ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਪਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੇ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਰ ਧਰੇ ਚੜ੍ਹ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਐਲੇ ॥

ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੌਪਤੀ ਅੰਧਿਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਐਲੇ ॥੧॥

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਐਲੇ ॥

ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਓਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਐਲੇ ॥੨॥

(ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੯)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦
ਨ	ਸ	ਪ	ਮੰ	ਗ
ਸ	ਰੋ	ਬਾ	ਮਾ	੯

ਨ	੯	ਰੂ	ਨ	ਪ
ਰੂ	੯	ਪ	ਕੋ	੯

੯੯

ਮੁ ਬ ਧ ਲੀ | ਮੁ ਚ ਸ ਥੀ | — ਨ ਠ | ਗੁ ਲਾ — | ਸ ਦ ਿ —

ਅੰਤਰਾ

ਮੁ	ਬ	ਨ	ਧ	ਸ	ਚ	—	ਗੁ	ਲਾ	—	ਸ	ਦ	ਿ	—
ਸੋ	ਕੈ	—	ਸ	ਠ	ਨ	ਕੈ	ਗੁ	ਅ	—	ਸ	ਦੇ	—	ਸ
ਨ	ਹ	ਨ	ਤੁ	ਲ	ਕੈ	ਪ੍ਰਾ	—	ਪ	ਨ	—	ਦ	—	ਪ੍ਰੁ
ਮੁ	ਧਾ	ਗ	ਧ	ਗ	ਅ	ਗ	ਗੁ	ਦ	ਸ	—	ਦ	—	ਦ
ਸ	ਦੂ	ਸ	ਨ	ਧ	ਦ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਸ	—	ਦ	—	ਦ
ਗੁ	ਸ	ਭ	—	ਗ	ਦੁ	ਗ	ਪ੍ਰ	ਤੀ	ਸ	—	ਦ	—	ਦ
ਨ	ਸ	ਪ	ਪ	ਮੁ	ਬ	ਪ	ਗੁ	ਦ	ਤ	—	ਦ	—	ਪ੍ਰੁ
ਮੁ	ਧਾ	ਗ	ਧ	ਗ	ਅ	ਗ	ਗੁ	ਦ	ਸ	—	ਦ	—	ਦ

—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਵੇਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਮਾਲੀਗਊੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਟੋਡੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ (੪-੫ ਵਜੋਂ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਪਰਮਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਕ ਰਾਗ।

ਆਰੋਹ—ਨ, ਸ, ਗੁ ਮੰਧ, ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਮੰ ਗੁ, ਰੁ ਸ।

ਮੰ ਮੰ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਨਸ, ਗੁਡ ਮੰਪ, ਧੁਮੰਪ, ਗੁਡ ਮੰਗੁ, ਰੁਸ।

ਮੁਲਤਾਨੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਰਾਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆਂ ਛਗ-ਭਗ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਟੋਡੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਟੋਡੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਢੂਜਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ (੪-੫ ਵਜੋਂ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਗੁ-ਗੁ-ਧੁ' ਕੇਮਲ 'ਮੰ-ਨ' ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਤ-ਯੋਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹਨ।

ਮੁਲਤਾਨੀ ਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕੂਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਕ ਰਾਗ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੋਮਲ 'ਰੇ-ਧਾ' ਭੀ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਰਿਖਤ ਕੋਮਲ ਹੈਣ ਤੇ ਇਹ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਨ ਦੇ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ ਦੀ ਅਤੇ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇੰਜ਼ ਇਹ ਟੋਡੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਵੀ, ਮਾਰਵਾ ਅਤੇ ਕੌਰਥਾ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਕ ਰਾਗ ਦੌਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਰਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕ ਠਾਟ ਤੋਂ ਢੂਜੇ ਠਾਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਤੀਵਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦੇ ਸ੍ਰੀ, ਜੀਤਸ੍ਰੀ, ਰਿਖੋਣੀ, ਟੋਕੀ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਹੜੇ ਸੰਧਿਆ ਵੇਲੇ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਅਕਸਰ ਆਲਾਪ-ਤਾਨ, ਮੰਦੂ ਨਿਖਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—
ਮੰ

"ਨਸ, ਗੁਡਮੰਪ" ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੰਦੂ ਨਿਖਾਦ ਤੋਂ ਮੱਪ ਗੰਧਾਰ ਗਾਊਣ ਸਮੇਂ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ

ਸਪਸ਼ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਮੀਡ ਰਾਹੀਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਨਸ ਗੁਡ ਮੰਪ, ਧੁਮੰਪ, ਗੁ ਮੰਡ ਗੁ ਰੁਸ"

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਇਹ ਟੋਡੀ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ "ਨਰਗੁ ਮੰਪ, ਮੰਗੁ, ਰੁਗੁਰਸ"

ਇਹ ਸੁਰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਜ਼ ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਮੁਲਤਾਨੀ ਤੋਂ ਟੋਡੀ

ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਸ, ਗੁਮੰਪ, ਧੁਮੰਪ, ਗੁ ਮੰਗੁ, ਗੁਰਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਉਣਗੇ।

ਆਲਾਪ ਅਤੇ ਰਾਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਖੜਕ, ਪਚਮ ਜਾਂ ਨਿਖਾਦ ਉਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰੁਣਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਗਾਰ ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

1. ਸ ਮ ਮ ਸ ਪ ਮ ਸ ਮ ਪ
ਨਸ, ਗੁ, ਮੰਗੁ ਮੱਪ, ਗੁ, ਰਸ—ਨਸ, ਨਾਪੁ, ਮੱਪਨਸ—ਗੁਡ ਰਸ, ਨਸ ਗੁਡ ਮੱਪ, ਨਾਪੁ, ਮੱਪ
ਮੁਡ ਰਸ ।
2. ਨਸ ਗੁਡ ਮੱਪ—(ਪ) ਮੁਗੁਡ ਮੰਗੁਡ ਰਸ—ਨਸ ਗੁਡ ਮੱਪ, ਗੁਮੱਪ, ਮੱਪਨੁਪ, ਗੁਡ ਮੱਪ ਗੁ ਰਸ—
ਨਸ ਗੁਮੱਪ, ਪਨ; ਨਾ ਧੁਪ, ਮੱਪਨ, ਪਨਸ—ਨਾ ਧੁਪ, ਮੁਗੁਡ ਮੱਪ ਗੁਡ ਰਸ ।
3. ਨਸਾਂ ਰਸ, ਨੁਸਮੁਗੁਡ ਮੱਪ, ਮੱਪਨੁਪ, ਧੁਮੱਪ ਗੁਡ ਮੱਪਨ, ਨਸ—ਨਸਨ, ਧੁਪ—ਧੁਮੱਪ (ਪ) ਗੁਡ
ਮੱਪ, ਮੱਪ ਨਾ ਨਸ—ਨਾਪੁਮੁਗੁਪ—ਗੁਮੁਧ—ਪਨਸ—ਸਨਾਪੁ, ਮੱਪਨ—ਸ—ਨਾਪੁਪ, ਗੁਡ
ਮੱਪ, ਮੁਗੁਡ ਮੁਗੁਮੱਪ ਗੁਡ ਰਸ ।
4. ਪ ਗੁਡ ਮੱਪਸ—ਨਸੰਡ ਨਸੰਗੁਂਸ—ਗੁਮੁਨਸ ਗੁਡ ਰੁਸ—ਨਸੰਗੁਂਸ, ਨਾਪੁ, ਪ(ਪ) ਗੁ ਮੱਪ ਗੁਡ
ਰੁਸ—ਨਸ ਗੁਮੁਨਡਸ—ਪਨਸ—ਗੁਮੈਨਡ ਸ—ਗੁਂਗੁਂਸ—ਨਾਪੁਪ, ਮੱਪਨੁਪ ਗੁਡ ਮੱਪ ਗੁਡ
ਗੁਰਸ—ਗੁਮੁਪਡ ਨਸ, ਨਾਪੁਪ, ਗੁਪਮੁਪਸ—ਨਸ, ਨਸ ਗੁਡ ਰੁਸ—ਨਸੰਡ ਰੁਸ, ਨਾਪੁ (ਪ)
ਮੁਗੁਪਡ ਗੁਡ ਰੁਸ ।
5. ਗੁਮੁਪਸ—ਨਸ, ਨਸ ਗੁਡ ਰੁਸ, ਨਸ ਗੁਮੁਪ ਗੁਡ ਰੁਸ—ਨਸੰਡ ਨਾ ਧੁਪ, ਗੁਮੁਨਡਸ, ਸੰਡ
ਨਾਪੁ, ਗੁਮੁਪ, ਨਾਡ ਸਨਗੁਂਸ, ਨਾਪੁ, ਪਦ ਗੁਮੁਪ ਗੁਡ ਰੁਸ—ਨਸ ਗੁਡ ਰੁਸ, ਨਸ ਗੁਡ ਮੁਗੁ
ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁਪਫੁਮੁਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁਨਾਪੁਮੁਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁਪਨਸ, ਨਾਪੁਮੁਪ ਗੁਰਸ,
ਨਸ ਗੁਮੁਪਨਸਗੁਂਗੁਂਸਨਾਪੁਮੁਪ, (ਪ) ਗੁਡ ਰੁਸ ।

ਕੁਝ ਤਾਨਿ

੧. ਨਸ ਗੁਮੰ ਪਨ ਸੰਕੁ। ਸੰਨ ਧੂਪ ਮੰਗ ਰੁਸ।
੨. ਨਸ ਗੁਮੰ ਪਨ ਸੰਗੁ। ਰੁਸੁ, ਗੁਮੰ ਪਨ ਸੰਨ। ਧੂਪ, ਲੁਮੰ ਪਨ ਧੂਪ।
ਗੁਮੰ ਪਮੰ ਗੁਰੂ ਸ—
੩. ਪਪ ਮੱਪ ਧੂਪ; ਸੰਪ। ਨਨ ਧੂਪ ਮੱਪ, ਨਸੁ। ਨਨ ਧੂਪ ਮੱਪ, ਨਸੁ।
ਰੁਸੁ ਨਨ ਧੂਪ ਮੱਪ। ਨਸੁ ਗੁਗੁ ਰੁਸੁ ਲਨ। ਧੂਪ ਮੱਪ ਮੁਗੁ ਰੁਸ।
੪. ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਧੂਪ ਮੁਗੁ। ਰੁਸ, ਨਨ ਧੂਪ ਮੁਗੁ। ਰੁਸ, ਗੁਗੁ ਰੁਸੁ ਨਏ।
ਧੂਪ ਮੁਗੁ ਰੁਸ ਗੁਗੁ। ਰੁਪ ਪਮੰ, ਨਨ ਧੂਸੁ। ਸੰਨ, ਪਪ ਮੁਗੁ ਰੁਸੁ।
ਨਧੁ ਪਮੰ ਗੁਰੂ ਸਦ।
੫. ਗੁਮੰ ਪਨ ਧੂਪ। ਮੱਧੁ ਪਮੰ ਗੁਪ ਮੁਗੁ। ਸਗੁ ਰੁਸ, ਪਨ ਸੰਗੁ।
ਸੰਗੁ ਰੁਸੁ, ਰੁਸੁ ਸੰਕੁ। ਸੰਨ ਪਨ ਧੂਪ ਗੁਪ। ਮੁਗੁ ਸਮੰ ਗੁਰੂ ਨਗੁ।
ਰੁਸ, ਨਸ ਗੁਮੰ ਪਨ। ਸੰਗੁ ਰੁਸੁ ਨਏ ਪਮੰ। ਪਪੁ ਮੱਪ ਮੁਗੁ ਰੁਸ।
੬. ਪਮੰ ਗੁਮੰ ਪਮੰ ਗੁਰੂ। ਸਦ, ਨਸ ਗੁਮੰ ਪਮੰ। ਗੁਮੰ ਪਮੰ ਗੁਮੰ ਪਮੰ।
ਗੁਰੂ ਸਦ, ਪਮੰ ਗੁਮੰ। ਪਦ, ਪਮੰ ਗੁਮੰ ਪਨ। ਧੂਪ ਪਏ ਪਮੰ ਗੁਮੰ।
ਪਦ, ਪਮੰ ਗੁਮੰ ਪਨ। ਧੂਪ ਮੱਪ ਗੁਮੰ ਪਦ। ਪਮੰ ਗੁਮੰ ਪਨ ਧੂਪ।
ਪਪੁ ਪਮੰ ਗੁਮੰ ਪਮੰ। ਪਨ ਸੰਨ ਪਨ ਸੰਗੁ। ਰੁਸੁ ਨਧੁ ਪਮੰ ਗੁਮੰ।
ਪਦ, ਮੁਗੁ ਰੁਸ ਨਸ।

੧. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ਼ਲਜ)

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਲੋਕਨੇ ਸ੍ਰੁਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥
ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥
ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਣੈ ॥
ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹੌਰੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਸੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥
ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੫॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਮ੍ਰੀ ਗੁ ਮੰ ਪ ਪ ਸੁ ਲ ਮਹ	ਮ੍ਰੀ ਗੁ ਬਿੰ ਦ ਸ ਸਿ ਨ ਉ ਗੁਨ ਸੁ ਲ ਧੀ	ਸ ਜਿ ਸ ਨ ਮੰ ਘ ਟੇ ਪ ਜੀ ਮੰ ਘ ਸ	ਗੁ ਸ, ਮੰ ਤਉ ਮੰ ਗੁ ਪ ਪ ਮੰ ਟੇ ਸ, ਮੰ ਧੀ
—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਚਿ	ਪ ਤ	ਪ ਸਿ	ਪ ਮ	ਮ੍ਰੀ	ਧ ਗੁ	ਮੰ ਕ ਰਉ	ਪ ਨੈ	ਪ ਨ ਅ	ਨ ਵ	ਸੰ ਲੋ	ਸੰ ਕ	ਸੰ ਨੋ	—
ਨ ਸੂ	ਨ ਵ	ਸੰ ਨ	ਕੁ	ਸੰ ਨੀ	ਨ ਸੁ	ਧ ਜ ਸ	ਮੰ ਪ੍ਰ	ਪ ਰ	ਪ ਰਾ	ਮੰ ਗੁ	—	ਪ	—

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੂਰਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੇ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥
 ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਸੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥
 ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਦੈ ਗਹਣਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥
 ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥
 ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕਤਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛਤਾਣਾ ॥੪॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥
 ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥
 (ਪਨਾਸਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

॥	X	ੴ	O	ਪ ਮ ਜੀ
ਪ ਵਾਨਾ — ਬਿ	ਸ ਚਾ — — ਸ	ਸ ਨਾਂ ਸ ਮ ਗੁ ਧ ਮ	ਪ ਸ — — ਸ,	ਮ ਗੁ
ਮ ਪ ਨ ਨ ਨ ਤੇ	ਸ ਕੇ — — ਨ ਦਿ	ਪਨ ਸੰਨ ਪੁਪ ਮੱਗੁ	ਰਸ — —	ਸੁ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ — ਪ ਹ ਆ ਸ ਦ	ਪ ਮ ਗੁ ਮ ਮੀ ਸ ਹੋ ਸ	ਪ ਪ ਨ ਨ ਦਿ ਕ ਸ ਦ	ਸ ਮੀ — — — ਸ ਸ ਸ ਸ
— ਨ — ਸ ਸ ਸ — ਮੁਹ ਲ ਤ	ਗੁ — ਸ ਸ ਮੁਹ ਦ ਤ ਨ	ਨ — ਸ ਨ ਜਾ ਸ ਸ	ਧ ਪ — — ਲਾ ਸ ਸ ਸ
— ਪ ਨ ਨ — ਨ ਨ ਕ	ਸ ਗੁ ਕੁ ਸ ਕਿ ਨ ਵੁ ਦ	ਸ ਸ — ਨ ਤਿ ਸੈ ਸ	ਧ ਪ ਪ — ਕੇ ਦ ਵਹੁ ਸ
— ਪ — ਪ — ਜਾ ਸ ਕੇ	ਮ ਕੁ ਗੁ ਮ ਜੀ ਅ ਦ ਪ	ਨ — ਨ ਧ ਰਾ ਦ ਦ	ਪਮ ਗੁਰ ਸ ਮ ਣਾ ਸ ਸ ਜੀ
ਮ ਪ ਵਾਨਾ — ਬਿ... — ਨ ਨ ਨ ਤੇ	ਬੀਆਂ ਬਾਕੀ ਭੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਛਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)		

੩. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੇ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਉਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥
 ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੇ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡਿ ਬਲਾਏ ॥੧॥
 ਹਮਰੇ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੋਹੀ ॥
 ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਚਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥
 ਬਾਰਹੁ ਜੋਜਨ ਛੜ੍ਹ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਭਨ ਖਾਈ ॥੩॥
 ਸਰਬ ਸੁਇਨ ਕੀ ਲੁਕਾ ਹੱਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਥਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੪॥
 ਦੁਰਘਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੫॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੨)

ਆਸਥਾਈ

ਨ	ਮ		X		੨		O	
ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਗ
ਹ	ਮ	ਰੋ	ਕ	ਰ	ਤਾ	੯	ਹਾ	ਸ
—	ਗ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਨੋ
੯	ਰੁ	—	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਗ	—
ਕਾ	੯	ਹੋ	ਰੋ	੯	ਨ	ਰ	ਰ	ਹੋ
ਸ	ਸ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਮ	ਗ
ਨ	ਸ	ਗੁ	ਇ	੯	ਕੂ	ਠੀ	ਹ	ਰੁ
ਥਿ	ਨ	ਸ	ਜਾ	੯	ਦੀ	ਦੀ	ਤ	ਸ

ਰੂਸ
੯੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	M'	ਪ	ਮ		ਪ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਗ	ਰ	ਠੀ	ਕ	ਰ	ਗੁ	ਵੇ	ਨੌ	੯	ਵ	ਨੁ	ਦਾ	੯
—	ਨ	ਸੁ	—	ਸੁ	ਸੁ	ਪ	ਨਾ	੯	ਸ	ਸੁ	ਦੀ	੯
੯	ਸੂ	ਪ	ਰ	੯	ਦ	ਪ	ਨਾ	੯	ਸ	੯	ਦੀ	੯

—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ'	ਧ	ਪ	—	ਮ'	ਗ	—	ਮ'	ਪ	ਮ'	ਗ	ਰ	ਸ	—
ੴ	ਹਾ	ਰ	ਕੌ	ੴ	ਤੇ	੫	ਤੇ	੬	ਕੌ	੫	ਅ	ਪਿ	ਕਾ	੫	ਦੀ	੬		
ਸ	ਜਿ	ਨ	ਚਿ	ਲੂ	ਨ	ਗ	ਮ'	ਪ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਪਨ	ਸੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗੁ
ਜਿ	ਨ	ਚਿ	ਲੂ	ਨ	ਗ	ਮ'	ਤ	ਬ	ਲ	ਲ	੫	੫	੫	ਏ	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯

ਰੂਸ

੮੯ ਹਮਰੋ... ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਤਿ੍ਰੁਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਛਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥

ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੬੯੪)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

X		੧		੨	X		੧		੨									
ਮ'	—	ਪ	ਗ	—	ਮ'	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—
ਜੀ	੫	੬	ਨਾ	੬	ਹ	ਰਿ	ਜੀ	੫	ਵ	ਨਾ	੫	੫	੫	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯
ਸ					ਪ		ਪ		ਪ	ਪਨ	ਨ	ਪਨ	ਸੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗੁ		
ਨ੍ਹ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ'	ਪ	ਪ	ਪ	ਸਾ	੫	ਧ	ਸੰ	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯
ਜੀ	ਵ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪ	ਸਾ	੫	ਧ	ਸੰ	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯	੮੯

ਅੰਤਰਾ

ਮ'	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ'	ਪ	ਮ'	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—					
ਤਿ੍ਰੁ	ਪ	ਤ	ਭ	ਈ	੫	ਸ	ਚ	ਤੋ	ਜ	ਨ	੫	ਦਿਆ	੫					
ਨ	ਸੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮੰਗੁ	ਰੂਸ					
ਮਨ	ਤ	ਨ	ਰ	ਸ	ਨਾ	੫	ਨਾ	ਮ	ਪਿ	ਆ	੫	ਦਿਆ	੮੯					

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਜਜਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥
 ਕਾਇ ਰੇ ਬਕਵਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਜਾਬ ੧੯੮)

ਆਸਥਾਈ

X	o	m'	2	o	m'	3	8
M	p	g	m	b	g	d	s
P	—	—	—	—	—	—	—
ਕਾਂ	s	ਦਿ	ਰ	ਬ	ਬਾ	ਦ	ਲਾ

S	m'	—	—	—	—	—	—
ਨ	s	ਸ	ਗ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ
ਜਿਨ	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	ਦਿਓ	ਤਿ	ਨਹ	ਸੜ

ਅੰਤਰਾ

P	p	H'	—	m'	p	n	—	s	—	—
ਕ	ਕੋ	—	g	ਲੋ	ਨਿ	ਰ	—	ਵਾ	—	—
S	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	p	—
ਕੈ	ਈ	—	ਬੋ	ਲੈ	ਦੂ	ਦੂ	ਦੂ	ਰ	s	—
P	p	—	m'	g	m'	p	m'	ਥੂ	—	—
ਜ	ਲ	—	ਕੀ	—	ਮਾ	ਦ	ਦ	ਰੀ	s	—
M	ਗੁ	m'	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਪਨ	ਸੰਨ	ਯੂਪ	ਮੰਗੁ	ਰੁਸ
ਚ	ਰੈ	s	s	s	ਖ	ਜੂ	ਜੂ	ਰੇ	ਜੂ	ਜੂ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੋਬਿਤ ਲਖ)

ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਦਿਵਾਨ ਮੈਂ ਬਿਰਾਜਮਾਨ,
ਕਹੂੰ ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇਤ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਮਿਲਤ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ ਸੀ,
ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ ਛਿਪਾਇ ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੋ ॥
ਕਤਹੂੰ ਬਿਚਾਰ ਅਭਿਚਾਰ ਕੇ ਬਿਚਾਰਤ ਹੋ,
ਕਹੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ ਪਰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪੀਤ,
ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੩॥੧੩॥

(ਕਬਿੱਤ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X		O	੦	੨	O	੩	B
ਪ	ਪ	੦	੦	੨	੦	੩	੦
ਕ	ਹੈ	—	ਗੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਨ	ਸ
		S	ਦੇ	S	ਤਾ	S	ਦੇ
ਸ	—	S	ਸ	M	ਸ	P	S
ਨ	ਵਾ	S	ਨ	M	ਵਾ	M	ਵਾ
		S	M	S	S	S	N
ਮ	ਪ	—	ਮ	—	ਮ	ਸ	—
ਕ	ਹੈ	S	ਦਾ	S	ਨ	ਨ	ਸ
		S	ਦਾ	S	ਵਾ	S	ਵਾ
ਨ	—	S	ਧ	—	ਪ	ਗੁ	—
ਮਾ	S	N	ਨ	M	S	ਦੇ	S
		S	S	S	S	S	S

ਅਤੇਰਾ—ਸੂਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੇਗੁਨ ਲਖ)

X		O	੦	੨	੩	O	
ਪ	ਪ	੦	੦	ਮੁ	ਪ	੦	ਸ
ਕ	ਹੈ	—	ਗੁ	ਦੁ	ਰਾ	ਨ	ਮਿ
		S	ਦੇ	S	S	S	S
ਨ	ਤ	S	ਸ	ਕਾ	ਰਾ	ਜਾ	—
ਲ	ਤ	S	ਦਿ	ਦੁ	ਤੁ	ਸੀ	S
		S	S	S	S	S	S
ਨ	ਕ	N	ਸ	ਕੁ	ਸੁ	ਪੀ	ਪ
		S	S	S	S	S	S
		S	S	S	S	S	S

ਮ ਪਾ ਗੁ ਦਿ | ਮੁ ਛੀ ਪ ਨ | ਮੁ ਗੁ ਰੂ | ਸ ਹੋ — | — — — | ... ਅਸਥਾਈ ਰਾ:

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਆਨ ਜਾਂ ਤਿਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ)

		੧	੨		੧	੨	
ਨ	ਸ	—	ਮੁ ਹੈ	੨	ਪ ਚਾ	੧	ਪ ਅ
ਸ	ਤ	—	ਮੁ ਹੈ	੩	ਮ ਬਿ	੨	ਪ ਬਿ
ਕ	—	—	ਪ ਕੇ	੫	ਸ ਬਿ	੩	—
ਮੁ	ਗੁ	—	ਪ ਕੇ	੬	ਨ ਚਾ	੪	ਪ ਹੈ
ਚਾ	ਰ	—	—	੭	ਸ ਬਿ	੫	—
ਪ	ਪ	—	ਮੁ ਨਿ	੮	ਮੁ ਗੁ	੬	ਸ ਵ
ਕ	ਹੁ	—	ਮੁ ਨਿ	੯	ਪ ਜ	੭	ਸ ਵ
ਸ	ਨ	—	ਮੁ ਕੇ	੧੦	ਮੁ ਗੁ	੮	—
ਨ	ਨ	—	ਮੁ ਕੇ	੧੧	ਪ ਨਿ	੯	—
					ਮੁ ਕੈ	੧੦	—
					ਪ ਤ	੧੧	—
					ਸ ਹੋ	੧੨	—
					ਮੁ ਤ	੧੨	—

ਇਕਤਾਲਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਖਾਨ ਲਜ ਵਿਚ)

		੦	੨		੦	੩	੪
ਪ	ਪ	—	ਮੁ ਗੁ	—	ਪ ਗੀ	੨	ਸ ਹੈ
ਕ	ਹੈ	—	ਮੁ ਗੁ	—	ਮ ਦ	੩	ਸ ਹੈ
ਨ	ਨ	—	ਸ ਬਿ	—	ਨ ਤੀ	੪	—
ਤਾ	ਸਿਉ	—	ਸ ਬਿ	—	ਗੁ ਪ	੫	—
ਪ	ਨ	—	ਸ ਨ	—	ਗੁ ਪ	੬	—
ਤਿ	ਗੁ	—	ਸ ਨ	—	ਨ ਤੀ	੭	—
ਮੁ	ਗੁ	—	ਮੁ ਨ	—	ਪ ਨੀ	੮	—
ਸੁ	ਗੁ	—	ਮੁ ਨ	—	ਮੁ ਨੀ	੯	—
					ਪ ਨੀ	੧੦	—
					ਸ ਹੋ	੧੧	—
					ਮੁ ਨੀ	੧੨	—

(ਸੂਰ ਰਚਨ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਮੁਲਤਾਨੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਮਿਸ਼ਨਿਤ | ਸਮਾ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੋਥਾ ਪਹਿਰ (੪-੫ ਵਜੇ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸੋਸ—ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ।
 ਆਰੋਹ—ਸ, ਲਸ, ਗੁ ਮੰਧ, ਮ ਪ, ਨੁਪ, ਨ ਸ।
 ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਪ ਪ, ਪ ਮੱਪ, ਮਗ, ਰ ਸ।
 ਸ ਮ ਮ ਸ
 ਮੁਖ ਅੰਗ—ਨੁ, ਸ, ਗੁ ਮੰਪ, ਮ ਪ, ਨੁਪ, ਪਮੱਪ, ਗੁ, ਰ ਸ।

ਤੁਖਾਰੀ ਇਕ ਅਪੁਰਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ, ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਰਚਿਤ ਬਾਣੀ ਹੀ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਤੁਖਾਰੀ ਹਾਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਰੂਪ ਅਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਆਦਿ ਲਿਖਣੇ ਵੀ ਇਥੇ ਚੜ੍ਹਗੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ਼ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ-ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸੱਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇਗੀ।

- (1) ਜਾਤੀ : ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸਮਾ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੂਧ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ ਰ, ਗ ਮ ਪ, ਧ ਨ ਸ। ਸ ਨੁ ਪ ਪ, ਮਪੁ ਰ, ਸ।
- (2) ਜਾਤੀ : ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸਮਾ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੋਥਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਚਰਜਿਤ, 'ਰੇ-ਪ' ਕੌਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੂਧ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ ਰੁ ਗ ਮ, ਧੁ ਨ ਸ। ਸੰ ਨ ਧੁ, ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਅਸੂਧ ਹਨ।
- (3) ਜਾਤੀ : ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸਮਾ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਪ' ਕੌਮਲ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ, ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਸੂਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਤੈਰਓ, ਟੋਡੀ ਤੇ ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸਰੁ, ਸ ਗੁ ਮੰਪ, ਧੁ ਨ ਸ। ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਗਮ-ਰੁ, ਸ।
- (4) ਜਾਤੀ : ਉਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸਮਾ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੋਥਾ ਪਹਿਰ।

- ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਪੈਵਡ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ ਪ, ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਪਪੁ ਨੁਧ ਪ, ਮਗੁ, ਰ ਸ।
- (੫) ਜਾਤੀ : ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਖਤਜ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ, ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਧ ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮਗੁ ਰ ਸ।
- (੬) ਜਾਤੀ : ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਖਤਜ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ ਪ, ਨੁ ਧ ਪ ਮੰ ਪ; ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮੰਪ-ਗੁ, ਰ ਸ।
- (੭) ਜਾਤੀ : ਓਡਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਖਤਜ, ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ :—ਨੁ ਸ, ਗੁ ਮੰ ਪ, ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮੱਗੁ ਰ ਸ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਧੂਵੰਤੀ ਰਾਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।
- (੮) ਜਾਤੀ — ਓਡਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ—ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖਤਜ, ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਮ ਮੱਧਮ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ :—ਸ, ਨਸ ਗੁ ਮੰ ਪ, ਮਪ, ਨੁਪ, ਪਨ, ਸੰ। ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧਮਪ, ਗੁ, ਗੁ ਰ ਸ।

ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਰੁਧਾਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਅੱਠ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਸੰਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਗ ਦਾ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ, ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਭੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਕ ਅਪੂਰਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ? ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਹੀ ਕਾਰਣ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ—ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਬਜੁਰਗ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਥਾਬੀ) ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਆਦਿ ਸੁਰਾਂ (ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਨਿਯਮ) ਵਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੰਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਗਾਇਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ, ਦਾ ਰਸ ਮਾਣਦੇ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੀ ਹਨ, ਕਿਹੜੀ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਕਿਹੜੀ ਨਹੀਂ, ਦੂਜਾ—ਪੁਰਾਣੇ ਉਸਤਾਦ (ਵਿਦਿਆ ਗੁਰੂ) ਅਪੂਰਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਦੂਜਾ—ਪੁਰਾਣੇ ਉਸਤਾਦ (ਵਿਦਿਆ ਗੁਰੂ) ਅਪੂਰਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਸਹੀ ਨਾ ਦੱਸਣੀ, ਕਈ ਵੇਰ ਇਕੋ ਸ਼ਬਦ-ਬਹੁਤਾ ਤਰਲ-ਮਿਨਤਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਸਹੀ ਨਾ ਦੱਸਣੀ, ਕਈ ਵੇਰ ਇਕੋ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਨੂੰ ਬੋਝੇ ਬੋਝੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਸਿਖਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਪ ਗਾਉਣਾ ਤਾਂ ਉਸੇ ਗੀਤ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਰ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੇਦ-ਭਾਵ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਗਰਦਾਂ ਨਾਲ ਭੀ ਅਕਸਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਇਉਂ ਕਹਿ ਲਵੇ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਆਦਦ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਬੱਦੇ ਉਦਾਹਰਣ :—

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਥਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸੰਨ ੧੯੫੮ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਆ ਕੇ ਪੁਰਾਡਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਐਬਟਾਬਾਦ) ਨੂੰ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਈਆਂ ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਚਿੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਤੋਂ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਕੁਝ

ਅਪੁਜ਼ਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ "ਘੱਲ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ" ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਾਲ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਨੁਟੋਸ਼ਨ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਸ੍ਰੂਂਧ, ਦੌਰੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੌਰੇਂ ਧੋਵਤ ਤੇ ਦੌਰੇਂ ਨਿਖਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਨੁਟੋਸ਼ਨ ਕਰਾਈ (ਦਾਸ ਨੇ ਕੀਤੀ) ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਦੌਰੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੌਰੇਂ ਨਿਖਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬੋੜੇ ਬੋੜੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਲਿਖਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਇਥੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਭਾਵ ਏਨਾ ਕੁ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸੱਠ-ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਂ ਸੰਗੀਤ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਧਿਕਤਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਇਕੱਤੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਸੱਤ ਤੇ ਅੱਠ ਨੰਬਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਸੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਤੇ ਅਸਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ :—

ਨੰ: ੧—ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ, ਦੌਰੇਂ ਨਿਖਾਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ੍ਰੂਧ ਹਨ।

ਤੁਖਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਰਭਾਈ ਪ੍ਰੇ: ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਲਖਨਊ) ਨੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ (ਸੁਰਗਵਾਸੀ) ਸ੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਚੰਦ੍ਰ ਬੇਦੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸਵਰਾ ਕਰਕੇ ਭਪਤਾਲ ਵਿਚ "ਘੱਲ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ (ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈ, ਰਿਹ ਮੰਨ ਪਾਂ-ਪਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਜਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਦ ਪ੍ਰਿੰਟ ਭਾਈ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰਭਾਈ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਾਂ ਸੁਦਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਮੱਧ ਖਤਗ ਤੋਂ ਪੰਚਮ ਤਕ, ਮਪੁਵੰਤੀ ਰਾਗ ਹੀ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਖਾਰੀ ਦਾ

ਮ

ਕੁਪ ਕੇਵਲ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—“ਸ, ਨਸ ਗੁਮੰਪ, ਮੰਪ, ਗੁਮੰਪ

ਮ

ਧਪ ਗੁ, ਰਸ” ਇਹ ਮਧੁਵੰਤੀ ਅਤੇ “ਮੰਪ, ਨੁਧਪ, ਮੰਪਨ, ਸੰ—ਸਨੁਧਪ” ਇਹ ਤੁਖਾਰੀ ਦਾ ਅੰਗ ਰਹੇਗਾ।

ਨੰ: ੨—ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ, ਦੌਰੇਂ ਮੱਧਮ, ਦੌਰੇਂ ਨਿਖਾਰ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ੍ਰੂਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ “ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ” (ਸ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ) “ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ” (ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ), “ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ” (ਪ੍ਰੇ: ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ) ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਸੂਰ ਲਿਪੀ ਬੱਧ ਹਨ। ਦਾਸ ਨੇ ਭੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਵੇਕਲਾ ਸੰਗੀਤ ਆਧਾਰਤ ਅਤੇ

ਮ

ਸੁਦਰ ਸਰੂਪ ਜਾਣ ਕੇ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ “ਸ, ਨਸ ਗੁੰ ਮੰਪ, ਮੰਪ, ਨੁਪ,

ਧਰਮ ਗੁਮ, ਨੁਧਪ—ਗੁ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੁਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੇ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੀਰਤਨੋਂ ਭੀ ਅੰਜ-ਰਲ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤ
ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ੴ ਮੁ ਮੁ ਮੁ ਸ
੧. ਸ, ਨਸ ਗੁਝਮੱਪ, ਗੁਨ, ਗੁ ਰਸ—ਰਨਸ, ਨੁਧਪ, ਮੱਪਨ, ਸ—ਗੁਮੱਪ—ਗੁ, ਰਸ।
- ੴ ਮੁ ਮੁ ਸ
੨. ਨਸ ਗੁਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਪ, ਗੁਮ, ਨੁਧਪ, ਧਮੱਪ—ਗੁ, ਰਸ, ਸਮ—ਪ, ਮੱਪ ਗੁਮੱਪ, ਧਨੁਧਪ, ਮਧ,
ਨੁਪ, ਪ—ਗੁਮ, ਗੁ, ਰਸ।
- ੴ ਮੁ ਮੁ ਸ
੩. ਨਸ ਗੁਮੱਪ—ਪਸ—ਨੁਧਪ, ਮੱਪ ਗੁਮ—ਨੁਧਪ, ਮੱਪਨ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਧਮੱਪ, ਗੁਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਧਪ
ਮੱਪ, ਗੁਮੱਪ—ਪਨ, ਸ—ਸਰਨ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਮਧ, ਨੁਪ ਪ ਗ, ਰਸ।
- ੴ ਮੁ ਮੁ ਸ
੪. ਸ—ਗੁਮੱਪ, ਧਪ, ਨੁਧਪ, ਗੁਮਪ ਸੰਪ, ਧਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਪ, ਮੱਪਨ, ਸ—ਗੁ—ਰਸ—ਨ, ਸ—ਪਸ
ਪਨਸ, ਮੱਪ, ਗੁਮਪਨ, ਸ—ਨਸ ਗੁ—ਰਸ, ਸਨੁਧਪ, ਪਮੱਪ, ਗੁਮਪਨ, ਨਸ—ਸਰਨ, ਸ—(ਸ)
ਨੁਧਪ, ਮੱਪ, ਗੁਮ, ਨੁਧਪ—ਗੁ ਰ, ਨ, ਸ—।
- ੴ ਮੁ ਮੁ ਸ ਸ
੫. ਪ—ਮੱਪ, ਧਮੱਪ ਨੁਧਪ, ਮਧ, ਨੁਧਪ, ਪ, ਗੁਮਪਨ, ਸ—ਨਸ ਗੁ—ਰਨਸ—ਪਨ, ਸ—ਮੱਪਨ,
ਸ—ਗੁਮਪਨ, ਸ—ਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪ—ਪਸ—ਨਸ, ਰਨਸ, ਨੁਧਪ, ਮਧ, ਨੁਪ, ਧਮੱਪ—ਗੁ,
ਸ— ਮੁ ਮੁ ਸ ਸ
ਰਸ। ਨਸ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ, ਗੁਨਪ, ਮੱਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੱਪਨੁਧਪ, ਧਮੱਪ ਗੁਮਪ,
ਨੁਪ, ਪਸ—ਨੁਧਪ, (ਪ) ਗੁ—ਰਸ। ਨਸ ਗੁਮੱਪ, ਮਧ, ਨੁਪ ਪ ਗੁ—ਰਨ, ਸ—।

੧. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥
 ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਢੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥
 ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥
 ਨਦਰਿ ਕਰਹ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
 ਪ੍ਰਵਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਜਾ ੧੯੧੨)

ਅਸਥਾਈ

ଅଭିନନ୍ଦ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਇਆ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਇਆ	—
ਗੁਰ	ਅਲ	ਖ	ਖ	ਲ	ਬਾ	ਖ	—	ਦਿਆ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਗ	—	ਤਿ	ਨ	ਤਾ	—	ਤਾ	ਇਆ	—
—	ਨ	ਸ	ਸ	ਕੁ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪਾ	—	ਗ	ਗ	—	ਸ	ਗੀ	—	ਗ	—	ਗ	—
—	5	ਜਾ	ਜਾ	ਪ੍ਰ	ਕਿ	ਰ	ਰ	ਪ	5	ਪਾ	5	ਗ	5	ਸ	ਗੀ	5	5	5	5	5
ਪ	ਸ	ਜੀ	ਨ	ਸ	ਪ	ਦ	ਨ	ਧ	ਤਾ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਪ	ਚ	ਸ	ਬਿ	—	ਨ	ਸ	—

ਤ ਸ ਸ ਮ ਮ | ਪ ਲੈ ਨ ਬ ਨ | ਸ ਵਾ ਸ ਸ ਨ | ਧ ਪ ਪ

ੴ ਕੇ ..ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥

ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਪ ਨਾ	ਪ ਅ ਪ ਸ ਘੁ ਸ ਲ ਘੁ	ਨ ਧ ਪ ਮਾ ਜ ਈ ਸ	ਮ ਗੁ ਮ ਦ ਲਾ ਦ ਲ
ਸ ਦੀ	ਹ ਸ ਸ ਹੁ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ	ਧ ਪ ਯ ਰ ਮ ਨ
ਰ ਦੀ	— ਪ ਨ ਦ ਨ ਸ	— — — ਦ ਦ ਦ	ਮ ਗੁ ਰ ਰ ਮ ਸ
ਚ ਦੀ	— — ਦ ਨ ਸ	— — — ਦ ਦ ਦ	ਗੁ ਰ ਸ ਰ ਮ ਨ
ਪ ਰਾ	ਹ ਸ ਹੁ ਸ	ਪ ਸ ਨ ਮ ਬ ਦ	ਮ ਗੁ ਮ ਦ ਰਾ ਮ
ਚ ਰਾ	— — ਦ ਨ ਸ	— — — ਦ ਦ ਦ	ਧ ਪ ਯ ਰ ਮ ਨ

੫੫

ਪ	—	—	—	—	—	ਪ	—	—	—	—	—	—	ਹ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਰ	—	ਸ
ਮੁ	—	—	—	—	—	ਨ	—	—	—	—	—	—	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਰ	ਰ	—	ਸ
ਭੀ	—	—	—	—	—	ਨ	—	—	—	—	—	—	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਰ	ਰ	—	ਸ
ਚ	—	—	—	—	—	ਨ	—	—	—	—	—	—	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਰ	ਰ	—	ਸ
ਭੀ	—	—	—	—	—	ਨ	—	—	—	—	—	—	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਰ	ਰ	—	ਸ
ਰ	—	—	—	—	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	—	—	—	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਰ	ਰ	—	ਸ
ਭੀ	—	—	—	—	—	ਘ	ਤ	ਲ	ਘ	—	—	—	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਰ	ਰ	—	ਸ

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਗ ਵਿਚ)

×	○	੨	੦	੩	੪
ਨ	—	ਨ	ਮੁ	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	—	—
ਇ	ਹ	ਸ	ਸ	ਨ	—
ਮ	—	—	ਮੁ	ਭੀ	—
ਗੁ	ਮੁ	ਮ	ਪ	ਨ	—
ਜਿ	ਜ	ਜ	ਸ	ਸ	—
ਸ	—	ਨ	—	—	—
ਨੁ	ਨੁ	ਨ	—	—	—
ਲਾ	ਲਾ	ਲ	ਸ	ਨ	—
ਪ	—	—	—	—	—
ਮੁ	ਪ	ਪ	ਸ	—	—
ਰਾ	ਰ	ਰ	ਸ	—	—

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਗ ਵਿਚ)

×	੨	੦	੩	੧
ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ
ਭੀ	ਹੀ	ਜਾ	ਈ	ਠਾ
ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗੁ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹ
ਜਿ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ
ਸ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ
ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਲਾ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ
ਪ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ
ਮੁ	ਘ	ਘ	ਘ	ਘ
ਰਾ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ

ਪੰ

ਮੁ ਗੁ * ਰ * ਸ * — | ਪ ਮ ਪ ਸੁ | ਨੁ ਧ ਪ ਈ — | — ਵਾ — ਮ
 ਲੁ * ਲੁ * ਲੁ * — | ਮ ਲ ਲੁ | ਮ ਲ ਲੁ | ਸ ਲ ਲੁ |

ਨਾ... ਅਗੋਂ ਅਸਥਾਈ ਠਾਅ ਵਿਚ ਗਾਓ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਉਤੇ ਇਖੇ ਅਨੁਸਾਰ
 ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ, ਇਹ ਭੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ।

੩. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਭੋਲਾਵੜੇ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥
 ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਐਤੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
 ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥
 ਉਡਿਤਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੧੧)

ਅਸਥਾਈ

⊕	ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	—	੧	੨	੧	੨	੧	੨
	ਗ	ਵ	ਤ	ਤੁ	—	੨	੧	੧	੧	੧	੧
	ਲ	ਵ	ਤੁ	ਤੁ	—	ਪ	ਕੁ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ
	ਲ	ਵ	ਤੁ	ਤੁ	—	ਲੀ	ਲੀ	ਲੀ	ਗ	ਗ	—
	ਲ	ਵ	ਤੁ	ਤੁ	—	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਗ	ਗ	—

ਅੰਤਰੀ

ਮ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਕੁ	ਪ	ਕੁ	ਨ	ਮ	ਸ	ਸ
ਪਿ	ਰ	ਤੁ	—	ਕੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਸੁ	ਤੀ	ਅ	ਗ
ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	ਸੁ	ਤੀ	—	ਲ
ਮੁ	ਤੀ	—	—	—	—	—	—	ਸੁ	ਤੀ	—	—
ਪ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਪ	ਗੁ	ਨੁ	ਪਿ	ਰ	ਨ
ਜਾ	ਟੀ	ਲੁ	—	ਲੁ	ਲੁ	ਲੁ	ਲੁ	ਕੁ	ਕੀ	ਸਾ	—

ੴ

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੨-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਕੁਪਕ ਦੀ ਦੂਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ)

X	ੴ	੨	੦	੩
ਪ ਪਿਰ ਹੈ	ਸ ਬੀ	ਪ ਸ ਤੀ ਸ	ਸ ਅ ਵ ਗ ਣ	ਸ ਮ ਸ ਤੀ ਸ
— ਤਿਸ ਧ ਨ	ਵਿ	ਸ ਪ ਟ	ਨ ਸ ਤੇ ਸ	— ਸ ਸ ਸ
ਪ ਕਾ ਸ ਹੈ	ਨ ਧ ਅ ਹੈ	ਸ ਕਾ ਰ ਵਿ	ਸ ਗ ਸ ਤੀ ਸ	— ਸ ਸ
— ਹਉ	ਲ ਸ ਮੈ	ਪ ਗੀ ਸ	ਪ ਤੇ ਸ	— ਸ ਸ
* ਹਉ	ਲ ਸ ਮੈ	ਪ ਗੀ ਸ	ਪ ਤੇ ਸ	ਹ ਸ ਸ

ਭੋਲਾ... ਅਸਥਾਈ। ਦੇਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੨ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸ੍ਰੀ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਣਾ ਤੁਖਾਰੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥
 ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਾਤ੍ਰੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
 ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੂ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਸ ਨਿ ਰ	ਮ ਸ ਗ ਮ ਪ ਲ	ਮ ਗ ਰਸ ਖਲੀ	ਰ ਸ ਸ

੫੮

ਹ	—	ਪਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਨ	ਧਪ	ਪ	ਮ	ਪ
ਸ	—	ਤੁ	ਨ	ਕਾ	ਸ	ਦੁ	ਕਾ	ਸ	—	—
ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸਨ	ਸ	—	—	—
ਸ	ਤ	ਗ	ਦ	ਰ	ਦ	ਕਲੀ	ਆ	ਸ	—	—

ਪ	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮੁਪ	ਧਪ	ਗਰ	ਸਨ	ਸ
ਮੇ	ਹਿ	ਪਾ	ਪੀ	ਤ	ਪਦ	ਕਤ	ਦਾ	ਤੁ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨਨ	ਸ	—	ਸ
ਛ	ਕਨ	ਪ	ਗ	ਹ	ਪ	ਕੂ	ਹ	ਸ	ਰੇ
ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	—	—
ਜੀ	ਜੀ	ਪ੍ਰ	ਨ	ਸੁ	ਦਾ	—	ਤੇ	ਸ	—
ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨਨ	ਸ	ਸਨ	ਸ	—	ਸ
ਅ	ਹਿ	ਨਾ	ਸੀ	ਅਥਿ	ਗ	ਤਸੁ	ਆ	ਸ	ਮੀ
ਸ	ਨ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	—	—
ਪੁ	ਰਨ	ਪੁਰ	ਖ	ਤਥਿ	ਧਾ	ਤੇ	ਗੁ	ਸਨ	ਸ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਾਜਨ ਦੇਜਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥
 ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥
 ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਦੀ ਮਿਲੇ ਵਿਛੁਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥
 (ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੧੧)

੫੯

ਅਸਥਾਈ

X	ਪ ਸੰ	ੴ	ਨ ਸ ਜਿ	੦	ਪਨ ਪਪ	੩	ਮਗ ਰਸ ਨਸ
ਸਾ	ਜਨ	ਏ	ਸ ਵਿ	੦	ਏਡ ਸੀਅ	੩	ੱਡ ਸ਼ ਸ
ਨ	ਸ	ਮ	ਪ	੦	ਨ ਪਨ	ਸੰ	ਸ
ਸਾ	ਤ	ਨੇ	ਹ ਚੇ	੦	ਏ	ੱਡ	ੱਡ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪਪ	ੴ	ਪ ਗੁ ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	— —
ਸਾ	ਰਸ	ਪ	ਮਾ ਲੇ ਤਿਨ	ਸ	ਜ	ਣ	ਤ
ਸ	ਮੁ	ਮ	ਗੁ ਰੇ ਸ ਕੁ	ਨ	ਸ	ਪਨ	ਸੰ
ਮੁ	ਧ	ਨੇ	ਲ ਚੁ	ਏ	ਦੀ	ੱਡ	ੱਡ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਟੁਕ੍ਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ :—ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ 'ਸ਼ਬਦ ਗੋਤਾ' ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਹਨ, ਇਕ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੈਂਘਾਰ,
ਦੋਏਂ ਪੈਵਤ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ, ਰਿਖਭ ਤੀਵਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁੱਧ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ
ਗੈਂਘਾਰ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਬਾਬੀ ਰਿਖਭ - ਪੈਵਤ ਤੀਵਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁੱਧ ਹੈ। ਤੁਖਾਰੀ
ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ।

ੴ. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਘੋਲ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ॥ (ਇਸ ਦਾ ਪਾਠ ਨੰ: ੨ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

X	ੴ	ਪ ਹ ਪ ਸ	੦	ਨ ਪ ਪ ਸ	੩	— ਗੁ ਲ
ਪ	—	ਏ ਸ ਸ	੦	— ਸ ਸ	੩	— ਲ ਸ
ਠ	—	—	੦	— ਸ ਸ	੩	ਪ ਹ —
ਗ	—	—	੦	ਪ ਗੁ	੩	ਰ ਹ —
ਦੀ	ਨ	ਨ	੦	ੱਡ ਸ	੩	ਨ

ਰ	—	—	—	ਨ	—	ਸ	—	—	ਲ	ਗ	ਹ	—	ਪ
ਦੀ	S	S	S	S	S	S	N	S	G	R	H	S	N
ਸ	—	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ	ਹ	—	ਰ	—	ਨ
ਦੀ	S	S	S	S	S	S	S	S	ਦੀ	S	S	S	S
ਸ	—	—	—	—	—	—	ਗ	ਹ	ਹ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ
ਨ	—	—	—	—	—	—	ਗ	ਹ	—	ਗ	ਰ	ਹ	ਨ
ਦੀ	S	N	S	S	S	S	R	S	G	G	R	H	S
ਰ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨ	ਪ	ਮਪ	ਗ
ਦੀ	S	S	S	N	S.	S	D	S	B	D	M	SS	R

ਪ

ਰਾ... ਇਸ ਤੁਕ ਨੂੰ ਭੀ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗਾਓ।

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਕਾਲ ਦੀ ਠਾਂ)

X	1	2	X	1	2
ਨ	—	—	ਹ	—	—
ਸ	ਗ	ਗ	ਪ	ਧਨ	ਧੁਪ
ਦਿਹ	ਮ	ਨ	ਜਿਉ	ੜੜ	ਜਲ
ਲ	—	—	ਗ	ਮੀ	—
ਪ	—	—	ਮੀ	—	—
ਲਾ	S	ਗ	ਵਾ	S	ਰ
ਗ	—	—	ਹ	—	ਸ
ਰ	S	S	ਰ	S	ਸ

ਬਾਬੀ ਤਿੰਨੇ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ
ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਗਾ ਕੇ ਮੁਕਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

੨. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੋਈਐਂਦੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੇ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥
 ਸਾਹੁਰੜੇ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥
 ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥
 ਲੇਖਾ ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਿਰਪੈ ॥
 ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੋਈਐਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥੧॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੨੮)

ਅਸਥਾਈ

ਨ	ਮ	ਹ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਹ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਹ
ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ੴ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਪਣਸ	—	ਨ
ਮੁ	ਧ	ਈ	ਈ	ਆ	—	ੳ	ਪਈ	—	ਪ	ਈ	ੳ	ੳੳੳੳ	ੳ	ਧ
ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਰਗ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	—	ਰ
ਪੇ	ੳ	ਈ	ਈ	ੳ	ੳ	ਹੋ	ਪਿਆਰੇ	ੳ	ਪੇ	ੳੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ਕਿਉ
ਗ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	—	ੴ	ੴ	ੴ	ਹ
ਕ	ਰ	ਹ	ਰਿ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਪਿ	ਖੈ	—	ੴ	ੴ	ੴ	ਸ
ਪ	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ
ਹਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੂ	ਧਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਵਾ	ਰੀ	ਜੀ	ਕਿਉ	ਕ	ਰੇ	ਹੋ	ਤਿ	ਦ	ਰ	ਸ
														ਨ ਮੁੰ...

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਣਸ	—	ਨ	ਧ
ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਰਿ	ਧ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ਮ	ਕਿ	ਪਾ	ੳ	ੳੳੳੳ	ੳ	ਧ	ਪਿਆਰੇ

੯੩

ਪ	ਮ	ਪਧ,ਪ	H	ਗੁ	—	ਰਗੁ	ਸਰ	ਪ	ਪਮ	ਗੁਰ	ਗ	ਸ	ਸਸ	ਰਰ
ਕਿਰ	ਪਾ	ਪ,ਕ,	G	ੜ	S	ੜੜ	ਪਿਆਰੇ	ਕਿਰ	ਪਾਂਡਕ	ਕੇ	S	ਗੁਰ	ਮੁਖ	
ਗੁ	ਗੁ	ਰਸ	R	ਨ	S	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	—	—	—	ਗੁਰ	ਸਨ

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ... —ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੋ ਤੇ ਲਾਉ।

(ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ੴ

ਰਾਗ ਨਟ ਤੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਹਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕੜ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਧਾ-ਗ' ਸੁਰ ਵੱਕੜ ਰਹਿਣਗੇ।
 ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਗ ਮ, ਪ, ਧ ਨ ਸ।
 ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨ ਧ ਨ ਪ, ਮ, ਗ ਮ ਰ ਸ।
 ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਗ ਮ, ਪ ਗ ਮ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਮ—ਹਸ।

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਸ, ਗ ਮ, ਪ, ਮੱਪ, ਧ ਨ ਸ।
 ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨ ਧ ਨ ਪ (ਜਾਨੂ ਪ), ਮੱਪ ਗ ਮ, ਰ ਸ।
 ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ ਰ ਸ, ਗ ਮ, ਪ, ਮੱਪ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਸ ਰ ਸ।

ਨਟ-ਨਾਰਾਇਨ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਰਾਗ-ਰਾਗਾਣੀ ਪੱਧਤੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਮਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਵ ਮਤ, ਕਾਲੀਨਾਥ ਮਤ ਅਤੇ ਤਾਕਾਰਵਣ ਮਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁਖ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਹਿਵਰਤਣ ਨਾਲ ਸਿਵੇਂ—ਮਾਲ ਕੋਬਕ, ਮੇਘ, ਜੀਪਕ, ਹਿੰਡੋਲ ਆਦਿ ਪੁਰਾਤਨ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁਖ ਰਾਗ ਆਪੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਢੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਏ ਤਿਵੇਂ—ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਰਾਗ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਕੇਵਲ ਨਟ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਗਾਂਗ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਨਟ ਦੇ ਅਨੈਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਛਾਇਆ ਨਟ, ਨਟ ਬਿਲਾਵਲ, ਨਟ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਨਟ ਹਮੀਰ, ਨਟ ਕੇਦਾਰ, ਆਦਿ। ਤਿਵੇਂ—ਆਪੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਰਾਗ ਭੀ ਨਟ ਜਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਗ ਨਟ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :—

ਨਟ ਜਾਨਾਟ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕੜ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸੂਧ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਧਾ-ਗ' ਵੱਕੜ ਕਰਕੇ ਲਾਈਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਵੱਕੜ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੈਪਾਰ ਸੁਰ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਮੱਧਮ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੱਧਮ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਸੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਇਕ

ਗ

ਨਿਖਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰਾਮ, ਮਪ ਮ, ਪ, ਧਨਸ, ਨਧ ਨਪ, ਗਾਮ, ਰਗ ਮਪ,

ਵੱਡੇ

ਸ ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਸਗੋਂ "ਸ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਗਮ" ਪੁਰਵੋਂਗ ਦਾ ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਜਿਸ ਰਾਗ ਨਾਲ ਲਾਉਂਗੇ, ਉਸੇ ਵਿਚ ਨਟ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਨਟ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਢੂਜੇ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਮੈਲ ਕਰਕੇ ਕਈ ਮਿਥਰ ਰਾਗ ਪੈਂਦਾ ਕੌਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ— ਜਾਤੀ ਵੱਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ, ਪੰਚਮ-ਵਿਖ਼ਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ 'ਪਾ-ਰੇ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਛਾਇਆ ਨਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ, ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਸਥਦ ਹੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਵੀ ਐਸੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮ (ਕੁਰ) ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਸੋ, ਅਸਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇਵਲ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ 'ਬੀਤਾ ਜਾਂਦਾ' ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਭੀ ਗਾਇਕ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰਸ,

H

ਗਮ, ਗਮਪ, ਮੱਪ, ਧਪ, ਪ ਸੰ. ਧਨਸੰਰਸੰ, ਨਸ ਨਧਨਪ, ਜਾ ਸੰ-ਧ, ਨੁਪ, ਮੱਪ, ਰਗ ਮਪ, ਗਮ, ਰਸ" ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ। ਨਟ ਅਤੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪ੍ਰਕਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਬਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਬੌੜਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਨਟ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸੂਝ ਸੁਰੋਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਦੇ ਠਾਲ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਤੇ ਧੈਵਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਦਾ ਭੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬੀ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਨਟ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਗਮ, ਮਪਮ, ਗਮ ਰ, ਸ—ਸਰਸ, ਨੁਪਨਪ, ਪਸ—ਸਗ, ਗਮ, ਰਗਮਪਮ, ਗਮਰਸ।
੨. ਸ, ਨੁਪਨਪ, ਗਮ, ਪ, ਧਪ ਸ—ਸਗਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪਮ, ਪਧਪ, ਗਮ, ਰਗਮ, ਪ, ਨੁਪਨਪ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ।
੩. ਸਗ, ਗਮ, ਮਪ ਧਪ, ਧਨਸੰ, ਸੰਰਸੰ, ਨਧਨਪ, ਪਸ—ਸੰਨ, ਨੁਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪਮ, ਗਮਰਸ। ਸਰਗਮ, ਪਗਮ, ਰਗਮ, ਗਰਗਮ, ਪ, ਧਧਸ—ਨਧਨਪ, ਮਪਮ, ਗਮਰ, ਸ।
੪. ਸਗ, ਰਗਮ, ਗਰਗਪਮ, ਗਮਪ, ਨਧਨਪ, ਧਨਸੰਰਸੰ, ਨਸੰ, ਨਧਨਪ, ਧਪ, ਰਗਮਪ, ਗਮ ਰ-ਸ, ਧ—ਧਧਸ—ਸੰਰਸੰ, ਸੰਨ, ਗੰਮਰੰ, ਸੰ—ਸੰਨਸੰ, ਨਧਨਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ।
੫. ਪ—ਪਸੰ—ਸੰਰਸੰ, ਗੰਮਰੰਸੰ—ਧਨਸੰਰਸੰ—ਟਸਨਧਨਪ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਸੰ—ਸੰਨ, ਰਿਗੰਮੰ, ਗੰਮਰੰ—ਸੰਰਨਸੰ, ਨਧਨਪ, ਧਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ—ਪਸੰ, ਸੰਰਸੰ, ਗੰਮਰੰਸੰ—ਨਸੰ, ਨਧਨਪ—ਪਧਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪ ਗਮ ਰ-ਸ।

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸਰਸ, ਨਸਰਸ—ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਮੱਪ, ਮਗਮ, ਗਰਗਮ, ਪ—ਮੱਪ, ਮਪਮ, ਗਮਰ-ਸ।
੨. ਸ, ਗਮ, ਮਰ-ਸ—ਨਧਨਪ, ਮੱਪਸ—ਰਗਮਘ, ਪ—ਨਧਨਪ, ਮੱਪ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ—
ਨਸ, ਨਧਨਪ—ਮੱਪਪਪਸ—ਨਪ—ਮੱਪ ਮੁਗਮ ਪਧਪ ਮੱਪਸ—ਸਰਸ।
੩. ਸਗ, ਗਮ, ਰਗਮ, ਪਮਪ, ਧਪ, ਧਨਸ—ਪ, ਨੁਪ—ਮੱਪ, ਗਮ, ਰਗਮਪ, ਮਪਗਮ, ਮਰ—ਸ—
ਸਗ, ਰਗਮ, ਪਧਪ, ਮੱਪਸ—ਸੰਰੰਸ ਨਸ, ਧਨਸਰੰਸ—ਨਧਨਪ, ਮੱਪਪਪ, ਗਮ—ਰਗਮਪਮ,
ਸਾ
ਮਰ, ਸ—।
੪. ਪ—ਧਪ ਮੱਪ—ਯਸ—ਨਧਨਪ, ਪਸ—ਸਗ, ਗਮਰਂ, ਰੰਸ—ਨਸਧ, ਨੁਪ, ਮੱਪ, ਮਗਮ, ਰਗ
ਮਪਮ, ਪਮਪ, ਧਪਸ—ਸੰਰੰਸ, ਗਮਰ—ਸ, ਨਸਰੰਸ, ਨਸਨਪ—ਮੱਪ, ਰਗਮਪ, ਸਰਸ।
੫. ਪਧਪ—ਮੱਪਸ—ਰੰਸ, ਧਨਸਰੰਸ—ਪ, ਧਨਸ—ਪਧਪਸ—ਗਮ, ਰੰਗਮਪ—ਸੰਰੰਸ, ਨਸ ਧ,
ਨੁਪ—ਮੱਪ, ਗਮ, ਰਗਮ, ਪਮਪ—ਧਪ, ਰਗਮਪ—ਸਰਸ, ਗਮ, ਪ—ਧਪ ਸ—ਸੰਰੰਸ, ਨਧ
ਨੁਪ—ਮੱਪਸ—ਰੰਸ, ਗਮ—ਸੰਰੰ—ਸ, ਸੰਧ, ਨੁਪ—ਮੱਪ—ਧਪ—ਮਪਮ, ਗਮ, ਰਗਮਪਮ,
ਗਮਰ, ਸ—।

੧. ਰਾਗਾ ਨਟ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥
 ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥
 (ਨਟ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

○	੦	X	੦	੦										
ਗ ਮ ਵਾਡ	ਪ ਧ ਤਾ	ਪ ਧ ਵਾ	ਰ ਤ	ਗ ਜਾ	ਮ ਜੁ	ਪ ਊ	ਗ ਮ ਗੁ	ਮ ਰ	ਮ ਗੋ	ਗ ਪਾ	ਮ ਤ	ਰ ਲ,	ਸ ਹਉ	੯
ਨ ਵਾ	ਸ ਤ	— ਰ	ਪ ਵਾ	ਸ ਤ	ਸ ਰ	ਸ ਜਾ	ਸ ਊ	ਰ ਗੁ	ਗ ਰ	ਮ ਗੋ	ਪ ਪਾ	ਗ ਮ	ਮ ਰ	ਲ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮੌ	ਪ ਹਿ	ਸ ਨਿ	ਸ ਰ	ਸ ਗੁ	ਸ ਨ	ਸ ਡੂ	ਸ ਮ	ਪ ਊ	ਨ ਤ	ਸ ਰ	ਰ ਨ	ਸ ਦਾ	ਨਧ ਤਾ	ਨ ਤੇ	੯
ਗ ਮ ਦੀ	— ਤ	— ਨ	— ਤ	ਰ ਨਾ	ਗ ਨਾ	ਮਪ ਬਦ	ਮਗ ਦਦ	ਮ ਇਆ	— ਤ	— ਤ	— ਤ	ਗ ਮ	ਰ ਲ		

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਨਟ, ਡੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੁਜ)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੌਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਆਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਥੋਰੀ ॥

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੌਰੀ ॥੨॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥

(ਨਟ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੭੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੦	੦	੦										
ਨ ਤ	— ਤ	ਨ ਤ	— ਤ	ਪ ਤ	— ਤ	ਮ ਤ	— ਤ	ਪ ਤ	ਰ ਤ	ਗ ਤ	ਮ ਤ	ਪ ਤ	ਮਗ ਤ	

੬੭

H	—	—	ਗ	H	ਰ	ਸ	ਗੀ	—	S	—	—	ਹ	ਰ	ਗ	ਹ	ਪ
S	—	*	ਨ	—	P	—	ਪ	ਪ	S	—	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ
S	—	—	—	S	—	—	ਧ	ਪ	S	—	—	ਸ	ਰ	ਕ	ਰ	ਨ

ਚਰਨ ..

ਅੰਤਰਾ

		ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਇ	ਉ	—	ਨ	
S	—	—	—	S	—	—	ਧ	ਨ	S	—	—	ਨ	—	ਨ	—	ਪ
S	S	S	S	S	S	ਜ	ਨ	S	ਰ	—	ਸ	ਨੇ	S	ਕਉ	S	S
N	P	—	—	S	—	—	ਪ	—	N	S	—	ਪ	S	ਪ	S	S
S	S	S	S	S	S	,	H	S	ਧ	S	—	ਬੀ	—	H	—	ਗ
H	—	—	—	S	—	—	ਮ	ਰ	S	ਸ	—	ਮ	R	ਗ	ਹ	ਪ
S	S	S	S	S	S	ਪ੍ਰ	S	H	ਮ	ਕੀ	S	ਖ	S	ਗੀ	S	S

ਸ
ਚ
—
ਬਾਕੀ ਤੁਝਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । ਇਹ ਦਿਕ ਅਤੀ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਕੀਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ
ਅਕਸਰ ਰਾਗੀ ਨਿੰਘ ਗਾਊਂਦੇ ਸਨ !

੩. ਰਾਗ ਨਟ, ਪੜਤਾਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥
ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੨॥ ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥
ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੩॥
(ਨਟ ਪੜਤਾਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

੦		॥	X		੨		ਪ	ਧ
ਪ ਮ ਹ ਹ ਹ	— S M H H	ਰ 5 ਜਾਂ ਜ ਨਵ	ਗਮ ਪ ਮਗ ਮਗ ਮਗ	ਮ ਮੀ — S S S	— — — — —	— — — — —	ਮ ਤ, ਕ ਕ ਕ	ਪ ਧ ਧ ਧ ਧ
ਪ ਮ ਹ ਹ ਹ	— S M H H	ਰ 5 ਜਾਂ ਜ ਨਵ	ਗਮ ਪ ਮਗ ਮਗ ਮਗ	ਮ ਮੀ — S S S	— — — — —	— — — — —	ਮ ਤ, ਕ ਕ ਕ	ਪ ਧ ਧ ਧ ਧ
ਨ ਨ	— S P P	ਸ — ਸ ਨਾ	— — ਵ 5	ਰ ਨੀ S S	ਮ H P H	— — — —	ਮ ਤ, ਕ ਕ ਕ	ਕੋਊ...

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਠਾਅ ਲਜ ਵਿਚ)

⊕	ਸ ਬਿ ਨ	ਸ ਸੈ ਲ	੧ ਗ ਖ	੨ ਰ ਬਿ ਨ	⊕	੧ — ਗ	੨ — ਸ	ਮ ਭ
ਪ ਅ	ਪ ਰ ਪਉ	ਪ ਨ	੫ ਨ	੫ ਪ ਨ	ਪ ਮ	— ਗ	— ਸ	— ਭ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਜੂਨ ਲਜ)

੦		੩	X		੨		ਪ	ਸ
* * * * *	ਪ ਵ ਵ ਵ ਵ	ਪ ਰ ਰ ਰ ਰ	ਪ ਨ ਪ ਨ ਪ	ਸ ਕੀ — S S	— — — — —	— — — — —	ਸ ਤ, ਕ ਕ ਕ	ਸ ਕ ਕ ਕ ਕ
— — — — —	ਸ ਚਰ ਚ	ਸ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਸ ਮ ਮ ਮ ਮ	ਬ ਨ — — —	— — — — —	— — — — —	ਸ ਤ, ਕ ਕ ਕ ਕ	ਸ ਕ ਕ ਕ ਕ
— — — — —	ਮ ਖ ਖ	ਗ ਰ ਰ ਰ ਰ	ਮ ਹ ਜ ਸ ਦੀ	ਗ ਮ — S S	— — — — —	— — — — —	ਮ ਤ, ਕ ਕ ਕ ਕ	ਪ ਧ ਧ ਧ ਧ

੯੯

ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਠਾਕ)

x	o	x	o
ਲ ਮ ਹਰਿ ਭ ਜ	ਪ ਸ ਜਨ ਨ	ਨ ਸ ਦਾ ਰ	ਸ ਜੀ ਸ ਤ
ਕ — ਕ ਟ	ਰ ਸ ਪਤਿ ਤ	ਨ ਸ ਹ ਹਿ	ਪ ਤ ਪੁਡ ਨੀ
ਪ ਪ ਨ ਕ	ਗ ਮ ਦਾ ਸ	ਮ ਗਮ ਬਲਿ	ਰ ਗ ਤਿ ਕੀ
ਪ ਪ ਨ ਕ	ਮ — ਦਾ ਸ	* * ਰ ਬ	ਪ ਮਕਾ ਬ ਤਿੜ
x			
ਮ — ਕੀ ਤ ਤ	— ਪ ਤ ਕੇ ਉ	— ਹ ਤ ਕੇ	— ਅਗੋਂ ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨ: ਵਿਚ ਲਜ ਬਰਾਬਰੇ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੪. ਰਾਣਾ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਪੀਰ ॥
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਖੀਰ ॥੧॥
ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਾਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥
ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥

(ਨਟ ਨਰਾਇਣ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੭)

ਅਸਥਾਈ

o	—	ਲ ਜਾ ਕਉ ਸ	ੜ ਪ ਭ ਗ	x	ਪਨਸ ਮਾਡ ਟੀ	—	ਪਨ ਚੌਡ ਟੀ	ੜ	—	ਗ ਹੀ ਦੀ ਸ ਮ
ਸ ਜ ਰ ਜ	— — — —	ਤ ਮ ਮ ਮ	ਪ ਦੀ ਤ੍ਰਾ ਤ੍ਰਾ	—	ਸ ਚੌਡ ਸ ਮ	—	ਪ ਦੀ ਸ ਮ	—	—	ਗ ਹੀ ਦੀ ਸ ਮ

ਨ ਸੰ ਸੰ ਸੀ — | ਨ ਧ ਨ ਸੰ ਗ | ਨ ਸੰ ਪੀ — | ਧ ਨ ਪ ਮ | ਗ
ਨਿ ਕ ਸੀ ਸੀ — | ਹਉ ਦ ਸੈ ਦ | ਪੀ ਦ ਸੀ — | ਪ ਦ ਰ ਪ | ਸ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਸ ਸੰ | ਸੰ — ਸੰ — | ਨ ਸੰ ਸੰ ਨ ਧ | ਨ — ਪ — |
ਤ ਪ ਰ ਬੁ | ਕਾ ਦ ਨੀ ਦ | ਅੰ ਮ ਰਿ ਤ ਬਾ ਦ ਨੀ ਦ |
ਮ ਰ ਗ ਮ | ਪ — ਧ ਨ ਸੰ | ਧ ਦ ਰਿ ਕ ਮ — ਗ ਮ |
ਵ੍ਰ ਪ ਤ ਦ | ਜਿਓ ਦ ਸ ਦ | ਥਾ ਦ ਰਿ ਕ ਖੀ ਦ ਸ ਦ |

—ਬਾਕੇ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਪ. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥
ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥
ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥
ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੰਗ ਲਾਵੈ ॥੨॥
ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥
ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨੁ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥

(ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੭)

ਅਸਥਾਈ

○	ੴ	X
ਰ ਗ ਰ	ਗ ਹ ਪ ਮਗ	ਮ — ਹ ਸ
ਕਿਆ ਸ ਜਾ	ਨਾ ਸ ਕਿਆ ਸਸ	ਭਾ ਦ ਵੈ ਰਾ
—	ਰ ਗ ਰ	ਮ — ਹ ਸ
ਕਿਆ ਸ ਜਾ	ਨਾ ਸ ਕਿਆ ਸਸ	ਭਾ ਦ ਵੈ ਸ
—	ਪ — ਪ	ਧਨਸੈ ਸੰ ਧਨੁ ਪ
ਸ ਹ ਸ ਨ	ਪਿਆ ਸ ਸ ਬਹੁ	ਸਸ ਭ ਦਦ ਰ
—	ਕਿਆ...	

੧੧

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਸ — ੱ	ਪ ਈ	ਪ ਵਿਆ ਦ	ਪ ਨੀ	ਪ ਸੇ	ਪਨਸ ਈੱਡ	ਸ ਜ	ਸ ਨ	ਸ ਤੇ	ਸ —	ਸ ਗ	— ੱ
— ੱ	ਸ ਜਿ	ਸ ਸ	ਸ ਊ	ਧ ਪ	ਨ ਰ	ਸ ਕੁ	ਰ ਚ	ਨ ਸ ਆ	— ੱ	ਨ ਵੈ	— ੱ
— ੱ	ਗ ਕ੍ਰਿ	ਕ ਪਾ	ਮ ਕ	ਰ ਰਹ	— ੱ	ਸ ਜਿ	ਸ ਸ	ਨ ਪੁ	ਨ ਰ	ਸ ਖ	— ੱ
ਪ ਸੰ	ਮੁ ਸਤ	ਪ ਦਾ	ਪ ਸ	ਰ ਦਾ	ਗ ਦ	ਮ ਕੁ	ਪ ਧ	ਮ ਵਿਆ	— ੱ	ਸ ਰਾ	— ੱ

— ਬਾਬੀ ਭੁਖਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅਪਨਾ ਜਨ੍ਹ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਊ॥

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੨॥

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਪਰਿਓ ॥

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸਾਨੇ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥

(ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੯੭)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨								
ਸ ਅਪ ਨਾ	ਗ ਨਾ	ਮ ਜਨ	ਪ ਆ	ਮੁ ਦ	ਧ ਪਹਿ	ਪ ਤ	ਗ ਆ	ਮੁ ਪਦ	ਮਗ ਊਂ	ਰ ਧਾ	— ੱ	ਸ ਰਿਓ	— ੱ
ਸ ਆ	— ੱ	ਸ ਠ	ਪਨ ਪਹ	ਨ ਰ	ਪ ਜ	ਪ ਨ	ਸ ਕੈ	ਸ ਸੰ	ਸ ਗ	ਰ ਬ	ਰ ਸਿ	ਸ ਓ	— ੱ
ਗ ਮ	ਰ ਨ	ਗ ਦ	ਪ ਤੈ	— ੱ	ਧਨ ੱ	ਪ ੱ	ਪ ਨਾ	ਮੁ ਹਿ	ਪ ਖਿ	ਸ ਸਾ	ਰ ਦ	ਸ ਰਿਓ	— ੱ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—
ਬ	ਰ	ਨ	ਚਿ	ਹ	ਨ	—	ੱ	ਨਾ	ਨ	ਹੈ	ਕਿਛੁ	ਪੇ	—	ਖਿਚਿ	—
ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਨਧ	ਨ	ਪੇ	—	ਪ	—
ਦਾ	ਸ	ਧ	ਸ	ਲ	ਲ	ਨ	ਥਿ	ਦਾ	ੱ	ੱ	ਹਿਉ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਮ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਵ	ਰ	ੱ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੱ	ਨਾ	ਮ	ਮ	ਹਰਿ	ਦੀ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—
ਸਹ	ਜ	ਸੂ	ਭਾਂ	ੱ	ਦਿ	ਸ	ਵਾ	ੱ	ੱ	ੱ	ਹਿਉ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

—ਸ਼ਬਦ ਦੌਆਂ ਬਾਬੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਸੂਲਡਾਕ (ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਪਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥
 ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲ੍ਹੁ ਹਰੇ ॥੨॥
 ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥
 ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲ੍ਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥
 ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥੪॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਲੇ ॥੫॥

(ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮ: ੮, ਪੰਨਾ ੯੭੫)

ਅਸਥਾਈ

ਸ	—	੦	੨	੩	੦
ਮੈ	ੱ	ਗ	ਪ	ਪ	—
ਰੇ	ੱ	ੱ	ਮ	ਜ	ੱ
ਕ	ਗ	ਮ	ਨ	ਪ	ੱ
ਅ	ਹਿ	ਪ	ਗ	ਜ	ਸ
	ਨਿ	ਸ	ਨਾ	ੱ	ੱ

ਸ	ਕੇ	—	ੱ	ਪ	ਟਿ	—	ੱ	ਸ	ਕੋ	—	ੱ	ਰ	ੰ	ਸ	ਟਿ	—	ੱ	ੱ	—	ੱ	ੱ	—	ੱ	ੱ	—	ੱ	
ਪ	ਦੇ	ਪ	ਥ	ਧ	ਥ	ਥ	ਥ	ਸੰ	ਕੀ	—	ੱ	ਸੰ	ਨੇ	—	ੱ	ਸੰ	ਸ	ਸੰ	ਸ	ਸੰ	ਤ	—	ੱ	ੱ	—	ੱ	
ਨ	ਪ	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	ਹਾ	ਹ	ੱ	ਰ	ਸ	ਰ	ਹ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਰੇ	—	ੱ	ੱ	—	ੱ	ੱ	—	ੱ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਹ	ਪ	ਹ	ਪ	ਰਿ	ਸ	ਨਾ	—	ੱ	ਸ	ਹ	—	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਧ	ਪਹਿ	ਨ	ਸ	ਮਾ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ੱ	ਨ	ਪਹਿ	—	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਮੁ	ਪ	—	ੱ	ੱ	ਪ	ਵ	ਕ	ਗ	ਭਾ	ੱ	ੱ	ਰ	ਦਿ	ਰ	ਸ	ਰੇ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਸ	ਕਿ	ਲ	ਸ	ਗ	ਖਿ	ਰ	ਗ	ਹ	ਦੇ	ੱ	ੱ	ਪ	ਖ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਧ	ਏ	ਨ	ਸ	ਸ	ਭ	ਸ	ਧਨ	—	ੱ	ੱ	ੱ	ਕ	ਰ	ਮੁ	ਜਿ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਗ	ਪਾ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

—ਸ਼ਬਦ ਦੌਖੀ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਛਾਉ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)

੮. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ 'ਪੜਤਾਲ', ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ਰੇਨ ਰਵਾਲ ॥
 ਸਭਿ ਦਾਲਿਦ ਭੰਜਿ ਦੂਖ ਦਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ
 ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥
 ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਆਇਓ, ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ
 ਬਸੀਠੀ, ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦੇ ਅਨੰਦ
 ਭਏ, ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥

(ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮ: ੪, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੯੭੭)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
	ਸ ਸ ਹ ਮ ਮੰ ਰੇ ਮ ਨ	ਪ — ਪ ਪ ਸੇ ਸ ਵ ਸ	ਪ ਮ ਪ ਹ ਪ ਛ ਲ ਹ ਰਿ
ਗ ਮ ਘਾ	— ਗ ਮ ਸ ਗਰ ਗ ਮ S S ਲ, ਮ ਰੇ S ਮ ਨ	ਪ — ਪ ਪ ਸੇ ਸ ਵ ਸ	ਪ ਮ ਪ ਹ ਪ ਛ ਲ ਹ ਰਿ
ਗ ਮ ਘਾ	— — ਗ ਮ ਰ ਸ ਲੈ — S S S ਲ S ਲੈ S	ਸ ਸ ਸ ਸ ਗੁ ਰ ਪ ਗ	ਹ ਨ ਸ ਰ ਗੇ ਨ ਨ ਰ
ਨ ਸ ਵਾ	— — ਨਧ ਨ ਪ ਪ ਪ S S SS ਲ S ਸ ਭ	ਪ ਮ — ਮ ਮ ਦਾ S ਲ ਦ	ਰ ਗ ਮ ਪ ਭ ਜ ਚ ਖ
ਗ ਮ ਦਾ	— — ਗ ਮ ਰ ਸ ਸ ਰਿ S S S ਲ S ਹ ਰਿ	ਸ — ਸ ਸ ਹੋ S ਹੋ	ਹ ਨ ਸ ਰ ਨਿ ਨ ਦ ਰ ਨ ਨਿ
ਨ ਸ ਹਾ	— — ਨਧ ਨ ਪ ਪ ਪ S S SS ਲ S, ਮ ਨ	ਪ ਮ — ਮ ਗ ਸੇ S ਵ ਸ ਹ	ਗ ਮ ਪ ਮਹ ਵ ਲ ਹ ਰਿ S
ਮ ਘਾ	— — S S ..		

੨੫

ਅੰਤਰਾ—ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਭਯ ਵਿਚ)

×	ਸ	ਸ	ਰਿ	੦	ਸ	ਗ	੨	ਮ	ਮ	੦	ਪ	ਪ	੩	ਮ	ਪ	੪	ਪ	ਰਿਓ	ਹਰਿ
ਪ	—	s	ਪ	m	ਮੁੰ	ਹ	੨	ਪ	ਮ	੦	ਪ	ਪ	੩	ਮ	ਪ	੪	ਪ	ਰਿਓ	ਹਰਿ
ਰ	—	s	ਗ	ਰੰਡ	ੱ	ੱ	ੱ	ਗ	ਮ	੦	ਪ	ਪ	੩	ਮਰ	ੱ	ੱ	ਸ	ਬੈ	
ਸ	—	s	ਤ	ਨ	ਲ	੫	੫	ਤ	ਸ	੦	ਤ	ਤ	੩	ਸਤ	੮	੮	—	—	
ਪ	—	s	—	ਮ	—	—	—	ਗ	ਰ	੦	—	—	੩	ਸਲ	੮	੮	—	—	
ਰ	—	s	ਰਿ	੮	੮	੮	੮	ਲ	ਲ	੦	੮	੮	੩	ਲ	੮	੮	੮	੮	
ਪ	—	s	—	ਧਨਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	੦	ਸ	ਸ	੩	ਸ	ਸ	੮	੮	—	
ਰ	ਰਿ	s	ਆਡਡ	[ਪ	ਠੀ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	੦	ਕ	ਚੀ	੩	ਕ	ਚੀ	੮	੮	—	
ਸ	—	s	ਪ	ਖ੍ਰ	ਨ	ਨ	ਸ	ਰੰ	ਸ	੦	ਨਧ	ਨਧ	੩	ਨਧ	੮	੮	੮	੮	
ਸ	—	s	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮਹੀ	੦	ਰ	ਰ	੩	ਸੀ	੮	੮	੮	੮	
ਹ	ਰਿ	ਕੀ	੮	ਖ੍ਰ	ਰ	ਰ	ਮਹੀ	ਗੀ	ਮੀ	੦	ਬ	ਬ	੩	ਸੀ	੮	੮	੮	੮	
ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	੦	ਮੀ	ਮੀ	੩	ਪ	ਸ	੮	੮	੮	
ਹ	ਮ	ਹ	ਰਿ	ਚ	ਦੈ	੮	੮	੮	੮	੦	ਦੀ	ਦੀ	੩	ਨਿ	੮	੮	੮	੮	
*	ਲ	—	ਮ	ਨਿ	ਨ	੮	੮	ਸ	ਲ	੦	ਨਿ	ਨਿ	੩	ਨ	੮	੮	੮	੮	
*	ਲ	s	ਨਿ	ਨਾ	੮	੮	੮	ਸ	ਲ	੦	ਨਿ	ਨਾ	੩	ਨ	੮	੮	੮	੮	

×] ਤਿੰਨਤਾਲ

ਨ
ਸ — — ਨਧ | ਨ ਪ ਪ ਧ | ਸ ਸ ਸ | ਸੇਵ...ਆਸਥਾਈ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਖ ਵਿਚ)

X	1	2	X	1	2	H
ਸ ਆ	—	ਸ ਵ	ਗ ਤੇ	ਰ	ਗ ਬੀ	ਖ
ਆ	ਡ	ਵ	ਤੇ	ੜ	ਬੀ	ਖ
ਪ ਆ	ਪ ਨੌ	ਪ ਆ	ਸੈ	—	ਪ ਨੌ	ਪ
ਆ	ਨੌ	ਦੋ	ਆ	ੜ	ਦੋ	ਦੋ
ਪ ਆ	—	ਮ ਵ	ਪ ਤੇ	ਹ	ਗ ਸ	ਰ
ਆ	ਡ	ਵ	ਤੇ	ੜ	ਸ	ੜ
ਸ ਲਾ	—	ਸ ਲ	ਸ	ਰ	ਨ ਤਿ	—
ਲਾ	ੜ	ਲ	ੜ	ਨ	ਤਿ	ੜ
ਸ	—	—	ਸ	—	ਸ ਲਾ	—
ਲ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ

ਸੂਲਫਾਕ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦਰ੍ਹੁੱਤ ਲਖ ਵਿਚ)

X	1	2	3	4	5
ਪ ਜ	ਪ ਨ	੦ ਸਨ	੦ ਸਨ	੦ ਸਨ	—
ਜ	ਨ	ਸਨ	ਸਨ	ਸਨ	ਰਿ
ਪ ਮਿ	ਨ ਲੇ	ਰ ਸਭ	ਸ ਏ	ਨ ਗਲ	ਪ ਨ
ਮਿ	ਲੇ	ਭ	ਭ	ਗਲ	ਨ
ਕ ਹਾ	—	ਮ ਰ ਲ	—	ਸ ਹਾ	ਸ ਨ
ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਨਿ

X
ਸੰ — — ਨਧ | ਨ ਪ ਪ ਧ
ਹਾ ੜ ੜ ੜ | ਲ ੜ ਹ ਨ ਸੇਵ ਸਫਲ, ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨਤਾਲ...

ਨੋਟ—ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪੜਤਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਗਾਊਂਦੇ ਸਨ।

(ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ

ਵਾਦੀ—ਗ | ਠਾਟ—ਬਮਾਜ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਦੀ—ਨ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੁਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਮੱਧਮ ਸੂਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ।

ਆਰੋਹ—ਸਗ, ਗਮ, ਪ ਨ, ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ, ਪ ਪ, ਮ ਗ, ਰ ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ ਗ, ਗਮ, ਪ ਧਨ, ਧਪ ਨ, ਸੰ-ਨੁ, ਧਪ, ਧਧਪਮ, ਪ ਗ, ਰਸ।

ਮਾਰੂ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਖੂਬਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਰਾਗ ਮਾਰੂ' ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਕਰਦਾ ਆਮ ਬੰਲ-ਚਾਲ ਵਿਚ ਮਾਰਵਾ ਜਾਂ ਮਾਰਵਿਕਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।" ਪਰ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮਾਰਵਾ ਕਹਿਣਾ ਜਾਂ ਸਮਝਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਐਸਾ ਸਰੂਪ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੰਧਮ ਤੇ ਸੂਧ ਧੈਵਤ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਗੋਂ ਕਈ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਮਾਲਵ, ਮਾਰਵਾ ਤੇ ਮਾਰੂ ਨੂੰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ 'ਮਾਰੂ' ਦਾ ਸਰੂਪ ਖਮਾਜ, ਬਿਲਾਵਲ ਤੇ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ 'ਮਾਰਵਾ' ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜ-ਕਲ ਅਕਸਰ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ (ਟਿਕੁਨਾਂ) ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਥਾਖੀ) ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹਨ, ਉਹ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਅਸਾਂ ਇਥੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦਾ ਠਾਟ ਖਮਾਜ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੁਰਣ, ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਧ' ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਨਿਖਾਦ ਸੂਰ ਦੇ ਨਾਲ ਥੋੜਾ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਨਿਖਾਦ ਦੀ ਥਾਂ ਧੈਵਤ ਲਾ ਕੇ ਸਿੱਧੇ ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਐਸਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧ ਅਤੇ ਰਾਤ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਣਾਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਤਾਨ-ਪਲਟੇ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਵੈਰਗਮਣੀ ਰੂਪ ਭਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਤ੍ਰੋਂਗ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕਾਢੀ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਦਿਖਾਉਣ ਨਾਲ 'ਮਾਰੂ ਕਾਢੀ' ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ "ਪ ਨ, ਸੰ—ਸੰਗ, ਗੁ, ਰਸੰ ਨੁਧ ਨਸ—ਨੁ, ਧਪ, ਧਧ ਮਪ

ਮਗ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖਸ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੁੱਧੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਸੁਨ ਕੈ ਸੁਧ ਨ ਰਹੈ ਕਾਇਰ ਕੀ, ਜਥੇ ਬਾਜੇ ਧੂਨ ਮਾਰੂ ॥" ਸਿਖ ਸੈਗਰਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਰਤਕ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮੇਂ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਰ

੧. ਸ—ਨਸਗ, ਗਮਗ—ਸ, ਸਨ—ਧਪ ਨ, ਸ—ਸਗ, ਗਮਪ, ਮਪਮਗ, ਰਸ।

੨. ਨਸ, ਸਗ, ਮ—ਗਮਪ, ਧਪ ਮਪ, ਮਗ, ਸਗ, ਮ—ਮਪਧ ਮਪਮਗ—ਸ, ਗਮ—ਗਮਗ—ਸ,
ਨਸਗਮਪ, ਧਪਮ, ਪਗ, ਗਮ—ਗ—ਸ।

ਪ

੩. ਗਮਪਨ—ਧਪ, ਧਨ, ਸ—ਨ—ਧਪ, ਧਪ ਮਪ ਮਗ, ਸਗ, ਗਮ, ਪਨ,—ਪਨ, ਸੰ—ਨਸਨ—
ਧਪ ਧਮਪਸ—ਧਪ ਮਪਮਗ—ਸ।

ਸ

੪. ਗਮਪ, ਧਨ, ਧਪ—ਨ, ਸੰ—ਸੰਰਨ—ਨ—ਧਪ, ਧਮਪਨ, ਸੰ—ਨ, ਧਪ ਧਪਮ, ਪਗ, ਗਮ—ਗ,
ਰਸ—ਗਮ—ਪ, ਧਨ, ਧਪ ਨ, ਸੰ—ਸੰਰਨ, ਧਪ—ਨ, ਸੰ—ਨ—ਧਪ, ਧਪ ਮਪ ਮਗ, ਗਮ—
ਗ—ਸ।

੫. ਪਨ, ਸੰ—ਨਸਨ, ਧਪ, ਧਨ—ਨਸ, ਸੰਰਨਸੰਨ—ਧਪ, ਧਮਪਨ, ਸੰ—ਨ, ਧਪ, ਧਮਪਮਗ—ਨ,
ਧਪ—ਨਸ, ਨਸਨੁਧਪ, ਧਧਮਪਮ, ਗਮ, ਸਗ, ਗਮ, ਪਨ, ਨਸ ਸੰਰਨਸ, ਧਧਮਪਮਗ—ਨ, ਧਪ,
ਪ
ਨਸ—ਨਸਨੁ, ਧਪ, ਧਮਪਮਗ—ਸ।

ਮਾਰੂ ਕਾਵੀ ਦਾ ਸੁਰ ਰੂਪ

੧. ਸਗ, ਗਮ, ਪਨ, ਧਨਸ, ਨੁਧਪ, ਨਸ—ਸੰਰਨ ਨੁਧਪ, ਨਸ ਨੁ, ਧਪ, ਧਪ ਮਪ ਮਗ—ਰਸ।

ਪ

੨. ਗਮਪ, ਪਨ, ਨਸ—ਸੰਰਨ ਗੁ, ਰਸ—ਨੁਧਪ, ਨਸ, ਧਪ ਮਪ ਮਗ, ਰਸ, ਸਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਨ, ਧਪ, ਨ,
ਸੰ—ਰਸ—ਸੰਰਨ, ਰਗੁ ਸੰਰਨ ਨਸ—ਨੁਧਪ ਨਸ—ਨੁ, ਧਪ—ਧਪਮ, ਪਗ, ਗਮ, ਗ—ਰਸ। ਕੇਵਲ
ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕਾਵੀ ਦਾ ਅੰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਗਟਾਂ ਵਿਚ ਮਾਰੂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੀ
ਰਹੇਗਾ।

੧. ਰਾਣ ਮਾਰੂ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਾਨਕਾ ਹੁ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥
ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਚਾਈ ॥ ੧ ॥
ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਾਇਓ ਸਹਾਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੇ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੦੦੮)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਨ ਸ ਨ ਾ	— — — —	— ਸ ਨ ਾ	ਧ ਪ — ਪ
ਮਪ ਦਾ ਸ	ਮ ਈ ਈ	ਨ ਾ ਨ	ਹ ਸ ਸ
ਮਪ ਦਾ ਸ	ਮ ਈ ਈ	ਸ ਨ ਾ	ਪ ਹ ਸ
ਸ ਨ ਾ	ਸ ਸ ਈ	ਧ ਨ ਨ	ਪ ਪ ਹ

ਅੰਤਰਾ

	ਨ ਜਾ	ਨ ਕਵੁ	ਸ ਸਿ	ਨ ਮ
ਨ ਸ ਨ ਾ	— — ਨ ਾ	ਨ ਮ	ਨ ਹ	ਰ ਸ
ਨ ਸ ਨ ਾ	— — ਨ ਾ	ਨ ਕ	ਪ ਰਿਓ	— ਸ

ਸਨ ਪਾ ਸੰ ਈੀ — — | — — ਧ ਨੁ — | ਧ ਸ ਪ ਸ — ਹਰਿ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

ਸ	ਪ	—	ਗ	—	—	ਗ	ਹ	ਪ	—	ਹ
ਪ	ਸ	—	ਪ	ਸ	—	ਪ	ਸ	ਮ	ਲ	ਹ
ਨ	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	—	ਪ	ਪ	—
ਨ	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	ਹ
ਨ	ਸ	ਵ	ਨ	—	ਨ	—	ਸ	ਪ	ਨ	—
ਨ	ਸ	ਈ	ਨ	—	ਕਉ	—	ਨ	ਖ	ਨ	—
ਨ	ਸ	—	ਨ	ਹ	ਰਿਓ	ਨ	ਨ	ਪ	ਹਨ	—
ਨ	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਕ	ਨ	ਲ	ਸ	ਸੋਡ	—
ਨ	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਰ	—	ਲ	ਸ	ਜ	—
ਨ	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਅ	ਨ	ਪ	ਨ	ਜ	ਥ
ਨ	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਨ	—	ਪ	ਹ	ਨ	—
ਨ	ਸ	ਈ	ਨ	ਨ	ਨ	—	ਪ	ਹਰਿ	ਕੋ	...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਭੁਕੀਆਂ ਦੂਜੇ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਕਾਢੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਮਾਨ ਮੌਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥ ੧ ॥
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਉੜਕਿ ਨਿਭਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥
 ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗਿਹੁ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੁ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥ ੨ ॥
 ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥ ੩ ॥
 ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥
 ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੪ ॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦੦)

ਆਸਥਾਈ

x	੨	੦	੧
ਸ	੦	ਗ	ਹ
ਮ	੦	ਹ	ਪ
ਪ੍ਰੀ	੦	ਨਿ	ਹੀ
ਜ	੦	੧	੧
ਸੰ	੦	੧	੧
ਪ੍ਰੀ	੦	੧	੧
ਨ	੦	੧	੧
ਸੰ	੦	੧	੧
ਪ੍ਰੀ	੦	੧	੧
ਗ	੦	੧	੧
ਪ੍ਰੀ	੦	੧	੧

ਅੰਤਰਾ

੧	੨	੩	੪	੫	੬
ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ
ਜੀ	ਜੀ	ਵ	ਭ	ਸਾ	ਹਿ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ

ੴ

ਸ	—	—	—	—	—	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	—	ਸ	ਪਿ	—	ਰ	
ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਹ	ਪ	—	ਧ
ਚੀ	—	—	—	—	—	ਚੀ	—	—	ਚੀ	—	ਵ	ਕ	ਕੀ	—	ਵ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

ਨ	—	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਨ		
ਸ	ਮਾ	—	—	ਨ	—	ਭ	—	ਪ	ਵ	ਨ	ਰਾ	—	ਪਨ		
ਰ	—	—	—	ਲੋ	—	ਭ	—	ਪ	ਵਾ	—	ਨ	—	ੱਡ		
ਨ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਧ	ਚੀ	—	ਪ	ਵਾ	—	ਸ਼ੁ	—	ਰ		
ਸ	—	—	—	ਬੀ	—	ਚੀ	—	ਪ	ਵਾ	—	ਨ	—	ਨ		
ਸ	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਰ	ਰ	ਗ	—	ਸ		
ਧ	ਲਿ	ਉ	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਰ	ਵ	ਤ	ਨ	—	ਸ		
ਮ	ਹ	—	—	ਨ	ਗ	ਲਾ	ਹ	ਨ	ਤਿ	ੱਡ	ਪ	ਣ	—	—	
ਰ	ਗ	—	—	ਨ	ਗ	ਲਾ	ਹ	ਨ	ਤਿ	ੱਡ	ਵ	ਜੇ	—	—	
ਸ	—	—	—	ਨ	—	ਧ	—	ਪ	ਵ	ਖ	ਨ	ਸ	—	ਰ	
ਨ	—	—	—	ਨ	—	ਧ	—	ਵ	ਖ	ਖ	ਪ	ਹ	ਪ	—	ਧ
ਚ	ਲਿ	ਉ	—	ਨ	—	ਧ	ਲਿ	ਪ	—	ਧ	ਕ	ਕੀ	—	ਵ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕੋ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਛਾਓ ।

ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸਥਦ ਰੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ।

੩. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਕਾਢੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੌਜ ਲਜ)

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦ੍ਰਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥
ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥
ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥ ੨ ॥
ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥
ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨ੍ਹੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥ ੩ ॥
ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੇ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ੪ ॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
ਸ ਚਿਤ	ਨ ਸ ਸ ਚੇ	ਕ ਤ ਸ	ਪ ਕੀ ਨ ਹੀ
s s s	p — p y	n — —	s — — —
— — —	s a s v r i	a s s	s s s s
s s ਹਰਿ	s s s s r s	n — —	y — — 4
— — —	p y p p	h — —	g — — —
s s s	g l g l	a s s	s s s s
ਤ ਸ ਸ			
s s ਚਿਤ...			

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਕ	ਪ ਰ	ਧਨ ਣੀ	ਨ ਕਾ	— s	— s	ਨ ਗ	ਨ ਦ	— s	— s
pp — —	p p p p	v n m s	v s s	y	n	s	s	—	—

S	S	S	S	S	RAM	N	L	S	S	Y	D	P	S
S	S	S	H	S	H	P	EH	S	S	S	S	S	S
S	S	S	LA	S	H	P	EH	S	S	S	S	S	S
S	S	S	P	S	R	—	R	R	S	R	H	—	—
S	S	S	JI	EH	S	JI	EH	R	S	R	S	S	S
S	S	S	NA	S	Y	—	Y	NA	S	S	S	S	S
S	S	S	Y	NA	Y	—	Y	NA	S	S	S	S	S
S	S	S	LA	S	S	RAM	N	NA	S	Y	S	S	S
S	S	S	LA	S	GU	LA	N	NA	S	Y	S	S	S
S	S	S	P	S	P	Y	H	EH	S	G	S	S	S
S	S	S	AM	S	TH	EH	EH	EH	S	S	S	S	S

R S S
S S ਚਿਤ ਚੇਤਸ... ਬਾਬੀ ਤੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ। (ਸ੍ਰੂ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)

੪. ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੌਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥
 ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ਼ਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਾਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥
 ਅਥ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਧਾਈ ॥
 ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥
 ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥
 ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੇਏ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਉਟਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥
 (ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦੦)

ਅਸਥਾਈ

X	ਨ ਸ ਜੀ	— S ਵ ਨ	ਗ ਪ ਏ	ਗ ਪ ਏ	— S ਵ ਨ	ਗ ਪ ਏ	ਗ ਪ ਏ	— S ਵ ਨ	ਗ ਪ ਏ	ਗ ਪ ਏ	— S ਵ ਨ
— S S S	ਪ ਧ ਮ	— S ਏ	— S	ਪ ਅ ਬ	— S	ਪ ਅ ਬ	— S	ਪ ਮੇ	ਨ ਸ ਹਿ	— S S	— S S
ਨ S S	— ਜੀ	— S ਵ ਨ	— S	ਧ ਪ	— S	ਧ ਪ	— S	ਧ ਵੀ	— S S	ਪ S S	— S S
ਗ ਪਾ	ਮ ਏ	— S	— S	— S	— S	ਗ S	— S	ਗ S	ਰਸ SS	— S	— S
— S S S											

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਚੀ	— S	ਧਨ ਤਾ	ਨ ਆ	ਨ ਇਓ	— S	— S	ਨ ਮ	— S	— S	— S	— S
— S S S	ਨ ਪ੍ਰ	ਨ ਰ	ਪ ਖ	ਪ ਬਿ	ਧਨ ਧਾਵ	— S	— S	ਸ ਤਾ	— S	— S	— S
— S S S	ਨ ਸੰ	— S	ਨ ਤ	ਨ ਨ	ਧ ਵੀ	— S	— S	ਪ S	ਮ S	ਮ S	ਮ R
ਗ ਨਾ	ਮ ਏ	— ਜੀ	— S	ਗ ਵ	ਗ ਨ	—					

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

ਸ ਖ	ਸ ਲਿ	ਗ ਆ	— S	ਗ ਕ	ਮ ਰ	— S	ਗ ਹ	— H	— S	— S	— S
— S H	ਮ ਪਾ	ਪ ਤ	ਮ ਏ	ਲਾ	ਲਾ	ਨਾ	ਮ S	ਗ S	ਹ ਰ	— S	— S

ੴ

੫. ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥
 ਲਾਲੀ ਨਾਚੇ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥
 ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
 ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਦਿਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤਧ ਵਿਣ ਮਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯)

ਅਸਥਾਈ

X	ਗ	ਮ	ੴ	ਪ	ਕਿਆ	—	੩	ਧਨ	ਨ	ਨ	ਸ	—	X	ਹ	ਪ	ਤੇ	ਧ	ਰੇ
ਮ	ਗ	ਮ	ੴ	ਪ	ਕਿਆ	—	੩	ਧਨ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ੴ	ਨ	ਪ	ਤੇ	ਪ	ਰੇ
ਮ	ਗ	ਮ	ੴ	ਪ	ਕਿਆ	—	੩	ਧਨ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ੴ	ਨ	ਪ	ਤੇ	ਪ	ਰੇ

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਨ	ਨ	੧	ਪ	ਰੀਡ	—	੩	ਧਨ	—	ਸ	ਲਾ	—	ਨ	ਸ	ਗੋ	—	ਸ	ਲਾ	—
ਮ	—	ਧ	ੱ	ਪ	ਸੰ	—	੩	ਨੁਕੂ	ਨੁ	ਪ	ਭਾ	੪	੩	ਮ	ਗਾ	—	ਗ	—	—
ਪ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਮੰ	ਪ	—	੩	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧਾ	੫	੩	ਮ	ਗਾ	—	ਗ	—	—
ਜ਼	ਜ	ਜ	ਬੀ	ਬੀ	ਬ	—	੩	ਧੁ	ਧੁ	ਧ	ਧਾ	੬	੩	ਧ	ਧਾ	—	ਧ	—	—
ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਪ	—	੩	ਧਿ	ਧਿ	ਮ	ਲਾ	੮	੩	ਗ	—	ਗ	ਤੇ	ਲਾ...	—

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਵੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੌਖਿਕ, ਦੋਵੇਂ ਪੈਵਤ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

(ਸ੍ਰੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਤਾਲ ਸੂਲਫ਼ਾਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਿਲ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇਆ ॥
 ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥
 ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਛੱਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥
 ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹੜਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥
 ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੌਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥
 ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੦	੦
ਨ ਸ ਮ	— ਰ —	ਗ ਖ ਸਹਿ	ਮ ਖ ਨ	ਪ ਖ ਨ
ਮ ਕ	ਪ ਰ	ਧ ਸ	ਨ ਮਾ	ਧ ਨ
ਧ ਨ ਤੁ	ਨ ਠ ਤ	— ਚ ਤ	ਨ ਲ ਲਾ	ਧ ਨ ਲਾ
ਮ ਗ ਬ	ਗ ਮ ਸ	ਮ — ਮੈ	ਗ ਭਾ	ਰਸ ਲਾ ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮਿ	ਪ ਲ	ਧਨ ੮੮	— ੮	ਸੰ ਮਾ	— ੮	ਸੰ ਤ	ਸੰ ਪਿ	ਸੰ ਤਾ	— ੮
ਪ ਮਿ	ਨ ੮	ਪ ਤ	ਪ ਕ	ਧਨ ਮਾ	— ੮	ਸੰ ਦਿਆ	— ੮	— ੮	— ੮

ਪ	ਨ	—	—	ਪ	ਨ	ਪ	ਤੇ	ਪ	—	—
ਲ	—	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਇਆ	ਸ	—	—

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਸਵਾਰੀ ਪੰਜ ਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਧਿਤ ਲਜ)

ਸਥਾ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ ਸ੍ਰੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥

ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੇਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਉ ਦੇਹਾਗਣ ਖਰੀ ਰੰਵਾਣੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੩॥

ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੪॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੫॥

(ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

x	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਸ	—	ਨ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—
ਬ	—	ਸ	—	ਦ	ਨ	ਸ	—
ਗ	—	ਪ	—	—	ਧ	ਸਾ	—
ਆ	—	ਖ	—	—	ਤ	ਸਾ	—
ਜ	—	ਰੰ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—
ਤ	—	ਬਿ	—	ਜੀ	ਜੀ	ਨ	—
ਨ	—	ਸ	—	—	ਨ	ਸ	—
ਰਾ	—	ਖ	—	—	ਰ	ਨ	—

੯੦

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਸ	ਪ	ਸ
ਹੋ	ਗ	ਹੋ	ਗ
ਕੀ	ਵਾ	ਕੀ	ਵਾ
ਸ	—	ਸ	—

ਨ	ਸ	ਨ	ਸ
ਗ	ਰ	ਹੋ	ਲੀ
ਵਾ	ਤ	—	—
ਸ	—	ਲੀ	ਜੇ

ਬਾਬੀ ਤੁਕ੍ਰਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸਥਾਨ ਹੈ)

(ਮਾਹੂ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਮਾਝ

ਵਾਦੀ—ਰ ਠਾਟ ਖਮਾਜ ਸੰਵਾਦੀ—ਪ ਜਾਤੀ = ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਆਰੋਹ—ਸ ਰ, ਮ ਪ, ਨ ਸ੍ਰੋਤ।	ਸਮੀ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਨੌ-ਦਸ ਵਜੇ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਰ-ਪ ਤੇ ਗੁ-ਸ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।
--	---

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰਪ, ਗੁਰ, ਗੁ-ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਰ, ਮਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ — ਗੁਰ, ਗੁਸ, ਰਨ, ਸ।

ਮਾਝ ਇਕ ਪ੍ਰਾਤਿਕ ਅਤੇ ਅਧੂਰਿਲਿਤ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਜਾਂ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਰਾਗ-ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 'ਭਰਤੁਮਰ' ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਖ ਰਾਗ ਦੀ ਨ੍ਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੰਗੀਤ ਬਰਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ੍ਹੂ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਰਾਗ ਪ੍ਰਾਤਿਕ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ 'ਧੁਨਾਂ' ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਧੁਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਸਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬੰਧ ਕਰ ਕੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਾਤਿਕ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ—ਮੁਲਤਾਨ ਤੋਂ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਕਲਿੰਗ ਤੋਂ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਬੰਗਾਲ ਭੈਰਉ, ਸੋਗਸ਼ਟਰ ਤੋਂ ਸੋਗਠ, ਤਿਲੰਗਾਨਾ ਤੋਂ ਤਿਲੰਗ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਝੇ (ਪੰਜਾਬ) ਦੀ ਲੋਕ 'ਧੁਨ' ਤੋਂ ਮਾਝ ਰਾਗ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਕੱਤੀਹ ਰਾਗ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਅੱਖੇ ਰਾਗ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਨੇ ਗਾਉਣਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ-ਸਾਸਤ੍ਰ ਲਿਖਣ, ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬਿਉਰੀ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀਆਂ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ "ਹਿੱਮਤ ਮਰਦਾ, ਮਰਦੇ ਖੁਦਾ" ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੌਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ ਜਾਂ ਖਾਡਵ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮੀਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੌਦੋਂ ਗੰਧਾਰ ਦੌਵੋਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗਾ-ਧਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਕਈ ਨਾਇਕ ਆਰੰਹ ਵਿਚ ਭੀ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ ਰਹੇਗਾ। ਭਾਵ, ਮੱਧਮ ਤੇ ਬੋੜਾ ਠਹਿਰ ਕੇ ਵਿਚ "ਰਪ—ਗੁਰ, ਗੁਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਲਾ ਕੇ

ਖੜਜ ਤੇ ਆਈ ਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ "ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ—ਗੁਰ, ਗੁਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਹੀ ਮਾਝ ਦੇ
 ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰ, ਮਪ, ਨ, ਸੰ—ਸੱ, ਨੁਧਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰਪ—
 ਗੁਰ, ਗਮ, ਰ ਨ, ਸ, ਜੀ ਨ, ਸਰਗ, ਮਪ, ਨ—ਸੱ, ਸੰ ਨੁਧਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ—ਗੁਰ, ਗੁਸ"
 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਠ, ਖਮਾਜ਼ ਤੇ ਜੇਜਾਵੰਤੀ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,
 ਪਰ "ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ" ਸਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਬਾਬੀ ਰਾਗ ਵੱਖ ਹੌ ਜਾਓ ਹਨ। ਡਾਂਡੇ ਇਹ ਇਕ
 ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਵੀ ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰੋਲ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ
 ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੇ ਮਧੂਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਮੁੜ (ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰ) ਵਿਚ ਗਾਉਣ
 ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

1. ਸ—ਰ, ਮਪ, ਗਮ, ਰਪ—ਗੁਰ, ਗੁਸ—ਰਨਸ—ਨਸਰ, ਰਮਪ, ਧਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਰਸ।
2. ਸਰਨ, ਸ—ਰਮਪ, ਮਪ ਗਮ ਰਪ, ਗੁਰ, ਗੁਸਰਨ—ਸ, ਰ—ਮਪ, ਪਧ ਮਪ, ਰਮਪ, ਰਪ, ਗੁਰ,
3. ਰਮਪ, ਮਪਨ, ਸੰ—ਨੁਧਪ, ਧਮਪ ਗਮ, ਰਮਪਨ, ਸੰ—ਪਧਮਪਨ, ਸੰ—ਨੁਧਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰਪ
 ਗੁਰ ਗੁਸ—ਮਪਨ, ਸੰ—ਸਰਨ, ਸੰ—ਨੁਧਪ, ਨਸ, ਨੁਧਪ, ਧਮਪ ਗਮ, ਰਪ—ਗੁਰ—ਗੁਸ।
4. ਸ—ਰਮਪਨ, ਨਸੰ—ਨਸੰਗ, ਨੁਧਪ, ਧਮਪਨ, ਸੰ—ਨਸੰ, ਪਨਸੰ, ਮਪਨ, ਸੰ—ਰਮਪਨ, ਸੰ—ਸੰਗ,
 ਸੰ—ਨੁਧਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁ—ਸਰਨ—ਸ, ਮਪਨ, ਸੰ—ਨਸੰਗ, ਗੁਸੰ—ਨਸੰ,
 ਨੁਧਪ ਧਮਪਗਮ, ਰਮਪ, ਮਪਨ, ਨਸੰ—ਨੁਧਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ ਗੁਸ।
5. ਮਪਨ, ਸੰ—ਨਸੰਗ, ਨਸੰਨੁਧਪ, ਧਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਮਪਨ, ਸੰ—ਰਮਪੰ—ਰੱਪ ਗੁੰਗ, ਗੁਸੰ—
 ਸੰਗਨਸੰ, ਨੁਧਪ, ਧਮਪਗਮ, ਰਮਪਨਸੰ, ਨਸੰਪਨਸੰ, ਮਪਨਸੰ—ਰਮਪਨਸੰ, ਸੰ—ਰਰ ਮਮ ਪਪ ਨਨ
 ਸੰ—ਨਸੰ, ਸੰਗ ਨਸੰ ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—ਰਨਸ—।

ਆਂਹੇ ਵਿਚ ਗੋਧਾਰ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ :—

H

੧. ਸ—ਸਰਗ, ਮਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁ—ਸਰਨ, ਸ—

H

੨. ਸਗ, ਮਪ, ਰਮਪ, ਧਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—ਸਰਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗਾਰ,
ਗੁਸ—

H

੩. ਗਮਪਨ —ਸ—ਨੁਧਪ, ਧਮਪ ਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁ-ਸ, ਸਰਨ, ਸ—

H

ਨੋਟ—ਮਾਝ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਬੀ ਆਂਹੇ ਵਿਚ ਕਦੇ ਸੋਰਣ ਕਦੇ
ਖਮਾਜ ਅਦਿਤ ਬਾਗੀ ਦੇ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਾਗ ਹਨ, ਜੋ ਕੇਵਲ
ਆਂਹੇ ਜਾਂ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਰ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਚਿਮਿ ਚਿਮਿ ਵਰਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
 ਅਨਦ ਬਿਨਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁਡਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥
 ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੨)

ਅਸਬਾਈ

੦	੩	੫	੨
ਸ ਥ ਿ	ਮ ਹ ਿਡ ਮਡ	ਮਪ ਵਾਡ ਧਾਡ ਮਿਡ ਮਿਡ	ਹ ਰ ਅੰ — ਤ
ਨ ਸ ਨ	ਹ ਰ ਪੀ ਸ	ਪ ਵੈ ਦ ਨ ਸੁ ਨ	ਗਾਰ ਧਾਡ ਗੁ ਦ
ਮ ਨ ਨ	ਮ ਹ ਦ ਥਿ	— — ਨ ਦ ਕ	ਸ ਬ ਦ ਬੀ
ਅ ਅ ਅ	ਮ ਹ ਦ	ਪ ਨੋ ਨ ਦ	ਪਨ ਚਾਡ ਸੰਨ ਰਾਡ
ਸ ਸ ਸ	— ਰ ਦਾ	ਸ ਨ ਦਾ	ਸੰ ਦ ਨ
ਮ ਸ	ਰ ਸ	ਸ ਸ ਹ	ਸੰ ਦ ਨ
		ਸੰ ਹਿ ਕੇਡ	ਸੰ ਦ ਨ
		ਪ ਤ ਲਾ	ਸੰ ਦ ਨ
		ਮ ਮ ਜੀਡ	ਮਹੁ ਰਸ ਊਡ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਸ	ਹ ਤ	ਮ ਕਿ	ਹ ਕ	ਪ ਘ	ਪ ਰ	ਨ ਮਹਿ	— ਤ	ਸ ਬਾ	— ਤ	ਸ ਹ	ਸ ਰ	ਨ ਨਾ	— ਤ	ਸ ਹੀ	— ਤ	
ਪ ਬਾ	ਰ ਸ	ਰ ਹ	ਰ ਰ	ਰ ਟੋ	ਰ ਟੋ	ਮ ਗੁਣ	ਰ ਲੋ	ਸ ਸੈ	ਸ ਭ	ਸ ਰ	ਸ ਮ	ਰ ਭੁ	ਨ ਲਾ	— ਤ	ਸ ਹੀ	— ਤ

ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਸ
ਗੁ	ਬ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ਦੀ	ਜਿ	ਨੀ	ਅ	ਅ	ਤ	ਤ	ਰ	ਪਾ	ਗ	ਇਆ	ਸੋ	
ਮ	ਰ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਹੋ	ਤ	ਲਾ	ਦ	ਪਨ	ਸੰਗ	ਸੰਨ੍ਹ	ਪਪ

—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਡਰੋਂ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਧੁ ਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥
 ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਜੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਏਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੪)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਸ			ਹ
ਨ — ਸ —	— — ਪ ਪ	ਹ ਰ ਗ ਮ ਰ	ਰ ਪ — ਪ
ਦ ੦ ਨ ੦	੦ ਸ ਮੋ ਦ	ਰ ਤ ੦ ਹ	ਨ ਤ ੦ ਨ
ਮ			ਰ
ਗੁ — ਰ —	— ਗੁ ਸ —	— — — ਸ	ਸ ਸ ਸ ਰ
ਪ੍ਰ ੦ ਸ ੦	੦ ਨਾ ਸ ੦	੦ ਹਉ	ਹ ਰਿ ਬਿ ਨ
ਨ — ਸ —	ਮ	ਪ ਪ ਪ ਪ	— ਨ ਨ ਨ
ਦ ੦ ਜ ੦	ਰ ਰ ਮ ਮ	ਜ ਨ ਕ ਈ	੦ ਸ ਜ ਣ
ਅ ਵ ਰ ਨ			

੯੬

ਸ	—	ਸ	ਤ	ਰ	ਮ	ਸ	ਨ	—	ਪ	ਵ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ
ਮ	ਗ	—	ਰ	—	ਮ	ਗ	ਦ	—	ਰ	ਸੈ	ਸ	ਰ	ਜੀ	ਨ	ਸ	ਮੁ	ਹਰਿ	ਪ੍ਰ	ਪ੍ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	ਸ	ਲ	ਸ	ਭ	ਨ	—	ਸ	ਈ	—	ਸ	ਕਿਉ	ਰ	ਪਿਆ	—	ਪ	ਖ	—	ਨ	—
ਰ	ਮ	ਗ	ਲੈ	ਸ	ਮੇ	ਗੀ	ਸ	ਮਾ	ਈ	—	—	ਸ	ਮਿਲ	ਸ	ਗ	ਤ	ਮੁ	ਗ	ਰੈ	ਮ
ਪ	—	ਪ	ਧ	ਗ	—	ਮ	—	ਸਾ	ਈ	—	ਮ	ਵਿਚ	ਸੰ	ਗ	ਤ	ਹ	ਗ	ਰਿ	ਰ	ਭ
ਵ	—	ਲ	ਸ	ਰ	ਜੀ	ਨ	ਸ	ਮੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ :—ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਡਰੋ ਤੇ ਲਾਓ।

ੴ. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਿਥੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਥਾਰੇ ॥
 ਜਿਥੇ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
 ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੇਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
 ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੌਪਾਲਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੫)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o	s	j	r	b
ਰ ਪ ਹ ਪ ਨ ਹ ਜ ਪੀ	ਗ ਅ ਰ ਸ ਸ ਪ ਭ	ਸ ਨ ਪਿਆ ਸ ਕੇ ਸ	— — —	ਸ ਸ ਸ ਸ	—	—	—
ਹ ਰ ਹ ਹ ਅ ਸ ਬ ਲ	ਪ ਪ ਪ ਪ ਚਉ	ਮਪ ਧਪ ਲ ਹ	—	ਰ ਗੁ ਸ ਰ	—	—	—
— ਮ ਹ — ਜ ਿ	ਪ ਪ ਨ ਨ	ਸ ਸ ਸ ਸ	—	ਨ ਨ ਸ ਦ	—	—	—
— ਸ ਸ — ਰ ਸ ਦੀਡ	ਨ ਹ ਸ ਨ	ਜਪ ਅੰ ਮੰ ਕੇ	—	ਮ ਗੁ ਰ ਜੀ	ਊ	ਜਿਥੇ ..	—
		— — —	ਮਪ ਧਪ	ਮ			
		ਜਾ ਸ	ਤੀਡ ਸ	ਜੀ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਹ	—	ਪ	—	ਪ	ਹ
ਹਰਿ	ਊ	ਬੀ	ਸ	ਰੰ	ੱ	ਟੀ	ੱ
ਮ	ਰ	ਹ	ਹ	ਪ	—	ਪ	ਹ
ਹਰਿ	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਬਾ	ੱ	ਹ	ਰ

ਸ ਹ — ਹ | ਪ ਹ — ਨ ਇ ਕ | ਸ ਰੋ — ਸ ਬ ਦ | ਨ ਹੈ — ਸ ਲੀ ਸ
 ਦ ਖਾ ਦ ਇ | ਖਾ ਦ ਨ ਇ ਕ | ਰੋ ਦ ਬ ਦ | ਹੈ ਦ ਲੀ ਸ
 — ਸ ਜਾ ਸ ਨ ਵਿ | ਸ ਨ ਪ ਚੀ ਸ | ਹ ਵਾ ਸ | ਮਪ ਧਪ
 ਸ ਜਾ ਸ ਨ ਵਿ | ਸ ਨ ਪ ਚੀ ਸ | ਹ ਵਾ ਸ | ਝੀਡ ਸਸ
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੁਰੂ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥
 ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
 (ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੭)

ਅਸਥਾਈ

੦	੦	੦	੦	X	੨	੦
ਹ ਰ ਗ	ਮ ਦ ਤਾ	ਪ — ਦ	ਨ ਗ ਰ	ਸ ਹਿ	ਧਪ ਸਸ	ਹ ਰਦ
ਸ — ਸਸ	ਨ ਗ	ਰਪ ਦੀਡ	ਗੁਰ ਕਤਿ	ਰ ਗੁ ਲੱ	— ਸ	ਸ ਦ
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	—	—
ਅਮ	ਰ	ਪ	ਦਾ	ਰ	ਬ	ਨਾ	—	ਨਨ	ਕਾ
—	ਨ	ਪ	ਨੀਐ	ਰ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਗੁਸ
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

— ਗੁਰ... ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਵੀ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ।

੫. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਗ)

ਵਸਤੁ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਾਮਿ ਹੋਵੈ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥
 ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥
 ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੇ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੇ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
 ਨਾਮ ਜਪੇ ਨਾਮੇ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

(ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੯)

ਅਸਥਾਈ

X	ੴ	O	ੴ
ਸ ਨ ਵ	— — —	ਨੁ ਇਆ	ਰਮ ਅੰਦ
ਸ ਦ ਰਾ	ਸ — —	ਪ ਈ ਈ	ਰ ਧ ਧ
ਗ ਜਾ	— — —	ਹ ਲੈ ਲੈ	ਹ ਲੈ ਲੈ
ਮ ਵਿ	ਗੁ ਚ	ਰ ਦੁ ਖ	ਰ ਹਉ
		ਸ ਸ —	ਪ ਮੇ —
		ਲ ਲੈ	ਸ ਸ —

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਵਸ	ਮ ਭੁ	ਮ ਪ	ਪ ਬਾ	— —	ਨ ਲ	ਨ ਪ	ਸ ਖਾ	— —	ਸ ਲੈ	— —	ਨ ਕਾ	— —	ਸ ਦਿਆ	— —
— —	ਰ ਆ	— —	ਪ ਪੈ	ਮ ਸੰ	— —	ਰ ਜ	ਰ ਮ	ਗ ਹੁੰ	— —	ਰ ਦ	— —	ਨ ਕੈ	— —	ਸ ਸ —
— —	ਸ ਅੰ	ਸ ਤ	ਰ ਰਦ	ਨ ਹੈ	ਧ ਧ	ਪ ਲ	ਧ ਲ	ਗ ਗੀ	— —	ਹ ਦ	ਪ ਹੀ	ਗ ਜਾ	ਰ ਨੈ	ਸ —

— ਬਾਬੁ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਕੁਝਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁਜਾ ਕਟਾਵਾ)

ੴ. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਟਾਂ ਪਵਾਂ ਮੁਖੀ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁਕਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥
 ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੋਣ ॥
 ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥
 ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੌਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਗੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥
 ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੁ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੋਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸਰਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥

(ਮਾਤਰ M: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੯)

अमरादी

X		O	X	O
ਨ ਸ ਸ ਸੇ	ਸ ਵੀ ੮੯	੦ ਸ ਨ ਸਤਿ ਗੁ ਰ	ਪ ਾਹਾ ਤ ਗੈ	ਪ — ੯੫
ਰਪ ਸਿਮ	ਮ ਰੀ ੮	ਗੁਰ ਦਿਨ ਸ	ਸ ਭ	ਮਾਣ ੯੯ ਹਰਿ
ਰਪ ਸਿਮ	ਮ ਰੀ ੮	ਗੁਰ ਦਿਨ ਸ	ਲ ਬੈ	ਪ ੯ ੯
P		ਅੰਤਰੀ		
ਮ ਆ	— ੯	ਪ ਤਿਆ ਗ	ਨ ਸੰਨ ਸਰ	ਸ ਨੀ ੯ ੯੫
ਰ ਸੋ	ਗੁ ਸੀ ੯	ਸ ਪਿ	ਰ ਨੰ ਨ	ਸ ਵੈ ੯ ੯੯
	[]	ਸ ਸੰ		ਨ੍ਹੁ ੯੯ ਪ ੯

—ਬਾਬੀ ਤਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਦੇ ਲਾਉ ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
 ਤਿ੍ਰਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਹਉ ਘੱਲੀ ਜੀਉ ਘੱਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਥਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥
 ਧੰਨ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਹਉ ਘੱਲੀ ਹਉ ਘੱਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥
 ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਰੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥
 ਮੋਹਿ ਰੇਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਹਉ ਘੱਲੀ ਜੀਉ ਘੱਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਭਾਗ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਾਤੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥
 ਹਉ ਘੱਲੀ ਜੀਉ ਘੱਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

(ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯)

SIKHBOOKCLUB.COM
ਅਸਥਾਈ

x	o	x	p
ਨ ਸ ਹਉ — —	ਸਰ ਲੀ ਜੀ ਊ	ਗ ਮ ਉ	ਪਧ ਲਡ ਸ਼ਉ
ਨ ਸ ਹਉ — —	ਸਰ ਲੀ ਜੀ ਊ	ਪਧ ਲਡ ਸ਼ਉ	ਗੁਰ ਲਗੁ ਸਸ
ਨ ਸ ਦਰ ਸ —	ਸ ਨ ਤ ਪਿ	ਪਧ ਕੇ -ਪ	ਗੁਰ ਲਗੁ ਰਸ

ਅੰਤਰਾ

p	p	n	n	s	s	s	n	s	—
ਮੇਰਾ	ਮ	ਨ	ਲੰ	ਚੌ	ਗੁਰ	ਦਰ	ਸ	ਨ	ਤਾ
ਵਿਲ	ਪ	ਕ	ਰੇ	ਚਾਕ	ਤਿ੍ਰਿਕ	ਕੀ	ਤ	ਈ	ਦ

ਰਿਖਾ ਸ ਨ | ਸ ਰੈ ਨ | ਸ ਤ ਨ | ਨ ਪ ਪ
 ਤ੍ਰਿਖਾ ੫ ਨ | ਉਤ ਰੈ ੫ | ਸਾ ਤ ੮ਨ | ਆਵ ਵੇ ਬਿਨ
 ਸ ਸ ਸ ਨ | ਨ ਪ ਪ | ਪ ਪ ਪ | ਮਗ ਰਗ ਰਸ
 ਦਰ ਸ ੮ਨ | ਸੰ ਤ ਪਿ | ਆਵ ਰੇ ੮੮ | ਜੋਡ ਉਡ ੮੮
 ਨੋਟ—ਰਹਾਉ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਲਾਓ, ਅਤੇ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖੋ
 ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।

c. ਰਾਗ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈਂ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਮੈਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਰਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥
 ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥
 ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈਂ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਿੜ੍ਹੇ ਮੇਰਾ ਥਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੪)

ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਅੰਤਰਾ

x	੨	੦	੩
	ਸ ਸ ਸ ਰ	ਗ ਨ ਗ	ਮ — — —
	ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ	ਨ ਸ ਮ	ਮੇ — ਸ ਸ ਸ
— — —	ਪ ਪ ਮ ਪ	ਗ ਮ —	ਗੁ ਰ — — —
s s s	ਹ ਰਿ ਮ ਨ	ਭ ਸ ਸ	ਇਆ ਸ ਸ ਸ
<hr/>		ਸ	
s s s.	ਸ ਸ ਸ ਰ	ਨ — —	ਪ ਪ ਪ —
v b b	ਵ ਭ ਭ	ਗੀ ਸ ਸ	ਹ ਰਿ ਸ ਸ
— — —	ਮ — ਮ ਪ	ਨ — —	ਸ — — —
s s s	ਨ' ਸ ਮ ਪਿ	ਆ ਸ ਸ	ਇਆ ਸ ਸ ਸ

—	—	—	M	R	S	H	—	P	—	—	—	—	—	—	—
S	S	S	ਕੁ	ਰ	ਪੁ	ਤ	—	ਕੇ	S	S	S	S	S	S	S
—	—	P	H	H	P	P	—	N	—	—	S	S	S	S	S
S	S	G	ਨਾ	H	ਜਿ	ਧ	—	ਪਾ	S	S	ਈ	S	S	S	S
—	—	S	S	S	S	ਹਂਸ	—	ਲੁਧ	P	ਧ	H	R	H	—	—
S	S	K	ਵਿ	ਰ	ਲਾ	ੴੴ	—	ਕੁਦ	ਰ	S	H	T	S	S	S
ਕੁ	ਰ	—	ਰ	P	H	P	—	M	—	—	ਕੁ	ਸ	—	—	—
S	S	S	ਚ	S	ਲੈ	S	ਜੀ	ਰ	S	ਉ	S	S	S	S	S

ਨੈਟ—ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਤਨ ਸ਼ਬਦ ਹੀਤਾਂ ਅੋਸੀਆਂ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਈ-ਅਤਰੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ
ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸੇ, ਇਹ ਭੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੀਤ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ
ਸੂਕਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

SIKHBOOKCLUB.COM

(ਮਾਛ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ

ਵਾਢੀ—ਪੁ	ਠਾਟ—ਭੈਰਵੀ	ਸਮੇ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਗੁ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ—ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸੇਸ਼—ਪੁ-ਮ ਤੇ ਪ ਗੁ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ ।
	ਨ	
ਆਚੋਹ—ਸ, ਰੁ ਮ ਪ ਧ, ਸੰ ।		
	ਮ ਗੁ ਗੁ	
ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁਧ, ਪ, ਧ ਮ, ਪ ਗੁ, ਰੁ ਰੁ ਸ ।		
	ਪ ਨੁ ਮ ਗੁ ਗੁ	
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਮ ਪ ਨੁ ਧ—ਪ, ਧਮਪ ਗੁ, ਰੁ ਰੁ, ਸ ।		

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ 'ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ' ਵਿਚ ਆਸਾਵਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਤੋਂ ਸਤਾਵ੍ਹੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਪੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬੰਡਾ-ਬਹੁਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੋਖਾ ਭੀ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਚਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਵ, ਆਸਾਵਰੀ ਪਹਿਲਾ ਸੁੱਧ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ 'ਰੋ-ਪਾ' ਕੋਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ 'ਨੀ-ਗਾ' ਸੁਰ ਵੀ ਕੋਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਇੰਜ਼ ਇਹ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਤੋਂ ਭੈਰਵੀ ਅਤੇ ਭੈਰਵੀ ਤੋਂ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ। ਆਸਾਵਰੀ ਦਾ ਇਹੋ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਸੰਗੀਤ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਅਜ-ਕਲ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ—(੧) ਕੋਮਲ ਰਿਖਤ ਦੀ ਆਸਾਵਰੀ ਅਤੇ (੨) ਤੀਵਰ ਰਿਖਤ ਦੀ ਆਸਾਵਰੀ। ਸੰਧੇਪ ਵਿਚ ਆਗਰਾ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਪੁਰਪਦੀਏ ਜਾਂ ਧੁਰਪਦ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭੈਰਾਮਪੁਰ ਦੇ ਗਾਇਕ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਗਾਉਣਾ ਹੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਵਾਲੀਅਰ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਖਯਾਲ ਗਾਇਕ ਅਕਸਰ ਤੀਵਰ ਰਿਖਤ ਵਾਲੀ ਆਸਾਵਰੀ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਜ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੌਹਾਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਕੋਮਲ ਜਾਂ ਤੀਵਰ 'ਰਿਖਤ' ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਤ੍ਰੋਂਗ ਵਿਚ ਪੈਂਡਤ ਤੇ ਪ੍ਰਵਰਵਾਂਗ ਰਿਖਤ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਟੋਡੀ (ਬਿਲਾਵਲਾਨੀ) ਅੰਗ ਭੀ ਦਿਖਾਈ

ਨ। ਮ ਗੁ ਗੁ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—"ਸ, ਰੁਗੁਰੁ ਨੁਧ, ਧੁ ਸ, ਸੰ ਰੁਨੁਧ, ਮਪ ਗੁ, ਰੁ ਰੁਸ" ਪਰ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਭਗਤੀ ਰਸ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਗਾਇਕ ਤੇ ਵਾਦਕ ਅਧਿਕਤਰ ਬਿਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਮੱਧਯ ਲਯ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਵ ਤੇਜ਼ ਲਯ ਵਿਚ ਤਾਨ-ਪਲਟੇ ਲਾਉਣੇ ਰਾਗ ਦੇ ਰਸ ਨੂੰ ਭਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸੇ

ਲਈ ਇਥੇ ਵੱਖਰਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ।

ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਜ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੩)

ਅਸਥਾਈ

੧.	* ਘੁੰ ਘ ਰੂ	× ਵਾ ਸ ਜੇ ਸ	੨ ਸਰੂ ਮਪ ਧੁਪ ਮਪ	੦ ਨੁਹੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੨.	* . . .	ਸਰੂ ਮਪ ਧੁਪ ਮਪ	ਨੁਹੁ ਧੁਪ ਮਪ ਸਨੁ	ਧੁਪ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੩.	* ਰੁਮ ਪਮ ਗੁਰੂ,	ਮਪ ਨੁਹੁ ਪਮ, ਪਹੁ	ਸਨੁ ਧੁਪ, ਰੁਂਗਾਂ ਰੁਸਾਂ	ਨੁਹੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੪.	* . . .	ਰੁਮ ਸਨੁ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਮ ਗੁਰੂ,	ਪਮ ਗੁਰੂ, ਸਨੁ ਨੁਹੁ ਮਧੁ ਪਮ, ਧੁਸਾਂ ਨੁਹੁ	ਪਮ, ਰੁਂਗਾਂ ਸਨੁ ਧੁਪ ਸਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੫.	ਸਰੂ ਮਪ ਧੁਪ ਮਪ ਰੁਮ ਪਹੁ ਸੰਭੁ ਸਨੁ	ਗੁ, ਰੁਮ ਪਨੁ ਧੁਪ ਧੁਪ ਮਪ ਗੁ, ਰੁਮ	ਮਪ ਗੁ, ਰੁਮ ਪਹੁ ਪਹੁ ਸੰਭੁ ਗੁਰੁ ਸਨੁ	ਸਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਗੁ, ਪਹੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ
੬.	ਸਨੁ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਪ, ਧੁ ਰੁਸ, ਰੁਮ ਪਪ, ਮਪ	ਧੁਪ, ਧੁਪ ਪਮ ਗੁਰੂ, ਪਹੁ, ਧੁਪ ਸੰਸਾਂ, ਧੁਸਾਂ	ਰੁਂਗਾਂ ਸ, ਰੁਂਗਾਂ ਰੁਸਾਂ, ਰੁਂਗਾਂ ਰੁਂਗਾਂ ਸੰਭੁ ਗੁਰੂ ਸਨੁ	ਰੁਂਗਾਂ ਸ, ਰੁਂਗਾਂ ਰੁਸ, ਰੁਂਗਾਂ ਸਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਮਗੁ ਨੁਹੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਏ ਸ ਕ ਰੂ	੯ ਸ ਹੋ ਰ	ਸਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ	ਰੁਮ ਪਪ ਮਪ ਧੁਸਾਂ
੨.	ਪਹੁ ਸੰਭੁ ਗੁਰੁ ਸਨੁ	ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਮ	ਪਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਧੁਸਾਂ
੩.	ਰੁਂਗਾਂ ਸਨੁ ਧੁਪ, ਸਨੁ	ਨੁਹੁ ਪਮ, ਨੁਹੁ ਧੁਪ	ਮਗੁ, ਧੁਪ ਪਮ ਗੁਰੂ,	ਸਰੂ ਮਪ ਨੁਹੁ ਧੁਪ
੪.	ਸੰਭੁ ਗੁਰੁ ਸਨੁ	ਸੰਭੁ ਗੁਰੁ ਸਨੁ ਧੁਪ, ਸਰੂ ਗੁਰੂ, ਰੁਮ ਪਮ,	ਨੁਸਾਂ ਰੁਸਾਂ ਨੁਹੁ ਪਮ, ਮਪ ਧੁਪ, ਪਹੁ ਨੁਹੁ
੫.	ਧੁਪ ਧੁਪ ਧੁਪ, ਧੁ ਰੁਂਗਾਂ ਗੁਰੁ, ਗੁਰੁ ਰੁਸਾਂ	ਪਮ ਗੁਰੂ ਸ, ਸਨੁ ਨੁਹੁ ਪਮ ਗੁਰੂ ਸ,	ਨੁਸਾਂ ਸਨੁ, ਸਨੁ ਨੁਹੁ ਰੁਮ ਪਹੁ ਸ, ਰਮ	ਪਮ ਗੁਰੂ ਸ, ਗੁਰੁ ਪਹੁ ਸ, ਰੁਮ ਪਹੁ
੬.	ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਨੁ, ਰੁਸਾਂ ਪਮ ਗੁਰੂ, ਮਗੁ ਮਗੁ	ਰੁਸਾਂ ਨੁਹੁ, ਸਨੁ ਸਨੁ ਸਰੂ ਗੁਰੂ ਸਨੁ,	ਧੁਪ, ਨੁਹੁ ਨੁਹੁ ਪਮ, ਸਰੂ ਗੁਰੂ ਮਮ, ਮਪ	ਧੁਪ ਧੁਪ ਮਗੁ, ਪਮ ਪਹੁ ਧੁਪ ਧੁਸਾਂ ਸੰਭ

੧. ਰਾਗ ਕੌਮਲ ਆਸਾਵਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਥੈਰਾਗੁ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥
 ਜੈਸੇ ਅਲ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
 ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥

(ਆਸਾਵਾਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੩੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੨ ਪ ਯ ਮਾ	ਮ ਈ ਮੋ ਡ	ਪ ਪ ਹੁ	ਮ ਪ੍ਰੀ	੦ — ੫	ਗ ਪ੍ਰੀ	— ੫	ਰ ਤ	ਸ ਮ	੩ ਸ ਗੁ	੨ ਰਾ	੪ ੫	੫ ਹ	੬ ਸੰ	੭ ਬ	੯ ਨ ਧ	ਨ ਧ	੧੧ ੯	੧੨ ਪ ਵਹੁ	੧੩ ਰੀ
੫ ਪ ਯ ਮਾ	ਮ ਈ ਮੋ	ਪ * ਹੁ	ਪ ਹ	ਪ ਰਿ	ਧ	ਪ ਧ	ਧ	ਪ ਨ	੪ ਖਿ	੫ ਨ	੪ ਖ	੫ ਪ	੪ ਲ	੫ ਲ	੮ ਮ ਗ	੮ ਗ	੮ ਗ	੮ ਗ	੮ ਸ
ਗ ਰ ਬਉ	— ੫	ਸ ਜੇ	ਸ ਸੇ	ਸ ਬ	ਸ ਰ	ਸ ਹ	ਗ ਲ	ਗ ਲ	— ੫	ਸ ਲ	ਗ ਲ	ਗ ਲ	— ੫	ਗ ਲ	ਨ ਧ	੧੧ ੯	੧੨ ਈ	੧੩ ੫	੧੪ —

ਅੰਤਰਾ

੦ ਪ ਮ ਹ	ਮ ਹ	ਪ ਰਾ	— ੫	੩ ਨ ਮ	ਲ ਧ	ਲ ਧ	— ੫	੩ ਸ ਮੀ	੨ ਸ ਰਾ	— ੫	੩ ਗ	੨ ਗ	੩ ਖਿ	੨ ਖ	੩ ਸ ਕ	੨ ਸ ਤ	੩ ਸ ਤ	੨ ਦਿਓ	੩ ਸ
ਨ ੯	— ੯	ਨ ਧ	— ੫	੨ ਸ ਦ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	੨ ਸ ਮੀ	੧ ਗੁ	— ੫	੨ ਕ	੧ ਕੁ	੨ ਕ	੨ ਸ ਤ	੧ ਨ	੧ ਧ	੧ ਧ	੧ ਪ	੧ ੯
ਪ ਯ ਜੈ ਸੇ	ਪ ਯ ਜੈ	ਨ ਅ	ਪ ਲਿ	ਪ ਧ	ਮ ਲਾ	ਪ ਧ	ਪ ਨ	ਮ ਗ	ਗ ਰ	ਗ ਨ	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਮ ਸੇ	ਮੋਹਿ
ਸ ਹ	ਸ ਰਿ	ਗ ਬਿ	ਨ	ਗ ਰ	ਗ ਨ	ਸ ਨ	ਗ ਨ	ਨ ਮੀ	੧ ਗੁ	— ੫	ਪ ਈ	੧ ਗੁ	੧ ਗੁ	੧ ਪ	੧ ਪ	੧ ਪ	੧ ਪ	੧ ਪ	੧ ੯

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਚਾ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਭਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਲਾਲ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥
 ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥
 ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਣਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	O	ਸ ਕ
ਸ ਵ	ਹ ਨ	ਪ ਤੀ	ਮ ਗ	ਗ ਲਾ
ਵ ਨ	ਹ ਤੀ	ਪ ਗੀ	ਪ ਗੀ	ਰ ਲੀ

ਨ ਧ	ਪ ਵ	ਨ ਨ	ਸ ਵ	ਸ ਵ
ਧ ਵ	ਪ ਵ	ਨ ਨ	ਸ ਵ	ਵ ਲੀ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਲ	ਹ ਲ	ਪ ਚ	ਸ ਲ	ਸ ਨ	—	ਨ ਤੀ	ਪ ਤ	ਸ ਤ	ਸ ਕ	ਗ ਸ	ਹਿ	ਸ ਆ	—
ਪ ਲ	ਹ ਲ	ਪ ਚ	ਸ ਲ	ਸ ਨ	—	ਨ ਤੀ	ਪ ਤ	ਸ ਤ	ਸ ਕ	ਗ ਸ	ਹਿ	ਸ ਆ	—

—ਬਾਬੀ ਤੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਈ)

ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥
 ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੇ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੇ ਸਉ ਆਗੈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੩॥
 ਦਾਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੪॥
 ਏਕ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੌਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੫॥

(ਆਸਾ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੯)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	ਪ	ਹ	ਵ	ਨ	ਖ	ਨ	ਕ	ਹ	ਪ	ਹ	ਮ	ਹ	ਗ	ਲ	ਗ	ਕ	ਗ	ਅ
—	ਪ	ਪ	ਸ	ਧ	—	ਪ	—	ਪ	ਜੈ	ਜੈ	ਸ	ਮਨ	ਪਹ	ਗੁ	—	ਗੈ	ਸ	
ੴ	ਘ	ਘ	ਵ	ਵਾ	—	ਵ	—	ਵ	ਜੈ	ਜੈ	ਸ	ਮਨ	ਨਵ	ਲਾ	—	ਗੈ	ਸ	
ਨ	—	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਗ	ਸ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਸਨ੍ਹ	
ਤਉ	ੴ	ਜ	ਸ	ਮ	ਕ	ਹਾ	ੴ	ਕ	ਰੈ	ੱ	ਸ	ਸਉ	ਅ	ੱ	ਗੈ	ੱ	ੱ	
ਪੁਪ	ੱ	ਘੂ	...															

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	—
ਵਿ	ੴ	ਧ	ਦਿਆਵੀ	ਚਾ	ੱ	ਚਾ	ੱ	ਤਾ	ਪ	ਪ	ਰ	ਤੁ	ਪ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ੱ	ੱ
ਪ	—	ਪ	ਧ	ਸ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਗ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਸ	
ਜਾ	ੱ	ਪੁ	ਰ	ਚਾ	ੱ	ਪ੍ਰਿਤੀ	ੱ	ਤਾ	ਤੀ	ੱ	ਰ	ਵ	ਵ	ਬਾ	ਬਾ	ਬਾ	ੱ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਰੂਪਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਕ੍ਰੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਫਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਛਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਛੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥ ੨ ॥

(ਗਊੜੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੮)

ਅਸਥਾਈ

੧	੨	\oplus	੧	੨	\oplus
ਪ੍ਰ ਬੰਦ	ਮ ਦ	ਪ ਦ	ਸ ਬੰ	— ਦ	ਕ ਗੀ
ਪ੍ਰ ਸਾਡ	ਮ ਦ	ਪ ਦ	ਨ ਗੋ	ਮ ਗ	ਨ ਗੁ

ਅੰਤਰਾ

੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
ਹ ਵੁਰ	ਮ ਮਾ	ਪ ਨ	ਨ ਹੁ	ਕੈ	— ਦ	ਪ ਰਾ	ਪ ਦ
ਸ ਉ	— ਦ	ਸ ਪ	ਸ ਹਿ	ਸ ਰ	ਸ ਕ	ਸ ਤ	ਸ ਥੀ
ਸ ਰ	— ਦ	— ਦ	ਗ ਗੁ	ਗ ਹੀ	— ਦ	ਗ ਦੀ	— ਦ

ਬੰਦੇ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥
ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥ ੧ ॥
ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗ ਰਤੇ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣੁ ਕੇਤੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥
ਪੀਰ ਪੇਕਾਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥ ੩ ॥
ਸਾਦ ਸਹਸ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਆਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋੜੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥
ਦੁਖੀਏ ਦਰਦ ਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥ ੪ ॥
ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਟੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥
ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥ ੫ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੮)

ਅਸਥਾਈ

⊕		੧	੨	੩	੪	੫	੬
ਸ	—	ਰ	ਮ	ੴ	ੴ	ੴ	—
ਤਉ	੯	ਕਾ	ਰ	ਲ	ਸਾ	ਤਿ	੯
ਸ	—	ਰ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਗੁ	—
ਤਉ	੯	ਕਾ	ਰ	ਲ	ਸਾ	ਤਿ	੯
ਨ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	—
ਧ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	—
ਨਾ	ਮ	ਅ	ਨੈ	੯	ਕਾ	੯	—
ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ੳ	ੳ	—
ਸ	ਕਹ	ਲ	ਨ	ਧੁ	ੳ	ੳ	—
				ਦੀ	ੳ	ੳ	—
				ਤੇ	ੳ	ੳ	—
				ਰੇ	ੳ	ੳ	—
					ਗੁ	ਲ	—
					ਨ	ਕੇ	—
					ਕਾਉ	ਰੁ	—
					ਤੇ	ਸ	—
						ਤਾ	—
						ਤਾ	—
						ਤਾ	—
						ਤਾ	—
						ਤਾ	—

ਅਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਉ	ਵ	ਤਿ	ਧੁ	ਅ	ਧੁ	ਦ	ਸ	ਸ	ਨ	ਕੇ	ਤਾ	—

੧੧੧

ਨ	—	ਧ	ਸ	ਕੁ	—	ਸ	ਖ	—	ਤੀ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਬ	ਸ	ਕੀ	—	ਸ	ਏ	—	ਸ
ਲ	—	ਪ	ਪ	ਤੀ	ਮ	ਪ	ਤੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਵ	ਕ	ਹ	ਸ	ਤੇ	—	ਤ	
ਸ	ਕਰ	ਕ	ਕ	ਰ	ਗ	ਸ	ਵੇ	—	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਧ	ਕੁ	ਵ	ਕ	ਦ	ਸ	ਦ	—	ਦ

—ਬਾਕੀ ਫੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਕਪਤਾਲ (ਬੈਠਵੀਂ ਲਜ)

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ,
ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਆਜ ਮੋਰੇ ਆਏ ਹੈਂ ॥
ਪਰਮ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਲੇਚਨ ਬਿਸਾਲ,
ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲ ਮਧੁ ਮਧੁਰ ਪੀਆਏ ਹੈਂ ॥
ਸੋਭਤ ਮਿਹਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਦੇ ਅੰਕਮਾਲ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੈ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ॥
ਚਾਡਿਕ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਅਖੀਆਂ ਉਘਰ ਗਈ,
ਭਈ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਜਗਾਏ ਹੈਂ ॥ ੨੦੫ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

ਨ	—	ਧ	ਸ	ਕ	—	ਧ	ਸ	ਕ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਗ
ਲ	ਗ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਗ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ
ਸ	ਨ	ਕ	ਦ	ਬ	ਦੇ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਗ	ਤ੍ਰ	—	ਤ੍ਰ								
ਪ	ਮ	ਧ	ਨ	ਵ	ਵਿ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਗ	ਤ੍ਰ	—	ਤ੍ਰ								

ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਧੁਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ
ਅ	ਜ	ਮ	੮	੮	ਰ	ਆ	ਏ	ਹੈ	ਹੈ	—	੮
ਅੰਤਰਾ											
ਪ	ਨ	ਹ	ਨ	ਨ	ਧ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	
ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਯ	ਯ	ਧ	੮	ਲ	
ਪ	ਰ	ਮ	੮	੮	ਦ	ਥਾ	ਥਾ	ਲ	੮	ਲ	
ਵ	ਲ	ਤ	ਤ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਤ	—	ਪ	
ਚ	ਚ	ਕ	ਕ	—	ਬਿ	ਸ	ਸ	ਮ	੮	ਖ	
ਪ	ਚ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	—	ਪ	
ਬ	ਰ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮ	੮	ਪ	
ਪ	ਮ	ਨ	੮	੮	ਪੀ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	੮	—	ਸ
ਧ	ਪ	ਧ	੮	੮	ਪੀ	ਆ	ਏ	ਹੈ	੮	੮	

ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਿੰਨਤਾਲ ਆਦਿ ਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ
ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੭. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਸਜਣ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥
ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥ ੨ ॥

(ਮਾਤ੍ਰ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੬੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਸ	ਮ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਨ	—	—	ਸ	—
ਰ	ਮ	੮	ਜ	੮	੮	ਨ	ਮੈ	੮	੮	੮	੮
ਸ	੮	੮	੮	੮	੮	ਨ	੮	੮	੮	੮	੮
ਧ	ਮ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਗੁ	—	—	ਸ	—
ਚ	੮	੮	੮	੮	੮	ਗੁ	ਆ	੮	੮	੮	੮

ਸ	ਨ.	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਹ	ਗ	—	ਗ	ਰ	—	ਸ	—
ਹੁ	ਭ	ਤ	ਕ	ਹੀ	s	ਦਾ	t	ਮੀ	s	ਤ	s	ਤ	s	ਤ	s	—
ਅੰਤਰਾ																
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—
ਹ	s	t	k	ਜਾ	s	ਲ	t	n	ਆ	s	ਡ	ਲ	t	s	s	s
ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਨ	ਪ	ਤ	ਵ	ਵ	ਵ	ਸ	—
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	s	ਹ	s	ਚਿ	s	ਤ	s	ਤ	s	ਤ	s	s

੮. ਰਾਗ ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਤਾਲ-ਯਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥

(ਇਸ ਸਥਾਏ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨੰਬਰ ੧ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।)

ਅਸਥਾਈ

X		੨	੦	੩	ਨ
					ਸ
				ਸ	ਪ
				ਮਾ	ਈ
					ਮੱਡ ਰੋ
ਨ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ
ਪ੍ਰੀ	s	s	s	s	ਗ
ਪ੍ਰੀ	—	—	ਪ	ਪ	—
ਤਾ	s	s	s	ਪ੍ਰੀ	ਸ
					ਸ
					ਸ
					ਸ
					ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸ	ਖਿ	ਨ	ਤ	ਸ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਸ
ਹਉ	ਹ	ਰ	ਤਿ	ਬਿ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਸ	—	—	ਗ	ਗ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕਉ	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	—
ਤ	s	s	r	t	n	s	s	s	k	s	s	s	s	s	s	s	s	s

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	—	—	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ
ਜੈ	੯	ਸੇ	ਕੁ	ਰ	ਹ	ਲ	ਥੋ	੯	੯	੯	ਤ	ਲ	ਲੋ
ਨ	—	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਸ	...
ਧ	੯	ਈ	੯	ਗੀ	ਮਾ	ਤ	ਈ	੯	੯	ਮਾ	ਮਾ	ਈ...	

ਧਮਾਰ ਗਾਊਣ ਸਮੇਂ ਠਾਅ ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਲਖ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾਕੇ
ਗੁਰ (ਸਮ) ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਧੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਮਿਠੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹੋ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ
ਲਿਆ ਹੈ।

(ਕੰਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸ਼ਮਾ—ਅੰਮਿਤ ਵੇਲਾ (ਸਵਰੇ) |
ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੁਪਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰਿਖਤ ਅੰਦੋਲਿਤ ਅਤੇ 'ਮ ਰ' ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਕੁ ਗ ਮ, ਪ ਧ ਨੁ ਸ ।

ਅਤਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਧ ਪ ਮ, ਗ ਰੁ ਸ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਗਾਮਰੁ ੴ ਰੁ ਸ, ਨੁਧਨੁਰੁ ੴ ਰੁ ਸ ।

ਆਹੀਰ ਭੈਰਉ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਅੱਜ-ਕਲ੍ਲੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਭੀ ਭੈਰਉ ਦੀ ਥਾਂ ਅਧਿਕਤਰ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਥਦ ਰੀਤਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣੀਦੇ ਰਹਨ। ਉੱਜ ਭੈਰਉ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਨਿਰਾਲਾ ਅਤੇ ਸੁਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਨੀ' ਕੇਮਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਭੈਰਉ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਗ ਵਿਚ ਖਮਾਜ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦਾ ਹਰੇਕ ਆਲਾਪ ਭੈਰਉ ਵਾਂਗ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਵਿਚ 'ਮ ਰੁ' ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਰਿਖਤ ਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਦਾ ਹੀ ਸੁਚੁਕ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਐਸਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ, ਅਹੀਰ ਤੇ ਭੈਰਉ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਐਸਾ ਸਮਝਣਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਆਹੀਰੀ ਜਾਂ ਅੜੀਗੀ ਨਾਮ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ 'ਗੁ ਧੁ ਨੁ' ਕੇਮਲ ਹਨ। ਸੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਧੌਵਤ' ਤੌਹਰ 'ਨਿਖਾਦ' ਕੇਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸੇ ਨਾਲ 'ਅਹੀਰ' ਲਕਬ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਅਹੀਰ ਟੋਡੀ, ਅਹੀਰ ਲਲਿਤ ਆਦਿ ਨਵੇਂ ਰਾਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ 'ਮੱਧਮ' ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਇਹ ਉਡ੍ਰੋਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਪੰਚਮ' ਅਲਪ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਵੇਰ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਤ ਤੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ

ਗ ਗ ਗ

"ਗਾਮ ਕੁ ੴ ਰੁ ਸ, ਨੁਧਨੁਰੁ ੴ ਗਾਮ — ਰੁ ੴ ਰੁ ਸ" ਕਾਰ ਥਾਰ ਇਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ

ਵਿਚ ਰਿਖਤ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਗ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਖਾਸ ਮਰੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਭੈਰਉ, ਖਮਾਜ, ਕਾਫੀ, ਅਨੰਦ-ਭੈਰਉ ਬਾਗੇਸ੍ਥੀ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ 'ਰੁ-ਨ' ਸੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਗ ਗ
੧. ਸ, ਗਮ ਰੂ—ਰੂ ਸ, ਨੁਸ, ਧਨੂ—ਸ, ਨੁਸ ਨੁਧ, ਨੁਪਨੂ—ਗਮ—ਰੂ, ਰੂ ਸ।

ਗ ਗ
੨. ਸ, ਸਰੂਗ, ਗਮ ਰੂ, ਗਮ—ਮਪਗਮ—ਰੂ—ਨੁਪਨੂ—ਸ, ਗਮ—ਗਮਪਗਮ ਰੂ—ਰੂਸ, ਨੁਸਨੁਧ,

ਧ ਗ ਗ
ਪਮ, ਨੁਧ, ਨੂਰੂ—ਗਮ ਰੂ, ਰੂ ਸ।

ਗ ਗ ਗ ਪ ਗ
੩. ਗਮ, ਗਮਪਮ, (ਮ) ਰੂ—ਗਮਰੂ—ਗਮਪਗਮਰੂ, ਰੂਸ—ਸਮ—ਰੁਗਮਪ—ਮ—ਧਪਮ, ਮਰੂ—
ਨੁਪਨੂ—ਸ, ਮਪ, ਨੁਪਪਮ, ਮਪਧਨੁਪਪਮ (ਮ) ਰੂ—ਰੂ ਸ।

ਗ ਗ ਗ
੪. ਗਮਧ, ਧਨੁਪਪਮ, ਪਮਗਮਰੂ—ਰੂਸ, ਨੁਸਪਨੂਰੂ—ਗਮ ਰੂ, ਰੂਸ, ਗਮਪ, ਗਮਧਪ, ਮਪਧ, ਨੁਪਪਮ,

ਗ ਪ ਗ
ਗਮਪਗਮ, ਮਪ, ਧਨੁਪਪਮ, ਮਪਗਮ, (ਮ) ਰੂ—ਰੂ ਸ, ਗਮ, ਗਮ ਧਪਮ ਗਮਪਗਮਰੂ ਰੁਗਮਪ
ਗਮ—ਰੂ, ਰੂ ਸ।

ਗ
੫. ਗਮਧ—ਨੂ, ਧਨੂਰੂ, ਸੰ—ਨੁਸੰਨੁਪਪਮ, ਧਨੂਰੂ—ਰੁਸੰ, ਨੁਸੰਧਨੂਰੂ—ਸੰ, ਨੁਝ ਪਤ ਪਤ ਮ, (ਮ)
ਗ ਗ ਸ
ਰੂ—ਰੂ ਨੂ—ਧਪਪਮ, ਧ॥ ਨੁਪਨੂ—ਸ, ਮਪਧ—ਨੁਪਨੂ—ਸੰ, ਗਮਰੂ—ਰੁਸੰ—ਧਨੂਸੰ—
ਨੁਸਨੁਧ, ਨੁਪਪਮ, ਧਪ ਨੁਧ ਸੰਨੂ ਰੁਸੰ—ਨੁਧ, ਪਮ, ਪਗਮਰੂ—ਸ, ਨੁਸਪਨੂ—ਸ—।

ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ ਰਾਚਾ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾ (ਸਥਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

੧.	੦ * ਤੂ ਸ ਚਉ	੩ ਸ ਸ ਜ ਣ	੫ ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ ਰੁਸ਼	੨ ਨੁਪ ਪਮ ਗਰੂ ਸ
੨.	* . . .	ਮਪ ਧਪ, ਮਪ ਧਨ	ਧਪ, ਮਪ ਧਨ ਸ਼ਰ੍ਵ	ਸ਼ਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ
੩.	ਸਰੁ ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ	ਗਮੰ ਗਰ੍ਵ ਸ਼ਨ੍ਹ ਧਪ	ਧਨ ਸ਼ਰ੍ਵ ਸ਼ਨ੍ਹ ਧਪ	ਨਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ
੪.	*	ਸਰੁ ਸਰੁ ਗਰੁ, ਗਮ ਧਪ ਧਪ ਮਹ ਮਗ	ਗ,ਮ ਪਮ, ਧਪ ਧ,ਪ ਮਗ, ਰੁਗ ਰ,ਸ ਰੁਸ
੫.	ਸਰੁ ਗਮ ਰੁਸ, ਰੁਗ ਸ਼ਸ ਨੁਪ, ਨੁਸ ਰੁਰ੍ਵ	ਮਮ ਗਰੁ, ਗਮ ਪਪ ਸ਼ਨ੍ਹ, ਸ਼ਰ੍ਵ ਗੱਜ ਰੁਸ,	ਮਗ, ਮਪ ਧਪ ਪਮ. ਰੁਰ੍ਵ ਸ਼ਸ ਨਨ੍ਹ ਧਪ	ਪਧ ਨਨ੍ਹ ਧਪ, ਧਨ੍ਹ ਪਪ ਮਮ ਗਮ ਰੁਸ
੬.	*	ਸਰੁ ਗਮ ਰੁਰੁ ਸਸ ਨੁਸ ਧਨ੍ਹ ਸਰੁ ਗਮ ਸਰੁ ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ	ਗਮ ਪਪ ਰੁਰੁ ਸਡ, ਰੁਰੁ ਸਡ, ਨੁਸ ਧਨ੍ਹ ਸ਼ਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਨੈ ਣ ਮ	ਹਿੰ ਦ ਜੇ ਦ	ਸ਼ਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ	ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ ਰੁਸ
੨.	* . . .	ਰੁਰ੍ਵ ਸ਼ਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗ	ਰੁਸ, ਨੁਸ ਧਨ੍ਹ ਰੁਸ	ਗਮ ਪਧ ਨੁਸ ਰੁਸ
੩.	ਸ਼ਰ੍ਵ ਗਮੰ ਗਰ੍ਵ ਸ਼ਰ੍ਵ	ਨੁਸ ਧਨ੍ਹ ਸਰ੍ਵ ਸ਼ਨ੍ਹ	ਧਪ ਨਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗ	ਰੁਸ, ਗਮ ਧਨ੍ਹ ਸ-
੪.	*	ਸ਼ਰ੍ਵ ਗਰ੍ਵ ਨੁਸ ਰੁਸ, ਮਧ ਧਪ, ਗਮ ਪਮ, ਸ ਨੈ ਣ ਮ...	ਧਨ੍ਹ ਸ਼ਨ੍ਹ, ਧਪ ਨੁਪ, ਧਨ੍ਹ ਸ, ਗਮ ਧਨ੍ਹ
੫.	ਰੁਰ੍ਵ ਸ਼ਰ੍ਵ ਰੁਸ ਨੁਸ, ਸਰੁ ਸਸ, ਰੁਗ ਰੁਰੁ	ਧਪ ਧ,ਪ ਧਪ ਮਪ, ਗਮ ਗਗ, ਮਪ ਮਮ	ਗਮ ਮ,ਮ ਮਮ ਰੁਗ, ਪਧ ਪਪ, ਧਨ੍ਹ ਧਪ,	ਰੁਰੁ ਗਗ ਰੁਸ ਨੁਸ, ਨੁਸ ਧਨ੍ਹ, ਸਰ੍ਵ ਸਸ
੬.	ਸ਼ਰ੍ਵ ਗੱਜ ਰੁਸ, ਨਸ ਪਪ ਮਗ, ਰੁਗ ਮਮ ਸ, ਨੈ ਣ ਮ	ਰੁਰ੍ਵ ਸ਼ਨ੍ਹ, ਧਨ੍ਹ ਸਸ ਗਰੁ, ਸਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਹਿੰ ਦ ਜੇ...	ਨੁਪ, ਧਪ ਨਨ੍ਹ ਧਪ, ਗਮ ਧਨ੍ਹ ਸ ਗਮ	ਮਪ ਧਪ ਮਮ, ਗਮ ਧਨ੍ਹ ਸ, ਗਮ ਧਨ੍ਹ

੧. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਛੋਟੀ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥
ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੧ ॥
(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੦੯੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
— ਗ ਮ ਪ ਮ	ਗ ਰ ਸ ਪ ਨ	ਗ ਰ — — ਰ	ਸ — — —
੮ ਭੁ ਦ ਚ ਉ	ਸ ਸ ਜ ਲ	ਮੈ ਸ ਸ ਭਿ	ਆ ਸ ਸ ਸ
— ਮ	ਪ	ਸ	ਮ ਗ ਰ ਸ
੮, ਭੇ ਦ ਈ	ਪ ਸ ਪ ਉ	ਨ ਸ ਪ	ਸ ਸ ਰ ਸ
	ਤਾ	ਤ ਸ ਸ	

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ ਨੈ	ਹ ਣ ਹ	ਪ ਨੁ ਹਿ	ਸ ਤ ਸ	ਸ ਤ ਸ	ਸ ਤ ਸ	ਗ ਰੈ ਦੇ	— ਸ ਸ	ਸ — ਸ
ਨੁ ਧ	ਧ ਧ ਧ	ਪ ਧੀ ਧੀ	ਧ ਨੁ ਧਾ	ਧ ਨੁ ਧਾ	ਧ ਨੁ ਧਾ	ਮ ਗ ਗ	ਰ ਗ ਰ	ਸ — ਸ

੨. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥
ਏ ਤੁਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ ॥
ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਛੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥
ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅਦਾਜਾ ॥ ੧ ॥
ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਾਮੁ ਚੂਕੇ ਧੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੨ ॥
(ਬਿਲਾਵਲੁ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੫੬)

ਅਸਥਾਈ

੦		ੴ		X		ੳ
ਪ ਮ ਗ ਰੁ	ਸ ਸ ਧ ਨੁ	ਗ ਰੁ	— — —	ਸ	— — —	
ਕਊ ਹ ਰਿ ਸ	ਮਾ ਨ ਨ ਹੀ	ਰਾ ਸ ਸ ਸ	ਜਾ ਸ ਸ ਸ			
— ਨ — ਧ	ਸ ਸ ਸ ਰੁ	ਮ ਹ ਮ (ਹ)	ਗ ਰੁ ਰੁ ਸ —			
* ਏ ਸ ਵੂ	ਪ ਤ ਸ ਭ	ਇ ਵ ਸ ਚਾ	ਤ ਰ ਕੇ ਸ			
— ਗ —	ਸ ਨ ਵਾ	— ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ			
* ਮ ਧ ਧ ਧ	ਧ ਧ ਪ ਧ	ਨ ਵਾ	ਜਾ ਸ ਸ ਸ			
ਕੂ ਸ ਠੇ	ਕ ਰ ਤ ਦਿ	— ਸ				

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ ਤੇਰੋ	ਮ ਜ ਨ	ਧ ਨੁ ਹੋ	— ਧ ਇ	ਨੁ ਸੋ	ਸਂ ਦਿ	ਸਂ ਕ	ਸਂ ਤ	ਗ ਰੁ ਤੋ	— ਸ ਲੈ	— ਦ
— ਨ ਤੀ	ਧ ਧ ਨ	ਸ ਨ ਪ	— ਧ ਨ ਪ	ਸ ਨੁ ਰਾ	— ਧ ਨ ਹਾ	— ਧ ਨ ਹਾ	— ਧ ਨ ਹਾ	ਮ ਗ ਜਾ	ਰੁ ਸ ਸ	— ਸ ਦ

—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕ੍ਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੇਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੇਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
 ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥
 ਮੇਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ ॥
 ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥
 ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਡਾ ॥
 ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਭਾ ॥ ੩ ॥

(ਗਊਜੀ ਭ; ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੪੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਪ	ਤ	ਧ	ਹ	ਖ	ਚ	ਗ	ੳ	ੰ
	ਪ ਧ ਮੁ	ਧ ਹ ਨਾ	ਧ ਸ ਵਿ	ਹ ਸ ਸਾ	ਖ ਸ ਸਾ	ਚ ਗ ਗੁ	ਗ ਮੈ	ਗ ਮੈ	ਗ ਮੈ
ਗ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਗ	—	ਗ	—
ਰ	—	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਰੁ	—	ਮ	—
ਤੇ	ਤ	ਚਾ	ਰਾ	ਤ	ਗੁ	ਜਾਈ	ਆ	ਜੀਅ	ਕੇਤੇ
ਗ	ਰ	ਵ	ਨਾ						

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਧ	ਹ	ਖ	ਚ	ਗ	ੳ	ੰ	ਨ	ਰੁ	ਸ	ਜ
ਮ	ਮ	ਤੀ	ਨੂੰ	ਨੂੰ	ਗ	ਨੂੰ	ਤ	ਸ	ਨੂੰ	ਨੂੰ	—
—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁ	ਸੰ	ਤ	ਨ	ਨੂੰ	ਨੂੰ	—
s	s	s	ਚ	ਚਿ	ਨ	ਰਾਡ	s	s	ਨੂੰ	ਨੂੰ	—
ਸ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਹ	ਸੰ	ਤ	ਤੀ	ਨੂੰ	ਨੂੰ	—
ਮੈ	ਸੰ	ਰਾ	ਕ	ਧ	ਹ	ਨੂੰ	ਤ	ਨ	ਨੂੰ	ਨੂੰ	—
ਗ	—	—	ਗ	ਗ	ਹ	ਨੂੰ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	—
ਮ	s	s	ਜ	ਨ	ਸ	ਪ	ਭਾ	s	s	ਸ	ਜ
ੰ	s	s	ਮੋਹਿ	ਨਾ...	ਬਾਕੀ	ਤੁਲਾਂ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ	।	(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੋਰਊ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਪਿਆਵਣਾ ॥
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੂ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ੨੫ ॥

(ਸੰਨ੍ਹ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੬੫੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	੫	੨
ਰ ਤਾ — ਤਾ ਤਾ — — —	— — — — — — —	ਨ ਤਾ ਤਾ ਤਾ ਤਾ — — —	ਨ ਤਾ ਤਾ ਤਾ — — —
ਸ ਤੂ ਤੂ ਤੈ ਗ ਗ ਗ	ਸ ਤੂ ਤੂ ਤੈ ਮ ਮ ਮ	ਪ ਤੂ ਤੂ ਤੈ ਧ ਧ ਧ	ਪ ਤੂ ਤੂ ਤੈ ਮ ਮ ਮ
ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ	ਹ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ	ਹ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ
ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ ਦ

ਅੰਤਰਾ

ਹ ਹੈ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਨ ਨ ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ	ਨ ਸ ਪ ਪ ਪ ਪ ਪ	ਨ ਤਾ — — — — —	— — — — — — —	— — — — — — —
ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	— — — — — — —	ਨ ਸ ਪ ਪ ਪ ਪ ਪ	— — — — — — —	— — — — — — —	— — — — — — —
ਗ — — — — — —	— — — — — — —	ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ	ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ	— — — — — — —	— — — — — — —
ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ	— — — — — — —	ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ	ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ	— — — — — — —	— — — — — — —
ਹ — — — — — —	— — — — — — —	ਹ — — — — — — —	ਹ — — — — — — —	— — — — — — —	— — — — — — —
ਹ — — — — — —	— — — — — — —	ਹ — — — — — — —	ਹ — — — — — — —	— — — — — — —	— — — — — — —

ਨੰਟ—ਬਾਬੀ ਦੇਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਥੋੜੀ ਟੇਢੀ ਪਰ ਸੰਦਰ ਰੀਤ ਹੈ।

ਪ. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ, ਖੂਬੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥
 ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ, ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਫਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਅਰਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥
 ਗਲੀਵ ਤੇਰੀ ਮਿਛਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੩ ॥
 ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਪਿਆਇ ॥ ੪ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੂਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥
 ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਨਹੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ੫ ॥ (ਭੈਰਉ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੮)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	O
ਸ ਸ ਧ ਨ.. ਧ ਨ	ਗ ਰ — — —	ਹ ਸ ਰ ਸ —	— — — ਸ
ਬ ਖੁ ਦ ਬ ਬ	ਬੁ ਦ ਦ ਦ	ਬ ਦ ਖ ਬ ਦ	ਦ ਦ ਦ ਖ
ਗ			ਗ
ਸ ਮ — ਗ ਨ	ਮ ਨ — — —	ਮ ਪ ਮ ਰ	ਰ ਨ ਸ ਮ
ਬ ਤੇ ਦ ਰੰ	ਨ ਦ ਦ ਦ	ਨ ਤੇ ਰੰ	ਨ ਦ ਮ ਰੰ
ਸ ਮ — ਮ ਨ	ਮ ਨ — — —	ਮ ਪ ਮ ਨ	ਨ — — ਪ
ਠ ਖੁ ਦ ਠ ਨ	ਖੁ ਦ ਦ ਦ	ਠ ਪ ਠ ਨ	ਨ ਦ ਦ ਦ
ਧੀ ਦ ਪ ਧ ਰਾ	ਨ ਦ ਦ ਦ	ਪ ਦ ਪ ਨ	ਨ ਰ ਦ ਦ

ਅਤਰਾ

ਗਮ ਧਨ	—	ਪ	ਸ	—	—	—	ਨ
ਗਜ ਤੇ	ਦ	ਰੇ	ਬੰ	ਦ	ਦ	ਦ	ਸੀ

ਸ	ਸ	ਧ	ਨ	ਕ	ਕ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ
ਦ	ਰ	ੴ	ਅ	ਪ	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਨ
—	ਸ	—	ਕ	ਸ	ਨ	—	—	—	—	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਹ	—	—	ਗ	ਦ
ਗ	ਨ	—	ਪ	ਪ	ਪ	—	—	—	—	ਹ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਕ	ਸ	—	ਬੁਬ...
ਨੀ	ਆ	—	ਤ	ਛਾਡ	ਛਾਡ	ੱਡ												

ਨੋਟ—ਇਸ ਸ਼ਕਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ ਭਾਈ ਸਾਂ ਭਾਈ ਸਮ੍ਮੇਦ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਅਤੀ ਸੰਦਰ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਹੈ।

੯. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੋਰਉ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਦਿਨਸੁ ਜੰਜਾਲਿ ਗਵਾਇਆ ॥
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਸਿ ਦੂਖੁ ਭਾਰੀ ॥
ਕਿਆ ਲੇ ਆਵਸਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਵਸਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊੰਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਣੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ॥
ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਫੰਧਾ ॥ ੨ ॥
ਡਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇੜ ਛੂਨਿ ਅੰਧੂਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਤੈ ਗੁਣ ਹੈ ਮਾਇਆ ਅੰਧੁ ਲਉ ਧੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥
ਖੋਇਓ ਮੂਲੁ ਲਾਭੁ ਕਹ ਪਾਵਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੇ ॥
ਸਬਦੁ ਬੀਚਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣੇ ॥ ੪ ॥

(ਭੋਰਉ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੨੯)

ਅਸਥ ਈ

੧	੨	X	੧	੨	X
ਮ	ਮ	ਸ	ਗ	ਮ	ਗ
ਨ	ਨ	ਧ	ਮ	ਮ	ਧ
ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ
ਨ	ਨ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ
ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ
ਨ	ਨ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ
		ਕਿਉ	ਕਿਉ	ਕਿਉ	ਕਿਉ
		ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ

ਸ	—	—	ਸ	ਨ	—	ਨਧ	ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	ਮ	—	ਮ
ਰੀ	s	s	s,	ਕਿਆ	s	ਲੇ	ਆ	s	ਵ	ਸ	ਕਿਆ	s	ਲੇ	
ਗ	—	—	ਸ	ਗ	ਪ		ਨਧ	ਪ	ਧ	ਸ	ਨਧ	ਪ	ਪ	
ਰੁ	—	—	ਸ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਹੁ	ਤ	ਗ	ਨਧ	ਪ	ਮ	
ਜਾ	s	v	s	ਰਾ	ਮ	ਜ	ਪਹੁ	s	ਗੁ	ਣ	ਕਾ	ੜ	s	ਰੀ

ਅੰਤਰਾ

		ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸਨ	
		ਸ	ਗ	ਲੀ		ਨ	ਕੈ	—	s	ਨ	ਸ	ਵ	ਤ	ਗਲ
ਵੁ	—	s	ਸਾ	—	ਸਿਨ	ਸ	ਵੁ	ਜਾ	—	ਮ	ਮ	ਵੁ	—	—
ਛਾ	s	ਰੀ	s,	ਸਾ	ਜੰ	ਗਾ	ਜਾ	s	ਲ	ਗ	ਵਾ	s	s	
ਸਨ	—	—	—	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪਮ
ਇਆ	s	s	s,	ਖਿਨ	ਪ	ਲੜ	ਘ	ਜੀ	s	ਨ	ਹੀ	ਪ੍ਰ	ਭੜ	
ਗ	—	—	—	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਨਧ	ਪ	ਪ	
ਰੁ	—	—	—	ਨਿਆ	s	ਜਿਨ	ਇ	ਹੁ	ਜ	ਗ	ਤ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਇਕਤਾਲਾ (ਚਰੁੱਤ ਲਜ)

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥
 ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੂ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੂ ਅਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੋ ਕਿਛੂ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥
 ਆਖਣ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੪॥
 ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੫॥

(ਭੈਰਉ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੨੫)

ਅਸਥਾਈ

×	○	੨	੦	੩	੪
ਸ	—	ਨਧ	ਸ	ਰੁ	ਗ
ਨੁ	—	ਕਹੀ	ਐ	ਕਿ	ਮ
ਕਿਆ	s			ਕ	ਹੀ

੧੨੫

ਸ	ਜੇ	ਗ	ਵਾ	ਅ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮਗ	ਰੁ	ਸ
ਜੇ	ਕਿ	ਵਾ	ਛ	ਹੈ	ਤੇ	ਤੇ	ਹੀ	ਚਾਡ	ਦ	ਦਿ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਰੁ	ਸ
ਮ	ਭ	ਤੇ	ਬਾ	ਹ	ਰ	ਕਿ	ਛੂ	ਹੋ	ਦਿ	ਤੂ
ਭ	ਭ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪਮ	ਗ	—	ਸ
ਕਰ	ਕ	ਰ	ਦੇ	ਦੇ	ਜਾ	ਤ	ਲਹਿ	ਰੂ	ਦ	ਦਿ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੇਰਓ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੂਤ ਲਜ)

ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸਿੰਨ ਭਏ ਗੁਝ ਪੂਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥

ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ਪਿਨੀ ॥ ੧ ॥

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ॥

ਅੰਧੂਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੯)

ਆਸਥਾਈ

x	o	ੴ	੦	੦	੩	੪	੪
			ਮ	ਜੀ	ਨ	ਧ	ਮਗ
			ਜੀ	੦	ਵਉ	ਮ	ਮਡ
ਪ	—	—	ਮਗ	ਰੁਸ	—	ਸ	ਸ
ਲੀ	੯	੯	੯	੯	ਜਉ	ਸੁੰ	ਨ
ਮ	ਪ	—	—	—	—	ਪ੍ਰ	ਸੰਦ
ਗ	ਮ	ਮਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ
ਵੈ	੯	ਗੁਰ	ਪ੍ਰ	ਰੇ	੯,	ਮੇ	ਨੂ
ਸੰਗ	ਸੰਨ੍ਹ	ਪਪ	ਮਗ	ਰੁਸ	—	ਗੀ	ਆ
ਨੌਦ	੯੯	੯੯	੯੯	੯			ਧ

ਅੰਤਰਾ

			ਧ	ਨ	ਧਨੁ	ਸ	—	—	ਨੁਸ	ਵ	—
			ਪੀ	ਰ	ਗੁ	ਈ	—	ਸ	ੱ	ੱ	—
ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਸਾਂਗੁ	ਗ	—	ਸ	ਗੁ	—	—
—	—	—	ਧਾ	ਪੀ	ਮਨ	ਧੀ	—	ਸ	ਗੁ	—	—
ਸ	—	—	—	ਨ	ਧਨੁ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨੁ	—
ਲਾ	—	—	—	ਧ	ਹਿਚਿ	ਅ	ਨ	—	ਦ	ਧੁ	—
ਸਾਂਗੁ	ਸਾਂਗੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੁਸ	—	ਬਾਕੀ ਤੁਕ੍ਰੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।					
ਨੀਡ	ਨੀਡ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ						
ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ						

੬. ਰਾਗ ਅਹੀਰ ਭੋਰਉ, ਕਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੇ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥
 ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥ ੩ ॥
 ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥ ੪ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫ ॥

ਅਸਥਾਟੀ (ਭੋਰਉ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੯)

x	੨	੦	੩
ਗ	ਗ	ਗ	—
ਮ	ਹ	ਸ	ਸ
ਏ	ਕਗੁ	ਸ	ਸ
ਸ	ਗ	ਮ	ਮ
ਹਿੰ	ਵੁ	ਰ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮਮ	ਧਨੁ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨੁ	ਗ
ਵਰ	ਤਨ	ਰ	ਹਉ	ਨ	ਮਹ	ਰਮ	ਦਾ
							—
							ਸ

ਨੋਟ—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕ੍ਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਨੇਂ: ੨ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ
 ਗਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਅਹੀਰ ਭੋਰਉ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

੧੨੭

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਹਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਛੜ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ਮੱਧੁਨ੍ਧੁਪ’ ਇੰਜ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ
ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ, ਮਪ, ਧੁ ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਮੱਧੁਨ੍ਧੁਪ, ਗਮਰੁ, ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਪ੍ਰੈਪ, ਮੱਪ, ਧੁਨ੍ਧੁਪੈਗ, ਮਰੁ, ਸ।

ਰਾਮਕਲੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਇਸ ਦੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਤੀ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਯਾ, ਰਾਮਗਿਰੀ, ਰਾਮਕਿਰੀ, ਰਾਮਕੇਲੀ ਅਤੇ ਰਾਮਕਲੀ ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ। ਉਥੇ ਇਸ ਦੇ ਰਾਗ ਸਰੂਪ ਸੰਬੰਧੀ ਭੀ ਕੁਝ ਮਤ-ਭੇਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਛਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਦੋ ਗੰਧਾਰ, ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਰੂਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ :—

(੧) ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ-ਨਿਖਾਦ ਵਰੀਜਤ, ਜਾਤੀ ਛਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਧੈਰਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਸੂਰ-ਨੂਪ “ਪ੍ਰਧੁਪ, ਧੁਪ, ਮਗਰੁਸ, ਸਰੁਸ, ਗਪਧੁਪੁਪ, ਧੁਸਰੁਸ, ਧੁਨ੍ਧੁਪੁਪ, ਗਮਰੁਸ, ਪਪਧੁਸ-ਸਰੁਸ, ਸਨਧੁਨ੍ਧੁਰੁਸ, ਧੁਨ੍ਧੁਪੁਪ, ਮਪਗਮ ਰੁਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਬਿਭਾਸ’ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਭੈਰਉ’ ਅੰਗ ਨਚਰ ਆਵੇਗਾ। ਰਾਮਕਲੀ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ ਅੱਜ-ਕਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(੨) ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਸੂਰ-ਨੂਪ “ਨਸ, ਗ, ਮਪ, ਧੁਪ, ਨ ਨ੍ਧੁਪ, ਗਮਰੁਸ, ਨਸਰੁਸ, ਗਮਪ, ਧੁਪ, ਧੁਨਸ, ਸਨਧੁਨ੍ਧੁਪ, ਗਮ, ਧੁਪ ਮਗਮ, ਰੁਰੁਸ” ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਬਲ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭੈਰਉ ਅਤੇ ਕਾਲਿਗੜਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਐਖਾ ਹੈ। ਰਾਮਕਲੀ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(੩) ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਦੋ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੂਰ-ਨੂਪ “ਸ, ਗਮਪ, ਪਪਰੁ, ਸ, ਰੁਗ, ਮ—ਧੁਪੁਪ, ਧੁਨ੍ਧੁਪ, ਗਮਧੁਪ, ਪਪਧੁਸ, ਪਗੁ—ਪ, ਰੁਰੁਸ, ਜਾਂ ਨਸਰੁਸ, ਗਮਪ, ਗਮਧੁਪ, ਧੁਨ੍ਧੁਪ, ਪਗੁ, ਪ, ਗੁਰੁਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੌਮਲ 'ਗਾ-ਨੀ' ਗੈਣ ਰਹਿਣਗੇ। ਭਾਵ, ਇਸ ਵਿਚ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਪ੍ਰਥਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਮਨੋਰੜਨ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਪ੍ਰਥਾਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਟੋਡੀ ਦਾ ਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਗ੍ਰਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਮਕਲੀ-ਟੋਡੀ ਜਾਂ ਉਤਰੀ-ਰਾਮਕਲੀ ਆਖਦੇ ਹਨ।

- (8) ਜਾਤੀ ਵਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਸ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਕਲੀ ਦਾ ਇਹੋ ਸਰੂਪ ਅੱਜ-ਕਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਆਸਾਂ ਇਥੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਾਮਕਲੀ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਰੋਬਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੈਵਤ ਦੇ ਵਕੂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ — "ਨਸ, ਗਮਪ ਧੂਪ, ਮੱਪ ਧੂਨੁਧੂਪ, ਸਨਧੂਨੁਧੂਪ, ਗਮਰੁਝਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜਿਵੇਂ — "ਨਸ, ਗਮਪ ਧੂਪ, ਮੱਪ ਧੂਨੁਧੂਪ, ਸਨਧੂਨੁਧੂਪ, ਗਮਰੁਝਸ" ਇਸ ਤੋਂ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਇਕ ਖਾਸ ਭਗੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਪ੍ਰਛੇ ਤੋਂ "ਮੰਪਧੂਨੁਧੂਪ, ਗਮਰੁਝਸ", ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਇਹੋ ਰਾਗ ਵਾਚਕ ਤਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਛੇਟੀ ਜੇਹੀ ਤਾਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਰਾਮਕਲੀ ਤੇ ਭੈਰਉ ਦੋਵੇਂ ਸਮਾਪਕਿਤਕ ਤਾਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਰਾਮਕਲੀ ਤੇ ਭੈਰਉ ਦੋਵੇਂ ਸਮਾਪਕਿਤਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਭੈਰਉ ਵਿਚ 'ਧਾ-ਚੇ' ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਹਨ, ਜਦੋਕਿ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਭੀ ਸੱਚੇ ਯੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਬਦ-ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਚਰਚਾ (ਸਿੱਧ ਗੋਸ਼ਟਿ) ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ੁਦਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਗ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਅਠਾਰਵਾਂ ਹੈ।

ਗ ਮ ਨ
ਚਲਣ—“ਸ, ਰੂ. ਸ—ਗਮਪ, ਧੂਪ, ਮੱਪ, ਗਮ ਧੂ, ਪ—ਮੰਪਧੂਨੁਧੂਪ, ਮੰਪਗਮਰੁਝਸ, ਮਪ ਧੂ, ਨਸ,
ਸਨਧੂਨੁਧੂਪ, ਮੱਪ, ਧੂਨੁਧੂਪਗਮਰੁਝਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਮਕਲੀ ਜਿਥੇ ਇਕ ਭਗੀਤੀ-ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ ਉਥੇ ਸਿੰਗਾਰ ਦੇ ਵਿਯੋਗ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਧ ਜੇਹੀ ਅਂਦਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਭੀ ਸੱਚੇ ਯੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਬਦ-ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਚਰਚਾ (ਸਿੱਧ ਗੋਸ਼ਟਿ) ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ੁਦਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਗ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਅਠਾਰਵਾਂ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਨ ਸ ਮ ਗ
੧. ਨਸ (ਸ) ਧੂਸ, ਸਰੂਸ, ਗ, ਮਰੂਤ ਸ—ਸ, ਗਮਪ, ਮਪਯੁਦ ਪ, ਮੱਪਧੂਧੁਪ, ਗਮਪ, ਗਮ
ਗਰੂਤਸ—।
 ੨. ਸਮ, (ਮ) ਗਪੁ, ਮੰਪ ਧੁਡਪ, ਨਏਪਮੰਪਗਮਗਰੂਤਸ—ਗਮਪਗਮ ਧੁਡਪ, ਧੁਧੁਪ, ਮੱਪਗਮ ਧੁਡਪ,
ਗਮਪਗਮਗਪ. ਮੰਪਧੁਪ, ਧੁਧੁਪਮੰਪ, ਗਮਗਰੂਤਸ—।
 ੩. ਸਗਮਪਯੁਦਮੱਪ, ਨੁ ਧੁਡਪ, ਮੱਪਧੂਧੁਪ, ਪਤਗ, ਮਪ ਧੁਡਪ, ਧੁਧੁਪ, ਨਸਧੂਧੁਪ, ਮੱਪਗਮਯੁਡਪ,
ਗ ਰੂਟਸ, ਮਪ ਧੁਡਸ, ਧੁਨਸ, ਨਸਰੂਂਸ, ਰੂਨਸਨਸਧੂਧੁਪ, ਮਪ ਧੁਡਸ, ਨਸ, ਧੁਧੁਪ, ਮੰਪਧੁਧੁਪ,
ਮੱਪਗਮਰੂਤਸ—।
 ੪. ਮਪ ਧੁਡਸ, ਸਰੂਤਸ, ਗਮਰੂਤਸ, ਨਸਰੂਂਸ ਧੁਡਨਸ, ਗਮਰੂਤਸ, ਨਸ, ਧੁਨਧੂਧੁਪ, ਮੱਪਧੂਧੁਪ ਗਮ
ਨੁ
ਧੁਡਪ, ਮੱਪਗਮਗਰੂਤਸ—ਮਪ ਧੁਡਨਸ—ਨਸਰੂਂਸਧੂਧੁਪ, ਮੰਪ, ਗਮਧੁਡਪ, ਮਪ ਧੁਡਸ, ਗਮਗ
ਰੂਤਸ ਸੰਗੀਮੰਪੈ, ਮੰਪਗਮਗਰੂਤਸ, ਧੁਨਸਰੂਤਸ, ਧੁਨਸਰੂਂਸ, ਨਸ, ਧੁਧੁਪ, ਮੱਪਗਮ, ਪਗਮਰੂਤਸ।
 ੫. ਸ, ਨਸਗਮਪਗਮਯੁਦ ਪ, ਸ ਧੁਡ ਪ ਧੁਡ ਧੁਡ ਸ—ਨਸ, ਸਰੂਂਸ, ਗਮਰੂਤ ਸ, ਗਮਪਗਮਗਰੂਤ
ਸ—। ਸਨਧੂਧੁਪ, ਮੰਪਧੂਧੁਪਗਮਰੂਤ ਸ—। ਸਰੂਸ, ਗਮਗਰੂਸ, ਗਮਪਗਮਗਰੂਤ ਸ, ਨਸ
ਗਮਪਮੰਪਗਮਰੂਸ, ਗਮਧੁਪ, ਮੱਪਧੂਧੁਪਗਮਗਰੂਸ, ਗਮਪਧੁਪ, ਸਨਧੂਧੁਪਮੰਪ ਗਮਗਰੂਸ, ਗਮ
ਪਧੁਸ, ਨਸਰੂਂਸ ਧੁਨਧੂਪਮੰਪਗਮਰੂਤ ਸ, ਮਪ ਧੁਨਸ, ਸਨਧੂਗਮਗਰੂਨਧੂਧੁਪ, ਮੱਪਧੂਧੁਪਗਮਪਗ
ਮਰੂਤ ਸ—।

ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਦੌਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸਥਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੫	੨
੧.	ਗੋੜ ਸ਼ਿਵਿੰਦ ਦ	ਹ ਮ ਔ ਤ	ਮੰਪ ਧੁਨ ਧੁਪ ਮੰਪ	ਧੁਪ ਗਮ ਗਰੁ ਸ
੨.	• • • •	ਮੰਪ ਧੁਨ ਸੰਨ ਧੁਪ	ਮੰਪ ਧੁਨ ਧੁਪ ਮੰਪ	ਧੁਪ ਗਮ ਗਰੁ ਸ
੩.	ਮੰਪ ਧੁਨ ਸੰਨ ਧੁਪ,	ਧੁਨ ਸੰਭੁ ਸੰਨ ਧੁਪ	ਮੰਪ ਧੁਨ ਧੁਪ ਮੰਪ	ਗਮ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ
੪.	• • • •	ਸੰਨ ਧੁਪ, ਧੁਨ ਸੰਭੁ	ਸੰਨ ਧੁਪ, ਧੁਨ ਸੰਭੁ	ਧੁਨ ਧੁਪ, ਮੰਪ ਧੁਨ ਮੰਪ ਧੁਪ ਗਮ ਰੁਸ
੫.	• • • •	ਗਮ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ ਧੁਪ ਮੰਪ ਧੁਪ ਮਗ	ਨਸ ਗਮ ਧੁਪ ਮੰਪ ਰੁਸ, ਨਸ ਗਮ ਧੁਪ	ਨਸ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਸ ਗਮ ਧੁਪ ਨਸ ਧੁਨ ਮੰਪ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ
੬.	• • • •	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ, ਗੱਗ ਰੁਸ, ਰੁਨੁ ਸੰਨ,	ਮੰਪ ਧੁਪ, ਮੰਪ ਧੁਨ ਨਸ ਗਮ, ਰੁਗ ਮਪ, ਸੰਨ ਨਧੁ, ਨਨੁ ਧੁਪ,	ਧੁਪ, ਮੰਪ ਧੁਨ ਸੰਨ ਗਮ ਧੁਪ, ਮੰਪ ਧੁਨ, ਧੁਪ ਨਸ, ਧੁਨ ਸੰਨ ਮਮ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਤਰਾ

੧.	ਦੀ ਤ ਨ ਦ	ਦਿਆਤ ਲ ਕਿ	ਸੰਭੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਪ	ਗਮ ਧੁਪ ਨਸ ਰੁਸ
੨.	• • • •	ਸੰਭੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਪ	ਧੁਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਗਮ ਧੁਪ ਨਸ
੩.	ਨਸ ਗੱਗ ਰੁਸ, ਨਸ	ਰੁਨੁ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮੰਪ	ਧੁਨ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਪ	ਗਮ ਧੁਪ ਨਸ ਰੁਸ
੪.	• • • •	ਧੁਪ ਧੁਪ ਮੰਪ ਮਗ	ਮਗ ਰੁਸ, ਰੁਗ ਰੁਗ	ਸੰਭੁ ਸੰਨ ਸੰਨ, ਧੁਨ ਧੁਨ ਧੁਨ ਸੰਨ ਸੰਡ
੫.	• • • •	ਸੰਨ ਧੁਪ ਧੁਨ ਸੰਡ,	ਸੰਨ ਧੁਪ ਧੁਨ ਸੰਡ, ਧੁਪ ਮੰਪ ਗਮ ਗਰੁ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਪ ਧੁਨ ਸੰਡ, ਗਮ ਧੁਪ ਨਸ
੬.	ਨਸ ਧੁਨ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮੰਪ ਗਮ ਗਰੁ ਨਸ,	ਮੰਪ ਧੁਨ ਸੰਭੁ ਨਸ ਸਰੁ ਰੁਗ ਗੱਗ, ਗਮ	ਨਨੁ ਨਸ, ਸੰਭੁ ਨਸ ਮਮ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਧੁਨ	ਧੁਨ ਧੁਪ ਮੰਪ ਧੁਪ ਨਨੁ, ਨਸ ਸੰਨ ਰੁਸ

੧. ਰਾਖਾ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਪੀ ॥
 ਜਿਨ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਨ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਥਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥
 ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੩॥
 ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੇ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥
 ਲੰਪਟ ਚੌਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਸਤਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥
 ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੫॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥

(ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੨੦-੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਗਮ	ਮਨੁ	ਧੁਪ	ਪ
ਗੋਡ	ੜੜ	ਬਿੰਦ	ਪ
ਜਿ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਪ
ਸ	ਨ	ਗ	ਪ
ਤਿ	ਨ	ਕੀ	ੜੜ
ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ
ਜਿ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਜੀ
ਸ	ਸ	ਗ	ੜੜ
ਸ	—	ਸ	—
ਜੀ	ੜੜ	ਉ	ੜੜ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਭ	ਭ	ਭ	ਗ
ਨ	—	ਨ	ਪਮੰ
ਸੇ	ੜੜ	ਸੇ	ਤੁ
ਸ	ੜੜ	ਸ	ਨ
ਗ	ਮ	ਮ	ਹੀਂ
ਪੀ	ਪੀ	ਪੀ	ਹੀਂ
ਮ	ਪ	ਮ	ਪ
ਅ	ਅ	ਅ	ਅ
ਮ	ਪ	ਮ	ਪ
ਅ	ਅ	ਅ	ਅ

ਅੰਤਰਾ

੩	X	੨	੦
ਨ	ਧੁ	ਸ	ਨ
ਮ	ਯ	ਜੇ	ਭੀ
ਕ	ਜ	ਜ	ੜੜ
ਨ	ਨ	ਜੇ	ਜੇ
ਧੁ	ਨ	ਜੇ	ਜੇ
ਮ	ਨ	ਜੇ	ਜੇ
ਕ	ਨ	ਜੇ	ਜੇ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਸ	ਨ	ਨ	ਨ
ਨ	—	—	—
ਸ	—	—	—
ਸ	—	—	—
ਨ	—	—	—
ਸ	—	—	—
ਨ	—	—	—
ਸ	—	—	—
ਨ	—	—	—
ਸ	—	—	—
ਨ	—	—	—

ਪ	ਪਿੰ	ਪ	ਪੁਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪਮ	ਕ	ਕੁ	—	ਸ	ਸ
ਤ	ਵਡ	ਨਿ	ਧਿ	ਤ	ਰ	ਨ	ਤਾ	ਰ	ਨ	ਚਿ	ੜੜ	ਤਾ	ਤ	ਸ	ਮ	ਨਿ
ਨ																
ਸ	ਗਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪੁਨ	ਧੂ	—	ਪ	—	ਗਮ	ਮਨੁ	ਧੂਪ	ਪ	
ਇਕ	ਨਿਮ	ਖ	ਨ	ਇ	ਹ	ਮ	ਨਾ	ਲਾ	ਦ	ਇਆ	ਦ	ਗੁਡ	ੜੜ	ਵਿੰਦ	ਦ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਚਾ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਢੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਤੂ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸੋ ਧਿਆਏ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥
 ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
 ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਢੂਜਾ ਨਾਰੀ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥
 ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
 ਭਉ ਭਾਗਾ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਜਪੈ ॥੩॥
 ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਫਾਹੇ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਚਾ ਧਨੁ ਲਾਹੇ ॥
 ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ॥੪॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੯੩)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩		X		੩	
ਮ	ਗਮ	ਨੁ	ਧੂ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ
ਤੁ	ਰ	ਲਾ	ਤਾ	ਰ	ਲਾ	ਪ੍ਰ	ਤ
ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ
ਮੁ	ਕਾ	ਸ	ਸ	ਰ	ਲਾ	ਮ	ਕ
ਸ							
ਨ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ
ਤੁ	ਧ	ਬਿ	ਨ	ਲ	ਲ	ਨੁ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਹ	—	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਤੇ	—	ਰੀ	—	ਸ	ਮ	ਰ	ਣ	ਪੂ	ਰੋ	—	ਸਾ	ਰ	ਦੇ	—
ਸੰ	ਰੁ	ਕੁ	ਗੁ	ਮੁ	ਗੁ	—	ਸੰ	—	ਨਸੁ	ਰੁ	ਸੁ	ਰੀ	ਨ	—
ਤੁ	ਧ	ਬਿ	ਨ	ਦੁ	ਦੁ	—	ਜਾ	—	ਨਾ	ਦੁ	ਹੀ	ਦੀ	ਕੈ	—
ਨ	ਨ	ਸੁ	ਨ	ਨ	ਨ	ਲ	ਧ	ਪੂ	ਮ	ਗ	ਨ	(ਹ)	ਗੁ	—
ਮੁ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਡ	ਬ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਪਾ	ਰ	ਰੁ	ਹ
ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਪ	ਏ	—	ਪੂ	—	ਪਾ	ਨਸੁ	ਸੁਵੁ	ਸੁਨ	ਪਨ	ਪੁਪ
ਸੈ	—	ਪਿਆ	ਸ	ਏ	—	ਪੂ	—	—	ਰਾ	ਡੁ	ਜਿ	ਸਡ	ਰਾ	ਮ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੩. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਜ)

ਜੇਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਛਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਰੁ ਨਵਾਈਐ ॥੧॥
 ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥
 ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੇ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਉੱਚੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥
 ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੇ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੪॥
 ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥
 ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥੫॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੮੮੧)

ਅਸਥਾਈ

X	ੴ	O	ੴ
ਨ ਯ ਰ ਹ	ਪ ਰ ਿ ਨ	ਪ ਗ ਕਾ	ਮ ਗ ਕਾ
—	ੴ	—	ੴ
S	S	S	S
ਮੁ ਰਦ	ਪੁਨ ਰਿਦ	ਪ ਗ ਕਾ	ਮ ਗ ਕਾ
ਪ ਨ	ਪ ਨ	(H)	(H)
—	—	S	S
ਨ ਹਉ	ਰ ਪਾ	— ਲੀ	— ਲੀ
ਸ ਪਾ	ਸ ਮਲ	ਸ ਪ	ਸ ਮਲ
ਸ ਮ	ਸ ਲ	ਸ ਪ	ਸ ਪ
ਗ ਮ	ਗ ਮ	ਪੁਨ ਰਦ	ਪੁਨ ਰਦ
ਮ ਲ	ਮ ਲ	ਖ ਖ	ਖ ਖ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਜੇ	— ੱ	ਪ ਵ ਛ	ਨ ਪ ਭਾ	— ੱ	ਨ ਗ ਹੋ	ਸ ਵਹਿ	— ੱ	ਸ ਵ ਡ	ਸ ਮੇ	ਨ ਮੇ	ਗ ਕੁ	ਸ ਰੇ	— ੱ
ਸ ਜਨ	ਨ	ਪ ਮਿ ਲ	ਪ ਧਿਆ	— ੱ	ਸ ਲ ਨ	ਨ ਲ ਨ	— ੱ	— ੱ	— ੱ	ਨ ਸ ਔ	ਨ ਸ ਔ	ਨ ਧ ਿ	— ੱ
ਪ ਰ ਹ	ਮ ਰਿ	ਪ ਜ ਨਦ	ਪੁ ਨ ਅ	— ੱ	ਪ ਮ ਤ	ਮ ਗ ਕੁ	— ੱ	ਮ ਗ ਟ	ਮ ਸ ਰਦ	ਗ ਨੀ	ਗ ਨੀ	ਸ ਰੇ	— ੱ
ਸ ਵਡ	ਮ ਤ	ਗ ਗੀ	ਪ ਰਿ	— ੱ	ਪ ਨ ਨ	ਪੁ ਵਾ	— ੱ	ਪ ਵਾ	ਸ ਦੀ	ਪ ਸ	ਗ ਰਾ	ਮ ਮੋ	ਪ ਕਉ

—ਵਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਾਧੋ ਕਉਣ ਜੁਗਤਿ ਅਥ ਕੀਜੇ ॥

ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

ਕਉਣੁ ਨਾਮੁ ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥

ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੈ ਤਿਹ ਕੀਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰੁੜ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਰੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ, ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਿਧਾਰੈ ॥

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ, ਅਪਨੇ ਜਨਮ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੯੦੨)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
			ਪ ਗ ਸਾ ਯ
ਪ ਕਉ — s	ਪ ਨ ਜੁ	ਪ ਮੰ ਗ	ਪ — s,
ਗ ਜਾ — ਤੇ s	ਪ ਮ ਰੁ	ਪ ਅ ਅ	ਪ s, s
ਗ ਰਾ — ਮ	ਗ ਦੁ ਤ	ਮ ਮ ਤ	ਗ ਸ ਲ
ਗ ਰਾ — ਮ	ਪ ਮ ਡ	ਪ ਧ ਸ	ਮ ਗ ਹ
	ਗ ਗ ਗ	ਮ ਮ ਨ	ਗ ਸ ਸ
	ਗ ਗ ਗ	ਸ ਸ ਨ	ਸ ਸ —
	ਗ ਗ ਗ	ਯ ਯ ਯ	ਯ ਯ —
	ਗ ਗ ਗ	ਭੀ ਜੈ ਜੈ	ਭੀ ਜੈ —

ਅੰਤਰਾ

* ਗ ਮ	H ਨ	H ਮਾ	ਨ ਪੁ ਇਆ	— s	ਨ ਪੁ ਮਹਿ	— s	ਨ ਸੁ ਰਿ	ਸ ਸੁ ਰਿ	ਸ ਸੁ ਰਿ	ਸ ਸੁ ਰਿ	
* ਹ ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
* ਨ ਬੂ	— s	— ਜੈ	ਸ ਨ	ਸ ਹ	ਸ ਕ	ਸ ਛ	ਨ ਪੁ	— s	— s	— s	— s
* ਸ ਕਉ	— n	— ਨਾ	ਸ ਜ	ਨ ਮ	ਧ ਗ	ਪ ਜਾ	ਮ ਜਾ	ਹ ਕੈ	ਪ ਜਾ	ਗ ਸਿ	ਮ ਹੈ

੧੩੬

* प ० — प | प प सं सं न् य नु प ० प | — — ग म
 पा ० स वे | प ए नि र बा ० स ना ० प ० स, मा ये
 —बाकी त्रुकां अंतरे ते लाओ ।

੫. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥ ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥
 ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥
 ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੇ ਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪ੍ਰਬਾਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥ ਤਿੜੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥
 ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੇ ਅਰਧ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥
 ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਟੀਏ ॥ ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ॥
 ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥
 ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਬਿੜਕੀਆ ॥
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥
 ਇਉ ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੮੬)

ਅਸਥਾਈ

ਸ	ੴ	ਨ	੨
* ਪ ਕਿੰ	ਰੂ ਸ	ਗ ਸ	ਪ ਧ
ਕ ਵੇ	ਰੀੜ	— ਸ	ਧ ਵਾ
		ਅ	ਦ ਸ
		ਨੂ	ਪ ਜੈ
		ਪ	— ਸ

ਪ	ਨ	੨
ਗ	ਪ	ਪ
ਜੈ	ਗੀ	ਗ
	ਦ	ਮ
		ਪ
		ਗਮ
		ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਚ	੦	ਰ	ਪ	ਧ	੦	ਗੀ	੦	ਨ	੦	ਨ	੦
								ਤ			
								ਮਾ		ਸ	ਨਹਿ
								ਦ		—	੬

ਧ	ਨ	੨
ਪ	ਪ	ਪ
ਖ	ਭੀ	੦
	ਦੇ	

ਸ	ਨ	੨
ਨ	ਸ	ਸ
ਦ	ਅ	੦
	ਟੀ	

ਸ	ਨ	੨	
ਨ	—	ਸ	—
ਮਾ	ਦ	ਨਹਿ	੬

ਸ	ਨ	੨	
ਨ	—	ਸ	—
ਖਾ	ਦ	ਨਹਿ	੬

ਸ	ਨ	੨	
ਨ	—	ਸ	—
ਗ	ਦ	ਨਹਿ	੬

ਸ ਨ ਸ ਗ ਮ | ਪ ਧ ਨ ਸ | ਸ ਵ ਸ ਨ | ਸ ਧ ਨ | ਧ ਨ — ਪ —
 ਤਾ ਸ ਭੀ ਦ ਜੇ ਸ ਗੀ ਸ | ਅ ਸ ਦ | ਨ ਸ ਲਹਿ ਸ ਆ ਸ
 ਨੌਟ—ਇਸੇ ਸਥਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਨੇ: ਵੋ।

ੴ. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	੦
* ਪਧੁ ਨ ਧੁ	ਪ ਗੀ ਸ ਸਸ ਸਸ	ਮ ਅ ਨੁ ਪ ਗ ਵਾ	ਮ — ਮੈ ਸ
* ਕਿੰਦ ਦ ਕੁ	ਗੀ ਸ ਸਸ ਸਸ	ਅ ਨੁ ਪ ਗ ਵਾ	
— ਗ ਜੇ ਗੀ	ਗ ਆ ਸ ਸ ਸ	ਮ ਰ ਵਾ	ਸ ਰੇ ਸ ਸ ਸ

ਅੰਤਰਾ

੩	੨	੦	
ਸ ਸ ਗ ਪ	ਮ ਗ ਸ ਰਹਿ ਸ	— ਧ ਨ ਸ ਧੁ	ਮ ਪ ਮ —
ਚਾ ਰ ਪ੍ਰ	ਬ ਰ ਸ ਰਹਿ ਸ	— ਧ ਨ ਸ ਧੁ	ਮ ਸ ਨਹਿ ਸ
H ਖ ਟ ਭੀ	ਗ ਮ ਪ ਦੇ ਸ ਬਾ ਸ	— ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਧੁ	ਧੁ — ਪ ਨਹਿ ਸ
— ਮ ਮ ਪ	ਨ	— ਸ ਕੇ ਸ	ਨ — ਸ —
— ਦਸ ਅ ਸ	ਧੀ ਸ ਮਿ ਲ ਦੇ ਸ	— ਸ ਕੇ ਸ	ਬਹਿ ਸ ਆ ਸ
— ਰੁ ਜੋ	ਸ ਗੀ ਸ ਭੇ ਸ	— ਸ ਦ ਨ	ਧੁ — ਪ ਆ ਸ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਏ ਕੇ ਫੁਨਿ ਬੈਕ੍ਰੂਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥੨॥
ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਿ ਨਰਾਇਨ ਸੁਧ ਆਈ ॥
ਜਾਂ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥੩॥
ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਪਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥੪॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

੦ * *	ਸ ਓ ਟ ਲੇ	ੜ ਮ ਹ ੜ	— ੯ ੯	ਮ ਹ ਰ ਿ	ਗ ਨਾ	ੴ ੯ ੯	ਪ ਮਾ	— ੯	ਪ ਰੇ	ਮ ਸ	ਪ ਹ	ਯੁਨ
੧ ੨ ੩	ਪ ਓ ਟ ਲੇ	ੜ ਪ ਹ ੜ	੯ ੯ ੯	ਪ ਮ ਰ ਿ	ਮ ਨਾ	੯ ੯	ਪ ਮਾ	— ੯	ਮ ਸ	ਗ ੯	ਹ ੯	ਸ
— — ੪	ਸ ਗ — ਕੈ	ਨ ੦ ੦	੦ ੦	ਸ ਸ	ਗ ਨ	੦ ੦	ਗ ਮ	— ੦	ਗ	— ੦	ਸ ੦	— ੦
੫ ੬	ਜਾ ਜਾ	ਸ ਸ	੦ ੦	ਮ ਰ	ਨ	੦ ੦	ਰ ਮ	ਤ	ਨ ੦	੦ ੦	ਸੈ	੦
੭ ੮	ਮ ਮ ਗ ਵਹਿ	ਪ ਪ ਪ ਪ	੦ ੦ ੦ ੦	ਪ ਪ ਧ ਨ	ਨ ੦	੦ ੦	ਪ ਨ	— ੦	— ੦	— ੦	ਮਗ	ਗੁਸ

ਅੰਤਰਾ

— ੧	ਪ ਬ	ਪ ਭ	ਪ ਭ	ਨ ੦	੦ ੦	ਨ ੦	ਨ ੦	ਸ ਜ	ਸ ਜ	ਸ ਕਉ	— ੦	ਨ ਜਾ
— ੨	ਨ ਜੇ	ਪ ਹ	ਪ ਰਿ	ਨ ੦	੦ ੦	ਸ ਕੈ	ਸ ਗੁ	ਸ ਨ	ਹੁ	ਗਾ	— ੦	ਸੰਨੈ
— ੩	ਮ ਜਨ	ਪ ਮ	ਪ ਜੁ	ਧ ੦	੦ ੦	ਪ ਕੈ	ਪ ਕੈ	ਮ ਪਾ	ਮ ਪਾ	ਮ ਬੋ	— ੦	ਵੁਇ

੧੩੯

— ਹ ਗ ਮ | ਪ — ਧ ਨ | ਧ ਸ | ਧ ਤ | ਧ ਵ | — ਮਗ ਰਸ
 ੴ ਵ ਨ ਥੈ | ਕੁੰ ਨ ਠ ਸਿ | ਧ ਤ ਧ ਵ | — ਸ ਸ ਸ ਸ
 — ਬਾਬੀ ਦੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਨੁੱਤ ਲਖ)

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
 ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥੨॥
 ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਡ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥
 ਆਨ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥
 (ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

x	੦	੨	੦	੩	੪
ਨ	ਮ	ਗ	ਪ	ੜ	ਪ
ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ੜ	ਰ
ਗ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	—	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ
	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਜ	ਪ	ੜ
ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਸਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਨ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ
ੜ	ੜ	ੜ	ਸਗ	ਲੜ	ਧਿ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ

ਸ	—	—	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ'	ਪ	ਪ੍ਰਣ	ਯ
ਰ	—	—	ਗ	ਤ	ਕੁ	ਰਾ	—	ਸ	ਤ	ੱਤ	ਤ
ਪ	—	—	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਪ	ਗ	—	ਮ
ਸ	—	—	ਗੁ	ਰ	ਪੁ	ਰਾ	—	ਸ	ਮੇ	ਸ	ਰਾ...

— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਚਾ ਰਾਮਕਲੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਿੱਤ ਲਜ)

ਰੂਪ ਹੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗ ਚਲੇ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ਕਨਿਕ ਵਾਮਿਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ ਖਰਬ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ॥ ਨਹ ਸੰਗਿ ਗਾਮਨੀ ॥੧॥

ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰੂ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਉਰਥਿ ਪਰਿਓ ਭਰਮਿ ਮੌਹਿਉ ਇਹ ਬਿਖਰ ਛਾਮਨੀ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥੨॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ਪ. ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

x	o	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਸ	—	—	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਮ	ਪ	ਪ੍ਰਣ	ਯ
ਨੀ	—	—	ਗ	ਤ	ਕ	ਕ	ਨਿ	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ
ਪ	—	—	ਮਗ	ਮ	ਪੁ	ਪੁ	—	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ
ਨੀ	—	—	ੱਤ	ੱਤ	ਕ	ਕ	ਨਿ	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ
ਪ	—	—	ਮਗ	ਮ	ਪੁ	ਪੁ	—	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ
ਮ	—	—	ਗ	ਗ	ਕੁ	ਕੁ	—	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ
ਗ	—	—	ਗ	ਗ	ਤਿਆ	ਤਿਆ	—	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ
ਮ	—	—	ਗ	ਗ	ਤਿਆ	ਤਿਆ	—	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ
ਮਾ	—	—	ਗ	ਗ	ਤਿਆ	ਤਿਆ	—	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ
ਮਾ	—	—	ਗ	ਗ	ਤਿਆ	ਤਿਆ	—	ਕ	ਕਾ	ੱਤ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਨ	—	—	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸ	—	—	ਤ	ਤ	—	ਤ	ਨ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਅ	—	—	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ
ਸ	—	—	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਲ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ
ਅ	—	—	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਲ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ

ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਪ	ਪ	ਹ	ਨ	ਹ	ਮ	ਗ	ਗ	ਪ	—	ਪ
ਮ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰੈ	ਰੈ	ਨਹ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਗ	ਗ	ਰਾ	ਸ	ਮ
ਸ	—	—	—	—	ਪ	ਪ	ਕ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਕ	ਕ	ਧਾ	ਨੁ	ਪ

ਪ	—	—	—	ਮਗ	ਮ	ਧ	ਧ	—	—	ਨ	—	—	ਪ	ਪ	ਪ
ਨੀ	—	—	—	ਸੁ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	—	—	ਧੁ	ਧ	ਧ	ਰੰ	ਗ	ਸ...

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਚਿ ।

੧੦. ਰਾਚਾ ਰਾਮਕਲੀ ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਬਛੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੮੮੫)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
x	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	—	—	—	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ
ਪ	—	—	—	—	ਜ	ਜ	ਜ	ਪ	ਪ	—	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਗੋ
—	—	—	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਪੁ	ਪੁ	—	ਹੰ	ਹੰ	ਪ	—	ਨੁਪੁ
—	—	—	—	—	ਲ	ਲ	ਲ	ਲਾ	ਲਾ	—	ਲ	ਲ	ਲ	—	ਸੁ
—	—	—	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧ	—	ਗੋ
—	—	—	—	—	ਜ	ਜ	ਜ	ਪ	ਪ	—	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧ	—	ਗੋ
—	—	—	—	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਸ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗ	—	ਗੁ
—	—	—	—	—	ਲ	ਲ	ਲ	ਲਾ	ਲਾ	—	ਗ	ਗ	ਗ	—	ਗੁ
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਸ

ੴ ਤਰਾ

		ନ ମ ରା	—	ମ ର	ନ ତୀ	—	ମ ର	—	ମ ର	—	ମ ର
ମ ର	— ସ	— ସ	ମ ରି	ମ ର	ନ ତୀ	— ସ	— ସ	— ସ	ମ ରି	— ସ	ମ ର
ମ ର	— ସ	ପ୍ର ସ୍ସ	ମ ରି	ଗ ର	ମ ନ	ପ୍ର ସ୍ସ	ଖା	— ସ	ପ୍ର ସ୍ସ	— ସ	ପ୍ର ସ୍ସ
ମ ର	— ସ	— ସ	ନ ସ	— ସ	— ସ	ପ୍ର ସ୍ସ	କା	— ସ	ହୁ ସ	— ସ	ପ୍ର ସ୍ସ
ପ ର	— ସ	— ସ	ପ ର	ପ ର	ପ୍ର ସ୍ସ	ମ ରି	— ସ	— ସ	ମ ରି	— ସ	ମ ରି

—ਬਾਕੀ ਤਕਾਂ ਉਡੇ ਲਿਖੇ ਅਨਸਾਰ ਅੰਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ :—ਊਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੇਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਸ ਵਖੋ-ਵਖ ਹੈ।

੧੧. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ 'ਪੜਤਾਲ', ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਭਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰੁ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥
 ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥
 ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨੀ ਕਹਾਨੀ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਭਵਰ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥
 ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥
 ਸਹਰ ਸੁਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕ ਜਿਨਿ ਇਹ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥

(रामकली भः कबीर जी, पੰਜਾ ੯੨੦)

અમદાવાદી

۹۸۳

ਪ	—	ੴ	ਪ	ਨੀ	—	ੴ	ਪ	ੴ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ੴ	ਪ	ਨੀ
ਸ	—	ੴ	ਸ	ਤ	ਨ	ਪ	ੴ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਗ	ਰ
ਅ	—	ੴ	ਤ	ਰ	ਜੇ	ੴ	ੴ	ੴ	ਰ	ਵ	ਵ	ਮ	ਪ	—	ਗ	ਰ
ਰੂ	—	ੴ	ਸ	ਸਿਆ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਖ	ਨ	ਵਿ	ਨ	ਸ	—	ਰੂ	ਦ
ਸ	—	ੴ	ਸ	ਨ	ਪ	ੴ	ਪ	ੴ	ਜਾ	ਲੈ	ਰ	ਨੀ	...	—	ਦ	ਦ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਇਕਤਾਲ ਦੀ ਨਾਮ ਲਿਜ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਮ ਪ ਅ	ਨ ਪ	—	ਨ ਕ	ਨ	—
ਤਰ ਵ ਡਰ	ਏ	ੱ	ਅ	ਸ ਨੰ	ਸ ਥਾ
ਨ ਧ ਧ ਧ	ਨ ਨ	ਸ ਰ	ਸ ਮ	ਗੁ ਰਿ ਗ	ਸ ਸ
ਪੁਹ ਪ ਪ	ੱ	ਕੁ	ਸ	ਗੁ ਆ	—
ਨ ਸ ਸ ਨੁ	ਸ ਨ	ਧੀ	ਧੀ	ਮ ਗੈ	—
ਇਹ ਅ ਅ	ਰਿ	ਤ	ਬਾ	—	ਮ ਰੇ
ਪ ਪ ਧ ਰਿ	ਸ ਪ	—	ਸ ਕ	ਨ ਧ	ਗ ਰੁ
ਤਿਨ ਹ ਰਿ	ੱ	ਕੇ	ਰਿ	ਪ ਆ	—
ਸ — —	ਗ	ਮ	ਪ	—	—
ੱ	ਜਾ	ਜਾ	ਜਾ	ਜਾ	ਜਾ
ੱ	ਨੀ	ਜਾ	ਜਾ	ਜਾ	ਜਾ
ੱ	...	ਰੇ...	X	ਦਿਕਤਾਲ	ਅਸਥਾਈ...

ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਇਕਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਿਜ)

×	੦	੨	੩	੦
ਪ ਮ	ਨ ਪ	—	ਸ ਕ	—
ਭ ਵ	ਰ	ੱ	—	ਸ ਪ
ਨ ਹ	ਨ ਸ	ਰ ਸ	ਸ ਧ	ਪ ਸ,

ਪ	—	ਪ	ਧ	ੴ	ਮ	ਪ	ੱ	ੰ	ਮ	ਊ	ਮ	ਥ
ਥ	—	ਰ	ਹ	ਾ	ਲ	ਸ	ੱ	ੰ	ਊ	ੰ	ਥ	ਥ
ਗ	ਗ	ਪ	ਹ	—	ਗ	ਸ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਧ	ਰਿ	ੱ	ੰ	ੰ	ਗ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਨ	—	ਸ	ਸ	ਕ	—	ਸ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਧ	—	ਰ	ਹ	ਹ	ੱ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਮੰ	ੰ	ਰ	ਹ	ਕ	ਗ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਕ	ਗ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਪ	ਵ	ਨ	ਤ	ਕ	ਗ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਮ	—	ਪ	ਧ	ਨ	ਗ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਆ	ੰ	ਕ	ੰ	ਸੰ	ਵ	ੱ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧੁਪ	ਗ	ਮ	ਨੀ	ਪ	—	ਧੁ	ਨੀ	ਰੇ... ਇਕਤਾਲਾ ਅਸਥਾਈ...
ਵ	ਰਿ	ਆ	ੰ	ੰ	ਜਾ	ਨੀ	ਜਾ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ

SIKHBOOKCLUB.COM ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲੜ)

o		x	
ਮ	ਮ ਹ ਪ ਪ	ਨ	ਸ
ਸ	ਸ ਹ ਜ ਅ	ਧੁ ਦ ਨ ਦਿ ਨ	ਸੁ ਸ ਸ ਸ —
ਨ	ਧੁ ਧੁ ਧੁ —	ਨ ਨ ਸ ਸ	ਸੁ ਸ ਸ —
ਧ	ਧੁ ਧੁ ਧੁ —	ਲ ਲ ਹ ਰ	ਖਿਆ ਸ ਸ ਸ
ਨ	ਨ ਸ ਨ ਕ	ਧੁ ਪ ਪ —	ਧੁ — ਪ ਪ
ਕ	ਕ ਹ ਸ ਕ	ਧੁ ਰ ਹਉ ਸ	ਸੇ ਸ ਵ ਕ
*	ਮ ਗ ਮ ਪ	ਪ ਮੰ ਪ ਧੁ	ਮ ਗ ਰ ਸ
*	ਜਿ ਨ ਇਹੁ	ਬਿ ਰ ਵਾ ਸ	ਖਿਆ ਸ ਸ ਸ

x
 ਸ — — ਗ | ਮ ਪ — ਧੁ | ਸ
 ਸ ਸ ਜਾ ਨੀ ਜਾ ਸ ਨੀ | ਰੇ... ਇਕਤਾਲਾ :— ਅਸਥਾਈ ਗਾਊਣ ਤੋਂ ਥਾਏ
 ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਹੈ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕ.)

੧੨. ਰਾਣ ਰਾਮਕਲੀ 'ਪੜਤਾਲ' ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਨਰ ਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਜਲਨ ਥਲਨ ਬਸੁਪ ਗਗਨ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਨ ਪਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕਰਨ ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰੰਹਾਰੈ ॥੧॥
ਗੈਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ਉੱਚ ਮੂਚ ਆਪਾਰੈ ॥
ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੇਲ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੨॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

		੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਗ
ਬਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੰ	੮੮	ਨ	ਰਹ	ਮ
ਪ	—	—	ਮ	ਪ	—	—	ਪ	ਮ
ਕਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੰ	੯	੯	੯	ਸ
ਗ				ਗ		ਗ	ਗ	ਗ
ਮ	—	—	ਪਮ	ਰੰ	ਕੁ	ਸ	ਮ	ਪ
ਸੁ	੯	੯	ਧਾ	ਨ	ਗ	ਨ	ਕ	ਕ
ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਰੰ
ਬਾ	੯	੯	੯	ਰੰ	੮੮	ਨ	ਰਹ	—

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਠਾਅ ਲਜ ਵਿਚ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਹ	ਰ	ਨ	ਧ	੯	੯
ਧ	ਰ	ਨ	ਰ	ਨ	ਨ
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਕ	ਰ	ਨ	ਪ	ਧ	ਪ
ਕ	ਨ	ਨਹ	੯	ਨ	ਨ
ਮ	—	ਮ	—	ਸ	ਸ
ਭੀ	੯	ਰ	ਪੀ	੯	੯
ਨ	—	ਨ	—	ਨ	ਨ
ਨ	੯	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ
ਉ	੯	ਚ	ਮੂ	੯	੯
ਉ	੯	ਚ	੯	੯	੯
ਉ	੯	ਚ	ਅ	੯	੯
ਉ	੯	ਚ	ਪਾ	੯	੯
ਉ	੯	ਚ	੯	੯	੯
ਉ	੯	ਚ	੯	੯	੯

ਸ ਸ ਸ | ਸ ਨ | ਕੇ ਸ | ਪ ਧ ਲ | ਪ ਗ ਣ | ਮ ਜ ਸ | ਮ ਲ

× ਤਿਨਤਾਲ...ਅਸਥਾਈ

ਸ — — | ਸ ਨ | ਪ ਧ ਲ | ਪ — — ਮ | ਪ ਧ ਨ | ਸ ਨਰ...

ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ, ਗਾਊਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਉਚੇਚਾ ਧਿਆਨ ਰਖੋ, ਕਿ ਬਾਬੀ ਤਾਲਾਂ
ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਲਈ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣ।

(ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੯੭

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਵਾਈ—ਮ | ਠਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੰਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) |
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ਰਿਖਤ-ਪੈਵਤ’ ਅਤੀ ਕੇਮਲ।

ਆਰੋਹ—ਨ ਰੁ ਗ ਮ ਮੰ, ਗਮ, ਪਧੁ, ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ, ਧੁ ਪ ਮ, ਗ ਰੁ, ਗਾਮੰ, ਗਮ, ਗ ਰੁ ਸੰ।

ਨ ਮ ਨ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਧੁ, ਨਸ, ਗ ਮ, ਧੁ, ਪਮ, ਗਮ ਗਰੁ, ਨਰੁ ਗਾਮੰ, ਗਮ—।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨੂੰ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਕੋਈ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਾਰਵਾ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਐਸੇ ਸੰਗੀਤ ਵੇਡਾ ਭੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨੂੰ ‘ਪ੍ਰਭਾਤ-ਭੈਰਉ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ-ਬਿਭਾਸ’ ਦੀ ਸੰਗਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਹੜਾ, ਬਿਹੁਗੜਾ ਅਤੇ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ, ਦੇਵਗੀਧਾਰ, ਗੰਧਾਰ ਇਕ ਰਾਗ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ—ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਭੀ ਇਕੋ ਹੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਤ-ਭੈਰਉ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ-ਬਿਭਾਸ ਦੀ ਸੰਗਤਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਮਿਸ਼ਨਿਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭੈਰਉ, ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ‘ਪ੍ਰਭਾਤ-ਭੈਰਉ’ ਅਤੇ ਬਿਭਾਸ ਅੰਗ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਤ-ਬਿਭਾਸ (ਬਿਭਾਸ-ਪ੍ਰਭਾਤੀ) ਰਾਗ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭੈਰਉ, ਮਾਰਵਾ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਦਾ-ਚਿੱਤ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਾ ਠਾਟ ਭੈਰਉ, ਜਾਤੀ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੰਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਘਟ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੀ ਕੋਈ ਇੱਕਾ-ਦੁੱਕਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲਾਗਲੁ 'ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ' ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਰੂਪ ਇਕ ਨਿਵੇਂਕਲੀ ਥਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਵਿਚ ਮੁਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੈਰਉ, ਕਾਲਿੰਗੜਾ

ਅਤੇ ਲਾਲਿਤ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਚੰਗਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ : "ਸਰੁਗਮ, ਪਧੁਪ, ਮ ਗ ਰੁ, ਗਮ,

ਨ
ਗ ਰੁ ਸ, ਕਾਲਿਗੜਾ। ਸ, ਨ ਰੁ ਗ ਮ ਮੈਂ ਗ ਮ, ਰਾਗ ਲਾਲਿਤ ਅਤੇ 'ਮਪ ਧੁ, ਨਸ, ਨਸ ਰੁਸ਼ਨ ਲਧੁ,
ਪ, ਮਪਗਮਪੁ, ਪਮਗਰੁ, ਸ" ਇੰਜ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੂਧ ਮੱਧਮ
ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੂਧ ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਵਧੇਰੇ ਸੰਦਰ
ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਲਾਲਿਤ ਅੰਗ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ

ਨ
ਚਲਣ 'ਨਸ, ਧੁ, ਨਸ ਨਰੁਗਮ, ਗਮਪੁਪ, ਮਪਗਮ, ਗਰੁ, ਸਰੁਗਮਮੋ, ਗਮ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੌਡੀਰ ਅਤੇ ਭਗਡੀਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਖਯਾਲ, ਭਜਨ
ਗਜ਼ਲ ਗੀਤ ਹੀ ਅਧਿਕ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਗ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ
ਤੁਹਾਹਾਂ ਹੈ।

ਨੋਟ :—ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਜਾਂ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਬਿਭਾਸ ਅੰਗ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਤੀ-

ਮ ਨ
ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ :—' ਸ, ਨਧੁ ਸ, ਗਮ, ਪਧੁਮਪਗਮ, ਧੁ, ਨਸ, ਨਧੁ
ਪਗ, ਪਧੁਪ, ਗਪਗਰੁਸ ਜਾਂ ਸ, ਗਪਧੁ, ਪ, ਗਪਧੁਸ਼, ਨਸ, ਨਧੁ, ਪਧੁਮਪਮ, ਗਰੁ,
ਗ
ਸਰੁਗਮਮੋ, ਮ,' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਤੀ-ਬਿਭਾਸ ਬਣੇਗਾ। ਬਾਬੀ ਪ੍ਰਭਾਤੀ-ਬਿਭਾਸ
ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਵ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਸ ਨਧੁ, ਨਸ, ਸਨਰੁਸ, ਨਧੁ, ਪ, ਮਪਧੁ, ਨਸ, ਸਰੁਗਮ-ਗਮਗਰੁ, ਸਰੁਨਸ ਨਧੁ, ਪ ਮਪਧੁ,
ਨਧੁ, ਨਸ।

੨. ਸ — ਨਰੁਗਮਮੋ, ਗਮ, ਧੁਪ, ਮਪਧੁ, ਗਮਪਧੁਪਮ, ਗਮ, ਗਰੁ, ਸਰੁਗਮ, ਗਮਪਧੁਪਮਗ ਰੁਗਮਮੋ,
ਗ
ਗਮਗ, ਮਗਰੁਸ, ਗਮਪਧੁ, ਨਧੁਪ, ਮਪਗ, ਰੁਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਮੋ ਮ —।

੩. ਗਮਪਧੁ, ਮਪਧੁ, ਪਧੁਮਮੋ, ਗਮਗਰੁ, ਸ—ਪੁ ਨਸ, ਗਮਪਧੁ, ਮਪ ਧੁ, ਪਧੁਮਪਮ, ਗਮ, ਗਮਪਧੁ,
ਨ
ਨਧੁਪ, ਧੁਮਪਗਮ, ਗਰੁ, ਧਮਰੁ, ਸ—ਸਰੁਗਮਮੋ, ਧੁਮੁਮ, ਗਮਪਧੁ, ਮਪ ਧੁ—ਨਸ—ਨਸ ਨਧੁ,

ਨ ਨ
ਯੁਧਪਿ, ਮਪਾਪਮਰਾਮ, ਭਾਰ, ਨੇਰੂਮ, ਰਾਮੀਮ, ਰਮਰਾਸ, ਰਾਮ ਧ, ਨਸ—(ਸ) ਧ—ਪ,
ਨ
ਮਪ ਧ, ਨਸ, ਨਸਰੁਨਸ਼ ਨਧ, ਪ, ਪਾਪਮਰਾਮ, ਭਾਰ, ਰਾਮ, ਮਪ, ਪਾਪ, ਧੁਸ—ਸਨਧ, ਨਧਪ,
ਧੁਪਿ, ਰਾਮਗਰੂ ਸ—।

8. ਨਸਗਮ, ਗਮਧਾ, ਸ—ਸਰੁਸ, ਧ, ਨਸ—ਨਸਰੁਸ ਨਧ, ਪਾਪ, ਰਾਮਧਪ, ਧੁਮਪਗ, ਮਰੂ,
ਸਰੁਗਮਪਧ, ਨਧਪ, ਧੁਪਮਰਾਮ, ਰੂਗਮ, ਨੇਰੂਗਮਰਮ, ਧਪ, ਮਪਾਵਸ—ਸਰੁਨਸਧੁਨਧਪ,
ਨ
ਮਪਾਪਮਪ, ਮਗਰਸ, ਨਸ, ਰਾਮ, ਪਾਪ, ਨਸ—ਸਰੁ, ਰੁਗ, ਮਾਂਗਰੁਸ, ਨਸਰੁਸਧ, ਮਪ ਧ, ਨਸ
ਨ
(ਸ) ਧ, ਪਮਗਮ, ਗਰੂ ਸਰੁਗਮੰਮ, ਮ, ਗਰੂਸ।

4. ਗਮ ਧ ਧ ਸੰ—ਨਰੁਸ—ਨਰੁਗ ਮਾਂਗਰੁ—ਸਰੁਨਸ ਧ ਧ ਪਮ, ਮੱਧਮੰਮਗ, ਰੂਗਮਪ ਗਮ ਰੂ, ਸ
ਨ ਨ
—ਗਮਪਧ, ਧ, ਨਸ—ਧੁਨਸਹ—ਗੁਰੁ, ਗਮਗੁਰੁ, ਸਰੁਟਸਨਧ, ਪਾਪਮਗਮ, ਰਾਮਧਪ,
ਨ ਨ
ਗਮਗਰੁ, ਗਰੂਸ—ਮਪ ਧ ਧੁਨਸ—(ਸ) ਧ ਧੁਸ—ਗਮੰ, ਗਮਾਂਗੁਰੁ, ਸਰੁਗਮੰਗਾਂਗੁਸ, ਸਨਧਪ,
ਨਧਪਮ, ਧੁਪਮਗ, ਪਮਗਰੁ, ਮਗਰੂਸ, ਨੁਰੁਗਮੰਮ—।
ਸਰੁਗਾਰੂ ਸ, ਸਰੁਗਮਗਰੂਸ, ਸਰੁਗਮਪਮਗਰੂਸ, ਸਦਗਮਪਾਪਮਗਰੂਸ, ਸਰੁਗਮਪਧੁਨਧਪਮਗਰੂਸ,
ਸਰੁਗਮਪਧੁਨਸ, ਨਧਪਗਮਰੂਸ, ਸਰੁਗਮਪਾਨਸਰੁਸਨਧਪਮਗਰੂਸ, ਸਰੁਗਮਮੰਮ—ਮੱਧਮੰਮ,
ਗਮਗਰੂਸ—ਨੁਰੁਗਮਮੰਮ, ਗਮ, ਰੂਗਮ, ਨੁਰੁਗਮਮੰਮ, ਧੁਪਮਗਮਗਰੂਸ, ਨੁਰੁਗਮਮੰਮ—।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

੧.	੦ ਰ ਸ ਮਾ	੩ ਨ ਤੀ ੯	੫ ਸਰ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸਂ	੨ ਸਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰਸ
੨.	*	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸਂ ਰੁਸਂ	ਨਧੁ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ	ਮੰਮ ਗਮ ਗਰੁ ਨਸ
੩.	ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ,	ਪਧੁ ਨਸਂ ਰੁਸਂ ਨਸਂ,	ਨਧੁ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ	ਗਰੁ ਨਰੁ ਗਮ ਮੰਮ
੪.	*	ਰੁਗੁ ਸੰਰੁ ਰੁਸਂ ਨਸਂ,	ਰੁਗੁ ਸ, ਰੁ ਰੁਸ ਨਸ,	ਮਮ ਗ, ਮ ਮਗ ਰਗ,
੫.	ਧੁਪ ਧੁਪ ਧੁਪ ਮਪ	ਸੰਰੁ ਨਸਂ ਰੁਸਂ ਨਸਂ,	ਸੰਰੁ ਨਸਂ ਧੁਨ ਪਧੁ	ਮਪ ਗਮ ਰਗ ਮਮ
੬.	ਗਰੁ ਸਨ, ਮਗ ਰਸ,	ਪਮ ਗਰੁ, ਧੁਪ ਮਗ,	ਨਧੁ ਪਮ, ਸਨ ਧੁਪ,	ਰੁਸਂ ਨਧੁ, ਗੁਰੁ ਗੱਂਗ
	ਰੁਸਂ ਰੁਗੁ, ਸਨ ਸਨਸ,	ਨਧੁ ਨਨ, ਧੁਪ ਧੁਪ,	ਪਮ ਧੁਪ, ਮਗ ਮਮ,	ਗਰੁ ਗਾਗ, ਰੁਗ ਮਮ
	ਮਗ, ਮਪ ਧੁਪ ਪਮ.	ਪਧੁ ਨਨ ਧੁਪ, ਧੁਨ	ਸਰੁ ਗਗ ਰਸ, ਰੁਗ	ਮਮ ਗਰੁ, ਗਮ ਪਧ
	ਨਸ ਰੁਸਂ, ਧੁਨ ਸਨ,	ਪਧੁ ਨਧੁ, ਮਪ ਧੁਪ,	ਸੰਸ ਨਧੁ, ਨਸ ਰੁਗੁ	ਸਨ, ਸੰਰੁ ਗੱਂਗ ਰੁਸਂ
			ਗਮ ਪਮ, ਰੁਗ ਮਗ,	ਸਰੁ ਗਰੁ ਨਰੁ ਗਮ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ	ਜੀ ਅ ੫ ੫	ਸਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰਸ	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸ ਰੁਸਂ
੨.	*	ਸੰਰੁ ਸਨ ਧੁਪ ਮਪ	ਨਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰਸ	ਨਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸ
੩.	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸ ਰੁਸਂ,	ਗੱਂਗ ਰੁਸਂ ਨਧੁ ਪਮ,	ਸਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰਸ	ਨਰੁ ਗਮ ਮੰਮ ਗਮ
੪.	ਰੁਗੁ ਸਨ ਧੁਪ, ਨਨ	ਗਮ ਮੱਗ ਮੰਮ ਗਮ,	ਧੁਪ ਪਪ ਮਗ ਰਸ
੫.	ਨਸ ਰੁਨ ਸੰਰੁ ਨਸ	ਰੁਗੁ ਸਨ ਧੁਪ, ਨਨ	ਧੁਪ ਮਗ, ਧੁਪ ਪਮ	ਗਰੁ, ਨਰੁ ਗਮ ਮੰਮ
੬.	ਨਨ ਸੰਰੁ ਗੱਂਗ ਰੁਸਂ,	ਰੁਗੁ ਸਨ, ਸੰਸ ਨਧੁ,	ਨਨ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਪਮ,	ਪਪ ਮਗ, ਮਮ ਗਰ,
	ਸਰੁ ਨਸ ਰੁਗ ਰੁਗ,	ਗਮ ਗਗ, ਮਮ ਮਮ,	ਪਧੁ ਪਪ, ਧੁਨ ਧੁਪ,	ਨਸ ਨਨ, ਸੰਰੁ ਸੰਸ
	ਨਨ ਧੁਨ ਨਧੁ ਨਨ	ਗੱਂਗ ਰੁਗ, ਗੁਰੁ ਧੁਪ	ਧੁਪ ਧੁਪ, ਧੁਨ ਧੁਪ	ਰੁਸਂ ਰੁਗੁ ਸਨ ਧੁਪ,
	ਗਰੁ ਸਨ, ਸਰੁ ਗਰੁ,	ਰੁਗ ਮਗ, ਗਮ ਮਮ,	ਮਪ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਨਧੁ,	ਮਮ ਗ, ਮ ਮਗ ਮਮ

੧. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਗ)

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਬ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥
 ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥
 ਗੁਰੁ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਬੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦਰਮਤਿ ਮੇਲ ਹਹੈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੁ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥
 ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਪਤਿ ਸਉਰੇ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੨੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਮ ਗ ਗ	ਮ ਗ ਰੁ	— ਸ ਨ ਸ	ਨ ਧ ਧ ਨ ਨ
ਗ ਰ ਸ	ਸ ਮਾ	੯ ਨ ਤੀ ੯	ਸ ਰ ਬ ਨ ਹੀ
ਮ ਗ ਸ	ਮ ਮ ਧ	ਪ ਤੌ ੯ ਖ	ਗ ਗ ਗ ਰੁ ਰੁ
ਸ ਰ ਸ	ਸ ਸ ੯	੯ ੯ ੯	ਸ ਗ ਗ ਰ ਹੈ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਅ	ਮ ਹ ਸ	ਮ ਹ ਤ	ਨ ਧ ਨੀ	— ੯ ੯	ਨ ਰ ਗਿ	ਸ ਸ ਆ	ਸ ਨ ਮ	ਸ ਨ ਮ	ਨ ਸ ਨ	ਸ ਜ ਨ
ਨ ਧ ਅ	ਧ ਧ ਨ	ਧ ਧ ਨ	ਸ ਸ ਤੀ	— ੯ ੯	ਸ ਰ ਬ	ਵ ਸ ੯	— ੯ ੯	ਸ ਗ	ਨ ਪ ਹੈ	ਪ ਹ ਨ
ਗ ਮ ਗ	ਮ ਮ ਗ	ਮ ਮ ਪ	ਗ ਮ ਦੈ	ਰੁ ੯ ੯	ਗ ਸ ਨ	ਧ ਵਾ	— ੯	ਪ ਹ	ਗ ਮਾ	ਮ ਣ ਕ
ਪ ਸ ਸੈ	ਪ ਸ ਬੈ	— ੯	ਨ ਪ ਸਿ	ਪ ਖ	ਮ ਸ ੯	ਗ ੯ ੯	— ੯	ਮ ਜ ਲ	ਗ ਹੈ	ਮ ਸ ੯

—ਬਹਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਦਿਸ਼ਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥
 ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ ਹੁਨਿ ਬਹੁਜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਉੜਾ ਤੇ ਹੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥
 ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥
 ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥
 ਆਪੇ ਥੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥
 ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੇ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੨੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਗ ਰ ਸ	— ਸ ਚ ਨਾ	ਪ ਹ ਰ	ਮ ਹ ਰ ਸ
ਗ ਮ ਵਨ ਥਨ ਬਹੁ ਤ	ਪ ਹ ਨ ਅ	ਪ ਹ ਵ ਲ	ਪ ਹ ਵ ਲ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਹ ਦਿ	ਮ ਹ ਸ	ਮ ਹ ਟ	ਪ ਹ ਖਿ	ਪ ਹ ਕਾ	— — —	ਨ ਹੈ	ਨ ਹੈ	— — —	ਸ ਹੈ	— — —	ਸ ਹੈ	— — —	ਸ ਹੈ	— — —	
ਨ ਹੈ	— — —	— — —	— — —	ਨ ਹੈ	— — —	ਸ ਹੈ	ਸ ਹੈ	— — —	ਨ ਹੈ	— — —	ਨ ਹੈ	— — —	ਨ ਹੈ	— — —	
ਸ ਪਾ	— — —	ਸ ਪ	ਸ ਪੁੰਡ	ਸ ਪ	ਨ ਹੈ	ਧ ਕੀ	ਪ ਹੈ	ਮ ਹੈ	— — —	ਮ ਹੈ	— — —	ਮ ਹੈ	— — —	ਮ ਹੈ	— — —
ਮ ਹੁ	— — —	ਪ ਹਾ	ਪ ਹਾ	ਪ ਹਾ	ਨ ਹੈ	ਨ ਹੈ	ਸ ਹੈ	ਸ ਹੈ	— — —	ਸ ਹੈ	— — —	ਸ ਹੈ	— — —	ਸ ਹੈ	ਬੋਲਹੁ...

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਪ੍ਰਕਾਤੀ ਠਿੰਡਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥੧੬॥
 (ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੩
ਗਮ ਪ ਮ ਪੁ ਰ ਭਾ	ਗ ਕੁ ਤੇ	— ਸ ਪ੍ਰ ਤ	ਗ ਨਾ — ਸ ਸ ਹ
— ਮ ਗ ਮ ਸ ਗੁ ਰ ਕੇ	ਨ ਧ ਚ	ਨ ਧ ਨ ਧ ਧਿ	ਧੁਨ ਸਨ ਧੁਪ ਮਗ ਦਿਨ ਦਿਨ

ਤੁਸੀ
੯੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ੳ	ਸ	ਸ
ਮ ਪ ਪ ਜਨ ਹ ਹ	ਪ੍ਰ ਨ ਹ	ਨ ਨ ਲ	ਸ ਤ੍ਰੀ — ਨ
— ਧ ਸ ਸ	ਨ ਧ ਕੇ	— ਸ ਸ ਗੁ ਲ	ਨ ਤ — ਸ ਸ ਗ ਦਿਨ ਦਿਨ

ਤੁਸੀ
੯੯ ਪਰ... (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਣ ਪ੍ਰਭਾਤੀ-ਬਿਲਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਖ ਲਜ)

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਥਾਨ ॥੧॥
 ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥
 ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥
 ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥
 ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੩੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਗ ਰੂ ਗ ਮ ਮੱ	ਮ ਗ ਰੂ ਸ	ਧ ਧ ਨ ਨ	ਸ ਰੂ ਸ —
ਹ ਮ ਰੇ ੨੯	ਜ ਜ ਜੀ ੯	ਵ ਨ ਚ ਰਿ	ਪ੍ਰ ਸ ਨ ੯
ਨ ਸ ਸ —	ਰੂ ਰੂ ਸ ਸ	ਕ — ਪ ਧ	ਸ — ਸ —
ਹ ਰਿ ਉ ੯	ਤ ਮ ਰਿ ਦ	ਅ ੯ ਤ ਰ	ਤ ਸ ਇਓ ੯
ਮ ਗ ਮ ਪ ਧ	ਨ ਧ ਪ	ਗ — ਪ ਗ	ਰੂ — ਸ —
ਗ ਰ ਸ ੯	ਸ — ਤ ਦੀ	ਓ ੯ ਹ ਰਿ	ਕਾ ੯ ਨ ੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਪ ਪ	ਨ ਧ ਧ ਪ	ਸ ਗ	ਰੂ ਰੂ ਸ ਸ
ਰ ਸ ਕ ਰ	ਸ ਕ ਗ ਨ	ਵਹ ੯	ਰ ਮ ਤ
ਨ ਧ ਲ ਵ	ਸ — ਨ	ਕ ਮ ਲ	ਗ ਨ ਸ —
ਨ — ਸ ਰ	ਨ ਧ ਪੀ	ਗ ਆ	ਗ ਰ ਸ —

੧੫੫

ਅ ਗ ਮ ਪੁ — | ਪ ਨਾ — ਮ ਮੰਮ | ਗ ਠੁ — ਪ ਕ ਰ | ਗ ਰੁ — ਸ —
 ਹ ਮ ਸ ਸ | ਸ ਮ ਵਿਡ | ਨ ਤੁ ਸ ਕ ਰ | ਸ ਨ ਸ
 — ਬਾਕੀ ਟੁਕ੍ਰਾਂ ਅਤੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਣਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥
 ਕਹਾ ਕਰੋ ਬਹੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥
 ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥
 ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੇਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥
 ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੋ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
 ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥
 ਸਾਇਰ ਸਾਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥
 ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥
 ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੩੨)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o	ਸਰੁ ਜਲ
ਗ ਜਾ ਸ ਉ	ਗ ਜੀ ਵ ਨਾ	ਗ ਨਾ ਮ ਵਿਡ	ਸ ਨਾ ਸ, ਸ	
ਨ ਧ ਧ ਧ	ਨ ਸ ਸ	ਗ ਮ ਮ	ਮ ਮ —	
ਹਰਿ ਜ ਸਪ	ਜ ਪ ਜ	ਪਉ ਜ ਪ	ਮਾ ਲੀ ਸ	
ਧ ਪ ਧ ਮ ਖ	ਸ ਸ — ਆ ਵੈ ਸ	ਨ ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰਸ ਨਾ ਸਸ	

ਅੰਤਰਾ

ਨ ਯ ਸੰ	ਧ ਤਾ	ਧ ਕੌ	ਨ ਹੁ	ਪ ਣ	ਪ ਸਾ	ਨ ਸੰ ਇਧ	ਸ ਜ	ਸ ਨ	ਸ ਸੰ ਗ	ਸ ਗ	ਸ ਤ
ਨ ਧ ਹ	ਧ ਰਿ	ਧ ਕੌ	ਨ ਰ	ਸ ਤ	ਨਸਂ ਤਰ	ਕੁ ਤਾ	—	—	ਸ ਗੀ	—	—
ਨ ਧ ਕ	ਧ ਚਾ	ਧ ਕ	ਨ ਹੈ	ਮ ਤ	ਮਹੰ ਬਪ	ਗ ਚਾ	ਗ ਜ	ਗ ਮ	ਗ ਤ	ਮ ਰ	ਮ ਪੈ
ਪ ਪ ਖੁਰ	ਪ ਪ	ਪ ਖ	ਨ ਰਿ	ਸ ਦੈ	ਸ ਮੁ	ਨ ਹਾ	ਪ ਸ	ਮ ਤ	ਗ ਗੀ	ਲੁਸ ਸਤੁ	—
											ਜਲ...

—ਬਾਕੀ ਟੁਕ੍ਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੇ ਸਬਦਿ ਥਾਜੇ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥
 ਸਰਬੈ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥੨॥
 ਤੁਮੁ ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥
 ਰੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥੩॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੧)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o
ਗ ਮ ਗ	ਗ ਹੁ — ਸ	ਨ ਧ ਪ ਨ	ਸ — ਸ
ਜੋ ਚਿ ਦ	ਗਾ ਤ ਜੈ	ਸ ਬ ਦ	ਬਾ ਸ ਜੈ
ਗ ਮ ਪੁ	ਪ ਮ ਮਪ	ਗ — ਗਰੁ	ਗ ਮ ਮ
ਆ ਨ ਦ	ਹੁ ਪੀ ਮੇਰੇ	ਰਾ ਸ ਮਈ	ਆ ਸ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਨਨ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ
ਆ	ਦ	ਡਜੁ	ਗਾ	ਦ	ਡਜੁ		ਗਾ	ਦ	ਡਜੁ	ਕੋ	ਜੁ	ਜ
ਨ	—	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਕੁ	—	ਸ	ਧ	ਪ	—
ਧ	—	ਧ	ਅੰ	ਤ	ਨ	ਜਾ	ਦ	ਡ	ਨਿਆ	ਤ	ਨ	ਨਿਆ
ਮ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪਧ	
ਸਰ	ਬ	ਡਿਨ	ਰੰ	ਤ	ਰ	ਰਾ	ਮ	ਰ	ਹਿਆ	ਤ	ਰਵਿ	
ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਗ	—	ਕੁ	ਗ	ਮ	ਮੱ	
ਐ	ਤ	ਸਾ	ਕੁ	ਪ	ਬਦ	ਖਾ	ਦ	ਦ	ਨਿਆ	ਤ	ਨ	

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਤਾਲ-ਗੁਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
 ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਜਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥
 ਕਰਤਾ ਨੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥
 ਇਕ ਦਖਣਾ ਹਉ ਤੇ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅੰਭਿਮਾਨੁ ॥
 ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥
 ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥
 ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥
 ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਉ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥
 ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੨੯)

ਅਸਥਾਈ

x	1	2	x	1	2	
ਗ	ਨ	.	ਗ	ਗ	ਮ	
ਤੁ	ਪੁ	—	ਕ	ਰ	ਤਾ	s
ਤੁ	ਸ	ਜ	ਸ	ਸ	—	
ਮੇ	ਰਾ	ਜ	ਮਾ	ਨ	ਤਾ	s

ਗ	—	ਸ		ਲ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਗ	—	ਸ	—	—	—
ਕੁ	s	ਮੇ		ਪ	—	ਜ	—	ਮਾ	s	ਸ	—	ਨ	s	s	s
ਸ	ਸ	ਰੂ		ਗ	—	ਮ	—	ਪ੍ਰ	—	ਪ	—	ਮ	—	ਮ	—
ਇਕ	ਦ	ਖ		ਣ	s	ਹਉ	s	ਤੈ	s	ਪਹਿ	m	ਗਉ	s	ਗ	—
ਪ	ਧ	ਸ		ਨ	—	ਗ	—	ਨਾ	—	ਰੁਗ ਮਹੌ	—	ਗ	—	ਗ	—
ਦੇ	ਹਿ	s		ਧ	ਪ	ਮ	—	ਸ	—	ੜੜੜੜ	—	ਵਰ	s	ਤਾ..	ਤੁ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਮ	ਮ	ਮ		ਪ੍ਰ	—	ਦੀ	—	ਵਿ	ਦਿਆ	ਵੈਵੀ	—	ਚਾ	s	ਵੈ	s
ਗੁਰ	p	ਰ		ਸਾ	s	ਦੀ	s	ਸੰ	ਸਾ	ਸਾ	—	ਨ	—	—	—
ਨ	—	—		ਪਾ	s	ਵੈ	s	ਸੰਗ	ਗਾ	ਗੁ	—	ਨ	—	—	—
ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ		ਨ	—	ਸੰ	—	ਮਾ\$	s	s	—	ਨ	—	—	—
ਪਤਿ	p	ਤਿ		ਪਾ	s	ਵੈ	s	ਸੰਗ	ਗਾ	ਗੁ	—	ਨ	—	—	—
ਨ	—	—		ਮ	s	ਧੋ	s	ਪ	ਪ	ਪਧੂ	—	ਪ	—	—	—
ਸ	s	ਪਾ		ਧ	s	ਧੋ	s	ਆ	ਪ	ਪਰ	—	ਗਾ	s	ਸਿਆ	s
ਆ	—	—		ਮ	—	—	—	ਆ	ਪ	ਪਰ	—	ਗ	—	—	—
ਪ	—	—		ਨ	—	—	—	ਗ	ਰੁਗ ਮਹੌ	ੜੜੜੜ	—	ਗ	—	—	—
ਪ'	s	ਦਿਆ		ਧ	p	ਮ	ਮ	ਨਾ	—	ੜੜੜੜ	—	ਵਰ	s	ਤਾ	—
ਪ'	s	ਦਿਆ		ਧ	s	ਮ੍ਰ	ਤ	ਸ	—	ੜੜੜੜ	—	ਵਰ	s	ਤਾ	—

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮਧਯ ਲਜ)

ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ ਨਾ ਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
 ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਨ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੇ ਲਗੇ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥
 ਰੇਣਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੪੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੨	੦	੩	੪
ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ
ਹ	ਕੋ	ਨਾ	ਸ	ਸੀ	ਏ	ਸ
ਗ	—	ਗ	ਸ	ਜ	ਏ	ਤ
ਕਾ	—	ਮ	ਸ਼੍ਰੋ	ਮ	ਏ	ਸੰ
ਨ	ਪ੍ਰ	—	ਪ	ਪ	ਰ	ਨ
ਧ	ਪ੍ਰ	—	ਸ	ਕਾ	ਬਿ	ਸੰ
ਲ	ਕੌ	੦	ਦੇ	ਹ	ਗ	ਮੰ
	s	—	s	ਕੌ	—	s
	—	—	—	ਪ੍ਰ	ਤ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨ	ਨ	—	ਪ੍ਰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—
ਮ	ਧ	ਧ	—	ਜਾਂ	ਠਾ	—	ਤੁ	s	s
ਅਵ	ਨ	ਨ	—	ਜਾਂ	ਠਾ	—	ਤੁ	s	s
ਨ	ਪ੍ਰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਕੁ	—	ਧੁ	—	ਪ
ਧ	ਕੌ	ਬਿਨ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	—	ਧੁ	s	s
ਨਾ	—	—	—	ਰਿ	ਨਾ	—	ਧੁ	—	ਪ
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਜ
ਸ	ਰ	ਬ	ਸਿ	ਧ	ਕਲਿ	ਆ	ਨ	s	s

ਨ ਧ ਪੁ ਪੁ ਚ | ਪੁ ਨ ਪ ਹ | ਮ ਮਿ ਮ | ਮ ਜ ਮ | ਗ ਰੁ ਗ ਮ | ਮ ਮ
 —ਬਾਬੀ ਤੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੯. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਝਪਤਾਲ (ਬੈਠਵੀਂ ਲਖ)

ਦਿਗਨ ਮੈ ਦੇਖਤ ਹੋ ਦਿੜਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੇ, ਪਰਮ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਸੈਦਰ ਦਿਖਾਈਐ ॥
 ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ ਸੁਡਤ ਜੁ ਸ੍ਰਵਨ ਹੈ ਸੁਨਿਓ ਚਾਹੇ, ਅਨਹਦ ਸਥਦ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਹੁਏ ਸੁਨਾਈਐ ॥
 ਰਸਨਾ ਮੈ ਰਟਤ ਜੁ ਰਸਨਾ ਹੈ ਰਸੇ ਚਾਹੇ, ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁਆਇ ਕੇ ਚਖਾਈਐ ॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਬਸਹੁ ਮਲਿ ਮਜਾ ਕੀਜੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੫੨੨॥
 (ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	O	੩
ਗ ਮ	ਰੁ ਨ	ਗ ਮ ਹ	ਗ ਮ ਰੁ ਸ
ਨ	ਮਹਿ	ਿ ਬ	ਮ ਲਿ
ਸ	—	ਨ	— ਸ
ਮ ਧਾ	ਧੀ ਸ	ਜੈ ਹ	ਗ ਸ ਜ
ਗ ਧਾ	ਨ ਤ	ਨ ਰ	ਨ ਸ
ਧ ਧਾ	ਪੁ ਤ	ਸ ਜ	ਨ —
ਨ ਧ	ਪ ਲਿ	ਮ ਵ	ਸ ਦ
ਪ ਧ	ਨ ਲਿ	ਲਾ ਈ	ਗ ਰੁ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਹ ਦ੍ਰੀ	ਪ ਧ ਨ	ਨ ਸੈ	ਸ ਤ
ਨ ਦ੍ਰੀ	ਨ ਗ ਹੈ	ਨ ਸੈ	ਨ ਤ

ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਧ	ਹ	ਮ	ਮ
ਪ	ਰ	ਮ	ਸ	ਅ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਵੁ	ਸ	ਪ	
ਨ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗਰੂ	ਗ	ਰੂ	ਸ		

ਨੋਟ :—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅੱਗੇ 'ਸੂਲਫਾਕ' ਵਿਚ ਲਿਖੀ (ਟਿਕੂਨ) ਉੱਤੇ
ਗਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਚਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਅਸਥਾਈ

ਨ	ਧ	੦	੨	੩	੦
ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮੁ	—
ਮ	ਨ	ਮਹਿ	ਸਹ	ਸ	—
ਗ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਸ	—
ਮ	ਯਾ	ਕੀ	ਜੈ	ਰਾ	ਜ
ਸ	ਸ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ
ਧਾ	ਵ	ਤ	ਰ	ਕੁ	ਦ
ਨ	ਨ	ਸ	ਲੁ	ਨ	ਧੁ
ਮ	ਨ	ਲਿ	ਵ	ਭੀ	ਪ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਨ	ਧੁ	ਸ	ਸ	—	—	ਸ	ਸ
ਮ	ਦਿ	ਮ	ਨ	ਦੇ	ਖ	ਤ	—	—	ਦੈ
ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਿਖਿ	ਸਾ	ਸ	—	—
ਪ	ਦਿ	ਗ	ਜੁ	ਦੇ	ਿਖਿ	ਹੈ	ਦ	—	—
ਨ	ਨ	ਸ	ਕੁ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਪ	ਰ	ਮ	ਅ	ਨੁ	ਤ	ਪ	ਰੂ	—	—
ਸੁ	ਸ	ਪ	ਧ	ਸ	ਭੀ	ਪ	ਮ	—	—
ਮੁ	ਦ	ਰ	ਦਿ	ਖ	ਈ	ਤ	ਸ	—	—

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੋਬਿਤ ਲਗ)

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੇਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੨॥
 ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥
 (ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੪੯)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੦	੨	O	੩	੪	B	ਸਸ ਰਮ
ਨ ਯ ਰ — —	ਧ ਮ ਗ — —	ਪ ਹ ਰ — —	ਪ ਮ ਰ — —	ਪ ਮ ਜ — —	ਮ ਮ ਜ — —	ਮ ਮ ਜ — —	ਗਰੂ ਪਤ੍ਰ	ਸਸ ਰਮ
ਨ ਯ ਰ — —	ਧ ਮ ਗ — —	ਪ ਹ ਰ — —	ਪ ਮ ਰ — —	ਪ ਮ ਜ — —	ਮ ਮ ਜ — —	ਮ ਮ ਜ — —	ਗਰੂ ੴ	ਸ ਪ
ਲ ਪੁ ਕ ਲ ਗ	ਧ ਮ ਗ ਲ ਮ	ਨ ਸ ਸ ਲੈ ਹ	ਸ ਸ ਸ ਲੈ ਹ	ਰੁ — — ਭ ਹ	ਰੁ — — ਮੋ ਹ	ਸ ਸ ਸ — —	ਸ ਸ ਸ — —	—
ਨ ਯ ਰ — —	ਧ ਮ ਗ ਲ ਮ	ਜ ਸ ਜ ਹੈ ਹ	ਗ ਹ ਹੈ ਹ ਹ	ਪ ਹ ਹੈ ਹ ਹ	ਗ ਹ ਹੈ ਹ ਹ	ਰਸ ੴ ਪ, ਰਮ	ਸਸ ਰਮ	—

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਗ)

X	੧	੨	X	੧	੨
ਨ ਆ — — ਪ	ਧ ਤਿਆ ਗ	ਪ ਸੰ	ਧ ਤ	ਸੰ ਚ	ਸੰ ਗ
ਨ ਯ ਰ ਨ ਪ	ਸੰ ਵਿ	ਨ ਸ	ਪ ਜ	ਗ ਜ	ਰ ਹ

ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਕੁਨ ਲਖ ਵਿਚ)

X	—	O	੦	੦	—	O	—
ਨਾ	ੱ	ਪ	ਪ	ਪ	ੱ	ੱ	ੱ
ਨ	ਨ	ਥ	ਥ	ਥ	ਥ	ਥ	ਥ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕਿ							
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਚਾ							
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਮਾ							

ਨੋਟ :—ਅੰਤਰੇ ਦੀਆਂ ਤੁਕ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋ ਵਾਰ ਗਾ ਕੇ ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੈ।

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

SIKHBOOKCLUB.COM

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ੴ

ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ

ਵਾਦੀ—ਪੁ | ਠਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ
ਸੰਵਾਦੀ—ਰੁ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਧ-ਪ, ਤੇ ਗਪ' ਦੀ ਸੂਰ ਸੰਗਤਿ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ, ਗ ਪ ਪੁ, ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਪੁ, ਪ, ਗ ਰੁ, ਸ ।

ਪ ਪ ਪ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਪੁ ਧ ਪ, ਗਪ ਗਰੁ, ਸ—ਧ ਪੁ, ਪ—।

ਬਿਭਾਸ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਗੀਤੀਰ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਪੈਵਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਤ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਉਦਯ ਸਮਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਸਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਮਾਰਵੇ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ, ਪੂਰਵੀ, ਭੈਰਉ »ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਤਿ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਇਕ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਲਲਾਨ ਲਗ-ਭਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਭਾਸ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਤਿ ਵਿਚ ਜੋ ਬਿਭਾਸ ਸਾਡੇ ਰਥਾਬੀ (ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ) ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਤੇਵਲ ਨਿਖਾਈ ਸੂਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਜ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਭੀ ਨਿਖਾਈ ਸੂਰ ਕਈ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ 'ਰੁ-ਪੁ' ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ 'ਰ-ਧ' ਤੌਹਰ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਸ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਿਭਾਸ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧਯ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਮੰਦ੍ਦੀ' ਸਪਤਕ ਅਤੇ 'ਤਾਰ' ਸਪਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗੰਧਰ ਤੋਂ ਅੰਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਮੰਦ੍ਦੀ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਧ-ਪ' ਦੀ ਸੂਰ ਸੰਗਤ ਬੜੀ ਮਨੋਹਰ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪੈਵਤ ਉਤੇ ਬੋੜਾ ਠਹਿਰ ਕੇ ਫਿਰ ਪੰਚਮ ਸੂਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਭਾਸ ਦੀ ਇਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੂਰ ਬਰਾਬਰ ਚਮਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪੈਵਤ ਸੂਰ ਭੈਰਉ ਵਾਂਗ ਅੰਦੋਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਗ-ਪ' ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਭੀ ਅਤੀ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—
ਪ
'ਪੁ ਧ, ਪ, ਗਪ ਧੁਪ, ਗਪ ਗ ਰੁ, ਸ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਸੂਰ ਸਮੂਹ ਬਾਰਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਉਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਈ ਪੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੱਧਾਰ ਹੈ। ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਇਕੇ ਹੈ। ਬਿਭਾਸ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਤਿ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏਂ ਇਸੇ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਇਸ ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਭੀ 'ਯਾ-ਗ', 'ਪ-ਧ' ਸੁਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਸੰ, ਨਧ-ਪ, ਧ ਗ, ਪ ਧ—ਪ, ਗ ਪ ਗ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਇਸ ਦਾ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਰਿਖਤ ਅਤੇ ਕਈ ਵੇਰ ਨਿਖਾਵ ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ ਨ "ਸ, ਗ, ਪ, ਧ—ਨਧ-ਪ, ਧ ਗ, ਪ ਧ ਸੰ—ਨਧ, ਪ, ਧ ਗ, ਪ ਧ ਪ ਗ ਪ ਗ, ਰ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਬਿਭਾਸ ਅਤੀ ਸੁਦਰ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਣ ਪੁਰਾਤਨ ਸਥਦਾਰੀਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਊਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਤੈਰਉ ਠਾਟ)

ਪ

੧. ਸ, ਸਧ, ਸਰੂਸ, ਗਪਧੁ, ਧੁਪ, ਗਪਗਰੁ, ਸ—ਸਧ, ਪ—ਧੁਸ—ਸਰੂਗਪ, ਗਰੁ, ਸ।

ਪ

੨. ਸਗ, ਗਪ, ਗਪਗਰੁ, ਸ—ਗਪਧੁ—ਪਧੁਪ, ਗਪ—ਪਗਰੁ, ਗਪ, ਗਰੂਸ, ਗਪਧੁ—ਪ, ਗਪਧੁਪ—ਪ
ਧੁ ਗਪ, ਗਰੁ, ਸ—।

ਪ

੩. ਸਰੂਗ, ਪਗਪ, ਗਪਧੁ, ਪ—ਗਪਧੁ, ਸ—ਸਧੁ, ਪ—ਧੁਪੁਪ, ਗਪਧੁਪ, ਗਪਗਰੁ, ਸ—ਧੁਪੁਪ, ਧੁਸੁ
ਸੁਪ—ਪੁਸਰੁਸੰ—ਧੁਪੁਪ, ਗਪਧੁ ਗਪਗਰੁ ਸ—।

ਸ

੪. ਸਰੂਗਪਧੁ—ਪੁ, ਸੰ—ਪੁਸਰੁ—ਗਰੁਸੁਪ—ਰੁਸੰ, ਰੁਸੁ, ਪਪੁਪਸੁ—ਸਰੁਸੁਪ, ਗਪਧੁਸੁ—ਪੁਸਰੁ,
ਗਰੁਸੰ ਸਰੁਸੁ, ਪਪੁਸਰੁਸੰ—ਸਰੁਗਰੁਸੰ—ਪੁਸਰੁਸੁਪ, ਪਪੁਸੁ—ਪੁਸੁਪੁਪ, ਪਪੁਪਗਪ, ਗਪਗਰੁ,
ਸ—।

ਧੁ

੫. ਸਪੁਪੁਪ, ਗਪ, ਪਪੁਪਪਪਗਪ—ਸੰ, ਸੰਪੁਸਰੁਸੰ—ਸੰ, ਧੁਸਰੁ, ਰੁਗਰੁਸੁਪੁ, ਰੁਸਰੁ ਧੁਸੁ ਸੰਗਰੁ, ਰੁਗਰੁਸੁ,
ਸੁਰੁਸੁ, ਧੁਸੁਪੁਪ, ਪਪੁਪਗ, ਗਪਗਰੁ, ਸ—ਸਰੁਗਪਗਰੁਸ, ਸਗਪਪੁਪੁਪ, ਗਰੁਸ, ਗਪਧੁਸੁਪੁਪਗਰੁਸ,
ਪਪੁਸਰੁਸੁਪਗਰੁਸ—ਪੁਪੁਪ, ਗਪਧੁ, ਗਪਧੁਪਗਰੁ, ਸ—।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ)

੧. ਸ—ਸਗਪਧ, ਪ, ਰਾਪਗ, ਰਸ—ਨਧ—ਏ, ਸ—ਸਰਗਪ, ਧਗਪਧ—ਪਗ, ਰਸ—।
੨. ਸਗ, ਗਪਧ, ਪ, ਨਧ, ਨਪ, ਧਗ, ਪਧ, ਪਗ, ਰਸ—ਸਰਗਪਧ, ਪ—ਨਧ, ਪ—ਧਗਪ ਧ, ਸ—
ਨ
ਧਨ—ਏ, ਨਪ—ਗ, ਰਸ—।
੩. ਸਗਪਧਸ—ਨਧ, ਨਪ, ਧਗ, ਪਧਸ—ਨਧ, ਰਂਸ, ਨਧਨਪਧਗਪਧ—ਸ—ਸੰਗਸ, (ਸ) ਧ—ਰਂਸ,
ਧ
ਨਧਨ ਪ—ਗਪਧਨਪਧਗ, ਰਸ—ਗ, ਪ, ਧ, ਸ—ਨਧਨ, ਧਪਧ, ਪਧਪਧ, ਨਧਪਧ,
ਰਸ—।
੪. ਸ, ਜ, ਪ, ਧ, ਸ—ਨਧ, ਧਸ—ਸੰਗਂ, ਰਂਸ, ਸੰਗਸਧਨਪਧਗਪਧ, ਸ—ਧਸੰਗਂ, ਰਂਸਨਧ,
ਨ
ਨਪ, ਧਗਪਧਸ—ਧਸੰਗਂ, ਰਂਸ—ਸੰਨਧਨਪਧਗਪ ਧ—ਪਗ, ਰਸ—ਸਰਗਪ, ਨਪ ਧ, ਸ—
ਧ
ਨਧਨ ਪ, ਧਪਧਗਪਧਸ—।
੫. ਧ, ਧ, ਧ, ਸ—ਨਧਪ, ਧਪਧ, ਪਗਰਸ—ਸਰਗਪਧ, ਸ—ਸੰਗਸ, ਸੰਗਂ ਚੰਸ, ਚੰਸਨ, ਧਨਧ,
ਨ
ਨਧਪ, ਧਪਧ, ਪਗਰਸ—ਸਗ, ਗਪ, ਧਧ, ਧਨਧ, ਧਗ, ਧਧਸ—ਸ ਧ, ਚੰਸ—ਨਧਨਪਧ
ਨ
ਧਪ ਧ, ਧਸ—ਸੰਗਂ ਸੰਨਧਨਪਧਗਪ ਧ, ਸ—ਨਧਨਪ, ਧਗ, ਧਪਧਗਸ—ਸਰਗਪ ਧ, ਪ, ਜ,
ਰਸ—।

ਬਿਡਾਸ ਰਾਚ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੩)

ਅਸਥਾਈ

੧.	* ਗੋ ਬਿੰ ਦ	ੳ ਗਾ ੳ ਜੇ ੳ	× ਸਰੁ ਗਪ ਪੁਪ ਪੁਸ਼ ਪੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਫ	
੨.	* * * *	ਸਰੁ ਗਪ ਪੁਪ ਪੁਸ਼	ਰੁਸ਼ ਹੁਸ਼ ਪੁਪ ਗਪ ਪੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਫ	
੩.	ਪਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਫ,	ਧੁਪ ਪਪ ਗਪ ਗਰੁ	ਸਫ, ਸਿਸ਼ ਧੁਸ਼ ਧੁਪ ਗਪ ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਫ	
੪.	*	*	ਧੁਪ ਪ,ਪ ਧੁਪ ਧੁਪ ਪਪ ਗਪ ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਫ	
੫.	ਰੁਂਗੁ ਸ,ਰੁ ਰੁਸ਼ ਰੁਂਗੁ	ਸਿਸ਼ ਧੁਵ ਧੁਪ ਗਪ	ਗਰੁ ਸਫ ਗਪ ਧੁਸ਼ ਧੁਪ ਗਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਫ	
੬.	ਰੁ,ਸ਼ ਰੁਂਗੁ ਰੁਂਸ਼ ਧੁਪ ਸਿਸ਼ ਧੁਪ, ਰੁਂਗੁ ਸਿਸ਼	ਗਰੁ ਸਫ, ਗਰੁ ਸਫ ਗੋਂਗ ਰੁਸ਼, ਰੁਂਗੁ ਸਿਧੁ	ਗਗ ਰੁਸ, ਪਪ ਗਪ ਸਿਸ਼ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਪਗ, ਧੁਪ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ	
੭.	*	*	ਪਫ ਗਪ ਗਰੁ ਸਫ, ਸਫ ਸਿਸ਼ ਧੁਸ਼ ਧੁਪ ਰੁਸ਼ ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ	ਪੁਫ ਧੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਗਰੁ ਸਫ, ਗਂਡ ਰੁਂਗੁ ਧੁਪ ਧੁਸ਼ ਧੁਪ ਗਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਫ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਤੁ ਮ ਚੇ	ਪਾ ੳ ਰ ਸ	ਸਿਸ਼ ਧੁਸ਼ ਧੁਪ ਗਰੁ	ਸਸ ਗਪ ਪੁਪ ਧੁਸ਼
੨.	* * * *	ਸਿਰੁ ਗਾਂਡ ਸਿਸ਼ ਧੁਸ਼	ਪੁਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਸ	ਸਰੁ ਗਪ ਪੁਪ ਧੁਸ਼
੩.	ਰੁਂਗੁ ਸਿਰੁ ਧੁਸ਼ ਧੁਪ	ਗਪ ਰੂਗ ਸਰੁ ਧੁਸ਼	ਸਗ ਗਪ ਪੁਪ ਧੁਸ਼	ਸਿਰੁ ਰੁਂਗੁ ਰੁਸ਼ ਧੁਸ਼
੪.	*	*	ਗਾਂਡ ਰੁਸ਼, ਰੁਂਗੁ ਧੁਪ	ਸਿਸ਼ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਗਗ
੫.	ਪਪ ਗਗ, ਗਗ ਰੁਸ,	ਸਰੁ ਗਗ, ਰੁਗ ਪਪ,	ਗਾਂਡ ਰੁਸ਼, ਰੁਂਗੁ ਸਿਧੁ	ਧੁਸ਼ ਰੁਂਗੁ ਸਿਰੁ ਧੁਸ਼
੬.	*	*	ਧੁਪ ਪ,ਪ ਧੁਪ ਗਪ	ਧੁਪ ਪਪ ਗਗ ਰੁਸ
੭.	ਸਿਸ਼ ਧੁਸ਼ ਸਿਧੁ ਸਿਰੁ ਰੁਸ, ਸਿਰੁ ਗਗ, ਰੁਗ	ਧੁਪ ਪਪ ਗਗ ਰੁਸ, ਪਪ, ਗਗ ਧੁਪ, ਧੁਪ	ਰੁਂਗੁ ਸਿਰੁ ਰੁਸ਼ ਰੁਂਗੁ ਸਿਰੁ	ਸਿਸ਼ ਧੁਪ ਪਪ ਗਗ ਗਗ ਰੁਂਗੁ ਸਿਰੁ ਧੁਸ਼
੮.	*	*	ਸਿਧੁ ਸਿਸ਼, ਧੁਪ ਧੁਪ	ਗਗ ਰੁਸ, ਪਗ ਪਹਿ
੯.	ਗਾਂਡ ਗਾਂਡ ਰੁਂਧੁ ਸਿਸ਼, ਧੁਪ ਧੁਪ ਪਗ ਪਪ	ਗਾਂਡ ਗਾਂਡ ਧੁਪ ਧੁਪ	ਗਾਂਡ ਗਾਂਡ ਰੁਂਧੁ ਸਿਸ਼, ਸਿਸ਼, ਗਾਂਡ ਧੁਪ ਧੁਪ	ਪਗ ਪਪ, ਗਗ ਸਸ ਗਾਂਡ ਸਿਸ਼, ਰੁਂਧੁ ਸਿਸ਼, ਸਿਸ਼, ਗਾਂਡ ਧੁਪ ਧੁਪ
੧੦.	ਤੁ ਮ ਚੇ	ਪਾ ੳ ਰ ਸ...		

੧. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥
 ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥
 ਲੋਗ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥
 ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੇ ॥
 ਨਾ ਕਛੁ ਪੌਚ ਮਾਟੀ ਰੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੌਚ ਕੁਭਾਰੈ ॥੨॥
 ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੇ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ' ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥
 ਹੁਤਮੁ ਪਛਾਨੇ ਸੁ ਏਕੇ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥
 ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੇਜਨੁ ਫੀਠਾ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਾਤੀ ਭ, ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੪੯-੫੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	੫	੩	X	੨
— ਪ ੴ ਲ	ਗ ਾ ਗ	ਧ ੁ ਭ	ਪ ਗ ਰ ਮ ਨ	ਰ ੁ ਲ ਹ ੁ
— ੫	ਗ ਖ	ਪ ਲਿ ਕ	ਧ ੁ ਲ ਕ ਖ	ਗ ਰੁ ਸ਼ਲ ਮਹਿ ਤ
ਪ ਪੁ	ਧ ੁ ਰ	ਰ ਵ ਹਿਓ	ਸੰ — ਸੁ ਬ	ਪਧੁ ਸ ਧੁ ਪ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਗ ਅ	ਗ ਵ ਲ	ਪ ਅ —	ਪ ਲਗ ੫੫	ਸ ਨੁ —	ਸ ਰ ਸ਼ਉ	ਸ ਪਾ —	ਸ ਇਆ ੫
ਪ ਕੁ	ਪ ਦ	ਪ ਰ ਤ	ਸ ਕੇ — ਸ	ਸ ਵੰ — ਕ	ਗ ਦੇ — ਕ	ਗ ਦੇ — ਕ	ਸ — ੫
ਸ ੰ ਏ	ਸ ੰ ਕ	ਸ ੰ ਨੁ	ਪ ਰ ਪ ਤੇ — ਸ	ਪ ਤ ਗ ਜ	ਪ ਗ ਪ	ਗ ਤੁ ਪ ਜਿਆ ੫	— ੫

੧੯੯

ੴ ਲਾ — ਪ ਧ ਸ | ਸ — ਗੁ ਸ | ਪਧ ਸ ਧ ਪ | ਗਪ ਧਪ ਗਰੂ ਸ
 ਕਊ ੯ ਨ ਭ | ਲੇ ੯ ਦ੍ਰੁ ੯ | ਮੰਡ ੯ ੯ ੯ | ਏਡ ੯੯ ੯੯ ੯

—
੯ ਲੋਗਾ... —ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਜੀ ॥ ਆਪਣ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥
 ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥ ਮਨ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਜਾਬ ੧੩੪੯)

ਅਸਥਾਈ

ੴ		X		੨		O	
ਪ ਧ ਸ	—	ਸੰ	ਪ ਧ	ਪ ਧ	ਪ	ਗ ਰ	ਸ —
ਪ੍ਰ ਗ ਟੀ	੯	ਜੋ	੯	ਤ ਮਿਟਿ	ਆ	੯ ਅੰ	ਪੀ
ਸ					ਪ		
ਗੁ	—	ਗੁ	ਗ	ਗ	ਗ	ਪ	ਪੁ
ਰਾ	੯	ਮ	ਚ	ਤ	ਕ	ਤ	ਥੀ
					ਚਾ	ਚਾ	ਚਾ
						੯	੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਧ ਪ ਧ	ਸ ਨ ਸ ਨ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸੀ	ਸੀ
ਮ ਰ ਨ ਜੀ	ਵ ਨ ਕੀ	—	—	ਕ	ਕ	੯	੯
ਸ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਆ	੯	ਪ	ਨ	ਜ	ਜ	ਸੀ	੯

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦਿ ਬਾਜੈ ॥

ਇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਪਿਛੇ ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨੇ: ਵੁਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

੦	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਕ	ਸੰ	—	ਸ	—	X	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	੨	ਗ	ਗ	ਸ	—
੫	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	—	ਗ	—	*	ਸ	ਸ	ਬ	ਦ	੫	ਗ	ਗ	ਜੈ	੫
—	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਪ	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਰ	ਰ	ਸ	—
੮	ਆ	ਨ	ਨ	ਦ	ਗ	ਪੀ	ਮੇ	ਮੇ	ਗੋ	*	ਰਾ	ਗ	ਸ	ਮਈ	ਆ	ਗ	ਗ	ਸ	੮

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	ਦ	ਜੁ	ਜੁ	ਗਾ	ਗ	੫	ਦ	ਜੁ	ਗਾ	੫	ਦ	ਜੁ	ਜੁ	ਗੋ	੫	ਜੁ	ਜੁ	ਗ
—	ਪੁ	—	ਪੁ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰੰ	—	—	—	—	ਸ਼ਿਆ	੫	—	੫	੫
੮	ਤਾ	੮	ਕਾ	ਅੰ	ਅੰ	੫	ਤ	ਨ	ਜਾ	੫	੫	੫	੫	ਨਿਆ	੮	੮	੮	੮
—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਹ	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੰ	ਸ	ਸ	ਸ
੮	ਸਰ	ਬ	ਨਿ	ਰੰ	ਰੰ	੫	ਤ	ਰ	ਰਾ	੫	ਮ	ਰ	ਰ	ਹਿਆ	੮	ਰ	ਰ	ਵਿ
—	ਗ	—	ਗ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਸ	—	—	—	—	ਪੁਨਿਆ	੮	ਪ	ਗ	ਰੰ
੮	ਐ	੮	ਸਾ	ਗੁ	ਗੁ	੮	ਪ	ਬ	ਖਾ	੮	੮	੮	੮	ਨਿਆ	੮	੮	੮	੮

ਸ
੮
— ਗੋਬਿੰਦ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਬਿਡਾਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥
 ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥੧॥
 ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ ॥ ਕੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥
 ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੨॥
 ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚੜ੍ਹ ਗਣੇਸੰ ॥ ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥
 ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ ॥ ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਰ ਅਧਰਮੰ ॥੩॥
 ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣ ਢੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਕਰ ਉਜਲ ਤਿਲਕ ਕਪਾਲਾ ॥
 ਰਿਦੈ ਕੂੜ੍ਹ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਧਾਖੰ ॥ ਰੇ ਲੰਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥੪॥
 ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ ॥
 ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭ: ਬੇਣੀ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੪)

ਅਸਥਾਈ

x	੨				੦				੩					
ਸ	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਲ	ਸ	ਸ
ਪ	ਧ	ਗ	ਵ	ਤ	ਬ	—	ਦ	ਚ	ਰ	ਸ	ਮ	ਦ	ਕ	ਲ
ਵ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	—	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਕ	ਤ

ਕ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	—	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	—	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	—	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	—	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

੧				੨				੩				੪	
ਕ	—	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸੰ	—	ਪ	ਪ
ਗ	—	ਦ	ਨ	ਮ	ਮ	ਧਸ	ਧਸ	ਪਾ	—	ਤੀ	—	ਸ	ਸ
ਦ	—	ਗ	ਗ	ਬ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕਾ	ਕ	ਤੀ	—	ਰਿ	ਦ

ਧ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਧ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਧ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਧ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ

ਸ ਸ ਸ — | ਰੁ ਰੁ ਸ ਸ | ਪੁ — ਪ ਗ | ਰੁ ਸ
 ਬੈ ਸ ਨੇ ਸ | ਪ੍ਰਾ ਨ ਮੁ ਖ | ਭਾ ਸ ਗਾ ਸ | ਸ ਸ ਕਲ...
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਤੇ ਲਾਉ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਬਿਡਾਸ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥

ਇਸ ਸਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਪਿਛੇ ਰਾਗ ਪ੍ਰੰਭਾਤੀ ਨੰ: ੭ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

\oplus	੧	੨	\oplus	੧	੨
	ਪ ਕ	ਪ ਰ	ਪ ਤਾ	ਸ	ਸ ਜ
ਪ ਮਾ	— ਸ	ਪ ਕ	ਪ ਤਾ	ਪ ਸ	ਸ ਜ
ਪ ਮਾ	— ਸ	ਪ ਨ	— ਸ	ਪ ਤਾ	— ਸ
ਪ ਤੇ	— ਸ	ਪ ਹਿ	ਮਾ	ਰੁ	ਪ
ਸ	— ਸ	ਮ	— ਸ	ਸ	— ਸ

ਸ ਪੁ — ਪੁ
ਨਾ ਸ ਮ ਕਰਤਾ...

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ ਸਾ	— ਸ	ਪੁ	—	ਸ ਵਿ	ਸ ਇਆ	ਸ ਵੀ	ਸ ਚਾ	— ਸ	ਸ ਰੈ	— ਸ
ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	— ਸ	ਸ	— ਸ	ਪੁ	— ਸ	ਰੁ	ਸ ਨ	— ਸ	— ਸ	— ਸ
ਪੜਿ	ਪ	ੜਿ	ਪਾ	— ਸ	ਵੈ	— ਸ	ਮਾ	— ਸ	ਰੁ	ਗ	— ਸ	ਸ ਸਿਆ	— ਸ

ਰੂ ਗ ਗ | ਪ ਪੁ | ਪ ਪੁ | ਸ — ਸ | ਪ ਪੁ | ਪ ਗ ਪ
 ਪਾ ਦ ਇਆ | ਅ ਅਸ | ਰਿ ਤ | ਨਾ ਸ ਮ | ਕ ਰ ਤਾ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਇਕਤਾਲਾ— (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਲ ਆਗੇ ਕਹੀਐ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥
 ਬੇਪੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਾਨੈ ਹਾਟੂ ਮਾਨੈ ਪਾਟੂ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥
 ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮੜੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਸਭੋਹੁ ਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥
 ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ ਅਖਿਗੁ ਬਾਣੀ ॥
 ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਾਤੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਜਾ ੧੩੫੦)

ਅਸਥਾਈ

X	ਪ	ਪੁ	੦	ਪ	੨	ਗ	੦	ਸ	੩	ਗੁ	੪	ਸ
ਬ	ਧੀ	ਧੀ	੫	ਅ	੬	ਲੇ	੫	ਪਾ	੬	ਗੋ	੬	ਈ
ਪ	ਗ	ਪ	੮	ਪ	੮	ਹਿ	੮	ਸ	੮	ਸੋ	੮	ਈ
ਮ	ਰਾ	ਪ੍ਰਭ	੮	ਰ	੮	ਅ	੮	ਸ	੮	ਬੇ	੮	ਈ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਗ	ਪ	ਪੁ	ਯ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮ	ਨ	ਕੋ	ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ਮ	ਨ	ਹੀ	ਜਾ	ਨੈ	ਕੈ
ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਵੁ	ਗੁ	ਵੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	—	ਪ	—
ਬ	ਝ	ਲ	ਆ	੬	ਗੈ	ਕ	ਗੀ	੬	ਐ	੬	ਈ
ਗ	ਗ	ਗ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਪੁ	ਪੁ	ਵੁ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਅ	ਤ	ਰ	ਜਾ	੬	ਮੀ	ਰਾ	ਮ	ਰ	ਵੀ	੬	ਈ

ਪੁ ਪ | ਪੁ ਸੰ | — ਪੁ ਪ ਗ | ਪ ਗ | ਕੁ ਸ
 ਤੇ ਤੇ ਰ ਕੈ ਸੇ ਚ ਹੀ ਅੰ ਕੁ ਸ
 —ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲੜ)

ਦੌਪਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰ ਦਈ ਜਉ ਮੁਨੀਸਰਹਿ, ਤਾਤੇ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬਹਿਓ ਬਸਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ ॥
 ਤਨਕ ਤੰਦੁਲ ਜਗਦੀਸਰਹਿ ਦਏ ਸੁਦਾਮਾ, ਤਾਤੇ ਪਾਏ ਚਡੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਥਾਹ ਜੀ ॥
 ਦੁਖਿਤ ਗਜਿੰਦ ਅਰਬਿੰਦ ਗਹਿ ਭੇਟ ਰਾਖੈ, ਤਾਕੈ ਕਾਜੈ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਆਨਿ ਗ੍ਰਾਸੈ ਗ੍ਰਾਹ ਜੀ ॥
 ਕਹਾ ਕੋਊ ਕਰੈ ਕਛੁ ਹੋਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕੀਏ, ਜਾਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਿ ਲੇਹਿ ਸਭੈ ਸੁਖ ਤਾਹਿ ਜੀ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਵਾਸ ਜੀ, ਨੰਬਰ ੪੩੫)

ਅਸਥਾਈ

x		੨		੦		੩	
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	ਸ
ਪ	ਪ	ਤੀ	੯	ਕੁ	ਪੀ	ਨ	ਮਾ
ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	ਪ	ਹੁ	ਤੁ
ਦ	ਈ	ਜੀਊ	੯	ਮੁ	ਨੀ	ਰਹਿ	੯
<hr/>							
ਪ	ਗ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਸ
ਤਾ	ਤੇ	ਸ	ਭਾ	ਮ	ਪਿ	ਥ	ਹਿਓ
ਪ	ਰੁ	ਸ	੯	ਪ	ਪ	ਜੀ	੯
ਬ	ਸ	ਨ	੯	ਪੁ	ਵਾ	ਹ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ
ਤ	ਨ	ਕ	੯	ਭੈ	ਦੁ	ਲ	ਜ	੯	ਗ
ਕੁ	—	ਸੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਸੰ	ਰੁਂਗੁ	ਸੰ	ਪੁ	ਪ
ਦੀ	੯	ਸਹਿ	੯	੯	ਦ	ਦੁਸੁ	ਦਾ	੯	ਮਾ
ਪ	ਧੁ	ਗ	ਪ	ਪੁ	ਸ	ਸੁ	ਰੁ	ਸੁ	ਪ
ਤਾ	ਕੈ	ਪਾ	੯	ਦੁ	ਚ	ਤੁ	ਰ	੯	ਪ

ਧੁ ਰੂ | ਸੁ ਧੁ ਪੁ ਗੁ ਪੁ | ਗੁ ਰੂ ਸੁ
 ਦੁ ਰੂ | ਸੁ ਧੁ ਪੁ ਗੁ ਪੁ | ਗੁ ਰੂ ਸੁ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ, ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚਲੈਤ ਟਿਕ੍ਕੁਨ ਤੇ ਭੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

੮. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ, ਤਾਲ-ਯਮਾਰ (ਵਿਲੰਬਿਤ ਲੁਜ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੫੭)

ਅਸਥਾਈ

O	੩	X	੩
ਪ ਪ ਨ ਕ	ਪ — ਧ ਗ	ਪ — ਧ ਗ ਪ	ਸ — ਰ
ਕਛੁ ਨ ਕ	ਹੈ ੫ ਜ ਮ	ਕਾ ੫ ਲ ਪਿਆ ੫	ਰੇ ੫

S	੩	X	੩
ਸਸ ਰੂ ਨੁ	ਸ — ਸ ਨੁ	ਗ — ਪ ਗ ਰੂ	ਸ — ਸ
ਹਰਿ ਹ ਕਿ	ਨਾ ੫ ਮ ਜ	ਪੰ ੫ ਤ ਆ ੫	ਡ ੫

ਅੰਤਰਾ

P	੩	X	੩
ਗ ਗ ਨ ਕ	ਪ ਪ ਨ ਤ ਨੁ	ਸ ਸ — ਰੂ —	ਸ —
ਨਾ ਨ ਕ	ਮ ਨ ਤ ਨੁ	ਸੁ ਖੀ ੫ ਹੋ ੫	ਦਿ ੫

ਅੰ	੩	X	੩
— ਸ ਤੇ	ਕੁ ਰੂ ਸੁ ਸੁ	ਪ ਪ ਪ ਗ ਰੂ	ਸ —
ਸੁ ਮ ਲੈ	ਕਿ ਲੈ ੫ ਗੁ	ਪਾ ੫ ਲ ਪਿਆ ੫	ਰੇ ੫

ਨੋਟ :—ਯਮਾਰ ਦੀ ਦੁਗੁਨ, ਤਿਕ੍ਕੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਹੈ ।

ੴ. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰ ਨ ਰਾਂਗਾਨਹਾਰਾ ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਗਿ ਘਣੈ ਅਤਿ ਰੂੜੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਉਪਰਿ ਕੁਪੁ ਗਾਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥
 ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਰਾਰਾ ॥੨॥

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸੱਬਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥
 ਕਾਲੁ ਬਿਧੁ ਸਿ. ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਈ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੩੧)

ਅਸਥਾਈ

੩			੨												੦		
P	M	P	N	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	N	R	N	S
P	M	P	N	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	N	R	N	S
P	M	P	N	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	N	R	N	S
P	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	G	R	G	R
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	R	H	R	N
P	S	M	P	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
P	S	M	P	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S

ਅੰਤਰਾ

	*	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਸ	ਰ
	*	ਅ	ਤ	ਰ	ਦੈ	—	ਖ	ਸ	ਹ	ਦ	ਸ	ਮ	ਨ
ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਰ	ਰ	ਸ	—	—	—	—
ਮਾ	ਦ	ਨਿਆ	ਦ	ਅਵ	ਰ	ਨ	ਤਾ	ਦ	ਗ	ਨ	ਹਾ	ਦ	ਦ
ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਧ	—	ਪ	ਪ
ਰਾ	ਦ	ਦ	ਦ	ਅਹਿ	ਨਿ	ਸਿ	ਜੀ	ਦ	ਆ	ਦ	ਦ	ਖ	ਸ
ਗ	ਰ	ਸ	—	—	ਗ	ਪ	ਪ	—	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਨ
ਮਾ	ਦ	ਲੇ	ਦ	ਤਿ	ਸ	ਹੀ	ਕੀ	ਦ	ਸ	ਰ	ਕਾ	ਦ	ਰਾ

ਪ
ਪ ਧ ਗ ਪ
ਦ ਮੇ ਰਾ ਪ੍ਰਤ... ਬਾਕੀ ਰੂਬਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿ: ਠਾਟ), ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਹੇ ਰਵਿ ਹੇ ਸਸਿ ਹੇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਪ, ਮੇਰੀ ਅਥੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥
ਅੰਰ ਨ ਮਾਂਗਤ ਹਉ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ, ਚਾਹਤ ਹੋਂ ਚਿਤ ਮੈ ਸੋਈ ਕੀਜੈ ॥
ਸਸਤ੍ਰਨ ਸੋਂ ਅਤਿ ਹੀ ਰਣ ਭੀਤਰ, ਜੂਝ ਮਰੋਂ ਤਉ ਸਾਚ ਪਤੀਜੈ ॥
ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਸਜਾਮ ਇਹੈ ਬਰ ਦੀਜੈ ॥੧੯੮੦੦॥੪੪੯॥
(ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਵਤਾਰ, ਸਵੈਯਾ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

x		੨		੦		੩	
		ਪ	—	ਧ	ਗ	ਪ	ਪ
		ਹ	ਸ	ਗੀ	ਨ	ਅ	ਬੈ
ਸ	ਨ	ਧ	—	ਜੀ	ਨ	ਨ	ਨ
ਤੀ	ਦ	—	—	ਪ	—	ਸ	ਸ
ਨ	ਧ	—	—	ਪ	ਧ	ਜੀ	ਮ
ਰਾ	ਦ	—	—	ਜੀ	ਨ	ਹਾ	ਦ
		ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਪ
		ਜ,	ਹੋ	—	ਵਿ	ਹੋ	ਦ
		ਰ					ਦ

ਪ	—	—	—		—	—	ਪ	—		ਪ	ਪ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਰ		
ਸ	—	—	—		—	—	ਹ	—		ਕ	ਕ	ਵ	—	ਣ	—	ਨਿ	—	ਤ	
ਸ	—	—	—		—	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—		
ਧ	—	—	—		—	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—		
ਸ	—	—	—		—	—	ਸ	—		ਪ	ਪ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਨਧ		
ਤ	—	—	—		—	—	ਹਉ	—		ਅ	ਅ	ਰ	—	ਨ	—	ਗ	—	ੜ	
ਸ	—	—	—		—	—	—	—		ਸ	ਰ	—	ਗਾ	—	ਕ	—	ਕ	—	ਤ
ਛ	—	—	—		—	—	ਪ	—		ਹ	ਤ	ਤ	ਤੇ	—	ਕ	—	ਕ	—	ਤ
ਸ	—	—	—		—	—	—	—		ਧ	ਧ	ਤ	ਤੇ	—	ਚਿ	—	ਚਿ	—	ਤ
ਨ	—	—	—		—	—	ਧ	—		ਧ	ਧ	ਤ	ਤੇ	—	ਜੈ	—	ਜੈ	—	ਤ
ਧ	—	—	—		—	—	—	—		ਧ	ਧ	ਤ	ਤੇ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਤ
ਨ	—	—	—		—	—	ਧ	—		ਧ	ਧ	ਤ	ਤੇ	—	ਹਾ	—	ਹਾ	—	ਤ
ਰ	—	—	—		—	—	ਰ	—		ਰ	ਰ	ਹ	—	ਰਵਿ...	—	—	—	—	—

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗੀਤ (ਟਿਊਨ) ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

੧੧. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿ: ਠਾਟ), ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਯਜਾਨ ਲਗਾਇ ਠਗਿਓ ਸਬ ਲੋਗਨ, ਸੀਸ ਜਟਾ ਨਖ ਹਾਥ ਬਢਾਏ ॥
 ਲਾਇ ਬਿਭੂਤਿ ਫਿਰਜੋ ਮੁਖ ਉਪਰਿ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਬੈ ਡਹਕਾਏ ॥
 ਲੋਭ ਕੇ ਲਾਗੇ ਫਿਰਜੋ ਘਰ ਹੀ ਘਰ, ਜੋਗ ਕੇ ਨਜਾਸ ਸਬੈ ਬਿਸਰਾਏ ॥
 ਲਾਜ ਗਈ ਕਛੁ ਕਾਜੁ ਸਰਜੋ ਨਹਿ, ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ ਨ ਪਾਏ ॥੧੨॥

(੩੩ ਸਾਡੇ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×	—	○	—	੨	—	੩	—	੦	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪ	—	ਪ	—	ਨ	—	ਧ	—	੪	—	੫	—	੬	—	੭	—	੮	—	੯
ਗ	—	ਗ	—	ਲ	—	ਗ	—	੫	—	੬	—	੭	—	੮	—	੯	—	੧੦
ਯਜਾ	—	ਯਜਾ	—	ਗਾ	—	੫	—	੬	—	੭	—	੮	—	੯	—	੧੦	—	੧੧
ਨ	—	—	—	ਸ	—	ਸ	—	੮	—	੯	—	੧੦	—	੧੧	—	੧੨	—	੧੩
ਸ	—	—	—	ਸ	—	ਸ	—	੯	—	੧੦	—	੧੧	—	੧੨	—	੧੩	—	੧੪
ਗਿਓ	—	—	—	ਸ	—	ਸ	—	੧੦	—	੧੧	—	੧੨	—	੧੩	—	੧੪	—	੧੫

ਪ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਪ	—	—
ਗ	—	ਸ	ਜ	ਟਾ	ਤ	ਨ	ਖ	—	ਤ
ਹਾ	—	ਗ	ਥ	ਗ	ਦਾ	ਸ	ਦੇ	—	ਦ
	—	ਬ	ਬ	ਚ	ਚ	—	ਚ	—	ਚ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਹਿ
ਲਾ	—	ਇ	ਬਿ	ਜੁ	—	ਤ	ਤ	ਤ	—
ਨ	—	ਸ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਧ	—	ਮੁ	ਖ	ਉ	ਤ	ਪ	ਰ	ਤ	—
ਰਯੋ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪ	—	ਧ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਪ	—	ਧ
ਦੇ	—	ਵ	ਅ	ਦੈ	—	ਵ	ਤ	ਤ	ਸ
ਪ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਗ੍ਰੰਥੀ	—	ਡ	ਧ	ਕਾ	ਤ	ਏ	ਤ	ਤ	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿ: ਠਾਟ), ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੇ ॥੧॥
ਮੁਲਾਂ ਕਹੁ ਨਿਆਂਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪਤਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥
ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥
ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥
ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੦)

ਅਸਥਾਈ

X	O	X	O
ਧ ਸ ਕ	ਸੰ ਹਹੁ ਤਨਿ	ਨਧ ਆਦ ਉ ਡਖੁ	ਨਧ ਦਾਦ ਈ —
ਪ ਤੇ	ਪ ਰੇ ਤ	ਪਨ ਮਨ ਕਾ ਤ	ਗ ਭਰ ਮ ਤਨ
ਗ ਕ	ਪ ਹਹੁ ਤਨਿ	ਧ ਆ ਉ ਡਖੁ	ਧ ਜਾ ਈ —

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਬੇ	ਧ ਦ	-ਧ ਕ	ਸੰ ਤੇ	ਸੰ ਬ	-ਸੰ ਕ	ਨ ਹਹੁ	ਧ ਮ	ਸੰ ਤਤ	ਰਗੰ ਝੂਡ	ਰੰ ਠੋ	— ਤ
ਸੰ ਝੂ	ਸੰ ਨਾ	— ਤ	ਨਧ ਜੇਤ	ਨਧ ਤ	ਨਧ ਨਵਿ	ਨਧ ਚਾਦ	ਧ ਰੈ	ਸੰ ਤ	— ਤ	— ਜਉ	— ਪ
ਗ ਸ	ਗ ਤ	ਰ ਮਹਿ	ਸਾਧ ਏਤ	ਪ ਕ	-ਪ ਡਖੁ	ਪਗ ਦਾਦ	ਗ ਈ	-ਰ ਡਕ	ਸਲ ਹਤ	ਸ ਹਉ	— ਤ
ਗ ਤਉ	ਪ ਤ	ਪ ਕਿਉ	ਧ ਮੁ	ਧ ਰ	ਧ ਗੈਤ	ਨਧ ਮਾਦ	ਧ ਰੈ	— ਤ	ਧਨ ਮੁਡ	ਪ ਲਾ	ਧ ਤ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਬਰਤਾ ਵਲੋ)

੧੩. ਰਾਚ ਬਿਭਾਸ, (ਬਿ: ਠਾਟ), ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਈ)

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥

ਇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ, ਪਿਛੇ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਨੰ: ੧੧ ਤੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

X	O	ੴ	O	ੴ	ੴ	ੴ	P ਰਾਮ ਰਮ
ਨ	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਸ	—
ਰਾ	ਡ	ਮ	ਰਾ	ਡ	ਮ	ਰਾ	ਡ
ਨ	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਸ	—
ਰਾ	ਡ	ਮ	ਰਾ	ਡ	ਮ	ਰਾ	ਡ
ਗ	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਗ	—
ਬ	ਲ	ਬ	ਲੇ	ਡ	ਸ	ਲੋ	ਡ
ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	—
ਚਿ	ਨ	ਸ	ਜਾ	ਡਿ	ਅ	ਹੀ	ੜੜ ਰਮ...

ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਈ ਵਿਚ)

X	O	ੴ	O	ੴ	O	ੴ	O ਸ
ਪ	—	ਧ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ
ਆ	ਡ	ਪ	ਤਿਆ	ਡ	ਗ	ਡ	ਤ
ਧ	—	ਸ	ਰ	ਗ	ਨ	ਧ	—
ਰ	ਡ	ਨ	ਲਾ	ਡ	ਗ	ਡ	ਡ
ਪ	—	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—
ਬ	ਡ	ਨ	ਪ	ਵਿ	ਡ	ਤ	ਡ
ਗ	ਰ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	ਗ
ਜਾ	ਡ	ਹਿ	ਡ	ਪਾ	ਡ	ਪ	ਰ ਮ ..ਅਸਥਾਈ ਚਾਰ...

ਅੰਤਰਾ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨਲਈ ਵਿਚ)

\times		੧	\times	੨		\times	੧	\times	੨
ਪ	ਧ	ਯ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਬਾ	ਡ	ਰਿ	ਕ	ਹੁ	ਨ	ਨ
ਪ	ਪ	ਚ	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਧ
ਰਾ	ਖ	ਨ	ਕਉ	ਡ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਈ	ਬਾ	ਸ
					ਮਾ	ਤ	ਬੀ	ਡ	ਪ
						ਮਾ	ਬਾ	ਡ	ਰਮ
									...

(ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੪. ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਬਿ: ਨਾਟ), ਪੜਤਾਲ, ਛੇਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਪਿਆਨੁ ॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਤਿ ਮਜਾਨੁ ॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥

ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁ ਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਖਿਨ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੇਟਾਨੁ ॥

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ (ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੩੭)

ਅਸਥਾਈ

\times		੨		੦		\times	
						ਨ	ਸ
ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਨ	ਨ
ਹ	ਡ	ਰਿ	ਡ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ
ਨ	—	—	—	ਰਿ	ਡ	ਸ	—
ਧ	—	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਸ	ਨ
ਹ	ਡ	ਰਿ	ਡ	ਨ	ਨ	ਮ	ਨ
				ਪ	—	ਸ	ਨ
				ਰਿ	ਡ	ਡ	ਨ
				ਨ	ਨ	ਨ	ਨ

ਨ	ਧ	—	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਤਿ	—	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਰ	ਵਹਿ	ਤ
ਸ	ਮ	—	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਪ	ਧ	—	ਜਪ...						

ਅੰਤਰਾ ਪਹਿਲਾ

ਸ	—	—	—	ਪ	ਜਿ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸ	ਆ	—	—	ਸ	ਕੇ	—	ਨ	ਧ	—
ਸ	—	—	—	—	—	—	ਪ	—	ਸ	—	ਰ	ਗ	ਰ	ਗ	—	ਸ	—	—
ਸ	ਰ	—	ਨ	—	ਧ	—	ਪ	ਧ	ਧ	—	ਧ	ਨ	ਹ	ਪ	ਰ	ਨ	—	ਨ
ਸ	—	—	ਨ	—	ਧ	—	ਪ	ਨਿ	ਮ	—	ਧ	ਨ	ਹ	ਪ	ਰ	ਨ	—	ਨ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨ ਲਜ ਵਿਚ)

ਖ	—	੦	ਪ	੨	ਪ	੦	ਪ	੩	ਗ	ਪ	੪	ਧ	ਪ	੫	ਧ	ਪ	੬	ਧ
ਪ	ਸ	ਨ	ਮ	੨	ਨ	੦	ਹ	੪	ਰਿ	ਕੀ	ਰ	ਸ	ਨ	੫	ਨ	ਨ	੬	ਨ
ਧ	ਅ	ਧ	ਪ	੪	ਗ	੨	ਰ	੫	ਰ	ਸ	ਨ	੬	ਨ	੭	ਨ	ਨ	੮	ਨ
ਪ	ਸ	ਨ	ਮ	੪	ਨ	੨	ਗ	੫	ਪ	੪	ਧ	੮	ਮੁ	੯	ਧ	੮	ਧ	੯
ਸ	ਪ	—	—	੪	ਨ	੨	ਵਹਿ	੫	ਨ	੪	ਨ	੮	ਨ	੯	ਨ	੮	ਨ	੯
ਪ	ਜ	—	ਪ	੪	ਸ	੨	ਸ	੫	ਨ	੪	ਸ	੮	ਸ	੯	ਨ	੮	ਨ	੯
ਸ	ਧ	—	ਧ	੪	ਸ	੨	ਰ	੫	ਨ	੪	ਸ	੮	ਰ	੯	ਨ	੮	ਨ	੯

ਪ	—	s	—	s	ਪ	—	s	ਪ	—	s	ਪ	—	s	ਰ	—	s	ਰੋ
ਸ	—	s	—	s	ਨ	—	s	ਨ	—	s	ਪ	—	s	ਪ	—	s	ਪ
ਟਾ	s	s	s	s	s	s	s	n	s	s	s	s	s	ਮਿ	—	ਲ	
ਪ	—	s	—	s	ਨ	—	s	ਕ	—	s	ਪ	—	s	ਪ	—	s	ਜਾ
ਨਾ	s	s	s	n	s	s	s	ਹ	s	s	ਰਿ	—	s	ਰ	—	s	ਗ
ਸ	—	s	—	s	ਨ	—	s	ਧ	—	s	ਪ	—	s	ਪ	—	s	ਪ
ਵਾ	s	s	s	s	s	s	s	s	s	s	ਸ	s	s	ਮਿ	—	ਲ	
ਪ	—	s	—	s	ਨ	—	s	ਕ	—	s	ਪ	—	s	ਪ	—	s	ਗ ਅਗੋਂ →
ਨਾ	s	s	s	n	s	s	s	ਹ	s	s	ਰਿ	—	s	ਰ	—	s	ਗ ਅਗੋਂ →

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ ਬਰਾਬਰ ਲਖ ਵਿਚ)

X	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	—	s	—	s	—	s	—	s	—	s	—	s	—	s	—	s	—	s

ਨੋਟ—ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਚਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ 'ਪੜਤਾਲ' ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸੀਨਾ—ਬਸੀਨਾ ਜਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂਟੀ ਨਚਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਤੁਕ 'ਰਹਾਉ' ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਤੁਕ 'ਪਹਿਲੇ ਪਦੇ' ਦੀ ਲਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਗਾਇਆ ਹੈ। ਉੱਜ ਇਹ 'ਪੜਤਾਲ' ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਬਿਭਾਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੈ।

(ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗੋੜ

ਵਾਈ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵਾਲ੍ਹੁ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵੱਕੜ ਰਹਿਣਗੇ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਗ, ਰ ਮ, ਗ ਪ, ਨ ਧ ਨ, ਸ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨ ਧ ਨ ਪ, ਮ—ਗ ਰ ਸ।

ਗ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ ਗ ਰ ਮ, ਗ ਪ ਮ, ਗ ਰ ਸ।

ਪੁਰਾਤਨ ਜਾਂ ਮੱਧ ਕਾਲ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਤੌ ਲਗ-ਭਗ ਗੋਣ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕਈ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ— ਅਸਾਵਹੀ ਦੀ ਥਾਂ ਜੈਨਪੂਰੀ, ਸੋਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਦੇਸ, ਧਨਾਸਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਕਾਨੜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਦਰਵਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਬੈਰਾੜੀ ਦੀ ਥਾਂ ਪੂਰਵ ਕਲਿਆਨ ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਛਾਇਆਂ ਨਟ, ਨਟ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਨਟ ਹਮੀਰ, ਨਟ ਬਿਹਾਵ। ਸੂਧ ਮਲ੍ਹਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਮੀਆਂ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਮੇਘ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਸੂਰ ਮਲ੍ਹਾਰ ਆਦਿ। ਇਹੋ ਹਾਲ ਗੋੜ ਰਾਗ ਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਗੋੜ ਦਾ ਆਸਲ ਰੂਪ ਤਾਂ ਛਪ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਉਤਪਨੀ ਹੋਏ ਗੋੜ-ਮਲ੍ਹਾਰ ਤੇ ਗੋੜ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਏ।

ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੋੜ ਰਾਗ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਾਲ੍ਹੁ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਈ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ, ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ, ਸਦਰੰਗ ਚੰਦ੍ਰੰਦਯ, ਰਾਗ ਵਿਖੇ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸਾਰਾਮ੍ਰਿਤ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਦਕਾਰਾਂ ਨੇ ਗੋੜ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਮੰਨੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਕੀਤਾ (ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਰਾਗੀ-ਰਥਾਈ) ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਊਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਸੂਧ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਗੋੜ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਮਿਕ-ਪੁਸਤਕ ਮਾਲਿਕਾ" ਭਾਗ ਛੇਵਾਂ ਦੇ ਪੰਨਾ ਬੜੇ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਇੰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ—“ਗੋੜ ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਸੇ ਉਤਪਨੀ ਹੋਣੇ ਵਾਲਾ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੂਰੂਪ ਹੈ। ਪੂਰਵਾਂਗ ਮੇਂ ਕਾਨੜਾ ਵ ਉਤਰਾਂਗ ਮੇਂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਐਸੇ ਸੰਯੋਗ ਸੇ ਇਸ ਰਾਗ ਕਾ ਸੂਰੂਪ ਬਨਤਾ ਹੈ, ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ।” ਅੱਗੇ ਆਪ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਚਲਣ “ਸ, ਮਰਸ,

H
ਨੁ, ਗੁ, ਮਰਧ, ਧਪ, ਪਗੁ, ਸਰਪ, ਮਪਧਰਨਸ, ਧਨੁ, ਮਪ ਗੁ, ਮਰਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਗੋੜ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਸੁਦਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਦਾ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਗਾਇਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਗ

ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਚੀਜ਼ (ਬੰਦਿਸ਼) ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ। ਪੂਰਵਾਂਗ ਦੇ "ਸਗ, ਰਮ, ਗਪ, ਮ—ਗਰਸ" ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਗੋੜ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਗੇ ਤੇ ਮਲ੍ਹਾਰ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੁਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਤੋਂ ਗੋੜ ਮਲ੍ਹਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਗੇ ਤੋਂ ਗੋੜ ਸਾਰੇ ਗੇ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੋੜ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਅਧੂਰਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਬੜਾ ਮਧੂਰ, ਅਕਰਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ,

ਸ ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਸਰ, ਨਸ ਗਰ ਮ—ਗਰਸ, ਸਮ, ਗਪ, ਨਧਨਸ—ਨਧ ਨਪ, ਮਪਮ, ਗਰਮ, ਗਰਸ"

ਨ ਗ

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਸੇ ਵਿਚ "ਸ, ਨਸ ਰਰ ਮਗ ਮਪ, ਨਧ, ਨਸ—ਸ ਧ, ਨੁਪ, ਮ—ਗਰਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਗੋੜ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਗ ਗੋੜ ਅਤੇ ਗੋੜ ਬਿਲਾਵਲ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਅਧਿਕਤਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਗੁਣੀ-ਗਿਆਨੀ ਸੰਤ-ਜਨ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ" ਵਿਚ ਦਰਜ ਅਧੂਰਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਮਿੰਧਾਂ ਵਾਲੋਂ ਸ਼ਬਦ-ਕੌਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਗਾਇਨ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗੀ, ਐਸੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਣਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਨੋਟ :—ਵੱਡੇ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤਾਨਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸਪਾਟ ਤਾਨਾਂ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਦੇ ਬਹਾਬਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਤਾਨ-ਬਾਜੀ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਕ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰਸ, ਗਰਸ, ਗਰਮ, ਨੁਪ—ਨਸ ਗਰ ਮਗ, ਪਮ, ਗਰ, ਗਰਸ—।
੨. ਸਰਨਸ, ਸਗਰਮ, ਮਪਮ, ਗਮ ਗਰਸ—ਨਪਨਪ, ਨੇਪਨਸ—ਸਗਰਮ ਗਪ—ਮਗਮ, ਗਰਗਰਸ—।
੩. ਸਰ ਸਗ ਰਮ ਗਪ, ਮਗਰ, ਗਰਸ—ਸਮ—ਗਪ, ਨਧਨਸ—ਧਨ ਪਧ ਮਪਮ, ਗਰਮਗ, ਪਮ, ਗਰਮਗ, ਗਰਸ—ਮ, ਗਾਮਪ, ਨਧਨਸ—ਸੰਰਨਸ—ਨਧਨਪ—ਮਪਮ, ਗਰਗਰਸ—।
੪. ਸਗ ਰਮ ਗਪ, ਮਪਨ, ਨਧਨਸਰਨਸ—ਨਧ ਨਪ ਧਮ ਪਗਮ, ਮਪ, ਪਨ ਧਨਸ—ਸੰਰਨਸ—ਸੰਗਰਮ—ਗਰਸ, ਨਸ ਨਧਨਪ, ਮਪਮ, ਗਮ, ਗਰ ਮਗ ਪਮ, ਗਰ ਗਰਸ—ਸਰਗਮ, ਗਮਪ, ਧਨਧਰਸ—ਸਨ ਧਨ ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਗਰਸ—।
੫. ਪ—ਪਨ, ਧਨਧਰਸ—ਸੰਰਨਸ, ਨਸ ਗਰ ਮਗ ਪਨ ਗਰ ਗਰਸ—ਸੰਨ ਧਨਸ, ਸੰਨਰਸ—ਨਧਨਪ, ਮਪਮਗ, ਰਗਰਮ, ਗਰਗਰਸ—ਸਰਸ ਗਮਗ, ਮਪਮ, ਨਧਨਸ—ਗਰ ਮਗ ਪਨ, ਗਰ ਗਰਸ—ਨਸ ਧਨ ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਮਪ, ਪਨ, ਧਸ, ਸੰਨ ਨਧਨ, ਪਧਪ ਮਪਮ, ਗਰ ਮਗ ਪਮ, ਗਰ ਗਰਸ—।

੧. ਰਾਗ ਗੋੜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੌਜ ਲਜ)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥
 ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਾਉ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਾਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੩॥
 ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥
 ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੪॥
 ਸਤਿ ਪੁਤਖ ਜਾ ਕੇ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥
 ਬਾਲ ਸਥਾਈ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਗੋੜ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਮ ਬ੍ਰਹ ਮ	ਮ ਮ	ਗ ਕੀ	ਰ ਡ
ਨ ਲਾ	ਸ ਡ	ਗ ਗਉ	ਰ ਡ
ਮ ਬ੍ਰਹ ਮ	ਮ ਮ	ਗ ਕੀ	ਰ ਡ
ਨ ਲਾ	ਸ ਡ	ਗ ਗਉ	ਰ ਡ
ਮ ਬ੍ਰਹ ਮ	ਮ ਮ	ਪ ਨ	ਨ ਨ
ਸੁ ਸੁ	ਝੈ	ਨ ਨਿ	ਪ ਵ,
— —	— —	— —	ਪ ਪ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਜੀ	ਪ ਅ	— ਸ	— ਸ	ਧਨ ਪ੍ਰਾਡ	— ਡ	ਧ ਨ	ਨ ਕੀ	ਸੰ ਏ	— ਡ	ਸੰ ਜਿ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਸਾ	ਰ ਡ	ਰ ਡ	ਸੰ ਜ	— ਸ
ਨ ਸ ਮਾ	— —	ਗ ਸ	ਕ ਟੀ	ਗ ਮ	ਮ ਹਿ	ਗ ਜੋ	ਰ ਤ	ਸੰ ਗ	ਸੰ ਖੋ	— ਸ	ਸੰ ਨਿ	— —	ਨ ਵਾ	ਰ ਡ	ਸੰ ਜ	— —
ਨ ਸ ਬਰ	ਸ ਸ	ਨ ਤ	ਧ ਕਉ	ਨ ਸ	ਪ ਡ	ਧ ਕਿ	ਪ ਛ	ਮ ਤੋ	ਮ ਜ	ਮ ਨ	ਮ ਭੋ	ਮ ਗ	ਰ ਡ	ਸ ਇ	— —	— —

ਨ ਸ — ਮ ਗ ਮ | ਪ ਪ ਨ ਧਨ | ਸ — ਲਧ ਨ | ਪ ਪ ਗ ਪ
 ਸੋ ਸ ਪ੍ਰ ਭ | ਤ ਜ ਮੁ ਦਾ | ਚੇ ਸ ਕਡ ਤ | ਜਾ ਇ, ਪਾ ਰ
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਗੋੜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥ ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥
 ਪਾਣੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਵੇ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੇ ਨਾਮਾ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ ਬਨ ਚੇਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੩॥
 ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥
 ਜੈਸੇ ਬਿਖੇ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੫॥
 ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੇ ਨਾਮਾ ॥੬॥
 (ਰਾਗੁ ਗੋੜ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਗ ਆ	ਰ ਸ ਬਿ	ਸ ਮੀ	ਗ ਮ ਰ ਸ, ਨਸ ਸ
ਮ ਰਾ	ਮ ਨਾ ਮਾ	ਪ ਬਿ ਨ ਬਾ ਪਰੇ	ਪ ਸ, ਪਾ ਨੀ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਲਾ	ਪ ਗ ਤੀ	— ਸ	ਨ ਤਾ	— ਲਾ	ਧ ਨ	ਸ ਬੇ	ਰ ਸ	ਲੀ	—	— ਸ	ਸ ਬ	ਮ ਗ ਹਿ
ਨ ਰੇ	— ਸ ਬਿ	ਸ ਨ	ਨ ਗਾ	— ਦ	ਪ ਇ	ਧ ਅ	ਗ ਕੇ	ਪ ਲੀ	—	ਗ ਸ	ਰ ਸ	ਪਾਨੀ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਗੋੜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਮੇ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥
 ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥
 ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੨॥
 ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਆ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਗੋੜ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਨ ਰਾ	ਧ ਸ	ਨ ਮਾ	ਪ ਸ
—	ਧਨ ਸੋਡ	ਧ ਸ	ਨ ਤਾ
ਨ ਰਾ	ਪ ਸ	ਨ ਮੋਡ	ਧ ਸ
—	ਧਨ ਸੋਡ	ਧ ਸ	ਨ ਲੋ
—	ਮੈ	ਗ ਜਾ	ਗ ਜ
—	ਮ	ਗ ਜਾ	ਰ ਜ
—	ਮ	ਮ	ਰ ਜ
ਸ ਬਾ	ਪ ਬੀ	ਨ ਨ	ਧ ਨੈਡ
		ਸ ਲਾ	ਧ ਨੈਡ
		ਸ ਬਾਹ	ਧ ਨੈਡ
		— ਦੀ	ਧ ਨੈਡ
		— ਦੀ	ਧ ਨੈਡ

ਅੰਤਰਾ

			ਪ ਨ
ਨ ਤੇ	ਧ ਸ	ਨ ਸੁ	ਨ ਜਾ
ਗ ਤੇ	— ਨਿ	ਮ ਮ	ਸ ਤਿ
ਧ ਬ੍ਰ	ਪ ਬੀ	ਨ ਬਿ	ਨ ਸੁ

ਨੋਟ—ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੋਤ ਵੀ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

੪. ਰਾਗ ਗੋੜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ ਜਿਉ ਤਿੰਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥੩॥
ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੀਰ ॥੪॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਗੋੜ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੮੯)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩	X		੨
		H		M	ਗਰ ਗ ਰਸ ਸ
		P	—	N	ਰੈਡ ਸ ਮਡ ਨ
ਰ	ਗ	ਰ	ਗਮ	ਗ	ਮਹੁ ਰਗ ਰਸ ਸ
ਪ੍ਰੇ	ਡ	੯	ਮਡ	ਲ	ਮੈਂ ਰੈਡ ਸ ਮਡ ਨ
ਰ	ਗ	ਰ	ਗਮ	ਗ	ਨ
ਪ੍ਰੇ	ਡ	੯	ਮਡ	ਲ	ਧ ਨ ਪ ਸ
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਗਰ	ਸ — ਸ
੯	ਹ	ਮ	ਗੀ	ਗਰ	ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾ ਸ
ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ
ਮੇਰੇ	ਮ	ਨ	ਅੰ	ਪ	ਨ ਧ ਨ ਸ
			ਤ	ਰ	ਨੈਂ ਰਗ ਰਸ ਸ
			ਰ	ਕੀ	ਰੈਡ ਸ ਮਡ ਨ

ਅੰਤਰਾ

*	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਗ	ਨ	ਗਮੰ	ਗ	ਰ	ਸ	—
*	ਧ	ਰਿ	ਦਰ	ਸਨ	ਕਉ	ਮੈ	ਰਾ	੯	ਮ	ਨ	ਬਹੁ	ਤ	ਪ	ਤੈ	੯
ਸ	ਜਿਉ	ਤਿੰ	ਖਾ	ਵੰ	੯	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਸ	ਨੈਂ	ਗ	ਰਗ	ਰਸ	ਸ
												ਰੈਡ	ਸ	ਮਡ	ਨ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਗੋੜ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰਚੁ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੇ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਥ੍ਯਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥
 ਮਤ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਭੂਲੈ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
 ਜਿਨੀ ਕੀਆ ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥
 ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸ਼ਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗੋੜ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੯੪)

ਅਸਥਾਈ

X	O	X	O
ਨ ਨ ਸ ਬ ਮ ਤ ਕ ਝ	ਨ ਪ ਪ ਤ ਰ ਮ ਛ	ਪ ਹ ਗ ਪ ਕੈ ਸ ਸੰ	ਨ ਧ ਨ ਸ ਸਾ ਦਦ ਰ ਸ
ਨ ਨ ਸ ਮ ਤ ਕ	ਨ ਪ ਤ ਰ	ਮ ਗ ਪ ਕੈ ਸੰ	ਨ ਧ ਨ ਪ ਸਾ ਦਦ ਰ ਸ
ਮ ਮ ਮ ਗ ਰ ਬ	ਗ ਰ ਗ ਕੈ ਦ	ਮ ਗ ਪ ਕੈ ਤ ਰ	ਨ ਧ ਨ ਸ ਪਾ ਦਦ ਰ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਗ ਪ ਗ ਰ ਕੀ	ਨ ਧ ਮੂ	ਨ ਰ ਤ	ਸ ਸ ਮ	ਸ ਨ ਮਹਿ	—	ਸ ਨ ਸਿਆ	ਸ ਨ ਸ
ਨ ਸ ਸ ਗ ਗ ਕੈ	ਮ ਹ ਸ	ਗ ਦ ਦ	ਸ ਰ ਮੁ	ਸ ਨ ਮ	ਨ ਰ ਮਾ	ਸ ਨ ਨ	ਸ ਨ
ਨ ਨ ਗ ਰ ਪ ਕੈ	ਪ ਚ	ਧ ਰ	ਗ ਦੈ	ਪ ਲੈ	ਗ ਧ	ਰ ਨ	ਸ ਨ
ਸ ਸ ਗ ਰ ਪ ਰ	ਮ ਖ	ਮ ਹ	ਪ ਦਾ	ਨ ਧ ਨਮ	ਨ ਸਦ	ਨ ਕਾ	ਸ ਨ

—ਬਾਬੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਗੋੜ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਮਨ ਮੌਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥
 ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੈ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰੂ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਾਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰੂ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਬਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰੂ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥

(ਰਾਗੁ ਗੋੜ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯੪)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੦	੨	O	੦	੩	੪
ਨ	ਨ	ਨ	੨	ਨ	ਨ	ਸ	੪
ਗੁ	ਗ	ਪਰ	ਪ	ਦੇ	ਦੇ	ਜਾ	ਜ
ਰ	ਰ	ਮੇ	ਸ	ਰ	ਦੇ	ਜਾ	ਨ
ਨ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਸ
ਗੁ	ਰ	ਪਰ	ਮੇ	ਸ	ਰ	ਜਾ	ਨ
ਸ	ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਸ
ਜਾ	ਤਿ	ਸ	ਭਾ	ਵੈ	S	ਪ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

H	M	ਗ	M	P	P	N	Y	N	S	—	S
ਗੁ	ਰੂ	ਗੁ	ਕੂ	ਗ	ਰ	ਕਰ	ਮ	ਨ	ਮੋ	S	ਰ
ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰਮੰ	ਗੰ	R	ਸੰ
ਗੁ	ਰੂ	ਬਿ	ਨਾ	ਮੈ	S	ਨਾ	S	ਹੀਡ	ਹੋ	S	ਰ
ਸੰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	M	P	ਗ	ਗ	ਮ	—	M
ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ਟੇ	ਕ	R	ਹਹੁ	ਦਿ	ਨ	ਰਾ	S	ਤ
ਸ	ਗ	ਰ	ਸ	ਮ	ਗ	M	ਪ	ਸੰ	ਧਨ	S	ਤ
ਜਾ	ਕੀ	S	ਕੋ	ਦਿ	N	M	S	ਟੈ	ਦਾ	SS	ਤ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਗੋੜ-ਬਿਲਾਵਲ, ਭਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥
 ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਥ ਹੀ ਨਰੂ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਗੋੜ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਜਾਬ ੮੭੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	O	੩
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ
ਅ	ਪ	ਨੇ	ਗ
ਗ	ਰ	ਰ	ਮਦ
ਸੈ	ਕਿਆ	ਜਾ	ਕੀ
ਨ	—	ਜਾ	ਗ
ਸੈ	ਕਿਆ	ਪ	ਤ
ਪ	ਨ	ਨ	ਮ
ਬਾ	ਈ	ਈ	ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਨ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਨ	ਕੂ	ੜ	ੜ	ਮ	ਹੈ	ੜ	ਨ	ਰ	ੜ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਧੈ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਕਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨ	ਅ:	ਕੂ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਨ	ਪ	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਪ	ਸੂ	ੜ	ੜ	ਮ	ਹੈ	ੜ	ਦ	ਸ	ੜ
ਗ	ਰ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸੰ	—	—
ਬਾ	ੜ	ਜ	ੜ	ਸ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਗੋੜ, 'ਪੜਤਾਲ' ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਨਤੇ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦਿਸਟੇ ਕਰਤਾ ਦਿਸਟੇ ਕਰਤਾ ॥
 ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਾਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੇ ਕਰਤਾ ॥੨॥
 ਬਕਤੇ ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥
 ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਦ੍ਵਿਸਟਾ ॥

(ਰਾਗ ਗੋੜ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੯੨)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਸ	ਨ	ਪ	ਗ
ਨ	ਨ	ਗ	ਮ
ਸ	ਭ	ਮ	ਗਰ
ਸ	ਕੁ	ਰ	ਗਰ
ਸ	ਰ	ਤਾ	ਸ
ਸ	ਭ	ਤ	ਭੁ
ਸ	ਕ	ਤ	ਗੁ
ਸ	ਰ	ਨ	ਤਾ
ਸ	ਭ	ਤ	ਤਾ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨ)

⊕	੧	੨	੩	੪	੧	੨	੩	੪
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸੁ	ਨ	ਕ	ਖ	ਖ	ਕ	ਰ	ਤਾ	੫
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸੁ	ਨ	ਕ	ਖ	ਖ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਸੰ
ਸ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ	—
ਦ੍ਰਿ	ਨ	ਕ	ਚ	ਚ	ਚ	ਰ	ਤਾ	੫
ਮ	ਮ	ਮ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸ	—
ਓ	ਮ	ਤ	ਕ	ਕ	ਕ	ਰ	ਤਾ	੫
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰ	ਪ	—
ਬਿਆ	ਮ	ਤ	ਕ	ਰ	ਰ	ਲਕੁ	ਤਾ	੫
ਪ	ਤ	ਕ	ਅ	ਅ	ਲਿ	ਨ	ਨ	—

ਅਸਥਾਈ...

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਕਪ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਜ)

*	ਪ	ਪ	ਪ	ੴ	ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	੦	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	੩	ਸ	ਰ	ਸ	—
*	ਬ	ਬ	ਬ	ਕੈ	ਕ	ਰ	ਤਾ	੯	ਸ	ਬੁ	੯	ਕ	ਤ	ਕ	ਰ	ਰ	ਤਾ	੯	
*	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—	
*	ਆ	ਆ	ਆ	ਕ	ਕ	ਰ	ਤਾ	੯	ਜਾ	੯	ਤ	ਭੀ	ਕ	ਰ	ਤਾ	੯	—	—	
*	ਪ	ਪ	ਪ	ਕ	ਧ	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—	
*	ਨਿਰ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤਾ	੯	ਸ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤਾ	੯	—	—	
ਮ	ਮ	ਲ	ਪ	੯	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	੩	ਪ	ਨ	ਪ	—	—	—	
ਗੁ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਸਾ	੯	ਦ	ਨਾ	੯	ਨ	ਕ	ਸ	੩	ਦ੍ਰ	੩	ਸ	ਟਾ	੯	—	—	

*
ਨ ਸ
ਸ ਵ ਕਰਤਾ...

ਨੋਟ—ਅਸਥਾਈ ਵਿਚ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਲਜ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

SIKHBOOKCLUB.COM

(ਗੋੜ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ

ਵਾਈ—ਧ	ਠਾਟ—ਭੋਰਵੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਢੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਗੁ	ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਧ—ਮ ਤੇ ਰੁ—ਨ੍ਹ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ।
ਅਚੋਹ—ਸ, ਰੁ ਗ, ਪ ਧ, ਰੁ ਧ		
ਅਵਰੋਹ—ਰੁ ਨ੍ਹ ਧ, ਮ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ ਰੁ ਸ		
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਧ—ਮ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ—ਰੁ ਨ੍ਹ ਧ, ਸ		

ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ ਇਕ ਪੁਰਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੰਗੀਤ ਸਮਰਾਟ ਤਾਨਸੇਨ ਦੇ ਸਪ੍ਰੈਂਡ ਬਿਲਾਸ ਖਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਭੀ ਐਸਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਦੌਤਰ ਕਥਾ ਭੀ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਾਨਸੇਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਬਿਲਾਸ ਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਥਾਂ ਕੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਤਾਨਸੇਨ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਧ ਗਈ।

ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ ਭੋਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਵਾਈ ਪੈਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਈ ਗੀਧਾਰ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਢੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਭੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਆਚੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵ, ਇਸ ਦੇ ਆਚੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਮ ਪ ਧ ਅਤੇ ਧ ਪ ਮ' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦੇ, ਸਗੋਂ "ਗੁ ਪ ਧ, ਅਤੇ ਧ ਮ ਗੁ" ਇੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਭੋਰਵੀ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਥਾਕੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਆਚੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ-ਨਿਖਾਇ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਤ ਵਿਚਾਰਨ-ਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਚੋਹ ਵਿਚ ਅਕਸਰ 'ਰੁ ਨ੍ਹ ਸ ਰੁ ਗੁ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਖਾਇ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਚੋਹ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਭੀ "ਰੁ ਨ੍ਹ ਧ, ਧ ਧ ਨ੍ਹ ਧ ਮ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ ਰੁ ਸ" ਇੰਜ ਪੈਵਤ ਸੁਰ ਤੇ ਥੋੜਾ ਗੁਰ ਕੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭੀ ਅਚੋਹ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋ, ਇਹ ਗੱਲ ਭੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਨੂੰ ਭੀ ਸੰਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਰ-ਤੱਤ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਮੰਨਣਾ ਅਧਿਕ ਨਿਆਇ-ਯੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਇਕ ਕਠਿਨ ਰਾਗ ਹੈਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਭੀ ਅਤਿਅੰਤ ਮਧੁਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੀਡ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਚੁਣ੍ਹ ਪੁ, ਨ ਧੁ ਮ, ਗ ਰੁ ਗ, ਰੁ ਨ੍ਹੁ ਧੁ ਸ" ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਇਸ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਮੀਡ ਰਾਹੀਂ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਤੱਤਕਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰੁਨ੍ਹਸਰੁਗ, ਰੁਗੁਰੁਨ੍ਹੁ, ਸ—ਸਰੁਗ, ਪਪੁ, ਨੁਪੁਮਗ, ਰੁਨ੍ਹੁ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੁਰ ਤੋਂ ਭੈਰਵੀ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਾਇਆ ਇਹ ਟੋਡੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੈਰਵੀ, ਕੋਮਲ ਆਸਾਵਰੀ, ਕੁਪਾਲ ਟੋਡੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਲਾਸਖਾਨੀ—ਟੋਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਵੇਕਲਾ, ਅਤਿਮਧੁਰ, ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਗੰਬੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖੂਬੀ ਗਾਊਂਦੇ-ਬਜਾਊਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਰੁਨ੍ਹੁ, ਸ—^{ਗੁ}ਸਰੁਗ, ਰੁਗੁਰੁਨ੍ਹੁ, ਨੁਪੁਸ—^{ਗੁ}ਸਰੁਗ, ਮਗਰੁਸ, ਰੁਨ੍ਹੁ, ਸ।
੨. ਸ ਧੁ—ਪੁ, ਨੁਪੁ—ਸ, ਸਰੁਗ, ਰੁਗ, ਮਗੁਰੁਨ੍ਹੁ, ਨੁਪੁਸ—^{ਗੁ}ਰੁਨ੍ਹਸਰੁਗ, ਪਪੁ ਨੁਪੁਮਗ, ਮਗੁਰ,
ਰੁਨ੍ਹੁ—ਸ।
੩. ਸਰੁਗ, ਰੁਗੁਮਗਰੁਗਪ, ਧੁਮਗ, ਰੁਗ, ਰੁਗੁਰੁਸ—^{ਗੁ}ਰੁਨ੍ਹੁ, ਧੁਨ੍ਹੁ—ਸ, ਰੁਨ੍ਹੁ—^{ਗੁ}, ਰੁਗੁਰੁਸ, ਸਰੁ,
^{ਗੁ}ਰੁਗ, ਗੁਪ, ਪਪੁ, ਨੁਪੁਮਗਰੁਗ, ਰੁਨ੍ਹੁ, ਧੁ ਧੁਸ—^{ਗੁ}ਸਰੁਗਪ, ਪਪੁ, ਨੁਪੁਸ—^{ਚੁਣ੍ਹ}ਨੁਧੁ, ਨੁਪੁਮਗ, ਮਗੁਰਸ,
ਰੁਨ੍ਹੁ, ਨੁਪੁਸ—।
੪. ਸਰੁਗ, ਰੁਗਪਧੁ ਧੁਮਗੁਪ, ਧੁਨ੍ਹੁ, ਧੁਮਗ, ਪਪੁਨ੍ਹੁ, ਨੁਪੁਸ—^{ਗੁ}ਸਰੁਗੁਂ, ਰੁਗੁਂਗੁਸ—^{ਗੁ}ਸਰੁ,
ਰੁਨ੍ਹੁ, ਨੁਪੁ, ਧੁਮ, ਮਗੁ, ਗੁਰੁਰੁਸ, ਰੁਨ੍ਹੁਸਰੁਗ, ਪਪੁ, ਪੁਨ੍ਹੁਸ—^{ਗੁ}ਰੁਨ੍ਹੁ, ਨੁਪੁਸ—^{ਗੁ}ਸਰੁ ਨੁਸ ਧੁਨ੍ਹੁ ਪਪੁ
ਨੁਪੁਮਗਰੁ, ਰੁਗੁਰੁਸ—।

ੴ

ੴ ਧਮਗੁਪ, ਸਰਗੁਪ, ਧਮਗ, ਮਗਾਰ, ਰਗਾਰਸ—ਪਧ, ਧਨ, ਨਧਸ, ਨਧਸੁਂਨਧਸ—ਚੁਨਧ—ਗ
 ਗੁ
 ਗੁ ਗੁ ਨੁ ਨੁ ਗੁ
 ਗੁਂਗੁਸ, ਸਾਂਗੁਂ, ਰੁਗੁਂਨਧ, ਧ ਧਸ—ਚੁਨਧਮਗ, ਰਗਾਪਧਸ—ਚੁਨਧਮਗ, ਪਧਨਧ, ਨਧਸ—ਸਾਂਗੁ,
 ਚੁਨਧਿਸ—ਚੁਨਧਸ—ਸਾਂਨਧ, ਨਧਸਾ, ਰਗਾਰ, ਰਗਾਪਧ, ਨਧਸਗ, ਰਗਾਰਨਧ—ਸ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਗੁਗੁ ਰਗੁ ਰਸ, ਧਧ। ਮਗੁ ਰਗੁ ਰਸ, ਧਧ। ਧਨ ਧਮ ਗੁਗੁ ਰਗੁ। ਰਸ ਰਨੁ ਧਧ ਸਤ।
੨. ਸਰੁ ਨਧੁ ਸਰੁ ਗਾਰੁ। ਸਰੁ ਨਧੁ ਸਰੁ ਗੁਪ। ਧਧ ਮਗੁ ਰਸ ਸਰੁ। ਨਧੁ ਸਰੁ ਗੁਪ ਧਧ।
 ਨਧੁ ਸਤ ਸਾਂਨੁ ਨਧੁ। ਮਗੁ ਰਸ ਨਧੁ ਸਤ।
੩. ਸਰੁ ਗਾਰੁ, ਸਰੁ ਗੁਪ। ਧਮ ਗਾਰੁ ਸਰੁ ਗੁਪ। ਧਨ ਧਮ ਗਾਰੁ ਸਰੁ। ਗੁਪ ਧਧ ਸਾਂਨੁ ਨਧੁ।
 ਮਗੁ ਰਸ ਗੁਪ ਧਧ। ਨਧੁ ਸਾਂਨੁ ਗੁਂਨੁ ਸਾਂਨੁ। ਨਧੁ ਮਗੁ ਰਗੁ ਰਸ।
੪. ਸਰੁ ਰਾਤੁ ਗੁਗੁ, ਗੁਪ। ਧਧ ਧਧ, ਧਨ ਨੁ ਸੁ। ਸਾਂਨੁ, ਸਾਂਨੁ ਰੁਨੁ ਗੁਂਗੁ। ਗੁਂਗੁ ਰੁਨੁ ਸਾਂਨੁ, ਚੁਨੁ।
 ਨੁ ਧਧ, ਧਮ ਮ, ਮ। ਗੁਗੁ, ਗਾਰੁ ਰਾਤੁ ਸਸ।
੫. ਸਰੁ ਗਾਰੁ, ਸਰੁ ਗਾਮ। ਗਾਰੁ, ਸਰੁ ਗੁਪ ਧਮ। ਗਾਰੁ, ਸਰੁ ਗੁਪ ਧਸ। ਰੁਨੁ ਧਮ ਗਾਰੁ, ਸਰੁ।
 ਗੁਪ ਧਸ ਰੁਨੁ ਰੁਨੁ। ਧਮ ਗਾਰੁ ਨਧੁ ਸਤ।
੬. ਸਰੁ ਗੁਪ ਧਨ ਨਧੁ। ਨਨੁ ਧਮ ਗਾਰੁ ਗਾਰੁ। ਸਤ ਸਰੁ ਗੁਪ ਧਸ। ਸਾਂਧੁ ਸਾਂਨੁ ਨਧੁ ਮਗੁ।
 ਰਾਗੁ ਰਸ, ਸਰੁ ਗੁਪ। ਧਸ ਰੁਨੁ, ਸਾਂਨੁ ਰੁਨੁ। ਰੁਨੁ ਸਾਂਨੁ ਧਮ ਗਾਰੁ। ਗੁਗੁ ਰਸ, ਸਰੁ ਗੁਪ।
 ਧਸ ਰੁਨੁ ਗੁਂਨੁ ਗੁਂਨੁ। ਰੁਨੁ ਧਸ। ਗਾਰੁ ਸਤ।

੧. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥

ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਛੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੂਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੈਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥ ੧ ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭ ਝੂਠੇ ॥

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਰਲੇ ਸਭ ਮੂਠੇ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੭)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
— ਗੁ ਰੁ ਸ	ਗੁ ਨੁ ਸ	ਗੁ — — ਮ	ਗੁ — ਸ —
ੴ ਮਾ ਈ ਚ	ਰ ਨ ਗੁ ਰ	ਮੀ ੳ ੳ	ੳ ੳ ਠੀ ੳ
— ਗੁ ਰੁ ਸ	ਗੁ ਨੁ ਸ	ਗੁ — — ਮ	ਗੁ — ਸ —
ੴ ਮਾ ਈ ਚ	ਰ ਨ ਗੁ ਰ	ਮੀ ੳ ੳ	ੳ ੳ ਠੀ ੳ
ਨੁ	ਧੁ ਨੁ ਧੁ ਸ	ਗੁ — — ਮ	ਗੁ — ਸ —
ਵੈ ਹੈ ੳ ਭਾ	ੳ ਗ ਦੇ ੳ	ਵੈ ੳ ਪ ਰ	ਮੈ ੳ ਸ ਰ
ਤੁ ਗੁ	ਨੁ ਧੁ ਪ	ਮ ਗੁ ਗੁ ਮ	ਗੁ ਕੁ ਸ —
ਕੁ ੳ ਟ ਵ	ਲਾ ੳ ਦੁ ਰ	ਸ ਨ ਗੁ ਰ	ਠੀ ੳ ਠੇ ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਪ —	ਨੁ ਧੁ ਨੁ ਧੁ	ਸ ਸ ਸ ਸ	ਗੁ ਕੁ ਨਾ ਸੀ
ਗੁ ਨ ਜਾ ੳ	ਵ ਤ ਤ ਅ	ਦ ਤ ਅ ਬਿ	ਨਾ ੳ ਸੀ ੳ
ਨੁ ਧੁ — ਗੁ ਗੁ	ਵੁ ਕੁ ਨੁ ਧੁ	ਮ ਗੁ ਗੁ ਦ	ਗੁ ਕੁ ਚੀ ੳ ਠੇ ੳ
ਕੁ ੳ ਸ ਮ ਕੁ	ਲਾ ੳ ਧੁ ਨ	ਸ ਵੁ ਹ ਦ	— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਠਾਮ ਲਯ ਵਿਚ)

ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੇ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥ ੧ ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਰੁ ਬੀਜਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥

ਅਵਿਨਾਸੀ ਥੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਠਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੩-੧੪)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	ਸ	ਨ.	ਨ.	X	੨	੦
ਸ	ਨ.	ਸ	ਨ.	—	ਗ	ਗ
ਨ.	ਸ	ਨ.	ਨ.	ਸ	ਪ	ਰ
ਸ	ਨ.	ਨ.	ਨ.	ਨ.	ਧ	—
ਰ	ਸ	ਨਾ	੯੯	ਗ	ਲ	ਸ
				ਤ	ਨਿ	ਰ
				ਗ	ਧ	ਨ
				ਤ	ਧ	ਨ
				ਗ	ਗ	ਗ
				ਨ	ਮ	ਰ
				ਨ	ਮ	ਰ
				ਨ	ਗ	ਰ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ
				ਨ	ਮ	ਨ
				ਨ	ਪ	ਨ
				ਨ	ਧ	ਨ
				ਨ	ਗ	ਨ

੩. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥
 ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੈਕ ਰੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥
 ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਪਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਗਰਬ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੩)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	ੳ	O
ਸ ਚ ਨੁ ਸ ਰੁ	ਪ ਧ ਧ	ਗ ਰੁ ਰੁ ਵਾ	ਰੁ ਸ — ਸ
ਮਾਂ ਦ ਗਉ ਦ	ਦਾ ਦ ਦ ਨ	ਠ ਦ ਕ ਰ	ਨਾ ਦ ਦ ਮ
ਸ ਰੁ ਨੁ ਧੁ ਧੁ	ਸ — ਸ ਸ	ਗੁ — ਗੁ ਮ	ਗੁ — ਸ —
ਅ ਵ ਰ ਕ ਛੂ	ਦ ਮੇ ਰੈ	ਸੰ ਦ ਗ ਨ	ਚ' ਦ ਲੈ ਦ
ਸ ਮ ਕੁ ਗੁ ਪ	ਨੁ ਧੁ — ਸ ਸ	ਨੁ ਦੁ — ਮ ਗੁ	ਗੁ — ਸ ਸ
ਮਿ ਲੈ ਦ ਕ੍ਰਿ	ਪਾ ਦ ਗੁ ਲ	ਗਾ ਦ ਦ ਸ	ਗੁ ਦ ਦ ਸ ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧ ਮ ਧ ਨਧ	ਸੰ — ਸੰ ਸੰ	ਗੁ ਰੁ ਸੰ ਸੰ
ਗਾ	ਦ ਜ ਮਾਂ	ਦ ਲ ਅ	ਗ ਰ ਸ ਸ
ਸ	ਸ ਸ ਸ ਸਂਗੁ	ਵੁ ਰੁ ਸੰ —	ਗੁ ਰੁ ਸ ਸ
ਸ	ਗ ਲ ਤਰ	ਕੀ ਦ	ਗੁ ਰੁ ਸ ਮ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟ ਹੀ ਰੋਗ ॥
 ਮੁਖ ਉਜ਼ਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਰਹੈ ਈਹਾ ਉਹਾ ਲੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥
 ਛੋਡਿ ਆਪੜ੍ਹ ਬਾਦੂ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥ ੧ ॥
 ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇਗਾ ਲਿਖੋਗੁ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੩)

ਅਸਥਾਈ

੩	X								੨					੦					
	ਗੁ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਹੁ	ਹੁ	ਗ	ਗ	ਗ
ਨੀ	ਕੇ	ਗੁ	ਲਾ	ਲਾ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਹੁ	ਹੁ	ਗ	ਗ	ਗ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਮ	ਮ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਮ	ਮ	—
ਮੁ	ਖ	ਉ	ਈ	ਈ	ਜ	ਜ	ਲ	ਲ	ਮ	ਮ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਰ	ਰ	ਮ	ਮ	ਈ
ਸਰੁ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ
ਤੇਡ	ਰੇ	ਰ	ਰ	ਰ	ਈ	ਈ	ਹਾ	ਹਾ	ਸ	ਸ	—	—	ਹਾ	ਹਾ	ਗੁ	ਗੁ	ਗ	ਗ	—

ਅੰਤਰਾ

੪	ਨ								੩					੦					
	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—
ਨ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	—	
ਪੁ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਗੁ	—									
ਮ	ਨਹਿ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਵਹੁ	—									
ਸ਼ੁ	ਸ਼ੁ	ਸ਼ੁ	ਸ਼ੁ	ਸ਼ੁ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	
ਸ਼ੁ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	
ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	
ਮਾ	ਮਾ	ਮਾ	ਮਾ	ਮਾ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਗ	

—ਬਾਬੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਣਾ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਲੰਤ ਲਜ ਵਿਚ)

ਰੂੜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੱਕੜੇ ॥
 ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ ਪੇਖਾ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਇਹ ਬ੍ਰਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੁ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੫)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	੦
ਯਮ ਗੁਰੂ ਸ ਨੁ ੴ ਝੈਂਦ ਮ ਨ	ਗੁ ਗੁ ਪ — ਹ ਰਿ ਰਿ	ਪ੍ਰ ਲ੍ਰ ਪ੍ਰ ਨੁ ਗੁ ਸ ਲ੍ਰ	ਯਮ ਗੁਰੂ ਸ — ਝੈਂਦ ਸ੍ਰ ਸ, ਸ
ਰੁ ਨੁ ਪ੍ਰ — ਗਾ ਲ੍ਰੀ ਸ	ਸ — ਸ — ਹ ਰਿ ਸ	ਰੁ — ਗੁ ਮ ਨੀ ਸ ਹ ਨ	ਰੁ — ਸ ਹੋ ਸ ਇ
			ਪ੍ਰਨ ਕੂੰ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਨੁ	—	ਸੈ	—	ਸੈ	—	ਸੈ	—	ਸੈ	—	ਸੈ	—
ਹਉ	s	ਧੂ	s	ਛੈ	s	ਦੀ	s	ਦ	r	ਸ	ਨ	ਕਾ	s
ਨੁ	—	ਪ੍ਰ	—	ਗੁ	—	ਗੁ	—	ਗੁ	—	ਗੁ	—	ਗੁ	—
ਬੀ	s	ਖੀ	s	ਬੀ	s	ਬੀ	s	ਪ੍ਰ	s	s	s	ਖਾ	s
ਕੁ	ਨੁ	ਪ੍ਰ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਗੁ	ਗ	ਪ	ਪ੍ਰ	—	ਮਗੁ	ਗੁਸ
ਗ	ਰ	ਮਿ	ਲ	ਭ	ਰ	ਮ	ਗ	ਵਾ	5	ਇਆ	—	ਹੇਠ	ੴ ਸ੍ਰ

—ਬਾਕੀ ਤੁਲਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਐਸੇ ਗੁਨੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੀਨ ॥
 ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੁਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥
 ਗੁਪੁ ਅਨਵੂਪ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੋਗ ਭੀਨ ॥੧॥
 ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੇਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥
 ਤਿਸ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਪੀਨ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਮ; ੫, ਪੰਨਾ ੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

x	੧	੨	x	੧	੨
ਸ	—	ਰ	ਨ	ਧ	ਸ
ਐ	s	ਸੋ	ਗੁ	ਨ	ਮੇ
ਪ	—	ਰੁ	ਗੁ	—	ਖ
ਇਹ	ਨ	ਚ	ਦੇ	s	ਖ
ਤ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	ਨ
	ਨ	ਨ	ਸ	ਗ	ਗ
	ਨ	ਨ	ਧ	ਗ	ਗ
	ਨ	ਨ	ਸ	ਲ	ਲ
	ਨ	ਨ	ਤ	ਦੂਰ	ਦੂਰ
	ਨ	ਨ	ਤ	ਕੀ	ਕੀ

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਸ
ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਅ	ਅ	ਕੇ	ਕੇ
ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਨ	ਨ
ਗੁਰ	ਕੈ	ਸ	ਬ	ਕੈ	ਕੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	—	—
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁਮੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਹ	ਹ	—	—
ਰੂ	ਪ	ਅਨ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ	ਗ	ਗ
ਗੁ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਹੈ	ਮਹਿ	ਮਹਿ	ਗ	ਗ	—	—
ਪ੍ਰ	ਮ	ਗ	ਧਿਓ	s	ਮੈ	ਹੈ	ਹਰਿ	ਹਰਿ	ਗ	ਗ	ਨ	ਨ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੨। ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਘ)

ਕਉਨ ਕੇ ਕਲੰਕ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥
 ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ ॥
 ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਆਈ ॥
 ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਾਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥
 ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੇ ਕੇ ਨ ਬੈਕੁਠਿ ਗਏ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਅਸਥਾਈ

X	O	ੴ	O	ੴ	ੴ	S
ਪ੍ਰ ਕਉ	— ਨ	ਧ ਕੋ	ਗ ਕ	ਗ ਲੰ	ਗ ਕ	ਸ ਹਿਓ
ਗ ਰਾ	ਨ ਨ	ਸ ਮ	ਗ ਨ	ਪ ਲੇ	ਧ ਹੀ	ਮਗ ਸੁ
ਸ ਪ	ਗ ਤਿ	— ਤ	ਧ ਪ	ਧ ਵਿ	ਧ ਭ	ਸੰ ਦੇ
ਸ ਰਾ	ਨ ਨ	ਧ ਮ	ਗ ਕ	ਗਰ ਹਨ	ਗ ਤ	— —

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਰਾ	— ਨ	ਪ ਮ	ਨ ਸੰ	— ਨ	ਪ ਗ	ਸ ਨਾ	— ਨ	ਸ ਮ	ਸ ਦੇ	— —	ਸ ਵ
ਨ ਜ	ਧ ਨ	— ਕਉ	ਸ ਪ੍ਰ	ਸ ਪ੍ਰ	ਕੁ ਤ	ਕੁ ਗਿਆ	ਨ ਨ	ਸ ਆ	ਸ ਦੀ	— —	— —
ਨ ਦ	ਧ ਕਾ	ਪ ਦ	ਗ ਸੀ	— —	ਗ ਬੁ	ਗ ਤ	ਗ ਰ	ਸ ਹੈ	— —	— —	— —
ਸ ਕਾ	ਨ ਹੈ	ਨ ਕਉ	ਮ ਤੀ	ਗ ਰ	ਗ ਥ	ਗ ਜਾ	ਗ ਦੀ	— —	— —	— —	— —

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ, ਭਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਪੂਛਤ ਪਥਿਕ ਤਿਹ ਮਾਰਗਿ ਨ ਧਰੈ ਪਗਿ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਦੇਸ ਕੈਸੇ ਬਾਤਨ ਸੇ ਜਾਈਐ ॥
 ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਅੰਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮ ਸੈ, ਕੈਸੇ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥
 ਪੂਛਤ ਸੁਹਾਗਨਿ, ਹੈਂ ਕਰਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ, ਰਿਦੈ ਵਿਭਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਈਐ ॥
 ਗਾਇ ਸੁਨੈ ਆਖੇ ਮੀਚੈ ਪਾਈਐ ਨ ਪਰਮ ਪਦੂ, ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ ਗਹਿ ਜੋ ਲੋਂ ਨ ਕਮਾਈਐ ॥
 (ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ) ੪੩੯ ॥

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
ਸ	ਸ	ਗ	ਵ
ਕੁ	ਨੁ	ਗ	ਗੁ
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਦੇ	ਕੈ
ਪ	ਧ	ਜਾ	ਗ
ਥਾ	ਤ	ਡੀ	ਸੈ
ਤੁ	ਲੁ	ਕੁ	ਤੁ
ਪੂ	ਛ	ਕਿ	ਅੰ
ਪ੍ਰ	ਮ	ਕ	ੰ
ਮਾ	ਰ	ਗ	ਪ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਤੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਪੂ	ਛ	ਤ	ੰ	ਹੈ	ਥੈ	ਦ	ਖਾ	ੰ	ਤ
ਨੁ	ਸ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਸੰ	ਜਮ	ਨੁ	—	ਪ
ਸੰ	ਖ	ਪਿ	ੰ	ਨ	ਸੰ	ਜਮ	ਸੰ	ੰ	ੰ
ਨੁ	ਧ	ਨੁ	—	ਗੁ	ਸੰ	ਗ	ਨੁ	ਪੁ	ਧ
ਧ	ਮੁ	ਪੁ	ਗੁ	ਨੁ	ਗੁ	ਮਾ	ਨੁ	ਧੁ	ਮ
ਸੁ	ਹ	ਮ	ਗ	ਨ	ਮਾ	ਡੀ	ਨੁ	ੰ	ੰ

(ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ-ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਣ—ਆਸਾਵਰੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਰ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—“ਪ—ਰ ਤੇ ਸੰ—ਪ” ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਤੇ ਅਵਰੋਹ
ਵੱਕ੍ਰ ਰਹੇਗਾ।

^M
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਮ ਪ, ਧ ਮ ਪ ਸ।
^P ^S
ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਪ ਧ ਮ ਪ, ਰ ਗੁ, ਸ ਰ ਨੁ ਸ।

^M ^P ^S ^S
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਰ ਮ ਪ, ਰ ਗੁ ਸ ਰ ਨੁ ਨੁ ਸ।

ਦੇਸੀ ਜਾਂ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਵਿਵਰਣ ਇਸ ਦੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਆਧੁਨਿਕ ਦੇਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸੀ ਰਾਗ ਦਾ ਜੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ 'ਰ ਮਾ ਧਾ' ਸੁਰ ਸ੍ਰੋਤ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋੜਾ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਣ ਤੋਂ ਉਤਪਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਘੱਟ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਵਰੋਹ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਦੁਵੇਂ ਧੈਵਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ੍ਰੋਤ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਾਈਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—‘ਪ, ਧੂਪ,
^P ^M ^S ^S
ਸੰ—ਪਧੂ ਮਪ, ਰਮਪ, ਧੁਮਪ, ਗੁ ਰ ਨੁ ਸ’ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ “ਸ, ਨੁ ਧ ਪ।” ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਦਾ ਸਾਬ-ਸਾਬ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਸਾਵਰੀ ਦੀ ਛਾਇਆ ਆਵੇਗੀ। ਸੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਵਰਜਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵੱਕ੍ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਆਲਾਪ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

^M ^P ^S ^S
ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ ‘ਸ, ਰਮਪ, ਰਮਪ, ਧਮਪ, ਧਮਪ, ਗੁ ਰ ਨੁ ਨੁ ਸ’ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਵੱਕੜ ਰੂਪ ਹੀ ਦੇਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲੱਟ ਆਰੋਹ "ਸ ਰ ਮ ਪ, ਨੁ ਜਾ (ਨ) ਸ" ਦੇਸੀ ਦਾ ਨਾ ਕੁਝ ਸਵਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ "ਨ ਸੰ—ਪ ਧ ਮ ਪ, ਅਤੇ ਰ ਗੁ, ਸ ਰ, ਨੁ ਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਦੇਸੀ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਆਲਾਪ ਅਤੇ ਤਾਨ-ਪਲਟੇ ਅਕਸਰ ਰਿਖਭ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਜ-ਕਲ ਦੇਸੀ ਰਾਗ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਦੌਵੇਂ ਪੈਵਤ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੇਵਲ ਸ਼ੁਧ ਪੈਵਤ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਿਰਫ ਕੇਮਲ ਪੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਦੌਵੇਂ ਪੈਵਤ ਤੇ ਦੌਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਉਤਰੀ ਦੇਸੀ' ਰਾਗ ਭੀ ਇਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਸੀ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ ਕੇਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੈੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਘਟ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ ਵਿਚ ਪੁਰਪਦ, ਖਯਾਲ, ਤਰਾਨੇ ਆਦਿ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਨਾਮੀ ਗਾਇਕ ਬਹੁਤ ਉੱਤਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੰਦੂ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ ਆਰੋਹ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੇਮਲ 'ਨੀ' ਤੇ ਤਾਰ ਖੜਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਲਪ ਸੁੱਧ 'ਨੀ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੋਂ ਮੀਡ ਰਾਹੀਂ ਪਚਮ ਤੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਨਿਖਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸਕ ਅਤੇ ਸੁਰਤੀ ਮਧੁਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ ਸ ਸ ਮ ਨੁ ਸ
ਸ, ਰ ਨੁ ਨੁਸ—ਸਰ ਗੁ, ਰਗੁਸਰਨੁਸ—ਪੁ ਧ ਮਪਸ।

੨. ਸ ਨੁ ਨੁਸ—ਸ ਰ ਮਪ—ਧਮਪ, ਰਗੁਸਰਨੁ ਨੁਸ—ਰਮਪ, ਰਮਪ, ਧਮਪ ਗੁ, ਰਗੁ ਸਰ, ਨੁ ਨੁਸ—

੩. ਸ ਰ ਮਪ ਮਪ, ਧਪ, ਰਮਪ—ਮਪ, ਧਪ, ਮਪਧ ਗੁ, ਸਰ—ਨੁ ਨੁਸ—ਰਮਪ—ਮ ਪਸ—ਪ,
ਧ ਪ ਰ ਸ ਸ
ਧਪ ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ, ਨੁ ਨੁਸ—।

ਮ ਪਪ ਧ ਰਿਸੰ ਪਪ ਰ ਸਸ ਮਪ ਧ ਧ
ੴ. ਸ ਰਮਪ, ਧ ਮਪ, ਰਮਪ ਮਪਸੰ—ਨੂ ਨੂਸੰ—ਪਪ ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੂ ਨੂਸੰ—ਸ ਰ ਮਪ, ਮ ਪਸੰ—

ਸੰ ਸੰ ਮੰ ਰੰ ਸੰ ਸੰ ਮੰ ਪ ਸ
ਰੰ ਨਸੰ—ਸਰੰ ਗੁਰਗੁ ਸਰੰ ਨੂ ਨੂਸੰ—ਸੰਪਧਪ ਪ, ਰਮਪਾਪ, ਪ੍ਰ ਮਪਰਗੁਸਰ ਨੂਸੰ—।

ਪ ਰੰ ਸੰ ਮੰ ਮੰ ਰੰ ਸੰ ਮੰ ਸੰ
ਪ, ਫਮਪਸੰ—ਨੂ ਨੂਸੰ—ਰੰ ਗੁ, ਗੁਰਗੁਸੰ—ਰੰ ਨਸੰ—ਸਰੰਪੰ ਗੁਰਗੁਸਰੰਸੰ—ਸਰੰਨਸੰ ਪਧਮਪ ਬਗੁ
ਸਸ ਮ ਰ ਰ ਧ ਧ ਸੰ—ਪਪ ਪ ਮ ਰ
ਸਰ ਨੂ ਨੂਸੰ—ਰਮਪਰਮਪਰ—ਗੁ ਸ—ਪਪ, ਮ ਪ ਨਸੰ ਪ—ਪ ਮਪ, ਰਮਪ, ਪ੍ਰ ਗੁ, ਰਗੁ ਸਰ

ਸਸ
ਨੂ ਨੂਸੰ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਰਮ ਪਧੇ ਮਪ ਰਗੁ । ਸਰ ਨੂਸੰ, ਰਮ ਪਧੇ । ਮਪ ਸਰੰ ਨਸੰ ਪਧੇ । ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੂਸੰ ।
੨. ਪਧੇ ਮਪ ਸੰਸੰ ਪਧੇ । ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੂਸੰ । ਪਧੇ ਮਪ ਸਰੰ ਨੂਸੰ । ਰਗੁ ਸਰੰ ਨੂਸੰ ਪਧੇ ।
ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੂਸੰ ।
੩. ਸਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪੇ । ਮਪ ਸੰਨ ਸੰਸੰ ਪਧੇ । ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੂਸੰ । ਸਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪੇ ।
੪. ਸਰ ਰ,ਰ ਮਮ, ਮਪ । ਪ,ਪ ਧਪੇ, ਧਮ, ਮ,ਪ । ਸੰਸੰ, ਸਰੰ ਰ,ਗੁ ਗੁਸੰ । ਰਾਂਦੰ ਨੂ,ਸੰ ਸੰਪੰ, ਧਧੇ ।
ਮਪ ਪ,ਰ ਗੁਗੁ ਸ,ਰ । ਰਨੂ ਸਸ
੫. ਸਰ ਮਪ ਧਧੇ ਪਧੇ । ਧ,ਮ ਪਪ ਰਗੁ ਗੁ,ਸ । ਰਰ ਨੂਸੰ ਸਡ ਸਰ । ਮਪ ਸੰਸੰ ਨੂਸੰ ਸੰਨੂ ।
ਸੰਸੰ ਧਧੇ ਧ,ਮ ਪਪ । ਰਗੁ ਗੁ,ਸ ਰਰ ਨੂਸੰ । ਸਡ ਸਰ ਮਪ ਸਂਡ । ਨੂਸੰ ਸਰ ਮਪ ਸਂਡ ।
ਨੂਸੰ ਸਰ ਮਪ ਸਂਡ ।
੬. ਸਸ ਰਰ ਪਪ ਰਗੁ । ਸਰ ਨੂਸੰ, ਸਸ ਰਰ । ਪਪ ਧਧੇ ਮਪ ਸੰਸੰ । ਪਪ ਧਧੇ ਮਪ ਰਗੁ ।
ਸਰ ਨੂਸੰ ਸਸ ਰਰ । ਪਪ ਧਧੇ ਮਪ ਸੰਸੰ । ਰਾਂਦੰ ਗੁਰਗੁ ਸੰਸੰ ਰਾਂਦੰ । ਨੂਨੂ ਸੰਸੰ ਪਪ ਧਧੇ ।
ਮਪ ਰਗੁ ਸਰ ਨੂਸੰ ।

੧. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗਾ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥
 ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੇਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥
 ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥
 ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥
 ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੂਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

(ਗਊੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੯੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
M ਗੁ	— R — S	R — — —	G S R N
R A	S J S M H I	R A S S S	S S S S
M			
S J	S S S, J S	J S S S	H H H P Y P
M G	R P Y	P — — —	S N S —
ਗੀ	S S, T P M H I	S P I S S S	S S R S
—	— — —	— — — —	H H H P Y P
S S S	G R S M H I	S S S S P	S S S S
M			
ਗੁ	— S		
ਗੀ	S S		

ਅੰਤਰਾ

P H H H	P B — S S	N S S S —	S J S G S
H N S A	B S R N	S R N A	S J S G S
— S S K R	R G S D I A S	N S — S P	P H H M P Y P
S S K R	D I A S	S D I S P	S S S S

ਹ — ਰ
ਗ — ਸ
ਜ — ਤ

ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਠਵੀਂ
ਲਜ ਵਿਚ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਊਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਜ ਵਧਾਅ ਕੇ
ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਊਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

੨. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥
ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਜਾ ਕੇ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉੱਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੇ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥
ਐਸੇ ਅਮਰ੍ਤ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥
ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਗ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥
ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨ ੨੧੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਹ	ਗ	ਰ	ਸ	ਹ	ਪ	ਹ	ਗ	ਪ	ਹ	ਪ	ਗ	ਨ	ਹ
	ਸੰ	ਤ	ਨ	ਅ	ਵ	ਰ	ਨ	ਕ	ਸ	ਹ	ਸ	ਜਾ	ਨੀ	—
	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	—
੮	ਰ	ਗ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਰੰ	ਗ	ਹ	ਰਿ	ਕੈ
੯੯,	ਬੇ	ਪ	ਰ	ਵਾ	ਹ	ਤ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਰੰ	ਗ	ਹ	ਰਿ	ਕੈ
—	ਮ	—	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਰ	ਗ	ਸ	ਰ
੯	ਜਾ	ਸ	ਕੋ	ਪਾ	ਤ	ਖ	ਸੁ	ਆ	ਤ	ਸ	ਤ	ਮੀ	ਤ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਹ	ਮ	ਧ	ਪ	—	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਊ	ਚ	ਸ	ਮਾ	ਤ	—	ਨਾ	—	ਤਾ	ਤ	—	ਕ	ਰ	ਤੈ	ਤੋ
—	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਤ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—
੯	ਅਵ	ਰ	ਨ	ਕਾ	ਤ	ਹੂ	ਸ	ਤਾ	ਤ	—	ਸ	ਨੀ	ਤ	ਤ

—	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—		
s	ਐ	s	ਸੇ	ਅ	ਮ	ਰ	ਮਿਲਿ	ਓ	s	ਭ	ਗ	ਤ	ਨ	ਕਉਂ	s	
—	ਮ	—	ਰ	ਮ	ਮ	ਰ	ਚੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ
s	ਰਾ	ਚ	ਰ	ਹੋ	s	ਚੰ	ਗ	ਪਿਆ	s	s	s	s	ਨੀ	s	s	

ੴ ਸੰਤਾਨ... ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਡਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨ: ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉਂ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥
 ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਣ ਕਉਣ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੯)

ਅਸਥਾਈ

ਾ	X	ੳ	O	H ਰ ਦ
ਪ	ਪ	ਮ	ਸ	ਮ
ਮ	ਪ	ਗ	—	—
ਰ	ਸ	ਮਾ	ਗ	ਰ
ਪ	—	ਗ	ਰਸ	ਸ
ਮ	ਰੋ	ਵਾ	ਰ	—
—	—	ਕਉਂ	ਨੁ	ਸ
—	—	ਨ	ਨ	ਰ
—	—	ਕ	ਕ	—

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—
ਮ	ਮ	ਪ	ਚ	ਕਉਂ	—	ਰ	ਨ	—
ਜਿ	ਸ	ਲੀ	ਕਉਂ	ਕੋਈ	ਕੋਈ	ਦੀ	ਜਾ	ਨੈ

ਪ — ਸ ਸ | ਪ ਪ ਪ | ਮ ਰ ਮ ਪਧ ਪ | ਮ ਗ ਰਗ ਸ
 ਨ ਸ ਮ ਜ | ਪ ਤ ਉ ਹ | ਚ ਚ ਸ ਕੁਝ ਟ | ਮਾ ਤਤ ਨੈ
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ !

੪. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਥ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਗੇ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥

ਜਥ ਚਿਤਵਉ ਤਥ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਉਨ ਸਮ੍ਭਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥

ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ॥੪॥

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ਪ੩੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ ਰ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ
	ਰ ਨ ਸ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ
	ਅ ਨਾ ਥ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ
	ਰ ਮ ਮ ਪ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ
	ਨ ਆ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ
	ਨ ਇਓ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ	ੴ	ੳ

ਚਸ ਅੰ
੯੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ ਪ	ੴ	ਸ — ਸ —	ੴ	ਨ — ਸ — ਸ —	ੴ	ਨ — ਸ —
ਸ	ਰ ਬ	ੴ	ਪਾ — ਖ —	ੴ	ਰਾ — ਖ — ਮ	ੴ	ਰਾ — ਖ —
—	ਰ ਗੁ ਰਸ਼	ੴ	ਰ ਨ ਸ —	ੴ	ਪ — ਪਧ ਪ	ੴ	ਗੁ — ਰ ਸ
੯	ਆ	ੴ	ਪਾ — ਕੁਝ	ੴ	ਮੁਝ ਟ	ੴ	ਵਾ — ਰ ਸ

—
੯ ਅਨਾਥ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ !

ਪ. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥
 ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਥੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਥ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ੍ਹੁ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥
 (ਆਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੨)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੨	੩	੦	੦
ਮ ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ
ਮਿ	s	ਟੀ	ਕੌ	ਪੁ	ਤ	ਰਾ
ਰ ਕੈ	m	ਪਧ	ਪ	ਮਾ	ਕਾ	ਰ
ਸ ਨ ਦੈ	s	ਸੇਡ	ਨ	ਚ	ਤ	ਹੈ
ਮ ਦਉ	m	ਧ	ਧ	ਸ਼	ਨੁ	ਧ
ਰ ਤਿ	m	ਪ	ਪ	ਸ	ਨੈ	ਤ
		ਓ	ਓ	ਦ	ਦ	ਦ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜ	ਬ	ਕ	ਛ	ਪਾ	ਵੈ	ਥ	ਰ
ਮ	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਤ	ਪ	—
ਗ	ਗੁ	ਰ	ਰ	ਰ	ਤ	ਹੈ	s
ਸ	—	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਪ	—
ਨ	s	ਦਿਆ	ਗ	ਨ੍ਹੀ	s	ਤ	ਥ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਮ | ਪ ਨ ਲ | ਸ ਤ | — ਪਮ | ਗੁਰ ਸਰ
 ਵੈ ਵੈ | ਨ ਲੈ | ਗ ਤੈ | — ਹੈਡ | ਕੁਝ ਸੁਝ
 —ਬਾਬੀ ਫੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਭੈ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ੀ-ਟੋਡੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ).

ਤਨੁ ਰੇਣੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੋਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥
 ਗਾਊ ਗਾਊ ਗੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੌ ਦੁਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੪॥
 (ਆਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੮੨)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਆਸਥਾਈ

x	o	ੳ	੦	ੳ	ੳ	ੳ	ਸ	ਰ
							ਜੀ	ਮੇ
ਮ ਗਾ	—	ਰ ਗਾ	ਰ ਸ	ਰ ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਵੈ	5	5	ਗ੍ਰਿ	ਹ	ਆ	5	ਰਾ	ਜਾ
ਰ ਭਾ	ਮ	—	ਪ ਪ	ਮ ਗੁ	ਰ ਹੁ	5	ਰਸ	ਸ
5	5	ਮ	5	ਤਾ	5	ਰ,	ਰਾ5	ਜਾ
ਸ ਨ	—	—	ਰ	ਸੈ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰਾ	5	5	5	ਤਾ	5	5	ਰਾ	ਜ'
ਪ ਰਾ	ਮ	—	ਪ ਪ	ਮ ਗੁ	—	ਰ	ਰਸ	ਰ
5	5	5	5	ਤਾ	5	5	ਰਾ5	ਮੇ

ਅੰਤਰਾ

H	P	S	H	S	N	S	S	S	S	R	D
ਗਾ	—	ਪ	ਲ੍ਲੀ	ਸ	ਗਾ	—	ਨ੍ਹ੍ਹੀ	ਸੰ	ਰੀ	—	—
ਸੰ	ਲ੍ਲੁ	ਗੁ	ਨੀ	ਰੰ	ਸ	ਨ	ਚਾ	ਸੰ	ਗ	—	—
ਲ੍ਲੁ	ਹ	ਗੁ	ਨੀ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਚਾ	ਡ	ਗ	—	—
ਸੰ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਸੰ	ਲ੍ਲੁ	ਧੇ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮੈ	S	ਰੇ	ਗ੍ਰੀ	ਹ	S	S	ਆ	S	ਰੀ	ਰਾ	ਜਾ
ਪ	H	—	ਪ	ਪ	H	ਕ੍ਰ	ਰ	—	ਗੁ	ਰਸ	ਰ
ਰਾ	S	S	M	M	B	ਤਾ	S	S	ਰਦ	M..	

ਨੋਟ :—ਇਹ ਸਥਦ ਰੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ।

੭. ਰਾਗ ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੇ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੁਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥

(ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੨੦)

ਅਸਬਾਈ

X	ੴ	੦	੩
H	ਗੁ	ਰਸ	ਰ
ਖੈ	ਮਪ	ਰ	ਨ੍ਹ੍ਹੀ
ਨ	ਸੰ	ਸ	ਸ
ਛ	ਕਣ	ਕੁ	ਕੁ
		S	S
		ਪਤਿ	ਪਤਿ

ਅੰਤਰਾ

P	H	S	S	R	G	R	S
ਮ	ਪ	ਸੰ	—	ਗੁ	ਰੰਸੰ	ਨ	ਸੰ
ਦਾ	ਨਾ	ਬੀ	S	ਜਾ	ਈਡ	ਮੈ	ਡ੍ਹਾ
ਨ	ਸੰ	ਪਧ	ਪ	ਰ	ਜਾ	ਲਾ	ਤੇਡ
ਸਾ	ਨਕ	ਸਾਡ	ਰ	ਨ	ਮ	ਤੇਡ	ਈ

(ਦੇਸੀ-ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

੨੧੭

ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ

ਵਾਦੀ—ਰ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੂਜਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ | ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਬਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ।

H
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਮੱਪ, ਨ ਸਂ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨ ਧਪ, ਮ ਰ, ਸ।

ਸ—
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਰ ਮ ਰ, ਮੱਪ, ਧਪ, ਮਰ ਨ, ਪ—ਨਦ ਸਨ੍ਹ ਰਸ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ 'ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ' ਨਾਮ ਯੁਕਤੀ ਸੰਗਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਤੋਂ ਐਸੇ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਬੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣ। ਪਰ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਚੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰ ਕੋਟੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੀ ਬਾਂ ਬਿੰਦੁਆਥਨੀ ਸਾਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਕਹਿਣਾ ਜਿਆਦਾ ਠੀਕ ਤੇ ਯੁਕਤੀ ਸੰਗਤਿ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਰਾਗ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਮੁੱਖ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਮੁੱਖ ਰਾਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ—ਮਧਮਾਦ ਸਾਰੰਗ, ਸਾਮੰਤ ਸਾਰੰਗ, ਲੰਕਦਹਨ ਸਾਰੰਗ ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਜਖੰਤ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਚਰਜੂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਇਤਿਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਐਸੇ ਰਾਗ ਭੀ ਹਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਰਾਗ ਵਿਚ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਜਿਸ ਰਾਗ ਨਾਮ ਤੋਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਰਾਗ ਦਾ ਬਾਦ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ—ਗੌਡ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਨਟ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਨਟ ਕਿਹਾਗ, ਪੂਰਵ-ਕਲਿਆਨ, ਕਾਫੀ ਕਾਨੜਾ ਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਕਿਹਾਗ, ਕਲਿਆਨ ਤੇ ਕਾਨੜਾ ਮੁੱਖ ਰਾਗ ਹਨ ਅਤੇ ਗੌਡ, ਨਟ, ਪੂਰੀਆ ਤੇ ਕਾਫੀ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਦੀ ਬਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਨ-ਸਾਰੰਗ ਜਾਂ ਕਾਮੋਦ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਕਹਿਣਾ ਜਿਆਦਾ ਯੁਕਤੀ ਸੰਗਤਿ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਕਾਮੋਦ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ 'ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ' ਸੰਬੰਧੀ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਹਨ ਇਹ ਆਪੁਨਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੂਰ-ਜੂਪ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਤਥਾਂਕ ਹੋ ਗਏ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ 'ਸੁੱਧ' ਲਕਥ ਅਜੇ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸੁੱਧ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਸੁੱਧ ਕਲਿਆਨ, ਸੁੱਧ ਵਰਾਟੀ, ਸੁੱਧ ਨਾਟ,

ਸ੍ਰੋਧ ਆਸਾਵਰੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਡਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ 'ਸਾਰੰਗ' ਰਾਗ ਨੂੰ 'ਸ੍ਰੋਧ-ਸਾਰੰਗ' ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਇਕ ਸ੍ਰੋਧ ਰੂਪ ਨੂੰ 'ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੀ ਸਾਰੰਗ' ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਇਕ ਮਿਸ਼ਨਿਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸ੍ਰੋਧ ਸਾਰੰਗ' ਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਸ੍ਰੋਧ-ਸਾਰੰਗ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਹੈ, ਸਰੂਪ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵੋਂ ਬਹੁਤ ਸ੍ਰੋਧਰ ਹੈ, ਪਰ ਰੂਪ ਇਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨਿਤ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਗ ਸ੍ਰੋਧ-ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਡ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (੧੨ ਵਜੇ) ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗਾ-ਧਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੈਵਡ ਅਲਪ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਰਹੇਗਾ। ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸ੍ਰੋਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੌਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇਵਲ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—“ਸ, ਨੁ ਪ, ਰ ਮ ਰ, ਜਾਂ ਨ, ਧਪ, ਮੱਪ, ਨੁਪ ਮਰ”। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਖਡ, ਪੰਚਮ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਨਿਖਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਰਿਖਡ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ “ਸ, ਰਮਰ, ਰਮੱਪ, ਰਮਰ, ਮੱਪ ਧਪ, ਮਰ” ਪੰਚਮ ਦਾ

ਸ ਮ ਪ

ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਮੱਪ, ਧਮੱਪ, (ਪ) ਰਮਰ, ਮੱਪ, ਮਰ, ਨਸ ਰਮੱਪ, ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਮਰ ਨਸਨ, ਪ—ਨਪ

ਸ ਮ ਪ ਸ

ਸਨੁ ਰਸ, ਰਮਰ ਨੁ, ਸ ਰਮੱਪ, ਪਨ—ਧਪ, ਮੱਪ, ਨੁਪ ਮਰ, ਨਸਨ” ਇੰਜ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੇ ਨਗਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਖਿਲ ਉਠਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਜਾਮ ਕਲਿਆਨ, ਨੂਰ-ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਕਾਮੋਦ ਇਸ ਦੇ ਸਮਪ੍ਰਕਿਰਿਤ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਇਹ ਰਾਗ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਥਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉੱਜ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਗਨ੍ਹ (ਉਸਤਾਦ) ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਅੰਖਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਸ ਸ ਪ
1. ਸ, ਰਸਨ, ਨਸ—ਸਰਮਰ, ਨਸਨ—ਪ, ਪਨੁ ਨਸ—ਨਸਰਮਰ, ਸਰਨਸ—।
 2. ਰਮੱਪ, ਮੱਪਧਪ, ਰਮਰ, ਨਸਨ—ਪ, ਨਧ ਸਨਰਸ—ਰਮੱਪ—ਨੁਪ, ਰਮਰ, ਸਨੁ ਨਸ—ਸਰਮਰ,
- ਪ
- ਰਸਨੁ ਧਪ, ਪਨੁ ਨਸ—।
3. ਰਮਰ, ਰ ਮੱਪ—ਰਮਰ, ਰਸਨ, ਨਸ—ਮਰ, ਮੱਪ, ਪਨਮੱਪ ਰਮਰ, ਮੱਪ—ਪਧਪ, ਨ—ਧਪ, ਮੱਪ
- ਪ ਮ ਸ ਨ ਧ
- ਨੁਮੱਪ ਰਮਰ, ਰ ਸਨੁ ਨਸ—ਨਸਰਮਰ, ਮੱਪ, ਪਰਮਰ, ਸਨੁ, ਧਪ, ਨਧ ਸਨੁ ਰਸ—।

ੴ ਮ ਪ ਹ
 ੴ, ਰਮੱਪ—ਧਪ, ਨ—ਮੱਪ ਰਮਰ, ਨਸ ਰਮੰਪਿਨ, ਧਪ, ਮੱਪ (ਪ) ਮਰ ਸਨ, ਨਸਰਸ—ਰਮੰਪਨ,
 ਪ ਹ ਧ ਨ
 ਨਸ—ਨਸਰਨਸ, ਨੁਪ, ਰਮਰ, ਸ ਰਮੰਪ—ਪਨ ਨਸ—ਸਨਰਨ—ਰਮੰਨ, ਨਸ, ਸਨ, ਧਪ, ਧਮੰਪ
 ਸ
 ਰਮਰ, ਮੰਪਨ, ਨਸ, ਰਨਸਨ, ਧਪ, ਮੱਪਯਪਮਰ, ਨਸ—।
 ਪ
 ੴ ਮੰਪਨ, ਨਸ, ਪਨਸਰਨਸ, ਰਨ, ਨਸਰਨਮਨ, ਮਰਨ, ਸਨਰਮੰਪ, ਮਰ, ਰਨਸ, ਸਨ, ਮੱਪ, ਨੁਪ, ਰਮਰਸਨ,
 ਧ ਹ ਪ ਮ ਸ ਮ
 ਨਸ—ਰਮੰਪਨਸ—ਨਸ, ਮੰਪਨਸ, ਰਮੰਪਨਸ, ਨਸ ਰਮੰਪਨਸ, ਰਮੰਨਸ, ਰਨਸਨ, ਧਪ, ਮੰਪਨਸ,
 ਪ ਸ ਮ ਧ ਮ
 ਨੁਪਮਰ, ਨਸ ਰਮੰਪਨ, ਨਸ—ਰਮੰਪ, ਰਮੰਨਸਨ, ਨਸ, ਨੁਪ ਰਮਰ, ਨਸਨ, ਨਸ—।

੧. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥
 ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੂਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥
 ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥
 ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥
 (ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੧੫)

ਆਸਥਾਈ

ੴ	X	੨	O	ਰ ਹ ਰ
ਰ ਨ ਸ ਸ ਨ ਜ ਮ — ਪ	ਨ — ਧਪ — ਤੀ ਸ ਤੁ ਸ	ਨ ਧ ਸ ਨ ਤੁ ਸ ਚੀ ਸ	ਰ ਸ — ਤੁ ਚੀ ਸ, ਸ	
ਮ — ਪ ਰ — ਮੰ ਮੱ ਮਾ ਸ ਤ ਗ	ਪ ਪ ਪ ਪ ਰ ਤ ਤ ਮ	ਮੱਪ ਧ ਪ ਪ ਚੀਤ ਸ ਧ ਤ	ਰ ਮ ਰ ਸ ਪਾ ਤ ਲ ਕ	

ਪ	ਪ	ਨ	ਨ		ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ		ਪ	ਨ	ਪ	—		ਪ	ਰ	ਸ
ਮ੍ਰ	ਡ	ਸ	ਮ੍ਰ		ਤ	ਲ	ਇ	ਕ	ਕ		ਤੁ	ਤ	ਹੀ	ਤ		ਤੁ	ਹੀ	ਤ
ਅੰਤਰਾ																		
ਪ	ਪ	ਨ	ਨ		ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ		ਸ	—	ਸ	ਸ		ਸ	ਰ	ਸ
ਤੁ	ਮਹਿ	ਤ	ਪਿ		ਤਾ	—	ਤੁ	ਮ	ਹੀ		ਤ	ਹੁ	ਨ	ਮਾ	ਤ	ਤਾ	—	
ਨ	ਸ	ਰ	ਮ		ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਪ		ਭੁ	ਨ	ਪ	ਮ		ਮਰ	ਸਨ	ਸ
ਤੁ	ਮਹਿ	ਤ	ਮੀ		ਤ	ਰ	ਹਿ	ਤ	ਭੁ		ਤ	ਨ	ਪ	ਤ		ਤਾ	ਸਨ	ਤ
—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਚਿ।																		

੨. ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅਥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਚੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਸਗਨ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥

ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹਿ ਛੜ੍ਹਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੧੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	੫	X	੨
ਰਮੁ ਪਧ ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨਧ ਸਨ ਰਸ ਸ
ਅਡ ਬਡ ਮੈ	ਰ	ਨਾ	ਨ	ਸਿਊ ਸੁ ਸਨ ਮਨ
—	ਸ	—	—	ਮੁ ਰ ਸ —
ਤ ਸਾਡ ਧ ਕ੍ਰਿ	ਸਾ	ਡ	ਮੁ ਲ ਦ	ਏ ਤ ਹੈ ਤ
ਸਿਊ ਛੇ ਤ ਦਿਓ	ਨ	ਸੰਤ	ਸਨ ਧ	ਰਮੁ ਪਧ ਪਮ ਰਸ
ਨਸ	ਦ	ਟ	ਗਾ	ਨਾਡ ਸਨ ਸਨ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਚ	ਸ	—
ਤੁ	ਮ	ਹੀ		ਸ੍ਰੀ	੯	ਦ	ਰ	ਤੁ	ਮਹਿ	੯	ਸਿ	ਆ	੯	ਨੈ	੯
—	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਧਨ	ਸੱਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਰਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਰਸ
੯	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਸ੍ਰੀ	੯	ਵ	ਰ	ਜਾ੯	੯੯	੯੯	੯੯	ਨਾ੯	੯੯	੯੯	੯੯

ਨਮ
੯੯ ਅਥ... ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਝ ਲਜ)

ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥
 ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੇ ਅਪਨੇ ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥
 ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥ ੧ ॥
 ਕਹਾ ਕਹਾਉ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥
 ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੌ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੩੩-੩੨)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੦		੩	
						H	S
M	R			M	R	N	R
S	S	S	S	R	M'	P	N
K	B	H	N	H	R	S	I
				R	I	E	O
				G	S	A	S
					I	H	R
N	N	P	P	M'	P	P	M
S	K	T	R	H	S	N	N
				I	N	S	S
S	R	S	—	P			
A	P	N	S	N	S	S	
				T	S	I	
				A	S	O	

ਅੰਤਰਾ

H	R	P	M	M	P	P	S	N	P	S	M	M	S	S	S	S		
ਗੁ	ਰ	ਉ	ਪ	ਮ	ਉ	ਪ	ਦੇ	ਸ	ਸ	ਸੁ	ਨਿਓ	ਡ	ਨਹਿ	ਡ	ਕਾ	ਡ	ਨ	ਨ
ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੁ	ਧ	ਮੁ	ਧ	ਮ	ਰ	ਸ	ਟਾ	ਡ	ਮਨ	ਕ...
ਪ	ਰਡ	ਦਾ	ਡ	ਗ	ਡ	ਗ	ਲਾ	ਪਡ	ਪਡ	ਪਡ	ਟਾ	ਡ	ਟਿਓ	ਮਨ	ਕ...			

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਸੁਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਘ)

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥
 ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਸਾਝਿ ਪਾਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਤਿ ਦੂਰਿ ॥
 ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਹੂਲਿਤ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥
 ਵੱਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
 ਅਠਸਣਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤਸੰਗਤਿ, ਪਗ ਲਾਏ ਧੂਰਿ ॥ ੨ ॥
 ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੌਹ ਕੂਰਿ ॥
 ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥
 ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੯੯੯)

ਅਸਥਾਈ

○		੦		X		X		੦		੦		੦		੦		੦		੦	
ਰਮੁ	ਪ	ਪ	—	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਨਧ	ਸਨੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ
ਹਡ	ਰਿ	ਡ	ਕੇ	ਡ	ਸ	ਸ	ਤ	ਜ	ਨਾ	ਕੀ	ਹਡ	ਮ	ਧੂ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮੁ	ਮੁ	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ
ਮਿ	ਲ	ਸ	ਤ	ਤ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਤ	ਪਰ	ਮ	ਮ	ਚ	ਪਾ	ਤ	ਇਆ	ਤ	ਇਆ	ਤ
ਪ	—	ਨ	ਸ	ਨ	—	ਪ	ਪ	ਮੁ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ
ਆ	ੜ	ਤ	ਮ	ਮ	ਡ	ਗ	ੜ	ਮ	ਰ	ਹਿਆ	ੜ	ਭ	ਰ	ਪੂ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਸੰ	ੱ	ਤ	ਤ	ਮਿ	ਲੈ	ੱ	ੱ	ਸਾ	ਤ	ਸ	ਪਾ	ਈ	ਐ	ੱ	
ਸ	ਕਿ	ਲ	ਵਿ	ਖ	ਰੂ	ਦੂ	ਰੂ	ਕਾ	ਟੇ	ੱ	ੱ	ਸ	ਭ	ਨੂ	ੱ	ਪ	ਪ	ਪ	
ਮ'	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਤ	ਨੌ	—	ਧਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਨੂ	ਪ	ਰ	ਮੁ	ਰ	ਸ਼	ਲਿ	ਸ	
ਆ	ਤ	ਮ	ਜੈ	ੱ	ੱ	ਤੁ	ਤੁ	ਭ	ਈ	ੱ	ੱ	ਪ	ਰ	ਹੁ	ੱ	ਤ	ਲਿ	ਤ	
ਨ	ਸ	ਮ	ਰ	ਮੰ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਮੰ	ਪ	ਰ	ਜੂ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	
ਪੁ	ਰ	ਖ	ਨਿ	ਰੰ	ੱ	ੱ	ਜ	ਨ	ਦੇ	ਧਿਆ	ੱ	ਹ	ਰ	ਜੂ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਪ. ਰਾਗ ਸ਼ੁਧ-ਸਾਰੰਗ, ਤਾਲ-ਤੂਪਕ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥

ਏਕ ਪਲਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁਠਹ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿਕ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀਂ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ; ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੦੯)

ਅਸਥਾਈ

੧	੨	\oplus	੧	੨	\oplus
ਮ	ਰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਰ
ਰ	ਮ	ਜ	ਰਾ	ਰਾ	ਸ
ਹ	ਤਿ	ਨ	ੱ	ੱ	ਈ
ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ
ਰ	—	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਸ
ਦੇ	s	ਮੰ	ਲ	ਕ	ਮਾ
			ਸੁਖ	ਸਾ	ਰਾ

ਮ	ਪ	—		ਨ	ਇ	ਸ	ਥੈ		ਰ	ਸ	—		ਪ	ਨ	ਪ		—	(ਹ)	ਹ	ਰ	ਸ	ਦੇ			
ਅੰਤਰਾ																									
ਸ	ਨੀ	—		ਸ	ਤਾ	—		ਰ	ਜ	ਰ	ਮ	ਮ	ਕੀ	ਰ	ਗ੍ਰਾ	—		ਪ	ਸ	ਪ	ਨ	ਸ	ਤ	ਸ	ਪੁ
ਨ	ਰੈ	ਪ	—	—	—	—		ਮ	ਹਾ	ਪ	ਪ	ਹੋ	ਤਿ	ਪ	ਤ	ਪ	ਕੇ	—	—	—	ਰ	ਮ	ਤਿ	ਰ	ਕ
ਸ	ਊ	ਸ	ਸ	—		ਰ	ਮੈ	ਪ	ਨ	—		ਹ	ਨਾ	ਮਾ	—		ਧ	ਮੈ	ਪ	ਹਾ	ਰ	ਤ	ਸ	ਰੇ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੯. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੂੰਤ ਲਾਜ)

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥

ਸਭਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਭੂਲੁ ਨ ਬੂਲੇ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੧ ॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਭੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੧੧)

ਆਸਥਾਈ

ਖ	ਰ	੦	੨	੦	੩	੪
ਮ	ਨੀ	ਰ	ਸ	ਕ	ਨ	ਦ
ਨ	ਹੁ	ਨ੍ਹ	ਦੈ	ਖਿਓ	ਧ	ਸਾ

ਰ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਰ	ਮ	—		ਹ	ਤ	ਤ	ਤ	—		—	ੴ	ਪ	ਨੈ	ਹੈ	—	ੴ
ਸ	ਹੁ	—	ਦੂ	ਰ	ਸਭ	ਹੁ	ਤੇ	—	ਧ	ਨੈ	ਪੈ	ਤੇ	—	—	ੴ	ਪ	ਹੈ	—	ੴ	—	ੴ
ਹ	ਊ	—	ਗੁ	ਰ	ਸਭ	ਹੁ	ਤੇ	—	ਧ	ਨੈ	ਪੈ	ਤੇ	—	—	ੴ	ਪ	ਹੈ	—	ੴ	—	ੴ

ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮੱਪ	ਪ	ਪ	ਰ	ਮ	ਬ	ਸ
ਅ	ਗ	ਮ	ਅ	ਗ	ਮ	ਘ	ਟ	ਤ	ਵ	ਦ	ਤ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਅ	ਭ	ਲ	ਨ	ਮ	ਕ	ਪ	ਲੈ	ਲਿਖ	ਪ	ਵਿ	ਨ	ਚ	ਨ	ਚ	ਲਾ	ਸ	ਵੈ	—	੯
ਰ	ਰ	ਮ	ਨ	ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	ਪ	ਨ	ਚ	ਨ	ਚ	ਚਾ	ਪ	ਵ	ਪ	ਸਾ
ਮੱ	ਪ	ਪ	ਨ	ਮਹਿ	ਸਾ	ਜ	ਪ	ਪ	ਰਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਹੈ	—	੯		
ਮ	ਰ	ਮ	ਗ	ਤ	ਵ	ਛ	ਨ	ਨ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਤਾ	ਤ	ਤ	ਤਾ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸਾ
									ਗ	ਣ	੯									

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸ੍ਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੨. ਰਾਗ ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥

ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਕੂਤ ਪਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੈਸਨੈ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੇਂਡ ਜੂਠਾਨ ॥

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਢੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ॥ ੧ ॥

ਕਰਹਿ ਸੋਮ ਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥

ਸਾਸ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥

ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਡਾਨ ॥

ਪ੍ਰਾਤੁ ਭੁਲਾਏ ਉਥੜਿ ਪਾਏ ਨਿਹੰਦਲ ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥ ੩ ॥

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੈ ਪੜਿਆ ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨ ॥

ਉਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਤਾਨ ॥ ੪ ॥

ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੇ ਤਿਵੇ ਬੁਲਾਨ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੁਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਾਨ ॥ ੫ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X	ੴ	ਰ	੦	ਪ	ੴ	ਨ	੦	ਪ	੠	ਪ	੧	੦
	ੴ	ਰ	ੰ	ਜੀ	ੴ	ਉ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ
ਮ	—	ਸ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਪ	ਨ	ਨ
ਰ	s	ਨ	ਕ	ਰ	ਤ	ਬੁ	ਰਾ	ਈ	ਮਾ	ਣ	ਚ	ਛ
ਜ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	ਸ	—	ਹ	ਰ	ਮੰ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਪ	—
ਪ	ਈ	s	ਸਾ	s	ਖੀ	s	ਭੂ	s	s	s	s	(ਪ)
ਮ	ਰ	ਸ										
ਵ	s	n										

ਅੰਤਰਾ

		ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ
		ਬੈਡ	ਸਡ	ਨੌ	੫	ਨ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤ	ਖ	ਟ
ਸ	ਸ	ਸ	ਪ	—	ਨ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਕ	ਰ	ਮਿ	ਅੰ	s	ਤ	ਰ	ਲੋ	s	ਭ	s	ਸ	ਜੂਡ
ਰ	ਪ	ਨ	ਮੰ	—	ਰ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਰ	ਸੰ	ਰ
ਨ	s	n	s	s	t	s	ਭਾ	s	ਨਿੰ	s	ਦਾ	s
ਕ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਧੁ	—	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਪ	—
ਰ	ਰ	ਤੇ	ਭੂ	s	ਬੈਡ	s	ਸ	s	s	s	s	(ਪ)
ਮ	ਰ	ਸ										
ਗਿਆ	s	n	ਹਰਿ ਜੀਉ... ਨੇਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ									

ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ "ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥" ਨੇ: ਪ ਵਾਲੀ ਟਿੱਧੂਨ ਤੇ ਵੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

੮. ਰਾਗ ਸੁੱਪ-ਸਾਰੰਗ (ਗੁਲਦਸਤਾ), ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਮਨਿ ਬਿਰਾਗੀਗੀ ॥ ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਅਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ ਪੰਨਾ ੧੨੩੦)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੨	O	੩	੪
H	M	R	S	H	P
H	N	ਚ	ਰਾ	ਗੀ	—
P	N	ਸ	ਨ	ਪ	ਮੁ
B	S	ਜ	ਤੀ	ਦ	ਰ
				S	S
			S	S	S
			A	R	S
			D	D	S

ਰਾਗ ਮਧਮਾਦ-ਸਾਰੰਗ ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਠਾਕ:)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਛ	ਪ	ਪ	ਛ	ਪਨ੍ਹ	ਸ
ਸਾ	S	ਯੂ	ਸੰ	ਤ	ਨਡ
ਮੁ	ਰ	—	ਮ	ਮ	ਪ
ਪ੍ਰ	ਊ	S	ਹੀ	ਅ	ਰੈ
				S	S
				S	S
				S	S
				S	S

ਸਾਮੰਤ-ਸਾਰੰਗ

M	R	R	M	—	P	—	P	—	P	—
ਆ	ਨੰ	ਦ	ਨੁ	S	ਪੀ	S	ਪੈ	S	ਖ	S

ਵਡਹੰਸ-ਸਾਰੰਗ

ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮਹ	ਧਪ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਮ	ਹ	ਲ	ਪਾ	S	S	ਵਉ	SS	ਗੀ	S	S	S	S	S	S	S

ਤੁਲਤਾ ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ...

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ—ਰਾਗ ਮੀਆਂ-ਸਾਰੰਗ, ਚਾਰਤਾਲ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਿਲੰਬਿਤ)

x		o	੨	੦	੩	੪
ਮ	ਪ	੫	ਨੁ	ਨੁ	ਨ	—
ਕਾ	ਮ	੯	ਧ	੯	ਕ	ਸ
		੯	ਕ	੯	ਕ	ਹਉ
ਰਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਰ	—
ਸਤ	ਰ	ਣ	ਪ	ਰਉ	੯	—
				ਗੀ	੯	੯

ਰਾਗ ਬਿੰਦੂਬਨੀ-ਸਾਰੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲੜ)

x		੨	੦	੩
*	ਨ		੮	
*	ਸ	ਸ	੮	—
*	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਸ
		ਨੁ	ਪ	ਰ
		੯	ਮੀ	ਰ
		੯	੯	੯
		੯	ਮਿ	ਲੋ
			੯	੯
			੯	੯

ਰਾਗ ਲੰਕਦਹਿਨ-ਸਾਰੰਗ

ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਸ	—	ਨੁ	ਪ	੮	ਗ੍ਰ	—	ਸ	—
ਹਉ	ਗ੍ਰ	ਰ	ਮ	ਨਾ	੯	ਵਉ	੯	ਗੀ	੯	੯	੯	੯

ਛੋਟ—ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਲੜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵ,
ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਲੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਬਾਕੀ ਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸੁੱਧ-ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ - ਖਮਾਜ | ਸਮਾਂ— ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਅਲਪ ਕੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਖਾਦ ਦੇ ਠਹਿਰਾਓ ;

M
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਮ, ਪਧ, ਨੂਧ ਸੰ .
ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨੂ ਧਪ ਮ ਰ ਸ।

H P M
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਰ ਮ, ਧ—ਮ, ਰਮਰਸਨ੍ਹ, ਨੂਧ ਸ।

ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਵਾਦੀ ਮੱਘਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਦ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਸੁਰ ਸੂਝ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਦੇ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਿਲਾਵਾ ਕਈ ਗੰਧਾਰ ਦੇ ਪੰਚਮ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਗਾਊਣ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਉਡਵ-ਖਾਡਵ ਅਤੇ ਉਡਵ-ਉਡਵ ਮੰਨਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਗੁਰੂ-ਜਨ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਗਾਊਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਜ ਇਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਅਲਪ ਜਾਂ ਮੀਡ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਦਾ ਨਿਕਟ-ਵਰਤੀ ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਡ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਵਿਚ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਨਿਖਾਦ ਇਕ ਐਸਾ ਸੁਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਵਿਸਰਾਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਬਾਕੀ ਥਾਗਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋ ਇਹੋ ਸੂਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਅੰਗ ਕਿਉਂ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਪਰ ਥੌੜੇ ਚਿਰ ਲਈ ਜੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਖਾਦ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਸੂਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਲਿਆਨ

M P
ਅੰਗ ਵਿਆਈ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਜਿਵੇ—“ਰਮ, ਧ, ਪਮ ਰਮਰਸਨ੍ਹ ਧਮ, ਮਪਧਸ, ਰਮ, ਰਾਸਸਨ੍ਹ”, ਹੁਣ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਛਈ ਨਿਖਾਦ ਨੂਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਵਜਾਊਂਗੇ ਤਾਂ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ;

P Y
ਪੈਂਡ ਨਿਖਾਦ, ਰਿਵਤ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਖੜਜ ਹਿੱਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲਏਗਾ ਤਾਂ :—“ਗਪ, ਨ, ਧਪ, ਗਪਗਰਸ, ਨ, ਪੱਧਰ, ਗਪਦਾ ਨਤਸ” ਇਜ਼ ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਸੋ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਦ

ਮੇਦੂ ਸਪਤਕ ਦਾ ਨਿਖਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਨੰਕਰ 2 ਤੋਂ ਬੇ ਸਥਦ ਗੀਤ ਦਾ ਸਮ (ਗੁਰ) ਭੀ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘੁੜੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਸੇ ਚੇਗੇ ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਰਾਗ ਅਤਿਅੰਤ ਪੌਰ ਗੰਡੀਰ ਅਤੇ ਗਮਕ-ਮੀਡ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ-ਜਗੂਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਏ ਸਭੀ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਛਿੰਨ ਅਤੇ ਮਧੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ 'ਸਰਮ, ਮ ਸ ਮ ਮ ਪ ਪ ਮ ਰਮਰਸਨੁ, ਨੂਧਸ—ਯਸਰਮ, ਰਸਨੁ, ਰਨੂਪ, ਯਸ, ਰਮਧ, ਨੂਪ—ਮ, ਰਸ, ਧ ਸ—ਨੂਧ ਮ, ਰਮਰਸਨੁ, ਨੂਧਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਲਪ ਜਾਂ ਮੀਡ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾਰਾਇਣੀ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ

੧. ਸ—ਰਸ, ਰਮ, ਰਮਰਸਨੁ, ਨੂਧਸ, ਯਸਰਨੁ, ਨੂਪ, ਮਪਯਾ—।

ਪ ਮ

੨. ਰਮ, ਰਮਰਸ, ਰਨੁ, ਨੂਪ, ਨੂਧਸ—ਸਰਮ ਰਮਧ ਮ, ਰਸ, ਰਸਨੁ ਨੂਧਸ—ਯਸਰਮ, ਰਮ ਧ,

ਮ ਸ

ਨੂਪ—ਮ, ਰਸ, ਰਮਰਸ, ਰਨੁ, ਨੂਧਸ—।

ਮ

੩. ਮਪਨੂਪ ਮ, ਮਪਯਸ—ਨੂਧ ਮ, ਰਸ, ਰਮਰਸਨੁ, ਯਸਰਮ, ਮਪ ਨੂਧਮ, ਰਮਧ, ਨੂਧਸ—ਰਨੁ, ਨੂਪ

ਪ ਮ ਮ ਮ

ਮ, ਰਸ, ਪਯਮ, ਰਮਰਸ, ਰਮਰਸਨੁ, ਨੂਧਸ—।

ਧ

੪. ਮਪਯ, ਨੂਧਸ—ਯਸਰਸੰ, ਸਨੂਧਮ, ਰਸ, ਰਸ ਧ, ਧਸ—ਰਸਨੁ, ਸਨੂਧ, ਨੂਧਮ, ਰਸ—ਮਪਯਸ—

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਨੂ, ਨੁਘਮ, ਮਪਘ—ਰਾਮਰਾਂਸ, ਸਨ੍ਧੁਘਮ, ਰਾਮਰਸ, ਸਨ੍ਹੁ, ਧਸਰ, ਰਸ, ਧਸਨੁ, ਧਸਰਮ, ਰਾਮ,

ਪ ਮ
 ਨੁਘਸੇ, ਸਨ੍ਧੁ ਮ, ਰਾਮਰਸ—।

ਪ ਮ—ਧਸ—ਸਨ੍ਧੁਘਸ—ਰਾਂਸਨੁ, ਧਮ, ਮਪਘ—ਰਾਮਰਾਂਸਨੁ, ਨੁਘਸ—ਧਸਰਾਂਮ, ਰਾਮਰਾਂਸ—ਰਾਂਸਨੁ,
 ਸਨ੍ਧੁ, ਨੁਘਮ, ਧਪਮ, ਰਾਮਰਸਨੁ, ਧਸ—ਰਾਮ ਪ, ਨੁਘਸ, ਧਸਰਾਂਸ, ਰਾਮਰਾਂਸ—ਸਨ੍ਧੁਗਰਾਂਨੁ ਨੁਘਸ—

ਰ ਮ
 ਨੁਘ, ਮਧ ਨੁਘਮਰਮ, ਮਰਸਨੁ, ਨੁਘ, ਧਸਰਮ, ਰਾਮਰਸਨੁ ਨੁਘਸ—।

.SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਸਰ ਮਪ ਧਸ ਰਾਂਸ, ਨੁਘ ਪਮ ਰਮ ਰਸ।
੨. ਸਰ ਮਪ ਧਨੁ ਧਸ, ਰਾਮ ਰਾਂਸ ਨੁਘ ਸਾਂਸ, ਨੁਘ ਪਮ ਰਸ ਧਸ।
੩. ਸਰ ਮਰ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਮ ਧਧ ਪਮ, ਧਸ ਰਾਂਸ ਮੰਮ ਰਾਂਸ, ਧਸ ਨੁਘ ਪਮ ਰਸ।
੪. ਸਰ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਧ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਧ ਨੁਘ ਮਮ ਰਸ, ਛਮ ਪਧ ਸਾਂਸ ਨੁਘ ਮਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਧ
 ਸਾਂਰ ਮੰਮ ਰਾਂਸ ਨੁਘ ਮਮ ਰਸ ਨੁਘ ਸਤ।
੫. ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ ਸਸ, ਧਧ ਮ,ਪ ਧਮ ਰਮ, ਨੁਘ ਧ,ਨੁ ਨੁਘ ਮਧ, ਸਾਂਸ ਨੁ,ਸੁ ਸਨ੍ਧੁ ਧਸ, ਮੰਮ ਰ,ਮ ਮੰਮ
 ਸਾਂਸ, ਰਾਂਸ ਸਾਂਸ ਨੁਘ ਧਧ ਮਮ ਰਰ ਸਸ ਧਸ।
੬. ਧਸ ਰਸ ਸਰ ਸਨੁ, ਸਰ ਮਰ ਰਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਮ ਮਪ ਮਰ, ਮਧ ਨੁਘ ਧਨੁ ਧਮ, ਧਸ ਰਾਂਸ ਸਾਂਰ ਸਨੁ,
 ਸਾਂਰ ਮੰਮ ਰਾਂਸ, ਸਾਂਰ ਸਨੁ ਧਧ ਮਰ, ਮਧ ਪਮ ਰਸ ਧਸ।

੧. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥
 ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬ੍ਰਾਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧਿ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਰਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥ ੧ ॥
 ਜੇਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖ ਨਾਗੀ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥ ੨ ॥
 (ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਅਸਥਾਈ

x	ੴ	੦	੩
		ਪ ਯ ਮੈ	ਪ ਹ ਸ
ਮ — ਹ ਹ	ਰ ਹ ਰ ਸ	ਨੂ ਸ ਸ ਰ	ਮ ਰ — ਨੂ
ਲਾ ਸ ਲ ਨ	ਕੀ ਸ ਸ ਸੋ	ਭਾ ਸ ਦ ਨ	ਵ
ਸ ਸ ਸ ਸ	ਮ — ਪਧ —	ਸੰ ਸੰ ਨੂ ਧਧ	ਪ ਹ — ਰ
ਤ ਨ ਮ ਨ	ਰੰ ਸ ਗੀ ਸ	ਭਾ ਸ ਮੇਡ	ਹ ਰੰ ਸ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਨਿ	ਹਿੰ	—	ਸ	—		
ਬ	ਹ	ਮ	ਮ	ਹੋ	੯	ਸ	ਰ	ਸਿ	ਸ	ਧ	ਮੁ	ਨਿ	ਹਿੰ	੯	ਦ੍ਰਾ	੯
ਪ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗੀ	...	ਬਾਕੀ ਤੂਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।		
ਭ	ਗ	ਤ	ਦਾ	੯	ਨ	ਜ	ਸ	ਮੰ	੯	ਗੀ	...	ਬਾਕੀ ਤੂਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।				

ਨੋਟ :—ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਦਰ ਸ਼ਾਹਦ ਰੀਤ ਹੈ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੇ ਜਾਚੇ ॥
 ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਇਐ ॥ ੧ ॥
 ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥ ੨ ॥

(ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
			ਮ ਰ ਮ ਰ ਸਨ੍ਹ ਸ
			ਜ ਾ ਤ ਚ ਤ ਤ ਕ
			ਮ
ਨੁ	—	ਨੁ	ਮ ਰ ਮ ਰ ਸਨ੍ਹ ਸ
ਨਾ	੯	੯	ਜ ਾ ਤ ਚ ਤ ਤ ਕ
ਮ	ਪ	ਹ	
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ ਸ ਨੁ ਨੁ
ਸ	ਰ	ਬ	ਨ ਾ ਤ ਦਿ ਕ
ਸ	ਰ	ਧ	ਮ ਰ ਮ ਰ ਸਨ੍ਹ ਸ
ਸੁ	ਖ	ਸ	ਜ ਾ ਤ ਚ ਤ ਤ ਕ
ਮੂ	ਮੂਹ	ਤ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਸ	ਨੁ
ਕੈ	ਧ	ਤੌ	ਪ
ਮ	ਮ	ਸ	ਨ
ਭ	ਰ	ਨ	ਨ
ਭ	ਵ	ਨੌ	ਧ
ਭ	ਨ	ਨਾ	ਤ
ਸ	ਧ	ਧ	ਤ
ਸ	ਸ	ਸ	ਤ

—ਸ਼ਵਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਹਮਾਰੇ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੇ ॥
 ਅਲਿ ਮਕਰੰਦਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਦ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਨੁ ਮਿਲਵੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥ ੨ ॥
 (ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਪ ਨ ਹ — ਜੈ ਸ਼ ਸਿਉ	ਪ ਹ ਰੈ — ਅ, ਲਿ — ਨ	ਪ ਵ ਏਹ ਪ ਕ ਕ ਵੇ	ਰ ਸ ਕਿ ਪ ਕ ਵ ਦ	(ਸ) ਰ ਗ ਕ ਵ ਦ	ਖ ਲੁ ਪਾ — ਦ ਰੇ	— ਸ ਦ ਦ ਦ ਦ	ਪ ਕੀ ਰ ਮ ਰ ਹੈ	੨

ਪ
ਤ
—
ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਨ ਹ ਆ	— ਨ ਨ	ਧ ਜ	ਪ ਮ ਲਾ	— ਦ	ਪ ਸਿਉ	ਧ ਸੰ	ਸ ਜ	ਸ ਨ	ਰ ਮ ਭੈ

—
੯
੯ ਹਮਾਰੇ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੋਦਾ ਮਿਤੁ ॥
ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥ ੨ ॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੯)

ਅਸਥਾਈ

B	X	2	O
H ਜ ਧ	H ਲ ਯ	H ਹ ਨ	S ਸ ਨ
M ਲ ਮੈ	S ਚਾ	M ਹ ਈ	S ਸ ਹ
S ਭ ਕ	S ਦਾ	M ਦਾ	S ਸ ਹ

ਅੰਤਰਾ

H ਹ —	P ਬੈ	S ਜਾ	S ਲਾ	S ਨ	R ਆ	H ਸ	R ਤ	S ਪ	N ਲਾ	—	P ਸ	—
S ਕ	S ਨ	H ਹੀ	S ਦਾ	H ਦਾ	P ਚਿ	S ਚਿ	S ਚਿ	S ਚਿ	T ਤਾ	S ਸ	S ਸ	S ਸ

੪. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ ॥

ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥ ੧ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥

(ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਆਸਤਾਈ

੧		੨		⊕		੧		੨		⊕	
ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	—	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਯ
ਨ	ਨ	ਤ	ਨ	ਜਾ	ਸ	ਪੀ	ਐ	ਤ	ਗ	ਵਾ	ਨ
ਪ	*	ਰ	*	ਸ	—	ਸ਼	ਰ	ਪ	ਮ	ਰ	ਹ
*	*	*	*	ਗ	—	ਨ	ਪ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ
ਸ	—	ਸ	—	ਨੁ	ਧ	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਯ
ਭ	੯	ਦੇ	੯	ਸ	ਦਾ	੯	ਸੂ	ਖ	ਲਿ	ਆ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

×		੧		੨		×		੧		੨	
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਦੇ	੯
ਸ	ਰ	ਬ	ਕਾ	ਰ	ਜ	ਸਿ	੯	ਭ	੯	ਸ	੯
ਸ਼	—	ਰ	ਨ	ਨੁ	ਧ	ਸ	੯	ਲ	੯	ਸਿ	ਲ
ਸ਼	੯	ਦਿ	ਗ	ਨ	ਗ	ਪਾ	੯	ਹ	੯	ਹ	੯
ਨ	—	ਸ	ਤ	ਨ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਹ	ਹ	੯
ਸਾ	੯	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਗ	ਤ	ਤ	ਲ	ਹ	ਹ	੯
ਪ	੯	ਧ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮਨ	ਤਨ...	
ਨ	੯	ਠਿ	ਆ	ਦੁ	ਖ	ਕਾ	੯	ਲ			

—ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਚਿ। (ਸ੍ਰੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੱਤ, ਲਜ)

ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀਂ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ॥

ਬਧੇਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੌਹਿਆ॥

ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ॥

ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ॥੧੦॥

(ਛੁਨ੍ਹੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੬੨)

ਅਸਥਾਈ

X		O		ੴ		੩		O
H	M	R	S	N	P	M	—	—
R	H	ਠੋ	ਸ	ਬੇ	ਥਾ	S	ਵ	S
ਡਿ	ਠੋ	ਸ	ਬੇ	ਥਾ	S	ਵ	S	S

ਅੰਤਰਾ

M	M	P	P	N	B	P	S	S
S	ਪੌ	ਪ੍ਰ	ਪ੍ਰ	ਖ	ਬਿ	ਸਾ	—	—
ਸ	ਤ	ਰ	ਤੁ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨਸ	ਪਣ
ਤ	ਤ	ਤੁ	ਤੁ	ਸੇ	ਹਿ	ਆ	ਤੁ	S

—ਬਾਕੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਗੁਰਖ-ਬਲਿਆਨ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥
 ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਪਰਿ ਧਾਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥
 ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
 ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਥਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਥਸੈ ॥੧॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

X		O		ੴ		੩		੪
S	—	N	P	H	M	R	M	N
ਆ	S	ਦਿ	S	ਜਿ	S	ਬੈ	S	ਜਾ
H	R	M	R	S	N	S	H	—
ਅ	ਗ	H	ਅ	N	S	T	A	S

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਸ	—
ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ	ਨ	ਨ	ਧ	—	ਮ	—
ਨਿ	ਤਹਿ	ਜਿ	ਸ	ਬੈ	ਦ	ਦ	ਬ	ਖਾ	ਦ	ਲੈ	ਦ
ਰ	ਮ	ਰ	ਨ	—	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	—
ਸਿ	ਵ	ਕਿ	ਗ	ਦ	ਚ	ਧ	ਰ	ਯਨਾ	ਦ	ਨ	ਦ
ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ
ਨਿ	ਤਹਿ	ਜਿ	ਸ	ਬੈ	ਦ	ਦ	ਬ	ਖਾ	ਦ	ਲੈ	ਦ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦੇ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

SIKHBOOKCLUB.COM
(ਗੋਰਖ-ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ

ਵਾਈ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਲਿਆਨ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
ਏਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸੇਸ—ਦੋਹਾ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਮ, ਗ, ਗ ਮੰਧ, ਪ ਨ ਸ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨ ਧ ਪ, ਮੰਗ, ਰ ਸ।

ਗ ਸ

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ ਮਡ ਗ, ਗ ਮੰਧ, ਪ ਨ ਧ ਪ, ਮੰਗ, ਰ ਰ ਸ।

ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਅਜ-ਕਲ ਰੇਡੀਓ-ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਇਕ ਗਾਉਣਾ ਸੰਦੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਬਿਲੰਬਿਤ ਖਯਾਲ 'ਰਸੀਥਾ ਹੋ ਨ ਜਾ' ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਉਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਸੁਰ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜ੍ਹਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ੍ਰੋਂਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੇ ਪੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ੍ਰੋਂਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਸਥਾਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਪਨਸ—ਨਸਮਡਗ, ਜਾ ਸਮ, ਮਗ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਾਖੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਗ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਦਿਹ ਅਨੁਚਿਤ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ, ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੋਂਧ ਮੱਧਮ ਅਧਿਕ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਘਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਜਨਜ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਤਿਵੇਂ, ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਧਿਕ ਅਤੇ ਸ੍ਰੋਂਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ ਜਨਜ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਮਾਰਗ ਬਿਹਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਗਾਇਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਦੰਦ ਕਬਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸੱਠ-ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਬਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਉਸਤਾਦ ਅੱਲਾ ਦੀਆ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਐਸਾ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਭੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਬਿਹਾਗ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਕਲਿਆਨ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਦਵਾਰਾ ਬਿਹਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। “ਸ ਗ ਪ ਨ” ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਾਸ ਪ ਮੰਗ ਸ

ਸੁਰ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ “ਸਮਡਗ, ਗ ਮੰਧ ਪ—ਨ, ਮੱਧ, ਮੰਗ, ਗ, ਰ, ਚ, ਸ” ਇਹ ਸੁਰ

ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਦੋਹਾ ਮੱਥਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਭੀ ਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਦੇ ਸਮਪ੍ਰਕਿਤਿਕ ਰਾਗ ਮਾਰਗ ਬਿਹਾਗ, ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਰਗ ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਮੱਥਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਲਿਆਣ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਹਾਕ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਮੱਥਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਉਂਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਦਿਨੂੰ ਸਭੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਕਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁਚੰਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਰ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾਊਂਦੇ-ਬਜਾਊਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਜਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰ ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਸਗ, ਮੱਗ ਰ, ਸ—ਸਨ—ਪ, ਨਸਮਡਗ, ਮੱਗ ਰਸ—।
੨. ਨਸਗ, ਮੰਗਰਸਰ, ਸ—ਸਨ, ਧਪ, ਪਨਸਗ, ਸਗਮੱਪ, ਮੱਪਮੱਗ, ਰ, ਸ—ਨਸਮਡਗ, ਗਮੰਪ—।
੩. ਸਮ—ਗ, ਸਗਮੱਪ, ਮੰਪ ਗਾਮੱਪ, ਧਪ, ਨਧਪ, ਗਾਮੰਗਪ, ਮੰਪ, ਨ, (ਪ) ਮੱਗ, ਗ, ਰ, ਸ—ਸਮ
ਗਮੱਪ, ਮੱਪਨ, ਧਪ, ਗਾਮੱਪਨ, ਸ—ਸਨ, ਨਧਖ ਗਮੱਪ—ਪ, ਪ—ਗ, ਮੰਗਰਸ—।
੪. ਸ, ਗਮੰਪ, ਮੱਗ, ਮੱਪਨਸ—ਪਨਸਰਨਸ—ਨਧਪ—ਸਮਗਮੱਪਨਸ—ਨਸਰਨਸ, ਪਨਸਗ, ਗਾਂ ਰ,
ਸ—ਰਸ—ਸਨ—ਪ, ਨਧਪ, ਗਮੰਪ, ਗਮੱਪਨਸ, ਨਰਸ—(ਸ) ਨ, ਨਧਪ, ਗਮੰਪ, ਗਮੱਪਨ, ਪਨਸ,
ਸਨਰਸਨ, ਧਪ, ਪਮੇ, ਮੱਗ, ਗਰ, ਰਸ—ਨਸਮਡਗ, ਸ ਗਮੰਪ—।
੫. ਪ, ਮੰਗਮੱਪਨਸ—ਪਨਸਰਨਸ—(ਸ) ਨਧਪ, ਮੱਪਧਪ, ਨਧਪ, ਸਨਧਪ, ਮੱਗ, ਮੰਗਰਸ—ਗਾਮੱਪਨ,
ਨਸ—ਨਸਗ, ਮੱਗ, ਰਸ, ਗੁਰਸ, ਰਸਨ, ਨਧਪ, ਗਮੱਪਨ, (ਪ) ਮੱਗ, ਪਨਸ—ਰਸ, ਨਸਗ,
ਸ—ਰਸ, ਨਸਮੰਡਗ, ਮੱਗ ਰ, ਸਨਗਮੰਪ, ਮੱਗਰਸ—, ਨਸਰਨਸ, ਨਸਨ, ਧਪ, ਧਮੰਪ, ਨਮੰਪ—ਗਮੰਪ
ਮੱਗ, ਗ ਰ, ਸ—ਸਮਡਗ, ਗਮੰਪ—ਮੱਗ, ਰ, ਸ—।

ਤਾਨੋ

੧. ਨਸ ਗਾਮੰ ਪਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ, ਨਸ ਗਾਮੰ ਪਨ ਸੰਰੇ ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ ।
੨. ਸਸ ਮਮ ਗਗ ਧਪ ਮੰਮੰ ਨਨ ਧਪ ਸੰਸੰ ਨਨ ਗੰਗਾਂ ਰੰਸੰ ਰੰਨੰ ਸੰਨ, ਸੰਸੰ ਨਧ, ਨਨ ਧਪ, ਮੰਗ ਮੰਗ ਰਸ ।
੩. ਨਸ ਗਰ ਨਸ, ਨਸ ਗਾਮੰ ਗਰ ਨਸ, ਨਸ ਗਾਮੰ ਪਮੰ ਗਰ ਨਸ, ਨਸ ਗਾਮੰ ਪਨ, ਨਧ ਪਮ ਗਰ ਨਸ, ਨਸ ਗਾਮੰ ਪਨ ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ ।
੪. ਨਸ ਗਾਮੰ, ਮੰਗ ਮੰਮੰ ਗਰ ਨਸ, ਗਾਮੰ ਪਨ ਨਧ ਨਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ, ਗਾਮੰ ਪਨ ਸੰਰੇ ਰੰਸੰ ਰੰਨੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ, ਗਾਮੰ ਪਨ ਸੰਗੀ ਗੰਗੀ ਗੰਗੀ ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਮੰ ਗਰ ਨਸ ।
੫. ਸਮ ਗਾਮੰ ਪਨ ਧਪ, ਗਾਮੰ ਪ,ਗ ਮੰਪ ਧਪ, ਸੰਨ ਧਪ ਨਧ ਪਗ ਮੱਪ, ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨਧ ਮੰਪ, ਗਾਮੰ ਪਨ ਸੰਗੀ ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਮੰ ਗਾਥ ਮੰਗ ਰਸ ।
੬. ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ, ਨਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ, ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ, ਗੰਗਾਂ ਰੰਨੰ, ਰੰਨੰ ਸੰਨ, ਸੰਸੰ ਨਧ, ਨਨ ਧਪ, ਧਪ ਮਹੀ, ਧਪ ਮੰਗ, ਮੰਮੰ ਗਰ, ਗਗ ਰਸ, ਨਸ ਮਗ ਪਮੰ ਧਪ ਨਧ ਸੰਨ ਰੰਨੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਤਿੰਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਰਿਧ ਸਿਧ ਜਾ ਕਉ ਛੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥
ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈਂ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥
ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਛੁਠਾ ਜਗ੍ਹ ਛਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦ੍ਰਾਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥
ਰਾਮ ਉਦਕ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੁਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥
ਸਭ ਸਜੂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਾਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁਦੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਨ	ਸ	ਰਾ	੮	ਗ	—	੯	ਰ	ਸ	ਜਿਹ	ਗਮੁ	ਪ	ਮੁ	ਪ	ਰਾ	—	—	੯	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ
੮	ਨ	ਸ	ਰਾ	੮	ਗ	—	੯	ਰ	ਸ	ਜਿਹ	ਗਮੁ	ਪ	ਮੁ	ਪ	ਰਾ	—	—	੯	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ
੯	ਪ	ਨ	ਵਹਿ	੮	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਬਾ	ਬਾ	ਬਾ	ਬ	ਬ	ਮ	ਬਾ	—	—	੮	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

*	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮੁ	ਪ	—	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਜਾ	ਕਉ	—	ਸ	ਵੁ	ਸ	ਗੀ	—	—	—
*	ਰਿ	੮	ਗ	ਧ	ਸਿ	੮	ਧ	—	ਧ	—	ਜਾ	ਜਾ	ਕਉ	ਕਉ	—	ਸ	ਵੁ	ਗੀ	੮	੮	੮	੮
ਸ	ਗਾ	—	ਮੁ	ਹੁ	ਗਾ	ਰ	ਸ	—	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਗ	ਪ	ਮੁ	ਚ	ਚ
ਤਬ	ਕਾ	੮	ਹੁ	ਸਿਉ	੮	ਕਿਆ																
ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੇ	ਨੋ	ਨੋ																
ਮੈਂ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਤ	ਹੀ	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸ਼ ਨਖੜਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥
 ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਰਪੈ ਭਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥
 ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥
 ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੨॥
 ਦੇਹਧਾਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਭਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਭਰਿ ਮੁਇਆ ॥
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੩॥
 ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕ ਤਾਮਸ ਭਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥
 ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਭਰਪੈ ਅਤਿ ਭਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੪॥
 ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਭਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਭਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	੫	੨
ਸ ਮ ਗ — ਨ ਰ ਭਉ ਸ	ਸ ਗੁੰ ਪ ਮੰ ਦ ਬਾਂ ਤ ਸੁ	ਪ — — — ਹੰ ਨੀ ਸ ਸ ਸ	ਗ ਰ ਸ ਲ ਦ ਦੇ ਕਾ
ਸ ਮ ਗ — ਨ ਰ ਭਉ ਸ	ਸ ਗੁੰ ਪ ਮੰ ਦ ਬਾਂ ਤ ਸੁ	ਪ — — — ਨੀ ਸ ਸ ਸ	— — — — ਸ ਸ ਸ ਸ
ਪ ਨ ਨ ਧ ਸੋ ਸ ਸੁ ਖੀ ਆ	ਧ ਪ ਪ — ਦ ਸੋ ਸ	ਮੰ ਗ — ਗ ਸ ਦਾ ਦ ਸੁ	ਮੰ — ਪ ਪ ਹੋ ਦ ਲਾ ਜੋ
ਪ ਨ ਸ ਰ ਗੁ ਰ ਮਿ ਲ ਗਾ	ਨ ਧ ਪ ਦ ਇ ਗੁ	ਪਨ ਸੰ ਸੰ ਧਪ ਨੌਡ ਸ਼ਸ ਸ਼ਸ	ਮੰਗ ਰਸ ਸ਼ਸ ਸ਼ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਮੰ ਗ ਭ ਰ ਧੈ ਸ	ਪ ਪ ਨ ਨ ਧ ਰ ਭ ਅ	ਸ — ਸ ਸ ਵਾ ਸ ਸ ਨ	ਨ ਨ ਸ ਸ ਖੁ ਰ ਰ ਸਿਰ
ਸ — ਗ ਗ ਉ ਧ ਰ ਅ	ਮੰ ਮੰ ਗ ਗ ਹ ਮ ਰ ਬ	ਗ ਰ ਰ ਸ ਵਾ ਦ ਦ ਦ	ਸ — — — ਵਾ ਦ ਸ ਸ

ਨ	—	ਨ	ਪ	ਧ	ਣੀ	ਪ	ਪ	—	ਮ'	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ'	ਮ'	ਪ	—
ਪਉ	੯	ਲ	ਪਾ	ਈ	੯	ਬੈ	੯		ਸੰ	੯	ਤ	ਰ	ਭ	ਰ	ਪੈ	੯
ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ		ਪਨ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੰਗ	ਰਸ		
ਭ	ਰ	ਪੈ	੯	ਇ	੯	ਦ੍ਰ	ਬਿ		ਚਾ	੯੯	੯੯	੯੯	ਰਾ	੯੯	ਏਕਾ...	

੩. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸੁਭਾਗਾ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥
 ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥
 ਲਾਲੀ ਨਾਚੇ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥
 ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥
 ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥
 ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਆਦਿ ਸੁਗਾਦਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	O	M
ਸ ਗ ੯	ਸ ਰ ੯	ਨ ਸ ਲੈ	ਮ' ਗ ੯	ਪ ਰਾ ੯
ਸ ਹ ੩	ਪ ਨ ਕ	ਮ' ਮ ਨ	ਮ' ਲਾ ੯	ਪੈ ਈ, ੯

੩	X	੨	O	M
ਸ ਗ ੯	ਸ ਰ ੯	ਮ' ਗ ੯	ਮ' ਲਾ ੯	ਪ ਰਾ ੯
ਸ ਹ ੩	ਪ ਨ ਕ	ਮ' ਮ ਨ	ਮ' ਲਾ ੯	ਪੈ ਈ, ੯

ਅੰਤਰਾ

M	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਕੰ	—	ਸੰ	—		
M	—	ਲ	ਖ	ਰੀ	੯	ਈ	੯	ਲਾ	੯	ਲਾ	੯	ਗੋ	੯	ਲਾ	੯
*	ਪ	—	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	੯	ਪ	—	ਮ'	ਗ
*	ਮ'	੯	ਰਾ	ਨਾ	੯	ਊ	ਸੁ	ਭਾ	੯	ਨ	੯	ਗਾ	੯	ਸ	੯

* ਗਾ ਗ ਮੰ | ਗ ਰ ਬੀ | ਗ ਚ ਸੰ — | — ਨ ਹ ਨ ਰ ਬਿ | ਸੰ — ਸੰ —
 * ਗ ਰ ਬੀ | ਬ ਚ ਸੀ — | ਸੀ — ਨ ਧ | ਸੀ — ਨ ਧ | ਕਾ ਸ ਨਾ ਸ
 — ਨ ਨ ਨ ਨ | ਸੀ — ਨ ਧ | ਪੰ ਧ ਪ ਮੰ | ਗਰ ਸ — ਮੰ
 ਸ ਜਿ ਤ ਲਾ | ਇਆ ਸ | ਤਿ ਤ | ਲਾ ਸ ਸ ਸ | ਗਾ ਸ ਸ ਸ ਤੇ
 —ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸ੍ਰੀ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਤਿਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਊਦਕ ਸਮੁਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥

ਸੁਨਹਿ ਸੁਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੧॥

ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥

ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਕੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਰੂ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥

ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥

ਜਿਤੁ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥

ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੀਉ ਅਪਨੀ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥

ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਖੰਨਾ ੧੧੦੩)

ਅਸਥਾਈ

x		੨	੦	੩
	ਮੰ	ਗ ਰ ਸ ਸ	ਮ ਹ ਗ ਹ	ਸ ਗ ਪ ਮੰ
	ਬਹੁ	੯ ਰ ਹ ਮ	ਵਾ ਸ ਹੇ ਸ	ਆ ਸ ਵਹਿ
ਪ	—	ਗ ਮੰ	ਗ ਹ ਸ ਸ	ਸ ਗ ਪ ਮੰ
ਗੋ	੯	ਬਹੁ	ਮ ਵਾ ਸ	ਆ ਸ ਵਹਿ
ਪ	—	ਗ	ਗ ਹ ਸ ਸ	ਸ ਗ ਪ ਮੰ
ਗੋ	੯	ਬਹੁ	ਮ ਵਾ ਸ	ਆ ਸ ਵਹਿ
ਪ	—	—	ਪ ਹ ਸ ਸ	ਪ ਹ ਗ ਰ
ਗੋ	੯	—	ਵਾ ਸ ਵਾ	ਕ ਮ ਤਿ
ਗ	ਰ	ਸ —	ਸ ਗ —	ਸ ਗ ਰ
ਸੈ	੯	ਕਾ ਸ	ਹੁ ਕ ਮੈ	ਹ ਵਹਿ ਸ
ਪਮੰ	ਗਰ	ਸ		
ਗੋ	੯੯	੯		

ਅੰਤਰਾ

ਨ ਸ ਸਾ	ਗ ਹ ਖਿਆ	— — —	ਪ ਉ ਨ	ਪ ਦ ਦੀ	ਮ ਕ ਨ	ਲ ਸ ਤ	ਪ — ਸ਼	ਨ ਦ ਜ	ਨ ਦ ਸ	ਸ ਲ ਮਾ	ਸ ਲ ਵਹਿ	— — —
ਗ — ਗ	— ਸ ਸ	— — ਸ੍ਰੀ	ਗ — ਨਹਿ	ਗ — ਸ	ਮ ਰ ਸ੍ਰੀ	ਗ — ਨ	ਸ — ਮਿਲ	ਸ — ਨ	ਸ — ਸਨ	ਸ — ਆ	ਸ — ਸ	ਸ — ਨ
ਸ ਦ ਦ	ਗ ਰ ਸੀ	— — —	— ਨ ਏ	— ਪ —	— ਪ ਕੋ	— ਗ ਨਾ	— ਮ ਹ	— ਪ ਹਿ	— ਨ	— ਆ	— ਵਹਿ	— — —

ਪਮੁ ਗਰ ਸ
ਗੋ ੮੮ ੯ ਬਹੁਰ... ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ਪ. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥
 ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥
 ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਕਪਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
 ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾ ਇਹੁ ਪਰਪਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੮)

ਅਸਥਾਈ

ਸ ਕਾ	ਨ ਹੋ	○ ਸ ਕੀ	੨ ਜ ਜ	੦ ਗ ਤ	੩ ਗਮੁ ਹੈ;	੪ ਗਰ ਮਨ	੫ ਗਰ ਭਾਵ	੬ ਸ ਵ	੭ ਸ ਨ		
ਸਨ ਜਬ	ਨ ਜ	ਸ ਮ	ਗ ਰਾ	— ਇ	ਸ ਕੇ	ਰ ਸ	ਸ ਤੇ	ਸ ਪਕ	ਗ ਹੈ	— —	— —
ਗਮੁ ਤਹ	ਪਨ ੮੮	ਸ ੯	ਨ ਹਰਿ	ਮ ਕੋ	ਪ ੯	ਗਮ ਨਾਵ	ਪਮੁ ਝੰ	ਗਰ ਭਾਵ	ਸ ਵ	ਸ ਨ	— —

ਮੈ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਜਿਨ	ਗ	ਤ	ਬੁ	ਟ	ਬੀ	ਦੇ	—	ਕੰ	ਰ	ਨ	ਕੇ
ਰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਗਮੁ	ਪਮ	ਗਰ	ਗਰ	ਸ	ਸ

—ਬਾਬੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥

ਜੇ ਛੇਖੇ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾਰੂ ਬਾਹਰੇ ॥੨॥

(ਮਾਰੂ, ਵਾਰ ਡਖਣੇ, ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੦੯੮)

ਅਸਥਾਈ

*	੨	੦	੩
ਮੈ	ਗ	ਸਰ	ਪ
ਮੂ	ਬੀ	ਆਡ	ਸ਼੍ਵੇਤ

ਪ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਮੁ	ਸ
ਨੈ	ਟਾ	ਪਿ	ਨਧ	ਵਿ	ਹਾਡ	ਵਡ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮੈ	ਪ	ਨ	ਨਨ	ਸ	—	ਸ
ਜੇ	ਤੇ	ਖੇ	ਤ	ਹਿਕ	ਵਾ	੮੮	ਰ
ਸੰ	ਗਂਠ	ਸ	ਨ	ਮੁੱਪ	ਨ	ਧਪ	ਤਾ

ਸੁਖ	ਕੀਡ	ਮਾ	ਤ	ਹੂਡ	ਬਾ	ਹਾ	ਮੁੱਗ	ਰਸ	—	ਸ
ਸੁਖ	ਕੀਡ	ਮਾ	ਤ	ਹੂਡ	ਬਾ	ਹਾ	ਮੁੱਗ	ਰਸ	੮੮	ਤ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ

ਵਾਦੀ—ਮ	ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਉਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼— $\overline{\text{y}}$ — g ਤੇ $\overline{\text{m}}$ — n ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ, ਧ ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧ ਮ, ਗ ਸੀ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਗ ਮ, ਧ ਮ, ਗ ਸੀ।

ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਉਡਵ-ਉਡਵ, ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਥਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਪਰ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਉਡ੍ਰੰਗ ਪ੍ਰਣਾਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਥਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਜ ਅਕਸਰ ਗਾਇਕ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਸਿੱਧਾ ਤੇ ਸਰਲ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਪਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਥਾਕੀ ਸੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਾਗਸ਼ਰੀ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ—“ਸਗ, ਮਧ, ਨਸੀਂ ਰਾਗਸ਼ਰੀ ਤੇ ਸੰ, ਨਧਗ, ਮਗ—ਸ” ਇਹ ਬਿਹਾਗ ਅੰਗ। ਪਰ 'ਰੇ-ਪਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ 'ਗ-ਧਾ ਤੇ ਨੀ' ਸੁਰ ਕੋਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਲਕੌਂਸ ਰਾਗ ਅਤੇ ਕੋਵਲ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਤੀਵਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਵਜ ਹਿੰਡੋਲ ਜਾਂ ਹਿੰਡੋਲੀ ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ “ਸਗ, ਗਮ, ਗ—ਸ, ਗਮ, ਮਧ, ਨਧਮ, ਗਮਗ—ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨ, ਭਿੰਨਪੰਚਮ ਤੇ ਭਿੰਨਮੰਧਮ ਆਦਿ ਨਾਮ ਭੀ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਿੰਨਖੜਜ ਇਕ ਨਿਵੇਕਲਾ, ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ—ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਧੈਵਤ ਮਹੱਤਵ ਸੁਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨਧਸ—ਸਗ, ਮ—ਮਗਸ—ਸਨਧੁਮ—ਧੁਨਸ—ਗਮ, ਗਮਗਸ—।
੨. ਸਗ, ਗਮ—ਧਮ, ਗਮਗਸ—ਨਧ, ਮਧਨਸ—ਸਗ, ਗਮਧ—ਗਮ, ਗਸ—ਸਗਸ, ਮਧਸ,
ਮਗਸ—ਸਗ, ਨੁਸਗ ਮਧਨਸਗ, ਮਗ, ਸਗਮ, ਮਗਡਸ।
੩. ਸਗਮ, ਧ—ਮ, ਮਧਨ, ਧਡਗ, ਗਮਗਸ—ਨੁਸਗ, ਮਗ, ਸਮਗ, ਮਨ, ਨਧਮ, ਮਗ, ਧਗ, ਮਗ,
ਮਗਧ, ਮਗਡਸ—ਧੁਨਸਗਮਗਡਸ।
੪. ਸ—ਸਗਮਧ, ਗਮਧ, ਗਧ, ਮਧ, ਨਧ, ਮਨਧ, ਨਧਡਮ, ਨਧਗ, ਧਗ, ਮਗ, ਮਗਡਸ, ਧਨ, ਸਗ
ਨ
ਮਧ, ਨਸ—ਨਧ, ਮਗ, ਮਧ, ਨਸ—ਨਸ, ਧਨਸ, ਮਧਨਸ, ਗਮਧਨਸ—ਸਂ ਥ, ਗਮ, ਮਧਮ,
ਗਮਗਡਸ।
੫. ਸਗ, ਗਮ, ਮਧ, ਧਨਸ—ਨਧਸ, ਸੰ—ਧਗ, ਰਮ, ਧਨਸ—ਨਸਗਡਸ—ਸਂਗ, ਮਂਗਡਸ, ਸੰ
ਨਧ, ਮਧਨਸਨਧ, ਮਨਧ, ਗਮਮਧ, ਸ, ਗਮਨਧ, ਨਧਡਮ, ਗਮਧਨਸ—ਨਸਗ, ਗੰਮ, ਮਂਗ ਸੰ,
ਸੰ, ਲਖਡਮ, ਗਮਧਮਗ, ਸਮ, ਗਮਗਡਸ।

ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧)

੧. ਨੁਸ ਛਮ ਧਨ ਸੰਡ। ਸੰਨ ਧਨ ਧਮ ਗਸ। ਧੀਰਉ...
੨. ਨੁਸ ਗਮ ਗਸ ਨੁਸ। ਗਮ ਧਨ ਧਮ ਗਮ। ਧਨ ਸੰਗਂ ਸੰਨ ਧਨ! ਸੰਗੋ ਗੰਮੋ ਜਾਸੋ ਨਸ।
ਨਧ ਮਧ ਗਮ ਗਸ। ਧੀਰਉ...
੩. ਧਨ ਸਗ ਮਗ ਸੰਡ। ਨੁਸ ਗਮ ਧਮ ਗਡ। ਗਮ ਧਨ ਸੰਨ ਧਡ। ਧਨ ਸੰਗੋ ਮੰਗੋ ਸੰਡ।
ਨਸੋ ਨਧ ਮਧ ਗਮ।
੪. ਧਨ ਨੁਸ, ਸਗ ਗਮ। ਮਧ ਧਨ, ਨਸੋ ਸੰਗੋ। ਗੰਮ ਗੰਸੋ, ਨਸੋ ਨਧ। ਧਨ ਧਮ, ਮਧ ਮਗ।
ਗਮ ਗਸ, ਨੁਸ ਨਧ। ਨੁਸ ਗਮ ਧਨ ਸੰਡ।
੫. ਗਮ ਮ, ਗ ਮਮ ਗਸ। ਮਧ ਧ, ਮ ਧਧ ਮਮ। ਧਨ ਨਧ ਨਨ ਧਧ। ਸੰਗੋ ਗੰ, ਸੰ ਗੰਗੋ ਸੰਨ।
ਧਨ ਨਧ ਨਨ ਧਮ। ਮਧ ਧ, ਮ ਧਧ ਮਗ। ਰਮ ਮ, ਗ ਮਮ ਗਸ।
੬. ਗਗ ਸਸ, ਮਮ ਗਗ। ਧਧ ਮਮ, ਨਨ ਧਧ। ਸੰਨੋ ਨਨ ਗੰਗੋ ਸੰਨੋ। ਨਨ ਧਧ ਮਮ ਗਗ।
ਸਗ ਮਧ, ਗਮ ਧਨ। ਮਧ ਨਸੋ, ਧਨ ਸੰਗੋ। ਮੰਗੋ ਸੰਗੋ ਸੰਨ ਧਨ। ਧਮ ਗਮ ਗਸ ਨੁਸ।
੭. ਧਨ ਸ, ਧ ਨੁਸ ਧਨ। ਗਮ, ਧ, ਗ ਮਧ ਗਮ। ਧਨ ਸੰਧ ਨਸੋ ਧਨ। ਸੰਨ ਧਮ ਗਗ ਸਸ।
ਨੁਸ ਗ, ਸ ਗਮ, ਗਮ। ਧ, ਮ ਧਨ, ਧਨ ਸੰਡ। ਨੁਸ ਗ, ਸ ਗਮ, ਗਮ। ਧ, ਮ ਧਨ, ਧਨ ਸੰਡ।
੮. ਨੁਸ ਛਮ ਗਸ, ਨੁਸ। ਗਮ ਧਮ ਗਸ, ਨੁਸ। ਗਮ ਧਨ ਧਮ ਗਸ। ਨੁਸ ਗਮ ਧਨ ਸੰਨ।
ਧਮ ਗਸ, ਨੁਸ ਗਮ। ਧਨ ਸੰਗੋ ਸੰਨ ਧਮ। ਗਸ, ਨੁਸ ਗਮ ਧਨ। ਸੰਗੋ ਮੰਗੋ ਸੰਨ ਧਮ।
ਗਸ, ਨੁਸ ਗਮ ਧਨ। ਸੰਡ, ਨੁਸ ਗਮ ਧਨ। ਸੰਡ, ਨੁਸ ਗਮ ਧਨ। ਧੀਰਉ...

੧. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਪੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਰ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੨॥
 ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੌਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੩॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਖੰਨਾ ੮੨੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨									
ਪ ਨ ਪੀ	ਧ ਰਉ — —	ਨ ਧ ਨ ਧ	ਧ ਧ ਧ ਧ	ਨ ਤ ਪ ਮੀ	ਨ ਤ ਪ ਮੀ	ਨ ਗ ਗ ਗ	ਨ ਗ ਗ ਗ	ਨ ਗ ਗ ਗ	ਨ ਗ ਗ ਗ	ਨ ਗ ਗ ਗ	ਨ ਗ ਗ ਗ
— ਤ —	ਸ ਹੀ ਸ	ਨ ਧ ਨ ਧ	ਨ ਧ ਨ ਧ	ਧ ਮੀ ਧ ਮੀ	ਧ ਮੀ ਧ ਮੀ	ਗ ਗੰ ਗ ਗੰ	ਗ ਗੰ ਗ ਗੰ	ਗ ਗੰ ਗ ਗੰ	ਗ ਗੰ ਗ ਗੰ	ਜਾ ਜਾ ਜਾ ਜਾ	ਸ ਮੀ ਸ ਮੀ
— ਤ —	ਨ ਤ ਨ ਤ	ਧ ਹੀ ਨ ਹੀ	ਧ ਹੀ ਨ ਹੀ	ਨ ਸ ਗ ਸਾ	ਨ ਸ ਗ ਸਾ	ਨ ਮ ਧ ਸ	ਨ ਮ ਧ ਸ	ਨ ਮ ਧ ਸ	ਨ ਮ ਧ ਸ	ਸੰਨ ਸੰਨ ਧਨ ਸੰਨ	ਧ ਸ ਗ ਗ

ਅੰਤਰਾ

੧	੨	੩
ਗ ਖ ਨ	ਨ ਮਹਿ ਨ	ਨ ਗ ਨ
ਮ ਨ ਨੀ	ਪ ਹਾ ਚ	ਸ ਧਾ ਕੀ

ਬਾਕੀ ਤੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗਿ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੂ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਿਮਰ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੌਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨਿ ਕਾਟ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥
 ਦੂਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਛੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਖੰਨਾ ੮੦੩)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	੨	O	ਗ ਸਿ
H ਧ — ਨ H ਰ S ਮ	S — ਸ S ਨਾ S ਰਾ M	N ਸ N ਨਾ S S ਰਾ	N ਧ ਤਾ S ਰੇ ਸ ਆ S ਰੇ	ਨ ਧ ਨ ਧ ਨ ਤਾ S ਰੇ, S ਗ
Y ਧ ਗ ਗਮ ਗ ਸ ਰ ਹੋ ਹਿਰ ਦੇ	S — ਸ S ਗ R	S ਨ ਚ S ਰ S ਰ	S ਧ ਨ ਪਿ	ਧ ਨ ਧ ਨ ਬ

ਅੰਤਰਾ

G — N M — ਧ J — ਭੋ	N S — ਨ H — ਨ S — ਨ G	S — ਸ S — ਰ G	S — ਜਿ G — ਨਹਿ Y	G — ਸ ਤਾ S ਇਆ S
N — ਨ ਐ S — ਸ ਨ ਸ ਐ S — ਗ	S — ਧ ਵ ਵ ਡ	S — ਧ ਵ ਵ ਡ	S — ਗ ਤਾ S ਗੀ S	ਗ — ਸ ਪਾ S ਇਆ ..

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤੁ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੨॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤ ਵੇਢਾਰਾ ॥੩॥
 ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੪॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੫॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	X	੨	੦
ਸ ਰ ਨ ਧ ਸ ਨ ਧ ਨ ਿ ਨ ਿ	ਹ ਸ ਨ ਧ ਗ ਰ ਨ ਧ ਮ ਰ	ਗ ਰ ਨ ਧ ਗ ਰ ਨ ਧ ਮ ਰ	ਗ ਦ ਸ ਵ, ਸ ਵ
ਸ ਰ ਨ ਧ ਸ ਨ ਧ ਨ ਿ ਨ ਿ	ਸ ਧ ਨ ਧ ਗ ਰ ਨ ਧ ਨ ਿ	ਗ ਰ ਨ ਧ ਗ ਰ ਨ ਧ ਨ ਿ	ਧ ਨ ਧ ਨ ਿ

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ ਹ ਰ ਿ ਹ ਰ ਿ	ਨ ਧ ਨ ਧ ਨ ਜ	ਸ ਪ ਸ ਤ ਸ ਨ ਸ ਰ	ਨ ਿ ਸ ਵ ਸ
* ਹ ਰ ਖੁਆ	ਗ ਗ ਸ —	ਸ ਬ ਸ ਤ ਸ ਨ ਸ ਰ	ਨ ਧ ਨ ਧ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੪. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥
ਤੁਮੁਰੇ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮੂਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮੁਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮੁਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਉਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥
ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥
ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੩॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੯)

ਅਸਥਾਈ

o	॥	x	ੴ
ਗ ਦੀ ਸ	ਮ ਖਿਆ ਸ	ਨ ਜ ਸ ਨ ਧਿਊ ਸ	ਗ ਮ — ਗ ਤ ਸ ਨ ਧਿਆ ਸ
ਮ ਹ ਰੋ ਸ	ਧ ਧ ਨ ਧ ਵਾ	ਸ ਮ — ਨ ਮੁਕ ਤ	ਮ ਗ — ਨ ਰੋ ਤ
ਮ ਰੀ ਸ	ਧ — ਨ ਮੇ	ਗ ਮ — ਮਾਂ ਤ	ਸ ਗ — ਨ ਗ ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ ਜ	ਮ ਨ ਕੀ	ਨ ਧ ਟ	ਧ ਹ ਲ	ਨ ਧ ਸੀ	ਧਨ ਮਾਂ ਤ	ਸ ਮ ਨ	ਸ ਖ ਤ	ਸ ਮ ਨ	ਸ ਸ ਸੀ
— ਸ ਊ	ਸ ਨ ਨ	ਨ ਧ ਕੈ	ਨ ਹ ਠ	ਧ ਨ ਨ	ਮ ਨ ਨ	ਸ ਮ ਕੈ	— ਨ	ਸ ਸ ਗ	— ਸ ਗ ਾ
— ਸ ਜਨ	ਧ ਚ ਰ	ਨ ਸ ਰ	ਨ ਸ ਜ	ਧ ਸ ਮੁ	— ਮਾ	— ਖੈ	ਗ ਲ ਾ	— ਸ ਗ ੀ	— ਸ ਗ ੀ
— ਸ ਆ	ਨ ਦ	ਨ ਧ ਪ੍ਰ	ਨ ਹ ਰ	ਧ ਨ ਨ	ਗਮ ਅਦ	ਧਨ ਨੰਦ	ਸਨ ਤਦ	ਧਮ ਤਦ	ਗਮ ਗਾਂ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ੴ. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਸ, ਤਾਲ-ਸੂਲਛਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਬਿਖੈ ਬਨ੍ਹ ਫੌਕਾ ਤਿਆਗੀ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥
 ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥
 ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੇਭਾਵੇਂਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੮੦੨)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੦	੦	੦
ਸ	ਨ	੦	੦	੦	੦
ਦ	ਧ	ਨ	੦	੦	੦
ਖਿ	ਬ	ਨ	੦	੦	੦
ਗ	ਧ	ਨ	੦	੦	੦
ਤਿਆ	੦	੦	੦	੦	੦
ਨ	੦	੦	੦	੦	੦
ਸ	੦	੦	੦	੦	੦
ਨਾ	੦	੦	੦	੦	੦
ਨ	੦	੦	੦	੦	੦
ਪੀ	੦	੦	੦	੦	੦

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਪ	ਧ	ਨ	੦	੦	੦	੦
ਮ	ਨ	ਰ	ਸ	ਚਾ	੦	੦	੦
ਖਿ	ਨ	੦	੦	੦	੦	੦	੦
ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਧ	੦	੦	੦
ਬ	ਡ	ਗ	ਈ	ਸ	ਗ	ਲੀ	੦
ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ	੦
ਸੁ	ਖੀ	ਨ	ਹੈ	੦	ਵ	ਤ	੦
ਨ	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
ਹੋ	੦	ਵ	ਤ	ਜੀ	੦	੦	੦

—ਬਾਕੀ ਟੁਕ੍ਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਭਿਨਖੜਜ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੱਤ ਲਈ)

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥
 ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਹਮਾਰੇ ਮਾਬਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੇ ਹੋਅਰੇ ਥਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥
 ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਲਾਕੁਰ ਸਗਲੇ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੨॥
 ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੩॥

(ਵਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	ੳ	o	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ ਸ ਭੈ	ਨ ਸੀ	ਧ ਕਿ	ਮ ਰ	ਮ ਪਾ	ਗ ਮੈ	ਗ ਰਿ
— s	— s	— —	— —	— —	ਮ ਕ	ਗ ਰਹੁ
ਲ ਸੰ	ਨ ਤਹ	ਸ ਚਰ	ਗ ਣ	ਗ ਹ	ਮ ਮਾ	ਨ ਮਾ
ਸ ਨੈ	ਸ ਨ	ਮ ਦ	ਜ ਰ	ਸ ਸ	ਸ ਤਨ	ਨ ਪੂ
					ਸ ਪ	ਧ ਰਹੁ
					ੳ	ੳ

ਅਤਿਰਾ

ਗ ਗੁਰ	ਮ ਮੁ	ਮ ਸ	ਨਧ ਬਦ	ਨ ਮੇ	ਨ ਰੈ	ਧਨ ਹੀਅ	ਸ ਰੇ	— ੳ	ਸ ਬਾ	ਸ ਸੈ	— ੳ
ਨ ਹ	ਸ ਰਿ	ਸ ਨਾ	ਸ ਮਾ	ਸ ਮ	ਸ ਨ	ਸ ਸੰ	ਧ ਗ	— ੳ	ਧ ਰਹੁ	— ੳ	— ੳ
ਸ ਤਸ	ਕ ਕ	ਕ ਰ	ਮ ਪੰ	ਗ ਚ	ਸ ਨਿ	ਧ ਵਾ	ਧ ਰਹੁ	— ੳ	ਧ ਨਾ	ਸ ਕੁ	ਸ ਰ
ਨ ਸ	ਸ ਗ	ਨ ਲੋ	ਧ ਤ	ਮ ਰ	ਮ ਮਾ	ਗ ਹੋ	ਮ ਮ	ਮ ਜ	ਧ ਰਹੁ	— ੳ	ਨ ੳ

—ਬਾਕੀ ਛੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਛਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਭਿੰਨਖੜਜ, ਖਟ-ਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੈਖਿਤ ਲਝ)

ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੇ ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥
 ਅਪਣੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੂ ਜਾਗੇ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੁੰਡੁ ਮਹਿ ਲਾਗੇ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗੌਡ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦	੪	੫	੬	੦
ਨ	ਨ	ਨ	ਗ	ਸ	ਨ	ਨ	ਗ	ਨ
ਧਨ ਸ	ਧ	ਨ	ਗ	ਕ	ਨ	ਧ	ਗ	—
ਅਡਪ	ਨੇ	ਤ	ਕ	ਕੀ	ਸੇ	ਕਿਆ	ਜਾ	ਨਉ
H		ਨ			ਨ			
ਗ H	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਧ	—
ਮੇ S	ਕਿਆ	S	ਜਾ	S	ਨਉ	S	S	S

ਅੰਤਰਾ

H	ਧ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	—
ਗ H	ਧ	S	ਕੀ	S	ਨ	ਕਾ	ਨ ਆ	S
ਨ ਰੂ	S	S	H	S	ਰ	H	ਵੈ	S
M								
ਸੰ ਕੰ	ਗੰ	ਮੰ	—	ਗੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	—
P	ਸੂ	H	ਕੀ	S	ਦ	ਕਾ	S	S

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਭਿੰਨਖੜਜ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ

ਵਾਦੀ—ਰ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ਼ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੂਜਾ ਪਹਿਰ |
 ਸੰਵਾਦੀ—ਪ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਇਹ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।
 ਆਰੋਹ—ਸ ਰ, ਮ ਪ, ਯ ਸੰ।
 ਅਵਰੋਹ—ਰਸੰ, ਨੁਧਪ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮਰ, ਸ।
 ਮੁਖ ਅੰਗ - ਪ, ਨੁਧਪ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਮਰ, ਨੁਧ ਸ।

ਦੱਖਣੀ (ਕਰਨਾਟਕ) ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਕਈ ਐਸੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਾਰਾਇਣੀ ਭੀ ਇਕ ਐਸਾ ਹੀ ਮਧੂਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਕਾਂਭੋਜੀ ਮੇਲ ਦਾ ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਖਮਾਜ਼ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਡਰਗਤਿ ਆਏਗਾ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਡ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗਾ-ਨੀ' ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਹਥੋਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੇਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸ੍ਰੋਧ ਸੂਰ ਲੇਗਦੇ ਹਨ।

ਨਾਰਾਇਣੀ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਸੂਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਸਾਰੰਗ, ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਸੂਰ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਦੇਸ ਤੇ ਗੋਰਖ ਕਲਿਆਣ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—'ਸ ਰ, ਮ ਰ, ਪ ਮ ਰ' ਸਾਰੰਗ ਅਤੇ 'ਸ ਰ ਮ ਪ ਪ, ਮ ਪ' ਦੁਰਗਾ। ਪਰ 'ਸ ਰ ਮ ਪ, ਨੁ ਪ ਪ, ਮਰ, ਨੁਧਸ' ਇੰਜ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰੋਹ ਵਿਚ, ਸੂਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਦੇਸ ਅਤੇ ਸੂਰ ਮਲ੍ਹਾਰ ਵੱਖ ਨਚਰ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਦਾ ਭੇਟ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਰਖ ਕਲਿਆਣ ਵਿਚ ਮਧਮ-ਖਤਮ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣੀ ਵਿਚ ਰਿਖਭੁ-ਪੰਚਮ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਹਨ। ਭਾਵ, ਗੋਰਖ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਅਲਪ ਤੇ ਮੱਧਮ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਨਾਰਾਇਣੀ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਅਲਪ ਤੇ ਪੰਚਮ ਸੂਰ ਪਰਬਲ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ :— ਰਮਪਨੁ ਧਪ, ਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਮਰ, ਨੁਧਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।

ਇਹ ਇਕ ਸਰਲ ਤੇ ਮਧੂਰ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖੂਝੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਅਧਿਕਤਰ ਛੋਟੇ ਖਾਲ, ਤਰਾਨਾ, ਫੁਮਰੀ ਆਦਿ ਹੀ ਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ॥
੧. ਸ—ਰਮਰ, ਨ੍ਹਾਂ, ਸ—ਸਨ੍ਹਾਪ—ਮਪ, ਮਪਧਸ—ਧਸ, ਧਸਰ, ਰਸ, ਰਸਨ੍ਹਾਪ, ਮਪਧਸ—।

 ੨. ਸ, ਰਮਪ, ਨ੍ਹਾਪ, ਮਰ, ਨ੍ਹਾਂ, ਪਪ, ਮਪਧਸ—ਧਸਰ, ਰਮਰ, ਰਮਪ, ਮਪਮਰ, ਰਸਨ੍ਹ, ਪਪ—ਧਸ
—ਧਸਰਨ੍ਹਾਪ, ਮਪਧਸ—।

 ੩. ਸ—ਧਸਰਮ, ਰਸ—ਸਧਸਰ, ਮਰ, ਰਸਨ੍ਹ, ਧਸ—ਸਰਮਪ, ਮਪਮਰ, ਨ੍ਹਾਪਸ—ਸਰਮਪ, ਨ੍ਹਾਪ,
ਧਸਮਪ, ਰਮਰ, ਸਰ, ਰਸਨ੍ਹ, ਮਪਧਸ—ਰਮਪ, ਮਪਨ੍ਹਾਪ, ਰਮਪਨ੍ਹ—ਪਪ, ਮਪਧਾਪ, ਧਸਮਰ,
ਨ੍ਹਾਪਸ—।

 ੪. ਸ—ਰਮਪਧ, ਨ੍ਹਾਪ, ਰਮਪਨ੍ਹਾਪ, ਮਨ੍ਹਾਪ, ਸ—ਨ੍ਹਾਪ, ਰਮਪ, ਧਨ੍ਹਾਪ, ਪਪ, ਨ੍ਹਾਪਮਰ, ਸਰ
ਮਪਨ੍ਹਾਪ, ਮਪਧਸ—ਸੱਧ, ਧਸ ਧਰਿਸ—ਰਿਸ, ਨ੍ਹਾਪ, ਪਪ, ਧਮਪਧਸ—ਰਿਸਨ੍ਹ, ਨ੍ਹਾਪ, ਪਪ, ਧਮ,
ਮਰ, ਰਸਨ੍ਹ—ਧਸ—ਰਮਰ, ਮਪਮ. ਪਪਪ, ਮਪਧਸ—ਧਸਰਿਸਨ੍ਹਾਪ, ਮਰ, ਸ—।

 ੫. ਮਪਧਸ—ਰਿਸ—ਧਰਿਸ—ਧਸਰ, ਰਿਸਰ—ਰਿਸਨ੍ਹਾਪ, ਮਪਧਸ—ਰਿਸਡਿਸ—ਧਸਰ—ਨ੍ਹ, ਨ੍ਹਾਂ—
ਮਪਧਸ—ਰਮਪਧਸ—ਸ—ਰਮਰ. ਮਪਮ, ਪਪਪ, ਧਨ੍ਹਾਪ—ਸਰ, ਧਰਿਸ, ਰਿਸ, ਸਨ੍ਹ, ਪਪ, ਧਮ,
ਮਰ, ਰਸ—ਮਪਧਸਰ—ਮਰਿਸਨ੍ਹਾਪ, ਧਮਪਧਸ—ਰਿਸਡਿਸਨ੍ਹਾਪ, ਪਪ, ਮਰ, ਨ੍ਹ, ਨ੍ਹ, ਧਸ—।
- ਸ ਸ

ਤਾਨੋ (ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

੧. ਰਮ ਰਸ, ਰਮ ਪਨੁ । ਧਖ ਮਪ ਧਸੰ ਰਸੰ । ਨੁਧ ਪਮ ਰਸ, ਗੁਰ...
੨. ਸਰ ਮ,ਰ ਮਪ, ਮਪ । ਧ,ਪ ਧਸੰ ਧਸੰ ਰ,ਰੰ । ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ ਧ,ਨੁ ਧਪ । ਧਪ ਮ,ਪ ਮਰ ਸਤ । ਗੁ...
੩. ਸਰ ਮਪ ਮਰ, ਰਮ । ਪਨੁ ਧਪ, ਮਪ, ਧਸੰ । ਨੁਧ, ਸੰਰੰ ਮੰਚੰ ਸੰਨੁ । ਧਸੰ ਨੁਧ, ਪਨੁ, ਧਪ ।
ਮਪ ਪਮ ਰਮ ਰਸ । ਗੁ...
੪. ਸਰ ਮਮ ਰਸ ਧਸ । ਸਰ ਮਪ ਧਪ ਮਪ । ਮਰ ਧਸ, ਸਰ ਮਪ । ਧਨੁ ਧਪ ਮਪ ਮਰ ।
ਧਸ, ਸਰ ਮਪ ਧਸੰ । ਰਸੰ ਨੁਧ ਮਪ ਮਰ । ਧਸ, ਸਰ ਮਪ ਧਸੰ । ਰਸੰ ਰਸੰ ਨੁਧ ਪਮ ।
ਰਮ ਰਸ ਧਸ ਗੁਰ...
੫. ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ ਮਪ । ਧਸੰ ਨੁਧ ਪਮ ਰਸ । ਸਰ ਮਮ, ਰਮ ਧਪ । ਮਪ ਧਧ ਧਧ ਸੰਸੰ ।
ਧਸੰ ਰੰਚੰ ਸੰਚੰ ਮੰਮੰ, । ਮੰਚੰ ਸੰਸੰ ਰਸੰ ਨੁਧ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਨੁਧ ਪਮ । ਧਪ ਮਰ ਸਤ ਗੁਰ...
੬. ਸਰ ਸਰ ਮਰ, ਰਮ । ਰਮ ਪਮ, ਮਪ ਮਪ । ਧਪ, ਧਧ ਧਧ ਨੁਧ, । ਧਸੰ ਧਸੰ ਰਸੰ, ਸੰਰੰ ।
ਸੰਰੰ ਮੰਰੰ, ਰਸੰ ਰਸੰ । ਨੁਧ, ਪਨੁ ਧਪ ਮਰ । ਧਪ ਪਮ ਰਸ, ਗੁਰ...
੭. ਧਸ ਰਸ, ਸਰ ਮਰ, । ਰਮ ਪਮ, ਮਪ ਧਪ । ਧਸੰ ਰਸੰ ਸੰਤੰ ਮੰਰੰ । ਰੰਚੰ ਸੰ,ਰੰ ਰਸੰ ਨੁਧ ।
ਸੰਸੰ ਨੁ,ਸੰ ਸੰਨੁ ਧਧ : ਨੁਨੁ ਧ,ਨੁ ਨੁਧ ਧਪ । ਧਧ ਪ,ਧ, ਧਪ ਮਰ, । ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ ਸਸ...
੮. ਰਮ ਰਮ ਪਮ ਰਸ, । ਧਧ ਧਧ ਸੰਨੁ ਧਪ । ਧਸੰ ਧਸੰ ਰਸੰ ਨੁਧ, । ਸੰਰੰ ਸੰਰੰ ਮੰਮੰ ਰਸੰ ।
ਰਸੰ ਰਸੰ ਰਸੰ ਨੁਧ । ਧਸੰ ਧਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ । ਮਪ ਮਨੁ ਧਪ ਮਰ । ਰਮ ਰਪ ਮਮ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਥਿਖੈ ਥਿਖੁ ਖਾਈ ॥
 ਮਾਯਾ ਮੌਰ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੌਤਿ ਲਗਾਈ ॥
 ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਮ ਮਿਟਾਈ ॥
 ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੮॥
 (ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੯)

ਅਸਥਾਈ

B	X	Z	O	H
ਮ ਪ ਧ ਨ ਸ ਰ ਰ ਾ ਸ ਮ	ਧ ਪ ਧ ਨ ਪ ਦ ਾ ਸ ਸ ਰ	ਧ ਹ ਮ ਖੁ ਸ ਸ	ਮ ਪ ਰ ਰ ਣ ਾ ਸ ਈ, ਇ	ਨ ਤ ਥ
(ਸ) ਨ ਧ ਧ ਕ ਅ ਸ ਰ	ਸ — ਸ ਸ ਦ ਾ ਸ ਜਾ ਸ	ਤ ਤ ਤ ਟ ਕੀ	ਰ ਰ ਰ ਰ ਤ ਤ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਸ ਹ ਮ ਪ ਧ ਹਮ ਅਵ ਗੁ ਲ	ਸ ਸ ਭ ਰੇ	ਸ ਸ ਏ	ਸ ਸ ਰ ਮ ਦ ਕ ਗੁ ਲ	ਰ ਸ ਨ ਾ ਸ ਹੀ ਸ
ਪ ਸ ਸ ਮ ਪ ਧ ਹਮ ਅਵ ਗੁ ਲ	ਸ ਸ ਭ ਰੇ	ਸ ਸ ਏ	ਸ ਸ ਰ ਮ ਦ ਕ ਗੁ ਲ	ਰ ਸ ਨ ਾ ਸ ਹੀ ਅ
ਪ ਹ ਧ ਮ — ਪ ਰ ਹਮ ਰ ਸ ਭ ਛਾ	— ਕ	ਸ ਸ ਤ ਬਿ	ਮ ਪ ਨ ਪ ਦ ਚ ਿ ਖ	ਪ ਪ ਪ ਖ ਾ ਦ ਈ

—ਬਹਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੨. ਰਾਣਾ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਖੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿੜਕਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥
 ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੰਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥

(ਸੋਚਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੧੫)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	੨	O
ਪ	ਹ		
ਨ	ਰ	੨	ਧ
ਪ੍ਰ	ਤੂ	ਸ	ਦਾ
ਧ	ਸ	ਮ	ੰ
ਮ	ਮ	ਪ	ੰ
ਰ	ਰ	ਨ	ਤ
ਰ	ਰ	ਥ	ਾ
ਕ	ਤੂ	ਤੂ	ੰ
ਰ	ਤੂ	ਤੂ	ਤ
ਕਿ	ਤੂ	ਤੂ	ਾ
ਰ	ਤੂ	ਤੂ	ਾ
ਸ	H		
ਧ	ਰ	ਪ	ਧ
ਸ	ਮ	ਸੰ	ਧ
ਗ	ਤੂ	ਰ	ਤੂ
ਣ	ਤੂ	ਗ	ਤੂ
ਤਾ	S	ਰਾ	ਤੂ
ਾ	S	ਤੂ	ਤੂ
ਤ	S	ਤੂ	ਤੂ

ਅੰਤਰਾ

H	H	P	Y	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ਤ	ਸ	ਰ	ਣ	ਸ	ਗ	ਲ	ਤੈ	ਤ	ਨ	ਧ	ਸੰ	—
ਧ	ਤੂ	ਕੀ	ਤ	ਤੂ	ਤੂ	ਤੂ	ਤੂ	ਧ	ਤ	ਤੈ	ਤ	ਨ	ਧ	ਸੰ	—
ਧ	ਤੂ	ਕੀ	ਤ	ਤੂ	ਤੂ	ਤੂ	ਤੂ	ਧ	ਤ	ਤੈ	ਤ	ਨ	ਧ	ਸੰ	—

ਨੂ ਪ ਸ — ਮ ਰ ਮ ਪ ਧ ਪਧ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਪ ਏਪ ਮਰ ਸ
 ਪ੍ਰ ਸ ਰਾ ਸ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਧਿਆ ੬੬ ੬੬ ੬੬ ਧਿਆ ੬੬ ੬੬ ੬
 —ਸਾਕੀ ਝੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਨਾਰਾਣੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਥਜ ਲਾਘ)

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਖੇਰੋ ॥

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖੜੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉੱਚੇ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਰੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੯)

ਆਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਮ ਰ ਡ	ਪ ਨ ਾ	੦ ਧ ਨੇ	ਨੂ ਪ ਸ
ਸ ਨ ਸ	ਧ ਨ ਹਿ	ਪ ਚੇ	ਪ੍ਰ ਲ
ਸ ਰ ਣ	੦ ਨ ਿ	ਮ ਗ	ਰ ਮ ਪ ਧ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਅ	— ੦ ਸ	ਪ ਤ ਹੀ	ਸ ਗ ਨਿ	੦ ਧ ਥੇ	ਧ ਮ ਚੇ	੦ ਮ ਗੋ	੦ ਨ ਨੀ	੦ ਸ —
ਸ ਨ ਡ	ਨ ਧ ਹੀ	੦ ਪ ਾ	੦ ਨ ਿ	੦ ਧ ਥੇ	੦ ਮ ਗੋ	੦ ਨ ਨੀ	ਪ੍ਰ... ਭ...	

—ਸਾਕੀ ਝੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਨਾਭਾਇਣੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਆ ॥
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਜੇਸੇ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
 ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੂਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥

(ਸੋਰਨਿ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੫੯)

ਅਸਥਾਈ

x	ੴ	੦	੩
ਸ ਕ	ਸ ਕ	ਸ ਕ	ਸ ਕ
ਸ ਕ	— ਤੈ	— ਨ	— ਨ
ਸ ਕ	— ਗੈ	— ਗੈ	— ਗੈ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਭੈ	— ਸ	ਹ ਸਾ	— ਤ	ਪ ਨਾ	— ਤ	ਸ ਮ	ਪ ਗ	ਸ ਤ	ਸ ਨ	ਸ ਨਿ	ਸ ਰ	ਸ ਮੋ	— ਤ	ਸ ਲ	ਸ ਕ
ਨ ਪੂ	— ਨ	ਧ ਨ	— ਪ	ਦ ਦਾ	— ਦ	ਸ ਰ	ਧ ਬ	ਧ ਦਾ	ਸ ਦ	ਗ ਦ	ਸ ਦ	ਗ ਦਿਆ	— ਦ	ਸ ਦ	— ਦ
ਸ ਅ	ਧ ਨਿ	ਰ ਕ	ਸ ਜ	ਨ ਤ	ਧ ਨ	ਧ ਕ	ਪ ਰ	ਹ ਦਿ	ਰ ਦ	ਰ ਦੈ	ਰ ਦੈ	— ਦ	ਸ ਗ	— ਦ	ਸ ਖਿਆ
ਨ ਰ	— ਨ	ਨ ਨ	— ਨ	ਨ ਨ	— ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ

—ਬਾਬੀ ਝੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਬਰਤਾ ਵਲੋ)

੫. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
 ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੩੧)

ਅਸਥਾਈ

x		o		x		o	
ਮ	ਪ	ਧ		ਮ	ਨੂਪ	ਪਮ	ਰ
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਰਡ	ੴ	ਸ
ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਊ	ਖਸ	ਮਾ	ਨਾ	ਕਡ	ਪਿਆ
ਨੂ	ਧ	ਪ੍ਰਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ
ਬੁ	ਰੇ	ਭਡ	ਲੇ	ਹ	ਮ	ਬਾ	ਪ
					s	s	ਸਰਸ
					s	ੴ	ੴ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਪ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਸੁ	ਨਹੁ	ਬਿ	ਨੰ	ਤੀ	ੴ	ਨਾ	ਕੁ	ਰ	ਮੇ
ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੂ	ਪਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰਨੂ
ਜੀ	ਅ	ੴ	ਜੀ	ਤ	ਤੇਰੇ	ਧਾ	ੴ	ੴ	ਧ ਸੰਨੂ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁੜ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੇ ਲੀਨੀ ॥
 ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੇ ਨਹਾਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥
 ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਬਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੨॥
 ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
 ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥
 ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੇ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
 ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤੁ ਬਤਾਈ ॥੩॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੯੩੧)

ਅਸਥਾਈ

X	P	O	N	E	U	S	
M	N	K	B	R	T	S	-
R	S	L	P	V	M	S	S
P	C	A	G	I	A	C	C
T	H	P	N	V	P	M	S
T'	H	D	Q	Z	NS	S	S

ਅੰਤਰਾ

H	P	Y	S	S	Y	S	S	S
H	K	R	P	S	J	N	C	N
M	R	M	R	M	N	LI	P	-
R	N	TS	R	NS	NS	DI	A	S
P	Y	S	N	P	H	R	S	-
A	T	S	S	S	K	N	C	S
S	Y	S	M	R	H	P	H	R
S	Y	S	A	P	S	S	S	S

—ਬਾਬੀ ਰੁਕੈ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਉ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਤਾਲ-ਫਰੋਦਸਤ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਡਾ ਰਕਤ ਬੂਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥
 ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥
 ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥
 ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥

ੴ

ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੇ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥
 ਉੜੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥
 ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥
 (ਸੋਰਠਿ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੫੯)

ਅਸਥਾਈ

x	ੳ	ੳ	ੴ	ਪ	ੴ
.	.	.	ਧ ਧ ਮਧ	ਨੁ ਧ ਪ	ਮੁ ਧ ਪ ਧ
.	.	.	ਪਾ ਨੌਡ	ਕਿਆ ਸ	ਰਾ ਸ ਕਿਆ
ਸ ਤੇ	ਨੁ ਰਾ	ਧ ਦ	ਪ ਦ	— —	ਮੁ ਜੈ

ਨ੍ਹ	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ
ਪੰਦ	ਖ	ਬ	ਸੇ	੦	ਰਾ

ਅੰਤਰਾ

				ਪ	ਨ੍ਹ	ਪ	ਪ
.	.	.	.	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
.	.	.	.	ਜ	ਲ	ਕੀ	ਤ
ਸ ਵ	ਸ ਨ	ਸ ਕਾ	ਸ ਬੰ	ਸ ਭਾ	— ੦	ਸ ਦ	ਸ ਕਾ
ਯਸ ਗਾਂ	ਰ ਦ	ਸ ਗ	ਨੁ ਰਾ	ਧ ਦ	ਪ ਦ	ਨ੍ਹ ਮਾ	ਪ ਨਾ
ਸ ਚੀ	ਨੁ ਕ	ਪ ਬੰ	ਸ ਜ	ਸ ਰ	— *	ਸ ਖੀ	ਸ ਖ
ਨ ਚਾ	ਪ ਦ	ਮ ਰ	ਸ ਦ	ਨੁ ਪੁਣੀ	ਪ ਦ	ਧ ਬਦ	ਪ ਬਿ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਨਾਰਾਇਣੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

੨੬੭

ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ

ਵਾਈ—ਪ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮਾ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਉਡਵ—ਉਡਵ | ਵਿਸੇਸ਼—ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਅੰਦੋਲਿਤ |

ਸ ਸ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ ਪ, ਧ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਧ ਸ |

ਸ ਸ
ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਗਪ, ਗੁੱਸ |

ਸ ਸ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਗ ਪ ਧ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਗਪਧਪ, ਗੁੱਸ |

ਕਲਾਵਤੀ ਦੱਖਣ ਪੱਧਣੀ ਦਾ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪੰਡਿਤ ਰਾਵ ਨਾਗਰਕਰ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕਾ ਰੋਸ਼ਨਾਗਾਰਾ ਬੇਗਮ ਤੇ ਗੰਗਵਾਈ ਹੰਗਲ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਸੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਵਲਜੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਕਲਾਵਤੀ ਜਾਂ ਕਲਾਵਤੀ-ਕਲਿਆਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਾਤੀ ਉਡਵ-ਉਡਵ ਵਾਈ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਤੇ ਥਾਕੀ ਸ੍ਰੋਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਇਕ-ਇਕ ਦੇ ਅੰਤਰ ਤੋਂ 'ਰੇ-ਮਾ' ਵਰਜਿਤ ਕਰ ਉਤ੍ਤਰਾਂਗ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਹੀ ਇਕ ਐਸਾ ਸੁਰ ਹੈ ਜੋ ਕਲਾਵਤੀ ਵਿਚ ਕੌਮਲਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਇਕ ਅੰਦੋਲਿਤ ਸੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਪ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੈਵਤ-ਖੜਜ

ਸ ਸ
ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਬਹੁਤ ਸੰਦਰ ਇਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ :—"ਸ, ਗ ਪ ਧ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ,
ਸ ਸ ਸ
ਯਸ—ਸ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਗਪਧਪ ਗੁੱਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆ ਛਾਵੇਂ ਤ੍ਰੀਹ-ਪੈਂਡੀਹ ਸਾਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਇਹ ਕਾਫੀ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਡਵ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਘੱਟ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਈ ਸੁਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ :—ਕਲਾਵਤੀ ਦੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਨੀਅਤ ਕਰ 'ਆਰੋਹ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਅੰਡੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕੋਸ ਦੇ ਮੱਧਮ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਆਰੋਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਧਾਨੀ ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਜੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਗ

ਥਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਆਮ ਵੇਪਣ-ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ (ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੌਰਤਨੀਏ) ਸਥਦ ਰੀਤ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਆਲਾਪ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਥਦ ਰੀਤ (ਟਿਯੂਨ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਗ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਸਾ ਅਕਸਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਣੀ-ਸੁਣਾਈ ਟਿਯੂਨ ਜਾਂ ਫਿਲਮੀ ਟਿਯੂਨਾਂ ਉਤੇ ਬੇਸਮਤ ਰਾਗੀ ਸਥਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪ ਸੁਣਿਆ ਜਿਹੜਾ 'ਬਸੰਤ ਮੁਖਾਰੀ' ਰਾਗ ਦੀ ਸਥਦ ਰੀਤ ਵਿਚ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਿੰਧ-ਭੈਰਵੀ ਦਾ ਆਲਾਪ ਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀ ਦੋਬਾ ! ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ-ਕਲ ਹਰ ਥਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਸਭਾ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਗਾਏ ਗੁੰਦੇ ਗਾਇਆਂ ਤੇ ਕੇਵਲ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪਿਛੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਇਨ ਕਰ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਗੱਡੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਸ—ਸਗਡਸ, ਨੂੰ ਧਪ ਧਸ—ਗਪ, ਗਪਗਡਸ।

੨. ਸਗ, ਪਗਸ ਗਪ, ਪਗਡਸ ਨੂੰ, ਨੂੰਧਸ—ਸਗਪ—ਗਪ, ਧਪ, ਗਪਗਡਸ ਨੂੰਨੂੰ ਧਸ।

੩. ਸ—ਗਪਧ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਸੰਨੂੰ ਨੂੰਧਪ, ਗਪ, ਗਏਪਗ, ਧਗਪਗਡਸ, ਨੂੰ ਨੂੰਧਸ—ਸਗਪਧ,

ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਗਪਧਪਗਡਸ।

੪: ਸ—ਗਪਧ ਨੂੰ ਨੂੰਧਸ—ਧਪ ਨੂੰਧਸ—ਗਪਧਸ—ਸੰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਧਨੂੰਧਪ, ਗਪਪ, ਗਪਗਡਸ
ਸਗ, ਗਪ, ਧਪ, ਧਪ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਸਗਸ, ਗਪਗ, ਧਪਪ, ਧਨੂੰਧਪ, ਗਪਪ, ਗਪਗਡਸ
ਨੂੰ ਨੂੰਧਸ—ਗਪਧ ਨੂੰ ਧਪ, ਗਪ ਧਸ—ਗਾਂਧਨੂੰ, ਨੂੰ ਧਪ, ਗਪਧਨੂੰਧਪ, ਗਪਗਡਸ।

੫. ਸਗ, ਗਪ, ਧਪ, ਧ ਨੂੰ ਧਸ—ਸੰਨੂੰਧ, ਨੂੰਧਪ, ਗਪਧ ਗਪਗ, ਸ—ਗਪਧਨੂੰਧਪਧਸ—ਸੰਗ—
ਗਪਧਨੂੰਸ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ, ਸਗਸ, ਗਪਗ, ਧਪਪ, ਧਨੂੰਧਸ—ਸੰਨੂੰ ਨੂੰ ਧਪ ਧਗ ਗਪਧਗਡਸ,
ਗਪਧਨੂੰਧਪ ਧਸ—ਸੰਨੂੰਧਪ, ਗਪਧਗਪਗ ਨੂੰ ਨੂੰ ਧਸ—।

ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

੧. ਗਪ ਗਸ, ਗਪ ਧਪ। ਗਪ ਗਸ, ਗਪ ਧਨੁ। ਧਪ ਗਪ ਗਸ, ਗਪ। ਧਸੰ ਨੁਧ ਗਪ, ਗਸ।
੨. ਸਗ ਪਧ, ਲਪ ਧਨੁ। ਧਪ ਨੁਧ ਸੰਨ ਧਪ। ਧਪ ਪਗ ਗਪ ਗਸ। ਗਪ ਧਨੁ ਧਪ ਧਸੰ।
ਗੰਗਾਂ ਸੰਸੰ ਧਨੁ ਧਪ। ਗਪ ਧਪ ਗਪ ਗਸ। ਤਿਲਕ...
੩. ਨੁਸ ਗਪ ਧਸੰ ਧਨੁ। ਧਪ ਗਸ, ਗਪ ਗਗ,। ਧਪ, ਧਪ, ਧਨੁ ਧਪ,। ਸੰਗਾਂ ਸੰਸੰ, ਨੁਸੰ ਧਨੁ,।
ਧਨੁ ਧਪ, ਧਪ ਧਪ,। ਗਪ ਗਗ ਸਗ ਸਸ। ਤਿਲਕ...
੪. ਨੁਹੁ ਧ,ਨੁ ਨੁਧ ਸਸ। ਧਪ ਜਾਪ ਪਗ ਧਪ। ਨੁਹੁ ਧ,ਨੁ ਨੁਧ ਸੰਸੰ। ਗੰਗਾਂ ਸ,ਗਾਂ ਜਾਂਸੰ ਗੰਗਾਂ।
ਸੰਨੁ, ਸੰਸੰ ਨੁਧ, ਧਨੁ। ਧਪ, ਧਪ ਪਗ, ਧਪ। ਗਸ ਤਿਲਕ ..
੫. ਸਗ ਧਪ ਗਸ, ਗਪ। ਧਨੁ ਧਪ ਗਸ, ਗਪ। ਧਨੁ ਸੰਨੁ ਧਪ ਗਪ। ਗਸ, ਗਪ ਧਨੁ ਸੰਗਾਂ।
ਸੰਨੁ ਧਪ ਗਪ ਗਸ,। ਗਪ ਧਨੁ ਸੰਗਾਂ ਪੰਪੰ। ਗੰਪੰ ਗੰਗਾਂ ਸੰਸੰ ਧਨੁ। ਧਧ ਧਪ ਗਪ ਗਸ।
੬. ਸਨੁ ਧਪ ਧਸ, ਗਪ। ਗਗ ਸਨੁ ਧਪ ਧਸ,। ਗਪ ਧਪ ਗਪ ਗਗ। ਸਨੁ ਧਪ ਧਸ, ਗਪ।
ਧਨੁ ਧਪ ਗਪ ਗਗ। ਸਨੁ ਧਪ ਧਸ, ਗਪ। ਧਸੰ ਧਨੁ ਧਪ ਗਪ। ਗਗ ਸਨੁ ਧਪ ਧਸ,।
ਧਪ ਧਸੰ ਗੰਗਾਂ ਸੰਨੁ। ਧਪ ਗਪ ਧਪ ਗਸ। ਤਿਲਕ...
੭. ਨੁਸ ਸਗ, ਸਗ ਗਪ,। ਗਪ ਧਪ, ਧਪ, ਧਨੁ,। ਧਨੁ ਨੁਸ, ਨੁਸੰ ਸੰਗਾਂ, ਸੰਗਾਂ ਗੰਪੰ ਪੰਗਾਂ ਗੁਂਸੰ।
ਗੰਸੰ ਸੰਨੁ, ਸੰਨੁ ਨੁਧ,। ਨੁਧ ਧਪ, ਧਪ ਪਗ,। ਪਗ ਗਸ ਗਪ ਧਨੁ। ਸੰਡ ਸੰਡ ਗਪ ਧਨੁ।
ਸੰਡ ਸੰਡ ਧਪ ਧਨੁ। ਸੰਡ ਤਿਲਕ...
੮. ਗਧ ਜਾਪ ਧਪ, ਧਨੁ। ਧ,ਨੁ ਸੰਨੁ, ਸੰਗਾਂ ਸੰਨੁ। ਸੰਨੁ, ਧਨੁ ਧ,ਪ ਧਪ,। ਗਪ, ਜ,ਸ ਗਸ ਸ।
ਗਪ ਧਪ, ਗਪ ਧਨੁ। ਧਪ, ਗਪ ਧਨੁ ਸੰਨੁ। ਧਪ, ਗਪ ਧਨੁ ਸੰਗਾਂ। ਸੰਨੁ ਧਪ ਗਪ ਗਸ।
ਗਪ ਧਨੁ ਧਸੰ, ਗਪ। ਧਨੁ ਧਸੰ, ਗਪ ਧਨੁ। ਧਸੰ ਤਿਲਕ...

੧. ਰਾਖਾ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਤਿਲਕ ਜੰਦੂ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਾ ॥ ਕੀਨੇ ਬਡੇ ਕਲੂ ਮਹਿ ਸਾਕਾ ॥
 ਸਾਧਨਿ ਹੇਤਿ ਇਤੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ ਪਰ ਸੀ ਨ ਉਚਰੀ ॥੧੩॥
 ਧਰਮ ਹੇਤ ਸਾਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ ਪਰ ਸਿਰਰੁ ਨ ਦੀਆ ॥
 ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਕੀਏ ਕੁਕਾਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਨ ਕਹ ਆਵਤ ਲਾਜਾ ॥੧੪॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਠੀਕਰਿ ਫੌਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੈ ਆਨ ॥੧੫॥ (ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨		
ਪ ਗ ਪ ਤਿਲ ਕ —	ੳ — ਪ ਵੂ ਸ ਰਾ — ਨੂ — ਧ ਕੀ ਨੋ ਬ ਪ ਪ ਗ ਤਿਲ ਕ	ੳ ਖਾ ਗ ਲੂ ਸ ਸੰ ਨੂ ਮਹਿ — ਪ ਤੀ ਗੁ ਸੀ ਨੂ ਉਚ	ੳ ਖਾ ਗ ਲੂ ਸ ਸੰ ਨੂ ਮਹਿ — ਪ ਤੀ ਗੁ ਸੀ ਨੂ ਉਚ	ਗ — ਸ — ਤਾ ਕ ਪਧ ਸੰ ਨੂ ਧ ਸਾਡ ਕ —
—	—	—	—	—
—	—	—	—	—

ਅੰਤਰੀ

੧	੨		
ਪ ਗ ਪ ਪ ਸਾ ਧ ਨ —	ਧਨੂ — ਧ ਧ ਹੇਡ ਤ ਦਿ ਸੀ ਸ ਦੀ	ਸੰ — ਸ ਸ ਤੀ ਸ ਜਿ ਨ ਗੁ — ਸ ਸ ਸੀ ਨ ਉਚ	ਸੰ ਸੰ — — ਕ ਕੀ ਸ ਨੂ — ਧ ਪ ਗੀ ਸ ਸ
—	—	—	—
—	—	—	—

ਤਿਲਕ...

—ਬਾਬੀ ਰੂਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੁਰੂ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਬਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਜਰ ਕਰ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

(ਸੈਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੮)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	O
ਪ ਤ — S	ਧਨ ਤ੍ਰ — ਚ	ਪ — ਤ ਸ	ਗ ਮੈ ਗ ਸ
ਪ — — S	— ਧ ਚ	ਪ — ਸ ਜ	ਪ ਰੈ ਪ ਸ
ਗ ਰ — ਚ	ਪ ਪ੍ਰ ਚੈ	ਧ ਅ ਲ	ਗ ਨਾ ਨੁ ਹਾ
ਸ ਸਭ — ਸਾ	ਧ ਤ੍ਰ — ਪੈ	ਸ ਜੀ — ਵ	ਸ ਲ — ਲੀ
ਸ ਨ — ਕ	ਨ ਤ੍ਰ — ਖੈ	ਸ ਕ — ਵੈ	ਸ ਲ — ਲੈ
ਸ ਨ — ਕ	ਨ ਤ੍ਰ — ਖੈ	ਸ ਕ — ਵੈ	ਸ ਲ — ਲੈ
ਸ ਨ — ਕ	ਨ ਤ੍ਰ — ਖੈ	ਸ ਕ — ਵੈ	ਸ ਲ — ਲੈ
ਸ ਨ — ਕ	ਨ ਤ੍ਰ — ਖੈ	ਸ ਕ — ਵੈ	ਸ ਲ — ਲੈ

ਅੰਤਰਾ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੇਲਕ ਪ੍ਰਿਨਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਆ ॥
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਜੈਸੇ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਸੁਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
 ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥

(ਸੋਰਠ ਭ: ਭੀਖਨ ਜੀ, ਪੰਜਾ ਵੱਪਦ)

ਅਸਥਾਈ

X	ੳ	੦	ੴ
ਪ ਪ ਪ —	ਗ ਗ ਗ ਪ	ਗ ਸ ਸ ਨੁ	ਨ ਧ ਪ ਗ
ਕ ਹ ਤੇ ਸ	ਕ ਹ ਨ ਨ	ਜਾ ਤ ਈ, ਤੈ	ਤ ਸੇ ਤ ਸ
ਸ ਰ੍ਹੁ — ਸ —	ਗ ਸ ਬ ਪ	ਗਪ ਧਨ ਧ	ਸੇ ਤ ਸ ਵ
ਗੁ ਸ ਗੁ ਸ	ਕੀ ਸ ਮਿ ਠਿ	ਆਡ ਸ਼ਿ... ਈ...	

ਅੰਤਰਾ

* ਪ — ਪ	ਧ ਨੁ ਧ ਧ ਧ	ਸੰ ਤ ਸੰ ਨ ਸੰ ਨਿ ਸੰ ਰ	ਸੰ ਮੇ ਸੰ ਲ ਸੰ ਕ
* ਪੁ ਨ ਧ ਪ	ਸੰ ਦਾ ਸੰ ਰ ਸੰ ਬ	ਗਾ ਪਾ ਸੰ ਸੰ ਸੰ	ਨੁ ਦਿਆ ਸੁ ਧ ਪ
— ਸੰ ਨੁ ਨੁ	ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ	ਗ ਰ ਗ ਦੈ ਪ	ਗ ਸ ਸ ਦਿਆ
— ਅਨਿ ਕ ਜ	ਨ ਕ ਰ ਕ	ਹਿ ਰ ਦੈ ਸ	ਰਾ ਸ ਦਿਆ
— ਗ ਪ ਪ	ਧ ਨੁ ਧ ਧ ਧ	ਨੁ ਧ ਧ	—
— ਰਤ ਨ ਨ	ਛ ਧੰ ਸ ਛ	ਪਾ ਸ ਦਿਆ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥
 ਮੁਹਥਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀਂ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲ੍ਹੁ ॥
 ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਤੂੰ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੇਲੁ ॥੨॥
 ਦਸਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਏਕ ॥
 ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੩॥

(ਤਿਲੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੨੪)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o
ਸ ਨ ਸੌ	— s s s	ਧ ਪ ਧ ਮੀ	ਪ ਰ ਨ ਨ s,
ਪ ਗ ਗ ਪ	ਗ — ਸ ਸ	ਨ ਨ ਨ ਪ	ਸ — — —
ਮੁ ਹ ਬ ਤੇ	s ਨ ਨ ਤੇ	ਤ ਨ ਨ ਬ	ਸੈ s s s
ਸ ਗ ਗ — ਸਚ ਸਾ	ਪ — ਪਨੁ ਧੀਓ s	ਸ ਮੰ ਸ ਰ	ਗ ਗ ਪ ਦਿ ਲ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਦੀ — ਦ	ਧ ਨੈ ਨ ਨ	ਧ ਨ ਨ ਨ	ਪ ਦੀ ਸਾ — ਰ	ਸ ਸ — ਰ	ਸ ਸ ਹਿ ਬ
— s ਕਛ	ਨ ਨ ਹੀ	ਪ ਸਿ ਸ	ਨ ਮੰ s	— s s	— ਨ ਲ s
— s ਪਾ	ਪ ਕ	ਧ ਰ ਵ ਦ	— s ਗਾ	— s ਰ	— s s s
ਸ ਖੁਦ	ਨ ਨ ਨ ਨ	ਧ ਭਾ ਅ	ਪ ਤੋ s	ਪ ਲ	ਗ ਨਾ ਪ ਦਿ ਲ

—ਬਲਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਖ)

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
 ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਉਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਤਾ ਜਨਾਵੈ ॥
 ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥
 ਹਿਰਦੇ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥

(ਸੋਰਠ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ਵੰਪਣ)

ਆਸਥਾਈ

	੦	੨	੩	੦
ਸ਼	ਧ	ਪ	ਧ	ਧ
ਨ	ਮੰ	ਰੰ	ਭੰ	ਤੰ
ਮ	ਨ	ਭੰ	ਤੰ	ਤੰ
ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ
ਗ	ਗ	ਪ	ਸ	ਸ
ਕ	ਟ	ਨ	ਕੀ	ਤੰ
ਕ	ਪ	ਨ	ਤੰ	ਤੰ
ਨ	—	ਪ	ਧ	ਸ
ਅ	ਤ	ਤਿ	ਬੰ	ਤੰ
ਅ	ਤ	ਤਿ	ਤੰ	ਰੰ
ਗ	ਗ	ਪ	ਪਧ	ਸ
ਜੀ	ਅ	ਪਹਿ	ਲੀਡ	ਨੌ

ਅੰਤਰਾ

	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—
ਪ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਤੰ	ਤੰ
ਖੁ	ਤ	ਪ	ਰ	ਧੰ	ਚ	ਕ	ਤੰ	ਤੰ
ਨ	ਧ	ਸ	ਸ	ਗੰ	—	ਸ	ਨੁ	ਧ
ਧ	ਰ	ਧ	ਨ	ਲਿਆ	ਤ	ਵੈ	ਤੰ	ਤੰ
ਪ	ਪ	ਧ	ਸ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	—
ਸੁ	ਤ	ਦਾ	ਤ	ਤਾ	ਤ	ਪਹਿ	ਤ	ਤ
ਗ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ	ਸ	—	—
ਆ	ਤ	ਨ	ਲੁ	ਟਾ	ਤ	ਵੈ	ਤ	ਤ

—ਬਾਲੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸ੍ਰੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਕਲਾਵਡੀ, ਇਕਰਤਾਲ਼ਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥
 ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ੧ ॥
 ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥
 ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਲਖ ਚਉਰਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥
 ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥ ੩ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗ ਪਾਨੀ ॥
 ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੪ ॥

(ਗਊੜੀ ਭ; ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੭)

ਅਸਥਾਈ

X ਪ	O ਗ	੦ ਪ	੨ ਨ	O ਪ	੩ ਗ	੪ ਜ
ਜੀ ਅ	ਪ ਗ	ਪ ਗ	ਹ ਹ	ਕੇ ਕੇ	ਗੁ ਗੁ	ਨਾ ਨਾ
ਨ ਸੀ	ਧ ਸ	— —	ਗ ਗ	ਪ ਪ	ਸੰ ਸੰ	ਪ ਪ
ਸੀ ਅ	ਗ ਗ	ਗ ਗ	ਹ ਹ	ਕੇ ਕੇ	ਗੁ ਗੁ	ਨਾ ਨਾ

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਪ ਜੀ	— ਸ	ਧ ਨ	ਧ ਨ	ਧ ਜੂ	ਸ ਜ	ਸ ਜ	ਸ ਮਹਿ	ਸ ਆ	— ਸ	ਸ ਇਓ
ਧ ਨ	ਨ	ਨ	ਪ	ਧ	ਧ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ ਇਓ

—ਬਾਬੀ ਰੂਬਾ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਓ । (ਸੂਬ ਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਚਾਗ ਬਲਾਵਤੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲੰਗ)

ਮੇਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥
 ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਜੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੌਪਿ ਆਵੈ ਰਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
 ਮੇ ਆਪਣਾ ਕੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਹਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜਵਤੀ ਪਲਖਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥
 ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥
 ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੇਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੪)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨	ਪ ਗਰ ਮਰ
ਪ ਏ ੴ ੳ	— ੫ ੫	ਸ ਨ ੳ	ਤ ਪ ਵੀ	— ੫ ੫	— ੫ ੫	— ਗਰ ਤੇਰਾ
ਰ ਸ ਸ	ਸ — ੫	ਸ ਨ ੳ	ਗ ਤ ਸ	ਸ ੫ ੫	— — ੫	— ਸਸ
ਚਿ ਤ ੫ਨ	ੰ ੰ ੫ਨ	ਆ ੰ ੫	ਨਾ ੰ ੫	ੰ ੰ ੫	ੰ ੰ ੫	ੰ ਤੇਰਾ
ਗ ਚਿ ਤ ੫ਨ	ਪ ਾ ੰ ੫ਨ	ਧ ਾ ੰ ੫	ਪ ਵੈ ੰ ੫	ਪ ੰ ੰ ੫	ਸ ਉ ੰ ੫	ਸੰ ਤੇਰਾ
ਸ ਨ ਿ ਤ ੫ਨ	ਨ ੰ ਾ ੰ ੫ਨ	ਪਨ ੰ ਾ ੰ ੫	ਨ ਨ ੰ ੰ ੫	ਨ ੰ ੰ ੫ ੫	ਪ ਉ ੰ ੰ ੫	ਸੰ ਸਸ ਮਰ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਕ	ਪ	-ਪ	ਧ	ਮ	ਨ	ਪ	ਪ	ਵ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਗਹਿ	—	—	—
ਮੈ	ਕੀ	ਤੇ	—	ਮੁ	ਦ	ਨੂ	ਪ	ਵ	ਵ	ਉ	—	ਤ	ਸ	ਗਹਿ	—	—	—	—
ਸ	ਲਣ	ਧ	-ਧ	ਸੰ	—	ਸ	ਚਿ	ਚ	ਚ	ਗਾ	—	—	ਸ	ਲੁ	—	ਧ	ਧ	
ਰਤ	ਨੀ	ਤੇ	—	ਹੋ	—	ਤ	ਹਿ	ਹ	ਹ	ਜਾ	—	—	ਸ	ਲੁ	—	ਧ	ਧ	
ਪ	ਗ	ਪ	-ਪ	ਧ	ਕੁ	ਨੂ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	—ਸ	ਸ	ਚੇ	—	ਸ	ਸ	—
ਕਸ	ਕੂ	ਤੇ	—	ਕੁ	ਕੁ	ਨੂ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਅ	ਗ	ਤੇ	ਸ	ਚੇ	—	ਸ	ਸ	—
ਸ	ਨੂ	ਧ	-ਧ	ਸੰ	—	ਸ	ਵੈ	ਵੈ	ਰ	ਗਾ	—	—	ਸ	ਨੁ	—	ਧਪ	ਗਗ	
ਲੀ	ਤ	ਤੇ	—	ਅ	—	ਤ	ਵੈ	ਵੈ	ਚ	ਚਾ	—	—	ਸ	ਨੁ	—	ੴ	ਮਤ	

ਨੋਟ—ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ੍ਰੇਦਰ ਸਥਾਨ ਰੀਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬੜੇ ਸੁਰੋਂ ਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

SIKHBOOKCLUB.COM

(ਕਲਾਵਤੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਰਾਗੋਸੂਰੀ (ਰਾਗੋਸ੍ਰੀ)

ਵਾਈ—ਮ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮ†— ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
 ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਡੀ—ਉਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਯ-ਗ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ
 ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ, ਧ ਨੂ ਸੰ। | ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਵੱਕ੍ਰੀ।

H
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੂ ਧ ਮ, ਗ ਰ ਸ।

S
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਪਨੂਸ, ਗਮ, ਮਧ-ਗ, ਮ, ਰ ਸ।

ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲੰਕੇਸ੍ਰੀ ਬੰਕੇਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇਸੂਰੀ ਬਾਗੋਸੂਰੀ ਰਾਗੋਸੂਰੀ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ ਤੇ ਰਾਗੋਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ। ਰਾਗੋਸ੍ਰੀ ਦਾ ਠਾਟ ਖਮਾਜ, ਜਾਡੀ ਉਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ' ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ, ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਬਾਬੀ ਸ੍ਰੋਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਵੱਕ੍ਰ ਕਰਕੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ;

ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਗੋਸ੍ਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਗ-ਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ ਭੀ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਸੀ। ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਕਾਢੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਜ ਵਰਜ-ਆਵਰਜ ਸੁਰ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਸੁਰ-ਸ਼ਾਸ਼ਨ ਸਮਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—“ਮਧ, ਨੂਸ-ਨੂਸਰਾਂਸ਼ ਨੁਧ, ਮਧ ਨੁਧ ਸ” ਇਹ ਸੁਰ ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ ਤੇ ਰਾਗੋਸ੍ਰੀ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ “ਮਧ, ਨੁਧ ਮਗ, ਰਸ” ਐਸਾ ਤੀਵਰ ਗੰਧਾਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗੋਸ੍ਰੀ ਤੇ ਕੌਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਜ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਾਢੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਕਲ ਰਾਗੋਸੂਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਯੁਵਪਦ ਗਾਇਕ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਜਾ ਦੋਹਾਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਮਾਲ ਗਾਊਣ ਵਾਲੇ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਬਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਧੈਵਤ-ਗੰਧਾਰ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ ਨੂੰ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਈ ਮੰਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਮੱਧਮ-ਖੜਜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੰਮਤੀ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ ਅਧਿਕ ਸੰਗਤੀ-ਯੁਕਤ ਰਹੇਗਾ। ਉੱਜ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਗ-ਮ-ਧ' ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ : “ਸ, ਰਸ

ਨੂ^ੴਪ, ਨੂ^ੴਸ, ਕਾ ਮ, ਮਧਗ, ਗਮਰ ਸ, ਗਮਧ, ਨੂ^ੴਪ ਸੰ, ਨੂ^ੴਪ-ਗ, ਮਰ, ਸ'' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਰਾਗੋਖ੍ਰੀ ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਹੀ ਦੂਜਾ ਮਨੋਹਰ ਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਰ-ਸੰਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਊਂਦੇ ਹੋਏ ਗਾਇਕ ਬ੍ਰੌਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨ-ਮੁਗਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ

੧. ਸ, ਰਸਨੂ^ੴਪ, ਨੂ^ੴਸ—ਗਮ, ਗਮਰ ਨੂ^ੴਪਸ—ਸਗ, ਮਗਮਰਸ—।

ਸ

੨. ਧਨੂ^ੴਸ—ਗਮਧ, ਗਮਰ ਨੂ^ੴਪ, ਮਪਨੂ^ੴਸ—ਸਗਮਧ—ਗ, ਗਮਧਮ, ਗਮਰ, ਸ—ਰਨੂ^ੴਪ, ਨੂ^ੴਸ—।

ਸ

੩. ਸ—ਪਨੂ^ੴਸਗ, ਸਰਨੂ^ੴਸ ਧਨੂ^ੴਪਮ, ਧਨੂ^ੴਸ—ਧਮਧ, ਨੂ^ੴਪ, ਮਧਗ, ਮਰ ਨੂ^ੴਪਸ—ਸਗਮ, ਮਗਡ ਰਸ

ਸ ਸ

—ਸਗਮਧ, ਧਨੂ^ੴਪਮ, ਧਮਧਗਮ, ਸਗਮਧ, ਮਧ ਨੂ^ੴਡ ਨੂ^ੴਡ ਧਨੂ^ੴਸ—ਨੂ^ੴਪਮ, ਧਗਮਰ ਨੂ^ੴਪਸ—।

ਸ ਸ

੪. ਸਗਮ, ਧਨੂ^ੴਪਸ—ਨੂ^ੴਡ ਨੂ^ੴਪ, ਮਪਨੂ^ੴਸ—ਰਸੰਨੂ^ੴਪ, ਮਪਨੂ^ੴਪ ਨੂ^ੴਸ—ਨੂ^ੴਸੰਨੂ^ੴਸ (ਸ) ਨੂ, ਨੂ^ੴਪ, ਮਧ

ਮ

ਨੂ^ੴਪਡਾ, ਰਸ—ਮਗਮਪਨੂ^ੴਸ—ਧਨੂ^ੴਸੰਨੂ^ੴਪ, ਰਸੰਨੂ^ੴਸਨੂ^ੴਪ, ਨੂ^ੴਪਮ, ਗਮਨੂ^ੴਸ—ਸੰਨੂ, ਨੂ^ੴਪ, ਧਮ,
ਗਮਰ ਨੂ^ੴਫਨੂ^ੴਸ—।

ਮ

੫. ਸ, ਗਮਧਨੂ^ੴਸ—ਨੂ^ੴਪਮ, ਗਮਧ, ਮਪਨੂ^ੴਸ—ਧਨੂ^ੴਸਗ, ਰ—ਸ, ਸਨੂ^ੴਪ, ਨੂ^ੴਪਮ, ਗਮਰਸ, ਗਮਧਨੂ

ਸ

ਧਸ—ਸੰਨੂ^ੴਮ, ਗ—ਮੰਨੂ, ਨੂ^ੴਪ, ਨੂ^ੴਸ, ਧਨੂ, ਮਧ, ਗਮਰ, ਨੂ^ੴਪਸ—ਗਮਧਨੂ^ੴਸ—ਨੂ^ੴਸ ਧਨੂ^ੴਸ,

ਸ

ਮਧਨੂ^ੴਸ, ਗਮਧਨੂ^ੴਸ, ਗਮਰਸ—(ਸ) ਨੂ^ੴਡ ਨੂ^ੴਪਗ, ਗਮਰਸ, ਗਮਗ, ਮਧਮ, ਧਨੂ^ੴਪਸ—ਸੰਨੂ^ੴਪਮ,

ਮਧਮਗ, ਗਮਰਡਸ—।

ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੨)

੧. ਧਨੁ ਸਗ ਮਧ ਨੁਸਾਂ। ਰਿਸਾਂ ਨੁਧ ਗਮ ਰਸ। ਇਹ ਜਗ...
੨. ਧਨੁ ਸਗ ਮਗ ਰਸ। ਸਗ ਮਧ ਗਮ ਰਸ। ਗਮ ਧਨੁ ਧਮ ਗਮ। ਰਸ, ਮਧ ਨੁਸਾਂ ਨੁਧ।
ਸੰਨੁ ਧਮ ਗਮ ਰਸ। ਇਹ ਜਗ...
੩. ਸਗ ਮਧ, ਗਮ ਧਨੁ। ਮਧ ਨੁਸਾਂ, ਧਨੁ ਸੰਗਾਂ। ਮਾਂਗਾਂ ਰਸ, ਗਾਰੋਂ ਸੰਨੁ। ਰਿਸਾਂ ਨੁਧ, ਸੰਨੁ ਧਮ।
ਨੁਧ ਮਗ ਮਗ ਰਸ। ਇਹ ਜਗ...
੪. ਸਸ ਨੁਸ ਸਾਨੁ ਧਮ,। ਮਹ ਗਮ ਮਾਂਗ ਰਸ,। ਧਪ ਮਧ ਧਮ ਰਸ,। ਨਨੁ ਧਨੁ ਨੁਧ ਗਮ,।
ਸੰਸ ਨੁਸਾਂ ਸਾਨੁ ਧਨੁ। ਧਮ ਗਮ ਰਸ ਨੁਸ। ਇਹ ਜਗ...
੫. ਗਮ ਗਾ,ਗ ਮਗ ਰਸ,। ਧਨੁ ਧ,ਧ ਨੁਧ ਮਗ,। ਨੁਸਾਂ ਨੁਨੁ ਸੰਨੁ ਧਮ,। ਗਾਂਮਾਂ ਗਾ,ਗ ਮੰਗਾਂ ਰਿਸਾਂ।
ਸੰਗਾਂ ਸਾਂ,ਸਾਂ ਰਿਸਾਂ ਨੁਧ। ਧਨੁ ਧ,ਧ ਨੁਧ ਮਗ। ਗਮ ਗਾ,ਕਾ ਮਗ ਰਸ। ਇਹ ਜਗ...
੬. ਧਨੁ ਨੁਧ, ਨੁਨੁ ਧਮ। ਨੁਸ ਸਾਨੁ ਸਸ ਨੁਧ। ਗਮ ਮਾਂਗ ਮਹ ਰਸ। ਮਧ ਧ,ਧ ਧਪ ਮਗ।
ਧਨੁ ਨੁਧ ਨੁਨੁ ਧਮ। ਨੁਸਾਂ ਸਾਨੁ ਸੰਸ ਨੁਧ। ਗਾਂਮਾਂ ਮਾਂ,ਗ ਮੰਮ ਰਸ। ਸੰਗ ਸੰਸ, ਨੁਸ ਨੁਨੁ।
ਧਨੁ ਧਪ, ਮਧ ਮਹ। ਗਮ ਰਰ ਸਰ ਸਸ। ਇਹ ਜਗ...
੭. ਨੁਸ ਗਮ ਧਨੁ ਸੰਗਾਂ। ਮਾਂਮ ਰਿਸਾਂ ਨੁਧ ਮਗ। ਮਹ ਰਸ, ਨੁਸ ਗਮ। ਧਨੁ ਸੰਨੁ ਧਮ ਗਮ।
ਮਗ ਰਸ, ਨੁਸ ਗਮ। ਧਨੁ ਸੰਗ ਸੰਨੁ ਧਮ। ਗਮ ਰਸ, ਨੁਸ ਗਮ। ਧਨੁ ਸੰਨੁ ਧਮ ਗਮ।
ਰਸ, ਨੁਸ ਗਮ ਧਨੁ। ਧਮ ਗਮ ਰਸ, ਨੁਸ। ਗਮ ਧਮ ਗਮ ਰਸ। ਇਹ ਜਗ...

੧. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼ੂਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸ਼ਰਾ ਅਖੀ ਰਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥
ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥

(ਗਊੜੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੩੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਸ ਲ ਮ ਧ	ਨ ਧ ਗ ਮ	ਗ — — ਹ	ਰ ਸ ਧ ਨ
ਸਾ ਜ ਨ ਪ੍ਰੇ	ਮ ਸੰ ਦੇ ਸ	ਰਾ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ, ਸੁ ਣ
ਸ ਗ ਮ ਧ	ਨ ਧ ਗ ਮ	ਗ — — ਹ	ਰ — ਸ —
ਸਾ ਜ ਨ ਪ੍ਰੇ	ਮ ਸੰ ਦੇ ਸ	ਰਾ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ ਦ ਦ
— ਸ ਧ ਨ	ਸ ਗ ਮ ਧ	ਧਨ ਸੰਨੁ ਧਮ ਗਮ	ਰਸ ਨੁਸ
ਦ ਅ ਦ ਧੀ	ਤਾ ਦ ਰ ਲ	ਤੋਂ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ ਨਦ

ਅੰਤਰਾ

ਹ ਗ ਗ ਮ	ਧ — ਨ	ਪ ਸੰ — — ਸੰ	ਸੰ — — —
ਗੁਰ ਤੁ ਠੈ	ਦ ਸ ਦ ਜ	ਣ ਮੇ ਦ ਦ ਲਿ	ਆ ਦ ਦ ਦ
ਸੰ ਗਂ ਗਂ ਮ	ਰ — ਸੰ ਸੰ	ਧਨ ਸੰਨੁ ਧਮ ਗਮ	ਰਸ ਨੁਸ
ਜਨ ਨ ਨ ਕ	ਸੁ ਦ ਖ ਸ	ਵੇਂ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ ਨਦ

ਨੋਟ—ਇਹ ਇਕ ਸ੍ਰੰਦਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਹੀਤ ਹੈ।

੨. ਰਾਗ ਰਾਗੋਸ਼੍ਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਇਹ ਜਗ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥
 ਸਗਲ ਜਗਰੂ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੇ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਰੂ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥
 ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਪਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੨॥
 ਕਹਾਉ ਕਹਾ ਜਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੩॥
 ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੂਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥੪॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੯੩੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	੦	(ਸ)	—	ਧ	ਨ	੦	ਸ	—	ਗ	—	੦	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ
ਇ	ਹ	ਜ	ਗ		ਮੀ	s	ਤ	ਨ	ਦੇ	੦	s	ਖਿਓ	s	ਕੋ	s	ਈ	s		
ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗ		ਹ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—			
ਸ	ਗ	ਲ	ਜ		ਤ	ਗ	ਅ	ਪ	ਨੈ	੦	ਸੁ	ਖ	ਲਾ	s	ਗਿਓ	s			
ਸ	ਦੁ	ਗ	ਮ	—	ਧ	—	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	੦	ਧ	ਮ	ਗ	੦	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਦੁ	ਖ	ਮੈ	s		ਸੰ	s	ਗ	ਨ	ਹੈ	੦	s	s	s	ਈ	s				

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਮ	—	ਧ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ
ਮ	ਦਾ	s	ਰਾ	s	ਮੀ	s	ਤ	ਪੂ	s	ਤ	ਸ	ਸ	ਨ	s	ਬੀ	s	ਧੀ	s
ਨ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸ	ਗਾ	—	ਸ	ਸ	—	s	ਗੀ	s	ਗੀ	s
ਸ	ਗ	ਲੇ	s	ਧ	ਨ	ਸਿਉ	s	ਨੁ	ਲਾ	s	ਲ	s	ਲ	s	ਗੀ	s	ਗੀ	s
ਸ	ਸ	ਨੁ	—	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਨ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਰ	੦	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਜ	ਬ	ਹੀ	s	ਨਿ	ਰ	ਧ	ਧ	ਨ	ਦੇ	s	ਖਿਓ	s	ਨ	ਨ	ਕੀ	s	ਕੀ	s
ਸ	—	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	੦	ਧ	ਮ	ਗ	੦	ਮ	ਰ	ਸ	
ਸ	s	ਗ	ਛਾ	s	ਤ	ਸ	ਤ	ਭ	ਭਾ	s	ਨ	s	ਗ	s	ਗੇ	s		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ੴ. ਰਾਗ ਰਾਗੋਸੂਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਂਹਿ ਰਹੀ ॥
 ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਬ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦਾਰਾ ਮੀਠ ਪ੍ਰਤ ਰਬ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪ੍ਰਤ ਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥
 ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥ ੧ ॥
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥
 (ਸੋਰਠ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	ੳ	O	ਸ ਮ
ਨ ਨ	ਧ ਕੀ	ਗ ਮ	ਨ ਹੀ	— S
— S	ਸ ਨਾ	ਧ ਹ	ਧ ਤਿ	— S
— S	ਗ ਚੋ	— S	ਗ ਟੀ	ਮ ਕਾ
				S S
— S	— S	— S	— S	— S
— S	— S	— S	— S	— S

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਦਾ	— S	ਗ ਰਾ	ਗ ਮੀ	— S	ਧ ਤ	ਨੁ ਪ੍ਰੁ	ਸ ਤ	ਸ ਰ	ਸ ਬ	ਸ ਤ	ਸ ਪ	ਸ ਤ
— S	ਕਾ ਧ	ਗਾ ਨ	ਮ ਪ੍ਰ	ਰ ਨ	ਰ ਸ	ਸ ਤ	ਧ ਮ	ਨੁ ਹੀ	ਸ ਤ	ਨ ਤ	ਧ ਤ	— S
— S	ਗ ਅਵ	ਗ ਰ	ਮ ਸ	ਗ ਲ	ਮ ਮਿ	ਧ ਥਿ	ਨੁ ਆ	ਸ ਤ	ਸ ਵੈ	— S	ਸ ਜਾ	ਸ ਨਉ
— S	ਗ ਭ	ਗ ਜ	ਮ ਨ	ਰ ਤ	ਸ ਹ	ਨੁ ਕੋ	ਸ ਤ	ਸ ਹੀ	ਨੁ ਤ	— S	ਨੁ ਸ	— S

—ਬਾਕੀ ਰੂਕੀ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਰਾਗੇਸ਼੍ਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਈ)

ਹੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥

ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੇ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ੧ ॥

ਬੰਦੇ ਬੰਦਰੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਜੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਨੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਛੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਏ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥ ੨ ॥

(ਗਊੜੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੮)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	O	ਗ ਸੀ
ਮ ਦ ਦ ੇ	— ਸ ੰ	ਧ ੰ — ਦ	ਮ ਗ ਦ	ਮ ਰ ਦ
— ਸ ਸ ਾ	ਧ ਿ ਬ	ਰ ੰ ੰ	ਰ ਿਕ ਤੀ	ਰ ਸ ਸ — ਆ ਦ, ਦ
— ਸ ਸ ਾ	ਧ ਿ ਬ	ਰ ੰ ੰ	ਨ ਧ	ਗ ਮ ਰ ਸ

ਐਤਾ

ਗ ਮ ਛੁਰ ਮਾ ਨ	ਸ ੰ ਕੈ	— — ਸ ਾ	— ਸ ਿ	ਸ ੰ ਰੰਸ	ਨ ਉ — ਪ ਰ
— ਗ ਵਿ ਰ ਨ	ਰ ੰ ਕ	ਰ ੰ ਤ	ਸ ੰ ਬੀ	ਧਨ ਚਾਡ	ਨ ਹ ਸ ਦ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕੋ ਐਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਰਾਗੋਸੂਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
 ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਧੇ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੌਰਾ ॥
 ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੁਹਾਰੇ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤਿਨ੍ਹ ਜਾਨੈ ॥
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥ ੨ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਰੂੜੇ ਗੂੜੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਅਨਦੂ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ; ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੩)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੦	੨	੦	੩	੩	੪	੪
ਗ	ਹ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨ	ਗ	ਮ	—
ਮਾ	ਧੋ	ਤੂ	ਤਾ	ਕ	ਰ	ਸਿਰ	ਮੋ	ਰਾ
ਦੀ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੁਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਸ
ਦੀ	ਹਾ	ਉ	ਹਾ	ਤ	ਤੂਤ	ਹਾ	ਯੋਤ	ਰਾਤ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਮਾ	ਤ	ਗ	ਰਭ	ਮਹਿ	ਆ	ਪ	ਨ	ਸਿਮ	ਰਨ
ਸ	ਗਾ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ
ਤਹ	ਤ	ਮ	ਰਾ	ਖ	ਨ	ਹਾ	ਤ	ਰੰ	ਤ
ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮਾ	ਵ	ਕ	ਸਾ	ਗਰ	ਅ	ਬਾਹ	ਤ	ਹ	ਰ
ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧਨੂ	ਸ	ਧ	ਮਗ
ਤਾ	ਰਹੂ	ਤ	ਤਾ	ਰ	ਨ	ਹਾਤ	ਤ	ਰੇ	ਰਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਰਾਗੋਸ਼੍ਟਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
 ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥
 ਦੀਹਾ ਸੁਖ ਆਗੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਾਮੁ ਭਾਗਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੇਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੧੪)

ਅਸਥਾਈ

⊕		੧	੨	⊕		੧	੨
ਧਨੁ ਪੂਝ	ਸੰ ਗੁ	ਸੰ ਗੁ	ਧਨੁ ਗੁ	ਧਨੁ ਗੁ	ਸੰ ਗੁ	ਧਨੁ ਗੁ	ਸੰ ਗੁ
ਸ	ਪ	ਨੁ	ਸ	ਪ	ਨੁ	ਸ	ਨੁ
ਤਾ	ਕੀ	ਤ	ਕੀ	ਤ	ਕੀ	ਤ	ਕੀ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਮਿਰ	ਤ	ਕ	ਕਉ	—	ਪਾ	ਸ	ਇਓ	ਤ	ਤਨ	ਸਾ	—	ਸਾ	—
ਸੰ	ਗੁ	ਮੁ	ਰੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧਾ	ਨੁ	ਸੁ	ਨੁ	—	ਧ	—
ਬਿਛ	ਰ	ਤ	ਆ	—	ਨ	ਮਿ	ਤਾ	ਤ	ਤ	ਇਆ	—	ਤ	—
ਗ	ਮ	—	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਪ	ਸੂ	ਸ	ਪਰੇ	—	ਤ	ਮੁ	ਗਤ	ਧ	ਧ	ਗਤ	ਸ੍ਰੋ	ਤੇ	—
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਮਾ	—	ਮੁ	ਖ	ਗਾ	ਤ	ਤ	ਇਆ	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੭. ਰਾਗ ਰਾਗੋਸੂਰੀ, ਚਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਰੂਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਗੁਨ ਹੀਨ ਗਿਆਨ ਹੀਨ,
ਸੰਭਾ ਹੀਨ ਭਾਗ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਬਾਵਰੀ ॥
ਦਿਸ਼ਟਿ ਦਰਸ ਹੀਨ ਸਥਦ ਸੁਰਤ ਹੀਨ,
ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨ ਸੂਧੇ ਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ ॥
ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ ਰੀਤਿ ਹੀਨ ਭਾਈ ਭੈ ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ,
ਚਿਤ ਹੀਨ ਬਿਤ ਹੀਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ ॥
ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨਾ ਧੀਨ ਪਰਾਚੀਨ ਲਗਿ,
ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਏ ਰਾਵਰੀ ॥ ੨੨੦ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਖੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

x	g	੨	r	s	y	੦	n	s	੩	g	h	m	a
ਤ	ਪ	ਹੀ	੯	ਨ	ਕ	ਲ	ਹੀ	੯	ਨ	—	—	—	—
ਗ	ਸ	ਨੁ	੧	ਮ	ਧ	ਨੁੱਧ	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—
ਨ	ਨ	ਹੀ	੯	ਨ	ਗਿਆ	ਨੁੱਧ	ਹੀ	੯	ਨ	—	—	—	—
ਲ	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਧ	ਨੁੱਧ	ਸੰ	—	ਸ	—	—	—	—
ਸ	ਭਾ	ਹੀ	੯	ਨ	ਭਾ	ਗਿ	ਹੀ	੯	ਨ	—	—	—	—
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	ਰੰ	ਨੁ	੧	ਧ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰੰ	ਸ	—	—	—	—
ਤ	ਪ	ਹੀ	੯	ਨ	ਬਾ	ਵ	ਰੰ	ਹੀ	੯	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਗ	h	੧	ਸੁ	ਨੁ	੧	ਧ	ਸੰ	ਸੁ	ਸੁ	—	ਸ	—	—
ਦ	ਸ	ਟ	੯	ਦ	ਦ	ਰ	ਸ	ਸ	ਹੀ	੯	ਨ	—	—
ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗਾ	ਗਾ	ਮ	ਰ	ਰੰ	ਸ	ਹੀ	੯	ਨ	—	—
ਸ	ਬ	ਦ	੯	ਸ	ਸ	ਰ	ਤਿ	ਹੀ	੯	—	—	—	—
ਗ	ਸ	ਨੁ	੧	ਧ	ਨੁ	੧	ਧ	ਨ	ਗ	—	ਮ	—	—
ਬ	ਧ	੯	ਗ	੯	ਗ	ਹੀ	ਨ	ਸੁ	ਸ	—	ਧ	—	—
ਰ	ਸ	ਨੁ	੧	ਧ	ਨੁ	੧	ਸ	ਗ	ਮ	—	—	—	—
ਹ	ਸ	ਟ	੯	ਦ	ਨ	ਪਾ	ਵ	ਰੀ	੯	੯	੯	੯	੯

(ਰਾਗੋਸੂਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ

ਵਾਈ—ਗ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮੁੰਦੀ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ !
 ਸੰਵਾਈ—ਧ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ—੨ | ਵਿਸੇਸ਼—ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗ—ਨ' ਦਾ ਅਲਪ ਪ੍ਰਯੋਗ !

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਸ !
 ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨੁ ਧ, ਪ ਮ ਗ, ਰ ਸ !
 ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਨੁਧ, ਪ ਧ ਸ, ਧ ਸ ਰ ਮ ਗ !

ਝਿੰਝੋਟੀ ਰਾਗ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਗੰਧਾਰ, ਸੰਵਾਈ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਬੀ ਸੁਧੀ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਝਿੰਝੋਟੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਇਕ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਵਲ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਗੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਅੱਜਕਲ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਝਿੰਝੋਟੀ, ਖਮਾਜ, ਗਾਰਾ ਤੇ ਖੰਬਾਵਤੀ ਸਮਪਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਮਝ ਲਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਗਾਊਣਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਖਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਝਿੰਝੋਟੀ ਦਾ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਰਾਗ ਖਮਾਜ ਹੈ। ਖਮਾਜ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਪ੍ਰਬਲ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਝਿੰਝੋਟੀ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਤੀ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਗੰਧਾਰ ਨਿਖਾਦ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗ ਗਾਰਾ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਿਖਾਦ-ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਲਾਈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬੀ ਖੰਬਾਵਤੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੇ ਸਮਪਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :—

ਖਮਾਜ—ਗ, ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਧ, ਮ ਪ ਧ ਮਗ, ਗਮਪ ਧਨੁਧ, ਪਧਨਸ ਨੁਧ, ਮਪਧ, ਮਗ—ਸ !

ਝਿੰਝੋਟੀ—ਸ, ਨੁਧ ਪ ਧ ਸ, ਧ ਸ ਰ ਮ ਗ, ਰਸ, ਰਸਨੁਧਪ ਧਸ, ਧਸਰਮਗ !

ਗਾਰਾ—ਮ ਗ ਰ ਗੁ ਰ ਸ, ਰ ਨ ਸ ਨੁ ਧ, ਮ ਧ ਨ ਸ, ਧਨੁਧ, ਮਪਮਗਰ, ਗੁਰਸ, ਨਸਪਨੁਧ !

ਖੰਬਾਵਤੀ—ਸ, ਰ ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਧ, ਨੁ ਧ ਧ ਸ, ਨੁਧਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਮ ਸ !

ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਖ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਚਾਰੇ ਰਾਗ ਵਖੋ-ਵਖ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਖ਼ਾਲ, ਨੁਮਰੀ ਤੇ ਗ਼ਜ਼ਲ ਗਾਊਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ

ਦਾ ਥੋੜਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੰਦੂ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ "ਸਰਗੁਰ ਸਨ੍ਧਪ, ਧਸਰਮਗ, ਰਸ, ਨਸਰਸਨ੍ਧਪਪ੍ਰਧਸ, ਧਸਰਮਗ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਧੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਊਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ "ਸ, ਨੂੰਪ, ਧਸਰਮਗ, ਰਗਰਸ, ਰਮਪਧਸ, ਸਨ੍ਧ, ਪਪ ਪ ਮਗ, ਰਸ" ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਸੁਰਤਾਂ ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅਧਿਕ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰਮਗ, ਰਸ ਨੂੰਪ, ਧਨ੍ਧਸ—ਧਸਰਮਗ, ਸ—ਰਗਮ, ਰਗਸ—ਨੂੰਪਪ੍ਰਧਸ—।
੨. ਸਰਮਗ, ਸ—ਰਾਮ, ਪਪ, ਰਾਪਮਗ, ਰਗਰਸ—ਨੂੰਪ, ਮਪ੍ਰਧਸ—ਧਸਰਮਗ, ਰਸ—ਰਗਮਗ, ਸ—।
੩. ਸਗਮਪ, ਗਮਧਪ ਮਗ, ਰਾਪਮਗ, ਰਸ—ਰਸਨੂੰਪਪ੍ਰਧਸ—ਸਰਮਪਧਨ੍ਧ, ਧਪਮਗਰਸ—ਸਰਗਮਪ, ਧਪਮਗਪ, ਮਗਰਸਰਮਗ, ਰਸ—।
੪. ਰਮਪਧ, ਪਮਗ, ਰਮਪਧਨ੍ਧ, ਪਧਸ—ਨੂੰਪ, ਧਪਮਗ, ਰਸ—ਧਸਰਮਪਧਨ੍ਧਪ, ਧਸ—ਪਧਸ—ਰਸਨੂੰਪਸ—ਰਾਂਗਸ—ਨੂੰਪਸ—ਸਰਾਂਗਸਰਾਂਨੂੰਪਪਧਸ—ਨੂੰਪ, ਧਪਮਗ, ਰਗਰਸਨ੍ਧਸ—।
੫. ਪਮਪਧਨ੍ਧ—ਪ, ਧਮਗ, ਰਮਪ, ਰਮਪਧਨ੍ਧ—ਪ, ਧਮਗ, ਪਮਗਰਸ—ਰਮਪਧਨ੍ਧ, ਪਧਸ—ਧਸਰਾਂਨੂੰਪਸ—ਧਸਰਾਂਗਸਰਾਂਨੂੰਪਪਧਸ—ਧਸਰਾਂਮਗ, ਰਾਂਸਰਾਂਨ੍ਧ, ਪਧਸ—ਨੂੰਪ, ਧਪ, ਪਮ, ਮਗ, ਰਸ। ਪਪ ਸਰ ਗਮ ਗਰ ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਧਸ—ਪਪ, ਸਰ ਗਮ ਪਪ ਪਮ ਗਰ ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਧਸ—ਰਮ ਪਧ ਨੂੰਪ ਪਮ ਗਰ ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਧਸ—ਗਮ ਪਧ ਨੂੰਪ ਧਪ ਧਸ—ਰਮ ਪਧ ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਧਸ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਮਗ ਰਸ ਨੁਧ । ਪਧ ਸਰ ਮਗ ਰਸ । ਰਮ ਪਧ ਨੁਧ ਪਮ । ਥਾਰ ਮਪ ਧਸ਼ ਨੁਧ ।
ਪਮ ਗਰ ਸਨ੍ਹ ਧਸ ।
੨. ਪਮ ਗਰ ਸਰ ਮਪ । ਧਨੁ ਧਪ ਧਧ ਸੰਰ' । ਨੁਧ ਪਮ ਪਧ ਸੰਸ਼ । ਨੁਧ ਧਧ ਨੁਧ ਪਮ ।
ਗੁਡ, ਪਮ ਗਰ ਸਨ੍ਹ । ਧਪੁ ਧਸ ਰਮ ਪਧ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
੩. ਰਮ ਪਧ ਸਨ੍ਹ ਧਪ । ਮਗ ਰਸ, ਧਸ ਰਮ । ਪਧ ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ । ਮਗ ਰਸ ਧਸ ਰਮ ।
ਪਧ ਸੰਰੰ ਮੰਗਾਂ ਰਾਂਸੇ । ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸੁਡ ।
੪. ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸਨ੍ਹ । ਧਪੁ ਧਸ ਰਮ ਰਮ । ਪਧ ਪਧ ਨੁਧ ਪਮ । ਗਰ ਮਪ ਧਸ਼ ਧਸੈ ।
ਰਾਂਗਾਂ ਮੰਗਾਂ ਰਾਂਸੇ । ਮੰਗਾਂ ਰਾਂਸੇ, ਗੁਰੰ ਸੰਨੁ । ਧਪ ਮਗ ਰਮ ਪਧ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
੫. ਸਰ ਰਾਮ, ਰਾਗ ਮਪ, । ਰਾਮ ਪਧ, ਮਪ ਧਨੁ । ਧਪ ਨੁਨੈ, ਧਨੁ ਸੰਰੰ, । ਸੰਰੰ ਗਾਮ, ਪਮ ਗੁਰੰ, ।
ਮੰਗਾਂ ਰਾਂਸੇ, ਗੁਰੰ ਸੰਨੁ । ਸੰਨੁ ਧਪ, ਨੁਧ ਪਮ, । ਧਪ ਮਗ, ਮਗ ਰਸ, । ਗਰ, ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਧਸ ।
੬. ਸਰ ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਧਸ, । ਰਮ ਗਰ ਸਨ੍ਹ ਧਪ । ਧਸ, ਰਮ ਪਮ ਗਰ । ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਧਸ, ਰਮ ।
ਪਧ ਪਮ ਥਾਰ ਸਨ੍ਹ । ਧਪੁ ਧਸ, ਰਮ ਪਧ । ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸਨ੍ਹ । ਧਪੁ ਧਸ, ਰਮ ਪਧ ।
ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, । ਮਪ ਧਸ ਗੁਮੰ ਗੁਰੰ । ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ।

੨੯੭

੧. ਰਾਗ ਇੰਡੋਟੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ।
 ਪਾਵਰ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਧੈ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੌਰਾ ॥
 ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੁਹਾਰੇ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੇ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤਿੜ੍ਹੁ ਜਾਨੈ ॥
 ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥ ੨ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੇ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਰੂੜੇ ਗੂੜੇ ਗਹਿਰ ਗੀਭੀਰੇ ਉੜੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੧੩)

ਅਸਥਾਈ

॥	x				੨				o				॥			
	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਸ	ਰ	ਮ	ਗ	ਸਰ	ਸ	—	
	ਦ	ਧੈ	ਤੁ	ਮੈ	੮੮	ਰਾ,	ਤੁ									
	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗ	ਸ	—
	ਈ	ਤੁ	੮੮	ਰਾ	—											

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧਨੁ	ਧ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰਾਂ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ
ਮਾ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਤੁ
ਧ	ਸੰ	ਰੁ	ਮੁ	ਗੁ	—	ਸੰ	ਰੁ	ਨੁ	—	ਧ	ਸੁ	ਪੁ	ਧ	ਸੁ	ਰੁ	—
ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	—
ਪ	ਧ	ਧ	ਸੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਪਾ	ਤੁ	ਤੁ	ਕ	ਸਾ	ਗ	ਰ	ਅ	ਬਾਹ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਮਹਿ
ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗ	ਸ	—	—
ਤਾ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	ਤੁ	—

੨੦੨

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕੀਆਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੨. ਰਾਗ ਝਿੰਝੋਟੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਠੀ ॥
 ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮੁਕਤੁ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥
 ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂੰ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
 ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਭਰਮਤੁ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
 ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਚ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਥਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ੩ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

॥	x	੨	੦	ਨ. ਮ
ਪ ਨ ਧ ਰ ਏ ਕ ਉ	ਮ ਨ ਕ ਮ ਤ ਤੈ ੜ	ਮ ਗ ਕੁ ਪ ਤੈ ੜ	ਰ ਸ ਸਰ ਗ ਨੀ	ਰ ਸ — — — —
ਸ ਪ ਪ ਰ ਦ ਾ	ਗ ਮ ਨਿ ੜ	ਰ ਗ ਦਿਆ ਤ	ਨੂ ਸ ਰਸ	ਪ ਨ ਚਿ ੜ
ਪ ਰ ਧ ਮ ਹ ਭ	ਗਮ ਤ ਨਹਿ	ਪ ਧ ਕੀ	ਸ ਪ ਗ ਨੀ	ਸ — — —

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਮ ਸ ਕ ਰ ਤ ਗਮ ਪੰਡ	ਧ ਧ ਬ ਜਾ ਪ ਨਿਓ ਨ	ਪ ਜਾ ਧ ਕਉ ਪ ਪਾ	ਪ ਤੈ ਪ ਤ ਪ ਹ	ਪ ਨਾ ਤ ਹ ਨ ਨ
ਮ ਧ ਪ ਨ ਜ ੜ	ਨ ਨ ਧ ਰ ਜੋ ੜ	ਨ ਨ ਧ ਕਉ ਪ ਪਾ	ਪ ਪ ਪ ਤ ਪ ਹ	ਗ ਦਿਆ ਤ ਸ ੜ ੜ
ਸ ਅ — ਤ ਰ ਪ ਸੰ	— — ਰ ਮ ਗ ਕਾ	ਰ ਸ ਕ ਗ ਕਾ	ਨੂ — ਨ ਨ ਹੂ	ਪ ਪ ਪ ਹੀ ਕੀ ਨਾ

੨੫੩

ਪ ਧ ਸ — | ਰ ਗ ਮ ਪ | ਮਪ ਧ ਪ ਮ | ਨ ਰ ਸ
 ਬਿ ਰ ਥਾ ੯ | ਆ ੯ ਪ ਥੰ ਧਾ ੯ ੯ ੯ | ਇਆ ੯ ੯
 —ਬਾਬੀ ਰੂਬਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਝਿੰਡੋਟੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਇਨ੍ਹ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥
 ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਅਥ ਬੇਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਜਥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਬਾਜੀਗਰ ਫੰਕ ਬਜਾਈ ॥ ਲਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥
 ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਰੀਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥
 ਕਬਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥
 ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਸਭ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿਓ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਭ:ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੫)

SIKHBOOKCLUB.COM

○	ੴ	X	ੳ
ਗ ਰ ਸ ਨੁ	ਪ ਧ ਸ ਰ	ਗ	ਰ ਸ ਸ ਸ
ਭ ਰ ਮ ਗਾ	ਇਆ ੯ ਭਉ ੯	ਭਾ ਸ ਗਾ ਸ	੯ ੯, ਜ ਥ
ਰ — ਗਮ ਮ	ਪ ਪ ਪ ਨੁ	ਧ — ਪ —	ਮਗ ਰਸ
ਰਾ ੯ ਮਾ ਨਾ	ਸ ਮ ਚਿ ਤ	ਲਾ ੯ ਗਾ ਸ	੯੯ ੯੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਪ ਪ	ਧ ਨੁ ਧ ਚ ਨ	ਸੰ	—
ਦੁ ਇ ਦੁ ਇ	ਲੈ ੯ ਚ ਨ	ਪੈ ੯ ਸੰ ਖਾ ੯	੯ ੯ ੯ ਹਉ
ਯ ਸੰ ਸੰ ਰਂ	— ਨੁ — ਪ ਪ	ਯ — ਪ —	ਮਗ ਰਸ
ਹ ਰਿ ਬਿ ਨ	ਅਉ ੯ ਰ ਨ	ਦੇ ੯ ਖਾ ੯	੯੯ ੯੯ ਹਮਰਾ...

—ਬਾਬੀ ਰੂਬਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਇੰਡੋਟੀ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥
 ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੇਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥
 ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਆ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਤਿ ਲਾਏ ॥੨॥
 ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੇਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗਿਹੁ ਪ੍ਰਿਆ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥੩॥

(ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਅਸਥਾਈ

੦		x		੦		x	
ਸ	ਮ	ਗ	—	ਸ	ਗ	ਰ	ਸ
ਮੀ	੯	ਤਾ	੯	ਐ	੯	ਸੇ	੯
				ਹ	ਰਿ	ਜੀ	ਊ
ਸ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—
ਛੋ	੯	ਤ	ਨ	ਜਾ	੯	ਦੀ	੯
				ਸ		ਗੀ	੯
ਮ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	—
ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲ
				ਗਾ	੯	ਦੇ	੯
ਮੀ	੯	ਤਾ	੯				

ਅੰਤਰਾ

p	m	b	y	p	s	—	s	m	y	s	r	s	m	n	—	y	—
ਮਿ	ਲਿ	ਉ	ਮ	ਨ	੯	ਹ	ਰ	ਸ	ਰ	ਬ	ਸੁ	ਥੇ	੯	ਨਾ	੯		
ਪ	ਧਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	—					
ਤਿਆ	੯੯	ਗ	ਨ	ਕ	ਤ	ਹੁ	੯	ਜਾ	੯	ਦੇ	੯	ਮੀਤਾ...					

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਇੰਡੋਟੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਥ ਭੂਹੀ ਮੇ ਨਾਹੀ ॥
 ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਉਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੧॥
 ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭੁਮੁ ਐਸਾ ॥
 ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਖਾਰੀ ॥
 ਅਛੜ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੩॥
 ਰਾਜ ਭੁਇਆਂਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਥ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥
 ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਥ ਕਹੋਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥
 ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਰ ਘਟ ਭੁੰਗਵੈ ਸੋਈ ॥
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੫॥

(ਜੋਰਨ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੭)

ਅਸਥਾਈ

⊕	ਨੁ	ਪੁਪ	ਧ	੧	ਸ	—	੨	ਸ	—	⊕	ਗ	ਰ	ਹ	੧	ਗ	—	੨	ਰਸ	—
ਮਾ	ਧਤ	ਵੇ	ਕਿਆ	੯	ਕਹੀ	੯	ਅੌ	ਭੂ	ਮ	ਅੌ	ਸ	ਸਾ	੯	ਸਾ	੯	ਸਾ	੯	੯	
ਸੈ	ਸੈ	ਸ	ਮਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰਸ	ਸ	੯	

ਅੰਤਰਾ

ਹ	ਜ	ਬ	ਹ	ਪ	—	ਪਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਜਬ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹੈ	੯	ਤੈਂ	੯	ਤਬ	ਤੂ	੯	ਨਾ	੯	ਹੀ	੯	ਹੀ	੯	ਹੀ	੯
ਨੁ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸੈ	—	ਸੈ	ਮੈ	ਰੈ	ਨੁ	—	—	ਧੀ	੯	ਪ	੯	ਪ	੯	੯
ਅ	ਬ	ਭ	ਭ	ਗੀ	੯	ਮੈ	੯	ਨਾ	੯	੯	ਹੀ	੯	ਹੀ	੯	ਹੀ	੯	ਹੀ	੯
ਧ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੈ	ਸੈ	ਸੈ	ਸੈ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਧੀ	੯	ਪ	੯	ਪ	੯	ਪ	੯
ਅਨ	ਲ	ਅ	ਅ	ਗ	ਮ	ਜੈ	ਸੈ	ਲਹ	ਰ	ਮਹਿ	ਚੀ	੯	ਦ	੯	ਦ	੯	ਦ	੯
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਪ	ਮੀ	੯	ਰ	੯	ਰ	੯	੯
ਜ	ਲ	ਕੈ	ਵ	ਲ	ਜ	ਲ	ਜ	ਮਹਿ	੯	੯	ਸ	ਸ	੯	ਸ	੯	ਸ	੯	੯

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੴ. ਰਾਗ ਇੰਡੋਟੀ. ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਭ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਖੇਰੋ ॥

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਛੇਰੋ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉੱਚੇ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥

ਕਾਟ ਸਿਲਕ ਕੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਰੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੇਰੋ ॥੨॥

(ਸੋਨ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੯੧੮)

ਅਸਥਾਈ

X	O	Z	O	Z	S
H	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ
ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ
ਪ੍ਰ	ਜੀ	ਤੂ	ਮੇ	ਰੋ	ਕੁ
ਪ	ਧ	—	ਸ	ਸ	ਗ
ਹ	ਰਿ	ੴ	ਚਰ	ਣ	ਮੁ

ਅੰਤਰਾ

M	P	P	ਧਨੁ	ਧ	ਧ	S	S	S	S	S
ਅੰ	ਤ	ਰ	ਕੀਤ	ਗ	ਤ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਜਾ	ਨੀ
ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਪ	—
ਭੁ	ਭ	ਜੀ	ਪਾ	ਹਿ	ਨਿ	ਬੇ	ਤ	ਗੋ	ਤ	ਤ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	—
ਬਖ	ਸ	ਲੈ	ਹੁ	ੴ	ਸਾ	ਹਿਬ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਅਪ	ਨੇ
ਗਾ	ਰ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ
ਲਾ	ਖ	ਖ	ਤੇ	ਕ	ਰ	ਵੇਤ	ੴ	ਤ	ਤ	ਤ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨, ਰਾਗ ਝੰਝੋਟੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥
 ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਬੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
 ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥
 ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੈਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥

(ਸੋਨਨ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਜਾਬ ਪੰਨਾ ੯੫੬)

ਆਸਥਾਈ

	੨	੦	੩
	ਸ ਸ ਰ ਪ	ਮ — —	ਗ — —
	ਮ ਨ ਮੇ ਰੇ	ਭ ਸ ਸ	ਲੇ ਸ ਸ ਸ
ਰ ਸ —	ਧ ਨੁ ਧ ਪ ਪ	— —	ਪ ਸ — —
੦ ੦ ੦	ਕ ਪ ਟ ਨ ਕੀ	ਸ ਸ	ਜੈ ਸ ਸ ਸ
— — —	ਸ — ਗ ਮ	ਪ ਪ ਮ	ਧ ਧ ਪ —
੦ ੦ ੦	ਅੰ ਸ ਤ ਨਿ	ਬ ਰਾ ਸ	ਤੇ ਰੇ ਸ ਸ
— — —	ਪ ਪ ਪ ਮ	ਗ — ਪ	ਮ — — —
੦ ੦ ੦	ਜੀਅ ਸ ਪਹਿ ਸ	ਲੀ ਸ ਸ	ਜੈ ਸ ਸ ਸ
॥			
	ਗ — ਸ		
	੦ ੦ ੦		

ਅਤੁਰਾ

	੧	੨	੩
	ਸ ਰ ਮ ਮ	ਪ ਪ ਮ	ਧ ਧ ਪ —
	ਬਹੁ ਸ ਪ ਰ	ਪ' ਚ ਸ	ਕ ਰ ਸ ਸ
— — —	ਮ ਮ ਪ ਧ	ਸ	— — —
੦ ੦ ੦	ਪ ਰ ਧ ਨ	ਨੁ — —	ਪ ਵੈ ਸ ਸ ਸ
		ਲਿਆ ਸ	

ਪ — — | ਧ ਧ ਸੰ — | ਗ ਰ ਗੁ | ਰੰ ਸੰ ਲੁ —
 ਸ ਸ ਸ | ਸੂ ਤ ਦਾ — | ਰਾ ਸ ਸ | ਪਹਿ ਸ ਸ
 ਧ — — | ਧ ਧ ਨ ਲੁ | ਪ ਧ — | ਪ ਵੈ ਸ ਸ
 ਸ ਸ ਸ | ਆ ਸ ਨ ਲੁ | ਟ ਸ ਸ | ਵੈ ਸ ਸ

ਗ — ਸ
 ਸ ਸ ਸ

ਮਨ ਮੇਰੇ... —ਬਾਬੀ ਢੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਝਿੰਡੋਟੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥
 ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੀ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਖੇਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਅਥ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਧ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਆਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥
 ਲਥਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਤਹ ਸਾਰ ਨਿਆਇ ਨਿਖੇਰਾ ॥ ਉਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਥੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥
 ਸਰਬ ਬਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਥਦ ਅਗਾਜਾ ॥
 ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਸੌਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੧)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	O	੩
ਗ	ਸ ਸ ਰ	ਨੂੰ ਧਪ	ਧ ਸ ਸ
ਮ	ਸ	ਕਤ ਹੁਨ	ਜਾ ਸ ਈ
ਅ	ਚੂ ਦ ਨ		
ਬ			
ਨਾਮ	ਮਪ	ਧਨ ਧ	ਪਮ ਗਰ ਸ
ਪ	ਮੁੰ	ਵੇ	ਸਾਂਦ ਲੁ ਈ
ਗੋਂਡ ਬਿਧ	ਭੇਡ	ੜੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸਰ	ਨੂੰ ਧ ਪ	ਸ
ਸਿਲ	ਪੰਡ	ਚਹੁ ਨ ਹੀ	ਮ ਮਪ
			ਧ ਸ ਸ
			ਕਾ ਸ ਇਆ

ਸ	ਗ	ਗ	ਹ	ਮ	ਗ	ਮਹ	ਮ	ਗ	ਗ
ਸਿ	ਕ	ਦਾ	ੱ	ਰਹ	ਨਹ	ਪਰੀ	ਆ	ਤ	ਇਆ
ਪ	ਪ	ਮਹ	ਧਨੂ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ
ਮ	ਮ	ਰਾਡ	ੱ	ਵਹ	ਆ	ਗੈ	ਥੇ	ੱ	ਰਾ
ਨ	ਰਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪਮ	ਪਮ	ਗਰ	ਸ
ਸ	ਲਡ	ਗ	ਜ	ਨ	ਰਾ	ਮਨਿ	ਬੇਂ	ੱ	ਰਾ

—ਬਾਬੀ ਤੂਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

(ਬਿੰਝੋਟੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਪਟਮੰਜ਼ਰੀ

ਵਾਈ—ਸ | ਠਾਟ — ਕਾਢੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੁਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਆਰੋਹ ਵਿਚ “ਗਾ—ਪਾ” ਸੁਰ ਅਲਪ, ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ
“ਪਾ—ਗਾ” ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਨੁਸ, ਰ ਮ ਪ, ਧ ਪ, ਮ ਪ, ਨੁ ਸ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁਪਪ, ਮਪ ਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੰ ਰਸ।

ਮ ਪ ਮ

ਮੁਖ-ਾਂਗ—ਸ, ਰਸ, ਨੁਪਪ, ਸ—ਰਮਪ, ਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੰ ਰਸ।

ਪਟਮੰਜ਼ਰੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਸਰੂਪ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਾਢੀ ਠਾਟ ਦੀ ਪਟਮੰਜ਼ਰੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਉਸੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਇਥੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟਮੰਜ਼ਰੀ ਕਾਢੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੁਰਣ, ਵਾਈ ਖੜਜ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਧਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੂਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤਡੇਦ ਭੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਰੋਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੁਰਣ, ਕੋਈ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੁਰਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਪੁਰਣ-ਸੰਪੁਰਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਗਾਇਕ ਧੈਵਤ ਜਾਂ “ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ” ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਆਲਾਪ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬੜੇ ਸੁਚੱਜੇ ਦੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਧਿਕ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ

ਸ.

ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੁਰਣ ਹੀ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਗੁਪ ‘ਸ, ਨੁਪਪ, ਸ—ਰਗ ਰਸ, ਰਮਪ, ਮਪ’।

ਮ

ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੰ ਰਸ, ਮਪ, ਧਪ, ਨੁਪਪ—ਸ, ਨੁਸ, ਰਸ, ਨੁਪਪ, ਧਮਪ, ਨੁਪਪ ਮਪ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੰ ਰਸ’ ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ।

ਊਪ੍ਰੋਕਤ ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਤੋਂ ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਟਮੰਜ਼ਰੀ ‘ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਭੀਮਪਲਾਸੀ’ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰੋਹ ਵਿਚ “ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ” ਸੁਰ ਦੁਰਬਲ ਹੋਣ-ਕਾਰਣ ਇਸ ਵਿਚ ਮਧੂਮਾਦ ਸਾਰੰਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। “ਸ, ਨੁਸਰਸ, ਰਮਪ, ਮਪ, ਨੁਸ, ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਸ,

ਨੁਧਪ, ਮਪ ਗੁੰਡ ਰਸ" ਇਹ ਭੀਮਪਲਾਸੀ। ਉੱਜ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਦੇਸੀ ਰਾਗ ਦਾ
 ਗੁਪ ਭੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—“ਸਰਗੁ, ਰਨਸ, ਰਮਪ, ਮਪਧ ਗੁਰਸ” ਇੰਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,
 ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਪਟਮੰਜਰੀ ਦੀ ਥੀ ਪੰਚਮੰਜਰੀ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
 ਭਾਵ, ਪੰਜ ਰਾਗ ਦੇ ਮਿਸਰਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਰਾਗ। ਹੁਣ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਪਟਮੰਜਰੀ ਦੇ ਥਾਕੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਦਾ
 ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ :—
 ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਪਟਮੰਜਰੀ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੀ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪਨੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਵਾਂਗ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤੋਂ ਖਤਜ-ਪੰਚਮ ਹੀ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ
 ‘ਗ-ਨੀ’ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੈਹ ਵਿਚ ਕੇਮਲ ਲਾਈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਸ, ਨੁਧਪ,
 ਨੁਡਸ, ਨਨਰਸ, ਸਰਗੁ ਮਪ, ਮਪਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੰਡ ਰਸ—ਰਸਨੁਧਪ, ਨੁਡ ਨਸ—
 ਗਮਪ, ਧਪ, ਸੰ—ਨੁਧਪ, ਨਸ—ਨਸਰਨਸ, ਨੁਧਪ, ਮਪਧ ਗੁਰ, ਗੁਮਗੁੰਡ ਰਸ” ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।
 ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਪਟਮੰਜਰੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪਨੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ
 ਸੂਧ ਸੂਰਾਂ ਦ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ।
 ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਖਤਜ-ਪੰਚਮ, ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ
 ਪੁਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ
 ਇਸ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ : ਸਰੂਪ ‘ਸ, ਸਰ, ਰਸ—ਨੁਧਨੁਧ, ਰ, ਰਗਮਰਡ ਰਸ, ਗਮ
 ਗ
 ਰਗਮਪ, ਮਗ ਰਗਮਰਡ ਰਸਧਪ, ਰੁੰਡ ਰਸ—ਪ—ਪਸੰ, ਨਧਸੰ, ਨਧਨੁਧ, ਪਮਪਪ, ਮਗ
 ਰਗਮਰਡ ਰਸ—ਨੁਧਨੁਧ, ਪਰਡ ਰਗਮਰਡ ਰਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।
 ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਪਟਮੰਜਰੀ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ
 ਪੰਜ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ
 ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ-ਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :—“ਸਰਸ, ਗਰ ਮਗ, ਤੋਂ ‘ਗੈਡ’ ਮਗ
 ਰ
 ਨ
 ਮਰਗ ਸਰ, ਸਧਪਸ—ਰਗਮਪ, ਤੋਂ ‘ਨਟ’ ਸੰ ਧ, ਪਮਗ, ਤੋਂ ‘ਬਿਲਾਵਲ’ ਪਨਸਰਨੁਧ,
 ਤੋਂ ‘ਚੰਸਧੁਨੀ’ ਅਤੇ ਮ—ਰ ਧਪ, ਤੋਂ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਪੰਜਾਂ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਸਰਸ, ਗਰ ਮਗ ਮਗਮਰਗ ਸਰ, ਸ—ਗਰ ਮਗ,
 ਸਰਸਧਪ, ਸ—ਸਰਗਮਗ ਰ ਸ; ਮਪ, ਪਸੰ—ਧ, ਪਮਗ, ਮਗਮਰਗ “ਸਰਡਸ, ਪ—

ਗੁਰ ਨਾਮ
ਪਸ਼ਣ, ਪਨਸੰਚ ਰਦਿ ਨਾਸ਼, ਨਪਸ਼—ਧ, ਪਮਗ, ਮ—ਰ ਚਪ, ਗਮਧਪ, ਪਗਮਰਗ
ਰਦ ਗ
ਸਰਦ ਗਰ ਮਗ, ਸਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਉਤਸ ਪਟਸੰਜ਼ਰੀ ਦੇ ਇਤ੍ਯਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਕੇਵਲ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਕਦੇ-ਕਦਾ ਸੁਣਨ ਵਿਚ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਹੋਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ :—

੧. ਸ, ਰਸਨੂਸ, ਸਨ੍ਹਪਨ—ਨੂਸਰਸ, ਨੁਸਨ੍ਹਪ, ਸਰਨੂਸ, ਨੂਸਰਸ—।

ਮੁਖ ਮੁਖ
੨. ਪ ਗੁਰ, ਰਗੁਮਗੁਡ ਰਸ, ਨੂਸਰਸ, ਰਮਪ, ਰਮਪ, ਪਧਪ, ਮਪਧ ਗੁਰ, ਪ ਗੁਰ, ਰਗੁਮਗੁਡ ਰਸ,
ਰਸਨੂਸ, ਨੁਪਪ, ਪਨੂਸ—ਰਗੁਮਗੁਡ ਰਸ—।

ਮੁਖ ਮੁਖ
੩. ਮਪਧਪ, ਰਮਪਧ ਗੁ, ਰਗੁਮਗੁਡ ਰਸ ਰਮਪ, ਸਨੂਸ, ਪਨੁਪਪ, ਧ ਗੁਡਰ, ਰਮਪ ਗੁ, ਰਗੁਮਗੁਡ
ਪ
ਰਸ, ਰਸਨੂਸ—ਰਮਪ, ਧਪ, ਧਮਪ, ਨੁਧਪਸ, ਨੁਧਪ, ਧਗੁ, ਰਗੁਮਗੁਰਸ।

ਮੁਖ
੪. ਮਪਸ਼—ਰਸਨੂਸ, ਨੁਪਪ, ਪਸ—ਨੂਸਰਸ, ਰਾਂਗੁਰਸ, ਪਨੁਸੰਰਸ—ਨੂਸਨੁਪਪ, ਰਮਪਧ ਗੁ, ਰਗੁਡ
ਰਸ—ਰਮਪਧਪ, ਮਪਨੂਸ—ਰਸ, ਰਾਂਗੁਮਾਂਗੁਰ, ਸਨੂਸ, ਪਨੁਪਪ, ਮਪਧਗੁਡ ਰਮਪਗੁਡ ਰਗੁਮਗੁਡ
ਰਸ।

ਮੁਖ
੫. ਮਪ, ਧਪ, ਸਨੂਸ, ਰਨੂਸ, ਪਨੁਪਪ, ਪਸ—ਨੂਸਰਸ, ਰਨੂਸਨੁਪਪ, ਮਪਸ, ਨੂਸ, ਪਨੂਸ, ਪਮਪਸ—
ਰਸ, ਗੁਰਸ, ਰਾਂਗੁਮਾਂਗੁਡ ਰਨੂਸ—ਸਨੰਨੂਸ ਪਨੁਪਪ, ਧਮਪ, ਮਪਧ ਗੁ, ਰਗੁਮਗੁਡ ਰਸ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਰ,ਰ ਮਮ, ਮਪ ਪ,ਪ ਧਧ, ਪਸ ਸ,ਸ ਰੰਚ, ਰਾਂਗੁੰ ਗੁੰ,ਸੰ ਰੰਚ, ਨਸ ਸ,ਪ ਧਧ, ਮਪ ਪ,ਰ ਗੁਗਾ,
ਸਰ ਰਨੂ ਸਸ।

੨. ਰਗੁਰ ਰਗੁਰ ਨੂਸ, ਧਧ ਧਧ ਮਪ, ਸਰਦੁ ਸਰਦੁ ਨੂਸ, ਰਾਂਗੁੰ ਰਾਂਗੁੰ ਨੂਸ, ਧਧ ਧਧ ਮਜ਼ਾ
ਰਗੁਰ ਰਗੁਰ ਨੂਸ।

੩. ਸਰ ਗੁਰ ਸਨੂ ਧਧ, ਰਮ ਪਮ ਗੁਰ ਸਨੂ, ਰਮ ਧਧ ਮਗੁ ਰਗੁ, ਧਧ ਮਪ ਸਨੂ ਧਧ, ਸਰ ਗੁੰਚ ਸਨੂ
ਧਧ, ਮਪ ਧਧ ਗੁਰ ਸਨੂ, ਸਰ ਮਗੁ ਰਸ ਨੂਸ। ਇਸੇ ਰਕ੍ਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਤਾਨਾ, ਅਸਥਾਈ-ਅਤੀਰੇ
ਦੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਵੇ।

੧. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਸਮੁੰਦੂ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨਿ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥
 ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥

(ਪਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੩	x	੨	੦	੫
ਗੁ ਰ — ਸ	ਸ ਸ ਸ ਸ	ਨੁ ਧਪ ਨੁ ਨੁ	ਸ — ਸ —	ਗ
ਰ ਕੇ ੯ ੯	ਚ ਰ ਨ ਜੀਅ	ਕਾ ੯੯ ਨਿ ੯੯	ਤਾ ੯ ਰਾ, ੯	
ਮ ਰ ਮ ਮ ਪ	ਪ ਪ ਪ ਪ	ਰ ਮ ਪ ਧ	ਮ ਗੁ — ਰ	
ਸ ਮੁ ਦ ਸਾ	ਗ ਰ ਜਿ ਨ	ਖਿ ਨ ਮਹਿ ਦ	ਤਾ ੯ ਰਾ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ ਨੁ ਨੁ	ਸ ਸ ਸ ਸ	ਨੁ ਸੰ ਰੰ ਸੰ	ਨੁ ਧ ਪ ਪ —
ਕੋ ਈ ਹੁ ਆ	ਝ ਮ ਰ ਭ	ਕੁ ਈ ਭੀ ਰਥ	ਨੁ ਕ ਇਆ ੯
ਸ ਰੰਗੁ ਰੰ ਸੰ	ਨੁ ਧ ਪ —	ਰ ਮ ਪਧ ਪ	ਮ ਗੁ — ਰ
ਦਾ ੯੯ ਸੀ ੯	ਹ ਰਿ ਕਾ ੯	ਨਾ ੯ ਮਦ ਪਿ	ਆ ੯ ਇਆ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰੈਕੌ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ ਸੇਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥
 ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਵਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥
 ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇਝੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥
 ਤ੍ਰਿਜੁਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥
 (ਪਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੮੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
	H		M
ਪ ਧ ਪ — ਗ	ਗ ਰ — ਸ ਨ	ਸ — — —	— — — —
ਨ ਾ ਽ ਽ ਹ	ਰਿ ਬੰ ਽ ਦ	ਨ ਾ ਽ ਽ ਽	਽ ਽ , ਽ ਽
ਨ ਨ ਧ ਪ ਪ	ਸ — ਸ —	ਰ ਗੁ ਮ ਗੁ	ਰ ਸ
ਗ ਲ ਗ ਾ ਽	ਵਹੁ ਽ ਗੋ ਽	ਪਾ ਽ ਲ ਰਾ	ਇ ਽

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਨੁ ਪ	ਸ ਸ ਸ ਭੇ	ਨੁ — ਸ ਰਗੁ	ਰੰ — ਸ —
ਵੰ ਽ ਽ ਭਾ	ਗ ਭੇ	ਟੇ ਽ ਗੁ ਰ	ਦੇ ਽ ਵਾ ਽

ਪ ਸ ਸ ਰ ਨੁ ਧ ਪ ਪ ਪ ਮਿ ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਰ ਸ ਵਾ ਬੰਦਨਾ..
 ਵੰ ਽ ਽ ਭਾ ਽ ਧ ਪ ਗ ਽ ਧ ਮ ਿ ਟੇ ਽ ਹ ਰ ਿ ਸੇ ਵਾ ਬੰਦਨਾ..

—ਬਾਬੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਤਿ੍ਰੂਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
 ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥
 ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੇ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਇਆ ॥੪॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	੦	X	੨
ਨ	ਸ — ਨੁ	ਪ ਪ — ਪ	ਸ — — —
ਨ	ਸ ਸ ਚ	ਰਿ ਜੀ ਸ ਵ	ਨ ਸ ਸ ਸ
ਮ	ਭ — ਮ ਮ	ਪ ਪ ਪ ਪ	ਮ ਪ ਪ ਪ
ਜੀ	ਸ ਵ ਨ	ਰ ਰਿ ਜ ਪ	ਗ ਸ ਗ ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸੰ	ਮਗੁ	ਗ	ਸ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ
ਹਿ	ਪ	ਤ	ਛ	ਈ	—	ਈ	ਸ	ਸ	ਕੋ	੯੯	ਜ	ਜ	ਨ	ਨ	ਖਾ	ਧ	ਇਆ

— ਪਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਚਾ ਪਟਮੰਜਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਚਰਨ ਤੁਮੁਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥
 ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਆਨ ਪਹੁਰ ਜੁਣ ਗਾਵਉ ॥੨॥
 ਸ੍ਰਾਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧੰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥
 ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਹੁਤਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪੁ ਪੰਨਾ ੯੯੨)

ਅਸਥਾਈ

X	1	2	X	1	2
ਪ ਰਾ	— S	ਪ ਹ	ਪ ਤੇ	ਪ ਹ	ਪ ਕ
ਪ ਰਾ	— S	ਪ ਹ	ਪ ਤੇ	ਪ ਹ	ਪ ਕ
ਸ ਰ	ਸ ਨ	ਨ	ਧ	ਪ ਹ	ਪ ਕ
ਸਗ	ਲ ਹ	ਨ	ਧ	ਪ ਹ	ਪ ਕ
ਸਿ	ਸ ਮ	ਰਸ ਉ	ਨ	ਮਪ ਰਾ	ਧਪ ਤੇ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਚਰ	ਮ ਨ	ਮ ਵ	ਪ ਮਾ	— S	ਨ ਕ	ਪ ਹ	ਸ ਹਿ	ਸ ਰ	ਸ ਦੇ	ਸ ਬਾ	— S	ਸ ਸਹਿ	— S
ਪ ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸ ਤ	— S	ਸ ਸ	ਸ ਗ	ਨ ਪ	ਸ ਤ	ਰਸ ਤੇ	ਨ ਵਉ	ਧ	ਪ ਸ	— S
ਸ ਸੇ	ਰ	ਗੁਮ	ਗੁ	— S	ਸ ਮ	ਨ	ਸ ਮਹਿ	ਨ	ਸੰਰ	ਸ ਵਿਆ	— S	ਸ ਪੈ	— S

ਨੁ ਧ ਪ | ਰ ਮ | ਪ ਧ | ਗੁ ਰ | ਗੁ ਰ
ਆ ਨ ਪ | ਹ ਰ | ਗੁ ਣ | ਗਾ ਦ ਵਉ ਮਾਂਗਉ...

—ਬਾਕੀ ਟੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਇ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਪਟਮਜ਼ਗੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਗ)

ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਭਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
ਏਕੁ ਨਿਰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥
ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੇਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨੇ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੩॥
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੇ ਤਿਸੇ ਹੀ ਜਾਇ ॥
ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਜੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੫॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ; ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੭)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

x	o	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ੍ਰ	ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	—
ਸੇ	ਕ	ਤ	ਛ	ਰੈ	ਜਿ	ਖਸ	ਮ	ਸ	ਮਾ	ਰੈ	s
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਰ	—
ਡਰ	ਡ	ਰ	ਪ	ਚੇ	ਮਨ	ਮੁ	ਖ	ਵੈ	ਗੁ	ਰ	s

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸਿਰ	ਊ	ਪਰ	ਮਾ	ਤ	ਪਿ	ਤਾ	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	ਵ	s
ਰ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸਫ	ਲ	ਮੂ	ਰਤ	ਜਾ	ਕੀ	ਨਿਰ	ਮ	ਲ	ਸੇ	ਵ	s
ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ
ਈ	ਕ	ਨਿ	ਰੰ	ਜ	ਨ	ਜਾ	ਕੀ	s	ਰਾ	s	ਸ

ਸ ਮਿਲ ਰ ਮ ਪ ਪ ਗ ਤ ਮ ਹ ਪ ਪ ਗ ਤ ਮ ਹ
 ਸ ਮਿਲ ਰ ਮ ਪ ਪ ਗ ਤ ਮ ਹ ਪ ਪ ਗ ਤ ਮ ਹ
 —ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਪਟਮਜ਼ਰੀ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮੱਧਯ ਲਾਲ)

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੇ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਠੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥
 ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥
 ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥
 ਮੇਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਾਂਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀਂ ਉਪਜੇ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥
 ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥

(ਪਨਾਸਰੀ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੫੫੪)

ਆਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩	੦	੪	੦
	ਕ	੦	ਮ	੦	੦	੦
	ਕੁ	ਸ	ਰਮ	ਪਧ	ਸ	ਕੁ
	ਮੇ	ਰੋ	ਪ੍ਰੀਤ	ਤਾ	ਗੋਵ	ਜਿ
ਸ	—	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਦ	ਨ
ਟੈ	੧	ਸੈ	ਗ	ਮ	ਸੁ	ਘ
	ਮੈ	ਤਉ	ਲ	ਮਹ	ਗੀ	ਜੀਅ
	੨	੦	ਲ	੨	੦	੧

ਪਮ ਗੁਰ
ਟੈਂਡ ੬੬

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗੁ	ਗੁ
	ਚਿਤ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰਉ	ਨੈ	ਨ
ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਸੰ	ਰੰਸ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਅਵਿ
ਲੋ	ਕ	ਪ	—	ਸੁਵ	ਨ	ਬਾਵ	ਸੁ	ਜ	
ਮ	ਸ	—	—	ਸੁਵ	ਨ	ਨੀ	ਸੁ	ਜ	
ਗ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਸੁਵ	ਨ	ਬਾਵ	ਸੁ	ਜ	
ਖਉ	੧	ਮੈ	ਗੀ	ਪ੍ਰੀ...	ਬਾਬੀ	ਤੁਕੋ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਪਟਮਜ਼ਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸਿਵਰੰਜਨੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਾਢੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੂਜਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਪਾ-ਰੇ' ਤੋਂ 'ਧਾ-ਗੁ' ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ |

ਸ
ਆਰੋਹ—ਸਰਗੁਰ, ਗੁਪ, ਧ ਸ |

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਧ ਧ ਧ ਧ, ਗੁਰ, ਗੁ ਰ ਸ |

ਰ ਰ ਧ ਧ
ਮੁਖ—ਅੰਗ—ਗੁਰਸਧ, ਸ ਗੁ, ਰ—ਗੁਪ, ਧ ਗੁ ਰ, ਗੁਰਸ |

ਭਾਰਤਵਰਸ ਵਿਚ ਦੋ ਹੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ :—

(੧) ਕਰਣਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, (੨) ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਤੇ ਉੱਤਰੀ-ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਬਾਰੋ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਠਾਟ ਉੱਤਰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਅਗਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭੀ ਕਈ ਐਸੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਰਾਗ ਗਊਬੀ ਦੱਖਣੀ, ਵਡਹੰਸ ਦੱਖਣੀ, ਬਿਲਾਵਲ ਦੱਖਣੀ, ਰਾਮਕਲੀ ਦੱਖਣੀ, ਮਾਨੂ ਦੱਖਣੀ ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਹ-ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਕਈ ਰਾਗ ਸਾਡੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਗਾ-ਬਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਰਾਗ ਸੇਡਾਵਰੀ, ਨਿਲਾਮਬਰੀ, ਅਡੋਗੀ, ਕਲਾਵਰੀ, ਨਾਰਗਿਣੀ ਆਦਿ। ਇੱਜਾ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਿਵਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਭੀ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਯ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਉੱਤਰਪੱਤੀ ਕਾਢੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜ੍ਹਜ, ਪਰ ਕਈ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ, ਜਾਂ ਰਿਖਭ ਪੈਵਡ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਹਨ।

ਸ ਸ
ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ “ਸ, ਧ, ਸਰਗੁਰ, ਗੁਰਸ, ਸਰਗੁਪ, ਧਪਗੁਰ, ਸਧ, ਸਰਗੁਪ, ਧਸ, ਧਪਗੁਰ, ਗੁਰਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੀਡ ਰਾਹੀਂ ਧੈਵਤ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੀਵਰ ਫਿਰ ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਕਲਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ—

ਸ

"ਸਰਗੁਪ ਧਪ ਗੁਡਗੁ, ਰਸ ਧਸਰਗੁਡ ਰਸ—ਗੁਪ, ਧਸ, ਸੱਰਗੁੰ ਰੰਗੁੰਡ ਗੁੰਡਰ, ਸੰਧਪ, ਧਸ, ਧਪਗੁਡਰ, ਗੁਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਪਰ ਇਹ ਸਰੂਪ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਗੁਰਮੁਖ ਤੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੂਰ ਲਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਰਹੇਗਾ।

ਜਿਵਰੰਜਨੀ ਬਹੁਤ ਸੁਰਵੀ-ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਅੱਜ-ਕਲ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਭੀ ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਹ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰਾਗ ਚਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਥਾ-ਖੂਸੀ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਰ

੧. ਸ—ਸਧ, ਸਰ ਗੁਰ, ਗੁਰਸ, ਗੁਰਸਪ, ਪੁਪ ਸ, ਧਸ ਗੁਰ, ਗੁਪ, ਗੁਰਸ—।

੨. ਸਧ ਸਰਗੁਡਰ, ਧਸ, ਧਸਰਗੁਡਰ, ਗੁਪਗੁਡਰ, ਗੁਪਗੁਰ, ਗੁਰਸਪ, ਰਸ—ਰਗੁਡਰਸਧ, ਪ—
ਸ
ਧਸਰਗੁਡਰਸਧ, ਰਸ—।

ਪ

੩. ਸਰਗੁਪ, ਗੁਰਗੁਪ—ਗਗੁਡਰ, ਗੁਪਧਗੁਡਰ, ਧਸਰਗੁੰਰ, ਸਰਗੁਪ—ਗੁਪਧਪ, ਧਪਗੁਰ, ਗੁਪ,
ਗੁਪਧ, ਧਪਗੁਡਰ, ਗੁਪ, ਧਸ—ਧਪ, ਧਪਗੁਰ, ਗੁਪਧਸ—ਧਸਧਪ, ਧਪ—ਗਗੁਡਰ, ਧਰਸ—।

ਸ ਸ

੪. ਸਰਗੁਪ, ਗੁਪ, ਗੁ ਧਡਪ, ਧਪਗੁਪਗੁਡਰ, ਗੁਪ, ਗੁਪਧਸ, ਧਪ, ਪ ਧਸ—ਧਸਧਪ, ਧਪਗੁਡਰ,
ਗੁਰਸ—ਪਧ, ਧਪਧਸ, ਧਸ, ਰੰਗੁੰਰ, ਗੁੰਰਸੰਧਰਸੰ—ਪਧ, ਧਸ—ਸੱਰਗੁਡਰ, ਰੰਗੁੰੰਰ, ਗੁੰਰਸੰਧ,
ਸ
ਰੰਧ—ਧਸਧਪਗੁਡਰ, ਗੁਪਧਪ—ਗਗੁਡਰ, ਗੁਰਸਧ, ਰਸ—।

ਸ

੫. ਧਧਸਰਗੁੰਡ ਰੰਗੁੰ, ਸੈਰਾਂ, ਧਸ, ਧਪਗੁੰਡਰ, ਗੁਪਧਸ, ਧਪਧਸਰਗੁੰਡ ਰੰਗੁੰਡਗੁੰਰ, ਰੰਗੁੰਡਸੰ, ਸੱਰਗੁੰਪ
ਗੁੰਡਰ, ਰੰਗੁੰ, ਸੱਰਾਂ, ਧਸੇ, ਧਪਗੁਰ, ਸਰਗੁਪ, ਗੁਪਧ, ਧਪਧਸ, ਧਸਰਗੁੰਡ ਰੰਗੁੰਡਗੁੰਰ, ਗੁੰਰਸੰਧਪ, ਧਸ,
ਸ
ਧਪਗੁੰਡਰ, ਗੁਰਸ, ਸਰਗੁ, ਰਗੁਪ, ਗੁਪਧ, ਧਪਧਸ, ਧਸਰਾਂ, ਸੱਰਗੁੰ, ਪੰਡਗੁੰਡਰ, ਧਸਧਪਗੁੰਡਰ, ਗੁਰ
ਸਧ, ਸਰਗੁੰਡ ਰਗੁਰਸ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰ ਗੁਰ, ਸਰ ਗੁਪ | ਗੁਰ, ਸਰ ਗੁਪ ਧਪ : ਗੁਰ, ਸਰ ਗੁਪ ਧਸੰ | ਧਪ ਗੁਰ, ਗੁਰ ਸਤ |
੨. ਧਸ ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ | ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ ਧਗੁ | ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ ਧਪ | ਧਗੁ ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ | ਧਪ ਸੰਧ ਧਗੁ ਰਸ |
੩. ਸਰ ਗੁ,ਰ ਗੁਪ, ਗੁਪ | ਧ.ਪ ਧਸ, ਧਸ ਰ,ਸੰ : ਗੁ,ਰ ਗੁ,ਰ, ਸੰ,ਧ | ਸੰਧ, ਧਧ ਪ,ਗੁ ਧਗੁ, | ਰਗੁ ਰ,ਸ ਰਸ ਧਸ |
੪. ਧਸ ਸ,ਧ ਸਸ ਧਸ | ਰਗੁ ਗੁ,ਰ ਗੁ,ਗੁ ਰਗੁ | ਗੁਪ ਪ,ਗੁ ਧਪ ਗੁਪ | ਧਸ ਸੰ,ਧ ਸੰਸ ਧਸ | ਰਗੁ ਗੁ,ਰ ਗੁ,ਗੁ ਰਗੁ | ਸੰਰ ਧਸ ਧਸ | ਰਗੁ ਧਸ ਧਸ |
੫. ਸਰ ਗੁਰ ਸਤ, ਸਰ | ਗੁਪ ਗੁਰ ਸਤ, ਸਰ | ਗੁਪ ਧਪ ਗੁਰ ਸਤ | ਸਰ ਗੁਪ ਧਸ ਧਪ | ਗੁਰ ਸਤ ਸਰ ਗੁਪ | ਧਸ ਰਗੁ ਰਗੁ ਧਸ | ਗੁਰ ਸਤ ਸਰ ਗੁਪ | ਧਸ ਰਗੁ ਰਗੁ ਧਸ |
੬. ਸਰ ਰ,ਰ ਗੁਗੁ, ਗੁਪ | ਧ,ਪ ਧਧ, ਧਸ ਸੰ,ਸੰ | ਰਿੰਚ, ਰਿੰਗੁ ਗੁ,ਗੁ ਪੰਪੰ | ਰਿੰਗੁ ਗੁ,ਸੰ ਰਿੰਚ ਧਸੰ | ਸੰ,ਪ ਧਧ, ਗੁਪ ਪ,ਰ | ਗੁਗੁ, ਸਰ ਰ,ਧ ਸਸ | ਸਰ ਗੁਰ, ਗੁਪ ਧਪ | ਧਸ ਰਿੰਚ, ਰਿੰਗੁ ਰਿੰਚੰ | ਧਸ ਧਪ ਗੁਰ ਸਤ |

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੇਜਨੀ, ਤਿੰਠਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਜ)

ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥
 ਮੋਹਿ ਅਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਣੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥੨॥
 ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨
— ਰਗੁ ਰ ਸ — ਅਉ ਖ ਪ	ਰ ਕੁ ਪ — ਛੇ ਤ ਹੋ ਸ	ਖ ਸ ਪ ਦ ਨਾ ਦ ਮ ਦ
— ਰ ਰ ਗੁ — ਹ ਹ ਆ	ਸਰ ਕੁਰ ਸਧ ਪ ਤੁਡ ਵਡ ਤੇਡ ਗੀ	ਪ ਗਤ ਸ ਸ ਨ ਜਾ ਤ ਨੀ
— ਰਗੁ ਪ — — ਹੁੰਡ ਦ ਦ	ਸ ਪ ਸ ਪ — ਆ ਦ ਪ ਦ	ਪ ਰਸ ਪ ਦ ਵਾ ਪ੍ਰਦ ਤ ਦ

—
—
—
—
—

ਅੰਤਰੀ

ਪ ਪ ਪ ਪਾ ਰ ਅ	ਸ ਪ ਸ ਸ ਨ ਤ ਚੁ ਸ	— ਰ — ਗੁ — ਸੁ ਸ	ਸੰਨ ਗੁਂਨ ਸ ਮੇਡ ਤੁ ਦ
— ਰ ਰ ਗੁ — ਤ ਤ ਆ	ਸ ਚ ਸ ਤ ਤੁ ਸ	— ਪ ਪ ਗ — ਨਿ ਵਾ	ਸ — — ਰ ਤ ਸ
— ਸ ਸ ਸ — ਬ ਧ ਨ	ਧ ਸ ਧ ਪ ਕਾ ਦ ਟ ਲ	ਗੁ — ਰ ਗੁ ਹੁ ਸ ਅ ਪ	ਰ — ਸ ਨ ਤ ਕ
— ਧ ਸ ਸ — ਕਬ ਹੁ ਨ	ਰ ਗੁ ਪ — ਆ ਦ ਵਹ ਦ	ਪ ਸ ਪ ਪ ਹਾ ਦ ਦ	ਗੁ ਰ ਗੁ ਸ ਦ ਤ ਦ

—
—
—
—
—

— ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੨. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥
 ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥
 ਪਾਰਬੁਹਮੁ ਪ੍ਰਾਤੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥
 ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੀ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥

(ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਡ ਮ; ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
— ਗੁ ਰ ਸ — ਜਿਨ ਜਿ ਨ	੧ ਨ ਸ ਰ ਗੁ ੨ ਨ ਸ ਮ ਪਿ	੫ ਆ — — ਧ ੬ ਸ ਇ	੫ ਗੁ ਰ ਸ ੬ ਸ ਸ
— ਰ ਰ ਗੁ — ਤਿ ਨ ਕੈ	੫ ਕਾ — ਧ ਸ ੬ ਸ ਜ ਸ	੭ ਸੰ ਧ ਪ ੮ ਸੰ ਸ ਸ	੭ ਗੁ ਰ ਸ ੮ ਸ ਸ —

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਪ ਪ ਧ ਹਰਿ ਗੁ ਰ ਪੂ	੧ ਰਾ — — ੨ ਰਾ ਸ ਸ	ਸ ਰੰ — ਗੁ ਅ ਰਾ ਸ ਪਿ	ਸ ਰੰ ਸ — ਆ ਸ ਸ
— ਪ ਪ ਧ ਦ ਚ ਰ ਗਹ	੩ ਸ ਰੰ ਸ ਸ ੪ ਸ ਚ ਖ	੫ ਰੰ ਧ ਪ ੬ ਸ ਸ ਸ	੭ ਗੁ ਰ ਸ ੮ ਸ ਸ —

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥
 ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥
 ਦਾਸੀਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥੨॥
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅਤਿਰਜਾਮੀ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੬੯੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਪ ਧ ਸ ਧ ਪ ਗੁੰਡ ਰ ਕੈ ਦ	ਗ ਰ ਸ ਵ ਚ ਚ ਨ ਜੀਅ	ਗ ਰ ਸ ਕਾ ਸ ਨਿ	ਰ ਪ ਸ ਤਾ ਸ ਤਾ
ਰ ਗੁ ਪ ਧ ਸ ਸ ਮੁ ਦ ਸਾ	ਸ ਸ ਸ ਸ ਗ ਰ ਜਿ ਨਿ	ਪ ਧ ਸ ਰਂ ਖਿੰ ਨਾੰ	ਪ ਧ ਸ ਧ ਪ ਗੁ ਰ ਸ ਤਾੰ ਤਾੰ ਰਾੰ ਤਾੰ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਪ ਪ ਕੈ ਈ ਹੋ ਆ	ਸ ਸ ਸ ਸ ਕ੍ਰ ਮ ਰ ਤ	ਗੁ ਗੁ ਗੁ ਸ ਕੈ ਈ ਤੀ ਰਥ	ਰ ਧ ਸ ਨਾ ਤ ਇਆ
— ਸੀ — ਦਾ ਸ ਸੀ ਸ	ਧ ਧ ਪ — ਹ ਹ ਕਾ ਦ	ਪ ਧ ਸ ਰਂ ਨਾੰ ਤਾੰ	ਪ ਧ ਸ ਧ ਪ ਗੁ ਰ ਸ ਆੰ ਤਾੰ ਇਆ ਤਾੰ

—ਬਾਬੀ ਟੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਚਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਨਮ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਭਹਉ ॥
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੌਚ ਪਰਉ ॥੨॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੂ ਪਛਾਨਉ ਤਥ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੩॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੯੫)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	O
ਸ ਥ ਮੈ	ਰ ਗ ਕੁ ਨ ਸ	ਰ ਕਉ — ਨ ਉ	ਧ ਸ ਕ
—	ਰ ਜਿਹ ਖਿ	ਰ ਗ ਕਉ — ਨ	ਸ ਕ ਉ — ਨ
—	ਰ ਭਉ ਨਿ	ਰ ਗ ਕਉ ਨਿ	ਧ ਸ ਕ ਉ ਨਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਜਨ	ਪ ਮ	ਪ ਪਾ	ਸ ਇ	ਸ ਕ	ਸ ਛ	—	ਰ ਡ	ਰ ਲੋ	ਗੁ ਨ	ਸ ਕੀ	ਰ ਨੋ	—
—	ਰ ਤਾ	— ਤ	ਰ ਕੇ	ਰ ਅ	ਰ ਧਿ	—	ਧ ਤਾ	ਧ ਕ	ਧ ਛ	ਧ ਤਾ	ਧ ਕ	ਅਬ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)

ਪ. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਸਾਧੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਨਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥

ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੨॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੂਖ ਭੁਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਪਛਾਨਾ ॥੩॥

(ਪਨਾਸਰੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੫)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o
		ਪ ਪ ਸਾ ਸ	ਸ ਸ ਯ ਯ
ਰ ਗ ਯ	ਪ ਸ ਯ	ਪ ਸਾ ਯ	ਸ ਯ ਸ
ਸ ਧ ਇ	ਸ ਜ ਗ	ਗ ਰ ਮ	ਗ ਰ ਨ
		ਗ ਰ ਮ	ਲ ਨ ਾ

ਅੰਤਰਾ

—	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	—
*	ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ਦ	ਮ	ਕਾ	ਤ	ੴ	ਸਿਮ	ਰ	ਗੁ	ਛੋ	ਕਿਆ
ਸ	ਸ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ੰ	ਪ

—ਬਾਬੀ ਰੂਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

ੴ. ਰਾਗ ਸਿਵਰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਾਖ)

ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਢੂਡਾ ਲਾਈ ॥੨॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੇ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੩॥
 ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੇ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੪॥
 ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੫॥
 ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੬॥

(ਸੁਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੪੫)

ਅਸਥਾਈ

○	X	○	X	P ਸਿਆ
p s	p m	s s	r d	g r
m —	s d	s t	s s	s s
— s	p ਕਿਊ	r ਆ	s s	s s
s h	— a	s s	s s	s s
— s	r ਦੂ	— ਤਾ	r ਲਾ	g ਈ

ਅੰਤਰਾ

X	○	X	ੴ
p ਦਰ	p ਸ	s ਨ	— ਕਉ
m ਪੂ	— s	s ਗੈ	— ਹੈ
— s	— s	— s	— ਸਿਆ

ਨੇਟ—ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਰਾ 'ਸਮ' ਤੋਂ ਇਕ ਮਾਤਰਾ ਬਾਦ ਫੜਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧੂਰ ਟਿੱਜੂਨ ਹੈ।

੭ ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਾਈ)

ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੂ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੨॥

ਤੂ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰ ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੩॥

ਤੂ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੋਰੇ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੪॥

ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੫॥

(ਗਊੜੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੩)

ਅਸਥਾਈ

x ਸ	o ਪ	x ਸ	o ਸ
ਪ ਸ ਪਸ ਮਾ ਧਉ ੴੳ	ਰਗੁ ਗੁ — ਜਲ ਕੀ ੳ	ਰ ਪਿਆ ਸ ੳ ਜਾ ਸ ਦਿ	ਰ ਸ ਸ ਜਾ ਸ ਦਿ
ਪ ਪ — ਜਲ ਮਹਿ ੳ	ਧਸੰ ਧ ਧ ਅਗ ਨ ੳਉ	ਗਗੁ — ਰਗੁ ਠੀੳ ਅਧਿ	ਰ ਸ ਸ ਕਾ ਸ ਦਿ

ਅੰਤਰਾ

p ਤੂ	p -y ਜ ੳਲ	s ਧਸੰ	s ਨਿਧ	s ਜਲ	r ਕਾ	-g ੳ	g ਮੀ	s ੳ	n ੳਨ
ਧਸੰ	ਧ ਧ ਜਲ ਮਹਿ ੳ	ਗਗੁ ਗੁ -ਗੁ ਰੁ ਹਉ ੳਜ	ਰ — ਰਗੁ ਲੈ ਸ ਬਿਨ	ਰ	—	ਰਗੁ	ਰ	ਸ	-ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰਿ ਮਹਿ ਥਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਥਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਥਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਭਿਮ ਭਿਮ ਵਰਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਥੀਰਾਰਾ ॥
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ॥
 ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਜਲ ਤਰੋਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੂਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X	o	X	o
ਸ ਰ ਯਸ ਗੁ -ਗ ਭਿਮ ਭਿ ਭਿ	ਰ ਗੁ — ਵਰ ਸੈ ਸ	ਰ ਰ -ਗੁ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਭਿ	ਸਰ ਸ — ਯਾਡ ਰਾ ਸ
ਪ ਪ ਪ ਮ ਨ ਪੀ	ਧਪ ਗਗੁ ਗੁ ਵੈਡ ਸਾ ਸੁਨ	ਰ ਰ -ਗੁ ਸਬ ਦ ਭਿ	ਸਰ ਸ — ਚਾਡ ਰਾ ਸ
ਪ ਪ -ਪ ਅਨ ਦ ਭਿ	ਧਸੰ ਧਪ -ਪ ਨੋਡ ਦਾ ਦਕ	ਗਗੁ — ਰਗੁ ਰੋਡ ਸ ਦਿਨ	ਸ ਰ ਸ — ਰਾ ਤੀ ਸ
ਸ ਧ ਸ ਧਸ ਸ ਦਾ ਦਸ	ਰਗੁ — ਕਗੁ ਦਾਡ ਸ ਹਰਿ	ਰ ਰ -ਗੁ ਕੇ ਲਾ ਸਾ	ਸਰ ਸ — ਜੀਡ ਉ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਰ	ਸ	ਰ
ਪ ਪ -ਪ ਸਭ ਕਿ ਭਡ ਥਾ ਹ ਭਰ	ਧਸੰ ਸੰ — ਘਰ ਮਹਿ ਸ ਟੋਡ ਭੈ ਸੋ	ਰ ਰ -ਗੁ ਥਾ ਹ ਦਰ ਭਰ ਮ ਭੁ	ਸੰਰ ਸੰ — ਨਾਡ ਹੀ ਸ ਲਾਡ ਹੀ ਸ
ਸ ਖਰ ਪ ਅੰ ਭ	ਧਸੰ ਧਪ ਪਪ ਸਾਡ ਦੀ ਜਿਨੀ	ਗਗੁ ਰ -ਗੁ ਅੰਡ ਤ ਦਤ	ਸਰ ਸ ਸ ਪਾਡ ਇਆ ਕਸੇ
ਪ ਪ -ਪ ਅੰ ਭ ਭਰ	ਧਸੰ ਧਪ -ਪ ਥਾਡ ਹਰ ਦਸੁ	ਗਗੁ ਗੁ ਰਗੁ ਹੋਡ ਲਾ ਸਾ	ਸਰ ਸ — ਜੀਡ ਉ ਸ

ਨੋਟ—ਬਾਬੀ ਨੁਕਾਂ ਭੀ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਗਾਓ ।

੯. ਚਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਅੰਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਕਿਉ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੨॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹੁ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੦	੦	੦	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਕ	ਕ	ਰ	ਰ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕਿ	ਤੈ	ਪ੍ਰ	ਕਾ	ਕਵ	ਨ	ਤੂ	ਤੂ	ਤੂ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਤ

ਕੁ	ਪ	ਪ	ਸ	ਧ	ਪ	ਧਾਪ	ਕੁ	ਰ	ਕੁਰ	ਸ	ਸ
ਦਾ	ਸ	ਤੈ	ਰੇ	੯	ਕਵ	ਨਿਰ	ਮ	ਲ	ਗੀਡ	ਤ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਕੁ	ਪਿਆ	ਸ	—
ਜੀ	ਅ	s	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਮਨ	ਧਨ	ਤੈ	੯	ਪਿਆ	ਗਾ	s

ਧ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਧਾਪ	ਕੁ	ਰ	ਕ	ਰ	ਸ	—
ਹਉ	ਮੈ	s	ਬੰ	ਪ	ਹਰਿ	ਉ	ਵ	ਣ	ਹਾ	ਗਾ	s

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਭਾਨਮਤੀ (ਸਵਾਰੀ ਚਾਰਤਾਲ) ਮੱਧ ਲਾਲ

ਗੁਰੂ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹਿਵੈ ਘਰੂ ਗੁਰੂ ਦੌਪਕ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

(ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੩੭)

ਅਸਥਾਈ

x	੦	੦	੦	੦	੦	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਸ	ਸ	ਸ	ਪਸ	ਰਲ	ਰਲ	ਪ	ਪ	ਗੁਰ	ਸਰ	ਸ	
ਧ	ਰ	ਦਾ	ਤਾਲ	੯੯	ਗੁਰ	ਹਿ	ਵੈਡ	ਘੜ	੯੯	ਵ	

ਕੁ	ਕੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧਸ	ਧਸ	ਗੁਪ	ਗੁਰ	ਸ	
ਰ	ਰ	ਦੀ	ਪ	ਪ	ਕ	ਤਿਹ	ਲੋਡ	੯੯	੯੯	ਵਿ	

੬੨੧

ਅੰਤਰਾ

ਗੁ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ	—
ਅਮ	ਰ	ਪ	ਦਾ	ਰ	ਖ	ਨਾ	ਨ	ਕਾ	ਸ	ਸ
ਚ	ਗੁ	ਰ	ਸੰ	ਯ	ਸੰ	ਧਸੰ	ਰਸੰ	ਧਪ	ਗੁਰ	ਸ
ਮ	ਨ	ਮਾ	ਡ	ਠਿਨੈ	ਡ	ਸੂਡ	ਖਡ	ਹੋਡ	ੜੜ	ਇ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਾਢੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲਾ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਉਡਵ | ਵਿਸੇਸ਼—'ਗੁ—ਸ ਤੇ ਨ—ਪ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਪਨ, ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨ—ਪ, ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁ—ਸਨ੍ਹੁ ਸ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ—ਨਸਨ—ਪ, ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁ—ਸਨ੍ਹੁ ਸ ।

ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਐਸੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੇ ਮਹਾਨ ਕਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਭਿੰਨ-ਭਿਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਵੇ ਕਿ ਪ੍ਰਵੰਣ ਕਲਾਕਾਰ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਰਾਗ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਤਿਨ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਅਦਲ-ਕਦਲ ਕਰਕੇ ਨਵੀਨ ਨਾਮਕਰਣ ਕਰ ਹੋ ਹਨ। ਸੇ, ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਇਹ ਮਧੁਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਹੈ।

ਮਧੁਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਉਡਵ-ਉਡਵ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਬਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਰਿਖਡ-ਯੈਵਤ' ਵਰਜਿਤ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੂਰ ਸੂਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਰਿਖਵ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਾਲਕੇਸ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਯੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਿਹਾਗ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੀਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਮੁਜ਼ਬ ਇਕ ਨਵੀਨ ਤੇ ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਮਾਲਕੇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੰਦੂ ਤੇ ਮੱਧਜ ਸਪਤਕ ਦੇ ਸੂਧ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਨਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—

H
"ਨਸ, ਗੁਮਪ, ਪ, ਗੁਮਪਨ, ਨਸ—ਪ੍ਰਦੀਪ। ਪਨ, ਨਸਨ—ਪ, ਬਿਹਾਗ ਅਤੇ ਸਗੁ, ਗੁਮਗੁ—ਸ, ਜਾ
ਸਮ, ਗੁਮਗੁਸ" ਇਹ ਮਾਲਕੇਸ। ਪਰ "ਸਨ੍ਹੁ, ਨਸਗੁਸਨ੍ਹੁ, ਨ—ਪ, ਪਨ੍ਹਸ, ਪਨਸਗੁ, ਗੁਸਨ੍ਹੁ ਨਸ
—ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨ੍ਹੁ ਨਸ" ਇੰਜ ਸੁਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚ ਕਦੇ ਪੀਲੇ, ਕਦੇ ਚੰਦ੍ਰਕੇਸ, ਪ੍ਰਦੀਪ, ਬਿਹਾਗ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਇਹ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਇਸ ਛਾਇਆ ਨੂੰ ਸ਼ਮੇਟਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਵੀਨ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਬੱਸ ਇਹੋ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੂਬੀ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਹੈ।

ਮਧੁਰੰਜਨੀ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਬਹੁਭਾਵ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਬੂਬੀ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਸਨ, ਨਸ—ਨਸਨ—ਪਨ, ਪਨਾਸ—ਪਨਸਾ, ਗੁਸਨ, ਨਸਗਨ, ਪਨਾਸਕਾਪ, ਪਨਸ
 ਗੁਤਸਕਾਸ ।
੨. ਸ—ਗੁਮ, ਮਗੁਸਨ, ਨਸ ਗੁ ਗੁਮ, ਸਗੁਮਪ, ਗੁਡਗੁਮ, ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨਾਂ, ਪਨਾਨਸ—ਨਸਗੁਮ,
 ਸਗੁਮ ਗੁਮਪ, ਮਪ, ਗੁਮਗੁਡਸਨਾਂ ਨਸ ।
੩. ਨਸ, ਗੁਮਪ, ਮਪ ਗੁਮਪ, ਸ—ਗੁਮਪ, ਨਸ ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨਾਂ ਨਪ, ਪਨਾਨਸਗੁਡਸਨਾਂ ਸ ।
 ਗੁਮਪਨ, ਨ—ਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨਾਂ ਨਸਨਾਂਪ, ਗੁਮਪ, ਪਗੁਮਗੁਡ ਗੁਡਸਨਾਂ, ਨਸ—ਗੁਮਪਨਾਂ
 ਪ ਨ ਹ ਨ ਹ ਨ ਹ ਨ ਹ ਨ ਸ
 ਨਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨਾਂ ਨਸ—ਨਸਨਾਂਪ, ਗੁਮਪ, ਨਸਨਾਂਪ ਗੁਮਗੁਡ ਸਨਾਂ ਨਸ ।
੪. ਗੁਮਪ, ਪਟਪ, ਪਨਾਨ ਕਸ, ਕਸ ਗੁਮਪਨ—ਕੁਡ ਨਸ ਗੁਮਪਨਾਂ ਪਨ, ਮਪਨ, ਜੁਮਪਨ, ਨਸ—
 ਸਨਾਂਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨਾਂਸ,—ਨਸਨਾਂਪ, ਗੁਡ ਸਨਾਂਡ ਨਸ । ਨਸ ਗੁਮਪਨ, ਪਨਸਗੁਡਸਨਾਂ
 ਨਸਨਾਂਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨਾਂ ਸ—ਸੰਗੁਡ ਸ, ਸਨ, ਨਪ, ਮਪ ਗੁਮਗੁਸਨ, ਨਸ ਗੁਮਪਨਾਂ ਸ ।
੫. ਨਸ, ਨਸਗੁਡਸਨ, ਪਨਸਨਾਂਪ, ਗੁਮਪਨਸ, ਪਨਸਗੁਡ ਸਨ, ਗੁਮਗੁਡ ਸਨਾਂ ਸ, ਨਸ, ਗੁਸ, ਗੁਮ
 ਗੁਸਨਾਂ ਪ, ਸਨਾਂਡ ਪ, ਪਨਾਂਪ, ਪਮ, ਮਗੁ, ਗਸ, ਸਨਾਂ ਨਸ ਗੁਮਪਨ, ਪਨਸਗੁਡ ਸਨ, ਸਨਾਂ,
 ਗੁਮ, ਗੁਮਪ, ਗੁਮਗੁਸਨ, ਗੁਮਗੁਡ ਸਨ, ਨਸਨਪ, ਗੁਮਪਨਸਨਾਂ ਪ, ਪਨਪਮ, ਗੁਮਪਨ, ਨਸ
 ਨਾਂ ਪ, ਗੁਮਪ ਗੁਮਗੁਡ ਸਨਾਂ ਨਸ ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਸ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਪਪ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰਨ ਪਪ ਗੁਮ ਗੁਸ ਨਸ ।
੨. ਪ੍ਰਕ ਨ,ਪ ਨਨ ਨਸ, ਗੁਮ ਮ,ਗੁ ਮਮ ਮਪ, ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਨਸ, ਗੁਮੰ ਮ,ਗੁ ਮੰਮੰ ਗੁਮੰ ਗੁਸੰ, ਨਸ ਨਪ, ਮਪ ਮਗੁ, ਸਗੁ ਸਨ੍ ਸਤ ।
੩. ਪ੍ਰਕ ਪਪ, ਨਸ ਨਨ, ਸਗੁ ਸਸ, ਗੁਮ ਗੁਗੁ, ਮਪ ਮਹ, ਪਨ ਪਪ, ਨਸ ਨਨ, ਸਿਗੁ ਸਸੰ, ਗੁਮੰ ਗੁਗੁ, ਮੰਗੁ ਗੁਸੰ ਸੰਨ ਨਪ ਪਮ ਮਗੁ ਗੁਸ ਨਸ ।
੪. ਨਸ ਗੁਗੁ ਸਗੁ ਸਨ੍, ਸਗੁ ਮਮ ਗੁਮ ਗੁਸ, ਗੁਮ ਪਪ ਮਪ ਮਗੁ, ਮਪ ਨਨ ਪਨ ਪਮ, ਪਨ ਸੰਸੰ ਨਸ ਨਪ, ਨਸ ਗੁਗੁ ਸੰਗੁ ਸੰਨ, ਸਿਗੁ ਮੰਮੰ ਗੁਮੰ ਵੁਸੰ, ਪਨ ਪਪ ਗੁਮ ਗੁਸ ।
੫. ਨਸ ਸ,ਨ ਸਸ ਨਸ, ਸਗੁ, ਗੁ,ਸ ਗੁਗੁ ਸਗੁ, ਗੁਮ ਮ,ਗੁ ਮਮ ਗੁਮ, ਮਪ ਪ,ਮ ਪਪ ਮਪ, ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਪਨ, ਨਸ ਸੰ,ਨ ਸਸੰ ਨਸ, ਸਿਗੁ ਗੁ,ਸੰ ਗੁਗੁ ਸੰਗੁ, ਗੁਮੰ ਮ,ਗੁ ਮੰਮੰ ਗੁਮੰ, ਗੁਗੁ ਸੰਸੰ ਨਨ ਪਪ, ਮਮ ਗੁਗੁ ਸਸ ਨਨ ।
੬. ਸਿਗੁ ਮੰਮੰ ਗੁਸੰ, ਨਸ ਗੁਗੁ ਸੰਨ, ਪਨ ਸੰਸੰ ਨਪ, ਮਪ ਨਨ ਪਮ, ਗੁਮ ਪਪ ਮਗੁ, ਸਗੁ ਮਮ ਗੁਸ, ਨਸ ਗੁਗੁ ਸਨ੍, ਨਨ ਨਸ ਸਸ, ਗੁਗੁ ਗੁਮ ਮਮ, ਪਪ ਪਨ ਨਨ, ਸੰਸੰ ਸਿਗੁ ਗੁਗੁ, ਮੰਮੰ ਮ,ਗੁ ਗੁਗੁ, ਸੰਸੰ ਸੰਨ ਨਨ, ਪਪ ਪਮ ਮਹ, ਗੁਗੁ ਗੁ,ਸ ਸਸ ਨਨ ਨਸ ਸਸ ।

੧. ਰਾਗ ਮਧੁਰੰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿਆ ਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥
 ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥
 ਆਲਸੁ ਛੀਜਿ ਗਇਆ ਸਭੁ ਤਨ ਤੇ ਪੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥
 ਨਾਮ ਉਦਕੁ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਆਗੇ ਸਭਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥੨॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੮੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	H ਗੁ ੜ	੦	H
ਮ ਪ ਨ ਸ ਰਾ ਜ ਨ	X	ਨ — ਪ ਪ ਗ ਸ ਹ ਨਾ	੨
ਨ ਪ — ਨ ਸ ਆ ਦ ਲ ਸ		ਨ ਗੁ ਮ ਪ ਇਆ ਸ ਸ ਤ	੦
ਨ ਸ ਗੁ ਮ ਪ੍ਰੀ ਸ ਹ		ਨ ਗੁ ਨ ਸ ਲਾ ਸ ਸ	H ਗੁ ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਗੁ ਮ ਜਿ ਸ ਕਉ ਸ	ਪ ਪ ਨ — ਬਿ ਸ ਰੈ ਸ	ਸ ਸ ਸ ਸ ਪ੍ਰ ਨ ਪ ਤਿ	ਨ — ਸ ਦਾ ਸ ਤਾ ਸ
ਨ — ਸ ਮ ਸੇ ਦ ਈ ਦ	ਗੁ ਗੁ ਸ ਨ ਹ ਸ	ਨ — — — ਤਾ ਸ ਸ ਸ	ਸ — — — ਗਾ ਸ ਸ ਸ
ਪ ਨ ਨ ਸ ਚ ਰ ਨ ਬ	ਨ ਨ ਪ — ਮ ਲ ਜਾ ਸ	ਮਗੁ — ਹ ਪ ਕਾ ਸ ਹ ਨ	ਮ ਗੁ ਸ — ਰਾ ਸ ਗਿ ਚਿ ਸ
ਨ ਨ ਸ ਸ ਅ ਮਿਆ ਸ	ਗੁ ਹ ਪ ਰੋ ਸ ਵ ਰ	ਨ — ਪ — ਪਾ ਸ ਸ ਸ	ਮ ਗੁ ਸ ਗਾ ਸ ਤੇਰਾ...

—ਬਾਬੀ ਤੂਬਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਮਧੁਰਸਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥
 ਅੰਚੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਹੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥
 ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਦੈ ਗਹਣਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥
 ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥
 ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛਤਾਣਾ ॥੪॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥
 ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	X	੨	੦	੫
ਮ ਵ ਵ	ਗੁ ਨਾ	— ੴ	ਸ ਵੀ	ਮ ਵ ਜੀ
ਮ ਵ ਵ	ਗੁ ਨਾ	— ੴ	ਸ ਵੀ	ਸ ਵੀ
ਸ ਕੇ	— ੴ	ਸ ਵੀ	ਗੁ ਨਾ	— ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਹਮ — ੫	ਮ ਆ ਨ ਮੁਹ	— ਦ ਨ ਲ	ਪ ਮੀ ਸ ਮੁ	— ਨ ਨ ਤ	ਨ ਹ ਸ ਹ	— ੫ ਨ ਜਾ	*	ਨ ਕ ਸ ਨ	ਸ ਦ ਸ ਨ	ਸ ਸ ਸ ਨ
ਪ ਹਮ — ੫	ਮ ਆ ਨ ਮੁਹ	— ਦ ਨ ਲ	ਪ ਮੀ ਸ ਮੁ	— ਨ ਨ ਤ	ਨ ਹ ਸ ਹ	— ੫ ਨ ਜਾ	*	ਨ ਕ ਸ ਨ	ਸ ਦ ਸ ਨ	ਸ ਸ ਸ ਨ

੯੯੨

— ਪ ਨ ਨ ਨ ਕ | ਸ ਵਿ ਨ ਸ ਵੈ — ਸ | * ਨ ਤ ਨ ਸੈ ਸ | ਨ — ਪ —
 — ਨ — ਸੈ | ਨ ਪ ਪ | ਮ ਕੁ ਪ ਮ | ਕੁ — ਸ
 ਸ ਜਾ ਸ ਕੈ ਜੀਅ ਸ ਸ ਪ ਰਾ ਸ ਸ ਸ ਟਾ ਸ ਸ ਜੀ...

—ਬਾਕੀ ਰੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮਧੁਰਜਨੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਖ)

ਕਹੋ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਹਪ ਮਿਧ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੨॥

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ; ਦ, ਪੰਨਾ ੫੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	॥	X	੨
ਮ ਪ ਥ ਦ	— ਸ ਸ	ਮ ਕੁ ਰ	— ਸ ਸ
ਸ ਥ	— ਸ ਸ	ਸ ਨ ਨ	— ਸ ਸ

ਅੰਤਰਾ

H	—	M	P
ਮ ਕੁ ਥ	— ਸ ਨ	ਮ ਨ ਵਾ	— ਸ ਸੀ
ਸ ਦਾ	— ਸ ਅ	ਮ ਕੁ ਲੈ	— ਸ ਪਾ
ਸ ਹੀ	— ਸ ਸ	— ਨ	— ਪ ਥ

—ਬਾਕੀ ਰੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ਕਰਦ

੪. ਰਾਗ ਮਧੁਰਜਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਈ)

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਵਛੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥
 ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥
 ਪਰ ਧਨ ਦੇਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇਝੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੈੜੇ ॥੪॥
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੯੮੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
			ਪ ਬ ਮ
ਪ ਨਾ	— — ਮ ਗਿ	ਸ — ਨ ਬੰ ਦ	ਸ — — — ਨਾ ਸ ਸ ਸ
ਨ ਪ ਗੁ	ਪ ਨੁ — ਵਹੁ	ਸ — ਗਾ — ਡ ਗਾ ਸ	— — — ਸ ਸ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮੁ ਵ	ਮੁ ਤੈ	ਮੁ ਭਾ	ਪ ਤ	ਪ ਗ	ਨ ਭੇ	— ਤੇ	ਸ ਤੇ	ਸ ਗੁ	ਸ ਰ	ਨ ਦੈ	— ਤ	ਸ ਵਾ	— ਤ
— ਤ	ਸ ਕੇ	ਸ ਟ	ਪ ਰਾ	ਸ ਤ	ਸ ਧ	ਸ ਮਿ	ਨ ਤੇ	— ਤ	ਪ ਹ	ਪ ਰਿ	ਮ ਸੇ	ਗੁ ਵਾ	ਬੰਦਨਾ...

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਮਧੁਰਜਨੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਾਇਆਲ ॥

ਮੋਹਿ ਅਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥੨॥

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੂ ਸੰਮੁਖੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੨੫)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੦	੨	O	੩	੩	੪
ਨ	ਨ	ਨ	੨	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	੪
ਅਉ	ਖ	ਧ	੫	ਨਾ	ਮ	ਦ	੫
ਖ	ਧ	ਨ	੫	ਮ	ਇਆ	ਇਆ	ਸ

ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਪ	ਗੁ	ਸ
ਮੋ	ਹਿ	ਨ	ਚੁਰ	ਚੇ	ਗਤ	ਨ	ਹੀ	ਜਾ
ਗੁ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਸ

ਗੁ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਸ
ਤੂ	੫	੫	ਅ	੫	ਪ	ਕ	ਪ੍ਰਤ	੫
ਖ	੫	੫	ਅ	੫	ਪ	ਗਰਹਿ	ਪਾ	੫

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਧ	ਰ	ਅ	ਨੁ	ਗੁਹ	੫	ਸੁਆ	ਮੀ	ਮੇ
ਖ	ਧ	ਨ	ਕਾ	ਟ	ਲੇ	ਹੁ	੫	ਰੇ

ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਮ	ਗੁ
ਦੂ	ਤੀ	ਗੁ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਵਾ	ਗ	ਦੂ
ਖ	ਹ	ਨ	ਅ	ਛਾ	ਨਿ	੫	ਗ	ਦੂ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਮਧੁਰਜਨੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੱਤ ਲਗ)

ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗੋਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਇਨੁ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੇ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੨॥
 ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥
 ਤੇਜੁ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੩॥
 ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨ ਭ੍ਰਮੇ ਰਉ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥
 ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੫॥

(ਪਨਾਸਰੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੨)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੨	੦	੩	੩	੪
ਨ ਰਾ	— s	ਨ ਮ	ਸੰ ਮ	ਨ ਰ	ਪ ਰਾ	— s	ਮ ਰ
ਮ ਰਾ	ਗ ਾ	ਸ ਮ	ਗ ਮ	ਪ ਰ	ਗ ਭਾ	ਮ ਤ	ਸ ਈ
ਨ ਰਾ	ਪ ਤ	ਪ ਮ	ਨ ਨਾ	— s	ਸ ਮ	ਸ ਮ	ਗ ਨ
ਨ ਬੁ	ਸ ਤ	ਸ ਤ	ਗ ਚੇ	ਮ ਅ	ਪ ਕਾ	— s	ਸ ਈ

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਬ	ਮ ਨਿ	ਪ ਤਾ	— s	ਨ ਸੁ	ਨ ਤ	ਸੰ ਦੇ	ਸੰ ਹ	ਨ ਤ੍ਰੈ	ਸੰ ਹ	— s
ਪ ਸੰ	— s	ਨ ਪ	ਨ ਤ	ਸੰ ਸੁ	ਗੁ ਖ	ਸੰ ਦਾ	— s	ਨ ਤ	ਸੰ ਈ	— s
ਗੁ ਦਿ	ਮ ਨ	ਗੁ ਮੈ	— s	ਸੰ ਕ	ਸੰ ਛ	ਨ ਨ'	— s	ਨ ਚਿ	ਸੰ ਤੇ	— s

ਨ ਸ | ਨ ਪ | ਪ ਵ | ਪ ਅ | ਗ ਮ | ਗ ਸ | — —
 ਕਾ ਸ | ਲ ਅ | ਵ ਧ | ਧ ਆ | ਸ ਈ | ਸ ਸ | — —
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਭਾਉ । (ਸ੍ਰੂ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਮਹੁਰਜਨੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਾਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਥ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੇ ॥

ਬਚਨੀ ਤੌਰ ਮੌਰ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੇ ॥੧॥

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥ ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਥੇਤ ॥ ਰਹਾਊ ॥

ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮੁਰੇ ਲੇਖੇ ॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥

(ਪਨਾਸਰੀ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੯੪)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
	ਸ		
	ਨ ਸ ਗ ਮ ਹਉ ਸ ਬ ਲ	ਪ ਪ ਮ ਬ ਲ ਸ	ਪ ਪ — ਜਾ ਉ ਸ ਸ
— — —	ਪ ਨ ਨ ਸ ਰ ਮਈ ਆ ਸ	ਨ — ਨ ਕਾ ਸ ਰ	ਪ — — ਨੇ ਸ ਸ ਸ
s s s			
H S S	ਸ ਗ ਸ ਕਾ ਸ ਰ	ਮ ਗ — ਕ ਵ ਸ	ਸ — — ਨ ਨ ਸ ਸ ਅ

ਸ — ਸ
ਬ ਸ ਲ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ ਮ ਗ ਮ ਹ ਸ ਰ	ਪ ਨ — ਈ ਦੀ ਸ	ਸ — — — ਨ ਸ ਸ
— — —	ਨ — ਸ ਇਆ ਸ	ਗੁ ਮ ਗੁ ਤੁ ਮ ਸ	ਸ — — — ਸ ਰ ਸ
s s s			
— — —	ਨ ਸ ਨ ਨ ਅ ਬ ਪ ਤਿ	ਪ — — ਆ ਸ ਸ	ਮ ਗ ਮ ਪ ਰ ਸ ਸ ਕਿਆ
H S S	ਕੀ ਸ ਜੈ	ਹਉ...	ਨੋਟ—ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਭੀ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

(ਮਹੁਰਜਨੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਅੰਡੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ — ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਦੀ — ਸ | ਜਾਤੀ — ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਅੰਦੋਲਿਤ |

M
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਗੁ ਮ, ਧ ਸੰ।
ਸੰ ਮ ਮ ਮ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧ ਮ, ਗੁ ਗੁ ਮ, ਰ ਸ।
ਸ ਸ ਮ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਧ ਧ ਸਰ ਗੁ ਗੁ ਮ ਰ ਸ।

ਅੰਡੋਗੀ ਜੋ ਅੰਡੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਦੱਖਣ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਇਤਨਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ, ਗੋਯਾ ਦੱਖਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਕਾਨੜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ-ਨਿਖਾਈ ਵਰਜਿਤ, ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁਣ੍ਹ ਹਨ।

ਦੱਖਣੀ ਅੰਡੋਗੀ ਤੇ ਅੰਡੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਦੇਵੇਂ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅੰਡੋਗੀ ਵਿਚ ਖੜਜ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਸੰਵਾਦੀ ਤੇ ਅੰਡੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਵਾਦੀ ਤੇ ਖੜਜ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਨਾਟਕੀ ਅੰਡੋਗੀ ਵਿਚ 'ਮਗੁਰਸ' ਅਤੇ ਅੰਡੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਵਿਚ 'ਗੁਮਰਸ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਅੰਡੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਵਿਚ ਜੇ 'ਗੁਮਰਸ' ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅੰਡੋਗੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਅੱਜ-ਕਲ

M
ਅੰਡੋਗੀ ਵਿਚ 'ਗੁਮਰਸ' ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਇਤਨਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਲਾਪ ਤੇ ਤਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਭਾਵ ਤੋਂ ਕਾਨੜਾ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਹਿਤਕਚਾਹਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

S
ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਸ ਰ ਧ ਸ" ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ 'ਸਰਧੁ' ਸੁਰ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਖੜਜ ਤੇ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਕਣ ਨਾਲ ਦੁਰਗਾ ਰਾਗ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ "ਸਰਧੁ, ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਸ ਰ ਗੁ ਗੁ ਮ—ਰਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਅਵੱਸ਼ ਜੋੜਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ "ਸਰ ਧ ਸਰਗੁ, ਗੁਰਸ, ਰ ਧ ਰ ਗੁ" ਇੰਜ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ-ਰਹਿਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਐਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਿਵਰੰਜਨੀ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਟਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ੴ

"ਧ ਮ ਗੁ ਰ ਗੁ ਮ, ਗੁ ਰਸ" ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ-ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਗੇਸ਼੍ਵੀ ਦੀ ਛਾਇਆ ਆਏਗੀ। ਸੋ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰੀ ਵਾਂਗ ਅੰਦੋਲਿਤ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੂਰਣ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਖੇਲ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਗੰਧਾਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਾਨੜਾ ਅੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਭਲਤਾ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਮੁਕਤ ਭਾਵ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਦੇ ਮੁਕਤ ਭਾਵ ਤੋਂ ਬਾਗੇਸ਼੍ਵੀ ਦੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਗੰਧਾਰ ਬਦਰੰਗ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦੱਖਣ ਪੱਧਰੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈਂਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਆਪਣੀ ਸਰਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਯ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਛਗਤੀ ਰਸ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਸ ਮ ਮ ਸ ਸ ਮ ਸ ਸ

੧. ਸ, ਰਸ, ਧ ਸਰ ਗੁ ਗੁੜ ਰਸ—ਰ ਧ, ਸਰ ਗੁੜ ਮਰਸ—ਧਮ, ਮਧ ਧਸ—।

ਰ ਰ ਸ ਸ ਮ ਮ ਸ ਸ ਰ ਰ

੨. ਸਰ ਗੁੜ ਸਰਡਸ ਧ, ਧਸ—ਸਰ ਗੁੜ ਗੁੜਮ, ਰਸ—ਧਮ, ਮਧ ਧਸਰ ਗੁੜ ਗੁਮਰਸ—।

ਮ ਮ ਮ ਮ ਰ ਸ ਮ

੩. ਸਰ ਗੁੜਮ, ਸਰਮ, ਮਧਮ, ਗੁਮਧਮ, ਮਧਮ, ਗੁੜ ਗੁਰ ਗੁਮਰਸਧ, ਸਰਗੁਮ, ਰਸ—ਧਸਰ, ਗੁਮ,
ਮਧ, ਗੁਮਗੁ, ਸਰਮਧ ਮ—ਗੁਮਧ, ਗੁੜਮ, ਰ ਮਗੁ, ਮਰਸ—ਰਧਸਰ ਗੁਮਰਸ—।

ਨ ਨ ਸ ਸ ਸ ਮ ਮ ਮ ਮ ਸ

੪. ਸਰਮ, ਗੁਮਧ, ਗੁਮਰ, ਮ—ਧਸ—ਮਧਸ—, ਧਮ, ਗੁਮਧਮ, ਗੁਧ, ਮਧਮ, ਗੁੜ ਗੁੜ ਮਰ ਰਧਸਰ
ਮ ਮ ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ ਰ
ਗੁੜ ਗੁ ਰਸ—ਮ, ਮਧ (ਮ) ਗੁਮਧਸ—ਮ ਧਸ, ਧਮ, ਮਧ—ਗੁੜ ਗੁਮ, ਰਸ—ਰਧਸਰ ਗੁ
ਰ
ਗੁਮਰਸ—।

ਮ ਸ ਸ ਸ ਮ ਸ ਮ ਸ ਸ ਸ

੫. ਗੁਮਧ, ਧਸ, ਧਮ, ਮਧ, ਧਸਰੰ ਗੁੜ ਮਰਸੰ—(ਸ) ਧਮ, ਧਮ ਧਸ, ਰਧਸ—ਧਮਧਸ, ਗੁਮ, ਮਧ,
ਸ ਸ ਰ ਰ ਸ ਸ ਮ ਮ ਨ
ਧਸ, ਸਰੰ ਗੁੜ ਗੁਮਰੰ, ਰਧਸ—ਮ ਧਸ, ਰਸ, ਰ ਗੁੜ ਗੁਮਰੰਸਧਮ, ਸਗੁਮਧਸ, ਧਮ, ਗੁਰਮਧਸ—
ਮ ਮ ਸ ਮ ਮ ਸ ਸ ਸ ਮ ਮ ਰ ਸ ਮ ਮ ਸ
ਗੁਮਰੰਸੰ, ਰਸੰਧਮ, ਗੁੜ ਗੁਮ—ਰਸ ਧ ਧਸਰ ਗੁੜ ਗੁਰ, ਗੁਮਰ, ਧਸਰ ਗੁੜ ਗੁ ਰਸ—।

ਤਾਨੀ

੧. ਸਰ ਗੁਮ ਰਸ, ਧਸ ਰਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਗੁਮ ਧਧ ਮਗੁ ਰਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਮਗੁ ਮਧ ਸੰਸੰ ਧਸ ਰੰਸੰ
ਧਸ ਧਸੰ ਧਮ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਮਮ ਗੁਮ ਰਸ, ਧਧ ਮਧ ਮਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਸੰਸੰ ਧਸੰ ਧਧ ਮਧ ਮਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਗੁੰਗੁ ਰੰਸੰ ਧਨੰ ਰੰਨੰ ਸੰਧ,
ਮਧ ਸੰਸੰ ਧਮ, ਗੁਮ ਧਧ ਮਗੁ ਮਮ ਰਸ ।
੩. ਸਰ ਗੁਰ ਗੁਮ, ਗੁਮ ਧ,ਮ ਧਸੰ, ਧਸੰ ਰ,ਸ ਰਗੁ, ਰਗੁ ਮ,ਸ ਰਗੁ, ਧਸੰ ਰ,ਮ ਧਸੰ, ਗੁਮ ਧ,ਰ
ਗੁਮ, ਰਸ । ਗੁਮ ਧ,ਮ ਗੁ,ਮ ਧਸੰ ਧਮ, ਧਸੰ ਰ,ਗੁ ਰੰਸੰ, ਧਮ ਗੁਮ ਧਸੰ ਧਮ ਰਸ ।
੪. ਮਗੁ ਰਸ ਧਸ ਰਗੁ ਮਮ ਰਸ, ਧਮ ਗੁਮ ਧਸੰ ਰੰਸੰ ਧਮ ਗੁਮ ਰਸ, ਗੁੰਤ ਸੰਧ ਮਧ ਸੰਚੰ ਗੁੰਚੰ ਸੰਚੰ
ਗੁੰਮ ਰੰਸੰ, ਧਸੰ ਗੁੰਚੰ ਸੰਸੰ ਧਮ, ਗੁਮ ਧਸੰ ਧਮ ਗੁਮ, ਧਮ ਗੁਮ ਰਸ ਧਸ ।
੫. ਸਰ ਰ,ਰ ਮਮ ਮਧ ਧ,ਪ ਸੰਸੰ ਸੰਚੰ ਰ,ਰ ਮ,ਸੰ ਸੰਚੰ ਰ,ਧ ਸੰਸੰ, ਮਧ ਧ,ਗੁ ਮਮ ਰਸ । ਮਮ ਰ,ਮ
ਮਰ ਮਮ, ਧਧ ਮ,ਧ ਧਧ, ਸੰਸੰ ਧ,ਸੰ ਸੰਧ ਸੰਸੰ, ਰੰਨੰ ਸ,ਰ ਵੰਸੰ ਰੰਨੰ, ਧਸੰ ਧਮ ਗੁਮ ਰਸ ।
੬. ਮਮ ਰਸ, ਧਧ ਮਮ ਸੰਸੰ ਧਧ, ਰੰਨੰ ਸੰਸੰ, ਮ,ਸੰ ਰੰਨੰ, ਸੰਸੰ ਧਧ ਗੁਗੁ ਮਮ ਰਰ ਸਸ ਧਧ ਸੰਸੰ ਰਰ
ਗੁਗੁ ਮਮ ਧਧ ਸੰਸੰ ਰੰਨੰ ਗੁੰਗੁ ਮੰਮ ਸੰਚੰ ਸੰਸੰ, ਧਸੰ ਧਧ, ਮਧ ਮਮ, ਗੁਮ ਰਰ, ਸਰ ਸਸ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥
ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥
ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਦਨਾ ਗ੍ਰੂਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ ॥ ੨ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥ ੪ ॥
(ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪੁ. ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

੩੩੫

ਅਸਥਾਈ

੦ ੩
 ਰ ਧ ਸ ਰ ਸਰ ਗੁ ਹ ਰ ਸ ਰ —
 ਸ ਜ ਨਾ ਸੰ ਤਡ ਆ ਦ ਹ ਮੇ ਰ —
 — — —
 s s s

ਅੰਤਰਾ

ਹ — ਹ ਧ ਦ ਸ ਗੁ ਨ ਸਾ ਸ ਦਿ ਸ ਸ ਸ
 ਆ s ਨ ਦਾ s ਗੁ ਨ ਗਾ s ਦਿ s ਹ s ਸ
 — ਸ ਰ ਰ ਗੁ ਮ ਰ ਸ ਧ ਸ ਧ ਮ ਗੁ ਮ ਰ ਸ
 s ਕ ਸ ਮ ਲਾ s ਮਿ ਟ ਜਾ s ਦ ਪ ਰੇ s ਰੇ s
 — — —
 s s s ਸਾਜਨਾ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੨. ਰਾਗ ਅੜੋਗੀ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਨਾਰਦ ਸੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ, ਗੁਮਨਾ ਰਿਖ ਸੇ ਸਭ ਹੂ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ, ਸਭ ਹਾਤਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਬ ਨ ਆਇਓ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ, ਜਿਥ ਸਨਾਥ ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਰੋ ਤਿਰ ਕੋ ਮਨ ਮੈ, ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੇਜ ਸਭੈ ਜਗੁ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫॥
 (ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

੦ ੩
 — ਰ ਮ ਰ ਸ ਰ ਧ ਸ ਰ ਗੁ ਹ ਰ ਸ ਰ —
 s ਧ ਆ ਨ ਧ ਰ ਦ ਤਿ ਹ ਕ ਵੇ s s ਹ ਨ
 — ਮ ਧ ਸੰਪ ਸ ਧ ਸ ਧ ਗੁ ਹ ਰ ਗ ਹ ਰ ਸ
 s ਜਿ ਹ ਕ ਆ ਮ ਤੇ s ਜ ਸ ਕੈ s ਜ ਗ ਹ ਵਾ s ਇਓ s

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	—	ਸ	ਧ	ਸ	ਗ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਗ	ਸ	—
ਨਾ	ਰ	ਦ	ਸ	ੴ	ਚ	ਵ	ਗ	ਾ	ੴ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਗ	ਦ	ਦ	ੴ
ਸੰ	ਰਮੰ	ਰਂ	ਸੰ	ਪ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸੰ	—

ਸੰ ਰਮੰ ਰਂ ਸੰ
ਗੁ ਨਾਂ ਰਿ ਖ

— ਬਾਬੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਊ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਉਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਹਾਹਾਊ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥

ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵਉ ॥ ੧ ॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੈਧਾ ॥ ੨ ॥

ਤਿਸਨਾ ਨ ਬੂਜੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਉ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	—	ਗ	ਕੀ	ਰ	ਸ	ਤ	੩	ਸ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ	—	X	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ੴ			
—	ਕੀ	ਰ	ਸ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਧ	ਧ	ਸ	ਕੀ	ਤ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ੴ	
੫	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਖਾ	੫	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਗ	—	ਗ	ਦ	ਨ	ਸੰ	੩	ਸ	ਨ	ੴ
੫	—	ਹ	—	ਹ	ਉ	੫	ਚ	ਚ	੫	ਧ	ਧ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	—	

ਅੰਤਰਾ

ਅ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਧਸ	ਰਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਪਾਂ	ੳੳ	ਵਉ	ੳ
ਅਨਿ	ਕ	ਭਾ	ਭ	੫	੭	ਕ	ਰ	ਦੁਆ	੫	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ੳ

— ਸ ਹ ਸ ਸ | ਗੁ ਮ ਰ ਸ | ਧ ਸ ਹ | ਗੁ ਮ ਰ ਸ |
 — ਹ ਦ ਕਿ ਪਾ ਸ ਲ ਭ | ਹ ਚ ਹ | ਹ ਚ ਹ | ਹ ਪਿਆ ਵਉ ਸ

— ਸ ਕੀਰਤ... — ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਨਾਕੂਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੇ ਪਰਨਾ ॥
 ਮਾਨੁ ਮਰਤੁ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਰਿ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਰਨਾ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥
 ਅਭੈ ਦਾਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥ ੩ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨	੩
— ਗੁ ਮ ਰ ਸ	ਰ ਧ ਸ ਰ	ਗੁ ਮ ਰ ਸ	ਰ ਰ ਸ —
— ਨਾ ਕ ਰ ਰ	ਜੀ ਸ ਉ ਤੁ	ਹ ਸ ਰੰ ਸ	ਪ ਰ ਨ ਸ —

੪	੫	੬	੭
— ਧ ਧ ਧ	ਸ — ਸ ਸ	ਗੁ ਮ ਰ ਸ	ਰ — ਸ ਸ
— ਮ ਨ ਮ	ਹ ਸ ਤੁ	ਮੁ ਸ ਰੰ ਸ	ਉ ਸ ਪ ਰ

੮	੯	੧੦	੧੧
— ਹ ਹ ਹ	ਸੰ ਧ ਧ	ਗੁ ਮ ਰ ਸ	ਰ ਰ ਸ —
— ਵ ਮ ਗੀ	ਓ ਸ ਟੁ	ਮੁ ਸ ਰੀ ਸ	ਸ ਰ ਨ ਸ —

ਅੰਤਰਾ

੧	੨	੩	੪
ਹ ਮ ਗੀ	ਸੰ ਆ	ਪ ਸ ਭ	ਸੰ ਸ ਰਾ
—	—	—	—

੫	੬	੭	੮
— ਵ ਮ ਰਾ	ਨ ਸ ਮ ਚਿ	ਦੈ ਸ ਲੈ	ਗੁ ਮ ਰ ਨ
—	—	—	—

— ਨਾਕੂਰ... — ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩੩੬

ੴ. ਰਾਤਾ ਅਛੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਧਾਲਯ)

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੇ ॥
 ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੇ ਸੰਗੇ ਬੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੇ ਕਹ ਫੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਹੀ ਕਛੂ ਤੇਰੇ ॥
 ਆਖੈ ਦਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਾਰੇਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੦	੦	੦	੦
H ਗ੍ਰ ਮੀ	— s	ਰ ਤ	ਸ ਸੁ	ਰ ਆ	ਧ ਤ	ਸ ਮੀ
H ਗ੍ਰ ਮੀ	— s	ਰ ਤ	ਸ ਸੁ	ਰ ਆ	ਧ ਤ	ਸ ਮੀ
ਸ ਧ ਨੇ	— s	ਸ ਰੋ	— s	ਰ ਤ	— s	ਗ੍ਰ ਸੁ

ਅੰਤਰਾ

H ਪੇ	— s	ਧ ਖ	ਧ ਤ	ਸ ਸੁ	ਸ ਨ	ਸ ਤ	— s	— s	ਸ ਸੁ
ਪ ਭ ਨ	ਸੰ ਨ	ਮੁ ਕੈ	ਮੁ ਕੈ	ਰ ਤ	— s	ਸ ਗ੍ਰ	— s	— s	— s,
ਪ ਸ. ਥ	— s	ਧ ਖ	— s	ਮ ਕਾ	ਮ ਕਾ	ਰ ਜ	— s	ਸ ਸੁ	ਸ ਸੁ
ਪ ਕੋ	ਸ ਕੋ	ਰ ਕ	ਮ ਕਾ	ਗ੍ਰ ਕਾ	ਗ੍ਰ ਕਾ	ਰ ਕੋ	ਸ ਸੁ	ਰ ਸਾ	ਰਮ ਜਨ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩੩੯

ੴ. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੁ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੨॥

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੩॥

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਲਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

x	o	ੳ	੦	ੳ	ੳ	ੳ
ਮ ਖ ਮ ਖ	ਮ ਸੀ ਸੀ	ਰ ਮਾ	— s	ਸ ਗ	ਪ ਗੋ	ਸ ਬਿ
ਹ ਲ ਲ	ਹ ਸੰ	ਹ ਤ	ਹ ਨ	ਹ ਕੀ	ਹ ਸੰ	ਹ ਗ
ਮ ਹ ਰ ਿ	ਹ ਨ	ਸ ਮਿ	ਸ ਜ	ਸ ਪ	ਪ ਪਰ	ਹ ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਹ ਪੂ	ਹ ਜਾ	— s	ਸ ਚਰ	ਸ ਨਾ	— s	ਪ ਠਾ	ਸ ਕ	ਰ ਰ	ਸ ਸਰ	ਸ ਨਾ	— s
ਮ ਰ ਸੈ	ਮ ਈ	ਰ ਕੁ	ਸ ਸ	ਸ ਲ	ਧ ਜੁ	ਹ ਪ੍ਰਭ	ਹ ਜੀ	ਹ ਊ	ਰ ਕਰ	ਸ ਨਾ	— s

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਜ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥
 ਮੇਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟ ਬੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ੧ ॥
 ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਓ ॥੪॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੦	੨	੦	੦	੩	੩	੪
ਮ	ਮ	ਧ	ਸ	ਧ	ਗ	ਗ	ਮ	ਸ
ਚ	ਰ	ਨ	ਸ	ਨ	ਗ	ਪਾ	ਲ	ਰੀ
ਮ	ਮ	ਹ	ਰ	—	ਸ	ਧ	ਰ	—
ਮ	ਹ	ਹ	ਮਾ	ਸ	ਧ	ਹ	ਭ	ਸ
ਮ	ਧ	ਸ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਸ
ਗ	ਧ	ਖ	ਲੀ	ਸ	ਕਾ	੯	ਤ	ਰੀ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਲ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮ	ਧ	ਸ	ਸ
ਬੂ	੯	੯	ਛ	ਤ	੯	ਸੰ	ਸਾ	ਰ
ਰੰ	ਮ	ਰੰ	ਸ	ਸ	ਧ	ਗੁ	ਮ	ਰ
ਊ	ਧ	ਰੰ	ਹ	ਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰਤ	ਨਾ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ੴ. ਰਾਗ ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਤਰੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥
 ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੁੜੈ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਧ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥
 ਪਤਿਰ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਪਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੦		੩	
H		ਰ	—	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ
ਕੌ	ਅ	ਪ੍ਰ	ਾ	ਨ	ਮਾ	ਨ	ਦਾ
ਜੀ		੫			੯		੮
M							
ਗੁ	ਹ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮ	ਰ	ਸ
ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਸ	ਰ	ਤੇ	ਹਾ	੯
							ਨ

ਅੰਤਰਾ

H	H	ਧ	—	ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਗੋ	ਬਿੰਦ	ਤਿਆ	੯	ਗ	ਆ	ਨ	ਲਾ	੯	ਗਹਿ
ਸੰ									
ਧ	ਸੰ	ਗੁਂ	ਰੰ	ਸੰ	ਗੁ	ਪ	ਪਾ	੯	ਗਹਿ
ਅੰ	ਮ੍ਰੀ	ਤੇ੯	ਛਾ	ਰ					
M									
ਗੁਣ	ਮੁਖ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧਾ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਤ
ਹ	ਖੇ	ਰ	ਸ	ਸਿਉ	ਆ	ਸ	ਕ	੯	
M									
ਗੁ	ਮੁ	ਧ	—	ਧ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮ੍ਰੀ	ਖੇ	ਕਾ	੯	ਹੇ	ਸੁ	ਖ	ਮਾ	੯	ਨ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਅਭੋਗੀ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ

ਵਾਦੀ—ਸੰ (ਤਾਰ ਸ:) | ਠਾਟ —ਆਸਾਵਰੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰਾਤ ਦਾ ਸਾਰੋਗ

ਅਰੋਹ—ਸ ਰ ਮ ਪ, ਧੁ ਨ ਸ।

ਨ
ਅਰੋਹ—ਸ, ਧੁ ਨ ਪ, ਮ ਪ, ਗੁ ਮ, ਰਸ।

ਨ
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸੰ ਧੁ ਨ ਸ, ਰ ਨਸੰ ਧੁ ਨ ਪ, ਮ ਪ, ਗੁ ਮ-ਰ ਸ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੱਧਯ
ਕਾਲੀਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਚਨ ਨੇ “ਰਾਗ ਰੰਗਣੀ” ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ
ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਦੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ ਕੇ ਭਾਵਕੱਟ ਨੇ “ਮੇਘ ਰਾਗੋਣ ਸੰਘੁਕਰਤ” ਕਹਿ ਕੇ
ਇਸ ਦਾ ਚਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੰਜ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਵਨਿਕ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਜੇ
ਤਕ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰਕ ਕੌਣ ਸੀ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ : ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ ਜਾਂ
ਵੱਖ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਖਤਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ
ਪਹਿਰ (ਮੱਧਯ ਰਾਤ) ਹੈ। ਅੜਾਨਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਰਬਾਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਦਰਬਾਰੀ ਦਾ
ਸਮਪ੍ਰਕਿਰਿਤਕ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਇਚ ਸਮਾਨਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਵਾਦ-
ਸੰਵਾਦ ਤੇ ਸੁਰਤੀ-ਕੋਦ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਦਰਬਾਰੀ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅੜਾਨਾ
ਉਤ੍ਰੀਗ ਵਾਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਰਬਾਰੀ ਦਾ “ਗੰਧਾਰ-ਪੈਵਤ” ਅਗੀ ਕੋਮਲ ਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਹਨ,
ਪਰ ਅੜਾਨਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ “ਗੰਧਾਰ ਪੈਵਤ ਕੇ ਨਿਖਾਦ” ਗਾਊਣ
ਸਮੇਂ ਕੋਮਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਉੱਚੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਸੁਰਤੀ-ਕੋਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ
ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਡਾਰਤੀਯ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਹੋ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤਕ ਬਾਣੀਕੀਆਂ
ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕੇਵਲ ਉਸਤਾਦ (ਗੁਰੂ) ਹੈ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ
ਸੂਖਮ ਸੁਰਤੀ-ਕੋਦਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਰਕੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆ ਕਿਹਾ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਰਬਾਰੀ ਗੰਡੀਰ ਤੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ ਚੰਚਲ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਨੂਪ “ਸ, ਧੁ ਨਸ, ਰਨਸ-ਧੁਨਪ, ਮਪ, ਗੁਮ, ਰਸ-ਸਰਮਪ ਧੁ,
ਮ ਨ ਨ ਮ ਮ ਮ ਨ
ਰਸ—ਗੁਮਰਸ, ਨਸ ਧੁਨਸ ਪਨਮਪਸ—ਧੁਨਪ, ਗੁਮ, ਰਸ—ਰਮਪਨਸਰ ਗੁਮਰਸ, ਰਨਸ ਧੁਨਸ” ਇਸ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਅਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਲਗ-ਭਗ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਮਲ, ਪੈਂਡਤ-ਗੰਧਾਰ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਕੇ ਬਕੌਰ ਭਟਕੇ ਨਾਲ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਅੜਾਨਾ ਗਾਊਣ ਵਿਚ ਅਸਾਨੀ ਰਹੇਗੀ। ਅੜਾਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੱਕਪ੍ਰਿਆ ਰਾਗ ਹੈ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉੱਗੇ ਗਾਇਕ ਆਪਨਾ ਗਾਇਨ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਕੇਚ-ਲੜ ਵਿਚ ਗਾਊਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਦ ਵਿਚ ਗਾਊਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਨਾ ਜਮਾ ਸਕੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚਾ ਪਤਲਾ ਤੇ ਸੁਰੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਨ ਸ ਪ ਮ ਨ ਨ ਸ ਪ ਮ ਸ
 1. ਸ, ਰਤਸ, ਮਪ, ਗੁਝਮਰਸ—ਮਪ ਧੁਡਨੁਪ, ਮਪ ਸੰ—ਧੁਡ ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝਮ ਰਤਸ—।
- ਨ ਨ ਮ ਸ ਨ
 2. ਸਰਮਪ ਧੁਡਨੁਪ, ਮਪਸ—ਧੁਡਨੁਪ, ਮਪਸ—ਰਨਸ, ਸਾਂਧੁਡਨੁਪ, ਮਪ, ਗੁਮ, ਰਤਸ—ਮਪ ਧੁਡ
 ਨ ਨ ਮ ਸ
 ਨਸ, ਨਸਂਰਨਸ ਧੁਡਨੁਪ, ਮਪਸ, ਮਪਨਸ ਧੁਡਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝਮ, ਪ ਗੁਮਰਸ।
- ਨ ਨ ਪ ਨ ਨ ਪ ਸ ਨ ਨ ਨ
 3. ਸਰਮਪ ਧੁਡ ਧੁਨੁਡਪ, ਮਪ ਸੰ—ਧੁਡਨੁਪ, ਮਪਰਸ—ਰਨਸ—ਧੁਡਨਸ—ਸਾਂਧੁਡਨੁਪ, ਮਪਸ—ਧੁਨਸ,
 ਪ ਮ ਸ ਪ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝਮ ਰਤਸ—ਮਪ ਸੰ—ਧੁਨਸ—ਨਸਂ (ਸ) ਧੁਡਨਮਪਸ—ਮਪ ਧੁਨਸ, ਰਨਸ ਧੁਡ
 ਪ ਮ ਮ
 ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝ ਗੁਮਰਸ—।
- ਨ ਮ ਨ ਪ ਮ ਮ
 4. ਮਪਨਸਰਨਸ ਧੁਨਸ—ਧੁਨਸਰਨਸ—ਗੁਝਮਰਸ, ਨਸਰਨਸ ਧੁਡ ਨੁਪ, ਮਪਨੁਪ ਗੁਝ ਗੁਝਮ,
 ਸ ਪ ਨ ਮ ਨ ਸ ਪ ਮ ਮ
 ਰਸ—ਮਪਸ—ਧੁਨਮਪਸ—ਸ ਗੁਝਮੰਡ ਰਨਸ ਧੁਡਨਸ—ਧੁਨਮਪਸ—ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝ ਗੁਮਰਤਸ
 ਨ ਮ ਮ
 —ਪਨੁਸਰੰ (ਸ)—ਪਨੁਸਰੰਮੰਡ ਰਸ, ਪਨੁਸਰੰਡ ਰਸ, ਪਨੁਸਰੰਨਸ ਧੁਡ ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝ ਮੰਡਰਸ
 ਸ—।
- ਪ ਨ ਮ ਨ ਪ
 5. ਸ—ਧੁਨਸ, ਨੁਪ ਮਪਸ—ਸ ਗੁਝ ਮਰਸ, ਸਾਂਧੁਨਸ ਧੁਡ ਨੁਪ, ਮਪਸ—ਪਨੁਮਪਰਸ—ਸੰਧੁਨਸ
 ਪ ਮ ਮ ਮ ਮ
 —ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝਮ, ਪ ਗੁਮਰਸ—ਸਰਮਪਨਸ ਗੁਝਮੰਡਰਸ—ਪਨੁਮਪਸ ਗੁਝਮਰਸ, ਮਪ
 ਨ ਨ ਨ ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ
 ਧੁਡਨਸ, ਨਸ—ਰਨਸਧੁਨਮਪਸ—ਧੁਡਨਸ, ਧੁਨਮਪ ਗੁਝ ਗੁਮ, ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝ ਗੁਮ ਰਤਸ—।

ਤਾਨਾ

੧. ਮਪ ਨਸੰ ਗੁਮਂ ਰਸੰ ਪਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਨਸੰ ਗੁਮਂ ਰਸੰ ਰਸੰ ਨਸੰ ਧੁਨ ਸੱਸੰ ਧੁਨੁ ਮਪ ਹਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੩. ਮਪ ਨੁਪ ਨਸੰ ਰਸੰ ਗੁਮਂ ਰਸੰ ਸੱਰੰ ਨਸੰ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਰਮ ਪਨੁ ਮਪ ਰਸੰ ।
੪. ਮਪ ਧੁਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਸੱਪੁ ਧੁਪ, ਮਪ ਸੱਨੇ ਰਸੰ ਨਸੰ ਧੁਨੁ ਪਦ, ਮਪ ਨਸੰ ਗੁਮਂ ਰਸੰ ਨਸੰ ਰਸੰ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੫. ਸੱਸੰ ਧੁਪੁ ਧੁਪ, ਰਸੰ ਸੱਨੇ ਸੱਸੰ ਧੁਪੁ ਧੁਪ, ਗੁਮਂ ਰਸੰ, ਰਸੰ ਰਸੰ ਸੱਨੇ ਸੱਸੰ ਧੁਪੁ ਧੁਨੁ ਪਮ ਪਪ ਮਗੁ ਮਮ ਰਸ ਨਾ, ਰਮ ਪਨੁ ਸੱਰੰ ਮਮੰ ਰਸੰ ਨਸੰ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੬. ਸੱਰੰ ਨਸੰ ਧੁਨੁ ਮਪ ਸੱਰੰ ਨਸੰ ਧੁਨੁ ਮਪ ਨਸੰ ਰਸੰ ਰਸੰ ਗੁਮਂ ਰਸੰ ਨਸੰ ਧੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਸਰ ਰ,ਰ ਮਮ ਮਪ ਪ,ਪ ਧੁਨੁ ਧੁਸੰ ਸੱਡ, ਰਸੰ ਧੁਪੁ ਧੁਪ ਮਪ ਸੱਡ, ਰਸੰ ਧੁਪੁ ਧੁਪ ਮਪ ਸੱਡ, ਰਸੰ ਧੁਪੁ ਧੁਪ ਮਪ ਸੱਡ ।

੧. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥
 ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥
 ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯)

ਆਸਥਾਈ

	X	2	O	P ਨੂੰ ਅੰ
H S	H S	H S	H S	H S
H S	S H ¹	S G	S G	S, S

H	H	P	—	S	M	N	P	H	G	H	H	R	—	S	—
D	A	L	S	E	T	N	K	S	S	S	S	P	S	K	S
S	D	S	R	H	P	—	S	N	R	S	R	S	—	S	—

ਅੰਤਰਾ

H	P	P	N	S	S	S	—	N	—	S	S	S	S	R	S	—
P	S	S	J	S	S	S	—	T	S	K	S	R	S	R	N	S
S	N	S	M	R	R	S	—	N	S	R	S	S	P	N	R	P

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਗੋਬਿਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਜਗਦ ਗੁਰੋਂ ॥
 ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥
 ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੇਗ ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੇ ॥
 ਸਰੀਰ ਸੂਸਤ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਮੰਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥੫੦॥

(ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੮)

ਅਸਥਾਈ

○		੩		X		੨	
		N	P	N	H	N	S
		S	B	S	K	S	S
P	—	—	N	P	H	P	M
S	S	S,	S	S	S	S	S
—	S	—	S	P	H	N	—
S	Y	S	S	S	S	S	S

— ਮ ਮ ਮ | ਪ — ਮ ਪ | ਰ ਰ ਰ — ਰ | ਸ — ਸ ਸ
 ਸ ਕ ਕ ਣ | ਮੈ ਸ ਸ ਭ | ਦ ਖ ਹ | ਰੋ ਸ ਸ
 ਨ ਪ —
 ਸ ਸ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ — ਪ	ਨ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਸ	ਸ ਬ ਗੋ	ਸ ਬਿ	ਸ — ਸ —
ਚੇ ਸ ਸ	ਪ੍ਰ ਸ ਲ	ਨ ਸ ਨ	ਨ ਸ ਬ	ਨ ਸ	ਦਹ ਸ
— ਪ ਨ ਸ	ਰ ਸ ਨ	ਰ ਸ ਨ	ਰ ਗੁ ਗੁ ਗੁ	ਰ ਸ	ਸ —
ਸ ਵਿ ਪਾ ਨਿ	ਧ ਸ ਨ	ਜ ਸ	ਦ ਜ	ਚੇ ਸ	ਦ ਸ
— ਸ — ਸ	ਪ ਸ ਸ	ਮ ਸ ਰ	ਮ ਗੁ ਗੁ ਗੁ	ਰ ਰ	ਸ —
ਸ ਚੇ ਸ ਸ	ਨ ਸ ਸ	ਪ ਚ ਤ	ਮ ਚ ਤ	ਹ ਰ	ਲਹ ਸ

— ਸ ਕਰੂਣਾ... — ਥਾਕੀ ਰੂਕੀ ਭੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੩. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ—ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੇ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ, ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥

ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੇ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ॥੧॥

ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥

ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਜਨ ਕੈ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੫੨੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਪ ਸ ਸ ਸ —	ਰ ਅ ਨ ਸ	ਨ ਧ ਨ ਗ ਪ	ਪ ਨ ਮ ਪ ਠ ਕ ਰ
ਕਾ ਦਈ ਅੇ ਸ	ਅ ਨ ਮ	ਰ ਸ	ਪ ਮ ਮ ਪ ਦ ਸ ਰ ਣੀ

ਨ	ਪ	ਹ	ਵ	ਨ	ਮ	ਗ	ਲ	ਮ	ਰ	ਵ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ	ਵ	ਹ	ਨ	ਨ	ਸ	ਮ	ਹ	ਪਿ	ਆ	ਵ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸਹ	ਜ	ਸ
ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਹੁਸ	ਰਸ	ਧ	ਨ	ਪ	ਤ	ਸ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ																	
*	ਮ	ਜਾ	—	ਪ	ਹ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਲਾ	ਕੋ	ਸ	ਦਿ	ਸ	ਸ
*	ਜਾ	—	ਕਉ	ਹ	ਰਿ	ਰਂ	ਗ	ਲਾ	ਕੋ	ਕੋ	ਸ	ਜੁ	ਗ	ਮ	ਮਹਿ	—	—
*	ਰ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਹ	ਹ	—
*	ਸ	—	ਕਹੀ	ਅ	ਤ	ਹੈ	—	ਸ	ਸ	ਦ	ਦ	ਰ	ਦ	ਦ	ਰ	ਦ	—
*	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
*	ਮ	ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਤਾ	ਦ	ਦ	ਤਾ	ਦ	—
*	ਆ	ਤ	ਮ	ਜਿ	ਕੈ	ਦ	ਸ	ਗ	ਲ	ਵ	ਸ	ਤਾ	ਦ	ਦ	ਤਾ	ਦ	—
*	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਰਸ	ਧ	ਨ	ਨ	ਪ	—	—	—	—
*	ਜਾ	—	ਕਾ	ਸ	ਭ	ਗ	ਰ	ਪੂ	ਦ	ਦ	ਰਾ	ਦ	ਦ	ਦ	—	—	—

—ਬਾਬੀ ਰੂਬਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ—ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਥਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ॥ ੧॥
 ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਅਨਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ॥ ੨॥
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੇਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ॥ ੩॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੪॥

(ਗਊੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੮)

੦	੩	੫	੨
ਰ ਨ ਗ ਨ ਪ ਾ	ਨ ਡ ਮ ਨ ਪ ਸ ਤ	ਨ ਸ ਤ — ਸ ਤ	ਨ ਧ ਤ ੜ ਨ ਪ ਤ
ਮ ਹ — ਸ ਜੀ ਤ	ਪਨ ਮਿ ਤਿ ਸ ਤ	ਮਗ ਸ ਸ ਸ ਗ	ਮਗ ਸ ਸ ਸ ਸ
ਅੰਤਰਾ			
ਮ ਗ ਪ ਤ ਧ ਤ	ਨ ਪ ਤ ਨ ਹੀ ਤ	ਸ — ਸ ਨ ਸ	ਨ ਸ ਬ ਬ ਲ
ਪ ਮ ਪ ਹ ਪ ਰ	ਸ ਮ ਰ ਦੇ ਗ ਨ	ਸ ਮ ਸ ਨ	ਨੁਸ਼ੰ ਧ ਕ ਲ
—ਥਾਕੀ ਚੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਭੇ ਲਾਉ । ਇਓ ਸ਼ਹਿਰ ਜੈਤ ਤ੍ਰਿਸ਼ੰਗ ਆਉ ॥			

ਪ. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨਤਾ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੋਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੋਖਉ ਆਹਿਓ ॥ ੧ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਉਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥ ੨ ॥
 ਓਤਿ ਪੌਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਊ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ			
੦	੧	੨	੦
ਪ ਸ ਸ ਹਰਿ ਜ ਸ	ਨ ਸ ਨ ਮ	ਰ ਤ ਸ ਮ	ਮ ਗ ਤੇ ਮ ਗ
ਧੁਨ ਪ ਪ ਹਰਿ ਜ ਸ	ਗ ਮ ਮ ਨ ਸ	ਰ ਸ ਰ ਹ ਸ	ਨ ਜ ਜ ਜ ਨ

ਅੰਤਰਾ							
M	P	NUP	N	S	S	S	S
H	NHI	PUD	GAA	S	S	S	S
S	S	S	M	S	S	S	S
SAT	N	S	GU	M	R	N	P
S	K	B	PE	S	KHU	AA	HI
S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥

ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਰਤ ਨੈਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥

ਪੁਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚੜ੍ਹ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ੧॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥

ਹਉ ਰੰਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੇਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਅਸਥਾਈ

x	o	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
R	S	—	S	N	S	N	P
R	GAA	S	R	GAA	S	KI	GAA
H	—	P	NUP	H	M	GUM	S
H	KI	S	TH	R	GA	GUH	GAA

ਅੰਤਰਾ

P	H	P	N	S	S	S	S
H	R	T	Y	N	H	TO	R
M	—	—	—	S	S	S	S
M	GU	M	R	S	Y	GUH	GAA
M	J	L	HE	S	YUN	P	S

ਨੋਟ—ਅਗਲੀਆਂ ਤਿੰਨੇ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਲਗਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਅੜੀਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥
 ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥
 ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੂ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖ ਨਹੀਂ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥
 ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਪਨਾ ਰਾਖੇ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

x ਪ	o ਸ	੦ ਨ	੦ ਸ	੨ ਸ	੦ ਨ	੦ ਸ	੩ ਰ	੩ ਨ	੩ ਨ	੩ ਨ
ਪ ਸ	ਮ ਹ	ਹ ਥ	ਹ ਥ	ਸ ਰ	ਸ ਨ	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਪ ਹੈ	ਪ ਸਤ	ਪ ਸ
ਰ ਜ	ਨ ਕਉ	ਸ ਕ	ਮ ਕੇ	ਮ ਕੇ	ਨ ਕ	ਨ ਕ	ਨ ਕ	ਧ ਹਿ	ਨ ਕ	ਸ ਸਿ
										ਸ ਪਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਸਿਮ	ਮ ਰ	ਪ ਤ	ਨ ਨ'	ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਨ ਸਾ	ਸ ਯਾ	ਸ ਕੈ	—
ਮ ਗ	ਮ ਕੈ	ਮ ਟਿ	ਰ ਪ	ਸ ਰਾ	—	ਨ ਖਿ	ਸ ਨ	ਰ ਮਹਿ	ਨ ਕੈ	ਪ ੜ

—ਬਾਕੀ ਨੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਾਲੇ)

੮. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ—ਕਾਨੜਾ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥
 ਜਬ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾ ਕੇ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸ੍ਰਮਤਿ ਸਾਪੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਸਭ ਮੋਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੩ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਪ	ਰ	ਸ	ਨ
ਬ	ਚ	ਤ	ਤ
ਪ	ਪ	ਗ	ਗ
ਤ	ਤ	ਗ	ਗ
ਸ	ਸ	ਤ	ਤ
ਨ	ਸ	ਤ	ਤ
ਜ	ਸ	ਤ	ਤ
ਮ	ਪ	ਨ	ਨ
ਗ	ਤ	ਸ	ਹਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	—
ਮ	—	ਕੇ	ਨ	ਤ	ਥੈ	ਗੀ	—
ਨਾ	—	ਕੇ	ਨ	ਤ	ਥੈ	ਗੀ	—
ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਧੁਨ	ਪ
ਨ	ਨ	ਹੀ	—	ਥਿ	ਗੀ	ਨਾ	ਤ
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਸੰ	ਗ	—	ਸ
ਨ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੰ	ਗ	ਹ	ਸ
ਸ	ਗ	ਲ	ਲ	ਸੰ	ਗ	—	ਹ
ਸ	ਨ	ਰ	—	ਸ	ਨ	ਪ	—
ਕਉ	ਸ	ਥ	—	ਨ	ਈ	ਨ	ਪ

੩੪੨

—ਸ਼ਹਦ ਦੀਆ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਛਾਉ।

੯. ਰਾਗ ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ, ਪੜਤਾਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੇ ਲੱਖ ਬੀਸ ॥
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ,
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ, ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥
 ਤਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਉਤਮ ਤਿਨ ਕਉ,
 ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਰੂਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਉਦੇ, ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਰੂਪੁ ਭਾਵੀਸ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ,
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੪, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਆਸਕਾਈ

x	੨	੦	੩
	ਪਸ਼ ਨੁਸ਼ ਹਡ ਰਿਡ	ਨ ਗੁ ਨ ਨ ਮਪ ਨੁਪ	ਹ ਗੁ ਹ -ਨੁ ਪ
ਪ ਸ ਦੀ	- s s s	ਨ ਨ ਸ, s, s	ਪ ਨ ਜੀਹ s
ਹ ਗ ਚੈ	- ਗੁ ਲ	ਸ ਸ ਹੁ	ਪ ਹੁ ਕੈਡ s
ਮ ਗ ਪੀ	- ਗੁ ਖ	ਰ ਸ ਹੁ	ਸ ਰ ਸ
ਮ ਗ ਪੀ	- ਗੁ ਖ	ਸ ਸ ਰਿ	ਸ ਰ ਦ
ਨ ਸ ਪੀ	- — s	ਮ ਪ ਹੋ	ਮ ਨ ਹੋ
	ਪ ਨ ਪ	ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ...	

ਅੰਤਰਾ—ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਥ ਵਿਚ)

x	o	ੳ	੦	ੜ	ੱ	੧	ਪ	ਹ	ਰ	ਪ	ਰਿ
ਪ ਕਿ	ਪ ਚ	ਪ ਪਾ	ਮ	ਮ ਰ	ਮ ਸੁ	ਪ ਆ	—	ਪ ਮੀ	—	ਪ ਹ	ਪ ਮ
ਨ ਧੂ ਲਾ	— s	ਸ ਨਿ	— s	ਸ ਹ	ਰ ਰਿ	ਸ ਸੇ	— s	ਸ ਵਾ	— s,	ਪ ਨਹ	ਪ ਰਿ
ਮ ਗੁ ਜ	— s	— s	ਮ ਗੁ	— s	ਮ ਜ	ਰ ਪੇ	— s	ਸ ਹ	— s	ਸ ਵਿ	
ਸ ਜ	— s	— s	ਰ ਪ	— s	ਪ ਜ	ਮ ਗੁ ਪੇ	— s	ਮ ਸ	ਰ ਸ	ਸ	— s
ਮ ਜ	— s	— s	ਸ ਨ੍ਹ	— s	ਸ ਜ	ਸ ਪ੍ਰੀ	— s	ਸ ਜ	ਰ ਸ	ਸ ਨ	ਗ
ਸ ਦੀ	— s	— s	— s	— s	— s	ਪ ਨ੍ਹ	— s	— s	ਪ ਸ	— s	— s
ਮ ਵੁ	ਪ ਮ	ਨ ਧੂ ਰ	— s	ਸ ਨ੍ਹ	ਸ ਨ੍ਹ	ਸ ਰਾ	— s	ਸ ਮ	ਸ ਜ	ਸ ਪਿ	— s,
ਸ ਤੈ	— s	ਸ ਤੈ	— s	ਸ ਤ	ਰ ਨ੍ਹ	ਨ੍ਹ ਤਿ	— s	ਕ ਨ੍ਹ	ਪ	ਪ ਸ	ਪ ਤੈ
ਮ ਲ੍ਹ	— s	— s	ਮ ਗੁ	— s	ਮ ਘੁ	ਰ ਮੇ	— s	ਸ ਸ	— s	— s	— s
ਮ ਘੁ	— s	— s	ਸ ਨ੍ਹ	— s	ਸ ਨ੍ਹ	ਰ ਘੁ	— s	ਰ ਮ	— s	ਸ ਨ	ਨ

X	S	S	S	N	P	ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨਤਾਲ ਠਾਅ ਲਘ ਵਿਚ	
ਅੰਤਰਾ—ਦੂਜਾ, ਤਾਲ—ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਬਰਾਬਰ ਲਘ)							
⊕	1	P	H	H	2	P	H
	P	H	H	H	V	T	V
	H	T	V	V	T	H	V
P	2	P	H	H	P	H	H
T	S	V	S	S	T	V	H
P	P	H	P	—	H	P	S
V	T	V	T	S	V	T	S
N	P	H	P	—	H	H	H
U	S	S	S	S	G	G	S
R	—	S	S	S	K	R	S
H	S	S	S	S	R	H	N
S	S	S	S	S	N	N	N
A	M	T	P	A	S	N	T
ਤਿੰਨਤਾਲ (ਦੁਗੁਨ ਲਘ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਦੀ)							

X	S	S	S	S	S	S	N	S	S
S	P	A	G	R	M	T	P	N	H
S	P	A	G	R	M	S	R	S	R
M	L	G	M	M	R	S	P	N	P
L	S	S	S	S	N	S	S	S	S
H	G	S	S	S	R	S	S	R	S
S	B	S	S	S	S	S	S	S	S
X	S	S	S	S	P	N	P	S	S
S	B	S	S	S	S	S	H	S	S
(ਅੜਾਨਾ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)									

ਰਾਗ ਵੈਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ

ਵਾਈ—ਮ | ਠਾਟ—ਆਸਾਵਰੀ | ਸਮਾਂ—ਲਗ-ਭਗ ਮੱਧ ਰਾਤ (੧੧ ਵਜੇ ਰਾਤੀਂ) |
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਡੀ—ਬਾਡਵ-ਸੰਪਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਅਲਕੋਨ ਅੰਗੀ ।

આરોહ—મ. ગ. મ. ય નસી

H

ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਨ ਸ ਮ, ਗੁਮ ਪੂ-ਮ, ਪ ਗੁਚ ਮਰ ਸ।

ਕੌਸੀ ਕਾਨੜਾ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੁਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅੱਧੋ ਰਾਤ (੧੧-੧੨ ਵਜੇ) ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਡ ਅਲਪ, ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ, 'ਗੰਧਾਰ ਪੈਵਤ ਤੇ ਨਿਖਾਏ ਕੇਮਲ' ਅਤੇ ਥਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਕੇ 'ਸੀ ਕਾਨੂੰਤੀ' ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਫ਼ਕੇਸ਼ ਤੇ ਯਾਗੇਸ੍ਥੀ :—

ਮਾਲਕੋਸ ਅੰਗ ਤੋਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਅੰਗ ਦਾ ਕਾਫੀ
ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਮਾਲਕੋਸ ਅੰਗ ਦਾ ਹੀ ਕੌਸੀ ਕਾਨਵਾ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਮਾਲਕੋਸ ਅਤੇ ਕਾਨਵਾ ਦੇ ਮਿਲਾਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਅੰਗ ਤੋਂ
ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਵੇਖ ਕਾਨਵਾ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਉਤਪਨੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ

ਪ ਮ ਮਪਾਮ, ਨੁਸਾ, ਰਾਨੁਸਾਨੁਪ, ਮਧਨੁਰਾਨੁਸ—ਪਨੁਪ, ਪਮ, ਪ ਗੁਡ ਮਰਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਉਪੋਕਤ
ਬਾਗੇਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਦੇ ਇਸ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਮਾਲਕੋਸ ਅੰਗ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜੋ ਕੌਸੀ-ਕਾਨਤਾ
ਰਾਗ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਢਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੌਸੀ-
ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੌਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਹੋ
ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕੋਸ ਦੇ ਜਿਲਨੇ ਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੌਸ ਜਾਂ ਕੌਸੀ ਨਾਮ ਜੁਤਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ? — ਚੰਦ ਕੌਸ, ਜੋਗ ਕੌਸ, ਨੰਦ ਕੌਸ, ਮਧਯੋਸ ਇੱਤਿਆਇ। ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਕੁਠਾਂ ਕੌਸੀ ਤੇ ਕੌਸੀ-ਕਾਨਡਾ ਹੈ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ

ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੋਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੌ, ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਹ
ਮਾਲਕੋਸ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਲਕੋਸ ਤੇ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦੇ ਸੁਖੇ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ

ਸ ਮ ਸ ਮ
ਸੂਰ-ਰੂਪ "ਸ, ਨੂਸ, ਧੂਨੂਸ, ਗੁਰਸ, ਸਮ, ਗੁਮਧੁਮ, ਪਗਮ, ਗੁਰਸ, ਧੂਨੁਗ—ਸ, ਧੂਨਸਮ, ਪਗਮ,

ਮ ਮ ਸ
ਧੂਨਧੁਮ, ਪਗਮ, ਗੁਮਧੁਸ, ਧੂਨਸਰਸ, ਧੂਨਸਗੁਰਸ, ਧੂਨਧੁਮ, ਪਗਮ, ਗੁਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਾ ਰੂਪ, ਥਾਕੀ ਕਾਨੜਾ ਵਿਚ ਮਾਲਕੋਸ ਮਿਲਾਉਣ
ਨਾਲ ਜੋ ਕੋਈ-ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ :—ਸ, ਨੂਸ, ਧੂਨਸ,

ਨੂਸਗੁ—ਸ, ਰਨੂਸ, ਸਰਗੁਸ ਮਰਸ, ਧੂਡ ਨੂਸ, ਗੁਮ, ਪਗੁਡ ਗੁਡਮ, ਰਸ, ਨੂਸਮ, ਗੁਮਧੁ—ਮ ਪਗੁਡਮ,

ਮ ਨੂ ਨ ਮ ਸ
ਰਸ—ਗਮ, ਧੂਨਸ, ਨੁਗੁ—ਸ, ਰਨੂਸ, ਧੂਡ ਨੂਪ, ਮਪ ਗੁਡਮ, ਜਾਂ ਸ, ਨੂਪਮ, ਪਗੁਡਮ ਰਸ" ਇਸ
ਪੰਚਮ ਤੇ ਰਿਖਵ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਦੋਹਾਂ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਾਨੜਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੌਡ ਰਾਹੀਂ ਲਗੇਗਾ, ਤਾਂ

ਮ ਮ ਸ
ਮਾਲਕੋਸ ਦਾ ਗੰਧਾਰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ :—ਗੁਡ ਗੁਡਮ, ਰਸ, ਕਾਨੜਾ ਅਤੇ ਨੂਸ, ਨੁਗੁ—ਸ,
ਮਾਲਕੋਸ। ਅਕਸਰ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮਾਲਕੋਸ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ "ਨੂਸ, ਗੁਮਪ, ਤੇ ਪਧੂਨਸ ਜਾਂ ਸਨੂਪੁਪ" ਇਸ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਏ।
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਰ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਤੇ ਭੈਰਵੀ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿਚ ਮਾਲਕੋਸ ਤੇ ਕਾਨੜਾ ਦੋ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੁਖੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ
ਵਿਚ ਦੋ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਮਧੁਰ ਸੁਆਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਗਤੀ-ਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪਰਿਵਰਤੀ
ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਗਾਇਕ ਤੇ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਲਈ ਅਤੀ ਅਨੰਦ-ਦਾਇਕ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਨ. ਮ ਸ ਨ. ਨ.
੧. ਸ ਧੂਨੂਸ, ਨੂਸਗੁ—ਸ, ਗੁਡਮ, ਰਸ—ਧੂਨੁਗ—ਸ, ਧੂਨਰਡਸ, ਧੂਡ ਨੂਪਮ, ਧੂਨਸ—।

ਨ ਮ ਸ ਨ ਮ ਸ
੨. ਨੂਸ, ਸਰਗੁਡਮ, ਰਸਨਧੂਡ ਨਰਸ, ਗੁਮ, ਪਗੁਡ ਮਧੁ—ਮ, ਪਗੁਡ ਰਗਮ, ਰਸ—ਧੂਨੂਪ, ਨੂਸ,

ਮ ਮ ਸ
ਧੂਨਸਮ, ਗੁਮਧੁਮ, ਸਗਮ ਪਗੁਡ ਗੁਡ ਰਡਸ।

੩੧

१. सनु पुनु सगु मम रस नुस, गुम पप गुम रस नुस, गुम पुनु पुम पप गुम रस नुस, गुम पुनु सनु पुम पप गुम रस नुस ।

२. पुनु सगु नुस, सगु मप गुम, मपु नुसं पुनु, नुसं गुमं रंसं, पुनु संगुं संनु, मपु नुसं नुपु, गुम पुनु पुम, सगु मम रस ।

३. नुस गुम गुम युम पुनु पुनु संनु संगुं संगुं मंड, रंसं नुसं, संनु पुनु, नुपु मपु, पुम गुम, गुम पुनु संरं नुसं पुनु मप गुम रस नुस ।

४. सर नुस पुनु सस गुम रस, नुसं गुम पुम पप गुम रस, नुस गुम पुनु पुम पप गुम रस, नुस गुम पुनु संनु पुम पप गुम रस, नुस गम पुनु सगुं ममं रंसं पुनु पुम पप गुम रस ।

५. सम गुप मठु युसं, नुरं संमं गुमं रंगुं, संरं नुसं पुनु मप, गुम रगु सर नुस, रगु मगु मपु नुसं, रंसं नुनं रंगुं मंगुं मंमं रंरं सेसं नुनु युपु मम गुगु सस ।

६. नुस गुम पुपु, मपु पुम पुपु मगु, गुम पुनु संसं, नुसं नुसं नुपु, पुनु संगुं मंमं, गुंसं मंगुं मंमं रंसं, नुसं नुपु, गुम पुनु नुपु नुनु पुम, गुम पप मपु पुम पप मगु, सगु मम गुम मगु मम रस ।

੧. ਰਾਗ ਕੌਰੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਗ)

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤੀ ਰਿਦੇ ਬਸੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥਾ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥ ੨ ॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	x	੨	੦	ਸ
ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਹ — ਹ ਹ ਹ	ਹ ਹ ਹ ਹ ਹ	ਸ ਰ ਪ ਤ ਤ	ਸ ਨ ਹ ਹ —
ਧ ਰ ਤ ਤ ਤ	ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਹ ਹ ਹ ਹ ਹ	ਹ ਹ ਹ ਹ ਹ
ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ	ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ	ਮ ਮ ਮ ਮ ਮ	ਗ ਮ ਗ ਮ ਗ	ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ

ਅੰਤਰਾ

ਹ ਹ ਕ ਰ ਕਿ ਰ	ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਸ — ਸ ਸ ਸ	ਨ ਸ ਰਿ	ਮ ਹ ਹ ਮ ਮ	ਰ ਸ — ਨ ਨ	ਸ — ਸ — —
ਨ ਨ ਚ ਚ ਚ	ਧ ਧ ਨ ਨ ਨ	ਮ ਮ ਕ ਕ ਕ	ਗ ਮ ਗ ਮ ਗ	ਪੁਨ ਸੰਗੁ ਥਾਡ ਸਾਡ ਥਾਡ	ਸੰਨੁ ਪੁਨੁ ਧਾਡ ਮੇਡ ਥਾਡ	ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ

—ਬਾਬੀ ਤੂਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਕੌਮੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੁਦ)

ਧਨੁ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥
 ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੌਹਿ ਅਨਾਬੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੌਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥
 ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰੇ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥
 ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਗੀ ॥੨॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮ. ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੯)

અમસાદી

o		e		x		ɔ	
ਨ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਸ	ਧ	ਪ	ਸੰ
ਨ	ਧ	ਤ	ਰ	ਤ	ਧ	ਗੋ	ਧ
ਨ	ਧ	ਤ	ਨ	ਤ	ਧ	ਗੋ	ਧ
ਨ	ਧ	ਤ	ਨ	ਤ	ਧ	ਗੋ	ਧ
—	ਗ	—	ਜਾ	—	ਗ	ਰ	—
ਨ	ਧ	ਸ	ਗੁ	ਨ	ਧ	ਪ	ਸ
ਨ	ਧ	ਤ	ਿ	ਨ	ਧ	ਗ	ਤ

અંગે

—	ਸ	ਨ	ਨ	ਹ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
S	ਕੋ	ਰ	ਮ	ਕਾ	S	ਟੇ	ਡ	ਤ
ਸ	ਨ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਹ	ਹ	—	ਪ
ਗਿਆ	S	ਨ	ਅੰ	ਜ	ਨ	ਮਿ	ਲ	ਮ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਤਿ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥

ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੈਪ ਜਰੀਆ ॥

ਕਹੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗ੍ਰੰਥਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	੨	O
ਮ ਗ ਕ ਪ ਟ ਖ	ਨ ਸ ਪ ਟ ਖ	ਨ ਸ ਪ ਟ ਖ	ਮ ਰ ਸ — —
ਰ ਸ ਯ ਨ ਜ ਤ	ਸ ਮ ਹ ਹ ਚ ਅ	ਗੁ ਮ ਧੁ ਨ ਗੁ ਨਿ	ਗ ਰ ਜ ਤ ਗ ਕਾ
ਮ ਵ ਰ ਜ ਤ	ਮੀ S ਚ ਅ	ਧੁ ਗੁ ਸੰਗੁ ਗੁ ਗੁ	ਗੁ ਰ ਸੰਨੁ ਪੁਨ ਗੁ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਗ ਅ ਹੰ	ਨ ਧ ਅ	ਸ ਸ ਨ ਰ	ਸ ਨ ਕੁਮਿ	ਸ ਸ ਤ ਹਿ	ਮ ਮ ਤ ਤ	ਰ ਪ੍ਰੀ	—	ਸ ਤ ਹ
ਸ ਗੁ ਪ S	ਸ ਧ ਅ	ਪ ਪ ਮ ਤ	ਗੁ ਮ ਧ ਲਾ	ਪੁਨ ਮ ਖ ਗੁ	ਸੰਨੁ ਪੁਨ ਗੁ	ਸੰਨੁ ਪੁਨ ਗੁ	ਆਦ	SS ਕੁਹ ਕਤ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩੯੭

੪. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਂਪੁ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਾਜ਼ਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥ ੨ ॥

ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੇ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥ ੩ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਭਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	O	S ਰ ਅੰ
ਸ ਨੁ ਸੀ	— ਸੀ	ਗੁ ਮਾ ਗ	ਪ ਗੁ ਗੁ ਮ ਵਿਦ	ਗੁ ਰ ਸ ਤੇ ਸ, ਸ
ਨੁ ਸੀ	ਸ ਗੁ ਸੀ	— ਤ	ਗੁ ਮ ਧੁ ਸੇ ਗ ਸ	— ਸ — ਸ ਧੁ ਸ ਕਾ
ਟਹ ਲ	ਸ ਨ ਤ	ਨ ਕੀ ਤ	ਨੁ ਨ	ਸ ਨੁ ਧੁ ਸ
ਗੁ ਹ	ਸੰ ਰਿ	ਧੁ ਨਾ	ਸੰਨੁ ਪਦ ਰਦ	ਗੁਮ ਗੁਰ ਸ ਤੇਡ ਸਦ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਨੁ ਪੂ	ਮ ਧੁ ਜਾ	ਨੁ ਨ	ਸ ਸੰ ਚ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਨਾ	— ਦ	ਸੰ ਨਾ	— ਦ	ਨੁ ਕੁ	ਧੁ ਰ	ਨੁ ਰ	ਪ ਪ ਮ ਸ ਰ ਨਾ	— ਸ
ਸੰ ਸੇ	ਸੰ ਏ	ਮੰ ਕੁ	ਰ ਸ	ਰ ਲ	ਸੰ ਜੁ	— ਦ	ਪਨੁ ਪੁਦ	ਸੰਗੁ ਭਦ	ਸੰਨੁ ਜੀਉ	ਪਮੁ ਉਦ	ਗੁਮ ਗੁਰ ਸ ਕਦ ਰਦ ਨਾ ਐਸੀ	—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)	

ਪ. ਰਾਗ ਕੌਸੀ ਕਾਨੜਾ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਏ ਰੋਗ ਭਾਈ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥ ੨ ॥
 ਅਸਥਿਤ ਭਾਈ ਬਸੇ ਸੁਖ ਬਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥ ੩ ॥
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦
ਸ ਸੰ	ਨ ਧ	ਨ ਨ	ਧ ਧਾ	ਨ ਪ
ਰ ਰਾ	ਸ ਸ	ਨ ਧ.	ਸ ਇਓ	ਨ ਸ
ਧ ਧਾ	ਰ ਨ	ਧ ਨ	ਗ ਗ	ਨ ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਮਾ	ਨ ਧ	ਨ ਨ	ਸ ਕੇ	—	ਸ ਟ	ਸ ਤ	—	—
ਸ ਸਾ	ਮ ਮਾ	ਮ ਮ	ਰ ਨੀ	—	ਸ ਤਾ	—	—	—
ਸ ਸਾ	ਨ ਧ	ਨ ਨ	ਪ ਮੰ	ਮ ਨ	ਗ ਗ	ਹ ਦਿ	ਰ ਤਾ	ਸ ਇਓ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਕੌਂਸੀ-ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥
 ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬੁਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ੨ ॥
 ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥ ੪ ॥
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥ ੫ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ; ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੨	੦	੩	੪
ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ	ਸਗ
ਚ	ਰ	ਨ	ਸ	ਨ	ਲ	ਤੇਤ
ਹ	ਲ	ਨ	ਹ	ਹ	ਪ	ਹ
ਮੈ	ਹ	ਮ	ਧ	ਨ	ਤ	ਰ
ਹ	ਧ	ਮ	ਤ	ਧ	ਤ	ਹ
ਰ	ਧ	ਧ	ਲੀ	ਪ	ਗ	ਰ
				ਜੈ	ਕਾ	—
					ਹ	ਸ
					ਥ	ਰੀ

ਅੰਤਰਾ

ਹ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ
ਵੁ	੦	ਨ	ਤ	ਸੰ	ਸਾ	੦	ਰ	ਸਾ	ਗ	ਰ
ਧੂ	ਨ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਹ	ਰ	ਸ	ਰ
ਧੂ	ਧ	ਗ	ਰ	ਤਿ	ਗ	ਮ	ਰਤ	ਨਾ	ਗ	ਰ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਕੌਸੀ-ਕਾਨੜਾ ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੈਨ ਤਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿਦ ਸਰਨ ॥

ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੬)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੨	O	੩	੪
ਗ ਮ	ਮ	ਗੁਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਮ ਮ
ਪ ਤਿ	ਤ	ਪਾਡ	ਵਡ	ਨ	ਤ ਤ
ਮ ਗੁ	—	ਨ	ਸ	ਨ	ਮ
ਤੈ	੯	ਧ	ਨ	ਪੁ	ਪ ਪ
		ਹ	ਰ	ਨ	ਤ ਰ
			ਤਾ	ਰ	
			ਨ	ਧ	
			ਤਾ	ਨ	
			ਰ	ਤ	
				ਨ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਗੁ	ਮ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਨ	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਤੈ	ਤੈ	ਰ	ਖ
ਗੁ	੯	ਨ	ਨ	ਸ	
ਸੰ	੯	ਧ	ਪ	ਹ	
ਜ	੯	ਤੈ	ਪ	ਤ	
		ਨ	ਸੁ	ਤ	
			ਨ	ਕ	
				ਰ	
				ਨ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਕੌਸੀ-ਕਾਨੜਾ ਤਾਲ ਝੁਮਰਾ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਤਿ ਲਜ)

ਹਉ ਢੂਢੋਂਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥

(ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੧੮)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	O	੩
ਸੰ	ਸ	ਹ	ਹ
ਹਉ	—	ਨ	ਨ
੯	ਨ	ਮ	ਰ
	ਗੁ	ਸ	ਲਾ
	ਤੈ	ਧ	ਸ
	ਨ	ਤ	ਸ
	ਚ	ਨ	੯

੩੬੫

ਸ	ਧ	ਨੁ	ਗ	ਸ	—	ਹ	—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਹ
ਸ	ਜ	ਵਣ	ਮੈ	ਤ	ਤੈ	ਤ	ਨਾ	ਤ	ਤ	ਲ	ਤ	ਤ	ਲ	ਤ	ਤ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਮ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਗ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਮਹ ਜਨ
ਗ	ਗ	ਨ	ਅ	ਧ	ਧ	ਖ	ਨ	ਲ	ਲ	ਲ	ਅ	ਤ	ਤ	ਲ	ਲ	ਲ	
ਸੰਗ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਹ	ਰ	—	ਸ	—	ਸ	
ਗੁਰ	ਮੁ	ਮੁ	ਦੇ	ਹਿ	ਹਿ	ਤ	ਦਿ	ਖਾ	ਖਾ	ਖਾ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਫੁਮਰਾ ਤਾਲ ਦਾ ਠੋਕਾ

ਤਾਲੀ-	ਧੀ ^x 5	ਧਾ,ਤ੍ਰਕ	ਧੀ ²	ਧੀ ^o	ਧਾ,ਤ੍ਰਕ	ਧੀ ³	ਧੀ ^o	ਧਾ,ਤ੍ਰਕ									
ਠੋਕਾ-	ਧੀ ^x 5	ਧਾ,ਤ੍ਰਕ	ਧੀ ²	ਧੀ ^o	ਧਾ,ਤ੍ਰਕ	ਧੀ ³	ਧੀ ^o	ਧਾ,ਤ੍ਰਕ									

(ਕੌਰੀ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ

ਵਾਈ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਲਗ-ਭਗ ਮੱਧ ਰਾਤ |
ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸੇਸ਼—ਖੜਜ ਤੋਂ ਪੈਵਤ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ |

H
ਆਰੋਹ—ਚਨ੍ਹ ਸ, ਗੁਮਧ ਨੁ ਪ, ਮਪ, ਸੰ।

M
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਪ ਨੁ ਪ, ਗੁ ਮ ਰ ਸ।

M **N** **M** **H**
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ,—ਧ—ਨੁ ਪ, ਮਪਸੰ, ਧਨੁਪ, ਮਪ, ਗੁਮਧ, ਨੁਪ, ਗੁਡ ਮਰ ਸ।

ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗ-ਭਗ ਅੱਧੀ ਰਾਤ (੧੧-੧੨ ਵਜੇ) ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਈ' ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਰਾਗ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਵਾਰਸ' ਦਾ (ਪ੍ਰਸ਼ਿੱਧ) ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਗਾਇਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇਥੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਈ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੰਭਾਨ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਅੱਜ-ਕਲ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਦੋਹਾਂ ਮਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਗ ਅਕਸਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਾਨਾ ਵਿਚ ਚਾਰ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ :—ਬਹਾਰ, ਅੜਾਨਾ, ਮਲਾਰ ਤੇ ਬਾਂਗੋਸ੍ਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਟ-ਵਰਤੀ ਰਾਗ ਹਨ :—ਸੂਹਾ, ਸੁਘੜਈ, ਨਾਇਕੀ ਤੇ ਦੇਵਸਾਖ। ਪਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਦਾ ਵਾਈ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪੈਵਤ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਇਕੀ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਸਾਖ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਪੰਚਮ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਪੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੇਵਸਾਖ ਢੂਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਅਲਪ, ਪੰਚਮ ਵਾਈ ਤੇ ਪੈਵਤ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੂਹਾ ਨੂੰ ਭੀ ਵੱਖ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਸੁਘੜਈ (ਸੁਘੜਾਈ) ਇਸ ਦਾ ਸਮ-ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਕ ਤਾਂ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜੋ ਸ਼ਹਾਨਾ ਦੇ ਪੂਰਵੰਗ ਵਿਚ "ਪ, ਮਪ ਰ ਰ
M—R, S—" ਇੱਜ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਸੁਘੜਈ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਗੁਣੀ ਲੋਗਾਂ ਨੇ ਰੱਖੇ ਹਨ।

੩੬੭

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਖੜਜ ਤੋਂ ਧੈਰਤ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਹੈ, ਨਾਲੋਂ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਅਧਿਕ 'ਪੰਚਮ' ਪ੍ਰਬਲ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਆਰੋਹ ਸੰਪੂਰਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਕਈ ਵੇਰ ਰਿਖਤ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਜਿਵੇਂ :—ਨੁਸ, ਗੁਮਪ, ਪਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ "ਨੁਸ, ਰਮਰਸ" ਇੰਜ ਰਿਖਤ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਤ੍ਰੀਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੋਂ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :— "ਮਪਸ, ਜਾਮਪ ਨੁਪਸ" ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੂਝ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਭੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਮਪਨੁਪ, ਨਸ—ਮਪ, ਨਸ, ਸੰਨ ਨਸ" ਇੰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ "ਨੁਪ ਨੁਪ, ਮਪਸ, ਧਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਡ ਮਪ, ਗੁਡ ਮਪਸ—ਮਪ ਗੁਮਧ, ਧਨੁਪ, ਮਪਨਸ, ਸੰਨਸ, ਨੁਪਨੁਪ, ਮਪ ਰ ਰ ਮ—ਰਪ, ਗੁਡ ਗਮ ਰਸ" ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ।

ਸਹਾਨਾ ਇਕ ਸੰਕੀਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਅਤਿਆਂਤ ਮਧੂਰ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਾਇਕ ਬਹਾਗ, ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ ਮਲਾਰ, ਸਾਰੰਗ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਇਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨੁਸ ਰਸ, ਪ ਗੁਡ ਮ ਰਸ, ਨੁਪਨੁਪ, (ਪ) ਗੁਡ ਮ ਨੁਪ, ਗੁਡ ਮ ਰਡ ਸ—।

੨. ਸ, ਰ ਗੁਡ ਮ ਨੁਪਨੁਪ, ਧਮਪ, ਰਡ ਰਡ ਮ—ਰ ਪ ਗੁਡ ਮ ਰਸ—ਨੁਨੁਪਮਪ, ਗੁਡ ਮਪ, ਧਨੁਪ,
ਨੁਮਪ ਗੁਡ ਮ ਨੁਪ, ਰ ਰ ਮਪ ਗੁਡ ਮ ਰਡ ਸ—।

੩. ਮਪਨੁਪ, ਨਸ, ਨਸਨਸ, ਪਨੁਪ, ਗੁਮਧ, ਧਨੁਪ, ਨੁਨੁਪਮਪਸ—ਰਨਸਨੁਪਨੁਪ—ਧਮਪ ਗੁਡ ਮ ਨੁਪ,
ਧਮਪ ਗੁਡ ਮ ਰਸ ਧਧ, ਧਨੁਪ, ਮਪਸ, ਰਨ—ਗੁਡ ਮਨਸ, ਰਨਸਨਸ, ਨੁਪਨੁਪ, ਧਮ, ਪਨੁਪਮਪ
ਗੁਡ ਮਰਸ—।

੪. ਸ—ਧ, ਧਨੁਪ, ਮਪਸ—ਸੰਨਸਨੇ ਨੁਪਨੁਪ, ਧਮ, ਪਨੁਪਮਪਸ—ਰਮਨਸ, ਨੁਸ ਗੁਡ ਮ ਰਸ, ਸਨਸ,
ਨੁਪਨੁਮਪਸ, ਨਸ ਪਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਡ ਮਪ, ਧਨੁਪ, ਮਪਸ—ਨੁਪਨੁਪ—ਰ ਰ ਮਪ ਗੁਡ ਮ ਰਸ—।

ੴ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੫. ਮਪਸਾਂ, ਨਸੋਂ, ਨੁਧਨਮਪਸਾਂ, ਪਨ੍ਹਪ, ਮਪਨਸਾਂ, ਰਾਮਰਸਾਂ, ਗੁੰਡਮੇਂ ਰਸੋਂ, ਧਨ੍ਹਪ, ਮਪ, ਨੁਧਨ੍ਹਪ ਮਪ ਗੁੰਡ ਮ
 ਨੁਧਪ, ਮਪਨ੍ਹਪ, ਮਪਨਸਰੋਂਸੋਂ—ਮਪਸਾਂ, ਨਸੋਂ, ਰਾਨਸੋਂ ਗੁੰਡ ਮੰ, ਰਾਮ ਮੰਨੋਂ ਸੋਂ—ਧਨ੍ਹਪਮਪਸਾਂ, ਨੁਧਨ੍ਹਪ,
 ਮਪ ਗੁੰਡ ਮਪ, ਨੁਧਪ—ਰਾਮ, ਰਾਪ, ਮਪ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁੰਡ ਮੰ ਰਸ—।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ, ਧਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ, ਸੱਸੋਂ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ !
੨. ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ, ਰਾਮ ਪਨ੍ਹ ਮਪ ਨਸੋਂ, ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਧਧ ਨੁਧਪ ਮਪ, ਸੱਸੋਂ ਗੁੰਮੇਂ ਰਸੋਂ
ਨਸੋਂ, ਨਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਸੱਸੋਂ ਧਨ੍ਹ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ !
੩. ਸੰਡ ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਧਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਧਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਸੰਡ, ਰਾਮੰ ਰਸੋਂ ਨਸੋਂ, ਰਾਰੰ ਸੰਨ ਸੰਸੋਂ
ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਗੁਮ ਧਨ੍ਹ ਮਪ ਸੰਡ, ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ !
੪. ਮਮ ਰਸ ਨੂਸ, ਨਨ੍ਹ ਪਮ ਗੁਮ, ਸੱਸੋਂ ਨੁਧਪ ਮਪ ਰਚੰ ਨੁਧ ਨੁਧਪ, ਮੰਮੰ ਰਸੋਂ ਨਸੋਂ, ਪੱਪੰ ਗੁੰਮੇਂ ਰਸੋਂ ਨਸੋਂ
ਧਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ, ਧਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ, ਰਾਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ !
੫. ਰਾਮ ਰਸ ਨੂਸ, ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ, ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ, ਮਪ ਨਸੋਂ ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ
ਨੂਸ, ਮਪ ਨਸੋਂ ਰਸੋਂ ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੂਸ, ਮਪ ਨਸੋਂ ਰਾਮੰ ਰਸੋਂ ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ
ਨੂਸ !
੬. ਮਰ ਮਮ ਰਸ, ਪਪ ਮਪ ਰਾਮ ਰਸ, ਧਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨਸੋਂ ਰਸੋਂ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਰਾਮੰ ਰਸੋਂ
ਨਸੋਂ ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਰਾਮ ਰਾਮ ਨੁਧ ਨੁਧ ਮਪ ਨਸੋਂ ਨਸੋਂ ਗੁੰਮੇਂ ਰਸੋਂ ਨੁਧ ਨੁਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ !

੩੬੯

੧. ਰਾਚਾ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਗ)

ਹੀਏ ਕੇ ਪ੍ਰੈਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੇ ਜੇ ਪਹਿ ਕਹਾਉ ਬਿਰਬਾ ਹਾਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਉ ਤੇਉ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀਂ ਛੋਰਾਇ ॥ ੧ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੇਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪੁ. ਪੰਨਾ ੧੩੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
— ਨੂ ਧ ਨੂ ਕ	ਪ ਪ੍ਰੈ ਧ ਹ ਹ	ਸੰ ਥਿ ਸ ਨ ਪ	ਮ ਸਾ ਪ ਗੁ —
ਸ ਹੀ ਏ ਕ	ਪ੍ਰੈ ਸ ਤ ਹ	ਥਿ ਸ ਰ ਨ	ਹ ਸਾ ਦ ਇ ਸ
ਮ ਪਨੁ ਪ ਪ	ਪ ਪ ਗੁ ਗੁ	— ਰ ਸ	ਰ ਸੰ ਸ ਗੋ ਸ
ਸ ਭਨ ਮ ਨ	ਗ ਲ ਤ ਤ	ਥੈ ਸ	ਸੰ ਦ ਗੋ ਸ
— ਸ ਮ ਮ ਮ	ਧ — ਨ ਪ	ਮ ਪ ਗੁ ਮ	ਪ ਨ ਸੰ —
ਸ ਮੋ ਹ ਨੀ	ਮੋ ਸ ਹਿ ਰ	ਹੀ ਸ ਮੁ ਰੀ	ਮਾ ਦ ਇ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ ਪ	ਨੂ ਪ ਨ ਨ	ਸੰ ਸੰ ਸੰ ਸੰ	ਸੰ
ਜੈ ਦ ਜੈ	ਪਹਿ ਦ ਕ ਹਾਉ	ਥਿ ਰ ਥ ਹਾਉ	ਰ ਨ ਸੀ —
— ਰਮੰ ਰ ਸ	ਨ ਸ ਕ ਗ ਸ	ਨੂ ਪ ਨ ਪ	ਪ ਗੁ ਮ ਰ ਸ
ਸ ਭੇ ਦ ਦ ਉ	ਭੇ ਗ ਹੇ	ਹੇ ਅ ਟ ਕਾ	ਦ ਇ ਸ

—ਬਾਬੀ ਰੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਐਸੀ ਕਉਣ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੋਉ ਤਰਸਨਾ ॥੨॥
 ਦੀਨ ਲੀਨ ਪਿਆਸ ਮੀਨ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨ ॥
 ਮਾਨ ਮੌਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	ੳ	O	ਪ ਐ
— ਨੂ ਮਪ ਪ ੜ ਸੀ ੫੫ ਸ	ਸੰ — — — ਕਉ ਸ ਸ ਸ	ਨੂ ਧ ਨੂ ਪ ੜ ਸ ਸ ਸ ਥਿ	ਗੈ — ਹ ਨੂ ਧ ਸ ਸ , ਦ	H
ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਰਸ ਬ ਸ ਸ ਨੜ	ਰ ਰ — ਰ ਪ ਰ ਸ ਨਾ	ਸ — — — ਨਾ ਸ ਸ ਸ	ਹ — — ਸ ਸ ਸ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ ਨ ਪ ਆ ਸ ਸ ਪਿ	ਸੰ — ਸੰ — ਆ ਸ ਸ ਸ	ਨ ਸੰ ਰ ਸ ਸ ਵ ਸ ਲ	ਨੁਧ ਨੂ ਪ ਪ ਮੁੰਡ ਸ ਰ ਤ
ਪ ਉ ਮ ਸ ਗ ਹੀ ਸ ਉ ਸ	ਸੰ ਨ ਸੰ ਨੂ ਪ ਹੀ ਸ ਉ ਸ	ਹ ਹ ਗੁ ਗੁ — ਮ	ਰ — ਸ ਨਾ ਸ ਸ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਡਾ ਜਤ ਕਰ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੨॥
 ਸਭ ਤੇ ਪਰੇ ਪਰੈ ਤੇ ਉਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਬਾਹਿਓ ॥੩॥
 ਉਤਿ ਪ੍ਰੈਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੪॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੫॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਧ ਧ ਪ ਧ ਕੇ ਰੋ ਜ ਨ	ਪ ਹ ਰ ਸ ਹ ਰਿ ਜ ਸ	ਸ ਸੁ ਨ ਤ ਥ ਸੁ ਨ ਤ ਥ	ਹ ਪ ਹਿਓ ਮਾ ਸ ਹਿਓ
ਪ ਕ ਸ ਰ ਕੇ ਰੋ ਜ ਨ	ਨ ਧ ਨ ਪ ਹ ਰਿ ਜ ਸ	ਗੁ ਗੁ ਗੁ ਹ ਸੁ ਨ ਤ ਥ	ਰ ਸ ਹਿਓ ਮਾ ਸ ਹਿਓ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਹ ਪ ਨ ਪ ਨਹਿ ਪ ਰ	ਨ ਨ ਸ ਸ ਗਾ ਸ ਪੇ ਖ	ਨ ਸੁ ਸੁ ਹ ਸੁ ਪ੍ਰ ਭ ਕੀ	ਰ ਸ ਭ ਸੇ ਸ ਭ
ਪ ਰ ਸ ਰ ਜ ਤ ਕ ਤ	ਨ ਧ ਨ ਪ ਹ ਪ੍ਰ ਖਉ ਸ	ਗੁ ਮ ਰ ਸ ਹਿਓ ਸ ਸ	—

—ਛਾਥਾ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਸਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਉਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥
 ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵਉ ॥੧॥
 ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੈਧਾ ॥੨॥
 ਤਿਸਨਾ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੌਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥
 ਪਾਰਬੁਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

ੴ		X		੨		O		ਸ ਕੀ
ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	—	ਮ	ਮ	
ਰ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਡ	ਕੀ	S	ਗ੍ਰ	ਗ੍ਰ	
						ਮੈ	ਮੈ	
						ਰੀ	ਰੀ	
						ਰ	ਰ	
						ਸ	ਸ	
						ਨਾ	S	S
							S,	S

ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਬਾ	S	ਰ	ਕ	ਰ	ਮ
						ਬੰ	S	ਹ
						ਦ	ਨ	ਹ
							S	ਤ
								ਨ

ਪ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ
ਉ	S	ਹਾ	S	ਚ	ਰ	ਨ	ਗ੍ਰ	ਰ
						ਬਿ	ਦ	ਰ
						ਜੀ	ਮ	ਰ
							ਕੇ	ਸ
								ਨਾ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਭਾ	S	ਤ	ਕ	ਰ	S	ਗ੍ਰ
						ਦੁਆ	S	ਰ	ਮੈ
							ਨ	ਨ	ਨ
								S	—

ਪ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ
ਹ	S	ਦਿ	ਕਿ	S	ਪ	ਨ	ਗ	ਰ
						ਲ	ਗ	ਗ
						ਤ	ਰਿ	ਗ
							ਰਿ	ਪਿਆ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਸ਼ਹਿਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਊ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥ (ਚੂਜੀ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	ਮ	ਮ	ਮ	X	ਪ	ਪ	ਪ	ੴ	ੴ	ਪ	ਪ	ਪ	੦	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
S	ਕੌ	ਰ	ਤ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੌ	S	ਗਾ	ਪ੍ਰ	ਮੇ	ਰੋ	R	ਸ	ਨਾ	S	
ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	S	S	S	S	G	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	S	S		
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਬਾ	S	ਰ	ਕ	ਰ	B	S	ਦ	ਨ	S	S	ਤ	ਨ	H	
S	—	ਮ	—	P	R	S	S	P	N	P	P	G	M	R	S		
ਊ	S	ਰਾ	S	ਚ	ਰ	ਨ	ਗੋ	ਚਿੰ	ਦ	ਜੀ	ਕੈ	B	S	ਨਾ	S		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨ	ਪ	S	S	S	S	(ਸ)	—	—	S	ਧ	ਨ	ਪ	—		
S	ਨਸ	ਮ	ਰ	ਰ	S	—	N	ਧ	ਨ	P	P	G	M	R	S	
SAD	ਗ	ਮ	ਗ	ਤ	ਮਹਿ	S	H	ਨ	P	R	B	S	Y	S		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਸ਼ਹਿਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥

ਸੁਖ ਪ੍ਰਿਆ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ ॥

ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਥੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਊ ਤਾਤ ॥ ੧ ॥

ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗੁ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥

ਰੂਖੇ ਭੇਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਥੀ ਪ੍ਰਿਆ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ ਵਾ	ਧ ਤ	ਧ ਵਾ	ਪ ਰ	ਪ ਰਉ	ਮ ਕ
ਪ	ਨੁ	ਪ ਸ	—	ਰ ਗੁ	ਮ ਲ
ਸ	ਖ	ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾ	੬	ਗ	ਕ ਰਾ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਕ	ਣ	ਪ ਕ	ਸ ਮੰ	ਸ ਦਰ	ਸ ਪਾ	ਸ ਟ	ਸ ਸੇ	ਸ ਜ	ਰ ਸ	ਸ ਖੀ	—
ਮ ਨੁ	—	ਮ ਹਿ	ਰ ਨਾ	ਸ ੬	ਸ ਹਿ	ਮ ਇ	ਗੁ ਨ	ਹ ਜਿਉ	ਰ ਤਾ	ਸ ੬	ਤ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੨. ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ; ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਊ॥
 ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਲੁ ਹੋਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥
 ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚੜ੍ਹ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥
 ਹਠ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤਿਸੁਨ ਜਥੰਗਾ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਧ ਰੰ	—	ਨ ਗਾ	ਪ ਰੰ	ਪ ਗ	ਮ ਕੇ
ਰ ਕੀ	—	ਸ ੮	ਮ ਤ	ਮ ਪੁ	ਗੁ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਬ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਭੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰ	ਮ	ਗ	ਗ	ਵ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਗ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮ ਰਾਗ ਸ਼ਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਦ੍ਰਿਗਨ ਮੈਂ ਦੇਖਤ ਹੋ ਦਿਗ ਹੂੰ ਜੋ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ, ਪਰਮ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸੰਦਰ ਦਿਖਾਈਐ ॥
 ਸ੍ਰਵਨ ਮੈਂ ਸੁਨਤ ਜੁ ਸ੍ਰਵਨ ਹੂੰ ਸੁਨਿਓ ਚਾਹੈ, ਅਨਹਦ ਸਥਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਸੁਨਾਈਐ ॥
 ਰਸਨਾ ਮੈਂ ਰਟਤ ਜੁ ਰਸਨਾ ਹੂੰ ਰਸੇ ਚਾਹੈ, ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਅੰਮਿਤ ਚੁਆਇ ਕੈ ਚਖਾਈ ॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਵਸਹੁ ਮਲਿ ਮਜਾ ਕੀਜੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੫੨੨॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵਈਏ, ਭਾਗ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

ਖ	ਨ	ੴ	ਨ	ਪ	ਪ	੦	ਪ	ਮ	ੴ	ਪ	—	ਪ
ਮ	ਨ		ਮਹਿ	੯	ਬ		ਸਹੁ	੯		ਮ		ਲਿ
ਨ	ਸ		ਨੁਧ	ਨ	ਪ		ਮ	ਪ	ਮ	ਮ		
ਸ	ਮ		ਕੀਡ	੯	ਜੈ		ਮ	ਹਾ	ਮ	ਗ		ਮ
ਮ	ਯ									ਰ		ਜ
ਧ	ਪ	H	ਗ	ਮ	ਰਸ		ਰ	ਰ		ਸ	—	ਸ
ਧ	ਵ		ਤ	੯	ਬਦ		ਰ	ਜ		ਦੂ	੯	ਨ
ਮ	ਮ		ਪ	—	ਪ		ਮਪ	ਨੁਪ		ਮ	ਮ	
ਮ	ਨ		ਲਿ	੯	ਵ		ਲਾਡ	ਦੀਡ		ਗੁ	ਗੁ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਮੈ	ਸ	ਸ	ਖ	ਤ	—	ਸ	ਹੈ
ਸ	ਨ	ਸ	ਨਸ	ਰ	ਰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁਪ	ਨ	ਪ	ਹੈ

ਨ	ਸ	ਮ	ਕ	ਹ	ਰਸੰ	ਰ	ਗ	ਸ	—	ਸ
ਪ	ਰ	ਮ	ਦ	ਅ	ਤ	ਨੂ	ਪ	ਤੁ	ਤ	ਪ
ਨੂ	ਦ	ਪ	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	
ਧੈ	ਦ	ਰ	.	ਤ	ਚਿ	ਖਾ	ਦੀ	ਐ	ਤ	ਸ

—ਸਵਦ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀਆਂ ਤੁਹਾਂ ਅਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਉ ।

(ਸਹਾਨਾ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾ—ਵਰਧਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਦਾਵੀ—ਮ | ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਉਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—“ਮ-ਰ, ਸ-ਪ, ਦੀ ਮੌਡ ਅਤੇ ‘ਰ-ਪ’ ਜਾਂ ‘ਪ-ਰ’”
ਤੇ ਲਾਗ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਧ ਪ ਮ, ਮ—ਰ, ਸ ।

ਮੁਖ-ਅੰਗ ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਮ ਪ, ਧ ਸ ਧ ਮ ।

ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਇਕ ਅਖੂਚਾਲਿਤ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਉਡਵ-ਉਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਦਾਵੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਵਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਧਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਈ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸ੍ਰੁਤ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਕੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਕਈ ਰਾਗ ਐਸੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਨਾਇਕ-ਗਾਇਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਕਾਰਾਂ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜਨ ਸਾਧਾਰਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਮਰ ਹੋ ਗਏ । ਜਿਵੇਂ :—ਦੀਪਕ, ਮੇਘ, ਮਲਾਰ, ਬੰਸਤ, ਦਰਬਾਰੀ, ਬਹਾਰ ਆਦਿ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਜ੍ਰੰਗਿਆਂ ਵਿਚ ਗਿਣਠੀ ਦੇ ਕੁਝ ਰਾਗ ਐਸੇ ਭੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ‘ਸੁੱਧ’ ਲਕਬ ਜੁਕਿਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—ਸੁੱਧ ਨਾਟ, ਸੁੱਧ ਸਾਵਰੀ, ਸੁੱਧ ਵਾਟੀ, ਸੁੱਧ ਸਾਰੰਗ, ਸੁੱਧ ਬਿਲਾਵਲ, ਸੁੱਧ ਕਲਿਆਨ ਆਦਿ । ਪਰ ਇਥੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਨੌਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਸੁੱਧ’ ਲਕਬ ਵਾਲੇ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ । ਇਹ ਹਾਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਕੋਰਤਨੀਏਂ (ਰਾਗੀ-ਰਕਾਬੀ) ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਗਾਉਂਦੇ-ਕਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਹਾਂ, ਇਕ-ਅੱਧ-ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਕਿਸੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਰਾਗੀ-ਰਕਾਬੀ ਪਾਸੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਵਰਤਮਾਨ ਰਾਗੀ ਨਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਚ ਰੂਪ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸਰੂਪ ਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਹਿਰਦੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ ੧੯੬੦ ਈ: ਦਾ ਇਕ ਲੋਖਕ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਸ ਰ ਪ, ਮ ਪ ਨੁ ਨ ਸ । ਸ, ਪ, ਨੁ ਪ, ਮ ਮ, ਮ ਰ ਸ” ਇੰਜੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ । ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ

ਵਧੇਰੇ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਰੂਪ ਸ੍ਰੋਂ ਮਲਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੇਘ ਜਾਂ ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਹੋ, ਰਾਜਾ ਸੁਰੋਂਦਰ ਮੋਹਨ 'ਟੰਗੋਠਾ' ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸੰਗ੍ਰਹਿ' ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ:—“ਸ ਰ ਮ, ਮਮ ਰ ਰ ਪ, ਮਪ ਧ ਸੰ। ਸੰ ਧ ਪ, ਮਮ, ਪਮ, ਰਸ, ਅੱਗੋਂ ਅੱਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ “ਮਪ, ਪ ਧ ਸ, ਸੰ ਸੰ ਰ ਸ, ਸੰ ਰ ਮੰ ਰ ਸੰ, ਸੰ ਸੰ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸੰ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਰ ਸ” ਸ੍ਰੋਂ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੋਂ ਮਲਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਨਾਇਕ-ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੱਖ ਅੰਗ ਨੂੰ ਜੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ੁਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੌਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੀਣ ਮਲਾਰ, ਸੂਰ ਮਲਾਰ ਤੇ ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ।

ਮਲਾਰ ਇਕ ਰੁਤਕਾਲੀਨ ਜਾਂ ਮੌਸਮੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਭੂਗੋਲਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸਾਵਣ-ਭਾਦਰੋਂ ਮਾਹ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਬਰਖਾ ਰੁੱਤ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ੍ਰੋਂ ਮਲਾਰ ਦਾ ਚਲਣ “ਸਰਸ, ਸਰਮ, ਰਮ, ਮ— ਸ
ਰਪ, ਮਪ, ਧ ਸੰ ਧ ਪ ਮ, ਪਮ—ਰ ਸ, ਮੁਸੁ ਪ ਧ ਸੰ, ਸੰ ਰ ਸੰ, ਸੰ ਰ ਮੰ, ਰ ਮੰ ਰ, ਸੰ ਧ ਸੰ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਪ, ਮ—ਰ ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕ ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਜਲਧਰ ਕੇਦਾਰ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਗੁੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਪਰ ਦੁਰਗਾ ਦਾ ਚਲਣ ‘ਪ, ਰ ਮ ਪ ਧ ਮਪ, ਮਰ,
ਸੰ ਧ ਸ, ਮ ਪ ਧ ਸੰ ਧ ਸੰ, ਸੰ ਧ, ਮ ਪ ਮਰ, ਪ, ਸ’ ਇੱਜ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਵੱਲ੍ਹ ਤੇ ਮੰਦੂ ਸਪਤਕ
ਦੇ ਪੈਵਤ ਤੇ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਰਗਾ ਮਲਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਕੀ ਜਲਧਰ ਕੇਦਾਰ
ਵਿਚ ਕੇਦਾਰ ਅੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ “ਸ ਰ ਸ ਮ, ਮ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਪ ਮ—ਸਰ,
ਸ—ਸਮ, ਮਪ, ਧ—ਸੰ, ਸੰ ਰ ਸੰ, ਸੰ ਧ, ਪਮ ਮ ਪ ਮ—ਸਰ, ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਸ੍ਰੋਂ
ਮਲਾਰ ਦਾ ਨਾਦ ਰੂਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਮਲਾਰ ਵਿਚ “ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਮ ਪ, ਧ ਸੰ ਧ ਪ ਮ”
ਇਹ ਸੂਰ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ‘ਮ—ਰ’ ਦੀ ਇਸ ਮੀਡ ਵਿਚ ਰਾਗ ਦੀ ਸ੍ਰੇਦਰਤਾ ਦਾ ਰਹੱਸ ਛੂਪਿਆ ਗੇਇਆ
ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਰਸ ਭਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ
ਮੱਧਜ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ ਰ, ਸ—ਮਮ, ਰਪ, ਮ, ਮ ਰ, ਸ—ਸ ਪੁ ਪ, ਸ—ਰਮ, ਮ ਰਸ।
੨. ਰਸ, ਪੁ, ਧਸ, ਸ ਰਸ, ਮ ਮਪ—ਰ, ਰਪ, ਪੁ, ਮ ਮ ਰ, ਸ—ਸ ਰਮ, ਰ ਮਰ, ਮਪ, ਧਪ
ਮ ਧ ਰਪ, ਮਮ ਰ, ਸ।
੩. ਸਰਮ ਰਪ, ਮਪ, ਧਸੰਧਪਮ, ਰਮ, ਮਪ ਧਪਮ, ਧਸੋ, ਧਪਮ, ਮਪਰ, ਰਪ, ਮਪ, ਮਪਧਸੋ, ਰਧਸੋ,
ਧਪਮ, ਪਧ, ਧਸੰਧਪਮਰਮ, ਮਮ ਰ, ਸ—ਮਮਰ, ਮਰਪ—ਮਪਧਸੋ, ਧਪ, ਧਸੰਧਸੰਧਪਮ, ਰਮਮਰਪ
ਮਮ—ਰ, ਸ—।
੪. ਮਮਰ, ਰਮਰਪ, ਮਪ, ਧਸੋ, ਰਧਸੋ, ਧਪਮ, ਮਪਮਮਰ, ਰਪਰ ਮਪਧਪਧਸੋ, ਸੰਧਸੋਧ, ਪਮਪ, ਧਪ
ਧਸੋ—ਸੰਧਸੋ, ਸੰਧਸੋ, ਮਮੋ ਰ, ਸੰਧ ਧਸੰਧਪਮ, ਮਪ, ਪਧ, ਧਸੋ, ਸੰਧ, ਰਧਮ, ਮਮੋਧਸੰਧਪਮ, ਧਸੋ
ਪਮ, ਪੁ ਰ, ਰਪ, ਮ ਰ, ਸ—।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਤਾਨਾ

੧. ਸਰ ਮਮ ਰਸ, ਸਰ ਮਪ ਮਮ ਰਸ, ਸਰ ਮਪ ਧਪ ਮਮ ਰਸ, ਸਰ ਮਪ ਧਸੋ ਧਪ ਮਮ ਰਸ।
੨. ਸਰ ਸਸ ਰਮ ਰਗ, ਮਪ ਮਮ ਪਧ, ਪੁ ਧਸੋ ਧਪ ਸੰਧ ਸੂਨੋ ਧਸੋ ਧਪ ਮਮ ਰਸ।
੩. ਮਮ ਰ, ਮ ਮਰ ਸੱਤ, ਧਧ ਪੁ, ਧ ਧਪ ਮੁ, ਮੁਮੈ ਰ, ਮੁ ਮਰ ਸੰਧ ਧਸੋ ਧਪ ਧਧ ਮਪ ਮਮ ਰ
ਰਰ ਸਰ ਸਸ।
੪. ਸਰ ਸ, ਰ ਮਰ, ਮਪ ਮ, ਪੁ ਧਪ ਧਸੋ ਧਸੋ ਰਧਸੋ, ਰਧਮ ਮੁ, ਮੁ ਮੁ ਮੁ, ਰਧਸੋ ਕਰ, ਸੰਧ ਸੰਧ ਧਪ ਧਧ
ਪਮ ਪੁ ਮਰ ਮਮ ਰਸ ਮਰ ਪਹ ਧਪ ਧਧ ਰਧਸੋ ਧਪ ਮਰ ਸੱਤ।

੧. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥
 ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੨॥
 ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੇ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੩॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੭)

ਅਸਥਾਈ

੦	ੴ	ੳ	X	ੳ	ੴ
ਰਮ ਰ ਸ ਬਰ ਸ ਮੇ	ੴ ਧਸ ੴ ਅ	ਸ ਸ ਸ ਸਰ ਜੀ ਤਿਲ	ੳ ਹ ਹ ਹ ਹ ਕਿ ਲ ਹ ਨ	ੳ ਰਮ ਲਾਡ	ਪਧ ਮਧ ੱਡ ਸ
H ਰ S, ਬਰ ਸ ਪਿ	ਪ ਧ ਆ ਤ	ਪ ਧ ਹ ਰੇ	ਸ ਸ ਨਹਿ	ਸ ਸ ਸ	ਪ ਸੰ ਧਾ
— ਧਸ ਹੋਡ	ਧ ਇ ਅ	ਮ ਨ ਦ	ਰ ਸ ਦ	ਮ ਨ ਨ	ਪਧ ੱਡ ਸ

H ਰ ਊ

ਅਤਰਾ											
H ਹ	ਪ ਧ	ਪ ਤੇ	ਸ ਰੀ	— ਤ	ਸ ਧ	ਸ ਵ	ਸ ਸੁਆ	ਪ ਤ	— ਸੀ	ਸ ਮੀ	ਰ ਆ
— ਤੂ	ਰ ਤੂ	— ਕਿਉ	ਤ ਨਹੂ	ਰ ਤ	ਸ ਦ	ਸ ਦਿ	ਪ ਸਾ	— ਸ	ਸ ਸ	— ਸ	ਰ ਤੇ
— ਧਿ	ਪ ਤੇ	ਪ ਤ੍ਰੀ	ਧ ਤੂ	ਪ ਤ	ਮ ਦ	ਪ ਦੇ	ਰ ਰੀ	— ਤੀ	ਮ ਕੀ	— ਤ	ਪ ਨਿਆ
— ਸੇ	ਪ ਤੇ	ਪ ਤ੍ਰੀ	ਧ ਤੀ	ਪ ਤ	ਧ ਦ	ਪ ਦਿ	ਮ ਖ	ਹ ਨ	ਮ ਭ	ਰ ਰ	ਪ ਈ

H ਰ ਦ

ਬਰਸ...
Page 390

—ਬਾਕੀ ਤੁਰ੍ਹਾ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩੬੧

੨. ਰਾਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਿਨਿ ਧਨਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦ੍ਯ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥
 ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥
 ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
 ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੀ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੨॥
 ਹਮ ਥਾਰੇ ਤਿੜਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥
 ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੇ ॥੪॥
 ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੨੫੫)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	ੴ	X	ੴ	ੴ	O	ੴ
ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	ਹ	ਸ	ਰ
ਬ	ਰ	ਸਡ	ਅ	ਨਾ	੯	ਮ
ਸ	ਲ	ਸ	ਰ	ਮ	ਹ	ਸ

ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਸ	ਲ	ਜਾ	੯	ਵੱ	੯	ਗੁ
ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਹ
ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਆ	੯	ਲਾ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਸੰ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	—	੦	ਸੰ	—	ਧ
ਜਿ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪਿ	ਰ	ਕਾ	੯	ਸਾ	੯	ਦ
ਧ	ਸ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	੦	੦	੦	੦
ਭਿ	ਲ	ਖ	ਬ	ਦ	ਨ	ਕੁ	ਮ	ਲਾ	੯	੯

ਮ ਪ ਧ ਸ ਰ ਸ ਧ ਪ | ਮਪ ਧਸੰ ਰਸੰ ਏਪ | ਮਪ ਧਪ ਮਰ ਸ
 ਬਿ ਨ ਗੁ ਰ | ਭ ਰ ਮ ਭੁ | ਲਾਡ ਸ਼ਸੰ ਸ਼ਸੰ | ਨੀਡ ਸ਼ਸੰ ਸ਼ਸੰ
 —ਬਾਬੀ ਰੂਬਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਸ੍ਰੋਧ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੇਹਾਗਣੀ ਸਿਨੁ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥
 (ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ, ਪੰਨਾ ੧੨੯੦)

ਅਸਥਾਈ

O		X	੨
ਮ	ਹ	ਸ	
ਰ	ਹ	ਰ	—
ਸਾ	ਵ	ਲ	ਮੌ
	ਆ	ਇਆ	ੜ
ਸ	ਧ	ਸ	ਰ
ਯ	ਧ	ਸ	ਸ
ਜ	ਹ	ਰ	—
ਲ	ਬ	ਰ	—
	ਚ	ਸ	
	ਪ	ਧ	
	ਪ	ਪ	
	—	—	
	ਹੋ	ਧ	
	ਤ	ਤ	
	ਸ	ਧ	
	ਸ	ਪ	
	ਹਾ	ਤ	
	ਤ	ਤ	
	ਲੀ	ਤ	
	ਤ	ਤ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਧ	ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	ਖ	—	ਸ	ਵ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਹਾ	ਗ	ਲੀ	—
ਪ	ਸ	ਨ	ਰ	ਮ	ਨ	—	ਨ	—	ਸ	ਲ	ਪਿ	ਆ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	—

੪. ਰਾਗ ਸ਼੍ਰੋਧ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਾਤਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਨੈਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੈਂਹ ॥
 ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੈਂਹ ॥੨॥
 ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈਂਹ ॥
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਪੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਆਨਨ ਕੈਂਹ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਜੌਤਸਰੀ ਮ: ੫, ੨੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਰ ਹ ਰ ਪ ਚ ਸ ਤ ਕ	ਪ ਪ ਮ ਪ ਚ ਤ ਵ ਰ	ਧ ਸ ਯ ਪ ਬ ਰ ਸ ਤ	ਹ ਹ ਰ ਸ ਮੈ ਹ ਸ
ਸ ਸ ਧ ਧ ਕ੍ਰ ਪ ਸ ਸਿ	ਪ ਪ ਧ ਧ ਡ ਪ ਕ ਰੁ	ਸ — ਰ ਪ ਣ ਸ ਪੁ	ਹ — ਹ — ਧ ਸ ਰਹ ਸ
ਹ ਰ ਪ — ਹ ਸ ਰਿ ਸ	ਧ ਸ ਸ ਸ ਪ੍ਰ ਸ ਮ ਭ	ਧ ਸ ਧ ਪ ਗ ਤ ਕੇ ਸ	ਹ ਹ ਰ ਸ ਨੈ ਹ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਹ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਪ	ਸ	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਸੂ	ਦ	ਖ	ਚ	ਕ	ਵੀ	ਤ	ਨ	ਹੀ	ਚ
ਅ	ਨ	ਦ	ਪੁ	ਰ	ਰ	ਨ	ਪੇ	ਸੇ	ਹ	ਤ	ਤ	ਤ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਪ. ਰਾਗ ਸ਼ੁਧ ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲ੍ਹ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
 ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਉਪਜੇ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥
 (ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੧੯)

ਅਸਥਾਈ

X		O		X		O	
ਰ		੦		ੰ		ਰ	
ਮ	ਰ	੦	੦	ਮ	ੰ	ਰ	ੰ
ਬਾ	ਬੀ	ਪ	ਪ	ਪ੍ਰਿਉ	ੰ	ਰ	ੰ
		੬	੬	ੰ	ੰ	੬	ੰ
ਸਰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਸ	—	ਸ	—
ਜਲ	ਨਿ	ਪਿ	ਪ	ਹ	—	ਰ	—
		ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਆ	ੰ	ੰ	ੰ
		੬	੮	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ

ਅੰਤਰਾ

P		M		S		S	
ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਗੁਰ	ਮਿ	ਲੋ	ਸੀ	ਤ	ਲ	ਜਲ	ਪਾ
ਦੂਡ	ਖ	ਨਿ	ਵਾਡ	ਰ	ਣ	ਹਾ	ਸ
						ੰ	ੰ
						ੰ	ੰ
						ੰ	ੰ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕੀਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਸ੍ਰੀਧ ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਭਿਮ ਇਨ੍ਹਿ ਵਰਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸ੍ਰਾਨ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਇਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁਕਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥
 ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਂਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X	H	O	Z	ਿ	O
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਝ	ਝ	ਝ	ਵ	ਸੇ	ਸ
—	H	ਰ	ਪ	ਪ	—
ਅ	S	ਮ੍ਰ	ਧ	ਧ	—
ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	—
ਮ	ਨ	ਪੀ	ਤ	ਤ	ਸ
ਸ	ਪ	ਧ	ਵੈ	ਵੈ	ਸੁ
ਸ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ
ਸ	ਚ	ਚ	ਧ	ਧ	ਸ
ਸ	ਚ	ਕੀ	ਚਾ	ਚਾ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

H	P	ਪ	ਸੰ	ਧ	—	ਸ
ਅ	ਨ	ਨ	ਨੌ	ਨੌ	—	ਕ
ਪ	—	ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	—
ਸੰ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	—
ਸ	S	ਦਿ	ਨ	ਨ	ਨ	—
ਸ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	—
ਸ	ਚ	ਮ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸ
ਸ	ਚ	ਚ	ਚਾ	ਚਾ	ਚ	ਰ

ਚੰਦੰ

ਸ
ਪ
ਕੇ
— | ਧ ਸ | ਧ ਪ | ਹ — | ਰ ਸ
 ੯ | ਲਾ ੯ | ਜੀ ੯ | ਉ ੯ | ਦ ੯ | ਤ ੯

ਨੇਟ—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਅਗੋਂ ਠਿੰਨ-ਠਿੰਨ ਰੂਕਾਂ ਕੱਠੀਆਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

੨. ਰਾਗ ਸੁਧ ਮਲਾਰ, 'ਪੜਤਾਲ' ਇਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੇਉ ਬਤਾਵੇ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤ੍ਰ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥
 ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੂਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥
 ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥
 ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖ ਲਾਗੀ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੮, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਟਾ ੧੨੯੫)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਸ	ਰ	ਸ	ਪ
ਰਾ	ਰ	ਰ	ਲ
ਖ	ਪ	ਰ	ਰ
ਖ	ਤੇ	ਬ	ਗੀ
ਸਰ	ਮ	ਪ	ਪ
ਹਰਿ	ਪੰ	ਬੋ	ਤਾ
ਪ	ਸੰ	ਪਪ	ਵੈ
ਹਉ	ਪ	ਉਬ	ਗੀ
ਤਾ	ਕੈ	ਧਸ	ਗੀ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਕਪ ਦੀ ਦੁਗਾਨ ਲਜ ਵਿਚ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਪ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	ਮ	ਮ	ਮੀ	ਮੀ	ਮੀ
ਹ	ਰਿ	ਰ	ਤ	ਤ	ਤ
ਹ	ਹ	ਸ	ਸ	ਗੀ	ਗੀ
ਹ	ਹਰਿ	ਸਿਉ	ਲਾ	ਲਾ	ਲਾ

੩੮੭

ਸੂਲਫਾਕ (ਝਪ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲੜ ਭਾਵ, ਗੂਪਕ ਦੀ ਦ੍ਰਗੁਨ)

X	S	O	R	M	R	—	S	S	—	—	—
S	R	H	H	G	A	S	W	H	S	S	S
S	R	H	H	S	P	H	—	S	S	S	S
M	R	—	P	H	R	S	—	S	S	S	S
M	R	A	D	H	D	G	A	S	S	S	S
M	P	P	P	H	T	H	—	R	S	S	ਰਾਮ ਰਾਮ ਥੋ: ਅਸਥਾਈ
P	I	H	M	T	I	A	S	G	S	S	

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਝਪ ਦੀ ਦ੍ਰਗੁਨ)

X	S	S	R	O	H	H	H	H	P	P	O
M	N	M	H	H	H	H	H	H	R	S	H
M	H	H	R	P	H	H	H	R	R	—	S
S	R	P	H	H	H	R	R	H	R	—	G
H	R	I	S	P	R	H	H	G	S	S	G

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਝਪ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਘ)

X	—	R	S	O	—	S	S	S	—	S	—
*	P	—	P	S	—	S	S	S	—	S	S
*	H	S	R	I	C	S	B	J	S	N	K
*	R	R	M	R	S	P	S	P	H	R	S
*	E	I	K	S	N	H	B	P	H	L	S

ਨੋਟ—'ਪੜਤਾਲ' ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਘ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਗਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਸ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ, ਦੁਪਹਿਰ ਦਿਨ ਜਾਂ ਮੱਧ ਰਾਤੀਂ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ | ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਉਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰਿਖਭ ਅੰਦੋਲਿਤ, ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਤੇ ਪੰਚਮ ਜਾਂ
ਪੈਵਤ ਦਾ ਕਣ।

H
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਮ—ਰ ਪ, ਮ ਪ, ਨ ਸ।

P
ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਪ, ਮ ਰ, ਸ।

H H M P H P H
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਰ ਰ, ਰ ਮ—ਰ ਸ, ਨੁ ਪ, ਨਸ, ਰਮ—ਰ, ਪ—ਰਮ—ਰ ਸ।

ਮੇਘ ਜਾਂ ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਐਸਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਉਡਵ-ਉਡਵ, ਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਜਾਂ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ, ਮੱਧ ਦਿਨ ਜਾਂ ਮੱਧ ਰਾਤੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਪੈਵਤ ਵਰਜਿਤ, ਦੌਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੂਰ ਸੂਝ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਥੇ ਲਿਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਗ੍ਰਾਮ ਪੱਧਤੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। (ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ) ਜੋ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਇੱਕੀਸ਼ ਮੂਰਛਣਾ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੀ ਉੱਤਮ ਤੇ ਸੂਝ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਟੀ) ਪੱਧਤੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ ਰਾਗ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ-ਛੇ ਰਾਗਾਣੀਆਂ (ਇਸਤੀਆਂ) ਅੱਠ-ਅੱਠ ਪੱਤ੍ਰ ਤੇ ਪ੍ਰੰਤ-ਵਧੂ ਆਂਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਡਤ ਦਮੇਦਰ ਦਾ 'ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ' ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਕੇਵਲ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਰਾਗ-ਰਾਗਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ-ਇਸਤੀ ਦੇ ਸਗੋਰ ਵਾਂਗ ਅੱਖ, ਨੱਕ, ਮੂੰਹ, ਉਮਰ ਤੇ ਬਸਤੂ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਐਸਾ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਤਾਂ ਨਾਦ-ਕਲਾ (ਕੋਮਲ ਵਿਦਿਆ) ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਪਿਛੇ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਹੈ।

ਸੰਨ ੧੩ ਤੋਂ ੧੮ ਈਓ: ਤਕ ਜਿਥੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ-ਜੂਪ ਭੀ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਹੋ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਛੇ ਰਾਗ ਉਹ ਭੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਟੀ) ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਨ। ਉਹ ਹਨ : - ਭੈਰਾਂ, ਮਾਲਕੈਸ, ਹਿੰਡੋਲ, ਦੀਪਕ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਤੇ ਮੇਘ। ਭਾਵ, ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਇਹੋ ਛੇ ਰਾਗ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ

ਸੰਪੂਰਣ (ਸੱਤ ਸੁਰਾ) ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਖਾਡਕ ਤੇ ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ (ਠਾਟ) ਤੋਂ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਸੰਗੀਤ ਬਾਸਤ੍ਰ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ।

ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਦਾ ਸਾਰ-ਅੰਸ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕੌਂਸ, ਹਿੰਡੋਲ ਤੇ ਮੇਘ, ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਣ ਸਨ, ਪਰ ਅੰਜ-ਕਲ ਇਹ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦੇ, ਭਾਵ ਓਡਵ-ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਅੰਜ-ਕਲ ਸ਼ਬਦ (ਗੁਰਥਾਣੀ) ਗਾਇਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਲਿਤ ਹਨ :—(1) ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (2) ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੋਈ ਗਾਇਕ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਸ੍ਰੀਧ ਧੋਵਤ ਦਾ 'ਕਣ' ਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਵੰਕੂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ

ਮ ਮ ਮ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਰ ਰ, ਗੁ—ਰ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਤੇ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਸੁਰ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਤੇ ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਦਾ

ਮ ਮ ਮ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ :—"ਰ ਰ, ਰ ਮ — ਰ ਸ" ਇੰਜ ਰਿਖਭ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਾਰੰਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ

ਪ ਧ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ "ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਤੇ ਨੂ ਨ ਪ" ਇਹ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਵਲ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਨੂੰ ਖਜਾਲ ਗਾਇਕ ਬਹੂਤ ਘੱਟ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਅਲੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਪਾਟ ਤਾਨ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਉਣੀ ਅੱਖਾਂ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਧੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਗਤੀ-ਰਸ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਗਾਇਕ ਦਾ ਗਲਾ (ਕੰਠ) ਭਾਗੀ-ਭਰਕਮ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸੰਦਰ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਸ ਰ, ਨ੍ਹੁਪ, ਪਰ, ਰ, ਸ—ਨ੍ਹੁਪ, ਮਪ, ਨ੍ਹੁਪਸ—ਨ੍ਹੁਪ, ਮਪਸ—।

੨. ਸ, ਨਸ, ਰਮ—ਰ, ਸ, ਰਪ, ਮ ਰ ਰਮ—ਰ, ਸ ਨ੍ਹੁ ਨ੍ਹੁਪ, ਮਪ ਸ, ਝਮ ਰ, ਨ੍ਹੁਪਸ—ਨ੍ਹੁਪ, ਰ
ਮ—ਰ ਸ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਖ ਪ ਸਤਿਗੁਰ
 ੩. ਸਰ ਰ, ਪਮ ਰ, ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਸ, ਨੁਪ, ਮ ਰ, ਰ ਰ, ਰਮ—ਰ ਸ, ਮਪ, ਨੁਪ, ਨਸ—ਰਸ ਨ
 ਧ ਹ ਹ ਹ ਪ ਮ ਮ ਪ ਧ ਸ ਪ ਹ ਹ
 ਨੁਪ, ਮਪ ਰ, ਰ ਰਪ, ਮਪ ਨੁਪ ਰ, ਰਮਰਪ, ਮਪਸ, ਰਸ ਨੁ ਨੁ ਨਸ ਸੰਰਸ ਨੁਪ ਰ, ਰ
 ਰਮ—ਰਸ।

ਪ ਸ ਪ ਪ ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ ਸ ਮ ਮ
 ੪. ਮਪ, ਨੁਪ ਨਸ, ਸੰਰਸ ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਸ ਰ ਰ ਮ ਰ, ਸ—ਨੁਪ ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਨਸਰ, ਰ ਰ ਮ—ਰ
 ਪ ਪ ਪ ਮ ਮ ਮ ਪ ਪ ਮ ਮ ਮ
 ਸ—ਰਸ ਨੁ ਨੁਪ ਮਪਸ, ਨੁਪ ਰ, ਰ ਰ, ਰਮ—ਰਸ—ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਨਸਰ, ਰਪ, ਰ ਰ, ਰਮ—ਰ
 ਪ ਪ ਹ ਹ ਹ
 ਸ—ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪ ਰ ਰ, ਰਮ—ਰਸ।

੧. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੂ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤਿਸਨ ਸਭ ਸੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਪਿਆਇਆ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ॥੨॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ॥

ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਓ ਪ੍ਰੂ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ॥੩॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨
ਮ ਹ ਹ ਹ	ੴ	ਪ ਧ
ਰ ਰ ਰ ਰ	ਰ ਹ ਰ ਰ	ਨ ਨ ਪ —
ਅ ਨ ਹ ਰ	ਥ ਰ ਸ ਸ	ਵਾ ਸ ਇਆ ਸ
ਸ ਨ ਭ	ਨ ਰ ਰ ਪ ਪ	ਹ ਹ ਰ ਸ ਰ ਸ
ਭ ਏ ਕਿ ਰ	ਪ ਾ ਸ ਲ ਪ੍ਰੀ	ਰ ਹ ਵ ਭ ਮ ਸ ਰ ਸ
ਮ ਰ ਅ	ਮ ਪ ਸ ਨ ਪ	ਹ ਰ ਹ ਰ ਸ
ਨ ਦ ਮ	ਗ ਲ ਸ ਖ	ਇਆ ਸ ਸ ਸ

੩੯

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਰ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	—	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ
ਪਾ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਹ	ਮ	ਮ	ਨ	ਪ	ਧਿਆ	ੴ	ੴ	ੴ	ਇਆ	ੴ	ੴ	ੴ

—ਬਾਬੀ ਰੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੇ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥

ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁ ਮਾਣੈ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥

(ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੯੦)

ਅਸਥਾਈ

ਨ	ਪ	—	ਪ	ਊ	ਨ	ਨ	ਪ	ਊ	ਨ	ਪ	ਪ	ਊ	ਨ	ਪ	ਊ	ਨ	—
ਸ	—	ਨ	ਨ	ਵਿ	ਰੇ	—	ਪ	ਨ	ਵਿ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਨ	ਪਨ੍ਹ	ਪਨ੍ਹ	ਰਸ	ਨਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	
ਨਾ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਭਾ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਚ	ੴ	ੴ	ਨ	ੴ	ਪਨ੍ਹ	ਪਨ੍ਹ	ਰਸ	ਨਸ
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਲੈ	ਲੈ	ਲੈ	ਲੈ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥
 ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਪ੍ਰਿਆ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੇ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥
 ਨੀਂਦ ਗਈ ਹਉਮੇ ਤਨਿ ਬਾਕੀ ਸਚ ਮਡਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥
 ਰੂਖੀਂ ਬਿਰਖੀਂ ਉਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥੪॥
 ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥
 ਪ੍ਰਿਆ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੇ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥
 ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉਂ ਬਿਨ ਮਿਲੇ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥
 ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂੜੇ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥
 ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਥ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੨੪)

ਅਸਥਾਈ

੩	X	੨	O	H P R
— ਰ — ਮ ੴ ਨ	ਪ ਨ ਬੀ	ਧ ਨ ਹਾ	ਪ ਨ ਲਿਓ ਮੇ	ਸ ਸ ਗੀ, ਸ
ਮ ਰ ੴ ਨ ਰੈ	ਪ ਨ ਬੀ	ਸ ਹਾ	ਪ ਨ ਲਿਓ ਮੇ	ਰ ਮਾ ਗੀ
ਪ ੴ ਨ ਬ	ਪ ਨ ਬੀ	ਰ ਹਾ	ਪ ਨ ਗੇ	— ਸ ਈ

ਅੰਤਰਾ

ਅ ਚਾ	ਪ ਤ੍ਰੀ	ਪ ਕ	ਨ ਮੀ	ਸ ਨ	ਸ ਜ	ਸ ਲ	ਨ ਹੀ	ਸ ਤੇ	ਰ ਸੁ	ਸ ਖ	ਪ ਪਾ	ਧ ਤ	ਪ ਵਹਿ	੬
ਮ ਰ ਸਾ	ਮ ਰ ਤਿ	ਮ ਗ	ਰ ਸ	ਰ ਦ	ਸ ਦ	ਰ ਸੁ	ਨ ਹਾ	— ਤ	ਧ ਤ	ਪ ਗੀ	ਰ ਮ	ਮ ਗ	ਰ ਗ	੮

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਘਿੱਟਕਾ ਬਿਰਾਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣ ਬਾਜੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਭਾਜੇ ਸੁਨਤ ਸੁਰੰ ॥
 ਕੋਕਲ ਸੁਨ ਲਾਜੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਭਾਜੇ ਸੁਖ ਉਪਰਾਜੈ ਮੱਧ ਉਰੰ ॥
 ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦਜੇ ਮਨ ਤਨ ਰਿਝੈ ਸਭੈ ਨ ਭਜੈ ਰੋਹ ਰਣੰ ॥
 ਜੇ ਜੇ ਹੋਸੀ ਮਹਥਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਚੰਡ ਚਕੂਦਨ ਆਦਿ ਗੁਰੰ ॥੧੩॥੨੨੩॥
 (ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

x	o	ੴ	ੳ	੦	p	ਨ	H	s	t
ਸ ਨ ਕਾ	— s	— s	ਨ ਬਿ	ਸ ਰਾ	— s	ਸ ਜੈ	ਪ ਨ	ਨ ਗ	ਪ ਟ
ਸ ਨ ਕਾ	— s	— s	ਨ ਬਿ	ਸ ਰਾ	— s	ਸ ਜੈ	ਪ ਨ	— s	ਪ ਟ
ਹ ਰ ਤੁ	h ਰ	p ਰ	p ਰ	ਹ ਰ	h ਰ	ਰ ਰ	h ਰ	ਸ ਜੈ	— s
ਹ ਰ ਕੁ	h ਰ	h ਕੁ	— s	ਪ ਭਾ	ਨ ਗ	— s	ਪ ਭਾ	ਜੈ	— s
ਰ ਸੁ	r ਨ	r ਤ	r ਸੁ	ਸਨ ਰੰਦ	ਸ ਨ	— s	— s	— s	— s

ਅੰਤਰਾ

ਹ ਕੇ	ਹ ਕਲ	p ਸ	p ਨ	ਨ ਭਾ	— s	ਸ ਜੈ	— s	— s	— s
ਨ ਕਿ	ਸ ਲ	ਰ ਬਿ	ਰ ਖ	ਸਨ ਭਾਵ	ਸ ਨ	ਪ ਜੈ	ਨ ਗ	ਪ ਜੈ	— s

ਮ ਹ ਮ ਰ | ਮ ਉ ਮ ਪ | ਪ ਸ — | ਹ ਸੈ ਸ | ਹ ਸ —
 ਬ ਖ ਬ ਤੁ ਬ ਪ ਰਾ ਸ — | ਨੈ ਸ | ਸ —
 ਰ ਸ — | ਰ ਰ ਸੰ ਨ ਸ — | ਸ ਘਟਕਾ... —ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।
 ਮ ਸ — | ਪ ਉ ਪ ਰੰ ਦ ਸ — | ਸ ਘਟਕਾ... —ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।
 ਨੇਟ—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਡਨ ਸਥਦ ਰੀਤ ਸੰਨੋ-ਬਸੀਨੇ ਚਲੀ ਆ ਹਾਂਹੀ ਹੈ।

੫. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਊ ਪ੍ਰਿਊ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
 ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਉਪਜੇ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥
 (ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੧੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	ੴ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ ਬਾ	ਸ ਬੀ	ਸ ਹਾ	ਰ ਪ੍ਰਿਊ	ਪ ਸ	ਰ ਪ੍ਰਿਊ	ਰ ਸ
ਜਲ	ਨਿ	ਪ ਧ	ਨ ਪ੍ਰੇ	ਸ ਮ	ਰ ਆ	ਰ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਹ ਗੁਰ	ਪ ਮਿ	ਪ ਲ	ਨੁਪ ਸੀਵ	ਨ ਤ	ਨ ਜ	ਸ ਲ	ਸ ਪਾ	ਨ ਦਿਆ	ਸ ਸ	ਸ ਸਭ
ਸ ਦੂ	ਰ ਖ	ਸ ਨਿ	ਪ ਵਾ	ਨ ਗ	ਪ ਗ	ਨ ਗ	ਨ ਗ	ਰ ਗ	—	ਸ ਸ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਮੰਘ ਮਲਾਰ, ਸੁਲਫਾਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਹੁਤਾਣੀ ॥
 ਜਲ ਬਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੂਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥
 ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਥਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੇਰ ਲਵੰਤੇ ॥
 ਪਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਥਬੀਹਾ ਬੇਲੇ ਭੁਇਆਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥
 ਮਛਰ ਢੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
 ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰੰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥
 (ਰਾਗੁ ਭੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੦੮)

ਅਸਥਾਈ

X ਸ	—	O ਦ	—	ੴ ਸ	ੴ ਰ	੩ ਸ	੩ ਸ	O ਪ	ੴ ਨ	ੴ ਲੀ	ੴ ਤ
ਸ ਨ	—	ਦ ਦ	—	ਰ ਡ	ਰ	ਸ ਮ	ਸ ਮ	ਹ ਛ	ਨ ਲੀ	ਤ ਤ	ਤ
ਪ ਮ	ਪ ਮ	ਸ ਜ	—	ਪ ਨ	ਪ ਨ	ਮਪ ਪਛ	ਮਪ ਪਛ	ਹ ਤਾ	—	ਰ ਟੀ	ਰ
ਮ ਰ	ਮ ਰ	ਪ ਥ	ਪ ਲ	ਮ ਨੀ	ਮ ਨੀ	ਮ ਰ	ਮ ਰ	ਰ ਵ	—	ਸ ਰ	ਸ
ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	—	ਰ ਗ	ਸ ਮ	ਸ ਮ	ਨ	ਸ ਨ	ਨ
ਥਰ	ਸ	ਨ	ਤੇ	ਰ ਗ	—	ਗ ਗ	ਮ ਮ	ਨ ਲੀ	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਹ	ਪ ਰ	ਨ ਸੇ	—	ਸ ਨਿ	—	ਨ ਸ	ਸ ਕਾ	—	ਸ ਲੀ	—	ਸ ਥ
→ ਪ੍ਰ	ਪ੍ਰ	ਪ੍ਰ	ਪ੍ਰ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	—	—
ਸ ਨ	ਸ ਨ	ਰ ਨ	ਰ ਨ	ਸ ਨ	—	ਨ ਨ	ਸ ਲੀ	ਨ ਲੀ	—	—	—
ਕਿਉ ਥੀ	ਕਿਉ ਥੀ	ਸ ਨ	ਖ ਨ	ਬ ਨ	ਬ ਨ	ਗ ਗ	ਗ ਗ	ਗ ਗ	ਗ ਗ	—	—

ੴ

M	R	M	R	M	R	M	S	S	S	S	S	S	S	S	S
R	G	D	R	M	H	D	G	L	B	S	T	T	→		
D	A	D	R	M	H	D	G	B	S	S	T	T			
B	E	A	G	M	H	D	G	B	S	T	T				
S	N	S	R	—	S	S	N	R	S	N	—				
N	—	S	D	U	S	B	R	M	B	L	S				
—	B	S	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
B	A	S	D	U	S	—	B	—	—	—	—				

... ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ—ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਦੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ੍ਰੈਂਚਰ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਸ਼ਬਦ ਗੰਤ ਹੈ ।

੭. ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਜ)

ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੇਰ ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ,
 ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ ਭਾਉ ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥
 ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ ਨ ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ਼,
 ਇੰਦ੍ਰ ਸੌਂ ਨ ਰਾਜਾ ਭਵ ਛੂਮ ਕੋ ਭਰਤ ਹੈ ॥
 ਪਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦਚਾਰੀ,
 ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ ਤਪੱਸਿਆ ਨ ਅਨੱਤ ਹੈ ॥
 ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀਨ ਸਦਾ,
 ਜੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕਰੀ ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥੯॥੧੯॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X	O	2	O	3	8
N	N	—	N	—	P
S	S	—	S	—	S
N	S	—	R	—	R
—	—	—	—	—	—
P	P	P	H	—	P
M	M	N	R	—	S
B	B	D	R	—	R
S	S	R	K	—	S
—	—	—	—	—	—
H	H	R	H	—	S
R	R	R	R	—	S
D	D	H	H	—	S
—	—	N	—	—	—
B	B	S	K	—	—
S	S	—	—	—	—

ਨ ਸ ਰਿਓ | ਰ ਸ ਰ ਸੀ | ਮ ਪ | ਹ ਰ ਹ ਤ | ਹ ਰ ਹ ਤ | ਸ ਸ —

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਹ	ਬ	ਚ	ਧ	ਨ	ਸ	ਮ	—	ਸ	ਤੇ	ਸੀ	—	ਨ	ਸ	ਲ	ਸ	ਨ
ਮ	ਗ	ਚ	ਸ	ਤ	ਸ	ਰ	ਜ	—	ਹ	ਰ	ਤ	ਪ	ਮ	ਤ	ਗ	ਸ	ਜ,
ਨ	ਸ	ਲ	ਈ	—	ਸ	ਰ	ਦ	—	ਮ	ਰ	ਈ	ਵਾ	ਨ	ਜ	ਰ	ਸ	—
ਸ	—	ਸ	ਮ	ਸ	ਮ	ਰ	ਕੋ	—	ਹ	ਰ	ਤ	ਰ	ਹ	ਤ	ਸ	—	ਨਾਚਤ...

SIKHBOOKCLUB.COM

ਸੰਚਾਰੀ

ਨ	ਸ	ਵ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਪ
ਹ	ਬ	ਹ	ਪ	ਹ	ਬ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸੀ	ਨ	ਨ	ਨ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਦਿ
ਹ	ਖ	ਹ	ਤ	ਹ	ਖ	ਸ	ਨ	ਕੈ	—	ਨ	ਨ	ਨ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਪ
ਹ	ਰ	ਹ	ਰ	ਹ	ਰ	ਨ	ਤ	ਕੁ	ਹ	ਰ	ਰ	ਰ	ਨ	ਰ	ਰ	ਨ	—
ਨ	ਸ	ਪ	ਸਿਆ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਪ	ਹ	ਰ	ਨ	ਤ	ਹ	ਨ	ਸ	—	—

ਕਣੜ

ਅਭੋਗ

ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	ਸ
ਹ	ਹ	ਨ	ਕੈ	ੱ	ਹਿ	ਹੀ	ੱ	ਨ	ਕਾ	ੱ	ਲ
ਗਿਆ	ਗਿਆ	ਨ	ਕੈ	ੱ	ਹਿ	ਹੀ	ੱ	ਨ	ਕਾ	ੱ	ਲ
ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਪ	ਪ	ਤ
ਵਾ	ਵਾ	ਸ	ਕੈ	ੱ	ਅ	ਧੀ	ੱ	ਨ	ਲ	ਦਾ	ਤ
ਨ	ਰ	ਸ	ਨ	ੱ	ਪ	ੱ	ਰ	ਮ	ਗ	ਸ	—
ਸ	ਰ	ਰ	ਕੀ	ੱ	ਚਉ	ੱ	ਰ	ਮ	ਗੀ	ਡਿਹ	—
ਜ	ਨ	ਕੀ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਨ	ਸ	ਸ	ਹ	ਪ	ਰ	ਰ	ਰ	ਹ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਰ	ਏ	ਈ	ੱ	ਵਿ	ੱ	ਰ	ੱ	ਹੀ	ੱ	ੱ

ਨੋਟ—ਸੰਚਾਰੀ-ਅਭੋਗ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਗਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਦੁਗੁਨ-ਤਿਗੁਨ-ਚੌਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਠਾਅ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ।

SIKHBOOKCLUB.COM

(ਮੇਘ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

੩੯੯

ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ

ਵਾਈ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਇਨ ਦਾ ਚੂਜਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਲਪ !

ਮ ਨ
ਆਰੋਹ—ਰ ਗ ਰ ਮ, ਗਰ ਸ, ਰ ਪ ਮ ਪ, ਧ ਸ |

ਨ
ਅਵਰੋਹ—ਸ ਧ, ਨੁਪ ਮਪ ਮਗ, ਮ—ਰ ਸ |

ਮ ਮ
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਗ ਰ ਮ, ਗਰ ਸ, ਰ ਰ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸ, ਸ ਧ ਪ ਮ, ਜ ਸੰਝ, ਨੁਪ, ਮਪ
ਮਗ ਰਗਰਮ—।

ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਬਿਲਾਵਲ, ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਮੱਘਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਇਨ ਦਾ ਚੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਲਪ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ੍ਰੋਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਤੇ ਮਲਾਰ ਦੇ ਮਿਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉੱਜ ਜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਧਿਕਤਰ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੋ ਜਾਂ ਭਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਈ ਹੈ। ਬਤੋਰੇ ਉਦਾਹਰਣ :— ਨਟ ਦਾ ਅੰਗ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਨਟ ਮਲਾਰ, ਸੁਖਕਟੀ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਕਾਨੜਾ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਮੀਯਾ ਮਲਾਰ, ਅੜਾਨਾ ਅੰਗ ਤੋਂ ਮੀਰਾ ਕੀ ਮਲਾਰ ਇਤਿਆਦਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਮਾਲਕੋਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਛਾ ਤੇ ਕਾਢੀ ਅੰਗ। ਖਾਲ-ਗਾਇਕ ਤਾਂ ਅਕਸਰ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਦਾ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਹੀ ਗਾਊਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੁਝ ਧਰੂਪਦ-ਗਾਇਕ ਕਾਢੀ ਅੰਗ ਦੇ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ-ਕਦਾ ਕੋਈ ਗਾਇਕ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਕੇਵਲ ਕੇਮਲ ਗੰਧਾਰ ਲਾ ਕੇ ਭੀ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣੀਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਕੇਵਲ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ "ਸ, ਰਗਰਮ, ਗਰਸ, ਰਗਮ, ਰਗਰਮ, ਮਪਮਗ, ਗ ਰਗਮ" ਇਸ ਗੌਂਡ ਅੰਗ ਵਿਖਾ ਕੇ ਅਗੋਂ ਰ ਰ ਪ, ਮਪ, ਮਪਧਸ—ਧਪਮਪਮ, ਜ ਰ ਰ ਮਹ ਪ—ਮਪ, ਧਸੰਧਮਪਮ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੋਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਅੰਗ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੋਧ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਹ

ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਇਤਨੇ ਚਮਤਕਾਰ-ਪ੍ਰਗਟ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਰ ਲਗਾਈ ਜਾਣਗੇ ਉਸੇ ਵਿਚ
ਮਲਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਏਗਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰਗਰਮ, ਗਰਸ, ਸਰ ਰੇਗ, ਗਮ,
ਸੰ ਨ ਨ ਨ
ਮਰਪ, ਮਪਧਸੰਤੁ ਧ, ਨੁਪ, ਮਪ ਧ, ਸੰ ਧ ਧਨੁਪਮਪਮ, ਪਧਸੰਤ ਧਪਮ" ਇੰਜ਼ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਅੰਗ

ਗ ਮ
ਵਿਖਾ ਕੇ ਮੁੜ "ਰਗਰਮ, ਰਗਮਗੁ ਰ ਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਗੌੜ ਮਲਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ
ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਮੌਰ ਮੀਡਾ ਮਲਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗੌੜ ਮਲਾਰ ਤੇ
ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਗੀਤਕ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਤੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਇਣ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਗਾਇਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੱਲਾਂ
ਹਨ। ਗੌੜ ਮਲਾਰ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਜੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕੂਰੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉੱਚ-ਕੋਟੀ ਦੇ
ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾਊਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਸ ਸ

੧. ਸ—ਰਗਮ, ਮੁੜਗ, ਰਗਰਮੁ ਗਰਸ—ਰਗਮ, ਮਪਮਗੁੜ ਰਮਗਰਸ, ਸ—ਧਨੁਪ ਮਪ ਧਸ।

੨. ਸ—ਰਗਮੁ ਰਗਮ, ਰ ਰਗੁੜ ਮਪਮਗ, ਰਗਰਮਗਰਸ, ਸ ਹਗਮ, ਮਪ ਮਗਰਗਸਰਗਮ, ਮ—
ਮਪ, ਮਪਧਸੰਤੁ ਧਪਮ, ਰਗਮ, ਮ ਰਾਪਮ, ਗਰਗੁੜਸ, ਰਗਮ।

੩. ਸੁ ਰਾ ਗ ਮ ਸੰ ਨ ਸੰ
ਸੁ ਨ ਮ ਗ ਗ ਮ ਮ
ਪਮ, ਪਧਸੰਤੁ ਧਨੁਪਧਗਪਮੁ ਗਰਮਗੁ ਰਾ ਸ—ਸ, ਰਾ ਰਗੁ ਗਮ, ਰ ਰਪ, ਮਪਧ(ਨ)
ਪ ਗ
ਪ, ਧਗਪਮ, ਰਗਰਮੁ ਗਰਸ।

੪. ਮਪਧਸੰਤੁ ਧਨੁਪ, ਧਨਸ, ਨੁਪਨੁਪ, ਮਪਨੁਪਸੰਤੁ ਰਸੰ(ਸ) ਧਨੁਪਮਪਸ—ਮਪ ਧਨਸ, ਸੰਰਸੰ—
(ਸ) ਧਪਮ, ਮਪਮਗ, ਰਗਰ ਗਮਪਮਗੁ ਰਗਮ, ਮਪਸੰਤੁ ਸੰਰਗਮੁ, (ਮ) ਰਸੰ—(ਸ) ਧਨੁਪਮਪ
ਸੰਤੁ ਰਗਾਰਮੁ, ਗਰਸ, ਸੰ—(ਸ) ਧਨੁਪੁੜ ਧਸੰਤੁ ਧਪਮ, ਮਪਮਗੁੜ ਰਮਗਰਸ, ਰਗਮ—।

ੴ ਗੁਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮ
 ੴ ਮੁਖਪਾਲ, ਸੰ—ਧ, ਨਪਧਾ ਜਾਪਮ, ਮਪ ਧਸਤ ਮਰਸਤ, ਗਾਰਮਤ ਗਰਸਤ, ਗਾਰਗਾਰਮ, ਕਾਰਸਤ, ਰਾਗਸਤਪੈ
 ਗੁ ਗ ਗ ਮ
 ਮਾਂਗ ਰਾਗਰਮ, ਰਾਗਸਤ, ਸਤ ਧਤ ਨੁਪ ਧਰਾਪਮਗਤ ਰਾਮ, ਧਪਮਗਰਗਸਰਗਾਮ, ਰਾਗਰਮਪਮਗ, ਰ
 ਮ ਮ
 ਰਾਪ, ਮਪਸਾਂਧਪਮ, ਪਮਗ, ਰਾਪ, ਮਪਧਸਤ ਰਾਗਰਮਤ, ਗਾਰਸਤ, (ਸ)ਤ ਨੁਪਮਪਧਸਤ, ਰਾਗਰਪਮਗ
 ਗੁ ਗ ਗ ਸ
 ਮਾਂਗ ਰਾਗ ਸਤ, ਰਾਗਸਤ, ਧਤ ਸਤ ਧਸਤ ਧਪਮਗ, ਰਾਗਰਗਸਤਰਾਪਮ, ਗਾਰਸ, ਰਾਗ ਰਮ—।

ਤਾਨਾਂ

- ੧, ਸਰ ਗਮ ਰਾਗ ਮਪ ਧਪ ਮਪ ਧਨ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਧਨ ਸਾਰੇ ਗਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
- ੨, ਸਰ ਗਮ, ਰਾਗ ਮਪ, ਧਪ ਮਪ ਧਨ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਧਨ ਸਾਰੇ ਗਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
- ੩, ਪਮ ਗਰ ਸਸ ਮਰ ਪਪ ਮਪ ਧਨ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਮਰ ਪਪ ਧਨ ਸਾਰੇ ਗਾਰੇ ਮਾਂਗ ਰਾਗ ਗਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ
ਧਨੁ ਮਪ ਧਸ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
- ੪, ਮਪ ਧਨ ਸਾਂਤ, ਧਨ ਸਾਰੇ ਸਾਂਤ, ਗਾਰੇ ਮਾਂਗ ਰਾਸ, ਸਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਮਪ ਧਨ ਸਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਮਗ ਰਾਗ
ਮਪ ਮਗ ਰਸ, ਗਰ ਮਗ ਪਮ ਧਪ ਨੱਧ ਸਾਂਨ ਰਾਸ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ।
- ੫, ਮਗ ਰਸ ਰਾਗ ਮਾਂਤ, ਮਪ ਧਪ ਜਾਪ ਮਾਂਤ, ਮਪ ਧਸ ਧਪ ਜਾਪ ਮਾਂਤ, ਮਪ ਧਸ ਰਾਸ ਧਪ ਜਾਪ ਮਾਂਤ,
ਧਨ ਸਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਜਾਪ ਮਾਂਤ, ਧਨ ਸਾਰੇ ਗਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ ਜਾਪ ਮਾਂਤ, ਧਨ ਸਾਰੇ ਗਾਰੇ ਮਾਂਗ ਰਾਸ
ਜਾਪ ਮਾਂਤ ।
- ੬, ਧਨੁ ਪਪ ਮਪ ਜਾਮ ਰਾਗ ਰਮ ਗਰ ਸਾਂਤ, ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਸਾਂਤ, ਸਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ ਧਨੁ ਮਪ ਧਪ ਮਪ ਮਗ ਰਾਗ
ਰਮ ਗਰ ਸਾਂਤ, ਮਪ ਧਨ ਸਾਂਤ ਸਾਰੇ ਸਾਂਤ, ਗਾਰੇ ਮਾਂਗ ਰਾਸ, ਮਾਰੇ ਪੰਪੇ ਮਮ੍ਮ ਰਾਸ, ਸਾਰੇ ਸਾਂਸਾਂ ਧਪ
ਮਗ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਏਂ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥
 ਵੂਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਣੀ ਨੇ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਜਾਦੀ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੇ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 (ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੯੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
H ਪ ਮ ਲ ਾ	H ਗ ਮ ਲ	S ਸੀ ਤ	G ਰੈ ਹੈ
S ਾ	R ਾ	N ਤ	R ਾ
S ਾ	L ਾ	L ਾ	S ਾ

H ਰ ਾ	P ਿ ਾ	B ਧ ਾ	G ਾ
S ਾ	S ਾ	P ਾ	M ਾ

ਅੰਤਰਾ

੫	੬	੭	੮
P ਹ ਿ ਜੀ ਊ	P ਾ ਪ ਾ ਉ	N ਨ ਾ ਨ ਾ	N ਸ ਾ ਕਿ
S ਾ	S ਾ	S ਾ	S ਾ
S ਾ	S ਾ	S ਾ	S ਾ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥
 (ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੯੫)

ਅਸਥਾਈ

O	X	ੴ	X	ੴ
ਗ ਲ ਸ ਸ ਸਾ S ਵ ਣ	— ਗ ਗ ਰ ਰ S ਸ ਰ ਸੀ	ਰ ਰ ਪ ਪ ਵਾ ਮ ਟੀ —	ਹ ਟੀ — S \$ \$ \$ \$	— — — —
ਗ — ਮ ਰ ਪ ਪ ਕ ਬ ਸ ਬ	ਪ — ਮ ਪ ਦੀ S ਵੀ S	ਸ ਸ ਧ ਪ ਜਾ S S S	ਗ ਮ ਪ ਸ ਰ	—

ਅੰਤਰਾ

ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਪ — ਪ ਪ ਨ S ਨ ਕ	ਸੰ ਪ ਧ ਸੰ ਨ ਸ ਦਾ S ਸੁ	ਸੰ — — ਸੰ ਹਾ S S ਗ	ਨ ਸੰ ਥ ਸੰ ਟੀ S S S	— — — —
ਤ ਗ ਗਮੰ ਰ ਸ ਖ ਰਤ ਕੈ S	ਸੰ ਧ ਪ ਮ ਪ ਹੇ S ਤ ਅ	ਧਨ ਸੰ ਧ ਪ ਪਾਂਡ S S S	ਗ ਮ ਪ ਸ ਰ	—

੩. ਰਾਗ ਗੋੜ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਛਿਹ ਹਉਮੇ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੨॥

ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਛਿਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਰੋਨਿ ਬਿਗਾਈ ॥੩॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੩)

ਅਸਥਾਈ

O	X	ੴ	X	ੴ	ੴ
— ਗ ਗ ਗਮ S H' ਈ ਮੋਹਿ	ਗ ਰ ਨ ਸ ਪ੍ਰੀ S ਤ ਮ	* ਮ ਗ ਰ ਦੇ ਹੁ ਮਿ	ਗ ਗ ਪ ਲਾਡ S ਈ S	ਧ ਮ ਹ ਲਾਡ S ਈ S	— — — —
— ਗ ਗ ਗਮ S ਮ ਈ ਮੋਹਿ	ਗ ਰ ਨ ਸ ਪ੍ਰੀ S ਤ ਮ	* ਮ ਗਰ ਗ ਦੇ ਹੁਡ ਮਿ	ਗ ਗ ਪ ਲਾਡ S ਈ S	ਧ ਮ ਹ ਲਾਡ S ਈ S	— — — —

ਗ	ਰ	ਮ	ਹ	ਪ	ੴ	ਪ	ੴ	ਮ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਪ	ਪ	ਧ	(ਹ)	ੴ
ਸ	ਗ	ਲ	ਸ	ੴ	ੱ	ਲੀ	ੱ	ਸੁ	ਖ	ਤ	ਤ	ਨ	ਸੁ	ਖ	ਤੀ	ੱ	
ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ੰ	ਧ	ੰ	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਗਮ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ		
ਜਿ	ਹ	ਘ	ਰ	ਲਾ	ੱ	ੱ	ਲ	ਸਾਂ	ੱ	ੱ	ੱ	ਈਂ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮੌ	ਹਿ	ਅ	ਵ	ਗ	ਧ	ਧ	ਸ੍ਰੀ	ਭ	ਸ	ਦਾ	ੱ	ਦ	ਦਿਆ	ੱ	ਲਾ	ਮੌਹਿ	
ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸ	ਰੰ	ਸ	ੰ	ਸ	ਨੰ	ਪ	ੰ	
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਕਿਆ	ੱ	ਚ	ਤੁ	ਰਾ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ਈ	ੱ	
ਗ	ਰ	ਰਉ	ਹ	ਹ	ਪ	ੴ	ਮ	ਪ	ਧਨ	ਸ	ਧ	ਪ	ਗ	ੱ	ਮ	ਰਸ	
ਮ	ਰ	ਰਉ	ਸ	ਥ	ਰਾ	ੱ	ਬਰ	ਜੇ	ਪ੍ਰਿਆ	ੱ	ੱ	ਗ	ਰਾ	ੱ	ਡੀ	ਇਹ	
ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਗਮ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	
ਹਉ	ੱ	ਸੈ	ੱ	ਕੀ	ੱ	ਕੀ	ੱ	ਕੀ	ਨਾਂ	ੱ	ੱ	ੱ	ਈਂ	ੱ	ੱ	ੱ	

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਗੌਡ ਮਲਾਰ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਚਾਤ੍ਰੂਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੌਹਿ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਨੋਹ ॥੧॥ ਰਹਾਊ॥

ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਹ ॥

ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਹ ॥੨॥

ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਹ ॥

ਚਰਨ ਕਪਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਆਨ ਨ ਕੋਹ ॥੨॥

(ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੨)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	੨	O	ਪ
— ੳ	ਨ ਧ ਤ੍ਰੀ ਨ ਧ ਤ੍ਰੀ	ਧ ਕ ਚਿ ਨ ਸ ਤ ਵ ਤ	ਸ ਧ ਕ ਹ ਤ	ਗ ਮ ਦ ਹ ਚਾ
— ੳ	ਨ ਧ ਤ੍ਰੀ ਨ ਧ ਤ੍ਰੀ	ਨ ਸ ਤ ਵ ਤ	ਸ ਧ ਕ ਹ ਤ	ਗ ਮ ਦ ਹ —
ਮ ਲ੍ਲੀ ਪਾ	ਮ ਰ ਸ ਮਿੰ	— ਸ ਧ ਕ ਵੁ	ਮ ਰ — ਤਾ ਤ	ਨ ਸ ਨ ਧ ਵ
ਨ ਸ ਹ	ਰ ਸ ਚਿ	ਸ ਪ ਪ੍ਰ	ਪ ਧ ਕਤ	ਗ ਮ ਨੋ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ ਅ ਨਿ	ਪ ਪ ਕ ਸੂ	ਸ ਧ ਖ ਚ	ਨ ਸ ਵੀ	— ੜ ਨ ਨ ਹੀ	ਸ ਨ ਨ	ਸ ਹੀ	ਸ ਚਾ	— ੜ ਨ ਨ ਤ
ਨ ਸ ਅ ਨ	ਸ ਧ ਦ ਪ੍ਰ	ਸ ਨ ਨ ਪ੍ਰ	ਨ ਸ ਦੇ	ਰ ਹ	ਸ ਨ	— ੜ	ਸ ਧ	ਨ ਨ ਤ
ਗ ਮ ਆ	— ੜ ਨ ਨ	ਮ ਰ ਕ੍ਰ ਪਾ	ਨ ਧ ਵ ਨ	ਪ ਮ ਵ ਜੀ	ਪ ਨ ਵ ਤ	ਨ ਨ ਤ	ਸ ਮੀ	— ੜ ਨ ਨ
ਮ ਗ ਚਿ	ਮ ਰ ਜ ਲ	ਸ ਨ ਰ ਨ	ਸ ਧ ਹ —	ਸ ਧ ਹ ਤ	ਪ ਨ ਹ ਤ	ਗ ਮ ਨ	— ੜ ਨ ਨ	ਰ

—ਬਾਬੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ।

੫. ਰਾਗ ਗੋੜ ਮਲਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥
 ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
 ਕਿਮਿ ਕਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
 ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਜਮਾਇ ॥ਪੰਡੀ॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੨੦)

ਅਸਥਾਈ

X	O	ੴ	ੴ	O	ੴ	ੴ	O
H	H	R	P	H	H	H	R
R	H	ਹ	ਕੁ	S	ਨ	ਹ	S
ਬ	ਹੀ	ਹਾ	ਕੁਝ	S	ਸ	ਹ	ਲ
ਨ	—	ਸ	ਪ	ਸ	ਸ	ਗ	—
ਸ	—	ਧੈ	ਪ	ਸ	ਬ	ਰ	ਗ
ਸ	5	ਚੈ	5	ਸ	ਬ	ਸੁ	ਤ
ਰ	ਜ	—	—	ਨ	ਦ	ਸੁ	ਇ
ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਪ	ਦ	ਸ	—
ਸ	ਭ	ਕਿ	ਛ	ਤੇ	5	ਨਾ	ਹੈ
ਸ	ਨ	—	—	ਚੈ	5	ਲ	5
ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਪ	ਸ	ਰ	—
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਦੀ	ਆ	ਖਾ	ਦਿ

ਅੰਤਰਾ

P	P	ਨ	ਨ	S	S	S	R
H	P	ਪ	ਧ	ਸ	ਪ੍ਰੀ	ਸ	—
ਆ	ਪ	ਪ	ਛਾ	ਤ	ਤ	ਮਿ	ਲੈ
ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	—	—	—
ਸ	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	ਲਾ	ਨਿ	ਪ
ਵੁ	ਨਾ	5	ਛਧ	ਬ	5	ਦਿ	5
ਗ	—	—	—	ਹ	—	—	—
ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਝਿਮ	ਝਿ	ਝ	ਅੰ	ਮ੍ਰੀ	ਵ	ਦਾ	5

ਮ ਰ ਪ | ਪ ਨ | ਨ ਸ | ਨ ਸ | ਨ ਪ | ਮਪ ਮ | — ਗ
 ਤਿ ਸ ਨ ਭੁਖ ਸ ਭ ਜਾ ਤ ਸਸ ਦਿ | ਸ ਸ
 —ਬਾਬੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਜਾ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਨਾਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਮੋਰ ਦਾਦਰ ਕਰਤ ਸੋਰ,
 ਸਦਾ ਘਨਘੋਰ ਘਨ ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥
 ਏਕ ਪਾਇ ਠਾਢੇ ਸਦਾ ਬਨ ਮੇ ਰਹਤ ਬਿੜ੍ਹ,
 ਛੂਕ ਛੂਕ ਪਾਵ ਭੂਮ ਸ੍ਰਵਗ ਧਰਤ ਹੈ ॥
 ਪਾਹਨ ਅਨੇਕ ਜੁਗ ਏਕ ਠਉਰ ਬਾਸੁ ਕਰੈ,
 ਕਾਗ ਅਉਰ ਚੀਲ ਦੇਸ ਦੇਸ ਬਿਚਰਤ ਹੈ ॥
 ਜਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਮਹਾ ਦਾਨ ਮੇ ਨ ਹੁਜੇ ਲੀਨ,
 ਭਾਵਨਾ ਯਕੀਨ ਦੀਨ ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧੧॥੮੧॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਸ	ਸ	ੰ	ਨ	ੰ	ੰ
ਨ	ਨ	ਨ	ੰ	ਨ	ੰ	ੰ
ਨਾ	ਨਾ	ਨਾ	ੰ	ਨ	ੰ	ੰ
ਚਿਓ	ਚਿਓ	ਚਿਓ	ੰ	ਨ	ੰ	ੰ
M	H	R	S	G	H	H
ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਗ	ਗ
ਦਾ	ਦਾ	ਦ	ਨ	ਰ	ਸ	ਨ
			ਕ	ਤ	ੰ	ਰ
ਗ	ਰ	ਰ	ਨ	ੰ	ੰ	ੰ
H	R	R	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਸ	ਦਾ	ਦ	ਪ	ਪ	ਪ	ੰ
ਸ	ਦ	ਦ	ਘ	ਘ	ਘ	ੰ
ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	ੰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ੰ
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ੰ
ਕ	ਰਿਓ	ਰਿਓ	ਕ	ਰ	ਰ	ੰ

ਅੰਤਰਾ

H	—	P	—	S	—	N	—	S	—	S	—
ਪ	—	ਪ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਵੇ	S	ਕ	ਪਾ	ਵੇ	ਦਿ	ਤਾ	ਵੇ	ਚੇ	ਵੇ	ਦਾ	—

ਨ	ਸ	ਬ	ਨ	ਗ	ਕ	ਹ	ਵ	ਤ	ਨ	ਸ	ਹ	ਸ	ਲ	ਤ	—	—	ਸ	ਪ	ਖ
ਲ	ਮ	ਵ	—	ਪ	ਧ	ਕ	ਨ	ਪ	ਸ	ਧ	ਪ	ਸ	ਵ	ਸ	—	ਸ	ਪ	ਧ	ਕ
ਮ	ਗ	ਸ	ਮ	ਹ	ਰ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਮ	ਵ	—	ਗ	ਹ	ਰ	ਸ	ਸ

ਸੰਚਾਰੀ

ਨ	ਸ	ਪ	ਹ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਨੈ	—	ਹ	ਕ	ਗ	ਮ	ਜੁ	—	ਮ	ਗ	
ਗ	ਮ	ਵ	—	—	ਪ	ਧ	ਨੂੰ	—	ਸ	ਨ	ਸ.	ਥਾ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਵੇ	—	ਪ	ਵ
ਪ	ਹ	ਕ	ਵ	—	ਮ	ਗ	ਅਡੀ	—	ਪ	ਮ	ਰ	ਗ	ਚੀ	—	ਗ	ਲ	ਸ	ਦੇ	—	ਸ	ਸ
ਗ	ਮ	ਵ	—	—	ਰ	ਪ	ਮ	ਹ	ਪ	ਸ	ਪ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਧੈ	ਨੁ	—	ਪ	ਵ	

ਅਭੋਗ

ਧ	ਸ	ਗਿਆ	—	ਧ	ਨ	ਸ	ਵੇ	—	ਧ	ਸ	ਹੀ	—	ਨ	ਸ	ਮ	ਸ	ਹਾ	—	ਸ	ਹ
ਨ	ਸ	ਦਾ	—	ਸ	ਨ	ਮ.	ਵੇ	—	ਨ	ਸ	ਹੀ	—	ਸ	ਚੈ	ਸ	ਧੀ	ਨੁ	—	ਪ	ਨ
ਨ	ਸ	ਭਾ	—	ਸ	ਨ	ਮ.	ਵੇ	—	ਨ	ਸ	ਹੀ	—	ਸ	ਚੈ	ਸ	ਧੀ	ਨੁ	—	ਪ	ਨ

ਪ ਪ | ਨ ਪ | ਮ ਹ | ਗ ਤ | ਸ ਰ | ਸ
 ਮ ਸੇ | ਸ ਕੈ | ਨੁ ਪ | ਰ ਤ | ਸ ਰ | ਸ

ਨੇਟ—ਸੰਚਾਰੀ ਅਡੋਂਗ ਨੂੰ ਕੌਠਾ ਗਾਊਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੁਨ ਤਿਕ੍ਕਾਨ ਚੰਗੁਨ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ :

੭. ਰਾਗ ਗੋਡ ਮਲਾਰ 'ਪੜਤਾਲ' ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਚੋਰ ॥੧॥

ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੌਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥

ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਾਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੪ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੨੬੫)

ਆਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
	ਗ ਰ ਹ	ਮ ਅ ਰ ਸ	ਸ ਨ ਸ
	ਰ ਗ ਮ ਪ	ਅ ਮ ਰ ਸ	ਰ ਨ ਸ
	ਹ ਰਿ ਜ ਨ	ਬੋ ਸ ਲ ਤ	ਸ ਰੀ ਰਾ ਸ
ਗ	ਗ	ਹ	ਸ
ਮ	ਗ — ਹ	ਰ ਗ ਮ ਪ	ਰ ਨ ਸ
ਮ	ਨ ਸ ਹ	ਰ ਗ ਮ ਪ	ਰ ਨ ਸ
	ਹ ਰਿ ਜ ਨ	ਬੋ ਸ ਲ ਤ	ਸ ਰੀ ਰਾ ਸ
ਗ	ਹ		
ਮ	ਗ — ਹ	ਰ — ਪ ਪ	ਧਨ ਸ ਧਨ ਪ
ਮ	ਨ ਸ ਸ	ਮ ਸ ਮ ਲ	ਗੁ ਤ ਹੁ ਰਿ
	ਹ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਸ	
ਗ	—	ਗ ਹ	
ਮ	— ਗ ਹ		
ਤੈ	ਸ ਸ ਰ		

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਸੁਲਫਾਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ)

x	੦	੨	੩	੦
ਮ	ਹ	ਹ	ਪ	
ਰ	ਰ	ਪ	ਪ	—
ਹ	ਰਿ	ਨ	ਜਹੁ	—

ਪ	ਸ	ਿ	ਧਨੁ	ਪ	ਅ	ਪ	ਗ	—	—	—	—
ਹ	ਚ	ਿ	ਧਤੁ	ਨ	ਸ	ਤ	ਮ	ਦ	ਸ	ਸ	ਸ,
ਮ	ਗ	ਜਿ	ਸ	ਰ	ਗ	ਤ	ਰ	ਨ	ਸ	ਹੀ	—
ਪ	—	—	—	ਹ	ਗ	ਤ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—
ਚੋ	—	—	—	ਤ	ਗ	ਤ	ਰ	ਤ	ਤ	—	—

ਇਕਤਾਲ-ਲਜ ਬਰਾਬਰਾ

ਮ	ਪ	—	—	ਨ	ਧ	—	ਨ	ਸ	—	—	ਸ
ਚਾ	—	—	—	ਤ੍ਰੀ	—	—	ਕ	ਮੋ	—	ਤ	ਥੋ
ਨ	ਧ	ਤ	—	ਸ	ਤ੍ਰੀ	—	ਨ	ਸ	—	ਤੀ	—
ਲ	ਤ	ਤ	—	ਸ	ਤ੍ਰੀ	—	ਨ	ਰਾ	—	ਤੀ	—
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਹ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਪ	ਪ
ਸ	ਨ	ਘ	ਨ	ਹ	ਹ	ਰ	ਕੀ	ਤ	ਘ	—	ਰ
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਹ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਪ	ਪ
ਸ	ਨ	ਘ	ਨ	ਹ	ਹ	ਰ	ਕੀ	ਤ	ਘ	—	ਰ

ਅਸਥਾਈ-ਤਿੰਨਤਾਲ

ਗ
ਮ
ਘ — ਗ ਮ
ਘ ਸ ਸ ਰ ਹਰਿ ਜਨ ਥੋ...

ਸੰਚਾਰੀ-ਅਭੇਗ, ਤਾਲ-ਕੁਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਜ)

⊕	1	2	⊕	1	2
	ਸ	ਜੋ	ਸ	ਰ	ਸ
	ਮੋ	ਰੂ	ਬੋ	ਲ	ਮੋ
ਗ	ਰ	ਗ	ਗਮ	ਰ	ਸ
ਮੀ	ਨ	ਪੰ	ਨੂ	ਜੋ	ਮੀ

ਗ	ੴ	ਗ		ਮ	ਪ	ਹ	ਕ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—	ਲੁ	ਪ
ਮੈ	ਨ	ਪੰ		ਖੇ	੯	ਕੂ	ਸੇ	ਬਿ	ਨ	ਨ	ਹ	—	ਹ	—	ਰਿ	੯
ਸ	ਸ	ਸ		ਗ	੯	ਮ	ਕ	ਮ	—	ਕ	ਰ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਜਾ	ਪ	ਤ		ਹੈ	੯	ਨ	ਛੀ	ਹੈ	—	ਨ	ਰ	—	ਸ	—	ਸ	—

ਅਗੋ—ਤਿੰਨਤਾਲ (ਦ੍ਰਗੁਨ ਲਖ ਵਿਚ)

X	ੴ	੦	੩
* ਪ ਪ ਪ	ਧ ਧ ਧ	ਨ ਨ ਨ	ਸ ਸ ਸ
* ਨਾ ਨ ਕ	ਜ ਨ ਹ	ਵੀ ਦ ਰ ਤ	ਤਾ ਸ ਈ ਸ
ਮ	ਸ	ਸ	ਸ
* ਰ ਮ ਰ	ਸ — ਧ ਧ	ਸ — ਧ ਪ	ਹ — — ਹ
* ਟ ਟ ਘ	ਇਓ ਸ ਜ ਮ	ਵਾ ਸ ਸ ਭ	ਸੋ ਸ ਸ ਰ
ਮ ਰ ਮ ਮ	ਪ — ਮ ਪ	ਸ — ਧ ਪ	ਹ — — ਹ
ਟ ਟ ਗ	ਇਓ ਸ ਜ ਮ	ਵਾ ਸ ਸ ਭ	ਸੋ ਸ ਸ ਰ

ਗ
ਮ — ਗ ਹ
ਸੋ ਸ ਰ ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ... ਲਖ ਠਾਅ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਵਾਲੀ।

ਨੋਟ—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਨ ਪੜਤਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਗੀ—ਰਥਾਈ ਅਕਾਸਰ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।
ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਲਖ ਬੈਠਵੀਂ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

(ਗੌਡ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ

ਵਾਈ—ਮ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ।
ਸੰਦਾਵੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—“ਰ ਮ—ਰ ਪ, ਰ ਮ—ਰ” ਦੀ ਸੂਰ-ਸੰਗਤੀ ।

M
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਮ—ਰ ਮ ਪ, ਨ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਧ ਮ, ਪਨੁ ਧ ਪ, ਮ—ਰ ਮ—ਰ ਸ ।

M M M M
ਮੁਖ—ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਮ, ਪ ਮ, ਨੁ ਧ ਪ, ਰ ਮ—ਰ ਸ ।

ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਉਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਈ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਇਨ ਦੇ ੧੧-੧੨ ਵਜੇ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਪੈਵਤ ਦੇਵੇਂ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੈਵਲ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਦੋਹਾਂ ਨਿਖਾਈਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੂਰ ਸ੍ਰੋਂਪ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਸੂਰ ਮਲਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ “ਮਲਾਰ, ਸਾਰੰਗ ਤੋਂ ਸੋਰਠ” ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਮਲਾਰ, ਉਤ੍ਰੀਗ ਵਿਚ ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਦੇ ਮੱਧਮ ਵਿਚ ਸੋਰਠ ਦਾ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ

ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਸ, ਨੁਪਮ, ਪਨੁਪਪ, ਰਮਪਨੁਪਪ, ਮ—ਰ, ਸੋਰਠ ਅੰਗ। ਫਿਰ ਇਸੇ ਦੇ ਨਾਲ

M M M M M M M M
“ਰਮ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਪਮਪਰਮ—ਰਸ” ਇੰਜ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੂਰ ਜੋੜ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਤ੍ਰੀਗ ਵਿਚ

ਪ
“ਨੁਪ ਮਪ, ਰਮਪਨੁਮਪ, ਨਸਾਂਸ” ਸਾਰੰਗ। ਉਸ ਤੋਂ ਥਾਈ “ਸ ਰ ਨੁਪਮ, ਪਨੁਪਪ, ਮ—ਰ, ਸੋਰਠ ਅਤੇ

M M M M M M M M
ਫਿਰ ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਰਮ—ਰ, ਨਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁੜ ਮਲਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਪੈਵਤ ਸੂਰ ਲਾਈ ਬਿਨਾਂ ਭੀ ਸੂਰ ਮਲਾਰ ਗਾਊਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ
ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿਚ “ਰ ਰ ਗੁ—ਮਰ, ਰਮਪ ਗੁ—ਮਰ, ਜਾਂ ਰ ਗੁਰਸ” ਇੰਜ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ
ਭੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੱਜ-ਕਲ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ
ਇਸ ਦਾ ਵਾਈ ਮੱਧਮ ਦੀ ਥਾਂ ਪੰਜਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਟ ਵਡਹੰਸ ਸਾਰੰਗ, ਸਾਰੰਤ ਸਾਰੰਗ,
ਸੋਰਠ-ਦੇਸ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਰ ਮਲਾਰ ਦਾ ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਿਆਸ ਹੋਣ ਤੇ ਇਹ ਰਾਗ ਅਲੱਗ

ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗੀਆਂ ਵਿਚ ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੋਂ ਸੂਰ ਮਲਾਰ ਕੇਵਲ ਬਰਸਾਤ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਈਦਾ ਹੈ, ਥਾਕੀ ਰਾਗ ਹਰ ਕੁੱਤ ਵਿਚ ਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਜ਼ ਇਸ ਗਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ "ਖਵਜ਼-ਪੰਚਮ" ਸੂਰ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ :— "ਸਰਮ, ਰ ਰਪ, ਰਮ, ਰਮਪਨੁਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਰਮ— ਰ ਨਸ, ਰਮ, ਪਨੁਧਪ, ਮਪ ਨਸੰਸੰ, ਨੁਧਮ, ਪਨੁਧਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਰਮ—ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਥਾਰੇ ਇਕ ਦੰਤ ਕਥਾ ਭੀ ਪ੍ਰਚਾਲਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ ਹੋਏਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਰਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਗ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਬੂਬੀ ਗਾਇਆ—ਬਜ਼ਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

1. ਸ, ਰਸ, ਪਨਸ—ਨੁ, ਧਮ, ਪਨੁਧਪ, ਮਪਨਸ, ਨਸਰਮ, ਰ ਰਮ, ਰਸ।
2. ਨਸਮ, ਰਮ, ਪਨਸਰਮ, ਰਪ, ਮਪਰਮ, ਰ ਰਮ—ਰ ਸ—ਰਪ, ਮਪ, ਮਨੁਧਪ, ਮਪਮ, ਰਮਪਨੁਧਪ,
ਮਰਮ—ਰ ਸ।
3. ਸਰਮ, ਰਮਪ, ਮਪ, ਮਨੁਧਪ, ਮਪਨਸ, ਮਨੁਧਪ, ਮਪਮਰਮ, ਰ ਰਪ, ਮਪਨੁਧਮ, ਮਪਨਸ, ਰਨੁ, ਧਮ,
ਪਨੁਧਪ ਮਪਮਰਮ, ਸ—ਰ ਨਸ।
4. ਮਮਰਸਨਸਰਮ, ਪਨੁਧਪਮ, ਪਨਸ, ਰਨੁਧਪ, ਮਪ ਨੁਧਮਪਰਮ, ਰ ਰ ਸ, ਨੁਧਪ, ਮਰਮ, ਰ ਰਮ—ਰਸ,
ਨਸ, ਨਸਰਮਪਨ, ਮਪਨੁਧਮਪ, ਮਪਨਸ, ਨਸੰਰਨੁਧਮ, ਪਨੁਧਪ, ਮਪ, ਰ ਰਪ ਰ ਰਮ—ਰ ਨਸ।
5. ਸਰਮਪ, ਰਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਨਸ, ਪਨਸੰਰਨੁਧਮ, ਨੁਧਪ, ਮਪਸ, ਨਸੰ ਰਸ, ਰਮੰ, ਰ ਰਮੰ, ਰਸ—
ਰਨੁਧਪਮ, ਪਨਸੰ ਰ ਰਮੰ—ਰਸੰ, ਸਨੁ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਸ—ਰ, ਰਪ, ਮਮਪ, ਨਨਸ, ਸੰਰਨਸ, ਨਸ
ਰਮੰ—ਰਸੰ, ਨਸੰਨੁ, ਮਪ, ਮਪਨੁਧਪ, ਧ—ਨ—ਰ, ਰ ਰਪ, ਰਮ—ਰਸ, ਨਸਰ, ਸਰਮ, ਰਮਪ,
ਮਪਨ, ਪਨਸ, ਨਸੰਰ, ਸੰਰਸੰ ਰਮੰ—ਰਨੁ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਰਮ—ਰ ਨਸ।

ਤਾਨੀ

੧. ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ੍ਹ ਧਪ ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸੰਚੰ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ ਮਮ ਰਸ।
੨. ਨਸ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਮ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ੍ਹ ਧਪ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸੰਚੰ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ ਮਪ ਨੁਹੁ ਧਪ ਮਪ ਰਮ ਰਸ।
੩. ਪਨ ਸੰਚੰ ਮਿੰਮੰ ਰੱਚੰ ਨੁਧ ਮਪ ਰਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸੰਚੰ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ ਮਪ ਨੁਹੁ ਧਪ ਰਮ ਰਸ।
੪. ਮਮ ਰਮ ਮਰ ਸਸ, ਨੁਹੁ ਪਨ੍ਹ ਨੁਧ ਮਪ, ਰੱਚੰ ਸੰਚੰ ਰੱਚੰ ਨਸ, ਮਿੰਮੰ ਰੱਚੰ ਮਰ ਸਸ, ਨੁਹੁ ਪਨ੍ਹ ਨੁਧ ਮਪ, ਨਸ ਰਮ ਸੰਚੰ ਨੁਧ ਮਪ ਨੁਹੁ ਧਪ ਮਪ ਰਮ ਰਸ।
੫. ਮਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਧਪ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਨੁਹੁ ਧਪ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਸੰਚੰ ਨੁਧ ਪਮ ਪਨ੍ਹ ਧਪ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਰੱਚੰ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ ਮਪ ਨੁਧ ਪਮ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ, ਮਿੰਮੰ ਰੱਚੰ ਨੁਧ ਪਮ ਪਨ੍ਹ ਧਪ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਰਮ।
੬. ਨਸ ਰਮ ਪਨ੍ਹ ਧਪ, ਰਮ ਪਨ ਸੰਚੰ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ, ਨਸ ਰਮ ਸੰਚੰ ਨਸ ਰਮ ਸੰਚੰ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ, ਮਪ ਮਨੁ ਧਪ ਮਪ ਰਮ ਪਨ੍ਹ ਧਪ ਮਪ ਰਸ ਰਮ ਪਨ੍ਹ ਧਪ ਮਰ ਸਸ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਚਾਚਾ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੌਖਿਕ ਲਜ)

ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥

ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਆਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਭਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਛਖਣੇ ਹ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨
ਪ	ਧ	
ਨ	ਪ	ਨ
ਥ	ਥ	ਥ
ਲ	ਲ	ਲ
ਾ	ਾ	ਾ
ਸ	ਸ	ਸ
ਤ	ਤ	ਤ
ਿ	ਿ	ਿ
ਜ	ਜ	ਜ
ਲ	ਲ	ਲ
ਾ	ਾ	ਾ
ਿ	ਿ	ਿ
ਜ	ਜ	ਜ
ਲ	ਲ	ਲ
ਾ	ਾ	ਾ

੪੭੫

—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਪ	ਹ	ਹ	ਹ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
s	ਘੁਰ	ਨ	ਘ	ਨ	ਟਾ	5	ਨ	ਅ	ਤਿ	ਕਾ	5	ਰ	5	ਲੀ	5
ਅੰਤਰਾ															
ਪ	ਹ	ਹ	ਹ	ਨ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਰ	ਸ
ਬਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	5	5	ਘ	ਅ	ਪਾ	5	5	5	5	5	5
—	ਹ	ਹ	ਹ	ਨ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਰ	ਸ
s	ਬਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਮੇ	5	ਘ	ਅ	ਪਾ	5	5	5	ਰ	ਨ	5
—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਕ
s	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸ	ਪਿ	ਰੀ	5	ਸੁ	ਹੈ	5	5	ਦੀ	ਨੂ	ਧ	5

੨. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥
 ਮੇਘੇ ਨੇ ਛੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
 ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸੁਰੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਵਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ-੧੨੯੫)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	X	੨	O
ਪ	ਪਨੁ	ਹ	ਪ
s	ਮ੍ਰਿਡ	5	ਹ
ਨ	—	ਨ	ਨੂ
ਸ	ਵੇ	ਲੈ	ਧੀ
—	5	5	5
ਹ	ਹ	ਹ	ਹ
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ
ਦਾ	ਦ	ਦ	ਦ
—	—	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਸ	ਪੁ	ਪਨੁ	ਪਨੁ
—	ਕਾ	ਪਨੁ	ਪਨੁ
5	55	55	55
55	55	55	55
55	55	55	55

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਪ		ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਮਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਹ	—	ਪ	—		
ਸ	ਸ	ਮ	ਸ		ਨ	—	ਵ	ਵ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਨਸ	ਗਸ	ਲੁ	ਮਪ	ਰਮ	ਰਸ	ਦਸ
ਵ	ਰ	ਸਹ	ਸ		ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਪਾ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	

—ਬਾਕੀ ਦੁਆਂ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਚਾ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੦		੩		X		੨		H	P										
ਨ	ਧ	ਪ	ਜ	ਮ	ਪ	ਗ	ਹ	ਰ	ਬਿੰ	ਦ	ਨ	ਸ	ਰੂ	—	H	ਹ	ਧ	ਨ	
ਗ	ਰ	ਜ	ਤ	ਤ	ਗ	ਗ	ਹ	ਗ	ਬਿੰ	ਦ	ਨ	ਸ	ਰੂ	—	H	ਹ	ਧ	ਨ	
H	ਰ	ਪ	ਪ	—	H	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਦ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	—	H	—	—	—
ਗ	ਨ	ਗ	ਨ	—	ਗ	ਨ	ਗ	ਗ	ਬਿੰ	ਦ	ਨ	ਸ	ਰੂ	—	H	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ		ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਜ	ਸ	ਵ
ਹਰਿ	ਚ	ਚ	ਨ		ਨ	ਵ	ਨ	ਵ	ਨ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਸਾ	ਤ	ਜ	ਵ

ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ | ਮੰ ਰਾ ਮੰ ਰਾ ਸਨ | (ਸ) ਹੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਨੂ ਪਪ
 ਏ ਨਿ ਅ ਨ ਹ ਰਾ ਰ ਸ | ਹੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਨੂ ਨਾ ਘਨ...
 —ਬਾਬੀ ਰੁਕਾਂ ਐਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੮. ਬਾਬਾ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਡੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਅਸਬਾਈ

O	P	ਹ	X	ੴ
ਨ	ਨ	ਹ	ਸ	ਸ
ਘ	ਨਿ	ਹ	ਸੰ	ਸੰ
ਹ	ਹ	ਰ	ਸ	ਸ
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ
ਭ	ਏ	ਕਿ	ਲ	ਗ
ਹ	ਰ	ਰ	ਪ੍ਰੀ	ਲ
ਰ	ਮ	ਰ	ਪ	ਨ
ਅ	ਨ	ਦ	ਪ	ਸ
			ਮ	ਇਆ
			ਹ	ੴ

ਅੰਤਰਾ

P	H	—	M	P	N	S	S	S	N	S	S
ਮਿ	ਟੇ	S	ਕ	ਲੇ	S	ਸ	ਕਿ	ਸ	ਨ	ਸੰ	—
P	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਬੂ	ਕੀ
ਪਾ	ਵ	ਰ	ਬੂ	ਹ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧਿਆ	ਨ	ਇਆ	ਵੀ
H	H	—	M	H	P	—	H	ਨ	ਪ	ਨ	ਨਿ
ਰ	ਰ	ਮ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਹ	ਰ	ਨ	ਵਾ	ਚੇ
ਸ'	ਪ	ਸੰ	ਗ	ਜ	ਨ	ਹ	S	ਹ	ਨ	—	—

ਨ ਸ ਮ ਮ ਮ | ਮ ਰ ਮ ਰ ਮ ਰ ਸ | ਨ ਸ ਸ (ਸ) — | ਨ ਪ ਮ ਪ
 ਸ ਹ — ਸ ਰ ਨ ਕ ਭ ਹ ਹ ਸ ਧ ਸ ਸ ਸ | ਨ ਪ ਮ ਪ
 —ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੫. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਸੂਲਡਾਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥
 ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੇ ਜੈ ਕਾਰੂ ਕੀਨੇ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥
 ਕੰਠ ਲਾਇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੨॥
 ਅੰਗੀਕਾਰੂ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥
 ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਥਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੩॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੦)

ਅਨਥਾਈ

x	o	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	o
ਨ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ
ਸ	ਭ	ਕੈ	੯	ਭ	ਗ	ਤ
ਪ				ਤ	੯	ਸ
ਮ	ਮ	ਮ				
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	—	ਸ	—
ਛ	ਲ	ਬਿ	ਰ	ਦਾ	੯	—
ਮ				ਦਿਓ	੯	੯,
ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—
ਨਿੰ	ਦ	ਦ	ਮਾ	੯	ਰ	੯
ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	—	—	—
ਤ	ਨ	ਤ	ਲ	ਦੀ	੯	੯
ਤ	ਮ	ਪ	ਨ	ਮ	ਸ	ਰ
ਅ	ਧ	ਨੋ	੯	ਜ	ਚ	ਦਾ
				ਵ		ਦਿਓ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਨ	ਪ	ਕ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ
ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਗ	ਪ	ਨ	ਪ	—	—
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਮਹਿ	ਸ	ਨ	ਪ	ਇਓ
ਦ	ਇਆ	—	ਜੀ	ਅ	ਨ	ਮਹਿ	—	ਪਾ	ਇਓ	—	—

—ਬਾਬੀ ਟੁਕ੍ਰਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਪੜਤਾਲ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੇਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥

ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧੂ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਯੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗੁ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥

ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ਪ, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਨ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਮ
ਸ	ਮ	ਰ	ਭ	ਸੁ	ਹ
ਪ੍ਰਿਅ	ਦ	ਕੀ	ਹਾ	ਵ	ਧੀ
ਰ	ਮ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਹਾਂ	ਹ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ
ਹ	ਹ	ਹ	ਗ	ਗ	ਗ
ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ
ਰ	ਮ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ
ਅਨੰ	ਦ	ਗ	ਗ	ਵ	ਵ
ਦ	ਮ	ਲ	ਰ	ਨੀ	ਨੀ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਹ	ਨ	ਲ	ਤ	ਨ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	ਤ
ਪੁ	ਨਿ	ਤ	ਲੁ	ਲਿ	ਤ	ਗੁ	ਨ	ਗ	ਗ	ਗ	ਨੀ	ਪਪ	ਕੀ	ਸ
ਨ	ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਹ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ੱਦ	ਮਰ	ਸ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ—ਤਿੰਨਤਾਲ (ਤੁਪਕ ਦੀ ਦ੍ਰਗੁਨ ਲਾਘ ਵਿਚ)

X		੨		੦		੩
ਪ		ਪ				
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸ	ਸ	
ਗਿ	ਰ	ਤ	ਰ	ਲ	ਨ	ਸ
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਨ	ਭ	ਰ
ਅ	ਟ	ਅ	ਟ	ਲਾ	ਲ	ਸ

ਸੁਲਫਾਕ (ਤਿੰਨ: ਬਹਾਬਰ ਲਾਘ ਵਿਚ)

X		੦	੨	੩	੦	
ਨ	—	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ
ਸ	s	s	ਧ	ਸ	ਵ	ਧ
ਸਾ	—	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ
ਮ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਮਈ	ਆ	ਰ	ਸ	ਪਾ	s	ਇਓ
ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰ	—	—
ਨਾ	s	n	k	ਜਾ	s	—
ਨ	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ
ਭਾ	s	ਵ	ਨੀ	ਨੀ	ਵੀ	ਰ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਸੂਰ-ਮਲਾਰ, ਤਾਲ—ਪਮਾਰ (ਖਿੱਲੰਬਿੜ ਲਾਘ)

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਥੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨੁ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੨, ਪੰਨਾ ੧੨੯੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਪ ਨ ਆ ਇਆ	੧ ੫ ੬	੧ ੪ ੮	੧ ੫ ੮
ਮ ਰ ਬ	੧ ੫ ੬	੧ ੪ ੮	੧ ੫ ੮

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਨ ਾ	— ੫ ੬	ਪ ਮ ਨ ਾ	ਪ ਕ ੫	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮	— ੬	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮
ਸ ਵ ਸ ਵ	— ੫ ੬	ਸ ਵ ਸ ਵ	ਪ ਮ ਹ	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮	— ੬	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮
ਰ ਨ ਾ	— ੫ ੬	ਰ ਨ ਾ	ਪ ਮ ਹ	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮	— ੬	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮	੨ ੪ ੮

(ਸੁਰ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ

ਵਾਈ—ਮ | ਠਾਣ—ਕਾਫੀ | ਸਮੁੱਖ—ਵਰਖਾ ਕੂੰਤ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਥੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ |

H
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਪ, ਗਮ, ਪਨ੍ਹ ਧਨ, ਸੰ।

H H
ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨੁ, ਧਨ੍ਹਪ, ਧਪਮ ਗਮ, ਪ ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਮਰ ਸ।

H H
ਮੁਖ ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਗ ਮ, ਪਮਨ੍ਹਪ, ਧਪਮਗਮ, ਪ ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਮ—ਰ ਸ।

ਇਹ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਠਾਣ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਈ ਪੜਜ਼ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹਿਸ਼ਾਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ। ਰਾਮਦਾਸੀ-ਮਲਾਰ, ਸਹਾਨਾ, ਗੋੰਡ ਤੇ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—“ਸੰ, ਨਧਨ੍ਹਪ, ਸਹਾਨਾ ਅੰਗ,

M G H H
ਸ, ਰ ਗ ਮ, ਰਗਮਪ, ਮ, ਗੋੰਡ ਅਤੇ ਰਮ, ਰਪ ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਮ—ਰ, ਸ” ਇਹ ਮਲਾਰ। ਇੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਭੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਗਰ ਮੀਜ਼! ਮਲਾਰ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ “ਰਪ, ਮਗ, ਰਗਮ” ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਧ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੁੱਧ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੱਧਮ ਨਾਲ ਤੀਵਰ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਮੀਜ਼ਾਂ ਮਲਾਰ ਵਾਂਗ ਅੰਦੋਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਈ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਸ ਸੁਰ ਮੱਧਮ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਤਾ ਪੈਵਤ ਵਾਈ ਤੇ ਗੰਢਾਰ ਸੰਵਾਈ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਨਵੀਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਮੱਧਮ-ਖੜਜ ਨੂੰ ਹੀ ਵਾਦ ਸੰਵਾਈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਵੱਕ੍ਰ-ਨੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਸ, ਰ ਪ, ਗਮ, ਰਗਮ,

M H H
ਗਮਪ, ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਮਰ ਸ, ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਪਨੁ ਨਸੇ, ਜਾਂ ਪਨੁਧਨ੍ਹਪ, ਮਪਨਸੁ, ਧਨ੍ਹਪ” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੈ। ਕਈ ਗਾਇਗ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਕ ਦਰਬਾਰੀ ਗਾਇਕ ਬਾਬਾ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਰਤੀ-ਮਧੂਰ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜ-ਕਲ ਇਸ ਦਾ ਕਾਫੀ-ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਮ ਮ

ਨ

ਮ ਮ

੧. ਸ, ਰਪ, ਮਪ ਗੁਡ ਮਰਸ, ਨੁਧਨਸ—ਧਨੁਮਪ, ਧਨਸਨਸ, ਰਗਮ ਰਪ ਗੁਡ ਗੁਡ ਮਰਸ।

ਗ ਨ.

ਮ

ਮ ਮ

੨. ਨਸ, ਨੁਧਨੁਪ, ਮ—ਧਨਸ, ਰਗਮ, ਗਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਡ ਗੁਡ ਮਰਸ—ਗਮਪ, ਧਪ ਮਪ ਜਾਮ,

ਮ

ਮਪ ਗੁਡਮ—ਰ ਸ।

ਜ ਮ

ਮ ਮ

ਨ

੩. ਸਮ, ਮ, ਰਪਗਮ, ਸਰਗ, ਜਾਮ, ਮਪ, ਗੁਡ ਗੁਡਮ, ਰਪ, ਨੁਧਨੁਮਪਗਮ, ਮਪ, ਧਨਸ, ਧਨੁਪ,

ਮ

ਮ ਮ

ਗ

ਗਮਪ ਜਾਮ, ਰਪ, ਨੁਧਨੁਮਪ ਗੁਡ ਗੁਡਮ—ਰ ਸ। ਨਸਰਗਮ, ਪਮ, ਨੁਧਨੁਪ, ਮ, ਪਧਨਸ, ਨਸ-

ਮ ਮ

ਧਨੁਮਪਗਮ, ਪ ਗੁਡ ਗੁਡ ਮਰਸ।

ਮ

੪. ਸਮਰਪ, ਪਨੁਮਪਗਮ, ਰਗਮ, ਮਪਨੁਪਨੁਪ, ਮਪਗਮ, ਪ ਗੁਡਮ—ਰਸ—ਮਰਪ, ਨੁਨੁਪ, ਧਪਮ

ਯ

ਸ ਸ

ਮ ਮ

ਨੁ

ਧ

ਪ ਧ ਨ ਸ ਸ ਸ ਨ ਸ ਨ

ਮਪਗਮ, ਰਗਮਪਮ, ਪਨੁ ਨਸ, ਸੰਰੰਨਸ ਧ ਧ ਨ ਸ ਰ ਸ, ਧਨੁਪ ਧਨਸਰਨਸ, ਨਸਰੰ ਸ, ਧਨੁਪ,

ਮ ਮ

ਮਪਗਮ, ਪ ਗੁਡ ਗੁਡ ਮਰਸ।

ਪ ਧ

ਗ

ਸ

ਨ

੫. ਮਪ ਨੁ ਨ ਨਸ, ਸੰਰੰਗਮ, ਮੰਰੰਸ, ਸੰਰੰ ਧਨੁਪ, ਧਪਮਪਗਮ, ਰਗਮ, ਗਮਪਗਮ, ਧਨਸਰਨਸ, ਨਸ-

ਮ

ਨੁ

ਸ

ਮ

ਸੰ ਮੰ—ਚ, ਸੰ—ਨਸਰਨਸ ਨੁਧਨੁਮਪਨਸ ਮਪਸ, ਧਨੁਪ, ਮਪ ਧ ਨਸ, ਰੰਗਮ, ਰੰਪ ਗੁਡ ਗੁਡ ਮ—

ਮੰ ਸੰ

ਨੁ

ਸ

ਨੁ

ਸੰ ਸੰ

ਧ ਨ ਸ ਨ ਸ ਨ

ਚਸ, ਧਨੁਮਪਗਮ, ਨੁਧਨੁਪਮਗਮ, ਮਪ ਧ ਨਸ, ਨਸ ਰ ਸ ਨੁ ਧ ਨਸ, ਰ ਨਸੰਧਨੁਪ ਚਮ—ਰਪ

ਮ ਮ

ਗੁਡ ਗੁਡ ਮ—ਰ ਸ।

ਤਾਨੀ

੧. ਸਰ ਗਮ ਰਸ, ਮਪ ਨੁਪ ਨਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨਸੰ ਰਂਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਮਮ ਰਸ ਰਗ ਮਡ, ਧਨੁ ਮਪ ਰਗ ਮਡ, ਸਰਂ ਨਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਰਗ ਮਡ, ਮਮੰ ਰਂਸੰ ਨਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸੰ ਰਗ ਮਡ ।
੩. ਸਮ ਰਪ ਮਨੁ ਧਨੁ ਮਪ ਰਗ ਮਪ ਨੁਪ ਨਸੰ ਰਂਗ ਮੰਮੰ ਰਂਸੰ ਨਸੰ ਧਨੁ ਧਪ ਮਪ ਨਸੰ ਰਂਸੰ ਨਨੁ ਪਮ ਗਮ ਰਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੪. ਮਮ ਰਮ ਮਰ ਮਮ ਰਸ, ਨਨੁ ਪ, ਨੁ ਨੁਪ ਨਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਰੰਸੰ ਰੰਸੰ ਰੰਸੰ ਸੰਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮੰਮੰ ਰੰਮੰ ਮਰ ਮੰਮੰ ਰਂਸੰ ਨਸੰ ਰਂਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੫. ਗਮ ਪਮ ਰਸ ਨਸ, ਧਧ ਨੁਪ ਨੁਪ ਮਪ, ਮਪ ਧਨ ਸੰਤੰ ਨਸੰ, ਗੰਮੰ ਪਮੰ ਰਂਸੰ ਨਸੰ, ਸਰਂ ਨਸੰ ਧਨੁ ਮਪ, ਧਨ ਸੰਤੰ ਨਸੰ ਨੁਪ, ਮਪ ਗਮ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ।
੬. ਸਸ ਰਰ ਪਪ ਗਗ ਮਮ ਪਪ ਗੁਗੁ ਮਮ ਰਸ ਨਸ, ਸਸ ਰਰ ਪਪ ਗਗ ਮਮ ਪਪ ਨਸ ਨੁਪ ਨੁਪ ਮਪ ਗਮ ਪਗੁ ਮਰ ਸਡ, ਸਸ ਮਰ ਪਪ ਨੁਪ ਨਸ ਗੁਮੰ ਰਂਸੰ, ਧਨੁ ਮਪ ਨੁਪ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਜ)

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥
ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨੁ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨੁ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ੨ ॥
(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੯੦)

ਆਸਥਾਈ

੦	੧	੨	੩	੪	੫
ਮ ਨ ਸ	ਗ ਨ ਵਿ	ਹ ਊ ਸ	ਗ ਚ ਆ	ਮ ਗ ਸ	ਮ ਗ ਸ
ਮ ਨ ਸ	ਮ ਨ ਵਿ	ਰ ਊ ਨ	ਮ ਚ ਆ	ਹ ਗ ਸ	ਨ ਨ ਊ

੪੨੫

ਮ	ਨ	ਪ	ਨ	—		ਪਨ	ਸੰਗ	ਸ	ਸ	ਨਿ		ਨੁਧ	ਨ	ਪ	—		ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰਸ						
ਵ	ਰ	ਸੈ	—	s		ਨੀਡ	ੜੜ	ਰ	ਨਿ	ਪੰਡ		ਡ	s	—	s		ਗ	s	s	ਗੜ						
ਅੰਤਰਾ																										
ਮ	ਧ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ		ਸ	ਦੂ	ਸ	ਖ	ਸ	ਲਾ		ਸ	ਗਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਤਿ	ਸ	ਨ	ਕਾਡ	ਮ	ਪ	ਣੀ ਜਿਨ
ਨਾ	s	n	n	b		s	dū	s	kh	s	la		s	ga	s	r	s	n	ti	s	n	kāḍ	m	p	ṇī jin	
ਮ	ਬ	ਪ	—	s		ਨ	ਸਿਊ	ਧ	ਮ	ਨ	ਸ	ਨ		ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	s	s	ਰਸ	ਗੜ		
ਵ	s	b	p	—		n	siਊ	d	m	n	s	n		ਨੁੰ	ਪ	s	s	—	—	—	—	—	—	—	—	—

੨. ਰਾਖ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ।੧॥

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਨ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ਪੁ ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

ਅਸਥਾਈ

o	ੴ	x	ੴ	ਰਮ ਪਹ ਘੜ ਨਾਡ
ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ
ਗ	ਰ	ਜ	ੜ	ਗ
ਮ	ਪ	ਧਨ	ਸੰਗ	ਰਮ ਪਹ ਘੜ ਨਾਡ
ਗੁ	ਨ	ਗਾਡ	ੜੜ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ੍ਰ																								
ਹ		ਚ		ਤ	ਨ		ਨ		ਤ	ਹ		ਤ		ਤ	ਨ		ਨ		ਤ	ਹ		ਤ		ਤ
ਲ	ਸ	ਹ	ਸ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	ਤ
ਧ	ਨ	ਤ	ਨ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ
ਧ	ਨ	ਤ	ਨ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ
ਧ	ਨ	ਤ	ਨ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ

—ਬ਼ਖਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਤਿਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਇਹੁ ਜਲ੍ਹ ਸਭ ਤੇ ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥

ਸੇ ਬਿਰਖੇ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੂਖ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ. ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੨)

ਅਸਥਾਈ

੦					੧					੨					੦					੧				
ਹ	ਨ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਹ	ਹ	ਰ	ਪ	ਹ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਹ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਤ	
ਹ	ਨ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਵ	ਵ	ਰ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਤ	
ਹ	ਨ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਵ	ਵ	ਰ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਤ	
ਹ	ਨ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਵ	ਵ	ਰ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਤ	
ਹ	ਨ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਵ	ਵ	ਰ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਤ	

ਅੰਤਰਾ

੫					੬					੭					੫					੬				
ਹ	ਨ	ਬ	ਨ	ਰ	ਸ	ਖ	—	ਸ	ਹ	ਗ	ਲਾ	ਮ	ਰ	ਸ	ਵ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪ	ਨ	ਜੋ		
ਹ	ਨ	ਬ	ਨ	ਰ	ਸ	ਖ	—	ਸ	ਹ	ਗ	ਲਾ	ਮ	ਰ	ਸ	ਵ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪ	ਨ	ਜੋ		
ਹ	ਨ	ਬ	ਨ	ਰ	ਸ	ਖ	—	ਸ	ਹ	ਗ	ਲਾ	ਮ	ਰ	ਸ	ਵ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪ	ਨ	ਜੋ		
ਹ	ਨ	ਬ	ਨ	ਰ	ਸ	ਖ	—	ਸ	ਹ	ਗ	ਲਾ	ਮ	ਰ	ਸ	ਵ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪ	ਨ	ਜੋ		
ਹ	ਨ	ਬ	ਨ	ਰ	ਸ	ਖ	—	ਸ	ਹ	ਗ	ਲਾ	ਮ	ਰ	ਸ	ਵ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪ	ਨ	ਜੋ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਖ)

ਹੋ ਗੋਬਿੰਦ ਹੋ ਗੋਪਾਲ ਹੋ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਊ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥

ਹੋ ਸਮੂਖ ਅਗਮ ਪੂਰਨਿ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੩)

ਅਸਥਾਈ

X	O	ੴ	ੳ	O	ੴ	ੳ	H	H
ਸ	H	ਗ	ਹ	ਗ	H	ਪ	ਗ	ਮ
ਹੋ	S	ਬਿੰ	—	ਹੋ	S	ਗੋ	ਪਾ	ਸ

R	P	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	H
ਹੋ	S	ਦ	ਇਆ	S	ਲ	ਲਾ	S	ਲ

ਅੰਤਰਾ

H	P	ਨ	ਸ	—ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	—
ਪ੍ਰ	S	ਨ	ਨਾ	ਡਬ	ਅ	ਨਾ	S	ਬ
ਚਮੰ	R	ਸ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	—
ਦੀਡ	S	ਨ	ਦਰ	ਦ	ਨਿ	ਗੁ	ਗੁ	ਹ

—ਬਾਕੀ ਰੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਖ)

ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਦੰਢਲੇ ਬਾਂਹ ॥੧॥

ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੨੭੯)

ਅਸਥਾਈ

X	ੴ	੦	੩	੦	ੴ	੪	੫	੦
ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰਸ
ਰ	ਨ	ਸ	—	ਰ	ਨ	ਸ	ਗ	ਮ
ਲਾ	ਡ	ਇਆ	੯	ਦ	ਗੀ	ਪ	ਕ	ਦੁ
		H						
ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	
ਚੌ	੯	੯	ਲੋ	੯	ਬਾਹ	੯	੯	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਭੋ	੯	ਲਾ	੯	ਵੈ	ਦ	ਜਾ	ਲਣ	ਈ
ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਭੋ	੯	ਲਾ	੯	ਵੈ	ਦ	ਜਾ	ਲਣ	ਈ
ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰਸ	
ਰ	ਗੁ	H	ਕ	ਲੋ	ਜੋ	ਮਾ	ਹਿਦ	
ਕ	੯							

ਨੋਟ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਮ: ੨ ਦੂਜੇ ਦਾ "ਵੈਲਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦ ਰੂ" ਸਲੋਕ ਭੀ ਇਸ ਨਾਲ ਗਾਇਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

(ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ

ਵਾਈ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਵਰਧਾ ਕੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਅੰਗ।

ਪ ਪ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਮ ਰ ਪ, ਨੁ ਨ ਸ।

ਸ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧਨੁ ਮਪ, ਧਪ ਮਗ, ਰ ਗੁ ਰ ਸ।
ਗ ਮ ਮ ਸ ਗ
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ, ਨੁਪਨ, ਸ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਰਪ, ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰਸ, ਰਨਸ ਧਨੁ ਰ, ਰਗੁਰਸ।

ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਧਾ ਕੁੱਤ ਜਾਂ (ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੌਵੇਂ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਦੇ ਮਿਸੂਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਅਤੇ ਉਕ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਕਸਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਤਕ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾ ਕੇ ਫਿਰ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਰ ਜੋਤ ਦਿੱਤੇ

ਗ ਮ ਮ ਸ ਸ ਗ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—"ਰਗਮ, ਪ, ਮਗ, ਰਗੁਰਸ, ਨੁਪਨਸ, ਮਰਪ, ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰਸ, ਰ ਨਸ ਧਨੁ ਰ, ਜਾਂ

ਗ ਮ ਮ ਮ
ਰਗਮ, ਰਗੁਰ ਰਪ, ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰਸ" ਇੰਜ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਕਟ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਦੌਵੇਂ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੈਯੰਤ ਮਲਾਰ

ਸ ਗ ਗ ਸ
ਦਾ "ਰਗੁਰ, ਨੁਪਨ,—ਰ, ਰਗਮ, ਰਗੁਰ, ਨਸ" ਇਹ ਸੁਰ-ਸਮ੍ਰੰਗ ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੋਂ ਆਉਣਗੇ। ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਕ ਗਲ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਵਿਖਾਓ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਲਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ।

ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ ਨੂੰ ਕਈ ਸੰਸਾਰ ਕਰਤਾ ਰੂਪਮੰਜਰੀ-ਮਲਾਰ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਅਪੂਰਵਿਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਸ ਦਾ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਨਿਭਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਲਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੁਰ ਤੇ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਬੜੇ ਸ੍ਰੀਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਜ ਮ ਹ ਗ

੧. ਸ, ਨਸ, ਧਨੂਰ, ਰਗੁਰਸ, ਨੁਪਨਸ, ਰਪ, ਗੁਝਰਸ, ਰਨਸਪਨੂਰ, ਸ !

ਨੂ. ਨੂ. ਪ ਗ ਗ ਪ ਪ ਗ

੨. ਰਨੂਪਪ, ਮਪ ਧ ਧ ਨ, ਸ—ਰਗਮ, ਰਗੁਰ, ਨੁਪਨ, ਸ—ਨੂਪਪ, ਮਪ ਨੂ. ਨੂਪ, ਨੂਪ ਨਸ ਰਗਮ,

ਗ ਮ ਹ

ਰਗੁਰ, ਰਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰਸ।

ਪ ਗ ਮ ਮ ਸ

੩. ਸਮਰਪ, ਨੂਪਨੂਪ, ਗਮ, ਰਗੁਰ, ਰਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮ—ਰ ਸ, ਰਨਸ ਧਨੂਰ—ਨੂਝ ਨੂਪ, ਮਪ

ਨੂਪਨਸ, ਰਗਮਪ, ਧਪਗਮ ਰਗੁਰ, ਰ ਰਪ, ਨੂਪਨੂਪ, ਮਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰ, ਨੂਪਨਸ।

ਗ ਗ ਪ ਧ ਧ ਧ ਧ ਗ ਮ

੪. ਰਗਮ, ਮਪ, ਨੂਪਨੂਪ, ਮਪਨੂਧਨ, ਨ, ਨੂ. ਨੂ. ਮਪਨੂਧਨ, ਨਸ—ਸੰ ਨੂਪ, ਧ ਗਮ ਰਗੁਰ, ਮਪ ਗੁਝ

ਮ ਮ ਮ ਮ ਸ ਸ ਜ

ਗੁਝ ਮਰਸ, ਰਪ, ਮਪਨੂਧਨਸ, ਰਸ, ਰਨੂਪਨੂਪ, ਮਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰਸ, ਰਨਸ ਧਨੂਰ, ਰਗੁਰਸ।

ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ ਸ ਸ ਗ ਗ

੫. ਮਪਨੂਧਨ, ਨੂ. ਨੂਪ, ਮਪ ਨੂ. ਨੂ. ਨ—ਨੂ. ਨਸ, ਨੂਪਨਸ, ਰਨਸ ਧਨੂਰ, ਰਗੁਰਸ, ਨੂਪਨੂਪ, ਮਪ

ਮ ਮ ਮ ਨੂ. ਸ

ਗਮ ਰਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰਸ। ਮਪ ਧ ਨਸ, ਨੂਪਨਸ, ਰਸ, ਰਨਸ ਧਨੂਰ, ਰਗੁਰਸ, ਨੂਪ

ਧ ਧ ਗ ਮ ਮ ਧ

ਨੂਪ, ਨੂ. ਨੂਪ, ਮਪਨੂਧਨਸ, ਰਨਸ, ਮਪਨੂਧਨਸਰਸ, ਰਗਸ, ਰਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰ, ਸੰ—ਨੂਪ, ਮਪ

ਗ ਮ ਹ

ਗਮ ਰਗੁਰ, ਮਰ ਪਮ ਨੂਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰ, ਸ।

ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਸ ਰਗੁ ਰਸ, ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਗੁ ਰਸ, ਨਸ ਰਗ ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਰ ਪਮ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ
ਨ੍ਹੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੨. ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਰਗੁ ਰਸ, ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਰਗ ਮਗ ਰਗੁ ਰਸ, ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਰਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ,
ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਨ੍ਹੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ।
੩. ਨਸ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ, ਨਸ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ, ਨਸ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਨ੍ਹੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ
ਨਸ, ਨਸ ਰਗ ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਨ੍ਹੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ।
੪. ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਰਸ ਨਸ ਨ੍ਹੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ ਨ੍ਹੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ,
ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਰਸ ਨ੍ਹੁਪ ਗੁਮ ਰਸ ।
੫. ਰਗ ਗ,ਰ ਮਮ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ, ਗਮ ਮ,ਰ ਪਪ ਪਨੁ ਧਨੁ ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨ੍ਹੁਪ ਸੱਨ ਸੱਚ ਸੱਚ ਨਸ, ਰਗੁ
ਰਗੁ ਮੰਮੁ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ ਸੰਚੁ ਰਚਨ ਸੱਚੁ, ਨਸ ਧਨੁ ਮਪ ਪਨੁ ਨੁਮ ਪਪ ਮਪ ਧਪ ਮਗ ਰਗ ਗ,ਰ
ਮਮ ਰਗੁ ਰਸ ਨਸ ।
੬. ਸਰ ਸਸ, ਰਗੁ ਰਰ ਗਮ ਗਗ, ਮਪ ਮਮ, ਧਪ ਧਪ, ਨਸ ਨਨ ਸੱਚ ਸੱਚ, ਰਗੁ ਰਚੁ, ਮੰਮੁ ਗੁਮੁ ਰਸ,
ਨੁਨੁ ਧਨੁ ਮਪ, ਮਮ ਗੁਮ ਰਸ ਰਗੁ ਰਸ, ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਨ੍ਹੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਨ੍ਹੁਪ
ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਮਪ ਨ੍ਹੁਪ ਨਸ ਨ੍ਹੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਜੈਂਡ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇ ਇਸੁ ਮੇਘੇ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਤਿਸ ਨੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰ ਕਰੋਇ ॥ ੨ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੋਇ ॥ ੨ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਹ ਗ ਉ	ਮ ਨ ਉ ਠਿ	ਰ ਸ ਪ ਖੁ ਥੇ	ਸ ਧ ਨ ਪੁ ਤੇ
ਮ ਗ ਉ	ਮ ਨ ਉ ਠਿ	ਰ ਸ ਪ ਖੁ ਥੇ	ਰ ਸ ਪ ਤੇ
ਮ ਰ ਇ	ਪ ਨ ਮੈ	ਸ ਧ ਨ ਪੁ ਤੇ	ਸ ਧ ਨ ਪੁ ਤੇ
ਮ ਰ ਇ	ਪ ਨ ਮੈ	ਸ ਧ ਨ ਪੁ ਤੇ	ਸ ਧ ਨ ਪੁ ਤੇ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਜਿ	ਰ ਨ	ਪ ਏ	ਪ ਹੁ	ਪ ਨੂ ਮੰ	ਧ ਘੁ	ਨ ਘੁ	ਨ ਘੁ	ਸ ਨਾ	— —	— —	ਨ ਸਿਆ
ਨ ਸਿ	ਸ ਸ	ਸ ਧ	ਸ ਖੁ	ਗ ਗੁ	ਰ ਹੁ	ਗ ਹੁ	ਰ ਹੁ	ਸ ਨਾ	ਸਨ ਮਿਨ	ਰਸ ਹਿਨ	ਸ ਨਾ

—ਬਾਕੀ ਭੂਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਜੋਖੀਤ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਜਿਨਿ ਪਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੂ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥
 ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
 ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ੨ ॥
 ਹਮ ਥਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਤਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੇ ॥
 ਅਕੂਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਰਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੫ ॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੨੫੫)

ਅਸਥਾਈ

੩	੪	X	੨	੦
ਸ ਨ ਸ ਚ ਸ ਧ	ਰ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ੴ — ਪ ਸ ਅ ਵ ਨ ਵ ਵ ਵ ਵ	ਧ ਪ ਧ ਰ ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ	ਗ ਹ ਗ ਹ ਗ ਹ ਗ ਹ ਗ ਹ ਗ ਹ
ਸ ਥ ਪ ਨ ਨ ਨ	ਰ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ੴ — ਪ ਸ ਸ ਸ	ਧ ਰ ਗ ਮ ਗ ਰ	ਮ ਹ ਗ ਰ ਗ ਰ
ਧ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਲ ਜ ਜ ਜ ਜ ਜ	ਪ ਸ ਸ ਅ ਪ ਨ	ਧ ਗ ਮ ਨ ਧ ਨ	ਹ ਗ ਮ ਨ ਹ ਨ
ਮ ਹ ਰ ਰ ਰ ਰ	ਰ ਰ ਪ ਪ ਪ ਪ	ਧ ਨ ਸ ਨ ਨ ਨ	ਹ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ	ਰ ਹ — ਸ — ਸ
ਰ ਰ ਹ ਰ ਰ ਰ	ਹ ਹ ਭ ਭ ਭ ਭ	ਧ ਸ ਅ ਅ ਅ ਅ	ਹ ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ	ਹ ਹ ਹ ਹ ਹ ਹ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਜ ਨ ਨ ਨ	ਰ ਧ ਧ ਧ ਧ	ਪ ਨ ਪ ਨ ਪ	ਧ ਨ ਧ ਨ ਧ	ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ
ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਧ ਧ ਧ ਧ ਧ	ਧ ਨ ਧ ਨ ਧ	ਗ ਗ ਗ ਗ ਗ	ਨ ਜ ਨ ਜ ਨ

ਹ ਪ ਨੁਪ ਨ | ਸ — ਸ — | ਨ ਨ ਸ ਸ | ਨੁਪ ਨ ਪ —
 ਭ ਈ ਡਡ ਨਿ | ਰਾ ਸ ਸੀ ਸ | ਕ ਰ ਮ ਕੀ | ਵਾਡ ਸ ਸੀ ਸ
 ਮ ਰ ਪ ਪ | ਧਨ ਸ ਨੁ ਪ | ਹ ਹ ਹ | ਰ — ਸ —
 ਬਿ ਨ ਗੁ ਰ | ਤੁ ਰ ਮ ਕੁ ਲਾ ਸ ਸ | ਮ ਸੀ ਸ ਸ
 —ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਜੰਜੰਤ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਮਨੁ ਤਨ ਰਤਾ ਸਰ ਤੰਗ ਇਕੇ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
 ਬਿਜਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥
 ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੇ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥
 ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੋਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
 ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਹਾਮ ਨਾਮੁ ਉਹਿ ਹਾਰੁ ॥ ਵੰ ॥

(ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਸ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੪)

ਅਸੁਖਾਈ

੦	੨	X	੩
ਹ		ਗ	ਮ
ਰ ਪ ਗੁ ਮ	ਰ ਸ ਧ ਨੁ	ਰ — — ਗ	ਰਗ ਮਪ ਗ ਮ
ਸਾ ਸ ਵਣ	ਡ ਸ ਰ ਸੀ	ਕਾ ਸ ਸ ਮ	ਣੀਡ ਡਡ ਸ ਸ
ਮ ਰ ਪ ਪ	ਨੁ ਧ ਨ ਸ	ਨਸੰ ਰਸੰ ਨੁਪ ਨੁਪ	ਮਪ ਨੁਪ ਗੁਮ ਰਸ
ਚ ਰ ਨ ਕ	ਮ ਲ ਸਿਉ ਸ	ਪਿਆ ਡਡ ਡਡ	ੜੜ ਸ਼ੜ ਸ਼ੜ ਰ

ਅੰਤਰਾ

੨	੩	X	੩
ਹ	ਧ	ਗ	ਮ
ਰ ਨ ਤ ਨ	ਨੁ ਧ ਨ ਨ —	ਨ ਸ — — ਸ	ਨ — ਸ —
ਮ	ਰ ਸ	ਸ ਸ ਸ ਚ	ਰ ਸ ਗ ਸ
ਨ ਸ	ਗ ਰ ਗ ਮ	ਗ ਗ ਰ ਸ	ਬ ਨ ਸ —
ਇ	ਬ ਨ ਨ ਮ	ਬ ਗ ਰ ਸ	ਰ ਸ ਰ ਸ

ਨ	ਿ	ਨ	ਸ	—	(ਸ)	—	ਕ	ਪ	ਹ	ਹ	ਹ	ਰ	—	ਸ	—
ਦ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਤ	ਤ	ਤ	ਅ	—	ਸ	—
ਦਿ	ਤ	ਸ	ਨ	ਸ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਅ	—	ਸ	—

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੨੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਸ	—	ਗ	ਰਗ ਮਪ ਮਗ ਰਗ
ਰ	ਸਨ ਸ	— ਸ ਧ ਨੁ	ਰ — — ਗ
ਸਾ	ਵਡ ਲ	ਤ ਸ ਰ ਸੀ	ਲੀਡ ਸਸ ਸਸ ਸਸ
ਸ	ਰ ਸਨ ਸ	— ਸ ਧ ਨੁ	ਰਗ ਮਪ ਮਗ ਰ
ਦੀ	ਸਾ ਵਡ ਲ	ਤ ਸ ਲ ਸੀ	ਲੀਡ ਸਸ ਸਸ ਸ
ਰ	ਮ ਰ ਪ ਪ	ਪ	ਮ
ਗੁ	ਰ ਸ ਬ	ਨੁਪ ਨ ਚੰ ਰ ਸ	ਗੁ ਮ ਰ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਰ	ਨ	ਤ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ	ਨ	—	ਸ	—
ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਮੁ	ਚੰ	ਹੋ	ਗੁ	ਰ	ਸੰ	ਨਸ	ਰਸ	ਨ	ਮ	ਗੁ	ਮ

੫. ਰਾਜ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥
 ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰੀ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥
 ਬਰਸਨਾ ਤੇ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁਜ਼ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨੁ ਬਲਿਆਰਣੈ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 (ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੫੧੭)

ਅਸਥਾਈ

x	o ਰ	p ਬ	੦ ਗ	੨ ਮ	੦ ਰ	s ਸ	੩ ਨ	੩ ਸ	੪ ਧ	੪ ਧ	੫ ਨ
			ਬ	ਰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਤ	ਬ	ਰ	ਸ
ਗ	—	ਰ	ਪ	ਗ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਧ	ਧ	ਨ
ਰ	—	ਨ	ਨ	ਮ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਧ	ਨ
ਨ	੦,	ਬ	ਰ	ਸ	ਨ	ਤ	ਬ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨ
ਗ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ
ਰ	—	ਸ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ
ਨ	੦	੦	ਬਹੁ	੦	੦	ਬ	ਰ	ਸਹਿ	ਕਾ	੦	੦
ਸ	—	੦	ਬ...								

ਅੰਤਰਾ

	ਮ ਖੋ	ਪ ਤ	ਪ ਮਿ	ਧ ਨ ਆ	ਧ ਨ	ਨ ਲਾਂ	ਸ ਉ	—	ਨ	ਨ	ਚੀ
ਸ	—	—	ਨਸ	ਰ	ਸ	ਨ੍ਹ	ਨ	ਮ	ਨ	ਨ	ਚੀ
ਆ	੦	੦	ਘੁ	ਰ	ਉ	ਨ੍ਹ	ਨ	ਨ੍ਹ	ਨ	ਨ	ਚੀ
ਰ	੦	੦	ਬਰਸ...	—ਬਾਕੀ ਦੁਕਾਂ	ਅੰਤਰੇ	ਵੇ	ਲਾਓ	।	(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)		

ੴ. ਰਾਗ ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ, ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
 ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਬਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥
 ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਥੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬ੍ਰੀਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਉਪਜੇ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਕੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੧੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਨ	ਸ	ਗ	
ਸ	ਸ	ਰ	ਸ
ਰ	ਧ	ਗੁ	—
ਥ	ਹਾ	ਰ	
ਥੀ	੯	ਚ	
	ਤੂੰ	ਚਉ	
		੯	੯
M	H	H	
ਰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਰ
P	ਪ	ਪ	ਸ
S	ਸਉ	ਗੁ	—
C	੯	ਮਾਮ	
E	ਚਿਤ	ਲਾ	
		੯੯	੯
			੯

ਅੰਤਰਾ			
M	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਸੰ
ਬੋ	ਲਿਆ	ਕੈਡ	ਸੰਨ
ਹੋ	ਲਿਆ	੯੯	ਸੰ
		ਰਾ	ਨ
		ਬਾ	—
		ਇਪ	—
			੯
			੯
M	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਸੰ
ਬੋ	ਲਿਆ	ਕੈਡ	ਸੰਨ
ਹੋ	ਲਿਆ	੯੯	ਸੰ
		ਰਾ	ਨ
		ਬਾ	—
		ਇਪ	—
			੯੯
M	ਮ	ਮ	
ਰ	ਮ	ਮਾਮ	ਰ
ਗ	ਮ	ਲਾ	ਸ
ਰ	ਮ	੯੯	—
ਗੁਰ	ਮੁਖ	ਰੋ	ਇ
		ਦਾ	੯
			੯

—ਬਾਕੀ ਟੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਜੈਯੰਤ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਮੀਰਾ-ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ - ਕਾਢੀ | ਸਮਾ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਮੱਧਜ ਰਾਤੀਂ ।
ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਪੈਵਤ ।

^H
ਆਰੋਹ—ਨਸ, ਰ ਮ—ਰ, ਪ, ਨੁਧ ਨੁਧ ਨਸ ।

^H
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧੁ, ਨੁਪ, ਮਪ ਗਮ, ਧਮਪ ਗੁਡ ਮਰ ਸ ।

^H
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਮ ਰ ਸ ਰ ਨਸ, ਗੁਡ ਮ—ਰ, ਪ—ਨੁਡ ਧ ਨੁਡ ਧ ਨਸ, ਧੁਨੁਪ, ਮਗਮ, ਰਮਪਧਮਪ
^H
ਗੁਡ ਗੁਡ ਮਰ ਸ ।

ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੀਰਾ ਮਲਾਰ, ਜਾਂ ਮੀਰਾ ਕੀ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਕੀ ਮਲਾਰ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਗ ਕਾਢੀ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵੱਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਹੈ।

ਮੀਰਾ ਮਲਾਰ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਗੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੂਰ-ਨੂਪ ਲਿਖੇ ਹਨ :—(੧) ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੂਰ ਸੂਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। (੨) ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ, ਦੋ ਪੈਵਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ। (੩) ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਗੰਧਾਰ, ਦੋ ਪੈਵਤ, ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ੂਣ ਹੈ, ਮੀਰਾ ਮਲਾਰ ਅੜਾਨਾ ਤੇ ਕਾਨਡਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੂਧ ਗੰਧਾਰ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਬੌੜਾ ਨਹਿਰਾਵ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਰਹੇਗਾ। ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ 'ਚ ਨਹੀਂ

ਲਗਦਾ, ਪਰ ਕਈ ਵੇਰ "ਸ, ਨਸ ਧੁਨੁਸਰਗ, ਮਰਸ" ਇੰਜ ਦਰਬਾਰੀ ਦਾ ਅੰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬੌੜਾ

ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਧ ਗੰਧਾਰ ਕੇਵਲ "ਪ ਗ ਮ, ਜਾਂ ਮ ਗ ਮ" ਇੰਜ ਮੱਧਮ-ਪੰਚਮ ਦੇ ਨਾਲ ਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਿਕ ਠਵਾਂ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ

"ਰ ਪ ਤੇ ਰ ਮ—ਰ ਪ" ਦੀ ਸੂਰ-ਸੰਗਦੀ ਅਤੇ ਵਿਚ ਵਿਚ "ਰ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੌਮਲ ਪੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੂਧ ਪੈਵਤ ਤੋਂ ਅਧਿਕ

ਨੁ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੋਧ ਪੈਵਡ ਕੇਵਲ “ਪ ਧ ਨਸ” ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਮਲ ਪੈਵਡ “ਸ ਧੁ ਨਸ, ਸਰਗੁਂ,
ਮੰਰਸ, ਜਾ ਸੁ ਧੁ, ਨੁਪ” ਇਸ ਤਹਾਂ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੇਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ
“ਨਸ, ਰ, ਮ—ਰ ਪ, ਨੁਪ, ਨੁਧ ਨੁਧ ਨੁਧ ਨੁਧ—ਧੁ ਨਸ, ਰਸ, ਧੁ ਨੁਪ, ਪ ਗਮ, ਰਮਪਧਮਪ ਗੁਝ
ਗੁਝ ਮਰਸ, ਧ ਧ ਨਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਤ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਨੇ
ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਮਦਾਸ ਨਾਇਕ (ਗੋਪਾਲ ਨਾਇਕ) ਦੀ ਸਪੁੰਤ੍ਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ
ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਬੈਨੂ (ਬੈਨੂ ਬਾਦਰਾ) ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਗੌਡੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਸ ਰ ਮ—ਰ, ਸਰਨਸ, ਮਰਪ, ਮਪਗਮ, ਰਮਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰਸ, ਸ ਨੁਝ ਨੁਝ ਨੁਝ ਸ—।

੨. ਸ, ਨੁਪਨਸ, ਧੁ ਨੁਪ, ਮਪ, ਨੁਪਨਸ, ਮਰ ਪਮ ਪਖ, ਮਪ, ਧੁ ਧੁ ਨੁਪ, ਮਪ ਧ ਨਸ, ਰਸ—।

ਧੁ ਨੁਪ, ਮਪਗਮ ਰਮਪ, ਧਨੁਪ, ਮਪ ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰਸ।

੩. ਮਪਨੁਪਨਸਰੰਸ, ਧੁਨਸ, ਰਨਸ, ਸਰਗੁਂ, ਮੰਰਸ, ਧੁ ਨੁਪ, ਰਮਪਧਮਪ, ਨੁਪ ਸੰਨ ਰਸਾਂ ਗੁਝ ਮੰਰਸ,
ਰਨਸ ਧੁਨਸਰੰਸ, ਧੁਨੁਪ, ਮਪਨੁਪਨਸ, ਧੁਨਸਰੰਗੁਝ ਮੰਰਸ, ਧੁਨਸਰੰਸਾਂ, ਧੁਨਸਰੰਸਾਂ, ਧੁਨਮਪਗਮ, ਪ ਗੁਝ ਗੁਝ
ਮਰਸ।

੪. ਮਪ, ਧ ਨਸ, ਨਸਰੰਨਸ—ਧੁ ਨੁਤਸ, ਰਨਸਧੁਨੁਪ, ਗਮ, ਨੁਪਨਸ, ਸਰਗੁਂ ਮੰਰਸ, ਧੁਨੁਪ,
ਮਪਗਮ, ਰਮਪਧਮਪ, ਗੁਝ ਮਰਸ, ਮਪ ਧ ਧ ਨਸ, ਗੁਝ ਮੰਰਸ ਮੰਰਪ, ਗੁਝ ਗੁਝ ਮ—ਰ, ਸ—
ਨਸਰੰ ਧੁ ਨਸ, ਧੁਨੁਪ ਮਪ ਗਮ, ਰਪ, ਗੁਝ ਗੁਝ ਮਰਸ।

ਤਾਨੋ

੧. ਨਸ ਰਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗਮ, ਰਮ ਪਨੁ ਧਨ ਸੰਡ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ।
੨. ਨੁਧ ਨਸ ਰਮ ਰਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਧ ਨਸ ਮਪ ਨੁਧ ਨਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗਮ ਰਮ ਪਨੁ ਧਨ ਸੰਡ ਨਸ ਗੁਮੰ
੩. ਨਸ ਰਰ ਨਸ ਰਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਰ ਨਸ, ਨਸ ਰਮ ਰਪ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਰ ਨਸ, ਨਸ ਰਮ ਰਪ
ਨੁਧ ਨਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਰ ਨਸ।
੪. ਧਨੁ ਮਪ ਸਰ ਨਸ, ਧਨੁ ਮਪ ਸਰ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਧਨੁ ਮਪ ਸਰ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਧਨੁ ਮਪ
ਸਰ ਮਪ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਧਨੁ ਮਪ ਸਰ ਮਪ ਨੁਧ ਨਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਧਨੁ ਮਪ
ਸਰ ਮਰ ਪਪ ਨੁਧ ਨਸ ਗੁਮੰ ਰਸੰ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ।

ੴ. ਰਾਗ ਮੀਰਾਂ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਘਨ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਸ	ਰ	ਸ	ਰ
ਨ ਧ ਗ ਰ	ਨ ਧ ਗ ਰ	ਹ ਗ ਗ ਗ	ਹ ਗ ਗ ਗ
ਧ ਧ ਗ ਰ	ਧ ਧ ਗ ਰ	ਪ ਧ ਧ ਧ	ਪ ਧ ਧ ਧ
ਗ ਗ ਗ ਰ	ਗ ਗ ਗ ਰ	ਨ ਧ ਨ ਧ	ਨ ਧ ਨ ਧ
ਰ ਰ ਰ ਰ	ਰ ਰ ਰ ਰ	ਦ ਦ ਦ ਦ	ਦ ਦ ਦ ਦ
ਸ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਸ ਸ
ਖ ਖ ਖ ਖ	ਖ ਖ ਖ ਖ	ਖ ਖ ਖ ਖ	ਖ ਖ ਖ ਖ

੪੪੧

ਅੰਤਰਾ

H	P	P	P		H	N	S		S	S	S		N	S	S		S	S	S
ਹਾਰਿ	ਚ	ਚ	ਨ		ਸ	ਰ	ਨ		ਤ	ਰ	ਤ		ਸ	ਸਾ	ਤ		ਸ	ਗ	ਰ
ਨ	ਮ				ਨ	ਨ			H	H	H								
ਸ	ਗੁਮੰ	ਰ	ਸ		ਧ	ਧ	ਪ		ਗ	ਗ	ਗ		ਗ	ਰ	ਸ				

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਲੈ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਮੀਰਾਂ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਵਣੁ ਸੋਹਾਗਣੈ ਜਿਨ੍ਹ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੨, ਪੰਨਾ ੨੧੮੦)

ਅਸਥਾਈ

*	ਪ		X			ੴ		.	O										
*	ਨ	ਪ	ਨ		ਸ	—	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ			
*	ਸ	ਵ	ਣ		ਆ	ਦ	ਇਆ	ਦ	ਗ	ਦ	ਦ	ਸ	ਖੀ	ਦ	ਦ	ਦ			
H	P	N	P		N	S	R	S	N	H	H	P	G	M	R	S			
ਜ	ਲ	ਹਾ	ਰ		ਬ	ਰ	ਸ	ਨ	ਹਾ	ਧ	ਧ	ਪ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ			

ਅੰਤਰਾ

H	R	P	P		H	N	S	—	S	S	S	—	N	S	R	S	—		
ਨ	A	S	N	K		ਖ	ਖ	S	ਵ	ਨ	ਸੇ	S	ਹਾ	ਗ	ਟੀ	S			
M	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ		ਨ	ਨ		H	H	H		ਰ	—	S	—			

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮੀਰਾਂ-ਮਲਾਈ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਲ)

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂ ਸਹਜਿ ਬੰਲਿ ਸਚੇ ਸਥਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰੋ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥
 ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੱਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥
 ਇਸਿ ਇਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
 ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਖਿ ਸਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੯॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੨੦)

ਆਸଥାଏ

ਪੰਜਾਬ

H	P	-P	ନୂପ	ନୂପ	S	S	N	H	H
A	A	SA	ଶା	ଶ	P	P	M	A	S
S	S	SA	ଶା	ଶ	S	S	R	S	S
S	S	SA	ଶା	ଶ	S	S	M	S	S
S	S	SA	ଶା	ଶ	S	S	D	S	S

ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਰਾ	ਨ	ਨ	ਨ
ਇ	ਹ	ਮ	ਅ	ਮ੍ਹ	ਛ	ਵ	ਸ	ਸਦ	ਪ	ਸ	ਪ
ਹ	ਪ	ਜ	ਮਹ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	ਵ	ਸ	—	—

—ਅਗਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਲਾ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਉ ।

(ਮੀਰਾ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਣ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਨਟ-ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾ—ਵਰਖਾ ਹੁੱਤ ਜਾ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਚਾਰੀ ।

ਗ ਮ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਰ ਗ ਮ, ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਨੁ ਧ ਨ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ—ਧ, ਨੁ ਪ ਮਗ, ਰਮੁ ਰ, ਸ ।

ਗ ਗ ਗੁ— ਮੁ—
ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ, ਰ ਰ ਗ ਮ, ਮ—ਰ ਪ, ਧ ਨੁ ਪ, ਮ ਪ ਰ ਮ—ਰ, ਸ ।

ਇਹ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ੍ਰੂ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ
ਥਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਵਰਖਾ ਹੁੱਤ ਜਾ ਰਾਤੀ । ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਬੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਇਹ ਰਾਗ ਨਟ ਤੇ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਵੰਗ ਵਿਚ ਨਟ ਅਤੇ
ਉਤ੍ਰੀਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਰਹੇਗਾ । ਜਿਵੇਂ :—“ਸ, ਰ, ਰਗ, ਰਗਮ, ਮਪ, ਨਟ, ਅਤੇ ਰ ਰਮ, ਰਪ,
ਨੁਧਨਸੰ” ਇਹ ਮਲਾਰ । ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ
ਵੱਕੜ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਟ ਗੌਡ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਗੌਡ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਗੌਡ ਅੰਗ ਤੇ
ਨਟ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਨਟ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—“ਨਸ, ਗ ਰ ਮ ਗ, ਰਸ ਜਾ

ਗ ਗ ਗ
ਰਗ ਰਮ, ਰਗਮ” ਇਹ ਗੌਡ ਅਤੇ “ਸਰਸ, ਰ, ਰਵ, ਰਗਮ, ਗਮਪ, ਧਪ” ਇਹ ਨਟ । ਇੰਜ ਇਹ
ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਦੋਹਾ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਕੋਈ ਕੋਈ ਗਾਇਕ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ
ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਗੁਣੀ-ਜਨ ਸੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਨਟ ਮਲਾਰ ਗਾਉਂਦੇ
ਹਨ । ਬਾਬੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗੌਡ ਮਲਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਹੀ ਗਾਇਕ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ
ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਬਹੁਤ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ ਗ ਗ

੧. ਸ, ਰਸ, ਪ ਨੂਪ, ਪਸ—ਸ, ਰ, ਰਗਮ, ਮਰ ਸ।

ਗ ਗ ਗ ਮ ਮ ਗ ਗ ਗ
੨. ਨਸ, ਰ, ਰਗਮਪ, ਮਪ ਮ, ਰ ਰ ਪ, ਪਪ ਮ ਮਰ, ਸ—ਰਗਮ, ਰਗਮਪ, ਧਨੂਪ, ਮਪਰਗਮ, ਰਗਮਪ,
ਮਰ, ਸਰਸ।

ਮ ਮ ਨ ਨ ਗ ਗ ਗ ਗ ਮ ਸ ਸ
੩. ਰ ਰ ਪ, ਮਪ ਧਸ, ਧਪਮ, ਰਗਮਪਮ, ਮ—ਰ, ਰਮਰਸ—ਮਪ, ਨੁਧਨਸ, ਧਸਰਨਸ, ਪ—ਨੂਪ,
ਧਪਮ, ਰਗਮ, ਮਪ ਮ, ਮ—ਰ, ਸ—।

ਗ ਗ ਗ ਗ ਮ ਮ ਪ
੪. ਨਸ, ਰਗਮਪ, ਧਨੂਪ, ਮਪ ਨੁਧਨਸ, ਸਰਨਸ, ਰਗਮਰੰਨ, ਸ—ਸੰਧਨੂਪ, ਜਮਪ ਮ, ਰਮ, ਰਪ, ਨੂਪ,
ਧਪਮ, ਮਪ, ਧਸ, ਚਸ, ਰਗਮ, ਮਰੰਨ, ਰੰਨ ਪ, ਮਰੀਮ—ਰੰਨ, ਸਰਨਸ, ਸਰਨਸ, ਧਪਮ, ਰਗਮਪ ਮ,
ਮ ਗ ਰਮਰਪ ਮ—ਰ, ਸ—।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਤਾਠੀ

੧. ਸਰ ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਸਤੇ ਮਪ ਧਨੂ ਪਮ ਪਗ ਮਰ ਸਤੇ ਮਪ ਧਨੂ ਪਮ ਗਮ ਰਸ।
੨. ਰਮਰ, ਮਪਮ, ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਧਨਸ ਧਨਸ ਰੰਨ ਨਸ ਗੰਗੰ ਰੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ।
੩. ਮਮ ਗਮ ਰਸ ਦਸ, ਮਰ ਪਪ ਧਨੂ ਧਪ ਗਮ ਰਸ ਨਸ, ਮਪ ਧਨ ਸਰਨ ਸੰਨ ਧਨੂ ਧਪ ਰਗ ਮਪ
ਗਮ ਰਸ।
੪. ਮਮ ਬਮ ਮਰ ਦਸ, ਧਧ ਪ, ਧ ਧਪ ਰਗ ਮਪ ਸਰ ਨਸ, ਰੰਨ ਸੰਨ ਰੰਨ ਧਪ ਬਗ ਮਪ ਸਰ ਦਸ,
ਮੰਨ ਰੰਮ ਮੰਨ ਸੰਨ ਧਪ, ਬਗ ਮਪ ਸਰ ਨਸ।

੧. ਰਾਗ ਨਟ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥
 ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੂ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੨॥
 ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਉ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੩॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੭)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਰਮ ਰ ਸ ਬਰ ਸ ਮੇ	ਰ ਮ ਪ ਪਧ ਡ ਘ ਜੀ ਤਿਲ	ਸੰ ਸ ਧ ਪ ਬਿ ਲ ਮ ਨ	ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰ ਲਾਡ ਡਡ ਡਡ ਸ
ਨ ਸ ਧਧ ਨ੍ਹੁਪ ਪ ਉ, ਬਿਲ ਮਡ ਨ	ਰ ਸ ਸ ਮ ਰਰ ਲਾ ਉ ਜੀ ਤਿਲ	ਪ ਧ ਪ ਮ ਬਿ ਲ ਮ ਨ	ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰ ਲਾਡ ਡਡ ਡਡ ਸ
ਸ ਉ			

ਅੰਤਰਾ

H H P ਬਰ ਸ ਪਿ	ਪਨੁ ਧ ਧਨ ਸੰਨ ਆਡ ਵ ਰੇਡ ਡਡ	ਸੰ ਸੰ — ਸੰ ਮ ਨਹਿ ਸ ਨ	ਨ ਸੰ ਰੰ ਸੰ — ਧ ਡ ਗੇ ਸ
— ਸੰ ਧ ਸੰ ਵ ਹੋ ਇ ਅ	ਸੰਰੰ ਗਾਮੰ ਰੰ ਸੰ ਨਕ ਡਡ ਦ ਸ ਦਾ	ਨ ਹ ਪ ਗ ਮ ਵ ਸ ਵ ਮ ਨ	ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰ ਚਾਡ ਡਡ ਡਡ ਸ
ਸ ਉ, ਬਰਸ... —ਬਾਕੀ ਰੂਪਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।			

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਨਟ-ਮਲਾਰ, ਰਿਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)'

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਥੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਥੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
ਨ ਅ ਨ ਹ ਰ ਰ	ਸ ਬ ਸ ਰ ਸ ਸ	ਰਗ ਗੁ ਪ — ਹ ਪ੍ਰੀ	ਮਪ ਲੁ ਸੰ ਧ ਯ ਪ੍ਰ
ਮ ਤ ਏ ਕਿ ਰ ਪਾ	ਪ — 5 ਲ ਪ੍ਰੀ	ਪ ਤ ਮ ਪ੍ਰ	ਮਗ ਜੁ ਧ ਭ
ਮ ਅ ਰ ਨ ਦ ਮ	ਪ ਪ ਧਨ ਲ ਸੁ ਖ	ਰ — ਪਾ 5 5	ਰਗ ਗੁ ਸ਼ਸ ਸ਼ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਮਿ ਟੇ — ਸ ਕ	ੴ ਲੈ ੳ ੳ ਨ ਤ੍ਰੀ	ਸੰ ਸ ਨ ਸ ਨ ਤ੍ਰੀ	ਨ ਸੰ ਰੁ ੳ ਸੌ —
ਸ — ਨ ਪਾ — ਰ ਬ੍ਰ	ਸ ਨ ਧ ਮ ਨ ਨ	ਨ ਸੰ — (ਸ) 5 5	ਸ ਧ ਨੁ ਇਆ 5 5
ਮ ਰ ਸ ਸ — ਧ	ਪ ਪ ਗ ਜਨ ਮ ਨ	ਪ ਸ ਮ ਰ ਨ ਮ	ਪ ਸ ਧ ਨਿ ਵਾ 5 5
ਮ ਘੁ — ਰ ਨ	ਪ ਪ ਧਨ ਕੁ ਤ	ਰ — ਪਾ 5 5	ਮਪ ਧਾ ਸ਼ਸ ਸ਼ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਨਟ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਛਿਮਿ ਛਿਮੇ ਛਿਮਿ ਛਿਮਿ ਵਰਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥
 ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਬਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥

(ਆਸਾ ਛੰਤ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੪੪੨)

ਅਸਥਾਈ

ੴ	ਰ		X		ੳ	ਨ	ਨ		O	H	H
—	ਮ	ਰ	ਸ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਰ	ਰ	ਮ
S	ਤਿ	SH	ਤਿ	ਮੈ	5	ਤਿਮ	ਤਿਮ	ਵਰ	ਸੇ	ਾਂ	ਮ੍ਰਿ
S	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	H
SH	ਗ	ਰ	ਮੁ	ਮੈ	5	ਸਸ ਬਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ
						ਗੁਰ ਮੁਖ	ਨਦ	ਗੀ	ਮਪ	ਗਾ	ਸ
							ਰਾ	ਮਹਿ	ਆ	ਰਾਂਡ	ਰ
											ਸ

ਸ
SH

ਅੰਤਰਾ

ਮਾਮ	ਪ	ਨਧ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਰ	ਨ
ਰਾਮ	ਨਾ	ਮਹਿ	ਆ	5	ਰਾ	5	ਜਗ	ਤ	ਨਿ	ਸ	ਤਾ
—	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	(ਸ)	—	ਨ	ਹ	5
S,	ਰਾ	S	H	ਨਾ	H	ਵ	ਤਿ	ਆ	ਪ	ਰ	ਰ
								S	S	S	S

— ਤਿਮ... — ਬਾਕੀ ਝੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਉ।

੪, ਭਾਣ ਨਟ-ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਵ੍ਹਿ ॥
 ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਹੁਣਿਅਉ ॥
 ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸ ਘਨਾ ਬਹੁਤਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

(ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੫੧੭)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਹ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ
ਰ	ਪ	ਪ	ਹ	ਰ	—
ਬ	ਰ	ਸ	ਗ	ਸ	—
ਨ	—	ਨ	ਰ	ਨ	—
ਸ	—	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਬਹੁ	੯	੯	ਗ	ਗ	ਗ
	ਬ	ਬ	ਰ	ਰ	ਸ
	ਰ	ਰ	ਸਹਿ	ਸਹਿ	ਸ
	੯	੯	ਕਾ	੯	੯
	੯	੯	੯	੯	੯

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ੍ਰ	ਨ੍ਹਿ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—
ਬੇ	ਤ	ਮਿ	ਆ	ਾ	੯	ਲਾ	੯	੯	ਚੀ	ਆ	੯	੯
ਨ	ਗ	ਗ	ਗ	—	ਨ	—	—	—	—	ਗ	—	—
ਸੰ	ਰ	ਗਾਮੰ	ਰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰਗ	ਮੁ	ਮ
ਘ	ਰ	ਊਡ	ਚਾ	੯	ਨਿ	ਰ	ਣਵ੍ਹਿ	੯	੯	੯	੯	੯

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਨਟ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਸੋਰਠ-ਮਲਾਰ

ਵਾਈ—ਮ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮਾਂ—ਵਰਧਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਿੰਹਰ ।
 ਸੰਵਾਈ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸੇਸ਼—“ਰ—ਪ, ਰੇ ਮ—ਰ” ਦੀ ਮੀਡ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਸਪੂਜ
 ਅਵਰੋਹ— $\overset{H}{M}$, $\overset{H}{R}$ ਮ, ਰ ਮਪ, ਨ ਸ ।
 ਅਵਰੋਹ— $\overset{H}{R}$ ਨੁ ਧ ਪ, ਮ—ਰ, ਰ ਰ ਮ—ਰ ਸ ।
 ਮੁਖ—ਅੰਗ—ਸ ਰ ਮ, ਰ ਪ, ਮ ਪ ਨ ਸ, ਰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧ ਮ—ਰ, ਨ ਸ ।

ਇਹ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਵੇਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭੀ ਕਾਫੀ ਉੱਤੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਈ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਈ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਧਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤੀਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਖਾਦ ਹਾਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ੍ਰੂਪ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਲਾਰ ਤੇ ਸੋਰਠ ਦਾ ਮਿਸ਼੍ਵ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਸੋਰਠ ਜਾਂ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸੋਰਠ ਅੰਗ ਵਿਖਾ ਕੇ ਮੁੜ ਮਲਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ :—“ਸ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਲਾਰ ਤੇ ਮਪ ਨਸ, ਰ ਨੁਧਪ, ਧ ਮ—ਰ, ਸੋਰਠ। ਦੂਜਾ—ਸ, ਮ—ਰ,
 ਸੰ ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਨਸੰਰ, ਨੁਧਪ, ਸੋਰਠ ਅਤੇ ਮਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਨੁਧ ਰ ਰਮ—ਰ, ਸ” ਇੰਜ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੁਰ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਰਿਖਭ ਤੇ ਆਣ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੂਪ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਸਪੂਜ ਕਥਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਅੰਗ ਆਏਗਾ।

ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਘੁੰਨਿਆ ਮਲਾਰ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰੰਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਮਲਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ੍ਰੀਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ੴ ਸ, ਰ, ਰਮ, ਮਪ ਰ—ਰ ਰਮ—ਰ, ਨਸ।
੨. ਮ—ਰਪ, ਮਪ, ਨੁਪਪ, ਮ—ਰ, ਰ ਰਮ, ਰਮਪ, ਨੁਪਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ ਮ—ਰ, ਸ।
੩. ਮਰ, ਰਮ ਰਪ, ਮਪ, ਮਪਨਮ, ਮਪਨਸ, ਨੁਪਪ, ਮਪਰ, ਰ ਰਮ—ਰ ਸ। ਮਪਨਸ, ਨਸੰਂ, ਸੰ
ਨੁਪਪ, ਮਪਸ, ਨੁਪਪ, ਧਮ—ਹ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਨਸ, ਨਸ, ਚ ਚ ਮ—ਰ ਨ, ਸੰ—ਨਸੰਂ
ਨੁਪਪ, ਰਮਪਨਸ, ਨਸੰ, ਨਸੰਂਨੁਪਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਧ ਮ—ਰ, ਨਸ।
੪. ਸਰਮ, ਰਮਪ, ਮਪਨੁਪਨਸ, ਰਸੰ, ਰਨਸ ਨੁਪਨਸ, ਰਮ—ਰ, ਰਪ, ਰ ਰਮ—ਰ, ਨਸ ਪਨਸੰਂ
ਨੁਪਪ, ਮਪਧਸ, ਧਪਮ—ਰ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਨਸੰਂ, ਰਸੰਂ, ਰਸੰਪ, ਮ—ਰ, ਨਸ, ਮਪਨੁਪਨਸ,
ਰ ਨੁਪਪ, ਧਪਮਰ, ਰ ਰਮ, ਰਮਪ, ਮ—ਰ, ਦ ਸ—।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਸੋਰਠ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਕੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੨, ਪੰਨਾ ੧੨੯੦)

a	x	o	੨
ਪ ਸ	ਧ ਸ	ਨ ਈ	ਨ ਸਾ
ਹ ਜ	ਪ ਲ	ਨ ਹ	ਪ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧ	ਨ	ਨ		ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	—		ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	—
ਨ	ਾ	ਨ	ਕ		ਸ	ਖ	ੴ	ੱ	ਵ	ਨ	ਸੈ	ੱ		ਹ	ਗ	ਣੈ	ੱ	
					ਪ				ਪ					ਪ				
ਨ	ਸ	ਰ	ਮੁ		ਰੁ	—	ਸ	ਸੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮੁ		ਰ	—	ਸ	—	
ਜਿ	ਨ	ਸ	ਹ		ਨਾ	ੱ	ਲ	ਪਿ	ਆ	ੱ	ਸ	ੱ		ਦ	ੱ	ਚ	ਰ	

੨. ਰਾਗ ਸੋਰਠ-ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੨॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੩॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਪ ਸ ਾ	ਨ ਹ ਾ	ਧ ਮ ੰ	ਪਚ ਛੀਡ ੱ
ਨ ਾ	ਧ ਰ ਾ	ਰ ਚ ਾ	— ਹ ਪ
ਸ ਾ	ਨ ਹ ਾ	ਸ ਚ ਾ	ਹ ਲ ਜ
ਮ ਾ	ਨ ਹ ਾ	ਰ ਚ ਾ	ਪ ਛਾ ੱ
ਰ ਾ	ਮ ਾ	ਹ ਚ	— ਹ ਪ
ਭ ਾ	ਰ ਾ	ਰ ਚ	— ਹ ਪ
ਹ ਾ	ਰ ਾ	ਪ ਚ	ਸ ਨ —
ਾ	ਨ ਦ ਾ	ਪ ਚ	ਨ ਮੈ ੱ
ਅ	ਨ ਦ ਾ	ਸ ਚ	ਨੁ ਧ ੱ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਹ	—	ਹ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਮਿ	ਟੈ	—	ਕ	ਲੇ	—	ਸ	ਤਿ	ਸ	ਨ	ਸ	ਭ	ਬੂ	ਸ	ਝੌ	—
ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਮੁ	ਰੀ	ਗ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਪਾ	ਤ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਮ	ਨ	ਹਿਆ	ਤ	ਸ	ਤ	ਇਆ	ਤ	ਤ	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਰੀ	ਸ਼ਵਾ	—	ਸ	—
ਸਾ	ਧ	ਸ	ਗ	ਜ	ਨ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਨ	ਨਿ	ਵਾ	ਤ	ਰੋ	—
ਮ	ਰ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	—	—	ਨੁਧ	ਪਮ	ਰ	ਮ
ਬ੍ਰ	ਤ	ਰ	ਨ	ਕ	ਤ	ਹੁ	—	ਧਾ	ਤ	ਤ	ਤ	ਇਆ	ਤ	ਤ	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਚ ਸੋਰਠ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਰੇ ਅਨੰਦ ਜੀਉ ॥
 ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥
 ਪ੍ਰਾਤੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਿਆ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਛੰਤ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੯੨)

ਅਸਥਾਈ

o	a	x	z												
ਮਪ ਬਦ	ਨੁਧ ਰਦ	ਪ ਸ —	ਮ ਕ ਹੋ	ਰ ਸ ਲੀ	ਸ ਲੀ	ਮ ਆ	—	—	—	ਹ	ਰ	ਸ	ਕ	ਮ	ਪ
ਮਪ ਬਦ	ਨੁਧ ਰਦ	ਪ ਸ —	ਮ ਕ ਹੋ	ਰ ਸ ਲੀ	ਸ ਲੀ	ਮ ਆ	—	—	—	ਹ	ਰ	ਸ	ਕ	ਮ	ਪ

ਮ ਬ ਮ ਪ | ਸ ਬਾ ਸ ਦ ਨੁ ਪ ਮ | — ਹ ਦ ਪ ਰ ਉ | —
 ਸਾ ਦ ਵ ਲ | ਬ ਾ ਦ ਵ ਨੁ ਅ ਨੈ | ਸ ਦ ਜੀ ਰ ਉ | ਸ
 ਅੰਤਰਾ
 ਮ ਪ ਨੁ ਪ | ਨ ਉ | — ਸ ਸ ਵ ਰ ਹ | ਹ ਕ ਨੇ | ਹ ਕ ਜ ਰ ਸ ਲ
 ਘ ਦ ਨ ਦ | ਦ ਨ ਨ ਨ ਵ ਹ | ਵ ਨ ਨ ਜ ਰ ਸ ਲ
 ਪ ਨ — ਨ | ਸ — ਸ ਸ ਨ ਪ ਹ | ਹ ਦ ਜੀ ਰ ਉ | ਉ | ਉ...
 ਪ ਦ ਦ ਰਿ | ਆ ਦ ਹ ਕ ਰੰ | ਕ ਰੰ ਸ ਦ ਜੀ ਰ ਉ | ਉ | ਉ...
 — ਸੁਖਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਸੋਰਠ-ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਦਹਦਿਸ ਛੜ੍ਹ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥
 ਸੇਜ ਇਕੈਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੇਨਹ ਪਿਰੁ ਪਰਵੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥
 ਹੁਣ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੇ ਮਾਇਓ ॥
 ਏਕ ਕੋਸਰੇ ਸਿਖਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੇ ਆਇਓ । ਰਹਾਉ ॥
 ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੇ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥
 ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥੨॥
 ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਡਇਓ ਹੈ ਬੀਚੇ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥
 ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਢੂਗਾਇਓ ॥੩॥
 ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਓ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥੪॥
 ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੇ ਮਾਇਓ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ ॥
 ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਾਉ ਦੜਾ ॥ (ਸੋਰਠ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ਫੰਡ)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
	ਮ	ਸ	
	ਰ ਦ	ਨ ਛ	ਸ ਤ੍ਰ
	ਹ ਹ ਮ ਦ ਪ	— ਸ	— ਸ
	ਦ ਦ ਦ ਸ	— ਸ	— ਸ
—	ਸ ਮ	ਸ ਨ	ਧ
—	— ਸ	ਸ ਨ	ਨ ਨ
—	ਸ ਮ	ਨ ਟਾ	ਪ ਸ
—	— ਘ	— ਦ	— ਸ
—	ਸ ਘ	— ਸ	—

— — — | ਪ ਸ ਨ ਸ | ਪ ਨ ਧ | ਪ
 ੮ ੮ ੮ | ਦਾ ੯ ਮ ਨਿ | ਚ ਮ ੯ | ਕ ੯ ਸ ੯

ਸ
 ਨ ਸ —
 ਰਾ ਇਉ ੯

ਅੰਤਰਾ

	H	ਰ	H	ਪ	ਨ	ਪ	H	ਪ	—	—
—	ਸੇ	੯	ਜ	ਈ	ਬੈ	੯	ਲੀ	੯	੯	੯
—	੯	ਨੀ	—	ਨ	ਨ੍ਹ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—
—	੯	੯	੯	ਦ	ਨ੍ਹ	ਨੈ	੯	ਨ੍ਹ	ਨ੍ਹ	੯
—	੯	ਪਿ	ਨ	ਸ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ੍ਹ	ਧ	੯	ਰ
—	੯	ਪਿ	ਰ	ਪ	ਓ	ਦੈ	੯	ਪ	੯	ਸਿ

ਸ
 ਦ ਸ —
 ਧਾ ਇਉ ੯

ਨੋਟ—ਅਗੋਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਦੌ-ਦੌ ਭੁਕ੍ਹੇ ਕੱਠੀਆਂ ਲਾਉ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸੌਰਠ-ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਥਾਪਤ

ਰਾਗ ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ

ਵਾਦੀ—ਸ | ਠਾਟ—ਕਾਢੀ | ਸਮਾ—ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤੀ ।
 ਸੰਦਾਹੀ—ਮ | ਜਾਤੀ—ਖਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸੇਸ਼—“ਸ—ਪ, ਧ—ਗੁ ਗੁ—ਸ” ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ;

 ਆਰੋ—ਸ, ਰਨ ਸ, ਰਮ, ਰਪ, ਨੁਧ ਨਸੰ ।

 ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁਧਪ, ਧ ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁ—ਸ ।

 ਮੁਖ-ਅੰਗ—ਸ ਰਮ, ਰਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਧ ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁ—ਸ ।

ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਬਰਵਾ ਰਾਗ ਦੇ ਮਿਸਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਢੀ, ਜਾਤੀ ਖਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਖਡਜ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਚੇਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਬਰਵਾ, ਜਾਂ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਬਰਵਾ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ “ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਧ ਗੁੰਡ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁ—ਸ, ਮਰਪ, ਨੁਧ ਨਸੰ, ਪਧਪ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ ਗੁੰਡ ਰ, ਗੁਸ, ਸਰਨ, ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਐਸੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਹਾਇਕ ਦੀ ਖੂਬੀ ਤੇ ਸਿਆਣਪ ਇਸੇ ਵਿਚ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕਰ ਵਿਖਾਏ। ਬਰਵਾ ਤੇ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਸੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਮੂਬੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਸਰਗੁ, ਰਗੁ, ਸਰਨ੍ਦ, ਸ—ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ ਗੁਡ ਰ ਗੁ—ਸ, ਰਨਸ—।
੨. ਸ—ਨਸ, ਪਧ ਮਪ, ਨੁਧਨਸ, ਮਰ, ਰਪ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਧ ਗੁਡ ਰ, ਰ ਰਪ, ਮਪ ਗੁਡ ਰ,
ਗੁ—ਸਨ, ਸ—।
੩. ਰ ਰ ਮਰਪ, ਮਪ ਨੁਧਨਸ, ਪਧ ਮਪ ਗੁਡ ਰ, ਮਰਪ, ਨੁਧਪ, ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਧ ਗੁਡ ਰ, ਗੁਸ, ਮਰ
ਪਮਪ, ਰਮਰਪ, ਮਪ ਨੁਧ ਨ, ਨਸਂ ਨੁ ਧਮ, ਰ ਰਮਪ, ਮਪਨੁਧਪ, ਮਪਸਂ, ਪਧ ਮਪ ਗੁਡ ਰ
ਗੁ—ਸ।
੪. ਮਪ ਨਸ, ਨਸ਼ਨ, ਰਮਨ, ਸੰਰਗੁ—ਸ, ਪਧਮਪਸ, ਨੁਧਮ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ ਨੁਧਨਸੰਰਸ, ਨੁਧ
ਮਪ, ਰਮਰਪ, ਮਪਧ ਗੁਡ ਰ, ਗੁ—ਸ, ਰਮਪ, ਮਪ ਨਸ, ਸੰਰਗੁਡ ਰਗੁ, ਸੰਰਨ, ਨਸ,
ਸੰਰਨੁ, ਧਮਪਸ—ਪ, ਪਧਪ ਗੁਡ ਰ, ਗੁਸ। ਮਪਸ, ਪਧਮਪਸ, ਮਪਨਸ, ਮਪਨੁਧਨਸ, ਮਪਨਸੰ
ਗੁਡ ਰਗੁ—ਸ, ਰਮਨਪ, ਗੁਡ ਗੁਡ ਚ, ਗੁਸ, ਸੰਰਨ, ਨਸ—ਸੰਰਨੁ, ਧਮ, ਰ ਰਮ, ਰਪ, ਮਪ, ਧਪ,
ਧ ਗੁਡ ਰ, ਗੁ—ਸਰਨ, ਸ—।

੧. ਰਾਗ ਚਰਸ੍ਤ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਾਵਣੀ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
 ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥
 ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਮਿਲਣੇ ਨੇ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥
 ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਰਬਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
 ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿਹਾਰੁ ॥੯॥

(ਬਾਰਹ ਬਾਹਿ ਮਾਂਸ ਮ; ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੪)

ਅਸਥਾਈ

5

၁၃၇

म	म	प	न	प	म	म	म	म
प	स्त्रि	म.	वा.	म.	म	म	म	म
म	म	प	म	प	म	म	म	म
म	म	प	म	प	म	म	म	म
म	म	प	म	प	म	म	म	म

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੨. ਰਾਗ ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਜੋਰ ਘਟਾ ਘਨ ਆਏ ਜਹਾਂ ਸਖੀ ਬੂਦਨ ਮੇਘ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥
 ਬੇਲਤ ਚਾਡਿਕ ਦਾਦਰ ਅਉ ਘਨ ਮੋਰਨ ਪੈ ਘਨਘੋਰ ਲਗਾਈ ॥
 ਤਾਹੀ ਸਮੇਂ ਹਮ ਕਾਨੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਬੇਲਤ ਥੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਵਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੇਂ ਦੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਆਈ ॥੮੭੨॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ)

ਅਸਥਾਈ

੦			ੴ			X			ੴ		
H	ਰ	ਜ	ਪ	ਟਾ	—	H	ਪ	ਸ	ਗ੍ਰੰ	ਰ	ਗ੍ਰੰ
ਜ	ਰ	ਘ	ਟਾ	S	ਘ	ਨ	ਆ	S	ਖੀ	S	S
—	ਗ੍ਰੰ	ਰ	ਗ੍ਰੰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	H	—	—	—
S	ਥੂ	ਦ	ਨ	ਮੇ	S	ਘ	ਹੀ	S	ਪ	ਮ	ਨੁ
—									ਪ	ਹਾ	S
S									ਈ	ਦੀ	S

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

H	H	P	N	P	N	D	N	S	S	S	S
ਬੋ	ਲ	ਤ	ਨ	ਚਾ	S	ਨਿ	ਕ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ	S	ਰੰ	ਸੰ	P	ਦ	ਰ	S
ਘਨ	ਮੇ	ਰ	ਨ	ਪੰ	S	ਘ	ਨ	ਘੰ	S	ਅਉ	S
—	ਜੋਰ...	—	ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)								

੩. ਰਾਗ ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥
 ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥
 ਬਰਸੇ ਮੈਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥
 ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥
 ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੌਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੈਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥
 ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥
 ਜਉ ਗ੍ਰਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੇ ਆਏ ॥੪॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
	ਸ ਤ ਬ	ਨ ਰ ਸੈ	— ਹ ਮੈ
ਨ ਸ	ਧ ਖੀ	ਪ — ਵ	— ਹ ਸ
ਕ ਤ ਸ,	ਰ ਤ ਸੈ	ਨ ਪਾ	ਪ ਾ
ਨ ਸ	ਧ ਖੀ	ਨ ਹ	ਧ ਾ
ਸ ਨ	ਹ	— ਸ	— ਹ
ਨ ਨ	ਧ	— ਹ	ਨ ਹ

ਸ
 ਨ ਨਾ ਸ ਸ | ਸ ਹ ਸ ਸ ਰ ਸ | ਨ ਮਾ ਸ ਏ ਸ | ਪ ਸ ਪ ਗ ਸ ਰ
 ਕ ਸ —
 ਸ ਸ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਹ ਵ	ਪ	ਨ	ਸ
ਕਿਆ ਦ	ਤੁ ਸ	ਸੈ	ਚਹਿ
ਤਾ ਸ	ਕਉ ਸ	ਵ	ਸੈ
ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ
—	—	ਗੁ	—
ਸ ਸ	ਕਿਆ ਦ	ਤੁ	ਚਹਿ
ਪਰ	ਵਾ ਹ	ਕਾ	ਵੀ
—	—	ਹੁ	—
ਸ ਸ	ਨ	ਸ	ਪ
—	ਬਿਆ ਦ	ਤੁ	ਵਹਿ
ਸ ਸ	ਜਿ ਹ	ਗੁ	ਸ
—	—	—	ਗੁ
ਪਾ	ਗੁ	ਪ	ਰ
ਹਾ	ਏ	ਵਹਿ	ਰ
—	—	ਸ	ਤੁ

ਕ ਸ —
 ਪਾ ਏ ਸ
 ਹਾ ਏ ਸ ਬਰਸੇ ਮੇਘ... —ਬਾਬੀ ਰੁਕ੍ਤੀ ਭੀ ਦੋ ਦੋ ਕੱਠੀਆਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧. ਰਾਗ ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਗੁਲਦਸਤਾ, ਚਾਰਤਾਲ (ਖਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥ ਹੋਹਿ ਅਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਛੜੇ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥

ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੌਤਿ ਮੌਰ ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰ੍ਵਕ ਬੂਦ ਓਰ ॥

ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਮੌਹ ॥ ਤਿਆਗ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ਪ, 'ਪੜਤਾਲ' ਪੰਨਾ ੧੨੧੨)

ਅਸਥਾਈ

x	s	o	m	2		o	m	m	3		8
r	n	s	r	m	p	g	g	a	-r	s	-
b	r	s	s	r	s	a	a	s	s	s	s
H	—										
r	p	-H	m	n	p	n	s	p	Y	H	—
ehi	s	SA	nd	ss	da	sa	ga	la	ba	rg	sa

ਮੇਘ ਤੇ ਮੀਜਾਂ ਮਲਾਰ, ਸੂਲਵਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੈਗੁਨ ਲਈ ਵਿਚ)

x	s	o	m	2	s	3	m	n	/ o	p	s
n	—	s	s	r	n	g	s	p	n	—	s
s	—			s	—			—			
H	H	H	H	H	R	S	S	S	S	S	S
r	r	r	r	r	r	s	s	s	s	s	s
p	r	s	v	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—	—
si	s	l	s	m	—	u	s	s	s	s	s
H	r	—	p	g	—	H	r	s	—	—	—
p	r	s	s	ch	s	g	s	s	s	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਬਰਸ... ਅਸਥਾਈ											

ਅੰਤਰਾ-ਮੀਰਾਂ ਤੇ ਨਟ ਮਲਾਰ, ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਈ ਵਿਚ)

⊕		1		2		⊕		1		2	
H	n	s	—	—	s	n	s	r	s	n	—
ph	ss	n	ph	—	s	ph	s	rs	ph	ss	—
		—			—						
H	g	m	r	g	m	g	—	g	H	g	—
hi	z	ch	zh	g	ch	g	—	g	z	z	—

ਸੂਰ ਤੇ ਜੋਪੰਤ ਮਲਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਥ ਵਿਚ)

X	ੴ				੦				੩			
ਨ ਅ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਅ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ ਤਿਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ ਤਿਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ ਤਿਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਗ	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਗ	—
ਸ ਤ	ੳ	ੳ	ਤ	ਨ	ੳ	ਨ	ਕ	ਜ	ੳ	ੳ	ਗ	ਾ
ਗ ਰ	ੳ	ੳ	ਤ	ਨ	ੳ	ਨ	ਕ	ਜ	ੳ	ੳ	ਗ	ਾ

ਚਨ੍ਹ ਸ

ਬਰ ਸ...

ਨੋਟ :—ਅਸਥਾਈ ਨੂੰ ਢੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੌਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰੂਪ!

ਵਿਚ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

(‘ਜ੍ਞਾਨ ਤੱਤ’ ਪ੍ਰਤੀਕਾਰ)

(ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)